

ARISTOTELIS

OPERA

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

ACCEDUNT

INDICES SYLBURGIANI.

TOMUS VIII.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

ARISTOTELIS

METAPHYSICA

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI

**OXONII,
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.**

MDCCCXXXVII.

INDEX CODICUM.

E. Parisiensis Regius 1853.	Db. Ambrosianus F. 113.
Q. Marcianus 200.	Eb. Marcianus 211.
S. Laurentianus 81 1.	Fb. Parisiensis 1876.
T. Vaticanus 256.	Gb. Parisiensis 1896.
Ha. Marcianus 214.	Hb. Parisiensis 1901.
Ab. Laurentianus 87 12.	Ib. Coislinianus 161.
Bb. Laurentianus 87 18.	f. Marcianus 206.
Cb. Laurentianus 87 26.	

ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ^a Α.

ΠΑΝΤΕΣ ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει. Ση-
 μείον δ' ἢ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησις· καὶ γὰρ χωρὶς τῆς
 χρείας ἀγαπῶνται δι' ^b αὐτάς, καὶ μάλιστα τῶν ἄλλων ἢ διὰ
 τῶν ὀμμάτων. Οὐ γὰρ μόνον ἵνα πράττωμεν, ἀλλὰ καὶ
 μηθὲν ^c μέλλοντες πράττειν τὸ ὄραν αἰρούμεθα ἀντὶ πάντων
 ὡς εἰπεῖν τῶν ἄλλων. Αἴτιον δ' ὅτι μάλιστα ποιεῖ γνωρί-²
 ζειν ^d τι ἡμᾶς αὕτη τῶν αἰσθήσεων, καὶ πολλὰς δηλοῖ δια-
 φοράς. Φύσει μὲν οὖν αἰσθησιν ἔχοντα γίνεται τὰ ζῶα, ἐκ
 δὲ ^e τῆς αἰσθήσεως τοῖς μὲν αὐτῶν οὐκ ἐγγίγνεται μνήμη,
 τοῖς ^f δ' ἐγγίγνεται. Καὶ διὰ τοῦτο ^g ταῦτα φρονιμώτερα
^h καὶ μαθητικώτερα τῶν ⁱ μὴ δυναμένων μνημονεύειν ἐστίν.
 Φρόνιμα ^k μὲν ἄνευ τοῦ μαθάνειν, ὅσα μὴ ^l δύναται τῶν ψό-³
 φων ἀκούειν, οἷον μέλιττα, καὶ εἴ τι τοιοῦτον ἄλλο γένος
 ζῶων ἐστίν· μαθάνει δ' ^m ὅσα πρὸς τῇ μνήμῃ καὶ ταύτην
 ἔχει τὴν αἰσθησιν. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ταῖς φαντασίαις ζῆ
 καὶ ταῖς μνήμαις, ἐμπειρίας δὲ μετέχει μικρόν· τὸ δὲ τῶν ἀν-
 θρώπων γένος καὶ τέχνη καὶ λογισμοῖς. Γίγνεται δ' ἐκ τῆς ⁴
 μνήμης ἐμπειρία τοῖς ἀνθρώποις· αἱ γὰρ πολλαὶ μνήμαι τοῦ
 αὐτοῦ πράγματος μιᾶς ἐμπειρίας δύναμιν ἀποτελοῦσιν. Καὶ
 δοκεῖ σχεδὸν ἐπιστήμη καὶ τέχνη ⁿ ὅμοιον εἶναι ἢ ἐμπειρία.

Codices E.Q.S.T.H^a.A^b.B^b.C^b.D^b.E^b.F^b.G^b.H^b.I^b.f. a A E.A^b,
 a τὸ μείζον plerique, a μείζον Q.T, μείζον a f, a μέγα E^b.

b ἑαυτὰς H^a.E^b.f. c θέλοντες H^a.E^b.f. d τι om. E.A^b.E^b.f. e τῆς
 αἰσθήσεως] ταύτης A^b.D^b. f δ' ἐγγίγνεται A^b.D^b. et rc. E^b: ceteri δὲ
 γίγνεται. g ταῦτα φρονιμώτερα A^b.D^b: ceteri τὰ μὲν φρόνιμα. h καὶ
 μαθητικώτερα A^b.D^b, τὰ δὲ μαθητικώτερα E.B^b.E^b.F^b: ceteri τὰ δὲ μα-
 θηματικώτερα. i μὴ om. S. k μὲν] μὲν οὖν T. l δύναται A^b.D^b.E^b:
 ceteri δυνατὰ. m ὅσα] ὅ A^b.D^b. n ὅμοιον εἶναι ἐμπειρία H^a.f, ὅμοιον
 εἶναι καὶ ἐμπειρία A^b.D^b, καὶ ἐμπειρία ὅμοιον εἶναι H^b.

5¹ Αποβαίνει δ' ἐπιστήμη καὶ τέχνη ^οδιὰ τῆς ἐμπειρίας τοῖς ἀνθρώποις· ἡ μὲν γὰρ ἐμπειρία τέχνην ἐποίησεν, ὡς φησὶ Πῶλος, ^ρὀρθῶς λέγων, ἡ δ' ἀπειρία τύχην. Γίνεται δὲ τέχνη, ^qὅταν ἐκ πολλῶν τῆς ἐμπειρίας ἐννοημάτων ἰμία καθόλου γέ-
6 νηται περὶ τῶν ὁμοίων ὑπόληψις. Τὸ μὲν γὰρ ἔχειν ὑπό-
ληψιν ὅτι Καλλία ^s κάμνοντι ^tτηνδὶ τὴν νόσον ^vτοδὶ συν-
ήνεγκε καὶ ^wΣωκράτει καὶ καθ' ἕκαστον οὕτω ^xπολλοῖς, ἐμ-
πειρίας ἐστίν· τὸ ^yδ' ὅτι πᾶσι τοῖς τοιοῖσδε κατ' εἶδος ἐν
ἀφορισθεῖσι, κάμνουσι τηνδὶ τὴν νόσον, συνήνεγκεν, ^zοἶον
τοῖς φλεγματώδεσιν ἢ χολώδεσιν ἢ ^aπυρέττουσι καύσῳ, τέ-
7 χνης. Πρὸς μὲν οὖν τὸ πράττειν ἐμπειρία τέχνης οὐδὲν ^bδο-
κεῖ διαφέρειν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ^cἐπιτυγχάνοντας ὀρῶμεν τοὺς
8 ἐμπείρους τῶν ἄνευ τῆς ἐμπειρίας λόγον ἐχόντων. Αἴτιον
δ' ὅτι ἡ μὲν ἐμπειρία τῶν καθ' ^dἕκαστόν ἐστι γνῶσις, ἡ δὲ
τέχνη τῶν καθόλου, αἱ δὲ πράξεις καὶ αἱ γενέσεις πᾶσαι περὶ
τὸ καθ' ἕκαστόν εἰσιν· οὐ γὰρ ἄνθρωπον ὑγιάζει ὁ ἰατροῦν,
^eπλὴν ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός, ^fἀλλὰ Καλλίαν ἢ ^εΣωκρά-
την ἢ ^hτῶν ἄλλων τινὰ ⁱτῶν οὕτω λεγομένων, ^φσυμβέβηκε
9^k καὶ ἀνθρώπῳ εἶναι. Ἐὰν οὖν ἄνευ τῆς ἐμπειρίας ^lἔχη τις
^mτὸν λόγον, καὶ ⁿτὸ ^ομὲν καθόλου ^ργνωρίζῃ, τὸ δ' ἐν τούτῳ
καθ' ἕκαστον ἀγνοῇ, πολλάκις διαμαρτήσεται τῆς θεραπείας·
10 θεραπευτὸν γὰρ τὸ καθ' ἕκαστον ^qμᾶλλον. Ἄλλ' ὁμως τό-
γε εἰδέναι καὶ ^rτὸ ἐπαῖειν τῇ τέχνῃ τῆς ἐμπειρίας ὑπάρχειν
οἰόμεθα μᾶλλον, καὶ σοφωτέρους τοὺς τεχνίτας τῶν ^sἐμπεί-
ρων ὑπολαμβάνομεν, ὡς κατὰ τὸ εἰδέναι μᾶλλον ἀκολουθοῦ-

^ο δι' ἐμπειρίας Q. ^ρ ὀρθῶς λέγων om. A^b.D^b. ^q ἡνίκα ἐκ πολλῶν νοημάτων τῆς ἐμπειρίας H^b. ^r μία καθόλου A^b.D^b: ceteri καθόλου μία, H^b. quidem post ὁμοίων, περὶ τῶν ὁμοίων καθόλου μία ὑπόληψις γένηται. ^s νοσοῦντι H^b. ^t τήνδε H^a.F^b. ^v τόδε A^b.D^b. ^w σωκράτη E^b. ^x πολλῆς D^b. ^y δέ τι E^b. ^z οἶον—καύσῳ om. A^b.D^b. ^a πυρώδεσι T. ^b δοκεῖ διαφέρειν] διήνεγκεν A^b.D^b.F^b, om. H^b. ^c ἐπιτυγχάνουσιν οἱ ἔμπειροι A^b.D^b. ^d ἕκαστα H^a.E^b. ^e πλὴν om. A^b.D^b.H^b. ^f ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ D^b. ^ε σωκράτη E. ^h τινὰ τῶν ἄλλων T. ⁱ τῶν ante οὕτω add. E.Q.T.A^b.D^b. ^k καὶ add. A^b.D^b. et rc. E^b. ^l ἔχοι H^a, ἔχει E^b. ^m τὸν om. H^b. ⁿ τὸ om. Q. ^ο μὲν καθόλου H^b: ceteri καθόλου μὲν. ^ρ γνωρίζει H^a.E^b. ^q μᾶλλον om. A^b. ^r τὸ om. H^b. ^s ἐμπειρικῶν E.

σαν τὴν σοφίαν πᾶσιν. Τοῦτο δ', ὅτι οἱ μὲν τὴν αἰτίαν ¹¹ ἴσασιν, οἱ δ' οὐ. Οἱ μὲν γὰρ ἔμπειροι ^t τὸ ὅτι μὲν ἴσασιν, διότι δ' οὐκ ἴσασιν· οἱ δὲ τὸ διότι καὶ τὴν αἰτίαν γνωρίζουσιν. Διὸ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας περὶ ἕκαστον ^v τιμιωτέρους καὶ μᾶλλον εἰδέναι νομίζομεν τῶν χειροτεχνῶν καὶ σοφωτέρους, ὅτι τὰς αἰτίας τῶν ποιουμένων ἴσασιν, ^w τοὺς δ' ὡσπερ καὶ τῶν ἀψύχων ἔνια, ^x ποιεῖν μὲν, οὐκ εἰδότα δὲ ^x ποιεῖν ^y ἀ ποιεῖ, οἶον καίει τὸ πῦρ. Τὰ μὲν οὖν ἀψυχα ¹² φύσει τινὶ ^z ποιεῖν τούτων ἕκαστον, τοὺς δὲ χειροτέχνας δι' ἔθος, ὡς οὐ κατὰ τὸ πρακτικούς εἶναι σοφωτέρους ὄντας, ἀλλὰ κατὰ ^a τὸ λόγον ^b ἔχειν αὐτοὺς καὶ τὰς αἰτίας γνωρίζειν. ^v Ὅλως ^c τε σημεῖον τοῦ ^d εἰδότος τὸ δύνασθαι διδάσκειν ^e ἐστίν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν τέχνην τῆς ἐμπειρίας ^f οἰόμεθα μᾶλλον ἐπιστήμην εἶναι· δύνανται γάρ, οἱ δὲ οὐ δύνανται διδάσκειν. ^v Ἐτι δὲ τῶν αἰσθήσεων οὐδεμίαν ἡγούμεθα εἶναι ¹³ σοφίαν· καίτοι κυριώταταί γ' εἰσὶν αὐταὶ τῶν καθ' ἕκαστα γνώσεις· ἀλλ' οὐ ^g λέγουσι τὸ διὰ τί περὶ οὐδενός, οἶον διὰ τί θερμὸν τὸ πῦρ, ^h ἀλλὰ μόνον ὅτι θερμόν. ⁱ Τὸν μὲν οὖν ¹⁴ πρῶτον εἰκὸς τὸν ὁποιοανοῦν ^k εὐρόντα τέχνην ^l παρὰ τὰς κοινὰς αἰσθήσεις θαυμάζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μὴ μόνον διὰ τὸ χρήσιμον εἶναι τι τῶν εὐρεθέντων, ἀλλ' ὡς σοφὸν καὶ διαφέροντα τῶν ἄλλων. Πλειόνων δ' εὐρισκομένων τεχνῶν, καὶ ¹⁵ τῶν μὲν πρὸς τὰναγκαῖα τῶν δὲ πρὸς διαγωγὴν οὐσῶν, αἰεὶ σοφωτέρους ^m τοὺς τοιούτους ἐκείνων ⁿ ὑπολαμβάνομεν, διὰ τὸ μὴ πρὸς χρῆσιν εἶναι τὰς ἐπιστήμας αὐτῶν. ^v Ὅθεν ἤδη ¹⁶ πάντων τῶν τοιούτων κατεσκευασμένων ^o αἱ μὴ πρὸς ἡδονὴν

^t τὸ ante ὅτι om. E. ^v τιμιωτέρους μᾶλλον καὶ μ. T. ^w τοὺς E.T. H^a.E^b. et rc. A^b. (pr. enim cum D^b. hæc τοὺς— δι' ἔθος om): ceteri οἱ. ^x utrobique ποιεῖν E.T.H^a.A^b.E^b: ceteri ποιεῖ. ^y ἀ ποιεῖ add. E.Q. H^a.E^b. et rc. A^b. ^z ποιεῖ E. ^a τὸ] τὸ τὸν D^b, τὸ τινὰ H^b. ^b αὐτοὺς ἔχειν A^b.D^b. ^c τε] δὲ A^b. ^d εἰδότος] εἰδότος καὶ μὴ εἰδότος E: ceteri (præter Q.T.A^b.D^b.) εἰδότος καὶ. ^e ἐστίν· καὶ διὰ τοῦτο] νομίζομεν· διὸ A^b.D^b. ^f ἡγούμεθα A^b.D^b. ^g λέγει H^a.E^b. ^h ἀλλὰ— θερμόν om. A^b. ⁱ τὸν μὲν] τὸ μὲν F^b. ^k εὐρίσκοντα F^b. ^l παρὰ E.Q.T.A^b.F^b.H^b: ceteri περὶ. ^m ἐκείνων τοὺς τοιούτους H^a.E^b. ⁿ ὑπολαμβάνεσθαι E.H^a. ^o αἱ] ὅσαι A^b.

μηδὲ πρὸς τὰναγκαῖα τῶν ἐπιστημῶν εὐρέθησαν, καὶ πρῶτον
 Ρ ἐν τούτοις τοῖς τόποις ^q οὐπερ ἐσχόλασαν. Διὸ περὶ Αἴ-
 γυπτον αἱ μαθηματικαὶ πρῶτον ^r τέχναι συνέστησαν· ἐκεῖ
 17 γὰρ ^s ἀφείθη σχολάζειν τὸ τῶν ἱερέων ἔθνος. Εἴρηται μὲν
 οὖν ἐν τοῖς ^t ἠθικοῖς τίς διαφορὰ τέχνης καὶ ἐπιστήμης καὶ
 τῶν ἄλλων ^u τῶν ὁμογενῶν· ^v οὐ δ' ἔνεκα ^w νῦν ποιούμεθα τὸν
 λόγον, τοῦτ' ἐστίν, ὅτι τὴν ὀνομαζομένην σοφίαν περὶ τὰ
 πρῶτα αἷτια καὶ τὰς ἀρχὰς ὑπολαμβάνουσι πάντες, ^x ὥστε,
 καθάπερ εἴρηται πρότερον, ^y ὁ μὲν ἔμπειρος τῶν ^z ὁποιαοῦν
 ἐχόντων αἰσθησιν εἶναι δοκεῖ σοφώτερος, ὁ δὲ τεχνίτης τῶν
 ἐμπείρων, χειροτέχνου ^a δὲ ἀρχιτέκτων, αἱ δὲ θεωρητικαὶ τῶν
 ποιητικῶν μᾶλλον. ^v Ὅτι μὲν οὖν ἡ σοφία περὶ τινος ^b αἰ-
 τίας καὶ ἀρχὰς ἐστὶν ἐπιστήμη, δῆλον.

2 ^c Ἐπεὶ δὲ ταύτην τὴν ἐπιστήμην ζητοῦμεν, τοῦτ' ἂν εἴη
 σκεπτέον, ^d ἢ περὶ ^e ποίας αἰτίας καὶ περὶ ποίας ἀρχὰς ἐπι-
 στήμη ^f σοφία ἐστίν. Εἰ ^g δὴ λάβοι τις τὰς ὑπολήψεις ἅς
^h ἔχομεν περὶ ⁱ τοῦ σοφοῦ, τάχ' ἂν ἐκ ^k τούτου φανερόν ^l γέ-
 2 νοιτο μᾶλλον. ^t Ὑπολαμβάνομεν δὴ πρῶτον ^m μὲν ἐπίστα-
 σθαι ⁿ πάντα τὸν σοφὸν ὡς ἐνδέχεται, μὴ καθ' ἕκαστον ἔχοντα
 ἐπιστήμην αὐτῶν· εἶτα ^o τὸν Ρ τὰ χαλεπὰ γινῶναι δυνάμενον
 καὶ μὴ ῥάδια ἀνθρώπῳ γινώσκειν, τοῦτον σοφόν (^q τὸ γὰρ
 αἰσθάνεσθαι πάντων κοινόν, διὸ ῥάδιον, καὶ οὐδὲν σοφόν)^r
 ἔτι τὸν ἀκριβέστερον καὶ ^r τὸν διδασκαλικώτερον τῶν αἰτίων
 3 σοφώτερον εἶναι περὶ πᾶσαν ἐπιστήμην. Καὶ τῶν ἐπιστη-
 μῶν δὲ τὴν ^s αὐτῆς ἔνεκεν καὶ τοῦ εἰδέναι χάριν αἰρετὴν οὔσαν

ρ ἐν add. E.Q.Ha.Ab.Eb. q οὐπερ] οὐ πρῶτον Ab. et rc. Eb. r τέ-
 χναι om. Ha.Eb. s ἀφείθη E.T.Ha.Ab.Eb: vulgo ἠφείθη. t τῶν post
 ἄλλων om. Ha. v οὐ δ'] ὦν οὖν Fb. w νῦν] καὶ νῦν Ha.Eb, om. Fb.
 x ὥστε] δι' Ab. y ὁ] ὅτι ὁ codices praeter E.Q.T.Ab. z ὁποιατινοῦν
 E.T.Ha.Eb. a δὲ ὁ ἀρχ. Ab. et rc. Eb. b ἀρχὰς καὶ αἰτίας Ab.Hb.
 c δὲ] δὲ καὶ T. d ἢ add. E.T.Ha.Ab.Eb. e ποίας αἰτίας καὶ ποίας ἀρχὰς
 Eb, ποίας ἀρχὰς καὶ ποίας αἰτίας Ha, ποίας ἀρχὰς Ab. f ἐστὶ σοφία Ab.
 g δὲ Ha. h ἔχομεν T.Ab.Eb.Hb: ceteri εἶχομεν. i τοὺς σοφοὺς Ab.
 k τούτων Ha.Eb. l γένηται Hb. m μὲν om. Ha.Eb. n πάντα Ab.Fb:
 ceteri μάλιστα πάντα. o τὸν om. Ha. p τὰ om. Ab. q τὸ—σοφόν
 om. T.Ha. et pr. Eb. r τὸν om. Ha.Ab.Fb. s ἐαυτῆς Ab.

^tμᾶλλον εἶναι σοφίαν ἢ τὴν τῶν ἀποβαινόντων ἕνεκεν, καὶ τὴν ἀρχικωτέραν τῆς ὑπηρετούσης μᾶλλον ^vεἶναι σοφίαν· οὐ γὰρ δεῖν ἐπιτάττεσθαι ^wτὸν σοφὸν ἀλλ' ἐπιτάττειν, καὶ ^xοὐ τοῦτον ἐτέρῳ ^yπείθεσθαι, ἀλλὰ τούτῳ τὸν ἥττον σοφόν. Τὰς 4 μὲν οὖν ὑπολήψεις ^zτοιαύτας καὶ τοσαύτας ἔχομεν περὶ ^aτῆς σοφίας καὶ τῶν σοφῶν, τούτων δὲ τὸ μὲν ^bπάντα ἐπίστασθαι τῷ μάλιστα ἔχοντι τὴν ^cκαθόλου ἐπιστήμην ἀναγκαῖον ὑπάρχειν· οὗτος γὰρ οἶδέ ^dπῶς ^eπάντα τὰ ὑποκείμενα. Σχεδὸν ^fδὲ καὶ χαλεπώτατα ^gταῦτα γνωρίζειν τοῖς ἀνθρώποις, τὰ μάλιστα καθόλου· πορρωτάτῳ γὰρ τῶν αἰσθήσεών ἐστιν. Ἄκριβέσταται ^hδὲ τῶν ἐπιστημῶν αἱ μάλιστα τῶν πρώτων 5 εἰσίν· αἱ γὰρ ἐξ ἐλαττόνων ἀκριβέστεραι τῶν ἐκ ⁱπροθέσεως ^kλαμβανομένων, οἷον ἀριθμητικὴ γεωμετρίας. Ἄλλὰ μὴν καὶ διδασκαλικὴ γε ἢ τῶν αἰτιῶν θεωρητικὴ μᾶλλον· οὗτοι γὰρ διδάσκουσιν οἱ τὰς αἰτίας λέγοντες περὶ ^lἕκαστον. ^mΤὸ δ' εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι αὐτῶν ἕνεκα μάλισθ' ὑπάρ- 6 χει τῇ τοῦ μάλιστα ἐπιστητοῦ ἐπιστήμῃ. Ὁ γὰρ τὸ ἐπίστασθαι δι' ⁿἑαυτὸ αἰρούμενος τὴν μάλιστα ἐπιστήμην ^oμάλιστα αἰρήσεται, τοιαύτη δ' ἐστὶν ἢ τοῦ μάλιστα ἐπιστητοῦ, μάλιστα δ' ἐπιστητὰ τὰ πρώτα καὶ ^pτὰ αἷτια· διὰ γὰρ ταῦτα καὶ ἐκ τούτων τᾶλλα γνωρίζεται, ἀλλ' οὐ ταῦτα διὰ τῶν ὑποκειμένων. Ἀρχικωτάτη δὲ τῶν ἐπιστημῶν, καὶ μάλ- 7 λον ἀρχικὴ τῆς ὑπηρετούσης, ἢ γνωρίζουσα τίνος ^qἕνεκέν ^rἐστὶ πρακτέον ἕκαστον· τοῦτο δ' ἐστὶ τὰγαθὸν ^sἐν ἐκάστοις, ὅλως ^tδὲ τὸ ἄριστον ἐν τῇ φύσει πάσῃ. Ἐξ ἀπάν- 8 των οὖν τῶν εἰρημένων ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην πίπτει τὸ

^t μᾶλλον om. H^a. et pr. E^b. ^v εἶναι om. A^b. ^w τὸν om. pr. E.
^x οὐκ αὐτὸν A^b. et rc. E^b. ^y τίθεσθαι pr. A^b. ^z τοσαύτας καὶ τοιαύτας
H^a. om. καὶ τοσαύτας A^b. ^a τῆς om. A^b. ^b ἅπαντα A^b, om. F^b.
^c καθόλου] κατὰ πάντων F^b. ^d πῶς] πῶς ἔχει A^b. ^e ἅπαντα E. H^a. E^b.
^f δὲ] γὰρ T. ^g ταῦτα add. E. T. H^a. A^b. E^b. cum iisdem omisi ἐστι
ante τὰ. ^h τε A^b. F^b. ⁱ προθέσεως codices. ^k λαμβανομένων A^b:
ceteri λεγομένων. ^l ἕκαστου E. H^a. ^m τὸ δ'] τότε A^b. ⁿ αὐτὸ A^b. F^b.
^o μᾶλλον αἰρ. T. ^p τὰ post καὶ om. A^b. ^q ἕνεκα E. F^b. ^r πρακτέον
ἕκαστόν ἐστι F^b, ἐστὶ πρακτέον ἕκαστον H^a. A^b. E^b. ^s ἐν ἐκάστοις A^b. et
rc. E^b: ceteri ἕκαστου. ^t δὲ om. H^a.

ζητούμενον ὄνομα· δεῖ γὰρ ^v ταύτην τῶν πρώτων ἀρχῶν καὶ αἰτιῶν εἶναι θεωρητικὴν· καὶ γὰρ τὰ γαθὸν καὶ τὸ οὐ ἔνεκα ^w ἐν τῶν αἰτίων ἐστίν. ^v Ὅτι δ' οὐ ^x ποιητικὴ, δῆλον ^y καὶ ἐκ 9 τῶν πρώτων φιλοσοφησάντων. Διὰ γὰρ τὸ θαυμάζειν οἱ ἄνθρωποι καὶ νῦν καὶ τὸ πρῶτον ἤρξαντο φιλοσοφεῖν, ἐξ ἀρχῆς μὲν τὰ πρόχειρα τῶν ^z ἀπόρων θαυμάσαντες, εἶτα κατὰ μικρὸν οὕτω ^a προϊόντες καὶ περὶ τῶν ^b μειζόνων διαπορήσαντες, οἷον περὶ ^c τε τῶν τῆς σελήνης παθημάτων καὶ τῶν περὶ τὸν ἥλιον καὶ ^d περὶ ἄστρων καὶ περὶ τῆς τοῦ παντὸς 10 γενέσεως. Ὁ δ' ἀπορῶν καὶ θαυμάζων οἶεται ἀγνοεῖν. Διὸ καὶ φιλόμυθος ^e ὁ φιλόσοφος πῶς ἐστίν· ὁ γὰρ μῦθος σύγκειται ἐκ θαυμασιῶν. Ὡστ' εἴπερ διὰ τὸ φεύγειν τὴν ἀγνοίαν ἐφιλοσόφησαν, φανερὸν ὅτι διὰ τὸ εἰδέναι τὸ ἐπίστασθαι 11 ἐδίωκον, καὶ οὐ χρήσεώς τινος ἔνεκεν. Μαρτυρεῖ ^f δὲ αὐτὸ τὸ συμβεβηκός· σχεδὸν γὰρ πάντων ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων καὶ πρὸς ῥαστώνην καὶ διαγωγὴν ἢ τοιαύτη φρόνησις ἤρξατο ζητεῖσθαι. Δῆλον οὖν ὡς δι' οὐδεμίαν αὐτὴν ζητούμεν χρείαν ἑτέραν, ἀλλ' ὥσπερ ἄνθρωπός φαμεν ἐλεύθερος ὁ 8 αὐτοῦ ἔνεκα καὶ μὴ ἄλλου ^h ὢν, οὕτω καὶ ⁱ αὕτη μόνη ἐλευθέρα οὐσα τῶν ἐπιστημῶν· μόνη γὰρ αὕτη ^k αὐτῆς ἔνεκὲν 12 ἐστίν. Διὸ καὶ δικαίως ^l ἂν οὐκ ἀνθρωπίνῃ νομίζοιτο αὐτῆς ἢ κτήσις· πολλαχῇ γὰρ ἢ φύσις δούλη τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, ὥστε κατὰ Σιμωνίδην θεὸς ἂν μόνος τοῦτο ^m ἔχοι γέρας, ἀνδρα δ' οὐκ ἄξιον ⁿ μὴ οὐ ζητεῖν τὴν καθ' αὐτὸν ἐπιστήμην. 13 Εἰ ^o δὲ λέγουσὶ ^p τι οἱ ποιηταὶ καὶ πέφυκε φθονεῖν τὸ θεῖον, ἐπὶ ^q τούτου ^r συμβαίνειν μάλιστα εἰκὸς καὶ δυστυχεῖς εἶναι πάντας τοὺς περιττοῦς. Ἄλλ' οὕτε τὸ θεῖον ^s φθονερὸν ἐν-

^v αὐτήν Ab. ^w ἐν om. Fb. ^x ποιητικὴν Ha. ^y καὶ om. T. ^z ἀπόπων Ab. ^a προϊέντες Ha. ^b μειζόνων οὕτω διαπορήσαντες Ha. ^c τε et τῆς om. Ha. ^d περὶ ἄστρων Ab: ceteri ἄστρα. ^e ὁ om. Ab. ^f δὲ] δὲ καὶ T. ^g ἑαυτοῦ Ab. ^h ὢν om. T. ⁱ αὕτη ἐλευθέρα μόνη οὐσα Ha, αὐτὴν ὡς μόνην οὐσαν ἐλευθέραν Ab. ^k ἑαυτῆς Ab. ^l ἂν] μὴ E, om. Ha.Eb. ^m ἔχοι τὸ γέρας omnes præter Ab. ⁿ μὴ] τὸ μὴ Ab. idem add. οὐ. ^o δὲ Ab: ceteri δὲ. ^p τι οἱ] πη E. ^q τούτω Ha. ^r συμβαίνειν Ab: ceteri συμβῆναι. ^s ἐνδέχεται φθονερὸν Fb.

δέχεται εἶναι, ἀλλὰ ^t καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν ^v πολλὰ ψεύ-
δονται ἀοιδοί, οὔτε τῆς τοιαύτης ἄλλην χρῆ νομίζειν τιμιω-
τέραν. Ἡ γὰρ θειοτάτη καὶ τιμιωτάτη. Τοιαύτη δὲ διχῶς ¹⁴
ἂν εἴη ^w μόνον· ἦν ^x τε γὰρ μάλιστ' ἂν ^y ὁ θεὸς ^z ἔχοι, θεία
τῶν ἐπιστημῶν ἐστί, κἂν ^a εἴ τις τῶν θείων ^b εἴη. ^c Μόνη δ'
αὕτη τούτων ἀμφοτέρων τετύχηκεν· ὅ τε γὰρ θεὸς δοκεῖ τῶν
αἰτίων ^d πᾶσιν εἶναι καὶ ἀρχὴ τις, καὶ τὴν τοιαύτην ἢ μόνος
ἢ μάλιστ' ^e ἂν ἔχοι ^f ὁ θεός. Ἀναγκαιότεραι μὲν οὖν πᾶσαι
^g ταύτης, ἀμείνων δ' οὐδεμία. Δεῖ μέντοι ^h πῶς καταστῆναι ¹⁵
τὴν ⁱ κτῆσιν αὐτῆς εἰς τούναντίον ἡμῖν τῶν ἐξ ἀρχῆς ^k ζητή-
σεων. Ἀρχονται μὲν γάρ, ὥσπερ εἶπομεν, ἀπὸ τοῦ θαυμά-
ζειν ^l πάντες εἰ οὕτως ἔχει, καθάπερ τῶν θαυμάτων ταυτό-
ματα τοῖς μήπω τεθεωρηκόσι τὴν αἰτίαν, ἢ περὶ τὰς τοῦ
ἡλίου τροπὰς ^m ἢ τὴν τῆς διαμέτρου ἀσυμμετρίαν· θαυμα-
στόν γὰρ εἶναι δοκεῖ πᾶσιν, εἴ τι ⁿ τῷ ἐλαχίστῳ ^o μὴ με-
τρεῖται. Δεῖ ^p δὲ εἰς τούναντίον καὶ τὸ ἄμεινον κατὰ τὴν ¹⁶
παροιμίαν ἀποτελεωτῆσαι, καθάπερ καὶ ἐν τούτοις ὅταν μά-
θωσιν· οὐθὲν γὰρ ^q ἂν ^r οὕτω θαυμάσειεν ἀνὴρ γεωμετρικὸς
ὡς ^s εἰ γένοιτο ἡ διάμετρος μετρητή. Τίς μὲν οὖν ἢ φύσις
^t τῆς ἐπιστήμης τῆς ζητουμένης, εἴρηται, καὶ τίς ὁ σκοπὸς οὗ
δεῖ τυγχάνειν τὴν ζήτησιν καὶ τὴν ὄλην μέθοδον.

Ἐπεὶ δὲ φανερόν ὅτι τῶν ἐξ ἀρχῆς αἰτίων δεῖ λαβεῖν ³
ἐπιστήμην (τότε γὰρ εἰδέναι φαμὲν ἕκαστον, ὅταν τὴν πρῶ-
την αἰτίαν οἰώμεθα γνωρίζειν), τὰ δ' αἰτία λέγεται τετρα-
χῶς, ὧν μίαν μὲν αἰτίαν φαμὲν εἶναι τὴν οὐσίαν καὶ τὸ τί
ἦν εἶναι (ἀνάγεται γὰρ τὸ διὰ τί ^v εἰς τὸν λόγον ἔσχατον,

^t καὶ add. Ab. ^v πολλοὶ Ha. ^w μόνη Ab. ^x τε] τινα T. ^y ὁ
om. Ab. ^z ἔχει Ha. ^a ἦτις E. ^b ἐστὶ Ab. ^c μόνον Eb. ^d πάν-
των Ha. ^e ἂν ἔχοι] ἔχει Ha. ^f ὁ om. T.Ab. ^g ταύτης Ab: ceteri
αὐτῆς. ^h πῶς post καταστῆναι Ha, om. Ab. ⁱ τάξιν T.Ha.Eb. ^k κτή-
σεων E. ^l πάντως Ha. ^m ἢ τὴν] ἢ περὶ τὴν Ab. ⁿ τῶν ἐλαχίστων Ha,
τῶν οὐκ ἐλαχίστων E.T.Eb, quorum E in margine γρ. τῷ ἐλαχίστῳ, καὶ
ταύτην μᾶλλον τὴν γραφὴν οἶδεν Ἀλέξανδρος. ^o μὴ] οὐ Ha. ^p δὴ Ab.
^q ἂν om. Ha. ^r θαυμάσειεν οὕτως E.T.Ha.Eb. ^s εἰ] εἰ μὴ T. ^t τῆς
ἐπ. τῆς ζητ. Ab.Fb: ceteri τῆς ζητουμένης ἐπιστήμης. ^v εἰς] πρῶτον εἰς
omnes præter Ab.

αἴτιον δὲ καὶ ἀρχὴ τὸ διὰ τί πρῶτον), ^w ἑτέραν δὲ τὴν ὕλην καὶ τὸ ὑποκείμενον, τρίτην ^x δὲ ὅθεν ἢ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, ^{*} τετάρτην δὲ τὴν ἀντικειμένην αἰτίαν ταύτη, ^y τὸ οὐ ^z ἕνεκα καὶ τὰ γαθόν· τέλος γὰρ γενέσεως καὶ κινήσεως πάσης τοῦτ' ² ἐστίν. ^a Τεθεώρηται μὲν ^b οὖν ἰκανῶς περὶ αὐτῶν ^c ἡμῖν ἐν τοῖς περὶ φύσεως, ὅμως ^d δὲ παραλάβωμεν καὶ τοὺς πρότερον ἡμῶν εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ^e ὄντων ἐλθόντας καὶ φιλοσοφήσαντας περὶ τῆς ἀληθείας. Δῆλον γὰρ ὅτι κακεῖνοι λέγουσιν ἀρχὰς τινὰς καὶ αἰτίας· ἐπελθοῦσιν οὖν ἔσται τι προὔργου τῇ μεθόδῳ τῇ νῦν· ἢ γὰρ ἕτερόν ^f τι γένος εὐρήσομεν αἰτίας, ³ ἢ ταῖς νῦν λεγομέναις μᾶλλον πιστεύσομεν. Τῶν δὲ ^g πρώτων φιλοσοφησάντων οἱ πλείστοι τὰς ἐν ὕλης ^h εἶδει μόνας ᾤθησαν ἀρχὰς εἶναι πάντων· ἐξ οὗ γὰρ ἔστιν ἅπαντα τὰ ὄντα, καὶ ἐξ οὗ γίγνεται ⁱ πρῶτον καὶ εἰς ὃ φθείρεται τελευταῖον, τῆς μὲν οὐσίας ὑπομενουσῆς, τοῖς δὲ πάθεσι μεταβαλλούσης, τοῦτο στοιχεῖον καὶ ^k ταύτην ἀρχὴν φασιν εἶναι τῶν ὄντων, καὶ διὰ τοῦτο ^l οὔτε γίγνεσθαι οὐθὲν οἶονται οὔτε ἀπόλλυσθαι, ὡς τῆς τοιαύτης φύσεως αἰεὶ σωζομένης, ὥσπερ οὐδὲ τὸν ^m Σωκράτην φασὶν οὔτε γίγνεσθαι ἀπλῶς, ὅταν γίγνηται καλὸς ἢ μουσικός, οὔτε ἀπόλλυσθαι, ὅταν ⁿ ἀποβάλλῃ ταύτας τὰς ἕξεις, διὰ τὸ ὑπομένειν τὸ ὑποκείμενον ⁴ τὸν ^m Σωκράτην αὐτόν. Οὕτως οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδέν· δεῖ γὰρ εἶναί τινα φύσιν ^o μίαν ἢ πλείους μιᾶς, ἐξ ὧν γίγνεται ⁵ τᾶλλα σωζομένης ἐκείνης. Τὸ μέντοι πλῆθος καὶ τὸ εἶδος τῆς τοιαύτης ἀρχῆς οὐ τὸ αὐτὸ πάντες λέγουσιν, ἀλλὰ Θαλῆς ^p μὲν ὁ τῆς τοιαύτης ἀρχηγὸς φιλοσοφίας ὕδωρ ^q εἶναί φησιν (διὸ καὶ τὴν γῆν ἐφ' ὕδατος ^r ἀπεφάνητο εἶναι), λαβὼν ἴσως τὴν ὑπόληψιν ἐκ τοῦ πάντων ὁρᾶν τὴν τροφήν

^w ἑτέραν A^b: ceteri μίαν. ^x δὲ] δὲ τὴν T. ^y τὸ] καὶ τὸ E.T.H^a.E^b. ^z ἕνεκεν T. ^a τεθεώρηται μὲν A^b. et γρ. E, τεθεωρημένον T.H^a: ceteri τεθεωρημένων. ^b οὖν om. H^a. ^c ἡμῖν add. A^b. ^d δὲ add. A^b.E^b. et γρ. E. ^e ὄντων] αὐτῶν H^a. ^f τι om. T.H^a. ^g πρώτων E.H^a.E^b. ^h μόνον εἶδει H^a.E^b. ⁱ πρῶτον H^a. ^k ταῦτα τὴν E^b, ταύτην τὴν T.H^a. ^l οὔτε om. T. ^m utrobique σωκράτη E.T.H^a. ⁿ ἀποβάλλῃ A^b. ^o μίαν A^b: ceteri ἢ μίαν. ^p μὲν om. T. ^q εἶναί φησιν A^b: ceteri φησὶν εἶναι. ^r ἀπεφαίνετο A^b.

ὑγρὰν οὖσαν καὶ αὐτὸ τὸ θερμὸν ἐκ τούτου γιγνόμενον ^s καὶ
 τούτῳ ^t ζῶν (τὸ δ' ἐξ οὗ ^v γίγνεται, τοῦτ' ἐστὶν ἀρχὴ πάν-
 τῶν), διὰ τε δὴ τοῦτο τὴν ὑπόληψιν λαβὼν ταύτην, καὶ διὰ
 τὸ πάντων τὰ σπέρματα τὴν φύσιν ὑγρὰν ἔχειν, τὸ δ' ὕδωρ
^w ἀρχὴν τῆς φύσεως εἶναι ^x τοῖς ὑγροῖς. Εἰσὶ δέ τινες οἳ ⁶
 καὶ τοὺς ^y παμπαλαίους καὶ πολὺ πρὸ τῆς νῦν γενέσεως καὶ
 πρώτους θεολογήσαντας οὕτως οἴονται περὶ τῆς φύσεως
^z ὑπολαβεῖν. ἸΩκεανόν ^a τε γὰρ καὶ Τηθὺν ἐποίησαν τῆς γε-
 νέσεως πατέρας, καὶ ^b τὸν ὄρκον τῶν θεῶν ὕδωρ, τὴν καλου-
 μένην ^c ὑπ' αὐτῶν Στύγα τῶν ποιητῶν· τιμιώτατον ^d μὲν γὰρ
 τὸ πρεσβύτατον, ὄρκος δὲ τὸ τιμιώτατόν ἐστιν. Εἰ μὲν οὖν ⁷
 ἀρχαῖα τις αὕτη καὶ παλαιὰ ^e τετύχηκεν οἷσα περὶ τῆς φύ-
 σεως ἢ δόξα, τάχ' ἂν ἄδηλον εἴη, Θαλῆς μὲντοι λέγεται
^f οὕτως ἀποφῆνασθαι περὶ τῆς πρώτης αἰτίας· Ἰππωνα ^g γὰρ
 οὐκ ἂν τις ἀξιώσειε θεῖναι μετὰ τούτων διὰ τὴν εὐτέλειαν
 αὐτοῦ τῆς διανοίας. Ἄναξιμένης δὲ ἀέρα καὶ Διογένους πρό-⁸
 τερον ὕδατος καὶ μάλιστα ἀρχὴν τιθέασιν τῶν ^h ἀπλῶν σω-
 μάτων, Ἰππασος δὲ πῦρ ὁ Μεταποντῖνος καὶ Ἡράκλειτος
ⁱ ὁ Ἐφέσιος, Ἐμπεδοκλῆς δὲ τὰ τέτταρα, πρὸς τοῖς εἰρημέ-
 νοις γῆν ^k προστιθεὶς τέταρτον· ταῦτα γὰρ αἰεὶ διαμένειν καὶ
 οὐ γίγνεσθαι ἀλλ' ^l ἢ πλήθει καὶ ὀλιγότητι συγκρινόμενα καὶ
 διακρινόμενα εἰς ἓν τε καὶ ἐξ ἑνός. Ἄναξαγόρας δὲ ὁ Κλα-⁹
 ζομένιος τῇ μὲν ἡλικίᾳ πρότερος ὢν ^m τούτου, τοῖς δ' ἔργοις
 ὕστερος, ἀπείρους εἶναι ⁿ φησι τὰς ἀρχάς· σχεδὸν γὰρ ἅπαντα
 τὰ ὁμοιομερῆ, καθάπερ ὕδωρ ἢ πῦρ, οὕτω γίγνεσθαι καὶ
 ἀπόλλυσθαι φησι συγκρίσει καὶ διακρίσει μόνον, ἄλλως δ'
 οὔτε γίγνεσθαι οὔτ' ἀπόλλυσθαι, ἀλλὰ ^o διαμένειν αἰδία. Ἐκ ¹⁰

^s καὶ] καὶ τὸ ζῶιον E.T.H^a.E^b. ^t ζῆν F^b. ^v γίγνεται τι τοῦτ' H^a.
^w ἀρχὴ τ. φ. ἐστὶ E.T.H^a.E^b. ^x τῶν ὑγρῶν T. ^y πάντῳ παλαιούς E^b,
 παλαι παλαιούς T, παλαιούς A^b. ^z διαλαβεῖν T. ^a τε om. T. ^b τῶν
 ὄρκων E^b. ^c στύγα ὑπ' αὐτῶν H^a.E^b. ^d μὲν om. T. ^e ἐτύχχανεν H^a.
^f οὕτως A^b.F^b: ceteri τοῦτον τὸν τρόπον. ^g γὰρ] μὲν γὰρ E.T.H^a.E^b,
 δ' οὖν F^b. ^h πρώτων H^a.E^b. ⁱ ὁ alterum om. A^b. ^k προσθεῖς
 E.T.H^a.E^b.F^b. ^l ἢ om. A^b. ^m τούτων H^a. ⁿ φησι om. F^b.
^o μένειν A^b.

μὲν οὖν τούτων ^p μόνην τις αἰτίαν ^q νομίσειεν ^r ἂν τὴν ἐν ὕλης
 εἶδει ^s λεγομένην. Προϊόντων δ' οὕτως, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὠδο-
 ποίησεν αὐτοῖς καὶ συνηνάγκασε ζητεῖν· εἰ γὰρ ὅτι μάλιστα
 πάσα ^t φθορὰ καὶ γέनेσις ἔκ τινος ἐνὸς ἢ καὶ πλειόνων ἐστίν,
 11 διὰ τί τοῦτο συμβαίνει καὶ τί τὸ αἴτιον; Οὐ γὰρ δὴ τὸ
^v γε ὑποκείμενον αὐτὸ ποιεῖ μεταβάλλειν ἑαυτό· λέγω δ' οἶον
 οὔτε τὸ ξύλον οὔτε ὁ χαλκὸς ^w αἴτιος τοῦ μεταβάλλειν ἐκάτε-
 ρον αὐτῶν, οὐδὲ ποιεῖ τὸ μὲν ξύλον κλίνην ὁ δὲ χαλκὸς ἀν-
 δριάντα, ἀλλ' ἕτερόν τι τῆς μεταβολῆς ^x αἴτιον. Τὸ δὲ
 τοῦτο ζητεῖν ἐστὶ τὸ τὴν ἐτέραν ἀρχὴν ζητεῖν, ὡς ἂν ἡμεῖς
 12 φαιήμεν, ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως. Οἱ μὲν οὖν πάμπαν ἐξ
 ἀρχῆς ἀψάμενοι ^y τῆς μεθόδου τῆς τοιαύτης καὶ ἐν φάσκοντες
 εἶναι τὸ ὑποκείμενον οὐθεν ^z ἐδυσχέραναν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐνιοί
^a γε τῶν ἐν λεγόντων, ὡσπερ ἠττηθέντες ^b ὑπὸ ταύτης τῆς
 ζητήσεως, τὸ ἐν ἀκίνητόν φασιν εἶναι καὶ τὴν φύσιν ὅλην οὐ
 μόνον κατὰ γέनेσιν καὶ φθοράν (^c τοῦτο μὲν γὰρ ἀρχαῖόν ^d τε
 καὶ πάντες ὠμολόγησαν), ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ^e ἄλλην μετα-
 13 βολὴν ^f πᾶσαν· ^g καὶ τοῦτο αὐτῶν ἰδιόν ἐστίν. Τῶν μὲν οὖν
^h ἐν φασκόντων εἶναι τὸ πᾶν οὐθενὶ συνέβη τὴν τοιαύτην
ⁱ συνιδεῖν αἰτίαν, πλὴν ^k εἰ ἄρα Παρμενίδη, καὶ τούτῳ κατὰ
 τοσοῦτον ὅσον οὐ μόνον ἐν ἀλλὰ καὶ δύο πως τίθησιν αἰτίας
 14 εἶναι. Τοῖς δὲ ^l δὴ πλείω ποιοῦσι ^m μᾶλλον ἐνδέχεται λέγειν,
 οἶον ⁿ τοῖς θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἢ πῦρ καὶ γῆν· χρῶνται γὰρ
 ὡς κινητικὴν ἔχοντι τῷ πυρὶ τὴν φύσιν, ὕδατι δὲ καὶ γῆ καὶ
 τοῖς τοιούτοις ^o ὀτουναντίον. Μετὰ δὲ τούτους καὶ τὰς τοιαύ-
 τας ἀρχάς, ὡς οὐχ ἰκανῶν ^p οὐσῶν γεννηῆσαι τὴν τῶν ὄντων

^p μόνον H^a. ^q νομίσειεν H^a.E^b, εἶναι νομίσειεν T. ^r ἂν ante αἰτίαν
 F^b, om. A^b. ^s λεγ.] προαγομένην H^a. ^t γέनेσις καὶ φθορὰ A^b.
^v τε A^b. ^w αἴτιον H^a.E^b. ^x ἴδιον H^a. ^y τῆς τοιαύτης μεθόδου
 H^a. γρ. καὶ ταύτης, ἤτοι τῆς φυσικῆς margo E. ^z ἐδυσχ. ἐν ἑαυτοῖς
 A^b.F^b. ^a γε om. H^b. ^b ὑπ' αὐτῆς F^b. ^c τοῦτο—ὠμολόγησαν
 om. A^b.F^b. ^d τε om. T. ^e ἄλλην om. H^a.E^b. ^f ἅπασαν A^b.
^g καὶ—ἐστίν om. A^b. ^h ἐν] ἐν μόνον E.T.H^a.E^b. ⁱ ἰδεῖν A^b.F^b.
^k εἰ ἄρα] ἐνὶ H^a, ἐνὶ παρὰ E^b. ^l δὴ add. A^b.C^b.F^b. ^m ἐνδέχε-
 ται μᾶλλον H^a. ⁿ τοῖς] τὸ T. ^o ἐναντίον H^a. ^p οὐσῶν
 om. T.

φύσιν, ^q πάλιν ^ρ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, ὡσπερ εἶπομεν, ἀναγκαζόμενοι τὴν ἐχομένην ἐζήτησαν ^σ ἀρχήν. Τοῦ ^τ γὰρ ¹⁵ εὖ καὶ καλῶς τὰ μὲν ἔχειν τὰ δὲ γίγνεσθαι τῶν ὄντων ἴσως οὔτε πῦρ οὔτε γῆν οὔτ' ^ν ἄλλο τῶν τοιούτων οὐθέν οὔτ' εἰκὸς αἴτιον εἶναι οὔτ' ^ω ἐκείνους οἰηθῆναι· οὐδ' αὖ τῷ αὐτομάτῳ καὶ ^χ τῇ τύχῃ τοσοῦτον ἐπιτρέψαι πρᾶγμα καλῶς ^υ εἶχεν. Νοῦν ^z δὴ τις εἰπὼν ^α ἐνεῖναι, καθάπερ ἐν ^β τοῖς ζώοις, καὶ ἐν ¹⁶ τῇ φύσει ^ς τὸν αἴτιον ^δ τοῦ κόσμου καὶ τῆς τάξεως ^ε πάσης οἶον νήφων ἐφάνη παρ' ^ε εἰκῇ λέγοντας τοὺς πρότερον. Φα- ¹⁷ νερώς ^ς μὲν οὖν Ἄναξαγόραν ἴσμεν ἀψάμενον τούτων τῶν λόγων, ^h αἰτίαν ^ι δ' ἔχει πρότερον ^κ Ἐρμότιμος ὁ Κλαζο- μένιος εἰπεῖν. Οἱ μὲν οὖν οὕτως ὑπολαμβάνοντες ἅμα ¹ τοῦ καλῶς ^π τὴν αἰτίαν ἀρχὴν εἶναι τῶν ὄντων ^ο ἔθεσαν, καὶ τὴν τοιαύτην ὅθεν ἡ κίνησις ὑπάρχει τοῖς οὐσιν. Ὑποπτεύσειε ⁴ δ' ἂν τις Ἡσίοδον πρῶτον ζητῆσαι τὸ τοιοῦτον, καὶ ἴ τις ἄλλος ἔρωτα ἢ ἐπιθυμίαν ἐν τοῖς οὐσιν ἔθηκεν ὡς ἀρχήν, οἶον καὶ Παρμενίδης· ^ρ οὗτος γὰρ κατασκευάζων τὴν τοῦ παντὸς γένεσιν

^q πρώτιστον μὲν φησιν ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων,

^ρ Ἡσίοδος ^ρ δὲ

πάντων μὲν πρώτιστα χάος γένετ', ^ς αὐτὰρ ἔπειτα

^τ γαί' εὐρύστερνος,—

ἠδ' ^ν ἔρος, ὃς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν,

ὡς δέον ἐν τοῖς οὐσιν ὑπάρχειν ^ω τιν' αἰτίαν ἣτις κινήσει καὶ ^χ συνάξει τὰ πρᾶγματα. ^υ Τούτους μὲν οὖν πῶς χρὴ δια- ²

^q πάλιν] πάντες Eb. ^ρ ὑπ' Ha. ^σ post ἀρχήν Ab: τουτέστι τὴν ποιητικὴν τούτων εὖ ἔχειν καὶ καλῶς. ^τ γὰρ] μὲν Ha. ^ν ἄλλο τι τῶν Ab. ^ω ἐκείνους εἰκὸς οἰηθῆναι E.T.Ha.Eb. ^χ τῇ add. Ab. ^υ ἔχειν E.S.T. Ha.Bb.Cb. ^z δ' εἴ τις Eb. γρ. καὶ νοῦν δ' εἴ τις margo E. ^α ἐνεῖναι E.T.Ab, ἐν εἶναι rc. Eb: ceteri εἶναι. ^β τοῖς om. E.S.Bb.Cb. ^ς τὸ Ab. ^δ τοῦ Ab: ceteri καὶ τοῦ. ^ε πάσης om. Ha. ^ε οἰκῆ S. ^ς μὲν om. T. ^h αἴτιον E. ^ι δ' ἂν ἔχη Ha.Eb. ^κ ὁ κλαζομένιος ἐρμότιμος S. ^λ τῷ Ha. ^μ τὴν om. Ha. ^ο γρ. καὶ ἔθεσαν τὴν τοιαύτην, εἶτα ὅθεν ἡ κίνησις margo E. ^ρ οὗτος γὰρ Ab, καὶ γὰρ οὕτως Eb: ceteri καὶ γὰρ οὗτος. ^q πρώτον E.Ha.Ab.Eb. ^ρ δὲ] μὲν Ha. ^ς αὐτὸ Ha. ^τ γαί' γαία E. ^ν ἔρος Ha.Ab. ^ω τὴν Ha.Ab. ^χ συνάξει E.T. ^υ τούτους Ab.

νεῖμαι ^z περὶ τοῦ τίς πρῶτος, ἐξέστω κρίνειν ὕστερον· ^a ἐπεὶ δὲ καὶ τὰναντία τοῖς ἀγαθοῖς ἐνόητα ἐφαίμετο ἐν τῇ φύσει, καὶ οὐ μόνον τάξις καὶ τὸ καλὸν ἀλλὰ καὶ ἀταξία καὶ τὸ αἰσχροῦν, καὶ πλείω τὰ κακὰ τῶν ἀγαθῶν καὶ τὰ φαῦλα τῶν καλῶν, οὕτως ἄλλος τις φιλίαν εἰσήνεγκε ^b καὶ νεῖκος, ἐκάτε-
 3 ρον ἐκατέρων αἴτιον τούτων. Εἰ γὰρ τις ἀκολουθοῖη καὶ
^c λαμβάνοι πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ μὴ πρὸς ἃ ψελλίζεται λέ-
 γων Ἐμπεδοκλῆς, εὐρήσει τὴν μὲν φιλίαν αἰτίαν ^d οὖσαν τῶν
 ἀγαθῶν, τὸ δὲ νεῖκος τῶν κακῶν· ^e ὥστ' εἴ τις φαίη τρόπον
 τινὰ ^f καὶ λέγειν καὶ πρῶτον λέγειν τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν
 ἀρχὰς Ἐμπεδοκλέα, τάχ' ἂν λέγοι καλῶς, εἴπερ τὸ τῶν
 ἀγαθῶν ^g ἀπάντων αἴτιον ^h αὐτὸ τὰγαθὸν ἐστὶ ⁱ καὶ τῶν κα-
 4 κῶν τὸ κακόν. Οὗτοι μὲν οὖν, ὥσπερ λέγομεν, καὶ μέχρι
 τούτου ^k δυοῖν αἰτίαι ^l ἐφήψαντο ^m ὧν ἡμεῖς διωρίσαμεν ἐν
 τοῖς περὶ φύσεως, τῆς τε ὕλης καὶ τοῦ ὄθεν ἢ κίνησις, ἀμυ-
 δρῶς μέντοι καὶ οὐθὲν σαφῶς, ἀλλ' οἷον ἐν ταῖς μάχαις οἱ
 ἀγύμναστοι ποιούσιν· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι περιφερόμενοι τύ-
 πτουσι πολλάκις καλὰς πληγὰς, ἀλλ' οὔτε ἐκεῖνοι ἀπὸ ἐπι-
 στήμης οὔτε ⁿ οὗτοι εἰκόασιν ^o εἰδόσι λέγειν ^p ὅ τι λέγουσιν·
 σχεδὸν γὰρ οὐθὲν χρώμενοι φαίνονται τούτοις ἀλλ' ^q ἢ κατὰ
 5 μικρόν. Ἄναξαγόρας τε ^r γὰρ μηχανῇ χρῆται τῷ νῶ πρὸς
 τὴν κοσμοποιίαν, ^s καὶ ὅταν ἀπορήσῃ ^t διὰ τίν' αἰτίαν ἐξ
 ἀνάγκης ἐστί, τότε ^v παρέλκει αὐτόν, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις
 πάντα μᾶλλον αἰτιᾶται τῶν γιγνομένων ἢ νοῦν. Καὶ Ἐμ-
 πεδοκλῆς ^w ἐπὶ πλέον μὲν ^x τούτου χρῆται τοῖς αἰτίοις, οὐ
 μὴν οὔθ' ἰκανῶς, οὔτ' ἐν τούτοις ^y εὐρίσκει τὸ ὁμολογούμενον.

6 Πολλαχοῦ γοῦν αὐτῷ ἢ μὲν φιλία διακρίνει, τὸ δὲ νεῖκος

^z παρὰ Η^a. ^a ἐπειδὴ Η^b. ^b καὶ τὸ νεῖκος ἐκάτερον ἐκατέρω Η^a.
^c λαμβάνει Η^a.Α^b. ^d οὖσαν om. Η^a.Ε^b. ^e ὡς Η^a. ^f καὶ λέγειν καὶ
 om. Η^a. ^g πάντων Α^b. ^h αὐτῷ Τ. ⁱ καὶ—κακόν om. Α^b. ^k δυοῖν
 Α^b: vulgo δυεῖν. ^l ἐφήψαντο om. Α^b, qui ἡμμένοι φαίνονται post φύ-
 σεως. ^m ὡς Τ. ⁿ αὐτοῖ Τ. ^o εἰδέναι, omisso λέγειν, Α^b. ^p ὅ τι]
 ἃ Η^a. ^q ἢ om. F^b. ^r γὰρ om. Η^a. ^s καὶ ὅταν ἀπορήσῃ] ὅταν γὰρ
 ἀπορήσει Η^a, ὅταν ἀπορήσῃ γὰρ Ε.Τ. ^t διὰ—ἐστί om. Α^b. et margo Ε.
^v ἔλκει Τ.Η^a.Ε^b. et pr. Ε. ^w ἐπὶ] δὲ ἐπὶ Τ, μὲν πρὸς Η^a. ^x χρῆται
 τούτου Α^b, τούτω χρῆται Η^a. ^y ἐξευρίσκει Α^b.

συγκρίνει. ^υΌταν μὲν γὰρ εἰς τὰ στοιχεῖα ^zδιίστηται τὸ πᾶν ὑπὸ τοῦ νείκους, ^aτό τε πῦρ ^bεἰς ἓν συγκρίνεται καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων ἕκαστον· ὅταν δὲ ^cπάλιν ^dπάντα ὑπὸ τῆς φιλίας συνίωσιν εἰς τὸ ἓν, ἀναγκαῖον ^eἐξ ἑκάστου τὰ μόρια διακρίνεσθαι πάλιν. Ἐμπεδοκλῆς μὲν οὖν παρὰ ^fτοὺς πρό-7
 τερων πρῶτος ταύτην τὴν αἰτίαν διελὼν εἰσήνεγκεν, οὐ μίαν ποιήσας τὴν ^gτῆς κινήσεως ἀρχὴν ἀλλ' ἐτέρας τε καὶ ἐναντίας. Ἐπι δὲ τὰ ὡς ἐν ὕλης εἴδει λεγόμενα στοιχεῖα τέτταρα ⁸
 πρῶτος εἶπεν· οὐ μὴν χρῆταί γε τέτταρσιν, ἀλλ' ὡς δυσὶν οὔσι ^hμόνοις, πυρὶ μὲν καθ' αὐτό, τοῖς ^{δ'}ἀντικειμένοις ὡς μιᾷ φύσει, γῆ τε ⁱκαὶ ἀέρι καὶ ὕδατι. Λάβοι ^{δ'}ἂν τις αὐτὸ θεωρῶν ἐκ τῶν ἐπῶν. Οὗτος μὲν οὖν, ὥσπερ λέγομεν, ^kοὔτω ⁹
 τε καὶ ^lτοσαύτας εἴρηκεν ἀρχάς· Λεύκιππος δὲ καὶ ὁ ἐταῖρος αὐτοῦ Δημόκριτος στοιχεῖα μὲν τὸ πλήρες καὶ τὸ κενὸν εἶναι φασι, ^mλέγοντες τὸ μὲν ὄν τὸ δὲ μὴ ὄν, τούτων δὲ τὸ μὲν πλήρες καὶ στερεὸν τὸ ὄν, τὸ δὲ κενόν ⁿγε ^οκαὶ μανὸν τὸ μὴ ὄν (διὸ καὶ οὐθὲν μᾶλλον τὸ ὄν τοῦ μὴ ὄντος εἶναι φασιν, ὅτι οὐδὲ τὸ κενὸν τοῦ σώματος), αἷτια δὲ τῶν ὄντων ^pταῦτα ὡς ^qὕλην. Καὶ καθάπερ οἱ ἐν ποιοῦντες τὴν ὑποκειμένην οὐ- ¹⁰
 σίαν τᾶλλα τοῖς πάθεσιν ^rαὐτῆς γεννώσι, τὸ μανὸν καὶ τὸ πυκνὸν ἀρχὰς ^sτιθέμενοι ^tτῶν παθημάτων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οὗτοι τὰς διαφορὰς αἰτίας τῶν ἄλλων εἶναι φασιν. Ταύ- ¹¹
 τας μέντοι τρεῖς εἶναι λέγουσι, σχῆμά τε καὶ τάξιν καὶ θέσιν· ^vδιαφέρειν γάρ ^wφασι τὸ ὄν ^xῥοσμῶ καὶ ^yδιαθιγῆ καὶ τροπῇ μόνον. Τούτων δὲ ὁ μὲν ^zῥοσμὸς σχῆμά ἐστιν, ἡ δὲ διαθιγῆ τάξις, ἡ δὲ τροπὴ θέσις· διαφέρει ^aγὰρ τὸ μὲν Α τοῦ Ν σχήματι, τὸ δὲ Α Ν τοῦ Ν Α τάξει, τὸ δὲ Ζ τοῦ Ν θέσει. Περὶ δὲ κινήσεως, ὅθεν ^η πῶς ὑπάρχει τοῖς οὔσι, καὶ ¹²

^z διίσταται H^a. ^a τότε τὸ E.T. ^b εἰς ἓν om. T. ^c πάλιν om. H^a.
^d πάντα om. E.E^b. ^e ἐξ om. H^a. ^f τοὺς] τὸ A^b. ^g τῆς] τε T.
^h μόνον H^a.E^b. ⁱ καὶ post τε om. H^a.E^b. ^k οὔτως T. ^l τοιαύτας H^a.
^m λέγοντες τὸ A^b: ceteri λέγοντες οἶον τὸ. ⁿ τε E, om. H^a.A^b.E^b.
^ο καὶ μανὸν om. A^b. ^p ταῦτά γε ὡς A^b, ταῦτά ante τῶν T. ^q ὕλη H^a.E^b.
^r αὐτοῖς E^b. ^s ποιούμενοι H^a. ^t τῶν παθημάτων ante ἀρχὰς A^b.
^v διαφέρει E.H^a.E^b. ^w φησι E.H^a. ^x ῥοισμῶ A^b. ^y διαθιγῆ E.T.E^b.
^z ῥοισμὸς A^b. ^a γὰρ om. H^a.

οὔτοι παραπλησίως τοῖς ἄλλοις ῥαθύμως ^b ἀφείσαν. Περὶ μὲν ^c οὖν τῶν δύο αἰτιῶν, ὥσπερ λέγομεν, ἐπὶ τοσοῦτον ἔοικεν ἐζητῆσθαι ^d παρὰ τῶν πρότερον.

5 ¹ Ἐν δὲ τούτοις καὶ πρὸ τούτων οἱ καλούμενοι Πυθαγόρειοι τῶν μαθημάτων ἀψάμενοι ^e πρῶτοι ^f ταῦτα ^g προήγαγον, καὶ ἐντραφέντες ἐν αὐτοῖς τὰς τούτων ἀρχὰς ^h τῶν ὄντων ἀρχὰς ² ᾤήθησαν εἶναι πάντων. ¹ Ἐπεὶ δὲ τούτων οἱ ἀριθμοὶ φύσει πρῶτοι, ἐν δὲ ⁱ τοῖς ἀριθμοῖς ἐδόκουν θεωρεῖν ὁμοιώματα πολλὰ τοῖς οὔσι καὶ γιγνομένοις, μᾶλλον ἢ ἐν πυρὶ καὶ γῆ καὶ ὕδατι, ὅτι τὸ μὲν τοιονδὶ τῶν ἀριθμῶν πάθος δικαιοσύνη, τὸ δὲ τοιονδὶ ^k ψυχῇ καὶ νοῦς, ἕτερον δὲ καιρὸς καὶ τῶν ἄλλων ὡς εἰπεῖν ἕκαστον ὁμοίως· ἔτι δὲ τῶν ¹ ἀρμονικῶν ἐν ἀριθμοῖς ὀρῶντες ^m τὰ πάθη καὶ τοὺς λόγους, ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα τοῖς ἀριθμοῖς ⁿ ἐφαίνετο ^o τὴν φύσιν ^p ἀφομοιωθῆσαι ^q πᾶσαν, οἱ δ' ἀριθμοὶ πάσης τῆς φύσεως πρῶτοι, τὰ τῶν ἀριθμῶν στοιχεῖα τῶν ὄντων στοιχεῖα πάντων ^r εἶναι ὑπέλαβον, καὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν ἀρμονίαν εἶναι καὶ ἀριθμόν· καὶ ὅσα ^s εἶχον ὁμολογούμενα ^t δεικνύει ἐν τε τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ταῖς ἀρμονίαις πρὸς τὰ τοῦ οὐρανοῦ πάθη καὶ μέρη καὶ πρὸς τὴν ^v ὄλην ³ διακόσμησιν, ταῦτα συνάγοντες ἐφήρμοττον. Καὶ εἴ τί ^w που ^x διέλειπε, ^y προσεγλίχοντο τοῦ ^z συνειρομένην ^a πᾶσαν αὐτοῖς εἶναι τὴν πραγματείαν. Λέγω δ' ^b οἶον, ἐπειδὴ τέλειον ἢ δεκάς ^c εἶναι δοκεῖ καὶ πᾶσαν περιειληφέναι τὴν τῶν ἀριθμῶν φύσιν, ^d καὶ τὰ φερόμενα κατὰ τὸν οὐρανὸν δέκα μὲν εἶναι φασιν, ὄντων δὲ ἐννέα ^e μόνον τῶν φανερῶν διὰ τοῦτο δεκάτην

^b ἀφῆσαν E^b. ^c οὖν τούτων τῶν F^b. ^d παρὰ τῶν add. A^b. ^e πρῶτον T.H^a.A^b. ^f ταῦτά τε πρ. A^b.C^b. ^g προήγον E.T.H^a.E^b. ^h τῶν] τὰς S. τῶν ὄντων ἀρχὰς om. A^b. ⁱ τοῖς ἀριθμοῖς] τούτοις A^b. ^k ψυχῇ τε καὶ A^b. ¹ ἀρμονικῶν S.H^a.B^b.C^b.E^b. ^m τὰ πάθη] καὶ τὰ πάθη H^a. ⁿ ἐφαίνοντο A^b. ^o τὴν φύσιν om. S.B^b.C^b. ^p ἀφομοιωθῆσαι A^b, ἀφομοιωθῆναι E.S.B^b.C^b. ^q πᾶσιν E.S.H^a.B^b. ^r ὑπέλαβον εἶναι A^b. ^s εἶχεν S.A^b.C^b. ^t δεικνύει om. A^b. ^v ἄλλην T.H^a.E^b. ^w που om. A^b. ^x διέλειπε S.C^b.E^b, διέλιπον T. ^y προσεπεγλίχοντο E. ^z συνειρομένην S.B^b.C^b, συνηρμοσμένην E^b. ^a εἶναι πᾶσαν αὐτοῖς T, αὐτοῖς πᾶσαν εἶναι H^a. ^b οἶον om. H^a. ^c εἶναι—φύσιν om. A^b. ^d καὶ τὰ φ.] καταφερόμενα S. ^e μόνων E.H^a.A^b, μὲν μόνον C^b.

τὴν ἀντίχθονα ποιούσιν. Διόρισται δὲ περὶ τούτων ἐν ἐτέ-
 4 ροῖς ἡμῖν ἀκριβέστερον. Ἄλλ' οὐ δὴ χάριν ἐπερχόμεθα,
 τοῦτό ἐστιν, ὅπως λάβωμεν καὶ παρὰ τούτων τίνας εἶναι τι-
 θέασι τὰς ἀρχὰς καὶ πῶς εἰς τὰς εἰρημένας ἐμπίπτουσιν αι-
 5 τίας. Φαίνονται ἴδῃ καὶ οὗτοι τὸν ἀριθμὸν νομίζοντες ἀρχὴν
 εἶναι καὶ ὡς ὕλην τοῖς οὐσι καὶ ὡς πάθη τε καὶ ἕξεις, τοῦ δὲ
 ἀριθμοῦ στοιχεῖα τό ἔτε ἀρτιον καὶ τὸ περιττόν, τούτων δὲ
 τὸ μὲν ἠ πεπερασμένον τὸ δὲ ἄπειρον, τὸ δ' ἐν ἕξ ἀμφοτέρων
 εἶναι τούτων (ἰ καὶ γὰρ ἀρτιον εἶναι καὶ περιττόν), τὸν δ'
 ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἐνός, ἰ ἀριθμοὺς δέ, καθάπερ εἴρηται, τὸν ὅλον
 οὐρανόν. Ἔτεροι δὲ τῶν αὐτῶν τούτων τὰς ἀρχὰς δέκα λέ-
 6 γουσιν εἶναι τὰς κατὰ ἰ συστοιχίαν λεγομένας, πέρασ ἢ καὶ
 ἄπειρον, περιττόν ἢ καὶ ἀρτιον, ἐν ἢ καὶ πλῆθος, δεξιὸν ἢ καὶ
 ἀριστερόν, ἄρρεν ἢ καὶ θῆλυ, ἡρεμοῦν ἢ καὶ κινουμένον, εὐθὺ
 ἢ καὶ καμπύλον, φῶς ἢ καὶ σκότος, ἀγαθὸν ἢ καὶ κακόν, τε-
 7 τράγωνον ἢ καὶ ἑτερόμηκες. Ὅνπερ τρόπον ἔοικε καὶ Ἄλ-
 κμαίων ὁ Κροτωνιάτης ὑπολαβεῖν, καὶ ἦτοι οὗτος παρ' ἐκεί-
 νων ἢ ἐκείνοι παρὰ τούτου παρέλαβον τὸν λόγον τούτου·
 καὶ γὰρ ἠ ἐγένετο τὴν ἡλικίαν Ἄλκμαίων ἐπὶ γέροντι Πυθα-
 γόρα, ἀπεφῆναντο δὲ παραπλησίως τούτοις· φησὶ γὰρ εἶναι
 δύο τὰ πολλὰ τῶν ἀνθρωπίνων, ὀλέγων τὰς ἐναντιότητας οὐχ
 ὥσπερ οὗτοι ῑ διωρισμένας ἀλλὰ τὰς τυχούσας, οἷον λευκὸν
 μέλαν, γλυκὺ πικρόν, ἀγαθὸν κακόν, ῑ μικρὸν μέγα. ῑ Οὗτος ῑ
 8 μὲν ῑ οὐν ἀδιορίστως ῑ ἐπέρριψε περὶ τῶν λοιπῶν, οἱ δὲ Πυθα-
 γόρειοι καὶ πόσαι καὶ τίνες αἱ ἐναντιώσεις ἀπεφῆναντο.
 Παρὰ μὲν οὖν τούτων ῑ ἀμφοῖν τοσοῦτον ἔστι λαβεῖν, ὅτι
 τὰναντία ἀρχαὶ τῶν ὄντων ῑ τὸ δ' ὅσαι ῑ παρὰ τῶν ἐτέρων,
 καὶ τίνες αὐταὶ εἰσιν. Πῶς μέντοι πρὸς τὰς εἰρημένας αἰτίας ῑ
 ἐνδέχεται ῑ συναγαγεῖν, σαφῶς μὲν οὐ διήρθρωται παρ' ἐκεί-

f δὲ A^b.E^b. g τε add. A^b. h ἄπειρον τὸ δὲ πεπερασμένον A^b.
 i καὶ—περιττόν om. A^b. k ἀριθμὸν S. l συστοιχίαν T.A^b. m πέρασ—
 ἑτερόμηκες] καὶ add. A^b. n ἐγένετο C^b. ἐγένετο τὴν ἡλικίαν et mox ἐπὶ
 γέροντι Πυθαγόρα et δὲ om. A^b. o λέγω C^b. p διωρισμένως S.B^b.
 q μέγα μικρόν A^b. r οὕτως E^b. s οὐν om. E^b. t ἀπέρριψε C^b.E^b.
 v ἀμφοῖν μὲν τοσοῦτον A^b. w τὸ—ἐτέρων om. A^b. x περὶ E^b.
 y συναγαγεῖν A^b: ceteri συνάγειν.

νων, εοικασι δ' ὡς ἐν ὕλης εἶδει τὰ στοιχεῖα τὰττειν· ἐκ τούτων γὰρ ὡς ἐνυπαρχόντων συνεστάναι καὶ πεπλάσθαι ^zφασὶ
 10 τὴν οὐσίαν. Τῶν μὲν οὖν παλαιῶν καὶ πλείω ^aλεγόντων τὰ
 στοιχεῖα τῆς φύσεως ἐκ τούτων ἰκανόν ἐστι θεωρῆσαι τὴν
 διάνοιαν· εἰσὶ δὲ τινες οἱ περὶ τοῦ παντός ὡς ἂν μιᾶς οὔσης
^bφύσεως ἀπεφῆναντο, τρόπον δὲ οὐ τὸν αὐτὸν πάντες οὔτε
 11 τοῦ καλῶς οὔτε τοῦ κατὰ ^cτὴν φύσιν. Εἰς μὲν οὖν τὴν νῦν
 σκέψιν τῶν αἰτίων οὐδαμῶς συναρμόττει περὶ αὐτῶν ὁ λόγος·
 οὐ γὰρ ὥσπερ ἔνιοι τῶν φυσιολόγων ἐν ὑποθέμενοι τὸ ὄν
 ὁμῶς γεννῶσιν ὡς ἐξ ὕλης τοῦ ἐνός, ἀλλ' ἕτερον τρόπον οὗτοι
 λέγουσιν· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ προστιθέασι κίνησιν, γεννῶντές
^dγε τὸ πᾶν, οὗτοι δὲ ἀκίνητον εἶναι φασιν. Οὐ μὴν ἀλλὰ
 12 τοσοῦτόν γε οἰκειόν ἐστι τῇ νῦν σκέψει. Παρμενίδης μὲν
^eγὰρ ἔοικε τοῦ κατὰ ^fτὸν λόγον ἐνός ἀπτεσθαι, Μέλισσος δὲ
 τοῦ κατὰ τὴν ὕλην· διὸ καὶ ὁ μὲν πεπερασμένον, ὁ δ' ἀπειρόν
 φησιν εἶναι αὐτό· Ξενοφάνης δὲ πρῶτος τούτων ἐνίσας (ὁ
 γὰρ ^g Παρμενίδης τούτου λέγεται μαθητής) οὐθέν ^hδιεσαφή-
 νισεν, ⁱοὔτε τῆς φύσεως ^kτούτων οὐδετέρας ἔοικε ^lθιγεῖν, ἀλλ'
 εἰς ^mτὸν ὅλον οὐρανὸν ἀποβλέψας τὸ ἐν εἶναι φησι ⁿτὸν
 13 θεόν. ^oΟὗτοι μὲν οὖν, καθάπερ εἶπομεν, ^pἀφετέοι πρὸς τὴν
 νῦν ^qπαρουῶσαν ζήτησιν, οἱ μὲν δύο καὶ πάμπαν ὡς ὄντες μι-
 κρόν ἀγροικότεροι, Ξενοφάνης καὶ Μέλισσος· Παρμενίδης
 δὲ μᾶλλον ^rβλέπων ^sἔοικέ που λέγειν· παρὰ γὰρ τὸ ὄν τὸ
 μὴ ὄν οὐθέν ἀξιῶν εἶναι, ἐξ ἀνάγκης ἐν οἶεται εἶναι τὸ ὄν καὶ
 ἄλλο οὐθέν (περὶ οὗ ^tσαφεστέρως ἐν τοῖς περὶ φύσεως εἰρή-
 καμεν), ἀναγκαζόμενος δ' ἀκολουθεῖν τοῖς φαινομένοις, καὶ τὸ
 ἐν μὲν κατὰ ^vτὸν λόγον, πλείω δὲ κατὰ τὴν αἴσθησιν ^wὑπο-
 λαμβάνων εἶναι, δύο τὰς αἰτίας καὶ δύο ^xτὰς ἀρχὰς ^yπάλιν

^z φησὶ T.C^b. ^a τὰ στοιχεῖα λεγόντων E.S.T.H^a.E^b. ^b φύσεως om. S, τῆς φύσεως T. ^c τὴν om. H^a.E^b. ^d γε om. S.T.A^b. ^e γὰρ om. S. ^f τὸν om. T.H^a.A^b.E^b. ^g παρμενίδης ὅς τούτου E.T.E^b. ^h διεσαφή-
 σεν T. ⁱ οὔτε A^b. ^k τούτων post ἔοικε A^b. ^l θιγεῖν ante ἔοικε S.B^b.C^b.
^m ὅλον τὸν E^b. ⁿ τὸν θεόν om. A^b. ^o οὔτω T. ^p ἀφετεῖναντο S.B^b,
 ἀπεφῆναντο C^b. ^q παρουῶσαν add. A^b. ^r βλέπων om. E. ^s που λέγειν
 ἔοικε E^b. ^t σαφέστερον T.A^b. ^v τὸν om. T. ^w ὑπολαβῶν A^b. ^x τὰς
 ante ἀρχὰς om. A^b. ^y τίθησι πάλιν S.B^b.C^b.

τίθησι, θερμὸν καὶ ψυχρόν, οἶον πῦρ καὶ γῆν λέγων· τούτων δὲ ^zκατὰ μὲν τὸ ὄν τὸ θερμὸν τάττει, θάτερον δὲ κατὰ τὸ μὴ ὄν. Ἐκ μὲν οὖν τῶν εἰρημένων καὶ ^aπαρὰ τῶν ^bσυνη-¹⁴δρευκώτων ἤδη τῷ λόγῳ σεφῶν ^cτοσαῦτα παρειλήφαμεν, παρὰ μὲν τῶν πρώτων σωματικὴν τε τὴν ἀρχὴν (ὑδὼρ γὰρ καὶ πῦρ καὶ τὰ τοιαῦτα σώματά ἐστιν), καὶ τῶν μὲν μίαν τῶν δὲ ^dπλείους ἀρχὰς τὰς σωματικάς, ἀμφοτέρων μέντοι ταύτας ^eὡς ἐν ὕλης εἴδει τιθέντων, παρὰ δὲ τινων ταύτην τε ^fτὴν αἰτίαν τιθέντων καὶ πρὸς ταύτην τὴν ὄθεν ἡ κίνησις, καὶ ταύτην ^gπαρὰ τῶν μὲν μίαν παρὰ τῶν δὲ δύο. Μέχρι μὲν ¹⁵οὖν τῶν Ἰταλικῶν καὶ χωρὶς ἐκείνων ^hμετριώτερον εἰρήκασιν οἱ ἄλλοι ⁱπερὶ αὐτῶν, πλὴν ὥσπερ εἶπομεν, ^kδυοῖν ^lτε αἰτίαν τυγχάνουσι κεχρημένοι, καὶ τούτων τὴν ἑτέραν οἱ μὲν μίαν οἱ δὲ δύο ποιοῦσι, τὴν ὄθεν ἡ κίνησις· οἱ δὲ Πυθαγόρειοι δύο μὲν τὰς ἀρχὰς κατὰ τὸν αὐτὸν εἰρήκασιν τρόπον, τοσοῦτον ^mδὲ προσεπέθεσαν, ὃ καὶ ἰδιόν ⁿἐστὶν αὐτῶν, ὅτι τὸ πεπερασμένον καὶ τὸ ἄπειρον ^oκαὶ τὸ ἐν οὐχ ἑτέρας τινὰς ᾤθησαν ^pεἶναι φύσεις, οἶον πῦρ ἢ γῆν ἢ τι τοιοῦτον ἕτερον, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἄπειρον καὶ αὐτὸ τὸ ἐν οὐσίαν εἶναι τούτων ὧν κατηγοροῦνται, διὸ καὶ ἀριθμὸν εἶναι τὴν οὐσίαν ^qἀπάντων. Περί ¹⁶τε τούτων οὖν ^rτούτον ἀπεφήναντο τὸν τρόπον, καὶ περὶ τοῦ τί ἐστὶν ἤρξαντο μὲν λέγειν καὶ ὀρίζεσθαι, λίαν ^dἀπλῶς ἐπραγματεύθησαν. Ὀρίζοντό ^sτε γὰρ ἐπιπολαίως, καὶ ^tπρώτῳ ^vὑπάρξειεν ὁ λεχθεὶς ὄρος, τοῦτ' εἶναι τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος ^wἐνόμιζον, ὥσπερ εἴ τις οἶοιτο ταῦτόν εἶναι διπλάσιον καὶ τὴν δυάδα, ^xδιότι πρῶτον ὑπάρχει τοῖς ^yδυσὶ τὸ διπλάσιον. Ἄλλ' οὐ ταῦτόν ἴσως ^zἐστὶ τὸ εἶναι διπλα-¹⁷

^z κατὰ μὲν A^b: ceteri τὸ μὲν κατὰ. ^a περὶ E^b. ^b συνεδρευκώτων A^b.
^c τοσαῦτα A^b: vulgo ταῦτα. ^d πλ. τὰς ἀρχὰς τὰς A^b.E^b. ^e ὥσπερ ὕλης εἴδη T. ^f τὴν ante αἰτίαν om. T. ^g παρ' ὧν μὲν μίαν παρ' ὧν A^b.
^h μαλακώτερον A^b.F^b. et γρ. E. ⁱ περὶ τῶν αὐτῶν E.S.T.B^b.C^b.
^k δυεῖν T. ^l τε om. F^b. ^m δὲ om. T. ⁿ ἐστὶν αὐτῶν A^b: vulgo αὐτῶν ἐστίν.
^o καὶ τὸ ἐν om. E.S.T.B^b.C^b.E^b. ^p φύσεις εἶναι E^b.
^q πάντων A^b. ^r ἀπεφήναντο τούτον A^b. ^s τε om. T. ^t πρώτως A^b.
^v ὑπάρξειεν T. ^w ἐνόμιζον A^b: ceteri ἐνόμισαν. ^x ὅτι S. ^y δύο A^b.
^z ἐστὶ om. E^b, ante ἴσως ponit A^b.

σίῳ καὶ δυάδι· εἰ δὲ μή, πολλὰ τὸ ἐν ἔσται, ὃ κακίοις συνέβαινε. Παρὰ μὲν οὖν τῶν ^aπρότερον καὶ τῶν ἄλλων τοσαῦτα ἔστι λαβεῖν.

- 6 Μετὰ δὲ τὰς εἰρημένας φιλοσοφίας ἢ Πλάτωνος ^bἐπεγένετο πραγματεία, τὰ μὲν πολλὰ τούτοις ἀκολουθοῦσα, τὰ δὲ καὶ ἴδια παρὰ τὴν τῶν Ἱταλικῶν ἔχουσα φιλοσοφίαν.
- 2¹ Ἐκ νέου ^cτε γὰρ ^dσυνήθης γενόμενος πρῶτον Κρατύλῳ καὶ ταῖς Ἡρακλειτείοις δόξαις, ὡς ἀπάντων τῶν αἰσθητῶν αἰεὶ ῥεόντων καὶ ἐπιστήμης περὶ αὐτῶν οὐκ οὔσης, ταῦτα μὲν καὶ ὕστερον ^eοὕτως ὑπέλαβεν· Σωκράτους δὲ περὶ μὲν τὰ ἠθικὰ πραγματευομένου, περὶ δὲ τῆς ὅλης φύσεως οὐθέν, ἐν ^fμέντοι τούτοις τὸ καθόλου ζητοῦντος καὶ περὶ ὀρισμῶν ἐπιστήσαντος πρῶτον τὴν διάνοιαν, ^gἐκείνον ἀποδεξάμενος διὰ τὸ τοιοῦτον ὑπέλαβεν ὡς περὶ ἐτέρων τοῦτο ^hγινόμενον καὶ οὐ τῶν αἰσθητῶν τινός· ἀδύνατον γὰρ εἶναι τὸν κοινὸν ⁱὄρον τῶν αἰσθητῶν τινός, αἰεὶ γε μεταβαλλόντων. ^kΟὗτος ^lμὲν οὖν τὰ τοιαῦτα τῶν ὄντων ιδέας προσηγόρευσε, τὰ δ' αἰσθητὰ παρὰ ταῦτα καὶ κατὰ ταῦτα λέγεσθαι πάντα· κατὰ μέθεξιν γὰρ εἶναι τὰ πολλὰ τῶν ^mσυνωνύμων τοῖς εἶδεσιν. Τὴν δὲ μέθεξιν τοῦνομα μόνον ⁿμετέβαλεν· οἱ μὲν γὰρ Πυθαγόρειοι ^oμίμησι τὰ ὄντα φασὶν εἶναι τῶν ἀριθμῶν, Πλάτων δὲ με-
4 θέξει, ^pτοῦνομα μεταβαλόντων. Τὴν μέντοι ^qγε μέθεξιν ἢ τὴν μίμησιν, ^rἥτις ἂν εἴη τῶν εἰδῶν, ^sἀφείσαν ^tἐν κοινῷ ζητεῖν.
- Ἔτι δὲ παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ εἶδη τὰ μαθηματικὰ τῶν πραγμάτων εἶναί ^vφησι μεταξύ, διαφέροντα τῶν μὲν αἰσθητῶν τῷ αἰδία καὶ ἀκίνητα εἶναι, τῶν δ' εἰδῶν τῷ τὰ μὲν πόλλ'
5 ^wἅττα ὅμοια εἶναι τὸ δὲ εἶδος αὐτὸ ἐν ἕκαστον μόνον. Ἐπεὶ

^a προτέρων E^b.F^b. ^b ἐγένετο S. ^c τε om. A^b. ^d συνήθης γενόμενος A^b: ceteri συγγερόμενος. ^e οὕτως E, οὔτε B^b. ^f μέντοι] δὲ A^b. ^g ἐκείνων E^b. ^h γινόμενων καὶ οὐ περὶ τῶν αἰσθητῶν. ἀδύνατον A^b. ⁱ ὄρον] λόγον E.S.B^b.C^b.E^b. ^k οὕτως S.A^b.C^b.E^b. ^l τὰ μὲν οὖν A^b. ^m συνωνύμων τοῖς A^b.F^b. et γρ. E: ceteri συνωνύμων ὁμώνυμα τοῖς. ⁿ μετέβαλεν T, μετέλαβεν A^b.F^b. μεταβάλλων E^b. ^o μίμησιν T. ^p τοῦνομα μεταβαλόντων om. A^b. ^q γε om. A^b. ^r ἥτις] τίς E^b. ^s ἀφῆσαν A^b. ^t ἐκ κοινῶν S.B^b.C^b. ^v φασί E^b. ^w ἅττα] τὰ A^b, om. F^b.

δ' αἷτια τὰ εἶδη τοῖς ἄλλοις, τὰ κείνων στοιχεῖα ^x πάντων
 ᾤθη τῶν ὄντων εἶναι στοιχεῖα. Ὡς μὲν οὖν ὕλην τὸ μέγα
 καὶ τὸ μικρὸν εἶναι ἀρχάς, ὡς δ' οὐσίαν τὸ ἓν ἐξ ἐκείνων
 ὕ γὰρ κατὰ μέθεξιν τοῦ ἑνὸς τὰ εἶδη εἶναι τοὺς ἀριθμούς.
 Τὸ μὲντοι γε ἓν οὐσίαν εἶναι, καὶ μὴ ἕτερόν ^z γέ τι ^a ὄν λέ-
 γεσθαι ^b ἓν, παραπλησίως τοῖς Πυθαγορείοις ἔλεγε, καὶ τὸ
 τοὺς ἀριθμούς αἰτίους εἶναι τοῖς ^c ἄλλοις τῆς οὐσίας ὡσαύτως
 ἐκείνοις· τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπείρου ὡς ἑνὸς δυάδα ποιῆσαι ^d καὶ
 τὸ ἀπείρον ἐκ μεγάλου καὶ μικροῦ, τοῦτ' ἴδιον· καὶ ^e ὅτι ὁ
 μὲν τοὺς ἀριθμούς παρὰ τὰ αἰσθητά, οἱ δ' ἀριθμούς εἶναι
 φασιν αὐτὰ τὰ πράγματα, καὶ τὰ μαθηματικὰ μεταξὺ τού-
 των οὐ τιθέασιν. Τὸ μὲν οὖν τὸ ἓν καὶ ^f τοὺς ἀριθμούς παρὰ
 τὰ πράγματα ποιῆσαι, καὶ μὴ ὡσπερ οἱ ^g Πυθαγόρειοι, καὶ
 ἢ τῶν εἰδῶν εἰσαγωγὴ διὰ τὴν ἓν τοῖς λόγοις ἐγένετο σκέψιν
 (οἱ γὰρ πρότεροι διαλεκτικῆς οὐ μετείχον), τὸ δὲ δυάδα
 ποιῆσαι ^h τὴν ἑτέραν φύσιν διὰ τὸ τοὺς ἀριθμούς ἔξω τῶν
 πρώτων εὐφυνῶς ἐξ αὐτῆς γεννᾶσθαι, ὡσπερ ἐκ τινος ἐκμα-
 γείου. Καίτοι ⁱ συμβαίνει γ' ἐναντίως· οὐ γὰρ εὐλογον οὐ-
 τως. ^k Οἱ μὲν γὰρ ἐκ τῆς ὕλης πολλὰ ποιοῦσιν, τὸ δ' εἶδος
 ἅπαξ γεννᾶ μόνον, φαίνεται δ' ἐκ μιᾶς ὕλης μία τράπεζα, ὁ
 δὲ τὸ εἶδος ἐπιφέρων εἰς ὧν πολλὰς ποιεῖ. Ὅμοίως δ' ἔχει
 καὶ τὸ ἄρρεν πρὸς τὸ θῆλυ· τὸ μὲν γὰρ ^l θῆλυ ὑπὸ μιᾶς πλη-
 ροῦται ὀχείας, τὸ δ' ἄρρεν πολλὰ πληροῖ· καίτοι ταῦτα μι-
 μήματα τῶν ἀρχῶν ἐκείνων ἐστίν. Πλάτων μὲν οὖν περὶ
 τῶν ζητουμένων οὕτω ^m διώρισεν· φανερόν δ' ἐκ τῶν εἰρημένων
 ὅτι δυοῖν αἰτίαι μόνον ⁿ κέχρηται, τῇ τε τοῦ τί ἐστὶ καὶ τῇ
 κατὰ τὴν ὕλην· τὰ γὰρ εἶδη τοῦ τί ἐστὶν αἷτια τοῖς ἄλλοις,
 τοῖς δ' εἶδεσι τὸ ἓν. Καὶ τίς ἢ ὕλη ἢ ὑποκειμένη, καθ' ἧς τὰ ἰο
 εἶδη ^o μὲν ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν τὸ δ' ἓν ἐν τοῖς εἶδεσι λέγεται,

^x ἅπάντων τῶν ὄντων ᾤθη A^b. ^y γὰρ τὰ κατὰ T. ^z γε add. A^b.F^b.
^a ὄν] τὸ ὄν E. ^b ἓν A^b.E^b.F^b, om. T: ceteri εἶναι. ^c ὅλοις T.
 γρ. τῆς ὅλης οὐσίας E. ^d καὶ τὸ A^b: ceteri τὸ δ'. ^e ὅτι A^b: ceteri ἔτι.
^f τὸν ἀριθμὸν A^b.H^b. ^g πυθαγορικοὶ F^b. ^h τὴν] καὶ τὴν S. ⁱ γε συμ-
 βαίνει T. ^k οἱ A^b: ceteri νῦν. ^l θῆλυ add. A^b. ^m διώριζε A^b.
ⁿ κέχρηται A^b, κεχρημένος T. et, addito ἐστὶ ante μόνον, ceteri. ^o μὲν]
 τὰ μὲν omnes præter A^b.

Ῥῶτι ^ραὕτη δυνάς ἐστὶ, τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν. Ἔτι ^ρδὲ τὴν τοῦ εἶ καὶ τοῦ κακῶς αἰτίαν τοῖς στοιχείοις ἀπέδωκεν ἑκατέροις ἑκατέραν, ^ςὥσπερ φαμέν καὶ τῶν προτέρων ἐπιζητησαί τινας ^τφιλοσόφων, οἷον Ἐμπεδοκλέα καὶ Ἀναξαγόραν.

7 Συντόμως μὲν οὖν καὶ κεφαλαιωδῶς ἐπεληλύθαμεν τίνες τε καὶ πῶς τυγχάνουσιν εἰρηκότες περί τε ^ντῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἀληθείας· ὁμως δὲ ^ωτοσοῦτόν ^χγ' ἔχομεν ἐξ αὐτῶν, ὅτι τῶν λεγόντων περί ἀρχῆς καὶ αἰτίας οὐθεὶς ἔξω τῶν ἐν τοῖς ^υπερὶ φύσεως ἡμῖν διωρισμένων εἴρηκεν, ἀλλὰ πάντες ἀμυδρῶς μὲν ²ἐκείνων δὲ πῶς φαίνονται θιγγάνοντες. Οἱ μὲν γὰρ ὡς ὕλην τὴν ἀρχὴν λέγουσιν, ^zἂν τε μίαν ^zἂν τε πλείους ὑποθῶσι, καὶ ἐάν τε σῶμα ἐάν τε ^aἀσώματον τιθῶσιν, οἷον Πλάτων μὲν τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν λέγων, οἱ δ' Ἰταλικοὶ τὸ ἄπειρον, Ἐμπεδοκλῆς δὲ πῦρ καὶ γῆν καὶ ^bὔδωρ καὶ ³ἀέρα, Ἀναξαγόρας δὲ τὴν τῶν ὁμοιομερῶν ἀπειρίαν. Οὗτοί τε δὴ πάντες τῆς τοιαύτης αἰτίας ἡμμένοι εἰσὶ, καὶ ἔτι ὅσοι ἀέρα ἢ πῦρ ἢ ὔδωρ ἢ πυρὸς μὲν πυκνότερον ἀέρος δὲ λεπτότερον· καὶ γὰρ τοιοῦτόν τινες εἰρήκασιν εἶναι τὸ πρῶτον στοιχείον. Οὗτοι μὲν οὖν ταύτης τῆς αἰτίας ἠψαντο ^cμόνον, ἕτεροι δὲ τινες ὅθεν ἢ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, οἷον ὅσοι φιλίαν ⁴καὶ νεῖκος ^dἢ νοῦν ἢ ἔρωτα ποιοῦσιν ἀρχήν. Τὸ δὲ τί ἦν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν σαφῶς μὲν οὐθεὶς ^eἀπέδωκε, μάλιστα δ' οἱ τὰ εἶδη τιθέντες λέγουσιν· οὔτε γὰρ ὡς ^fὑλὴν τοῖς αἰσθητοῖς τὰ εἶδη καὶ τὰ ἐν τοῖς εἶδεσιν, οὔθ' ὡς ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως γιγνομένην ὑπολαμβάνουσιν (ἀκινήσις γὰρ ^ςαἴτια μᾶλλον καὶ τοῦ ἐν ἡρεμίᾳ εἶναί φασιν), ἀλλὰ τὸ τί ἦν εἶναι ἐκάστῳ τῶν ἄλλων τὰ εἶδη παρέχονται, τοῖς δ' εἶδεσι τὸ ⁵ἔν. Τὸ δ' οὐ ἔνεκα αἰ πράξεις καὶ αἰ μεταβολαὶ καὶ αἰ κινή-

ρ ὅτι—μικρόν om. A^b. ρ δυνὰς αὕτη T. ρ δέ] τε καὶ F^b. ς ὥσπερ A^b F^b: ceteri ὅπερ μᾶλλον. τ φιλοσόφων A^b.F^b: vulgo φιλοσόφους. ν τῶν ἀρχῶν om. S. ω τοῦτόν S. χ γ' om. F^b.H^b. υ περὶ τῆς φύσεως S.B^b.C^b. z ἐάν—ἐάν T. a ἀσωμάτων E.T, ἀσωμάτως S.C^b. b ἀέρα καὶ ὔδωρ E^b. c μόνον om. E^b. d ἢ νοῦν] καὶ νοῦν E.S.B^b.C^b. e ἀποδέδωκε E.S.B^b.C^b. f ὑλὴ A^b. ς αἴτια E, αἰτία E^b: ceteri αἰτίαν, T. post μᾶλλον.

σεις, τρόπον μὲν τινα λέγουσιν αἴτιον, οὕτω δὲ οὐ λέγουσιν, οὐδ' ὄνπερ ^hπέφυκεν. Οἱ μὲν γὰρ νοῦν λέγοντες ⁱἢ φιλίαν ὡς ἀγαθὸν μὲν ^kτι ^lταύτας τὰς αἰτίας τιθέασιν, οὐ μὴν ὡς ἔνεκά γε τούτων ἢ ὄν ἢ γιγνόμενόν τι τῶν ὄντων, ἀλλ' ὡς ἀπὸ τούτων τὰς κινήσεις ^mοὔσας λέγουσιν. Ὡς δ' αὐτῶς καὶ ⁶οἱ τὸ ⁿἐν ἢ τὸ ὄν φάσκοντες εἶναι τὴν τοιαύτην φύσιν, τῆς ^oμὲν οὐσίας ^pαἰτίον φασιν εἶναι, οὐ μὴν τούτου γε ἔνεκα ^qἢ εἶναι ἢ γίγνεσθαι. Ὡστε λέγειν ^rτε καὶ μὴ λέγειν πῶς συμβαίνει αὐτοῖς τὰ γαθὸν ^sαἴτιον· οὐ γὰρ ἀπλῶς ^tἀλλὰ κατὰ ^vσυμβεβηκὸς λέγουσιν. Ὅτι μὲν οὖν ὀρθῶς διώριστα περὶ ⁷τῶν αἰτίων, καὶ ^wπόσα καὶ ποῖα, μαρτυρεῖν εἰκασιν ἡμῖν καὶ οὗτοι πάντες, οὐ δυνάμενοι θιγεῖν ἄλλης αἰτίας. Πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι ζητητέαι αἱ ἀρχαὶ ἢ οὕτως ἀπασαι ἢ τινὰ τρόπον ^xτούτων, δῆλον. Πῶς δὲ τούτων ἕκαστος εἶρηκε, καὶ πῶς ἔχει περὶ τῶν ἀρχῶν, τὰς ἐνδεχομένας ἀπορίας μετὰ τοῦτο διέλθωμεν περὶ αὐτῶν.

⁸Ὅσοι μὲν οὖν ἐν ^yτε τὸ πᾶν καὶ ^zμίαν τινὰ φύσιν ὡς ὕλην ^δτιθέασιν, καὶ ταύτην σωματικὴν καὶ μέγεθος ἔχουσαν, δῆλον ὅτι πολλαχῶς ἀμαρτάνουσιν. Τῶν γὰρ σωμάτων τὰ στοιχεῖα τιθέασιν μόνον, τῶν δ' ἀσωμάτων οὐ, ^aὄντων καὶ ἀσωμάτων. Καὶ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς ἐπιχειροῦντες τὰς αἰτίας λέγειν, καὶ περὶ ^bπάντων φυσιολογοῦντες, τὸ τῆς κινήσεως αἴτιον ἀναιροῦσιν. Ἐπι δὲ τὸ τὴν οὐσίαν μηθενὸς αἰ- ²τίαν τιθεῖναι, μηδὲ τὸ τί ἐστίν, καὶ πρὸς τούτοις τὸ ραδίως τῶν ἀπλῶν σωμάτων ^cλέγειν ἀρχὴν ὅτιοῦν πλὴν γῆς, οὐκ ἐπισκεψάμενοι τὴν ἐξ ἀλλήλων γένεσιν πῶς ποιοῦνται, λέγω δὲ πῦρ ^dκαὶ εὐδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα· τὰ μὲν γὰρ συγκρί-

^hπέφυκε τρόπον. οἱ E. ⁱἢ] καὶ Ab. ^kτι] τοι Eb, om. Ab. ^lτὰς αἰτίας ταύτας S.Bb.Cb. ^mοὔσας Ab, τούτων εἶναι S.Bb.Cb, ceteri εἶναι τούτων. ⁿὄν ἢ τὸ ἐν Ab. ^oοὐσίας μὲν E.S.Bb.Cb.Eb. ^pφασιν αἴτιον Eb. ^qἢ ante εἶναι om. Ab. ^rτε om. T. ^sαἴτιον] τοιοῦτον S.Bb.Cb. ^tἀλλὰ καὶ κατὰ Cb. ^vσυμβεβηκὸς εἶναι λέγουσιν rc. Eb. ^wπόσαι καὶ ποῖα Eb. ^xτούτων S. ^yτι Hb. ^zμίαν εἶναι τινα E.S.T.Ha.Bb.Cb.Eb. ^aὄντων καὶ ἀσωμάτων om. Ab. ^bἀπάντων Ab. ^cλέγειν] εἶναι Eb. ^dκαὶ post πῦρ om. Bb. ^eγῆν καὶ ὕδωρ Ab.

3 σσει, τὰ δὲ διακρίσει ἐξ ἀλλήλων γίγνεται. Τοῦτο δὲ πρὸς
τὸ πρότερον εἶναι καὶ ὕστερον διαφέρει πλείστον· ^f τῇ μὲν
γὰρ ἂν δόξειε στοιχειωδέστατον εἶναι πάντων ἐξ οὗ γίγνονται
συγκρίσει πρώτου, τοιοῦτον δὲ τὸ μικρομερέστατον καὶ λε-
4 πτότατον ἂν εἴη τῶν σωμάτων. Διόπερ ὅσοι πῦρ ἀρχὴν τι-
θέασι, μάλιστα ὁμολογουμένως ἂν τῷ λόγῳ τούτῳ λέγοιεν.
Τοιοῦτον δὲ καὶ τῶν ἄλλων ^g ἕκαστος ὁμολογεῖ τὸ στοιχείον
εἶναι ^h τὸ τῶν σωμάτων. Οὐθεὶς ⁱ γοῦν ^k τῶν ὕστερον ἠξίωσε
καὶ ἐν λεγόντων γῆν εἶναι στοιχείον, δηλονότι διὰ τὴν μεγα-
5 λομέρειαν. Τῶν δὲ τριῶν ^l στοιχείων ἕκαστον εἴληφε κριτὴν
^m τινα· οἱ μὲν ⁿ γὰρ πῦρ, οἱ δ' ὕδωρ, οἱ δ' ἀέρα τοῦτ' εἶναι
φασιν. Καίτοι διὰ τί ποτ' οὐ ^o καὶ τὴν γῆν λέγουσιν, ὥσ-
περ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων; Πάντα γὰρ εἶναι ^p φασι γῆν.
6 Φησὶ δὲ καὶ Ἡσίοδος τὴν γῆν πρώτην ^q γενέσθαι τῶν σωμά-
των· οὕτως ἀρχαίαν καὶ δημοτικὴν ^r συμβέβηκεν εἶναι τὴν
ὑπόληψιν. Κατὰ μὲν οὖν τοῦτον τὸν λόγον οὐτ' εἴ τις τού-
των ^s τι λέγει πλὴν πυρός, οὐτ' εἴ τις ἀέρος μὲν πυκνότερον
τούτο τίθησιν ὕδατος δὲ λεπτότερον, οὐκ ὀρθῶς ἂν λέγοι.
7 Εἰ δ' ἔστι τὸ τῇ γενέσει ^t ὕστερον τῇ φύσει πρότερον, τὸ
δὲ ^v πεπεμμένον καὶ συγκεκριμένον ὕστερον τῇ γενέσει, τοῦν-
αντίον ἂν εἴη τούτων, ὕδωρ μὲν ἀέρος πρότερον, γῆ δὲ ὕδα-
τος. Περὶ μὲν οὖν τῶν μίαν τιθεμένων αἰτίαν οἷαν εἶπομεν,
ἔστω ταῦτ' εἰρημένα· τὸ δ' αὐτὸ κὰν εἴ τις ^w ταῦτα πλείω
τίθησιν, οἷον Ἐμπεδοκλῆς τέτταρά φησιν εἶναι σώματα τὴν
8 ὕλην. Καὶ γὰρ τούτῳ τὰ μὲν ταῦτὰ τὰ δ' ἴδια συμβαίνειν
ἀνάγκη. Γιγνόμενά τε γὰρ ἐξ ἀλλήλων ὀρώμεν ὡς οὐκ ἀεὶ
διαμένοντος πυρὸς καὶ γῆς τοῦ αὐτοῦ σώματος (εἴρηται δὲ ἐν

^f τῇ A^b, πῆ E, γῆ S.B^b.C^b, πῦρ T.E^b: vulgo deest. margo E. γρ. τί
μὲν καὶ νῦν μὲν, ἔστιν ὅτε καὶ τῇ μὲν. ^g ἕκαστον ὁμολογεῖτο A^b. ^h τὸ
alterum om. A^b. ⁱ γὰρ B^b.E^b. ^k τῶν ὕστ. ἠξίωσε καὶ] ἠξίωσε τῶν A^b.
^l ἕκαστον στοιχείων E.T.C^b, ἕκαστον στοιχείον S.B^b.E^b. ^m τινα om. A^b.
ⁿ γὰρ τὸ πῦρ E^b. ^o καὶ] δὲ A^b. ^p φασι τὴν γῆν T.B^b.E^b. ^q γεγενῆ-
σθαι A^b. ^r συμβέβηκεν εἶναι] εἴχε A^b. ^s τι post λέγει A^b, om. E^b.
^t πρότερον τῇ φύσει ὕστερον A^b.F^b.H^b. ^v πεπεμμένον T. ^w πλείω
ταῦτα S.

τοῖς περὶ φύσεως περὶ αὐτῶν)· καὶ περὶ τῆς τῶν ^xκινουμένων
 αἰτίας, πότερον ἐν ἡ δύο θετέον, ^yοὔτ' ὀρθῶς οὔτε ^zεὐλόγως
 οἰητέον εἰρησθαι παντελῶς. ^aὩς τε ἀλλοίωσιν ἀναιρεῖ-9
 σθαι ἀνάγκη τοῖς οὕτω λέγουσιν· οὐ γὰρ ἐκ θερμοῦ ψυχρὸν
 οὐδὲ ἐκ ψυχροῦ θερμὸν ^bἔσται. Τί γὰρ ^cἂν αὐτὰ πάσχοι
 τὰναντία, καὶ τίς ^dἂν εἴη μία φύσις ἡ γιγνομένη πῦρ καὶ
 ὕδωρ; ^eὉ ἐκεῖνος οὗ φησιν. Ἀναξαγόραν δ' εἶ τις ^eὑπο-10
 λάβοι δύο λέγειν στοιχεῖα, μάλιστ' ἂν ὑπολάβοι κατὰ λό-
 γον, ὃν ἐκεῖνος αὐτὸς μὲν ^fοὐ ^gδιήρθρωσεν, ἠκολούθησε μέντ'
 ἂν ἐξ ἀνάγκης τοῖς ^hἐπάγουσιν αὐτόν. Ἀτόπου γὰρ ὄντος ⁱ11
 καὶ ἄλλως τοῦ φάσκειν μεμίχθαι τὴν ἀρχὴν πάντα, καὶ διὰ
 τὸ συμβαίνειν ἄμικτα δεῖν προϋπάρχειν, καὶ διὰ τὸ μὴ πε-
 φυκέναι τῷ τυχόντι μίγνυσθαι τὸ τυχόν, πρὸς δὲ τούτοις
 ὅτι τὰ πάθη καὶ τὰ συμβεβηκότα χωρίζοιτ' ἂν τῶν οὐσιῶν
 (τῶν γὰρ αὐτῶν μίξις ἐστὶ καὶ χωρισμός), ὅμως εἶ τις ἀκο-
 λουθήσειε συνδιαρθρῶν ^aβούλεται λέγειν, ἴσως ἂν φανεῖη
 καινοπρεπεστέως λέγων. ^vὍτε γὰρ οὐθέν ἦν ⁱἀποκεκριμέ-12
 νον, δηλὸν ὡς οὐθέν ἦν ἀληθὲς εἰπεῖν κατὰ τῆς οὐσίας ^kἐκεί-
 νης, λέγω δ' ^lοἷον ὅτι οὔτε λευκὸν οὔτε μέλαν ἢ φαιὸν ^mἢ
 ἄλλο χρῶμα, ἀλλ' ⁿἄχρων ^oἦν ἐξ ἀνάγκης· εἶχε γὰρ ἂν τι
^pτούτων τῶν χρωμάτων. Ὅμοιος δὲ καὶ ἄχυμον, ^qκαὶ τῷ ¹³
 αὐτῷ λόγῳ ^rτούτῳ οὐδὲ ^sἄλλο ^tτι τῶν ὁμοίων οὐθέν· οὔτε
 γὰρ ποιὸν τι οἷον τε αὐτὸ εἶναι οὔτε ποσὸν οὔτε τί. Τῶν
^vγὰρ ἐν μέρει ^wτι λεγομένων εἰδῶν ὑπῆρχεν ἂν ^xαὐτῷ, ^yτούτο
 δὲ ἀδύνατον μεμιγμένων γε πάντων· ἤδη γὰρ ἂν ἀπεκέκριτο,
 φησὶ δ' εἶναι μεμιγμένα πάντα πλὴν τοῦ νοῦ, τούτον δὲ
 ἀμιγῆ μόνον καὶ καθαρὸν. Ἐκ ^zδὴ τούτων συμβαίνει λέ-14

^x κινούντων A^b: ceteri κινουμένων. ^y οὔτ'] ὁ οὔτ' A^b. ^z ἀλόγως S.T.B^b.C^b.E^b. et pr. E. ^a ὁλως—φησιν om. A^b. ^b ἐστὶ S.T.B^b.
^c αὐτὰ ἂν E.T.E^b. ^d εἴη ἂν E.S.B^b.C^b. ^e ὑπολαμβάνει F^b. ^f οὐ] οὐ
 σαφῶς A^b. ^g διήρθρωκεν T. ^h ἐπάγουσιν A^b: ceteri λέγουσιν. ⁱ ἀπο-
 κεκρυμμένον S. ^k ἐκείνοισι C^b. ^l οἷον add. A^b. ^m ἢ ἄλλο χρῶμα om.
 A^b. ⁿ ἄχροον S.T.B^b.C^b, ἄχρων E^b, ἀχρώματον A^b. ^o ἦν om. A^b.
^p τῶν χρωμάτων τούτων A^b. ^q καὶ ante τῷ add. A^b. ^r τούτο T.
^s ἄλλο om. T. ^t τι ante τῶν add. A^b. ^v γὰρ] δὲ E^b. ^w τι λεγομένων
 om. T. ^x αὐτό E^b. ^y τούτω C^b. ^z δὴ] δὲ H^b, μὲν δὴ F^b.

γειν αὐτῶ τὰς ἀρχὰς τό τε ἔν (τοῦτο γὰρ ἀπλοῦν καὶ ἀμι-
 γές) καὶ ^a θάτερον, οἶον τίθεμεν τὸ ἀόριστον πρὶν ὀρισθῆναι
 καὶ μετασχεῖν εἶδους τινός. Ὡστε λέγεται μὲν οὔτ' ὀρθῶς
 οὔτε σαφῶς, βούλεται μέντοι ^bτι παραπλήσιον τοῖς τε ὕστε-
 15 ρον λέγουσι καὶ τοῖς ^bνῦν φαινομένοις μᾶλλον. Ἄλλὰ γὰρ
 οὔτοι μὲν τοῖς περὶ γένεσιν λόγοις καὶ φθορὰν καὶ κίνησιν
 οἰκείοι τυγχάνουσι μόνον· σχεδὸν γὰρ περὶ ^cτῆς τοιαύτης
 16 οὐσίας καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς αἰτίας ζητοῦσι ^dμόνον. Ὅσοι
 δὲ περὶ μὲν ἀπάντων τῶν ὄντων ^eποιοῦνται τὴν θεωρίαν, τῶν
 δ' ὄντων τὰ μὲν αἰσθητὰ τὰ δ' οὐκ αἰσθητὰ τιθέασι, δῆλον
 ὡς περὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν ποιοῦνται τὴν ἐπίσκεψιν· διὸ
 μᾶλλον ἂν τις ἐνδιατρίψειε περὶ αὐτῶν, τί καλῶς ἢ μὴ καλῶς
 17 λέγουσιν εἰς τὴν τῶν νῦν ἡμῖν προκειμένων σκέψιν. Οἱ μὲν
 οὖν καλούμενοι Πυθαγόρειοι ταῖς μὲν ἀρχαῖς καὶ τοῖς στοι-
 χείοις ἐκτοπωτέως χρῶνται ^fτῶν φυσιολόγων. Τὸ δ' αἴ-
 τιον ὅτι παρέλαβον αὐτὰς οὐκ ἐξ αἰσθητῶν· τὰ γὰρ μαθη-
 ματικὰ τῶν ὄντων ἄνευ κινήσεως ἐστίν, ἔξω τῶν περὶ τὴν
 18 ἀστρολογίαν. Διαλέγονται μέντοι καὶ πραγματεύονται ^gπερὶ
 φύσεως πάντα· γεννῶσί ^hτε γὰρ τὸν οὐρανόν, καὶ περὶ τὰ
 τούτου μέρη καὶ τὰ πάθη καὶ ⁱτὰ ἔργα διατηροῦσι τὸ συμ-
 βαῖνον, καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ αἷτια εἰς ταῦτα καταναλίσκου-
 σιν, ὡς ὁμολογοῦντες τοῖς ἄλλοις φυσιολόγοις ὅτι τό γε ὄν
 τοῦτ' ἐστὶν ὅσον αἰσθητόν ἐστι καὶ περιείληφεν ὁ καλούμενος
 19 οὐρανός. Τὰς δ' αἰτίας καὶ τὰς ἀρχὰς, ὥσπερ εἶπομεν, ^kικα-
 νὰς λέγουσιν ἐπαναβῆναι καὶ ἐπὶ τὰ ^lἀνωτέρω τῶν ὄντων,
 20 καὶ μᾶλλον ἢ τοῖς περὶ φύσεως λόγοις ἀρμοστούσας. Ἐκ-
 τίνος μέντοι τρόπου κίνησις ἐστὶ πέρατος καὶ ἀπίρου ^mμό-
 νον ὑποκειμένων καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου, οὐθὲν λέγουσιν, ἢ
 πῶς δυνατὸν ἄνευ κινήσεως καὶ μεταβολῆς γένεσιν εἶναι καὶ
 21 φθορὰν ἢ τὰ τῶν φερομένων ἔργα κατὰ τὸν οὐρανόν. Ἔτι

^a θάτερον, καθάπερ ὄν, οἶον E.S.B^b.C^b. ^b τι et νῦν om. F^b. ^c τῆς] τε E^b, τε τῆς T.C^b. ^d μόνης A^b. ^e ποιῶσι E.S.T. ^f τὴν φυσιολο-
 γίαν F^b. ^g πάντα περὶ φύσεως A^b. ^h τε om. T. ⁱ τὰ ante ἔργα
 om. A^b. ^k ἰκανὰς ὡς λέγουσι καὶ ἐπ. S.C^b. ^l ἀνώτερα T. ^m μόνων E.

δὲ ⁿ εἴτε δῶν τις αὐτοῖς ἐκ τούτων εἶναι ^o τὸ μέγεθος ^p εἴτε
 δειχθείη τούτο, ^q ὅμως τίνα τρόπον ἔσται τὰ μὲν κούφα τὰ
 δὲ βάρως ἔχοντα τῶν σωμάτων; Ἐξ ὧν γὰρ ὑποτίθενται
 καὶ λέγουσιν, οὐθὲν μᾶλλον περὶ τῶν μαθηματικῶν λέγουσι
 σωμάτων ἢ ^r περὶ τῶν αἰσθητῶν· διὸ περὶ πυρὸς ἢ γῆς ἢ τῶν
 ἄλλων τῶν τοιούτων σωμάτων οὐδ' ὅτι οὖν εἰρήκασιν, ἅτε οὐ-
 θὲν περὶ τῶν αἰσθητῶν οἶμαι λέγοντες ἴδιον. Ἐτι ^s δὲ πῶς ²²
 δεῖ λαβεῖν αἷτια μὲν ^t εἶναι τὰ τοῦ ἀριθμοῦ πάθη καὶ τὸν
 ἀριθμὸν τῶν κατὰ ^v τὸν οὐρανὸν ὄντων καὶ γιγνομένων καὶ
 ἐξ ἀρχῆς καὶ νῦν, ἀριθμὸν δ' ἄλλον μηθένα εἶναι παρὰ τὸν
 ἀριθμὸν τούτον ἐξ οὗ συνέστηκεν ὁ κόσμος; Ὄταν γὰρ ἐν ²³
 τῷδὲ μὲν τῷ μέρει δόξα καὶ καιρὸς ^w αὐτοῖς ἦ, μικρὸν δὲ ἄνω-
 θεν ἢ κάτωθεν ^x ἀδικία καὶ ^y κρίσις ἢ μίξις, ἀπόδειξιν δὲ λέ-
 γουσι ὅτι τούτων ^z μὲν ^a ἐν ἑκαστὸν ἀριθμὸς ἐστι, συμβαίνει
 δὲ κατὰ ^b τὸν τρόπον τούτον ἤδη πλήθος εἶναι τῶν συνιστα-
 μένων μεγεθῶν διὰ τὸ τὰ πάθη ταῦτα ἀκολουθεῖν τοῖς τόποις
 ἐκάστοις, ^c πότερον οὗτος ^d ὁ αὐτός ^e ἐστὶν ἀριθμὸς ὁ ἐν τῷ
 οὐρανῷ, ὃν δεῖ λαβεῖν ὅτι τούτων ἑκαστὸν ἐστὶν, ἢ παρὰ
 τούτον ἄλλος; Ὁ μὲν γὰρ Πλάτων ἕτερον εἶναι φησιν· ²⁴
 καίτοι κάκεινος ἀριθμοὺς οἶεται καὶ ταῦτα εἶναι καὶ τὰς τού-
 των αἰτίας, ἀλλὰ τοὺς μὲν νοητοὺς αἰτίους, τούτους δὲ αἰ-
 σθητούς.

^f Περὶ μὲν οὖν τῶν Πυθαγορείων ἀφείσθω ^g τὰ νῦν· ἰκα- 9
 νὸν γὰρ αὐτῶν ἀψασθαι ^h τοσοῦτον. Οἱ δὲ τὰς ιδέας ⁱ αἰ-
 τίας τιθέμενοι πρῶτον μὲν ζητοῦντες ^k τῶνδὲ τῶν ὄντων λα-
 βεῖν τὰς αἰτίας ἕτερα τούτοις ἴσα τὸν ἀριθμὸν ἐκόμισαν,
 ὥσπερ εἴ τις ἀριθμῆσαι βουλόμενος ἐλαττόνων μὲν ὄντων
 οἶοιτο μὴ δυνήσεσθαι, πλείω δὲ ποιήσας ἀριθμοίη· σχεδὸν

ⁿ εἴτι S.T. ^o τὸ add. Ab.Fb. ^p εἴτα S. ^q ὁμοίως S.Bb.Cb.Eb.
^r περὶ post ἢ om. Ab. ^s δέ] καὶ Fb. ^t εἶναι om. T. ^v τῶν οὐρανῶν
 S.Eb. ^w ἢ αὐτοῖς T. ^x ἀδικία Eb.Hb. ^y διάκρισις E.S.T.Bb.Cb.
^z μὲν om. Ab. ^a ἐν om. S.T. ^b τὸν τρόπον τούτον S.T, τούτον τὸν
 τρόπον Ab.Fb. ^c πότερον] πότερον δὲ Ab, πότερον οὖν Eb. ^d ὁ αὐτός
 post ἐστὶν Bb.Cb, om. Eb. ^e ἀριθμὸς ἐστὶν Ab. ^f περὶ μὲν οὖν] καὶ
 περὶ μὲν Fb. ^g τὸ E.S.T.Bb.Cb. ^h τοσοῦτον] μόνον Fb. ⁱ αἰτίας om.
 E.S.Bb.Cb.Eb.Hb. ^k τῶν διὰ τῶν S.

γὰρ ἴσα ἢ οὐκ ἐλάττω ¹ τὰ εἶδη ἐστὶ τούτων περὶ ὧν ζητοῦν-
 τες τὰς αἰτίας ἐκ τούτων ^m ἐπ' ἐκεῖνα προῆλθον· καθ' ἕκα-
 στον γὰρ ὁμώνυμόν τί ἐστὶ, καὶ παρὰ τὰς οὐσίας τῶν ^m τε
 ἄλλων ⁿ ὧν ἐστὶν ^o ἐν ἐπὶ πολλῶν, καὶ ἐπὶ τοῖσδε καὶ ἐπὶ τοῖς
 2 αἰδίοις. Ἔτι ^p καθ' οὓς ^q τρόπους δείκνυμεν ^r ὅτι ^s ἔστι τὰ
 εἶδη, κατ' οὐθένα φαίνεται τούτων· ἐξ ἐνίων μὲν γὰρ οὐκ
 ἀνάγκη γίγνεσθαι συλλογισμόν, ἐξ ἐνίων δὲ καὶ οὐχ ὧν οἰό-
 3 μεθα τούτων εἶδη γίγνεται. Κατὰ ^t τε γὰρ τοὺς λόγους
 τοὺς ^v ἐκ τῶν ἐπιστημῶν εἶδη ἔσται πάντων ὄσων ἐπιστημαί
 εἰσι, καὶ κατὰ τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων, κατὰ
 δὲ τὸ νοεῖν ^v τι ^w φθαρέντος τῶν φθαρτῶν· φάντασμα γὰρ
 τι ^x τούτων ἐστίν. Ἔτι δὲ ^y οἱ ^z ἀκριβέστεροι τῶν λόγων
 οἱ μὲν τῶν πρὸς τι ποιούσιν ιδέας, ὧν οὐ ^a φαμεν εἶναι καθ'
 4 αὐτὸ γένος, οἱ δὲ τὸν τρίτον ἄνθρωπον λέγουσιν. Ὅλως τε
 ἀναιροῦσιν οἱ περὶ τῶν ^b εἰδῶν λόγοι ^a μᾶλλον εἶναι ^c βού-
 λονται οἱ λέγοντες εἶδη τοῦ τὰς ιδέας εἶναι· συμβαίνει γὰρ
 μὴ εἶναι τὴν δυάδα πρώτην ἀλλὰ τὸν ἀριθμόν, καὶ τὸ πρὸς
 τι ^d τοῦ καθ' αὐτό, καὶ πάνθ' ὅσα τινὲς ἀκολουθήσαντες ταῖς
 5 περὶ τῶν ^e ιδεῶν δόξαις ἠναντιώθησαν ταῖς ἀρχαῖς. Ἔτι ^f δὲ
 κατὰ ^g μὲν τὴν ὑπόληψιν καθ' ἣν εἶναι φαμεν τὰς ιδέας, οὐ
 μόνον τῶν οὐσιῶν ^h ἔσται εἶδη ἀλλὰ πολλῶν καὶ ἐτέρων (καὶ
 γὰρ τὸ νόημα ἐν οὐ μόνον περὶ ⁱ τὰς οὐσίας ἀλλὰ καὶ ^k κατὰ
 τῶν ἄλλων ἐστὶ, ^l καὶ ἐπιστημαὶ οὐ μόνον τῆς οὐσίας εἰσὶν
 ἀλλὰ καὶ ἐτέρων, καὶ ἄλλα δὲ μυρία συμβαίνει τοιαῦτα)· κατὰ
 δὲ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὰς δόξας τὰς περὶ αὐτῶν, εἰ ἔστι με-
 θεκτὰ ^m τὰ εἶδη, τῶν οὐσιῶν ἀναγκαῖον ιδέας εἶναι μόνον· οὐ

¹ ἐστὶ τὰ εἶδη τούτοις Ab. ^m ἐπ' et mox τε om. Ab. ⁿ ὧν Ab, ἄ
 Fb. et margo E: ceteri om. ^o ἐπὶ πολλῶν ἐν E.S.T.Bb.Cb.Eb.
 p καθ' δὲ καθ' S.Bb.Cb, δὲ καὶ καθ' E.T.Eb. ^q τρόπους δείκνυται Ab,
 δείκνυμεν τρόπους S.Bb.Cb. ^r ὅτι om. Fb. ^s ἔστι om. T.Cb.Eb.
 t τε] γε Ab. ^v ἐκ et mox τι om. Ab. ^w φθαρέντος] φθαρέντων
 S.T.Bb.Cb.Eb.Hb. ^x τοῦτ' T.Bb. ^y οἱ om. Eb. ^z ἀκριβέστατοι
 E.S.Bb.Cb.Eb. ^a φασιν Eb. ^b ιδεῶν Fb. ^c βουλόμεθα E.S.T.Bb.
 Cb.Eb. ^d τοῦ] τῶν Ab. ^e εἰδῶν E.S.T.Bb.Cb.Eb. ^f δὲ om. Ab.
 g μὲν om. Eb. ^h ἔσονται Ab.Eb. ⁱ τῶν οὐσιῶν S.Bb.Cb. ^k κατὰ
 om. S.Bb.Cb. ^l καὶ αἰ ἐπιστ. T.Ab. ^m τὰ add. S.T.Ab.

γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς μετέχονται, ἀλλὰ ⁿ δεῖ ταύτη ^o ἐκά-
 στου μετέχειν, ^p ἢ μὴ καθ' ὑποκειμένου λέγεται. Λέγω δ' ⁶
 οἷον, εἴ τι ^q αὐτοδιπλασίου μετέχει, τοῦτο καὶ αἰδίου μετέχει,
 ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός· ^r συμβέβηκε γὰρ τῷ διπλασίῳ αἰ-
 δίῳ εἶναι. Ὡστ' ἔσται οὐσία τὰ εἶδη· ^s ταῦτά δὲ ^t ἐνταῦθα ⁷
 οὐσίαν σημαίνει κακεῖ· ἢ ^v τί ἔσται τὸ εἶναι φάναι τι παρὰ
 ταῦτα, τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν; Καὶ εἰ μὲν ταῦτὸ εἶδος τῶν ἰδεῶν ⁸
 καὶ τῶν μετεχόντων, ἔσται τι κοινόν· τί γὰρ ^w μᾶλλον ἐπὶ
 τῶν φθαρτῶν δυνάδων, καὶ ^x τῶν πολλῶν μὲν αἰδίων δέ, τὸ
 δυὰς ^y εἶναι ἐν καὶ ταυτόν, ἢ ἐπὶ ταύτης καὶ τῆς τινός; Εἰ
 δὲ μὴ τὸ αὐτὸ εἶδος, ^z ὁμώνυμα ἂν εἴη, καὶ ὅμοιον ὥσπερ
 ἂν εἴ τις ^a καλοῖ ἄνθρωπον τὸν τε Καλλίαν καὶ τὸ ξύλον,
^b μηδεμίαν κοινωνίαν ἐπιβλέψας αὐτῶν. Πάντων δὲ μάλιστα ⁹
 διαπορήσειεν ^c ἂν τις, τί ^d ποτε συμβάλλεται τὰ ^e εἶδη τοῖς
 αἰδίοις τῶν αἰσθητῶν ἢ τοῖς γιγνομένοις ^f καὶ φθειρομένοις·
 οὔτε γὰρ κινήσεως οὔτε μεταβολῆς οὐδεμιᾶς ἐστὶν αἷτια αὐ-
 τοῖς. Ἄλλὰ μὴν ^g οὔτε πρὸς τὴν ἐπιστήμην οὔθεν βοηθεῖ ¹⁰
 τὴν τῶν ἄλλων (^g οὐδὲ γὰρ ^h οὐσία ἐκεῖνα τούτων· ἐν τούτοις
 γὰρ ἂν ἦν), οὔτε εἰς τὸ εἶναι, μὴ ἐνυπάρχοντά ⁱ γε τοῖς με-
 τέχουσιν· οὔτω ^k μὲν γὰρ ἂν ἴσως ^l αἷτια δόξειεν εἶναι ^m ὡς
 τὸ λευκὸν μεμιγμένον τῷ λευκῷ. Ἄλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος ¹¹
 λίαν εὐκίνητος, ὃν Ἄναξαγόρας μὲν πρῶτος Εὐδοξος δ'
ⁿ ὕστερον καὶ ἄλλοι τινὲς ^o ἔλεγον· ῥάδιον γὰρ συναγαγεῖν
 πολλὰ καὶ ἀδύνατα πρὸς τὴν τοιαύτην δόξαν. Ἄλλὰ μὴν
 οὐδ' ἐκ τῶν ^p εἰδῶν ἔστι τᾶλλα κατ' οὐθένα τρόπον τῶν εἰω-
 θότων λέγεσθαι. Τὸ δὲ λέγειν παραδείγματα ^q αὐτὰ εἶναι ¹²

ⁿ δὴ Eb. ^o ἕκαστον Hb. ^p εἰ Hb. et rc. Bb.Cb. ^q αὐτοῦ τοῦ
 διπλασίου S.T.Bb.Cb. ^r συμβέβηκε—εἶναι om. Ab. ^s ταῦτά Fb :
 vulgo ταῦτα. ^t δὲ ἐνταῦθα] γὰρ ἐνταῦθά τε Fb. ^v τί] ἔτι Hb. ^w μάλ-
 λον om. S. ^x τῶν π.] τῶν δυνάδων τῶν π. Fb, δυνάδων τῶν π. T.Ab.Eb.
^y εἶναι om. T.E.Eb. ^z ὁμωνυμία S.Bb.Cb.Eb. ^a καλοῖ E : ceteri
 καλοῖη. ^b μηδ. δὲ κ. Bb.Cb. ^c ἂν om. Ab. ^d ποτε om. T. ^e εἶδη ἢ
 τοῖς Fb. ^f καὶ τοῖς φθ. E.S.T.Bb.Cb.Eb. ^g οὔτε] οὐδὲ et mox οὐδὲ]
 οὔτε codices. ^h οὐσίαν ἐκεῖνα Cb, ἐκεῖνα οὐσία Eb. ⁱ γε om. E.S.T.
 Bb.Cb. ^k μὲν om. Eb. ^l αἷτιον V. ^m ὡς om. E.T. ⁿ ὕστερον]
 δεύτερος Hb. ^o ἔλεγον om. S.Bb.Cb. ^p ἰδεῶν Fb. ^q ταῦτα Hb,
 om. Ab.

καὶ μετέχειν αὐτῶν τὰλλα κενολογεῖν ἐστὶ καὶ μεταφορὰς λέγειν ποιητικὰς. Τί γὰρ ἐστὶ τὸ ἐργαζόμενον ^τ πρὸς τὰς ἰδέας ἀποβλέπον; Ἐνδέχεται ^ς τε καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι ὁμοιον ^τ ὁτιοῦν καὶ μὴ εἰκαζόμενον πρὸς ἐκεῖνο, ὥστε καὶ ὄντος Σωκράτους καὶ μὴ ὄντος ^ν γένοιτ' ἂν οἴοσπερ Σωκρά-
 13 τῆς. Ὅμοίως δὲ δῆλον ὅτι καὶ ^ω εἰ ἦν ὁ Σωκράτης ἀίδιος, ἔσται ^χ τε πλείω παραδείγματα τοῦ αὐτοῦ, ὥστε καὶ εἶδη, οἶον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, ἅμα δὲ καὶ ^γ τὸ ^z αὐτοάνθρωπος. ^{α'} Ἐτι οὐ μόνον τῶν ^β αἰσθητῶν παραδείγματα ^ε τὰ εἶδη, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ^δ τῶν ἰδεῶν, οἶον τὸ γένος, ^ε ὡς γένος εἰδῶν· ὥστε τὸ αὐτὸ ἔσται παράδειγμα καὶ
 14 εἰκῶν. Ἐτι δόξειεν ἂν ἀδύνατον εἶναι χωρὶς τὴν οὐσίαν καὶ οὐ ἢ οὐσία· ὥστε πῶς ἂν αἱ ἰδέαι οὐσῖαι τῶν πραγμάτων οὐσαι χωρὶς εἶεν; Ἐν δὲ τῷ Φαίδωνι οὕτως ^ε λέγεται, ὡς καὶ
 15 τοῦ εἶναι καὶ τοῦ γίγνεσθαι ^ς αἷτια τὰ εἶδη ἐστίν. Καίτοι τῶν εἰδῶν ὄντων ὁμως οὐ γίγνεται τὰ μετέχοντα, ^η ἂν μὴ ἦ τὸ κινήσον, καὶ πολλὰ γίγνεται ἕτερα, οἶον οἰκία καὶ δακτύλιος, ὧν οὐ φαμεν εἶδη εἶναι· ὥστε δῆλον ὅτι ἐνδέχεται καὶ τὰλλα καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι ^ι διὰ τοιαύτας αἰτίας οἷας καὶ
 16 τὰ ῥηθέντα νῦν. Ἐτι εἴπερ ^κ εἰσὶν ἀριθμοὶ τὰ εἶδη, πῶς αἷτιοι ἔσονται; Πότερον ὅτι ἕτεροι ^λ ἀριθμοὶ εἰσὶ τὰ ὄντα, οἶον ὁδὶ μὲν ^μ ἀριθμὸς ἀνθρώπος, ὁδὶ δὲ Σωκράτης, ὁδὶ δὲ Καλλίας; Τί οὖν ἐκεῖνοι τούτοις αἷτιοί εἰσιν; Οὐδὲ γὰρ εἰ
 17 οἱ μὲν ἀίδιοι οἱ δὲ μή, ^ν οὐθέν διοίσει. Εἰ ^δ ὅτι λόγοι ἀριθμῶν τάνταῦθα, οἶον ἢ συμφωνία, δῆλον ὅτι ^ο ἔστιν ἔν ^ρ γέ τι ὧν ^ϑ εἰσὶ λόγοι. Εἰ δὲ ^τ τι τοῦτο, ἢ ὕλη, φανερόν ὅτι καὶ αὐτοὶ ^ς οἱ ἀριθμοὶ λόγοι τινὲς ἔσονται ἑτέρου πρὸς

^τ ἀποβλέπον πρὸς τὰς ἰδέας H^b, πρὸς τὰς ἰδέας ἀποβλέπειν T. ^ς τε A^b, δὲ F^b: ceteri γὰρ. ^τ ὁτιοῦν ante ὁμοιον H^b, om. F^b. ^ν γίγνοιτ' E.S.B^b.C^b. ^ω εἰ om. E^b. ^χ τε om. H^b. ^γ τοῦ A^b, ὁ H^b. ^z αὐτο-ανθρώπου A^b. ^{α'} ἔτι δὲ οὐ H^b. ^β αἰσθ. ἔσονται παρ. H^b. ^ε τὰ εἶδη] αἱ ἰδέαι H^b, εἶδη (omisso τὰ) S.B^b.C^b. ^δ τῶν ἰδεῶν add. F^b.H^b. ^ε ὡς T. ^ε λέγομεν F^b.H^b. ^ς τὰ εἶδη αἷτια F^b. ^η εἰαν E.T.E^b. ^ι διὰ] διὰ τὰς T, καὶ διὰ S.B^b.C^b. ^κ εἰσὶν] εἰεν F^b. ^λ εἰσὶν ἀριθμοὶ T. ^μ ἀνθρώπος ἀριθμὸς A^b. ^ν οὐθέν om. T. ^ο ἔσται S.B^b.C^b. ^ρ δέ B^b.C^b. ^ϑ εἰσὶν οἱ λόγοι S.E^b. ^τ τι om. S.T.A^b. ^ς οἱ om. T.

ἕτερον. Λέγω δ' οἶον, εἰ ἔστιν ὁ Καλλίας λόγος ἐν ἀριθμοῖς 18
 πυρὸς καὶ γῆς καὶ ὕδατος ^τκαὶ ἀέρος, ^νἄλλων τινῶν ὑποκει-
 μένων ἔσται, καὶ ἡ ἰδέα ἀριθμός· καὶ ^ωαὐτοάνθρωπος, εἴτ'
 ἀριθμός τις ὧν εἴτε μή, ὅμως ἔσται λόγος ἐν ἀριθμοῖς τινῶν,
 καὶ οὐκ ἀριθμός, ^χοὐδ' ἔσται τις διὰ ^υταῦτα ἀριθμός. ^zἘπι 19
 ἐκ πολλῶν ἀριθμῶν εἰς ἀριθμὸς γίνεται, ἐξ εἰδῶν δὲ ἐν εἶδος
 πῶς; Εἰ δὲ ^aμὴ ἐξ αὐτῶν ἀλλ' ^bἐκ τῶν ^cἐναρίθμων, οἶον ἐν
 τῇ μυριάδι, πῶς ἔχουσιν αἱ μονάδες; ^dΕἴτε γὰρ ὁμοειδεῖς,
 πολλὰ ^eσυμβήσεται ἄτοπα, εἴτε μὴ ὁμοειδεῖς, ^fμήτε αἱ
 αὐταὶ ἀλλήλαις μήτε ^gαἱ ἄλλαι πᾶσαι πάσαι· τίτι γὰρ
 διοίσουσιν ἀπαθεῖς οὐσαι; Οὔτε γὰρ εὐλόγα ταῦτα οὔτε
 ὁμολογούμενα τῇ νοήσει. ^hἘπι δ' ἀναγκαῖον ἕτερόν ⁱτι 20
 γένος ἀριθμοῦ κατασκευάζειν, περὶ ^kὃ ἡ ἀριθμητικὴ καὶ
 πάντα τὰ μεταξὺ λεγόμενα ὑπὸ τινῶν ^lἀπλῶς ἢ ἐκ τίνων
 ἔστιν ἀρχῶν; ^mἩ διὰ τί τὰ μεταξὺ τῶν ⁿδεῦρό ^oτ' ἔσται
 καὶ αὐτῶν; ^pἘπι αἱ μονάδες αἱ ἐν τῇ δυάδι ^qἑκατέρω ἕκ
^rτινος προτέρας δυάδος· ^sκαίτοι ἀδύνατον. ^tἘπι διὰ τί ^sἐν 21
 ὁ ἀριθμὸς συλλαμβανόμενος; ^uἘπι δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις,
 εἴπερ εἰσὶν αἱ μονάδες ^vδιάφοροι, ἐχρῆν οὕτω λέγειν ὥσπερ
 καὶ ὅσοι τὰ στοιχεῖα τέτταρα ἢ δύο λέγουσιν· ^vκαὶ γὰρ
 τούτων ἕκαστος οὐ τὸ κοινὸν λέγει στοιχεῖον, οἶον τὸ σῶμα,
 ἀλλὰ πῦρ καὶ γῆν, εἴτ' ἔστι ^wτι κοινὸν τὸ σῶμα εἴτε μή.
 Νῦν δὲ λέγεται ὡς ὄντος τοῦ ἐνὸς ὥσπερ πυρὸς ἢ ὕδατος 22
 ὁμοιομερούς· εἰ δ' οὕτως, οὐκ ἔσονται οὐσίαι οἱ ἀριθμοί, ἀλλὰ
 δῆλον ὅτι, ^xεἴπερ ἐστὶ τι ἐν αὐτῷ καὶ τοῦτό ἐστιν ἀρχή,

^τ καὶ ἀέρος om. E.S.B^b.C^b.E^b. ^ν ἄλλων—ἀριθμὸς καὶ om. S.T.B^b.
 C^b.E^b. ^ω ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος T.C^b.E^b. ^χ οὐδ' A^b.F^b.H^b: ceteri καὶ
 οὐκ. ^υ ταῦτα ὁ ἀριθμὸς T. ^z ἔτι δ' ἐκ E.S.B^b.C^b. ^a μὴδ' S.T.B^b.C^b.
^b ἐκ om. A^b. ^c ἀριθμῶν H^b, ἐν τῷ ἀριθμῷ A^b. γρ. ἀλλὰ ἐκ τῶν ἀριθμῶν.
 τὸ δὲ ἐναρίθμον ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν λόγων τοῦ ἀριθμοῦ margo E. ^d εἰ E^b.
^e ἄτοπα συμβήσεται E.S.T.B^b.C^b.E^b. ^f μὴδὲ αἱ αὐταὶ A^b.F^b.H^b, μήτε
 αὐταὶ S. ^g ἄλλαι αἱ πᾶσαι E.E^b. ^h δ'] τε A^b. ⁱ τι om. A^b.
^k ὃν A^b. ^l ἀπλῶς] ἀ πῶς A^b. ^m τὰ om. A^b. ⁿ δεῦρό] δέ A^b.
^o τ' om. C^b. ^p ἑκατέρω A^b. ^q τινος ἔτι προτέρας τῆς δυάδος A^b.
^r καίτοι ἀδύνατον om. T. ^s ὁ ἀριθμὸς ἐν E^b. ^t γρ. ἀδιάφοροι F^b.
^v καὶ γὰρ καὶ τούτων T. ^w τι om. T.A^b.E^b. ^x εἴπερ] εἰπεῖν S.B^b.C^b.

23 πλεοναχῶς λέγεται τὸ ἓν· ἄλλως γὰρ ἀδύνατον. Βουλόμενοι
 δὲ τὰς οὐσίας ἀνάγειν εἰς τὰς ἀρχὰς μήκη μὲν ^γ τίθεμεν ἐκ
^z μακροῦ καὶ βραχέος, ἐκ τίνος μικροῦ καὶ μεγάλου, καὶ ἐπί-
 πεδον ἐκ πλατέος καὶ στενοῦ, σῶμα δ' ἐκ βαθέος καὶ ταπει-
 νοῦ. ^a Καίτοι πῶς ἔξει ^b ἢ τὸ ἐπίπεδον γραμμὴν ἢ τὸ στε-
 24 ρεὸν γραμμὴν καὶ ἐπίπεδον; ^γ Ἄλλο γὰρ γένος ^c τὸ πλατὺ
 καὶ ^d τὸ στενὸν καὶ βαθὺ καὶ ταπεινόν· ὥσπερ οὖν οὐδ'
 ἀριθμὸς ὑπάρχει ^e ἐν αὐτοῖς, ὅτι τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον ἕτερον
 τούτων, δηλὸν ^f ὅτι οὐδ' ἄλλο οὐθέν τῶν ἄνω ὑπάρξει τοῖς
 κάτω. ^γ Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ γένος τὸ πλατὺ τοῦ βαθέος· ἦν γὰρ
 25 ^g ἂν ἐπίπεδόν τι τὸ σῶμα. ^γ Ἐτι αἱ στιγμαὶ ἐκ τίνος ^h ἐνυ-
 πάρχουσιν; Τούτῳ μὲν οὖν τῷ γένει καὶ διεμάχετο Πλάτων
 ὡς ὄντι γεωμετρικῷ δόγματι, ἀλλ' ἐκάλει ἀρχὴν γραμμῆς,
 τοῦτο δὲ πολλάκις ἐτίθει τὰς ἀτόμους γραμμάς. Καίτοι
 ἀνάγκη τούτων εἶναι τι πέρας· ὥστ' ἐξ οὗ λόγου γραμμὴ
 26 ἔστι, καὶ στιγμὴ ἔστιν. ^γ Ὅλως δὲ ζητούσης τῆς ⁱ σοφίας
 περὶ τῶν φανερῶν τὸ αἷτιον, τοῦτο μὲν εἰάκαμεν (οὐθέν γὰρ
 λέγομεν περὶ τῆς αἰτίας ^k ὅθεν ἢ ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς), τὴν
 δ' οὐσίαν οἰόμενοι λέγειν αὐτῶν ἑτέρας ^l μὲν οὐσίας εἶναι
 φαμέν, ὅπως δ' ἐκεῖναι τούτων οὐσίαι, διὰ κενῆς λέγομεν· τὸ
 γὰρ μετέχειν, ὥσπερ ^m καὶ πρότερον εἶπομεν, οὐθέν ἔστιν.
 27 Οὐδὲ δὴ ⁿ ὅπερ ταῖς ἐπιστήμας ὀρώμεν ὃν αἷτιον, διὸ καὶ
 πᾶς νοῦς καὶ πᾶσα φύσις ποιεῖ, ^o οὐδὲ ταύτης τῆς αἰτίας ἦν
 φαμεν εἶναι μίαν τῶν ἀρχῶν, οὐθέν ἄπτεται τὰ εἶδη, ἀλλὰ
 γέγονε τὰ μαθήματα ^p τοῖς νῦν ἢ φιλοσοφία, φασκόντων
 28 ^q τῶν ἄλλων χάριν αὐτὰ δεῖν πραγματεῦσθαι. ^γ Ἐτι δὲ τὴν
 ὑποκειμένην οὐσίαν ὡς ὕλην μαθηματικωτέραν ἂν τις ὑπολά-
 βει, καὶ μᾶλλον κατηγορεῖσθαι καὶ διαφορὰν εἶναι τῆς οὐ-
 σίας καὶ τῆς ὕλης ^r ἢ ὕλην, οἷον τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν,

^γ τίθενται S.B^b.C^b. ^z βραχέος καὶ μακροῦ A^b. ^a τοι om. F^b. ^b ἢ
 om. A^b. ^c τὸ πλ.] καὶ τὸ πλ. T.E^b. ^d τὸ post καὶ om. A^b. ^e ἐν
 om. A^b. ^f ὅτι om. E^b. ^g ἂν om. T. ^h ἐνυπάρχουσι E.S.T.B^b.
 C^b.H^b. ⁱ φιλοσοφίας A^b. ^k πόθεν A^b. ^l μὲν add. E.A^b.H^b. ^m καὶ
 τὸ πρότερον S.T.B^b.C^b. ⁿ ὁ περὶ τὰς ἐπιστήμας A^b. ^o οὐδέ] τὸ δὲ A^b.
^p τῆς S. ^q τῶν add. A^b. ^r ἢ ὕλην add. A^b.F^b.

ὥσπερ ^s καὶ οἱ φυσιολόγοι φασὶ ^t τὸ μανὸν καὶ τὸ πυκνόν, πρῶτας ^v τοῦ ὑποκειμένου φάσκοντες εἶναι διαφορὰς ^w ταύτας· ταῦτα ^x γὰρ ἔστιν ὑπεροχὴ τις ^y καὶ ἔλλειψις. Περί ^z 29 τε κινήσεως, εἰ μὲν ^a ἔσται ταῦτα κινήσεις, δῆλον ὅτι κινήσεται τὰ εἶδη· εἰ δὲ μή, πόθεν ἦλθεν; ^v Ὀλη γὰρ ἡ περὶ φύσεως ^b ἀνήρηται σκέψις. ^c Ὁ τε δοκεῖ ῥάδιον εἶναι, τὸ δεῖξαι ὅτι ^d ἐν ἅπαντα, ^e οὐ γίγνεται· τῇ γὰρ ἐκθέσει οὐ ^f γίγνεται πάντα ἐν ἄλλ' αὐτό τι ἐν, ἂν διδῶ τις πάντα. Καὶ οὐδὲ τοῦτο, ^g εἰ μὴ γένος ^g δώσει τὸ καθόλου εἶναι· ^z 30 τοῦτο δ' ^h ἐν ⁱ ἐνίοις ἀδύνατον. Οὐθένα δ' ἔχει λόγον οὐδὲ ^k τὰ μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς ^l μήκη καὶ ἐπίπεδα καὶ στερεά, ^m οὔτε ὅπως ἔστιν ἢ ἔσται, οὔτ' ⁿ εἴ τιν' ἔχει δύναμιν· ταῦτα γὰρ οὔτε εἶδη οἷόν τε εἶναι (οὐ γὰρ εἰσιν ἀριθμοί) οὔτε τὰ μεταξύ (^o μαθηματικὰ γὰρ ἐκεῖνα) οὔτε τὰ φθαρτά, ἀλλὰ ^p πάλιν ^q τέταρτον ἄλλο ^r φαίνεται τοῦτό τι γένος. ^v Ὀλως ^z 31 τε τὸ τῶν ^s ὄντων ζητεῖν στοιχεῖα μὴ ^t διελόντας, πολλαχῶς ^v λεγομένων, ἀδύνατον εὐρεῖν, ἄλλως τε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ζητοῦντας ἐξ ^w οἴων ἔστι στοιχείων. Ἐκ τίνων γὰρ τὸ ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἢ τὸ ^x εὐθύ, οὐκ ἔστι δήπου λαβεῖν, ἀλλ' εἶπερ, τῶν οὐσιῶν μόνον ἐνδέχεται· ὥστε τὸ τῶν ^y ὄντων ἀπάντων τὰ στοιχεῖα ^z ἢ ζητεῖν ἢ οἶεσθαι ἔχειν οὐκ ἀληθές. Πῶς δ' ἂν τις καὶ μάθοι τὰ τῶν πάντων στοιχεῖα; Δῆλον ^z 32 γὰρ ὡς οὐθέν οἷόν τε προὑπάρχειν γνωρίζοντα πρότερον. Ὡσπερ γὰρ ^a τῷ ^b γεωμετρεῖν μαθηθάνοντι ἄλλα μὲν ἐνδέχεται προειδέναι, ὧν δὲ ἡ ἐπιστήμη καὶ περὶ ὧν μέλλει μαθηθ-

^s καὶ ante φ. om. S.B^b.C^b. ^t τὸ μανὸν] καὶ μανὸν S. ^v τῆς ὑποκειμένης E^b. ^w ταύτας om. A^b. ^x γὰρ] δέ S.T.H^b. ^y καὶ ἔλλειψις om. A^b. ^z δὲ A^b. ^a ἔστι E^b.H^b. ^b σκέψις ἀνήρηται A^b. ^c δὲ δὲ T, καὶ δ E.H^b. ^d ἐν τὰ πάντα H^b. ^e οὐ] ἐκ τῆς ἐκθέσεως οὐ A^b, om. τῇ γὰρ ἐκθέσει οὐ γίγνεται. ^f γ. τὰ πάντα H^b. ^g εἰ et δώσει A^b.F^b: ceteri ἐὰν et δῶ. ^h ἐν om. A^b. ⁱ ἐνίοις τε ἀδ. H^b. ^k τὰ om. S. ^l μήκη τε καὶ ἐπίπεδα A^b. ^m οὐδὲ A^b. ⁿ εἴ om. A^b. ^o μαθ.] τὰ μαθ. E.S.T.B^b.C^b. ^p πάλιν γε τ. B^b. ^q ἄλλο τέταρτον E^b. ^r τοῦτο φαίνεται γένος A^b. ^s ὄντων] ὄλων T. ^t διελόντα E^b. ^v λεγόμενα A^b. ^w ὧν A^b. ^x εὐθύ] εὐ A^b. ^y ὄντων om. T.A^b. ^z ἢ ante ζητεῖν om. A^b. ^a τὸ T. ^b γεωμέτρῃ γεωμετρεῖν A^b.

33 νειν οὐθὲν προγιγνώσκει, οὕτω ἔδῃ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὡστ'
^d εἴ τις τῶν ἑ πάντων ἐστὶν ἐπιστήμη, ἕ ὡς τινὲς φασιν, οὐθὲν
 ἂν προϋπάρχοι γνωρίζων οὗτος. Καίτοι πᾶσα μάθησις διὰ
 προγιγνωσκομένων ἢ πάντων ἢ τινῶν ἐστί, καὶ ἢ δι' ἀποδεί-
 ξεως ἢ δι' ὀρισμῶν· δεῖ γὰρ ἐξ ὧν ὁ ὀρισμὸς προειδέναι καὶ
 34 ἂ εἶναι γνώριμα. Ὁμοίως δὲ καὶ ἢ δι' ἐπαγωγῆς. Ἄλλὰ μὴν
^h καὶ εἰ τυγχάνει σύμφυτος οὖσα, θαυμαστὸν πῶς λανθάνο-
 μεν ἔχοντες τὴν κρατίστην τῶν ἐπιστημῶν. Ἔτι πῶς τις
 35 ἰγνωριεῖ ἐκ τίνων ἐστί, καὶ πῶς ἔσται δῆλον; Καὶ γὰρ τοῦτ'
 ἔχει ἀπορίαν· ἀμφισβητήσκει γὰρ ἂν τις, ὡσπερ καὶ ^k περὶ
 ἐνίας συλλαβᾶς· ἰοί μὲν γὰρ τὸ ^mσμα ἐκ τοῦ σ καὶ μ καὶ α
 φασὶν εἶναι, οἱ ⁿ δὲ τινες ἕτερον φθόγγον φασὶν εἶναι καὶ
 36 οὐθένα τῶν γνωρίμων. Ἔτι ὁ δὲ ὧν ἐστὶν αἴσθησις, ταῦτα
 πῶς ἂν τις μὴ ἔχων τὴν αἴσθησιν ἰγνοίῃ; Καίτοι ἔδει, εἴγε
 πάντων ταῦτα στοιχεῖά ἐστιν ἐξ ὧν, ὡσπερ αἱ σύνθετοι φω-
 ναὶ εἰσιν ἐκ τῶν οἰκείων στοιχείων.

- 10 Ὅτι μὲν οὖν τὰς εἰρημένας ἐν τοῖς φυσικοῖς αἰτίας ζητεῖν
 εἰκόασι πάντες, καὶ τούτων ἐκτὸς οὐδεμίαν ἔχομεν ἂν εἰπεῖν,
 δῆλον καὶ ἐκ τῶν πρότερον εἰρημένων. Ἄλλ' ἀμυδρῶς ταύ-
 τας· καὶ τρόπον μὲν τινα ^t πᾶσαι πρότερον εἴρηται, τρόπον
 2 δὲ τινα οὐδαμῶς. Ψελλιζομένη γὰρ ἔοικεν ἢ πρώτη φιλο-
 σοφία περὶ ἕ πάντων, ἅτε νέα ^w τε κατ' ἀρχὰς οὖσα καὶ τὸ
 πρῶτον, ἐπεὶ καὶ ἕμπεδοκλῆς ὁστοῦν τῷ λόγῳ φησὶν εἶναι,
 τοῦτο ὅ ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ἢ οὐσία τοῦ πράγματος.
 3 Ἄλλὰ μὴν ^x ὁμοίως ἀναγκαῖον καὶ ἕσαρκὸς καὶ τῶν ἄλλων
^z ἕκάστου εἶναι τὸν λόγον, ἢ ^a μηθενός· διὰ ^b τοῦτο γὰρ καὶ σὰρξ
 καὶ ὁστοῦν ^c ἔσται καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον, καὶ οὐ διὰ τὴν

^e δὲ E^b, δεῖ E.S.B^b.C^b. ^d εἴ] ἢ S.B^b.C^b. ^e ἕπάντων A^b.E^b.
^f οἶαν δὴ τινες A^b. ^g εἶναι] εἶδε E^b. ^h εἰ καὶ τυγχάνοι B^b.F^b. ⁱ γνω-
 ρίσει F^b, γνωρίσειεν E.S.T.B^b.C^b. ^k ἐπὶ S. ^l ὁ T. ^m σῶμα E^b.
ⁿ δὲ τὸν ἕτερον τρόπον ἴδιον εἶναι A^b. ^o δὲ et ἐστὶν om. F^b. ^p κ' αἴ-
 σθησις E^b. ^q γνοίῃ] ἔχοι F^b. ^r δεῖ A^b. ^s ἔχομεν A^b.E^b.F^b, A^b.F^b.
 omisso ἂν. ^t ἕπασαι S.B^b.C^b, αἱ πᾶσαι T. ^v ἕπάντων A^b. ^w τε] τε
 καὶ S, om. A^b.F^b. ^x ἀναγκαῖον ὁμοίως T. ^y σάρκα T.E^b, σάρκας A^b.
^z ἕκαστον codices. ^a μηδὲ ἕν E.S.T.B^b.C^b.F^b. ^b τοῦτο ἄρα καὶ ἢ
 σὰρξ A^b. ^c ἔστι S.T.B^b.C^b.F^b.

ὔλην, ἣν ἐκεῖνος ^d λέγει πῦρ ^e καὶ γῆν ^f καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα. ¹ Ἀλλὰ ταῦτα ἄλλου ^f μὲν λέγοντος συνέφησεν ἂν ἐξ ἀνάγκης, σαφῶς δὲ ^g οὐκ εἶρηκεν. Περὶ μὲν ^h οὖν τῶν ⁱ τοιούτων δεδήλωται καὶ πρότερον· ὅσα ^k δὲ περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ἀπορήσειεν ἂν τις, ἐπανέλθωμεν πάλιν· τάχα γὰρ ἂν ἐξ αὐτῶν ¹ εὐπορήσαιμὲν ^m τι πρὸς τὰς ὕστερον ἀπορίας.

ⁿ Α ΕΛΑΤΤΟΝ.

^o Ἡ περὶ τῆς ἀληθείας θεωρία τῇ μὲν χαλεπή, τῇ δὲ ραδία. Σημεῖον δὲ τὸ μήτ' ἀξίως ^p μηδένα δύνασθαι ^q τυχεῖν αὐτῆς, μήτε πάντας ἀποτυγχάνειν, ἀλλ' ἕκαστον λέγειν τι περὶ ^r τῆς φύσεως, καὶ καθ' ἓνα ^s μὲν μηθὲν ἢ μικρὸν ἐπιβάλλειν αὐτῇ, ἐκ πάντων δὲ συναθροισζομένων γίνεσθαι τι μέγεθος. Ὡστ' εἶπερ ἔοικεν ἔχειν καθάπερ τυγχάνομεν παροικ-² μισζόμενοι, τίς ἂν θύρας ἀμάρτοι; Ταύτη μὲν ἂν εἴη ραδία· τὸ δ' ὅλον ^t τι ἔχειν καὶ μέρος μὴ δύνασθαι δηλοῖ τὸ χαλεπὸν αὐτῆς. Ἴσως δὲ καὶ τῆς χαλεπότητος οὔσης κατὰ δύο τρόπους, οὐκ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀλλ' ἐν ἡμῖν τὸ αἰτιόον ^v ἐστὶν αὐτῆς. Ὡσπερ γὰρ ^w καὶ τὰ τῶν νυκτερίδων ὄμματα πρὸς ³ τὸ φέγγος ἔχει ^x τὸ μεθ' ἡμέραν, οὕτω καὶ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς ὁ νοῦς πρὸς τὰ τῇ φύσει φανερώτατα πάντων. Οὐ μόνον δὲ χάριν ἔχειν δίκαιον τούτοις ^y ὧν ἂν τις ^z κοινώσαιο ταῖς δόξαις, ἀλλὰ καὶ ^a τοῖς ^b ἐπιπολαιότερος ἀποφνημαμένοις· καὶ γὰρ οὗτοι ^c συνεβάλλοντό τι· τὴν γὰρ ἔξιν ^d προήσκησαν

^d λέγει om. T. ^e καὶ ante γῆν om. S. ^f καὶ post γῆν et mox μὲν om. S.B^b.C^b. ^g οὐκ om. S. ^h οὖν om. F^b. ⁱ τούτων A^b. ^k δέ] δὲ καὶ S. ¹ εὐπορήσωμεν S.C^b. ^m τι] τοι E^b, om. A^b.F^b. ⁿ α τὸ ἔλαττον S.T, ἔλαττον a f, β E, βιβλίον β Q. addunt E.Q.S.B^b.C^b: τοῦτο τὸ βιβλίον οἱ πλείους φασὶν εἶναι Πασικλέους τοῦ Ῥοδίου, ὃς ἦν ἀκροατῆς Ἀριστοτέλους, υἱὸς δὲ Βοηθοῦ τοῦ Εὐδήμου ἀδελφοῦ. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Ἀφροδισιεύς φησὶν εἶναι αὐτὸ τοῦ Ἀριστοτέλους. ^o ἢ] ὅτι ἢ rc. H^b. ^p μηδένα om. T. ^q θιγεῖν A^b. ^r τῆς om. T. ^s μὲν] μὲν ἢ E. ^t τι A^b.E^b.F^b: ceteri τ'. ^v ἐστὶν add. A^b. ^w καὶ om. E.Q.E^b. ^x τὸ μεθ'] πρὸς Q. ^y ὧν] καὶ οὕτως ὧν E^b. ^z κοινώσαιο E^b, κοινωνήσαιο E.T.A^b, κινήσαιο F^b: ceteri κοινωνήσαι. ^a τοῖς] τοῖς ἔτι omnes præter A^b. ^b ἐπιπολαιότερον A^b.E^b. ^c συνεβάλλοντό A^b: ceteri συμβάλλονταί. ^d ἤσκησαν A^b.

4 ἡμῶν. Εἰ μὲν γὰρ Τιμόθεος μὴ ἐγένετο, πολλὴν ἂν μελο-
ποιίαν οὐκ εἶχομεν· εἰ δὲ μὴ ^eΦρῦνις, Τιμόθεος οὐκ ἂν ἐγέ-
νετο. Τὸν αὐτὸν ^fδὲ τρόπον καὶ ^gτῶν περὶ τῆς ἀληθείας
ἀποφηναμένων· παρὰ μὲν γὰρ ἐνίων παρειλήφασιν τινὰς
5 δόξας, οἱ δὲ τοῦ γενέσθαι ^hτούτους αἴτιοι γεγόνασιν. Ὁρ-
θῶς ⁱδ' ^kἔχει καὶ τὸ ^lκαλεῖσθαι ^mτὴν φιλοσοφίαν ἐπιστήμην
τῆς ἀληθείας. Θεωρητικῆς μὲν γὰρ τέλος ἀλήθεια, πρακτι-
κῆς δ' ἔργον· καὶ γὰρ ⁿἐὰν τὸ πῶς ^oἔχει σκοπῶσιν, ^pοὐ τὸ
6 αἰδίον ἀλλὰ πρὸς τι καὶ νῦν θεωροῦσιν οἱ πρακτικοί. Οὐκ
ἴσμεν δὲ τὸ ἀληθὲς ἄνευ τῆς αἰτίας. Ἐκαστον δὲ μάλιστα
αὐτὸ τῶν ἄλλων, ^qκαθ' ὃ καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τὸ συνῶ-
νυμον, οἷον τὸ πῦρ θερμότατον· καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις τὸ αἴ-
τιον τοῦτο τῆς θερμότητος· ὥστε καὶ ἀληθέστατον τὸ τοῖς
7 ὑστέροις αἴτιον τοῦ ἀληθέσιν εἶναι. Διὸ τὰς τῶν ^rαἰεὶ ὄντων
ἀρχὰς ἀναγκαῖον αἰεὶ εἶναι ἀληθεστάτας· οὐ γὰρ ποτε ἀλη-
θεῖς, οὐδ' ^sἐκείναις αἰτιόν τί ^tἔστι τοῦ εἶναι, ἀλλ' ἐκείναι τοῖς
ἄλλοις, ὥσθ' ἕκαστον ὡς ἔχει τοῦ εἶναι, οὕτω καὶ τῆς ἀλη-
θείας.

2 Ἄλλὰ μὴν ὅτι γ' ἔστιν ^vἀρχὴ τις καὶ οὐκ ἄπειρα τὰ αἴτια
τῶν ὄντων, οὕτ' ^wεἰς ^xεὐθυωρίαν οὔτε κατ' εἶδος, δηλόν. Οὔτε
γὰρ ὡς ἐξ ὕλης τόδ' ἐκ τούτου δυνατόν ^yἰέναι εἰς ἄπειρον, οἷον
σάρκα μὲν ἐκ γῆς, γῆν δ' ἐξ ἀέρος, ἀέρα δ' ἐκ πυρός, καὶ
τοῦτο μὴ ἴστασθαι· οὔτε ὅθεν ἢ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, οἷον τὸν
μὲν ἄνθρωπον ὑπὸ τοῦ ἀέρος κινήθῃναι, τοῦτον δ' ὑπὸ τοῦ
ἡλίου, τὸν δὲ ἡλίον ὑπὸ τοῦ νείκους, καὶ τούτου μηδὲν εἶναι
2 πέρασ. Ὁμοίως δὲ ^zοὐδὲ τὸ οὐ ἔνεκα εἰς ^aἄπειρον οἷόν τε
ἰέναι, βάδισιν μὲν ὑγιείας ^bἔνεκεν, ταύτην ^cδ' εὐδαιμονίας,

^e φρένις E^b. ^f δὲ om. S. ^g τῶν περὶ τῆς] περὶ τῶν A^b.E^b. ^h τού-
τοις γc. E^b. ⁱ δὲ E.T. ^k ἔχει om. A^b.F^b. ^l καλέσαι E.S.T.B^b.C^b.
^m τὴν κατὰ φ. A^b. idem post ἀληθείας addit θεωρητικῆν. ⁿ ἂν A^b.E^b.
^o ἔχη E.Q.S. ^p οὐ τὸ αἴτιον E.Q.S. οὐ γὰρ αἴτιον T, οὐ τὸ αἴτιον οὐ
E^b. addunt omnes καθ' αὐτό, præter A^b. ^q καθὼς S. ^r αἰεὶ Q.T.
^s ἐκείνων A^b.E^b. ^t ἔστι om. A^b. ^v τις ἀρχὴ F^b. ^w ἐπ' A^b.E^b.
^x εὐθεωρίαν E^b. ^y εἶναι ἐπ' E.Q.S.T.E^b. ^z οὐδὲ] καὶ A^b. ^a ἄπ. οὐχ
οἷόν τε εἶναι A^b. ^b ἔνεκεν A^b: ceteri ἔνεκα. ^c δ'] δι' T.

τὴν δ' εὐδαιμονίαν ^d ἄλλου, καὶ οὕτως αἰεὶ ἄλλο ἄλλου ἔνεκεν εἶναι. Καὶ ἐπὶ τῶν τί ἦν εἶναι δ' ὡσαύτως. Τῶν γὰρ μέ-³σων, ὧν ἐστὶν ^e ἔξω τι ἔσχατον καὶ πρότερον, ἀναγκαῖον εἶναι τὸ πρότερον αἴτιον ^f τῶν ^g μετ' αὐτό. Εἰ γὰρ ^h εἰπεῖν ἡμᾶς δέοι τι τῶν τριῶν αἴτιον, τὸ πρῶτον ἐροῦμεν· οὐ γὰρ δὴ ⁱ τόγ' ἔσχατον, οὐδενὸς γὰρ ^k τὸ τελευταῖον· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ μέσον, ἐνὸς γάρ. Οὐθὲν δὲ διαφέρει ἐν ἢ πλείω εἶναι,⁴ οὐδ' ἀπειρα ^l ἢ πεπερασμένα· τῶν δ' ἀπείρων τούτων τὸν τρόπον καὶ ^m ὅλως τοῦ ἀπείρου πάντα τὰ μόρια μέσα ⁿ ὁμοίως μέχρι τοῦ νῦν ὥστ' εἴπερ μηθέν ^o ἐστὶ πρῶτον, ὅλως αἴτιον οὐθέν ἐστίν. Ἄλλὰ μὴν οὐδ' ἐπὶ τὸ κάτω οἶόν τ'⁵ Ρεῖς ἀπειρον ^p ἰέναι, ^r τοῦ ἄνω ἔχοντος ἀρχήν, ὥστ' ἐκ πυρὸς μὲν ὕδωρ, ἐκ δὲ ^s τούτου γῆν, καὶ οὕτως αἰεὶ ἄλλο τι γίγνεσθαι γένος. Διχῶς γὰρ ^t γίγνεται τόδε ἐκ τούδε, ^v ἢ ὡς τόδε λέγεται μετὰ τόδε, οἶον ἐξ Ἰσθμίων Ὀλύμπια, ^w ἢ οὐχ οὕτως ἀλλ' ὡς ἐκ παιδὸς ^x ἀνὴρ μεταβάλλοντος, ^y ἢ ἐξ ὕδατος ἀήρ. Ὡς ^z μὲν οὖν ἐκ παιδὸς ^a ἀνδρα ^b γίγνεσθαι φαμεν, ὡς ⁶ ἐκ τοῦ γιγνομένου τὸ γεγονὸς ἢ ^c ἐκ τοῦ ἐπιτελουμένου τὸ τετελεσμένον· αἰεὶ γὰρ ἐστὶ ^d μεταξύ, ὥσπερ τοῦ εἶναι καὶ μὴ εἶναι γένεσις, οὕτω καὶ τὸ γιγνόμενον τοῦ ὄντος καὶ μὴ ὄντος. Ἔστι ^e δ' ὁ μανθάνων γιγνόμενος ἐπιστήμων, ^f καὶ τοῦτ' ἐστὶν ^g ὃ λέγεται, ^g ὅτι γίγνεται ἐκ μανθάνοντος ἐπιστήμων. Τὸ δ' ὡς ἐξ ἀέρος ὕδωρ, φθειρομένου θατέρου.⁷ Διὸ ^h ἐκεῖνα μὲν οὐκ ἀνακάμπτει ⁱ εἰς ἀλληλα, οὐδὲ γίγνεται ἐξ ἀνδρὸς παῖς· οὐ ^k γὰρ γίγνεται ἐκ τῆς γενέσεως τὸ γιγνό-

^d ἄλλου ἔνεκεν καὶ A^b. ^e ἔξω τι om. A^b.F^b. τι ἔξω T. ^f τῶ E.T. ^g μεθ' αὐτό A^b, μέσων F^b. ^h ἡμᾶς εἰπεῖν A^b. ⁱ γε τὸ A^b. ^k τὸ] τότε Q, τόγε E.B^b.C^b. ^l ἢ πεπ.] οὐδὲ πεπ. E^b. ^m ὅλως] ἄλλως τε δὴ H^b. ⁿ ὁμοίως om. H^b. ^o ἐστὶ τὸ πρῶτον S.T.B^b.C^b.E^b. ^p εἰς A^b, ἐπ' F^b: ceteri ἐστὶν ἐπ'. ^q ἀπιέναι A^b, προῖέναι F^b. ^r ἔχοντος τοῦ ἄνω F^b. ^s τούτου] τοῦ ὕδατος H^b. ^t γίγνεται] λέγεται μετὰ Q. ^v ἢ E.T.A^b.E^b: vulgo μὴ. ^w ἢ οὐχ οὕτως ἀλλ' ὡς A^b, οὐτ' ἀλλ' ὡς S, ἄλλως E^b: ceteri ἢ. ^x μεταβάλλοντος ἀνὴρ E^b. ^y ἢ ὡς ἐξ A^b. ^z μὲν—φαμεν om. E. ^a ἀνὴρ Q.S.C^b.E^b. ^b γενέσθαι F^b. ^c ἐκ om. F^b. ^d μεταξύ] τι μεταξύ H^b, μεταξύ τι S.T.B^b.C^b. ^e δ'] γὰρ A^b. ^f καὶ—ἐπιστήμων om. A^b. ^g ὅτι γίγνεται om. T. ^h οὐκ ἀνακάμπτει μὲν ἐκεῖνα Q. ⁱ εἰς] πρὸς S.B^b.C^b. ^k γὰρ] δὲ A^b.

μενον, ἀλλ' ¹ ἔστι μετὰ τὴν γένεσιν. Οὕτω γὰρ ^m καὶ ἡμέρα ἐκ τοῦ πρωῖ, ὅτι μετὰ τοῦτο· διὸ οὐδὲ ⁿ τὸ πρωῖ ἐξ ἡμέρας. 8^ο Θάτερα δὲ ἀνακάμπτει. ^p Ἀμφοτέρως δὲ ἀδύνατον εἰς ἄπειρον ἰέναι. Τῶν μὲν ^q γὰρ ὄντων μεταξὺ ἀνάγκη τέλος εἶναι, τὰ δ' εἰς ἀλλήλα ^r ἀνακάμπτει· ἢ γὰρ θατέρου φθορὰ θατέρου ^s ἔστι γένεσις. ^v Ἀμα δὲ καὶ ἀδύνατον τὸ ^t πρῶτον αἰδῖον ὄν φθαρῆναι· ^v ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἄπειρος ^w ἡ γένεσις ἐπὶ τὸ ἄνω, ἀνάγκη, ἐξ οὗ φθαρέντος πρώτου τι ἐγένετο, μὴ αἰδῖον εἶναι. 9^x Ἐπι δὲ τὸ οὐ ἔνεκα τέλος, τοιοῦτον δὲ ὃ μὴ ἄλλου ἔνεκα, ἀλλὰ τὰλλα ἐκείνου· ὥστ' εἰ μὲν ἔσται τοιοῦτον τὸ ἔσχατον, οὐκ ἔσται ἄπειρον, εἰ δὲ μηθὲν τοιοῦτον, οὐκ ἔσται τὸ οὐ ἔνεκα. ¹ Ἀλλ' οἱ τὸ ἄπειρον ποιῶντες λαυθάνουσιν ἐξαίρουσιν τὴν τοῦ ἀγαθοῦ φύσιν. Καίτοι οὐθεὶς ἂν ^y ἐγχειρήσειεν οὐθὲν ^z πράττειν μὴ μέλλων ἐπὶ πέρας ἤξειν. Οὐδ' ἂν εἴη νοῦς ἐν ^a τοῖς ^b τοιούτοις· ἔνεκα γὰρ τινος αἰεὶ πράττει ὃ γε νοῦν ἔχων· τοῦτο γὰρ ἔστι πέρας· τὸ γὰρ ^c τέλος πέρας ἔστιν. ¹ Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ τί ἦν ^d εἶναι ἐνδέχεται ἀνάγεσθαι 11 εἰς ἄλλον ὀρισμὸν πλεονάζοντα τῷ λόγῳ. ¹ Αἰεὶ ^e τε γὰρ ἔστιν ὁ ἔμπροσθεν μᾶλλον, ὁ δ' ὕστερος οὐκ ἔστιν· οὐ δὲ τὸ πρῶτον μὴ ἔστιν, οὐδὲ τὸ ἐχόμενόν ^f ἔστιν. ¹ Ἐπι τὸ ἐπίστασθαι ἀναιροῦσιν οἱ οὕτως λέγοντες· οὐ γὰρ οἷόν τε εἰ- 12 δέναι πρὶν ^g ἢ εἰς τὰ ἄτομα ^h ἐλθεῖν. Καὶ τὸ γιγνώσκειν οὐκ ἔστιν· τὰ γὰρ οὕτως ἄπειρα πῶς ἐνδέχεται νοεῖν; Οὐ γὰρ ὅμοιον ἐπὶ τῆς γραμμῆς, ⁱ ἢ κατὰ τὰς διαιρέσεις μὲν οὐχ ἴσταται· νοῆσαι δ' οὐκ ἔστι μὴ στήσαντα· διόπερ οὐκ ^k ἀριθμήσει τὰς τομὰς ὃ τὴν ἄπειρον διεξιῶν. ¹ Ἀλλὰ καὶ τὴν ὕλην ἐν κινουμένῳ νοεῖν ἀνάγκη, καὶ ἀπείρῳ ¹ οὐθενὶ ἔστιν εἶναι· εἰ δὲ μή, οὐκ ἄπειρόν ^m γ' ἔστιν ⁿ τὸ ἀπείρῳ εἶναι.

¹ ἔστι om. F^b.H^b. ^m καὶ ἡ ἡμέρα T. ⁿ τὸ om. A^b. ^o θάτερον A^b.
^p ἀμφοτέρας E^b. ^q γὰρ om. E^b. ^r ἀνακάμπτειν A^b. ^s γένεσις ἔστιν
^t πρῶτον αἰτίον αἰδῖον F^b. ^v ἐπεὶ—εἶναι om. pr. E^b:
ἐπειδὴ rc. E^b. ^w ἢ om. A^b. ^x ἔτι] ἐπεὶ A^b.F^b. ^y ἐγχειρήσειεν S.
^z πράσσειν E.E^b. ^a τοῖς om. E. ^b τοιούτοις] οὕσιν A^b. ^c πέρας
τέλος S.A^b. ^d εἶναι Q. ^e τε om. T. ^f ἔστιν om. A^b. ^g ἢ om.
T.A^b. ^h ἔλθη A^b. ⁱ ἢ S.E^b. ^k ἀριθμεῖ A^b. ¹ οὐδὲν S.T.A^b.B^b.
C^b.E^b. ^m γ'] δ' A^b. ⁿ τοῦ E^b.

^ο Ἀλλὰ μὴν καὶ εἰ ἄπειρά γ' ἦσαν πλήθει τὰ εἶδη τῶν αἰτιῶν, οὐκ ἂν ἦν οὐδ' οὕτω τὸ γινγνώσκειν· τότε γὰρ εἰδέναι οἰόμεθα, ὅταν τὰ αἷτια γνωρίσωμεν· τὸ δ' ἄπειρον κατὰ τὴν ^ρ πρόσθεσιν οὐκ ἔστιν ἐν πεπερασμένῳ διεξελθεῖν.

Αἱ δ' ἀκροάσεις κατὰ τὰ ἔθη ^α συμβαίνουσιν· ὡς γὰρ εἰώ- ³
θαμεν, οὕτως ^ι ἀξιοῦμεν λέγεσθαι, καὶ τὰ παρὰ ταῦτα οὐχ
ὁμοια φαίνεται ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσυνήθειαν ^ς ἀγνωστότερα καὶ
ξενικώτερα· τὸ γὰρ σύνηθες ^ι γνωριμώτερον. Ἡλικὴν δὲ
ἰσχὺν ἔχει τὸ σύνηθες οἱ νόμοι δηλοῦσιν, ἐν οἷς ^ν τὰ μυθώδη
καὶ παιδαριώδη μείζον ἰσχύει τοῦ γινώσκειν περὶ αὐτῶν ^ω διὰ
τὸ ἔθος. Οἱ μὲν οὖν, εἰ μὴ μαθηματικῶς λέγη τις, οὐκ ἀπο- ²
δέχονται τῶν λεγόντων, οἱ δ', ἂν μὴ παραδειγματικῶς, οἱ
δὲ μάρτυρα ἀξιοῦσιν ^ς ἐπάγεσθαι ποιητὴν. Καὶ οἱ μὲν πάντα
ἀκριβῶς, τοὺς δὲ λυπεῖ τὸ ἀκριβὲς ἢ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι
συνεῖρειν ἢ διὰ τὴν μικρολογίαν· ἔχει γὰρ τι τὸ ἀκριβὲς
τοιούτου, ὥστε καθάπερ ἐπὶ τῶν ^γ συμβολαίων, καὶ ἐπὶ τῶν
λόγων ἀνελεύθερον εἶναι ^ζ τισι δοκεῖ. Διὸ δεῖ ^α πεπαιδεῦσθαι ³
πῶς ἕκαστα ἀποδεκτέον, ὡς ἄτοπον ἅμα ζητεῖν ἐπιστήμην
καὶ τρόπον ἐπιστήμης· ἔστι ^β δ' οὐδέτερον ῥάδιον λαβεῖν.
Τὴν δ' ἀκριβολογίαν τὴν μαθηματικὴν οὐκ ἐν ἅπασιν ἀπαι-
τητέον, ἀλλ' ἐν τοῖς μὴ ἔχουσιν ὕλην. Διόπερ οὐ φυσικὸς ^δ ⁴
^ς τρόπος· ἅπασα γὰρ ἴσως ἢ φύσις ἔχει ὕλην. Διὸ σκεπτέον
πρῶτον τί ἐστίν ^δ ἢ φύσις· οὕτω γὰρ καὶ περὶ ^ε τίνος ἢ φυ-
σικὴ δῆλον ἔσται, καὶ εἰ μιᾶς ἐπιστήμης ἢ πλειόνων τὰ αἷτια
καὶ τὰς ἀρχὰς θεωρήσαι ἐστίν.

B.

^ι Ἀνάγκη πρὸς τὴν ^ι ζητουμένην ἐπιστήμην ^ς ἐπελθεῖν ἡμᾶς
^η πρῶτον, περὶ ὧν ἀπορήσαι δεῖ πρῶτον· ταῦτα δ' ἐστὶν ὅσα

^ο εἰ om. S. ^ρ πρόσθεσιν S.A^b. ^α συμβαίνουσαι F^b. ^ι ἀξιοῦμεν ἔτι
τὸ λ. F^b. ^ς ἀγνωριστότερα T. ^ι γνώριμον A^b. ^ν τὰ] περὶ τὰ A^b.
^ω διὰ om. A^b. ^ς μετάγεσθαι Q. ^γ συμβόλων E^b. ^ζ δοκεῖ τισι A^b.
^α πεπαιδεῦσθαι E. ^β δὲ θάτερον A^b.F^b. ^ς λόγος F^b. ^δ ἢ om. E.Q.S.
^ε τίνων A^b.F^b. ^ι ζητουμένην A^b: ceteri ἐπιζητουμένην. ^ς ἀπελθεῖν F^b.
^η πρῶτον ante περὶ om. A^b.F^b.

τε περὶ αὐτῶν ἄλλως ὑπειλήφασί τινες, κὰν εἴ τι χωρὶς τού-
 2 των ⁱ τυγχάνοι παρεωραμένον. Ἔστι δὲ τοῖς εὐπορῆσαι
 βουλομένοις προὔργου τὸ διαπορῆσαι καλῶς· ἢ γὰρ ὕστερον
 εὐπορία λύσις τῶν ^k πρότερον ἀπορουμένων ἐστὶ, λύειν ^l δ'
 οὐκ ἔστιν ^m ἀγνοοῦντας τὸν δεσμόν. Ἄλλ' ἢ τῆς διανοίας
 ἀπορία δηλοῖ τοῦτο περὶ τοῦ πράγματος· ⁿ ἢ γὰρ ἀπορεῖ,
 ταύτη παραπλήσιον πέπονθε τοῖς δεδεμένοις· ἀδύνατον γὰρ
 3 ἀμφοτέρως προελθεῖν εἰς τὸ πρόσθεν. Διὸ δεῖ τὰς δυσχε-
 ρείας τεθεωρηκεῖν πάσας πρότερον, τούτων τε χάριν καὶ διὰ
 τὸ τοὺς ζητοῦντας ἄνευ τοῦ διαπορῆσαι πρῶτον ὁμοίους εἶναι
 τοῖς ποῖ δεῖ βαδίζειν ἀγνοοῦσι, καὶ πρὸς τούτοις ^o οὐδ' εἴ
 ποτε τὸ ζητούμενον εὔρηκεν ἢ μὴ γινώσκειν· τὸ γὰρ τέλος
 4 τούτῳ μὲν οὐ δῆλον, τῷ ^p δὲ προηπορηκότι δῆλον. Ἔτι ^q δὲ
 βέλτιον ἀνάγκη ἔχειν πρὸς τὸ κρίναι τὸν ὡσπερ ἀντιδίκων
 5 καὶ τῶν ἀμφισβητούντων λόγων ἀκηκοῦτα πάντων. Ἔστι
 δ' ἀπορία πρώτη μὲν περὶ ὧν ἐν τοῖς ^r πεφροισμασμένοις
 διηπορήσαμεν, πρότερον μιᾶς ἢ ^s πολλῶν ἐπιστημῶν θεωρῆσαι
 τὰς αἰτίας, καὶ πρότερον τὰς τῆς οὐσίας ἀρχὰς τὰς πρώτας
 ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης ἰδεῖν μόνον, ἢ καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν ἐξ ὧν
 δεικνύουσιν ^t ἅπαντες, οἷον πρότερον ἐνδέχεται ταῦτό καὶ ἐν
 ἅμα φάναι ^v καὶ ἀποφάναι ἢ οὐ, καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν
 6 τοιούτων. Εἴτ' ἔστι περὶ τὴν οὐσίαν, πρότερον μία περὶ
 πάσας ἢ πλείονές ^w εἰσι, ^x καὶ εἰ πλείονες, πρότερον ἅπασαι
 συγγενεῖς, ἢ τὰς μὲν σοφίας τὰς δ' ἄλλο τι λεκτέον αὐτῶν.
 7 Καὶ τοῦτο δ' αὐτὸ τῶν ἀναγκαίων ἐστὶ ζητῆσαι, πρότερον
 τὰς αἰσθητὰς οὐσίας εἶναι μόνον φατέον ἢ καὶ παρὰ ταύτας
 ἄλλας, καὶ πρότερον μοναχῶς ἢ ^y πλείονα γένη τῶν οὐσιῶν,
 οἷον οἱ ποιοῦντες τὰ τε εἶδη καὶ τὰ μαθηματικὰ μεταξὺ τού-
 8 των τε καὶ τῶν αἰσθητῶν. Περὶ τε τούτων οὖν, καθάπερ

ⁱ τυγχάνη E.S.T.A^b.B^b.C^b. ^k προειρημένων ἀπόρων F^b. ^l δ']
 γὰρ F^b. ^m ἀγνοοῦντα E.S.T.B^b.C^b. ⁿ ἢ γὰρ ἀπορία A^b. ^o οὐδέποτε
 τὸ ζητούμενον εἰ εὔρηκεν A^b. ^p δὲ καλῶς προηπορηκότι S.B^b.C^b. ^q δὲ
 post ἔτι om. A^b. ^r πεφροισμασμένοις E. ^s πολλῶν ἐστὶν ἐπιστ. S.T.
 B^b.C^b. ^t πάντες A^b.G^b.I^b. ^v καὶ ἀποφάναι om. E. ^w εἰσι om. F^b.
^x καὶ G^b.I^b : ceteri κὰν. ^y πλεοναχῶς τὰ γ. A^b.

φαμέν, ἐπισκεπτέον, καὶ πότερον ^z περὶ τὰς οὐσίας ^a ἢ θεωρία
μόνον ἐστὶν ἢ καὶ περὶ τὰ συμβεβηκότα καθ' αὐτὰ ταῖς
οὐσίαις. Πρὸς δὲ τούτοις περὶ ταύτου καὶ ἑτέρου καὶ ὁμοίου ⁹
καὶ ἀνομοίου ^b καὶ ταυτότητος καὶ ἐναντιότητος, καὶ περὶ
προτέρου καὶ ὑστέρου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν τοιούτων,
περὶ ὧν οἱ διαλεκτικοὶ πειρῶνται σκοπεῖν ἐκ τῶν ἐνδόξων
^c μόνον ποιούμενοι τὴν σκέψιν, τίνας ἐστὶ θεωρῆσαι περὶ
πάντων. ⁴ Ἐτι δὲ τούτοις αὐτοῖς ὅσα καθ' αὐτὰ συμβέβηκεν ¹⁰
καὶ μὴ μόνον τί ἐστὶ τούτων ἕκαστον, ἀλλὰ καὶ ^d ἄρα ἐν ἐνὶ
ἐναντίον· καὶ πότερον αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοιχεῖα ^e τὰ γένη
ἐστὶν ἢ εἰς ^α διαιρεῖται ἐννάρχοντα ἕκαστον· καὶ ^f εἰ τὰ
γένη, πότερον ὅσα ἐπὶ τοῖς ἀτόμοις λέγεται τελευταῖα ἢ
τὰ πρῶτα, οἷον πότερον ζῶον ἢ ἄνθρωπος ἀρχή τε καὶ μάλ-
λόν ἐστὶ παρὰ ^g τὸ καθ' ἕκαστον. ^h Μάλιστα δὲ ζητητέον ¹¹
καὶ πραγματευτέον, πότερον ἐστὶ ⁱ τι παρὰ τὴν ὕλην ^k αἷτιον
¹ καθ' αὐτὸ ἢ οὐ, ^m καὶ τοῦτο χωριστὸν ἢ οὐ, καὶ πότερον ἐν
ἢ πλείω τὸν ἀριθμόν. Καὶ πότερον ἐστὶ τι παρὰ τὸ σύνο-
λον (λέγω δὲ τὸ σύνολον, ὅταν κατηγορηθῇ τι τῆς ὕλης) ἢ
οὐθέν, ἢ τῶν μὲν τῶν δ' οὐ, καὶ ποῖα ⁿ ταῦτα τῶν ὄντων.
⁴ Ἐτι ^o αἱ ἀρχαὶ πότερον ἀριθμῶ ἢ εἶδει ὠρισμέναι, καὶ αἱ ἐν ¹²
τοῖς λόγοις καὶ ^p αἱ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ· καὶ πότερον τῶν
φθαρτῶν καὶ ἀφθάρτων ^q αἱ αὐταὶ ἢ ἕτεραι· καὶ πότερον
ἄφθαρτοι πᾶσαι, ἢ τῶν φθαρτῶν φθαρταί. ^r Ἐτι δὲ ^s τὸ ¹³
πάντων χαλεπώτατον καὶ πλείστην ἀπορίαν ἔχον, ^t πότερον
^v τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν, καθάπερ οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Πλάτων
^w ἔλεγον, οὐχ ἕτερόν ^x τί ἐστὶν ἄλλ' οὐσία τῶν ὄντων, ἢ οὐ,
ἀλλ' ἕτερόν τι ^y τὸ ὑποκείμενον, ὥσπερ ¹ Ἐμπεδοκλῆς ^z φησὶ

^z περὶ] ἐπὶ G^b.I^b. ^a μόνον ἢ θεωρία F^b. ^b καὶ ταυτότητος] καὶ ἐναν-
τίου T.F^b, om. E.A^b.G^b.I^b. ^c μόνων A^b. ^d ἄρα E.A^b: ceteri ei ἄρα.
^e τὰ ante γένη om. G^b.I^b. ^f εἰ om. E. ^g τὸν G^b.I^b. ^h μᾶλλον A^b.
ⁱ τι om. G^b.I^b. ^k αἷτια F^b. ^l καθ' αὐτὸ ἢ οὐ om. A^b. ^m καὶ τοῦτο
χωριστὸν om. E. ⁿ ταῦτα G^b.I^b: ceteri τοιαῦτα. ^o αἱ post ἔτι
om. A^b. ^p αἱ add. E.B^b.C^b.G^b.I^b. ^q αἱ om. S. ^r ἔστι G^b.I^b.
^s τὸ] τῶν I^b. ^t πότερον om. F^b. ^v τὸ] καὶ τὸ G^b. ^w ἔλεγον G^b.I^b,
om. F^b. ^x τι ante ἐστὶν om. I^b: ^y τὸ om. B^b.C^b. ^z φησὶ om. I^b.

- ¹⁴ φιλίαν, ἄλλος δέ τις πῦρ, ὁ δὲ ὕδωρ, ^a ὁ δὲ ἀέρα. Καὶ πότερον αἱ ἀρχαὶ καθόλου εἰσὶν ἢ ὡς τὰ καθ' ἕκαστα τῶν πραγμάτων, ^b καὶ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ. Ἔτι πότερον ἄλλως ἢ κατὰ κίνησιν· καὶ γὰρ ταῦτα ἀπορίαν ^c ἂν παράσχοι πολλήν. Πρὸς δὲ τούτοις πότερον οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ μήκη καὶ τὰ σχήματα καὶ αἱ στιγμαὶ οὐσίαι τινές εἰσιν ἢ οὐ, καὶ ^d εἰ οὐσίαι, πότερον κεχωρισμένα τῶν αἰσθητῶν ἢ ^e ἐνυπάρχουσαι ἐν τούτοις. Περὶ γὰρ τούτων ἀπάντων οὐ μόνον χαλεπὸν τὸ εὐπορηῆσαι τῆς ἀληθείας, ἀλλ' οὐδὲ τὸ διαπορηῆσαι τῷ λόγῳ ῥάδιον καλῶς.
- 2 Πρῶτον μὲν οὖν περὶ ὧν πρῶτον εἶπομεν, πότερον μιᾶς ἢ πλειόνων ἐστὶν ^f ἐπιστημῶν θεωρῆσαι πάντα τὰ γένη τῶν αἰτίων. Μιᾶς μὲν γὰρ ἐπιστήμης πῶς ἂν εἴη μὴ ἐναντίας ^g οὐσας τὰς ἀρχὰς γνωρίζειν; Ἔτι δὲ πολλοῖς τῶν ὄντων ² οὐχ ^k ὑπάρχουσι πάσαι. Τίνα γὰρ ¹ τρόπον οἶόν τε κινήσεως ἀρχὴν εἶναι τοῖς ἀκινήτοις ἢ τὴν ^m ἀγαθοῦ φύσιν, ⁿ εἴπερ ἅπαν, ^o ὃ ἂν ἢ ἀγαθὸν καθ' αὐτὸ καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν, τέλος ἐστὶν καὶ οὕτως αἴτιον, ὅτι ἐκείνου ἕνεκα καὶ γίγνεται καὶ ^p ἔστι τὰλλα, τὸ δὲ τέλος καὶ τὸ οὐ ἕνεκα πράξεώς τινός ἐστι τέλος, αἱ δὲ πράξεις πάσαι μετὰ κινήσεως· ὥστ' ἐν τοῖς ἀκινήτοις οὐκ ἂν ἐνδέχοιτο ταύτην εἶναι ³ τὴν ἀρχὴν οὐδ' εἶναι τι αὐτοαγαθόν. Διὸ καὶ ἐν τοῖς μαθημασιν οὐθὲν δείκνυται διὰ ταύτης τῆς αἰτίας, οὐδ' ἔστιν ἀπόδειξις οὐδεμία διότι βέλτιον ἢ χεῖρον, ἀλλ' οὐδὲ τὸ παράπαν ⁴ μέμνηται οὐθεὶς ^q οὐθενὸς τῶν τοιούτων. Ὡστε διὰ ταῦτα τῶν σοφιστῶν τινές οἶον Ἄριστιππος προεπηλάκιζεν αὐτάς· ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἄλλαις τέχναις, καὶ ταῖς ^r βαναύσοις, οἶον ἐν τεκτονικῇ καὶ σκυτικῇ, διότι βέλτιον ἢ χεῖρον λέγεσθαι πάντα, τὰς δὲ μαθηματικὰς οὐθένα ποιεῖσθαι λόγον περὶ

^a ὁ δὲ ἀέρα A^b: ceteri ἢ ἀέρα. ^b καὶ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ om. A^b.
^c ἂν om. F^b. ^d εἰ οὐσίαι] εἰ οὐσία A^b. ^e ἐνυπάρχουσαι add. A^b.
^f ἐπιστήμης A^b. ^g οὐσης G^b. ^k ὑπ. πᾶσι πᾶσαι E.S. ¹ οἶόν τε τρόπον G^b.I^b. ^m ἀγαθοῦ S.A^b. ⁿ ὅπερ S. ^o ὃ] ἢ T. ^p ἔστι καὶ τὰλλα A^b.
^q οὐθενὸς om. T. ^r βαναύσοις αὐταῖς οἶον S.A^b.B^b.C^b.

ἀγαθῶν καὶ ^sκακῶν. Ἄλλὰ μὴν ^tεἴ γε πλείους ἐπιστήμαι ⁵
 τῶν αἰτίων εἰσὶ καὶ ^vἕτεραι ἑτέρας ἀρχῆς, τίνα τούτων φα-
 τεόν εἶναι τὴν ζητουμένην, ἢ τίνα μάλιστα τοῦ πράγματος
^wτοῦ ζητουμένου ἐπιστήμονα τῶν ἐχόντων αὐτάς; Ἐνδέχε-
 ται γὰρ τῷ αὐτῷ πάντας τοὺς τρόπους ^xτοὺς τῶν αἰτίων
 ὑπάρχειν, οἷον οἰκίας, ὅθεν μὲν ἢ κινήσεις, ἢ τέχνη καὶ ὁ οἰκο-
 δόμος, οὗ δ' ἕνεκα, τὸ ἔργον, ὕλη δὲ γῆ καὶ λίθοι, τὸ δ' εἶδος
 ὁ λόγος. Ἐκ μὲν οὖν τῶν πάσαι διωρισμένων, τίνα χρὴ
 καλεῖν τῶν ἐπιστημῶν σοφίαν, ^yἔχει λόγον ἐκάστην προσα-
 γορεύειν. ^zἩ μὲν γὰρ ἀρχικωτάτη καὶ ^aἡγεμονικωτάτη, ⁷
 καὶ ἢ ὥσπερ ^bδούλας οὐδ' ^cἀντειπεῖν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας
 δίκαιον, ^dἢ τοῦ τέλους καὶ ^eτὰγαθοῦ τοιαύτη (^fτούτου γὰρ
 ἕνεκα τᾶλλα). ^gἩ δὲ τῶν πρώτων αἰτίων καὶ τοῦ μάλιστα
 ἐπιστητοῦ διωρίσθη εἶναι, ἢ τῆς οὐσίας ἂν εἴη τοιαύτη. Πολ-
 λαχῶς γὰρ ἐπισταμένων τὸ αὐτὸ μᾶλλον ^hμὲν εἰδέναι φαμὲν
 τὸν τῷ εἶναι γνωρίζοντα τί τὸ πρᾶγμα ἢ τῷ μὴ εἶναι, αὐ-
 τῶν δὲ τούτων ἕτερον ἑτέρου μᾶλλον, καὶ μάλιστα ⁱτὸν τί
 ἐστίν, ἀλλ' οὐ ^kτὸν πόσον ἢ ποῖον ἢ τί ποιεῖν ἢ πᾶσχειν
 πέφυκεν. Ἔτι δὲ ^lκαὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ εἰδέναι ἕκαστον, ⁹
 καὶ ὧν ἀποδείξεις εἰσὶ, τότε οἰόμεθα ὑπάρχειν, ὅταν εἰδῶμεν
 τί ἐστίν, ^mοἷον τί ἐστὶ τὸ τετραγωνίζεω, ὅτι μέσης εὔρεσις·
 ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Περὶ δὲ τὰς γενέσεις καὶ τὰς
 πράξεις καὶ περὶ ⁿἅπασαν μεταβολήν, ὅταν εἰδῶμεν τὴν
 ἀρχὴν τῆς κινήσεως. Τοῦτο δ' ἕτερον καὶ ἀντικείμενον τῷ ¹⁰
 τέλει ὥστ' ^oἄλλης ἂν δόξειεν ἐπιστήμης εἶναι τὸ θεωρῆσαι
 τῶν αἰτίων τούτων ἕκαστον. Ἄλλὰ μὴν καὶ ^pπερὶ τῶν
 ἀποδεικτικῶν ἀρχῶν, πότερον μιᾶς ἐστὶν ἐπιστήμης ἢ πλει-
 ὄνων, ἀμφισβητήσιμόν ἐστίν. Λέγω δὲ ἀποδεικτικὰς ^qτὰς ¹¹

^s καλῶν A^b. ^t πλείους εἴγε F^b. ^v ἕτεραι] ἑτέρα E.T. ^w τοῦ ζη-
 τουμένου om. A^b. ^x τοὺς ante τῶν add. E.A^b. ^y ἔχει E.T.G^b.I^b :
 ceteri οὐδαμῶς ἔχει. ^z ἢ E.G^b : vulgo ἢ. ^a ἢ γενικωτάτη A^b. ^b δού-
 λας om. G^b.I^b. ^c ἀντειπεῖν I^b. ^d ἢ G^b. ^e ἀγαθοῦ A^b. ^f τούτου
 E.A^b.G^b.I^b : ceteri τούτων. ^g ἢ E.G^b.I^b : ceteri ἢ. ^h μὲν om. F^b.
ⁱ τὸν E, τὸ G^b, τὸν τὸ I^b : vulgo τῶν. ^k τὸν E.G^b.I^b : ceteri τῶν.
^l καὶ ἐν] κἂν ἐν G^b.I^b. ^m οἷον τί ἐστὶ om. T. ⁿ πᾶσαν A^b.G^b.I^b.
^o ἂν ἄλλης T. ^p περὶ om. F^b. ^q τὰς E.A^b.I^b ; ceteri καὶ τὰς.

κοινὰς δόξας, ἐξ ὧν ἅπαντες δεικνύουσιν, οἷον ὅτι ^τ πᾶν ἀναγκαῖον ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι, καὶ ἀδύνατον ἅμα εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ ὅσαι ἄλλαι τοιαῦται προτάσεις, πότερον μία τούτων ἐπιστήμη καὶ τῆς οὐσίας ἢ ἑτέρα, ^ς κἂν εἰ μὴ μία, ποτέ-
 12 ραν χρῆ προσαγορεύειν τὴν ζητουμένην ἔνῃν. Μιᾶς μὲν οὖν οὐκ εὐλόγον εἶναι· τί γὰρ μάλλον γεωμετρίας ἢ ὀποιασοῦν
^ν περὶ τούτων ^ω ἐστὶν ἴδιον τὸ ἐπαίειν; Εἴπερ οὖν ὁμοίως μὲν ὀποιασοῦν ἐστίν, ἀπασῶν δὲ ^χ μὴ ἐνδέχεται, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἄλλων ^υ οὕτως οὐδὲ τῆς γνωριζούσης τὰς οὐσίας ἴδιόν
 13 ἐστὶ τὸ γινώσκειν περὶ αὐτῶν. ^υ Ἀμα δὲ καὶ τίνα τρόπον ἔσται αὐτῶν ἐπιστήμη; Τί μὲν γὰρ ἕκαστον τούτων τυγχάνει ὃν καὶ νῦν γνωρίζομεν· χρῶνται ^z γοῦν ὡς γιγνωσκομένοις αὐτοῖς καὶ ἄλλαι τέχναι. ^α Εἰ δὲ ἀποδεικτικὴ περὶ αὐτῶν ἐστί, δεήσει τι γένος εἶναι ὑποκείμενον, καὶ τὰ μὲν
 14 πάθη τὰ δ' ἀξιώματ' αὐτῶν. Περὶ πάντων γὰρ ^β ἀδύνατον ἀπόδειξιν εἶναι· ἀνάγκη γὰρ ἕκ τινων εἶναι καὶ περὶ τι καὶ τινῶν τὴν ἀπόδειξιν· ὥστε συμβαίνει πάντων εἶναι γένος ^ε ἔν τι τῶν δεικνυμένων· πάσαι γὰρ αἱ ἀποδεικτικαὶ χρῶνται τοῖς ἀξιώμασιν. Ἄλλὰ μὴν εἰ ἑτέρα ἢ τῆς οὐσίας καὶ ἢ περὶ
 15 τούτων, ποτέρα κυριωτέρα καὶ προτέρα πέφυκεν αὐτῶν; Καθόλου γὰρ μάλιστα καὶ πάντων ἀρχαὶ τὰ ἀξιιώματά ἐστιν. Εἴτ' ἐστὶ μὴ τοῦ φιλοσόφου, τίνος ἔσται περὶ αὐτῶν ἄλλου τὸ θεωρῆσαι τὸ ἀληθὲς καὶ ^δ τὸ ψεῦδος; ^υ Ὀλως τε τῶν οὐσιῶν πότερον μία πασῶν ἐστὶν ἢ πλείους ἐπιστήμαι; Εἰ μὲν οὖν μὴ μία, ποίας οὐσίας ^ε θετέον τὴν ἐπιστήμην ταύτην;
 16 Τὸ δὲ μίαν πασῶν οὐκ εὐλόγον· καὶ γὰρ ἂν ἀποδεικτικὴ μία περὶ ^ε πάντων εἴη ^ς τῶν συμβεβηκότων, εἴπερ πάσα ἀποδεικτικὴ περὶ τι ὑποκείμενον ^η θεωρεῖ τὰ καθ' αὐτὰ συμβεβηκότα
 17 ἐκ τῶν κοινῶν δοξῶν. Περὶ οὖν τὸ αὐτὸ γένος τὰ συμβεβη-

^τ πᾶν] τὸ G^b. ^ς κἂν εἰ] καὶ ἂν εἴη A^b. ^τ νῦν add. E.T.A^b.G^b.I^b.
^ν περὶ] τῶν περὶ A^b. ^ω ἴδιόν ἐστι G^b.I^b. ^χ μὴ] μὴδὲ G^b. ^υ οὕτως] ὥσπερ T. ^z γοῦν E.T.A^b.I^b: ceteri οὖν. ^α εἰ] ἢ T. ^β ἀπόδειξιν εἶναι ἀδύνατον G^b.I^b. ^ε ἔν om. A^b. ^δ τὸ post καὶ om. E.B^b.C^b.I^b.
^ε ῥητέον G^b.I^b. ^ε πάντων ἂν εἴη A^b. ^ς τῶν καθ' αὐτὸ συμβ. S.B^b.C^b.
^η θεωρεῖται καθ' T.

κότα καθ' αὐτὰ τῆς αὐτῆς ¹ἐστὶ θεωρῆσαι ἐκ τῶν αὐτῶν δοξῶν. Περὶ τε γὰρ ^k τὸ ὅτι μιᾶς, καὶ ἐξ ὧν μιᾶς, εἴτε τῆς αὐτῆς εἴτε ^l ἄλλης· ὥστε καὶ τὰ συμβεβηκότα, εἴτ' αὐταὶ ^m θεωροῦσιν, εἴτ' ἐκ τούτων μία. Ἔτι δὲ πότερον περὶ τὰς οὐ- ¹⁸ σίας ⁿ μόνον ἢ θεωρία ἐστὶν ἢ ^o καὶ ^p περὶ τὰ συμβεβηκότα ταύταις· λέγω δ' οἶον, εἰ τὸ στερεὸν ^q οὐσία τίς ἐστὶ καὶ γραμμαὶ καὶ ἐπίπεδα, πότερον τῆς αὐτῆς ταῦτα ^r γνωρίζειν ἐπιστήμης καὶ τὰ συμβεβηκότα περὶ ἕκαστον γένος, περὶ ὧν αἱ μαθηματικαὶ δεικνύουσιν, ἢ ἄλλης. Εἰ μὲν γὰρ τῆς αὐ- ¹⁹ τῆς, ἀποδεικτικὴ τις ἂν εἴη καὶ ἡ τῆς οὐσίας· οὐ δοκεῖ δὲ τοῦ τί ἐστὶν ἀπόδειξις εἶναι. Εἰ δ' ἑτέρας, τίς ^s ἔσται ἢ θεωροῦσα περὶ τὴν οὐσίαν τὰ συμβεβηκότα; Τοῦτο γὰρ ἀποδοῦναι ^t παρχάλεπον. Ἔτι ^v δὲ πότερον τὰς αἰσθητὰς οὐ- ²⁰ σίας μόνας εἶναι φατέον ἢ καὶ παρὰ ταύτας ἄλλας· καὶ πότερον μοναχῶς ἢ πλείω γένη τετύχηκεν ὄντα τῶν οὐσιῶν, οἶον οἱ λέγοντες τὰ τε εἶδη καὶ τὰ μεταξύ, περὶ ^w ἃ τὰς μαθηματικὰς εἶναι φασιν ἐπιστήμας. Ὡς μὲν οὖν λέγομεν τὰ ²¹ εἶδη αἰτιά τε ^x καὶ οὐσίας εἶναι καθ' αὐτὰς εἴρηται ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις περὶ αὐτῶν· ^y πολλαχῆ δ' ἐχόντων δυσκολίαν, οὐθενὸς ἦπτον ἄτοπον τὸ φάναι μὲν εἶναι τινὰς φύσεις παρὰ τὰς ἐν τῷ οὐρανῷ, ταύτας δὲ τὰς αὐτὰς φάναι τοῖς αἰσθητοῖς πλὴν ^z ὅτι τὰ μὲν αἰδία τὰ δὲ φθαρτά. Αὐτὸ γὰρ ²² ἄνθρωπόν φασιν εἶναι ^a καὶ ἵππον καὶ ὑγίειαν, ἄλλο δ' οὐδέν, ^b παραπλήσιον ποιοῦντες τοῖς θεοῖς μὲν εἶναι φάσκουσιν, ἀνθρωποειδεῖς ^c δέ· οὔτε γὰρ ἐκεῖνοι οὐθέν ἄλλο ^d ἐποίουν ἢ ἀνθρώπους αἰδίους, οὔθ' οὔτοι τὰ εἶδη ἄλλ' ἢ αἰσθητὰ αἰδία. Ἔτι δὲ εἴ τις παρὰ τὰ εἶδη καὶ τὰ αἰσθητὰ ^e τὰ μεταξύ ^f θήσεται, πολλὰς ἀπορίας ἔξει. Δῆλον γὰρ ὡς ὁμοίως ²³

ⁱ θεωρῆσαι ἐστὶ A^b. ^k τὸ ὅτι] ὁ A^b.F^b. ^l ἄλλοις C^b, τῆς ἄλλης F^b.G^b. ^m θεωροῦσιν A^b.F^b. ⁿ ἢ θεωρία μόνον omnes præter A^b. ^o καὶ om. C^b. ^p περὶ om. F^b. ^q οὐσία τι T. ^r γνωρίζειν ἐστὶν ἐπιστ. A^b. ^s ἐστὶν S. ^t χαλεπὸν G^b. ^v δὲ om. G^b. ^w ἃ om. A^b. ^x καὶ] τῆς G^b. ^y πολλὰς δ' ἐχόντων δυσκολίας F^b. ^z ὅτι] τί A^b. ^a καὶ αὐτὸ ἵππον T. ^b παραπλήσιον μὲν ποιοῦντες T. ^c δέ] δ' εἶναι A^b. ^d ποιούσιν I^b. ^e τὰ post αἰσθητὰ om. F^b. ^f τίθεται F^b.

γραμμαί τε ^ε παρ' αὐτὰς καὶ τὰς αἰσθητὰς ἔσονται καὶ ἕκα-
 στον τῶν ἄλλων γενῶν· ὥστ' ἐπεὶπερ ἡ ἀστρολογία μία
 τούτων ἐστίν, ἔσται τις καὶ οὐρανὸς παρὰ τὸν αἰσθητὸν οὐ-
 ρανὸν καὶ ἡλῖός ^h τε καὶ σελήνη καὶ τᾶλλα ὁμοίως τὰ κατὰ
 24 τὸν οὐρανόν. Καίτοι πῶς δεῖ πιστεῦσαι τούτοις; Οὐδὲ γὰρ
 ἀκίνητον εὐλογον εἶναι, κινούμενον δὲ καὶ παντελῶς ἀδύνατον.
 Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ ὧν ἡ ὀπτική πραγματεύεται καὶ ἡ ἐν τοῖς
ⁱ μαθήμασιν ἀρμονική· καὶ γὰρ ταῦτα ^k ἀδύνατον εἶναι ^l παρὰ
 τὰ αἰσθητὰ διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας· εἰ γὰρ ἐστὶν αἰσθητὰ με-
 ταξὺ καὶ αἰσθήσεις, δῆλον ὅτι καὶ ζῶα ἔσονται μεταξὺ αὐτῶν
 25 τε καὶ τῶν φθαρτῶν. Ἀπορήσειε δ' ἂν τις καὶ ^m περὶ ποῖα
 τῶν ὄντων δεῖ ζητεῖν ταύτας τὰς ἐπιστήμας. Εἰ γὰρ τούτῳ
 διοίσει τῆς ⁿ γεωδαισίας ἢ γεωμετρία μόνον, ὅτι ἡ μὲν τού-
 των ἐστὶν ^o ὧν αἰσθανόμεθα ἢ δ' οὐκ αἰσθητῶν, ^p δῆλον ὅτι καὶ
 παρ' ἰατρικὴν ^q ἔσται τις ἐπιστήμη καὶ παρ' ^r ἐκάστην τῶν
 ἄλλων μεταξὺ ^s αὐτῆς τε ἰατρικῆς καὶ ^t τῆσδε ^v τῆς ἰατρικῆς.
 26 Καίτοι πῶς τοῦτο δυνατόν; Καὶ γὰρ ^w ἂν ὑγιεῖν' ^x ἅττα εἴη
^y παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ αὐτὸ τὸ ὑγιεινόν. Ἄμα δὲ ^z οὐδὲ
 τοῦτο ἀληθές, ὡς ^a ἡ γεωδαισία τῶν αἰσθητῶν ἐστὶ μεγεθῶν
 καὶ φθαρτῶν· ἐφθείρετο γὰρ ἂν φθειρομένων. Ἄλλὰ μὴν
^b οὐδὲ τῶν αἰσθητῶν ἂν εἴη μεγεθῶν ^c οὐδὲ περὶ τὸν οὐρανὸν
 27 ἢ ἀστρολογία τόνδε. Οὔτε γὰρ ^d αἰ αἰσθηταὶ γραμμαί
 τοιαῦται εἰσιν οἷας λέγει ὁ γεωμέτρης· οὐθὲν γὰρ εὐθὺ τῶν
 αἰσθητῶν οὕτως ^e οὐδὲ στρογγύλον· ἄπτεται γὰρ τοῦ κα-
 νόνος οὐ κατὰ στιγμήν ὁ κύκλος, ἀλλ' ὥσπερ Πρωταγόρας
 ἔλεγεν ^f ἐλέγχων τοὺς γεωμέτρας, οὐθ' αἰ κινήσεις ^g καὶ ἔλικες
^h τοῦ οὐρανοῦ ⁱ ὅμοιαι, περὶ ὧν ⁱ ἢ ἀστρολογία ποιεῖται τοὺς

^ε παρὰ ταύτας Ab. ^h τε add. E.Ab. ⁱ μαθηματικοῖς T. ^k ἀδύ-
 νατα S. ^l περὶ Gb. ^m παρὰ E. ⁿ γεωδεσίας Gb. ^o ἢ E S.T.Bb.Cb.
 Gb.Ib. ^p δῆλον οὖν ὅτι καὶ S.Bb, δῆλον καὶ Gb. ^q ἔσται] οὐκ ἔσται Gb.
^r ἐκάστης Gb. ^s αὐτῆς] τῆς Gb.Ib. ^t τῆσδε] τῆς τε Gb. ^v τῆς om. S.
^w ἂν om. T. ^x ἅττα] τὰ Ab. ^y περὶ Gb. ^z οὐδὲ add. E.S.T.Ab.Fb.Gb.
^a ἢ om. T. ^b οὐδ' αἰσθητῶν Ab. ^c οὐδ' ἢ περὶ τὸν οὐρανὸν ἀστρολογία
 Ab.Gb. ^d αἰ om. Ab. ^e οὕτε Gb. ^f τοὺς γεωμέτρας ἐλέγχων T.
^g καὶ] καὶ αἰ E.S. ^h τοῦ οὐρανοῦ om. S. ⁱ ὅμοιαι et ἢ om. Ab.

λόγους, οὔτε ^kτὰ σημεῖα τοῖς ἄστροις τὴν αὐτὴν ^lἔχει φύσιν. .
 Εἰσὶ δέ τινες οἳ φασιν εἶναι μὲν τὰ μεταξὺ ^mταῦτα λεγόμενα ⁿταῦτα
 μενα τῶν τε εἰδῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν, οὐ μὴν ⁿχωρὶς γε τῶν
 αἰσθητῶν ἀλλ' ἐν τούτοις· ^oοἷς τὰ ^pσυμβαίνοντα ἀδύνατα
 πάντα μὲν πλείονος λόγου διελθεῖν, ἰκανὸν δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα
 θεωρῆσαι. Οὔτε γὰρ ἐπὶ τούτων εὐλογον ἔχειν ^qοὕτω ^rμό- ²⁹
 νον, ἀλλὰ δῆλον ὅτι καὶ τὰ εἶδη ἐνδέχοιτ' ἂν ἐν τοῖς αἰσθη-
 τοῖς εἶναι· τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου ἀμφότερα ταῦτά ἐστιν.
^uἘτι ^sδὲ δύο στερεὰ ^tἐν τῷ αὐτῷ ἀναγκαῖον εἶναι τόπῳ, καὶ
 μὴ εἶναι ἀκίνητα ἐν κινουμένοις ^vγε ὄντα τοῖς αἰσθητοῖς.
^wὍλως ^wδὲ τίνος ἕνεκ' ἂν τις θεῖη εἶναι μὲν αὐτά, εἶναι δ' ἐν ³⁰
 τοῖς αἰσθητοῖς; Ταῦτα ^xγὰρ συμβήσεται ^yἄτοπα τοῖς ^zπρο-
 ειρημένοις· ἔσται ^aγὰρ οὐρανός τις παρὰ τὸν οὐρανόν, πλήν
 γ' οὐ χωρὶς ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· ^bπερ ἐστὶν ἀδυνατώ-
 τερον.

Περὶ τε τούτων ^cοὖν ἀπορία πολλὴ πῶς δεῖ θέμενον τυ- ³
 χεῖν τῆς ἀληθείας, καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν ^dπότερον δεῖ τὰ γένη
 στοιχεῖα καὶ ἀρχὰς ὑπολαμβάνειν ἢ μᾶλλον ἐξ ὧν ^eἐνυπαρ-
 χόντων ἐστὶν ^fἕκαστον ^gπρῶτον, οἷον φωνῆς στοιχεῖα καὶ
 ἀρχαὶ δοκοῦσιν εἶναι ^hταῦτ' ἐξ ὧν ⁱσύγκεινται αἱ φωναὶ
^kπᾶσαι ^lπρῶτων, ἀλλ' οὐ τὸ κοινὸν ἢ φωνή· καὶ τῶν δια-
 γραμμάτων ^mταῦτα στοιχεῖα λέγομεν, ὧν αἱ ἀποδείξεις ⁿἐνυ-
 πάρχουσιν ἐν ταῖς ^oτούτων ἀποδείξεσιν ἢ πάντων ἢ τῶν πλεί-
 στων. ^uἘτι ^pδὲ τῶν σωμάτων καὶ οἱ πλείω λέγοντες εἶναι ²
 στοιχεῖα καὶ οἱ ἔν, ἐξ ὧν ^qσύγκειται καὶ ἐξ ὧν συνέστηκεν
 ἀρχὰς λέγουσιν εἶναι, οἷον ^rἘμπεδοκλῆς πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ τὰ

^k τὰ om. G^b. ^l φύσιν ἔχει S. ^m ταῦτα τὰ λεγόμενα S. ⁿ γε χωρὶς F^b.
^o οἷς] οἱ pr. E. ^p συμβεβηκότα T. ^q οὕτω om. S.B^b.C^b.
^r μόνων G^b.I^b. ^s τε E. ^t ἀναγκαῖον ἐν τῷ αὐτῷ G^b.I^b. ^v γε] τε T.
^w δὲ] δὲ καὶ T. ^x γὰρ καὶ συμβήσεται G^b. ^y ἄτοπον S.B^b. ^z εἰρη-
 μένοις G^b. ^a γὰρ] γοῦν T. ^b περ om. A^b. ^c οὖν om. A^b. ^d πό-
 τερα E. ^e ὑπαρχόντων A^b. ^f ἕκαστα F^b. ^g πρῶτων rc. I^b. ^h ταῦτ'
 om. G^b.I^b. ⁱ σύγκειται G^b. ^k πᾶσαι om. A^b.G^b. ^l πρῶτον T.A^b,
 αὐτῶν G^b. ^m τοιαῦτα G^b. ⁿ ἐνυπάρχοντα A^b. ^o τούτων A^b: ceteri
 τῶν ἄλλων. ^p δὲ καὶ τῶν G^b. ^q σύγκειται G^b.I^b: ceteri σύγκεινται.

¹μετὰ τούτων στοιχεῖά φησιν εἶναι ἐξ ὧν ἔστι τὰ ὄντα ἐν-
 παρχόντων, ἀλλ' οὐχ ὡς γένη ^sλέγει ταῦτα τῶν ὄντων.
 3 Πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν ἄλλων εἴ τις ^tἐθέλει τὴν φύσιν
 ἀθρεῖν, οἷον κλίην ἐξ ὧν μορίων ^vσυνέστηκε καὶ πῶς ^wσυγ-
 κειμένων, τότε γνωρίζει τὴν φύσιν αὐτῆς. Ἐκ μὲν οὖν τού-
 των τῶν λόγων οὐκ ἂν εἴησαν αἱ ἀρχαὶ τὰ γένη τῶν ὄντων·
^xἢ δ' ἕκαστον μὲν γνωρίζομεν διὰ τῶν ὀρισμῶν, ἀρχαὶ δὲ τὰ
 γένη τῶν ὀρισμῶν εἰσίν, ἀνάγκη καὶ τῶν ὀριστῶν ἀρχὰς εἶναι
 4 τὰ γένη. ^yΚὰν εἰ ἔστι ^zτὴν τῶν ὄντων λαβεῖν ἐπιστήμην
^aτὸ τῶν εἰδῶν λαβεῖν ^bκαθ' ἃ λέγονται τὰ ὄντα, τῶν γε
 εἰδῶν ^cτὰ γένη ἀρχαὶ εἰσιν. Φαίνονται δέ τινες καὶ τῶν
 λεγόντων στοιχεῖα τῶν ὄντων τὸ ^dἐν ἢ τὸ ὄν ἢ τὸ μέγα καὶ
^eτὸ μικρὸν ὡς γένεσιν αὐτοῖς χρῆσθαι. Ἄλλα μὴν οὐδὲ
 5 ἀμφοτέρως ^fγε οἷόν τε λέγειν τὰς ἀρχάς. Ὁ μὲν ^gγὰρ
 λόγος τῆς οὐσίας εἰς ἕτερος δ' ^hἔσται ὁ διὰ τῶν ⁱγενῶν
 ὀρισμὸς καὶ ὁ λέγων ἐξ ὧν ἔστιν ἐνυπαρχόντων. Πρὸς δὲ
 τούτοις εἰ ^kκαὶ ὅτι μάλιστα ἀρχαὶ τὰ γένη εἰσί, ^lπότερον
 δεῖ νομίζειν τὰ πρῶτα τῶν γενῶν ἀρχὰς ἢ τὰ ἔσχατα κατη-
 γορούμενα ^mἐπὶ τῶν ἀτόμων; Καὶ γὰρ τοῦτο ἔχει ἀμφι-
 6 σβήτησιν. ⁿΕἰ μὲν γὰρ ^oὅτι τὰ καθόλου μᾶλλον ^pἀρχαί,
 φανερόν ὅτι τὰ ἀνωτάτω τῶν γενῶν ταῦτα γὰρ λέγεται
 κατὰ πάντων. Τοσαῦται οὖν ^qἔσσονται ἀρχαὶ τῶν ὄντων
 ὅσαπερ τὰ πρῶτα γένη, ὥστ' ἔσται τό τε ^rὄν καὶ τὸ ἐν
 ἀρχαὶ καὶ οὐσίαι· ταῦτα γὰρ ^sκατὰ πάντων μάλιστα λέ-
 7 γεται τῶν ὄντων. Οὐχ οἷόν τε δὲ ^tτῶν ὄντων ^vοὔτε τὸ ἐν

^r μετὰ τούτων] μεταξὺ A^b, τοιαῦτα S. ^s ταῦτα λέγει T. ^t ἐθέλοι
 T.G^b.I^b, θέλει A^b. ^v συνέστηκε A^b: ceteri ἐστὶ. ^w συγκειμένων καὶ
 τότε A^b. ^x ἢ] εἰ A^b.G^b. ^y κὰν] καὶ F^b.G^b.I^b. ^z τὴν om. F^b.G^b.
^a τὸ] τῶ F^b. ^b καθὸ λέγονται S.A^b. ^c τὰ γένη ἀρχαὶ A^b: ceteri
 ἀρχαὶ τὰ γένη. ^d ἐν ἢ] ἐν καὶ T.A^b. ^e τὸ post καὶ om. E.S.A^b.G^b.I^b.
^f γε om. F^b. ^g γὰρ] γὰρ ὁ I^b. ^h ἐστὶν pr. I^b. ⁱ γενῶν ὁ ὀρισμὸς
 E.T.A^b. ^k καὶ ὅτι] ἔτι καὶ F^b. ^l πότερον A^b.G^b.I^b: vulgo πότερα.
^m ἐπὶ om. G^b. ⁿ εἰ] ἢ E. ^o ὅτι] δεῖ A^b. ^p ἀρχὰς A^b. ^q ἀρχαὶ
 ἔσσονται G^b.I^b. ^r ἐν καὶ τὸ ὄν F^b. ^s μάλιστα λέγεται κατὰ πάντων F^b.
^t τῶν ὄντων om. A^b. ^v οὔτε τὸ ἐν—γένος A^b: ceteri ἐν εἶναι γένος οὔτε
 τὸ ἐν οὔτε τὸ ὄν.

οὔτε τὸ ὄν εἶναι γένος· ἀνάγκη μὲν γὰρ τὰς διαφορὰς ἐκά-
 στου γένους καὶ εἶναι καὶ μίαν ^wεἶναι ἐκάστην, ἀδύνατον ^x δὲ
 κατηγορεῖσθαι ἢ τὰ ^yεἶδη τοῦ γένους ^z ἐπὶ τῶν οἰκείων δια-
 φορῶν, ἢ τὸ γένος ^a ἄνευ τῶν αὐτοῦ εἰδῶν· ^b ὥστ' εἴπερ τὸ
 ἐν γένος ἢ τὸ ὄν, οὐδεμία διαφορὰ ^c οὔτε ὄν οὔτε ἐν ἔσται.
 Ἄλλὰ μὴν εἰ μὴ γένη, ^d οὐδ' ἀρχαὶ ἔσονται, εἴπερ ἀρχαὶ τὰ ⁸
 γένη. Ἐπι καὶ ^e τὰ μεταξὺ συλλαμβανόμενα μετὰ τῶν δια-
 φορῶν ἔσται γένη μέχρι τῶν ἀτόμων· νῦν δὲ τὰ μὲν δοκεῖ
 τὰ δ' οὐ δοκεῖ. Πρὸς δὲ τούτοις ἔτι μᾶλλον αἱ διαφοραὶ
 ἀρχαὶ ἢ τὰ γένη· εἰ δὲ καὶ ^f αὐταὶ ἀρχαί, ἀπειροὶ ὡς εἰπεῖν
 ἀρχαὶ γίνονται, ἄλλως τε κἄν τις τὸ πρῶτον γένος ^g ἀρχὴν
 τιθῆ. Ἄλλὰ μὴν καὶ εἰ μᾶλλον ^h γε ἀρχοειδὲς τὸ ἐν ἔστιν, ⁹
 ἐν δὲ τὸ ἀδιαίρετον, ἀδιαίρετον δὲ ἅπαν ἢ κατὰ ⁱ τὸ ποσὸν
 ἢ ^k κατὰ τὸ εἶδος, πρότερον δὲ τὸ κατ' εἶδος, τὰ δὲ γένη
^l διαίρετὰ εἰς εἶδη, μᾶλλον ^m ἂν ἐν τὸ ἔσχατον εἴη κατηγο-
 ρούμενον· οὐ γάρ ⁿ ἔστι γένος ^o ὁ ἄνθρωπος τῶν τινῶν ἀν-
 θρώπων. Ἐπι ἐν οἷς ^p τὸ πρότερον καὶ ὕστερόν ^q ἔστιν, ¹⁰
 οὐχ οἶόν τε τὸ ἐπὶ τούτων εἶναί τι παρὰ ταῦτα· οἶον εἰ
 πρώτη τῶν ἀριθμῶν ἢ δυάς, οὐκ ^r ἔσται τις ἀριθμὸς παρὰ
 τὰ εἶδη ^s τῶν ἀριθμῶν· ὁμοίως δὲ ^t οὐδὲ ^v σχῆμα παρὰ τὰ εἶδη
 τῶν σχημάτων. Εἰ δὲ μὴ τούτων, σχολῆ τῶν γε ἄλλων
 ἔσται τὰ γένη παρὰ τὰ εἶδη· τούτων γὰρ δοκεῖ μάλιστα
 εἶναι γένη. Ἐν δὲ τοῖς ἀτόμοις οὐκ ἔστι τὸ μὲν πρότερον ¹¹
 τὸ δ' ὕστερον. Ἐπι ὅπου τὸ μὲν βέλτιον τὸ δὲ χεῖρον,
^w αἰεὶ τὸ βέλτιον πρότερον· ὥστ' ^x οὐδὲν τούτων ἂν εἴη γένος.
 Ἐκ μὲν οὖν τούτων μᾶλλον φαίνεται τὰ ἐπὶ τῶν ἀτόμων
 κατηγορούμενα ^y ἀρχαὶ εἶναι τῶν γενῶν. Πάλιν δὲ πῶς αὐ

^w ἐκάστην εἶναι T. ^x δὲ] γὰρ G^b.I^b. ^y εἶδη ἄνευ τοῦ E.G^b.I^b. ^z ἐπὶ
 A^b, καὶ E.G^b.I^b. ^a ἄνευ τούτων τῶν A^b.I^b. ^b ὡς I^b. ^c οὔτε ἐν
 οὔτε ὄν E.S.T.B^b.C^b. ^d οὐκ F^b. ^e τὰ post καὶ om. T. ^f αὐταὶ E.
^g τιθῆ ὡς ἀρχὴν G^b.I^b. ^h γε om. F^b. ⁱ τὸ om. I^b. ^k κατ' εἶδος A^b.
^l διαίρεται I^b. ^m ἐν ἂν εἴη τὸ ἔσχατον T. ἐν τὸ om. G^b. ⁿ ἔστι]
 ἔστι τὸ E, om. F^b. ^o ὁ add. A^b.G^b.I^b. ^p τὸ om. C^b. ^q ἔστι ante
 τὸ πρότερον F^b. ^r ἔστι S. ^s τῶν] τὰ τῶν A^b, τούτων τῶν G^b. ^t οὐδὲ
 om. A^b. ^v σχήματα T. ^w τὸ βέλτιον αἰεὶ S. ^x οὐδὲ E.S.A^b.
^y ἀρχὰς F^b.

- 12 δεῖ ^z ταύτας ^a ἀρχὰς ὑπολαβεῖν οὐ ῥάδιον ^b εἰπεῖν. Τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν δεῖ καὶ τὴν αἰτίαν ^c εἶναι παρὰ τὰ πράγματα ὧν ἀρχή, καὶ δύνασθαι εἶναι χωριζομένην αὐτῶν· τοιοῦτον δέ τι παρὰ τὸ καθ' ἕκαστον εἶναι ^d διὰ τί ἂν τις ὑπολάβοι, πλὴν ὅτι καθόλου κατηγορεῖται καὶ κατὰ πάντων; ¹ Ἀλλὰ μὴν εἰ διὰ τοῦτο, τὰ μᾶλλον καθόλου μᾶλλον θετέον ἀρχὰς· ὥστε ἀρχαὶ τὰ πρῶτ' ἂν εἴησαν γένη.
- 4 ² Ἔστι δ' ἐχομένη ^e τε τούτων ἀπορία καὶ πασῶν χαλεπωτάτη καὶ ἀναγκαιοτάτη θεωρῆσαι, περὶ ἧς ὁ λόγος ἐφέστηκε νῦν. ^f Εἴτε γὰρ μὴ ἔστι τι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, ^g τὰ δὲ καθ' ἕκαστα ἄπειρα, τῶν δ' ἀπείρων πῶς ἐνδέχεται λαβεῖν ἐπιστήμην; ^h Ἡ γὰρ ἔν τι καὶ ¹ ταυτόν, καὶ ⁱ ἧ καθόλου τι ὑπάρχει, ταύτη πάντα γνωρίζομεν. ¹ Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ δεῖ τι εἶναι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, ἦτοι τὰ ἔσχατα ἢ τὰ πρῶτα· τοῦτο δ' ὅτι ἀδύνατον ἄρτι διηπορήσαμεν. ² Ἔτι ¹ εἰ ὅτι μάλιστα ἔστι ^m τι παρὰ τὸ σύνολον, ὅταν ⁿ κατηγορηθῇ τι τῆς ὕλης, πότερον, εἰ ἔστιν ^o εἶδος ^p τι, παρὰ πάντα δεῖ εἶναι τι, ἢ παρὰ μὲν ἓνα εἶναι ³ παρὰ δ' ἓνα μὴ εἶναι, ἢ παρ' οὐθέν; Εἰ μὲν οὖν μηθέν ἐστι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, οὐθέν ἂν εἴη νοητὸν ἀλλὰ πάντα αἰσθητὰ καὶ ἐπιστήμη οὐθενός, εἰ μὴ τις εἶναι ^q λέγει τὴν αἰσθησιν ἐπιστήμην. ⁴ Ἔτι ^r δ' οὐδ' αἰδίον οὐθέν οὐδ' ἀκίνητον· τὰ γὰρ αἰσθητὰ πάντα φθείρεται καὶ ἐν κινήσει ἐστίν.
- 4 ¹ Ἀλλὰ μὴν εἰ γε αἰδίον ^s οὐθέν ἐστίν, οὐδὲ γένεσιν εἶναι δυνατόν· ἀνάγκη γὰρ εἶναι τι τὸ γιγνόμενον καὶ ἐξ οὗ γίγνεται καὶ ^t τούτων τὸ ἔσχατον ἀγέννητον, εἴπερ ἴσταται τε καὶ ἐκ ⁵ μὴ ὄντος ^v γενέσθαι ἀδύνατον. ^w Ἔτι δὲ γενέσεως οὔσης καὶ κινήσεως ἀνάγκη ^x καὶ πέρας εἶναι· οὔτε γὰρ ἄπειρός ἐστιν

^z ταῦτα C^b.G^b. ^a ὑπολαβεῖν ἀρχὰς A^b. ^b εἰπεῖν om. A^b. ^c εἶναι ante δεῖ A^b. ^d διὸ C^b.G^b.I^b. ^e τε om. F^b. ^f εἰ A^b. ^g τὰ δέ— ἄπειρα om. S. ^h ταυτό A^b. ⁱ ἧ om. S. ^k ἕκαστα] addunt vulgo ἀναγκαῖον ἂν εἴη τὰ γένη εἶναι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα. ¹ εἰ] δ' A^b, om. F^b. ^m τι om. A^b. ⁿ κατηγορηθῆσης τῆς G^b. ^o εἶδος om. E. ^p τι om. S. ^q λέγοι I^b. ^r δ' add. A^b. ^s μηθέν E.I^b. ^t τοῦτο G^b. ^v γίγνεσθαι F^b. ^w ὅτι δὲ ἐκ γενέσεως S. ^x καὶ ante πέρας om. S.

οὐδεμία κίνησις ἀλλὰ πάσης ἐστὶ τέλος, γίγνεσθαι τε οὐχ οἶόν τε τὸ ἀδύνατον γενέσθαι· τὸ δὲ γεγονὸς ἀνάγκη εἶναι ὅτε πρῶτον γέγονεν. Ἐπι δ' εἶπερ ἡ ὕλη ἐστὶ διὰ τὸ β ἀγέννητος εἶναι, πολὺ ^z ἔτι μᾶλλον εὐλογον εἶναι τὴν οὐσίαν ^a ὁπότε ἐκείνη ^b γίγνεται· ^c εἰ γὰρ μήτε τοῦτο ἔσται μήτε ^d ἐκείνη, οὐθὲν ἔσται τὸ παράπαν. Εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἀνάγκη ^e τι εἶναι παρὰ τὸ σύνολον ^f τὴν μορφήν καὶ τὸ εἶδος. Εἰ δ' ^g αὖ τις ^h τοῦτο θήσει, ἀπορία ἐπὶ τίνων τε θήσει τοῦτο ^γ καὶ ἐπὶ τίνων οὐ. Ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ πάντων οὐχ οἶόν τε, φανερόν· οὐ γὰρ ἂν θείημεν εἶναί τινα οἰκίαν παρὰ τὰς τινὰς οἰκίας. Πρὸς δὲ τούτοις πότερον ἡ οὐσία μία πάντων ἔσται, οἶον τῶν ἀνθρώπων; Ἄλλ' ἄτοπον· ⁱ ἐν γὰρ ^k ἅπαντα ὦν ^l ἡ οὐσία μία. Ἄλλὰ πολλὰ καὶ διάφορα; Ἄλλὰ καὶ ^m τοῦτο ^δ ἄλογον. Ἄμα δὲ καὶ πῶς γίγνεται ⁿ ἡ ὕλη ^o τούτων ^p ἕκαστον καὶ ἔστι τὸ σύνολον ἄμφω ταῦτα; Ἐπι δὲ ^q περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ ^r τόδε ἀπορήσειεν ἂν τις. Εἰ μὲν γὰρ ^s εἶδει εἰσὶν ἓν, οὐθὲν ἔσται ἀριθμῶ ἓν, οὐδ' ^t αὐτὸ ^v τὸ ἓν καὶ ^w τὸ ὄν. Καὶ τὸ ἐπίστασθαι ^x πῶς ἔσται, εἰ μή τι ἔσται ἓν ἐπὶ πάντων; Ἄλλὰ μὴν εἰ ἀριθμῶ ἓν καὶ μία ἐκάστη τῶν ἀρχῶν, καὶ μὴ ὥσπερ ^y ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν ἄλλαι ἄλλων, οἶον τῆσδε τῆς συλλαβῆς τῶ εἶδει τῆς αὐτῆς οὔσης καὶ ^z αἰ ἀρχαὶ εἶδει ^a αἰ αὐταί· καὶ γὰρ αὐταὶ ὑπάρχουσιν ἀριθμῶ ἕτεραι· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλ' αἰ τῶν ὄντων ^b ἀρχαὶ ἀριθμῶ ^c ἓν εἰσιν, οὐκ ἔσται παρὰ τὰ στοιχεῖα οὐθὲν ἕτερον· τὸ γὰρ ἀριθμῶ ἓν ἢ τὸ καθ' ἕκαστον λέγειν διαφέρει οὐθέν· οὕτω γὰρ λέγομεν τὸ καθ' ἕκαστον ^d τὸ ἀριθμῶ ἓν, καθόλου δὲ τὸ ἐπὶ τούτων.

ὅτε τὸ πρῶτον G^b.I^b. z μᾶλλον ἔτι S.B^b.C^b. a ὁ ποτε E. b γίγνεται] γίγνεται εἶναι T.A^b.G^b. c εἰ—παράπαν om. S. d ἐκεῖνο G^b. e τι om. T.F^b. f τὴν] τι τὴν T. g αὖ τις] αὖθις T.G^b. h τοῦτο θήσει T. i ἐν γὰρ G^b.I^b: ceteri οὐ γὰρ ἓν. k πάντα I^b. l ἡ om. A^b. m τούτοις A^b. n ἡ] ποτε ἡ A^b. o τούτων] τούτων ἓν G^b.I^b. p ἕκαστου T. q περὶ—τόδε om. A^b. r τόδε] τοῦτο F^b. s εἶδη F^b. t αὐτὸ] αὖ I^b. v τὸ om. E.G^b. w τὸ ante ὄν om. S.T. x ὅπως F^b. y ἐπὶ add. E.S.A^b. z αἰ add. A^b. a αἰ om. T. b ἀρχαὶ add. A^b. c ἓν om. E.S.A^b. d τὸ ἀρ.] τῶ ἀρ. S.T.

10° Ὡσπερ οὖν εἰ τὰ τῆς ^eφωνῆς ἀριθμῶ ἦν στοιχεῖα ^fῶρισμένα, ἀναγκαῖον ^gἦν τοσαῦτα εἶναι τὰ πάντα γράμματα ^hὅσαπερ ⁱτὰ στοιχεῖα, μὴ ὄντων γε δύο τῶν αὐτῶν μηδὲ πλείονων.

11 Οὐθενὸς δ' ἐλάττων ἀπορία παραλέλειπται καὶ τοῖς νῦν καὶ τοῖς πρότερον, πότερον αἱ αὐταὶ τῶν φθαρτῶν καὶ τῶν ἀφθάρτων ἀρχαί εἰσιν ἢ ἕτεραι. Εἰ μὲν γὰρ αἱ αὐταὶ ^kεἰσι, πῶς τὰ μὲν ^lφθαρτὰ τὰ δὲ ἀφθαρτα, καὶ διὰ τίν' αἰτίαν;

12 Οἱ μὲν οὖν περὶ Ἡσίοδον καὶ πάντες ὅσοι θεολόγοι μόνον ἐφρόντισαν τοῦ πιθανοῦ ^mτοῦ πρὸς αὐτούς, ἡμῶν δ' ὠλιγόρησαν· θεοὺς γὰρ ποιοῦντες τὰς ἀρχὰς καὶ ⁿἐκ θεῶν γεγενῆσθαι, τὰ μὴ γευσάμενα τοῦ νέκταρος καὶ τῆς ἀμβροσίας θνητὰ γενέσθαι φασίν, δῆλον ^oὡς ταῦτα ^pτὰ ὀνόματα γινώριμα λέγοντες αὐτοῖς. ^pΚαίτοι περὶ αὐτῆς τῆς ^qπροσφορᾶς τῶν αἰτίων τούτων ὑπὲρ ἡμᾶς εἰρήκασιν. Εἰ μὲν γὰρ χάριν ^rἡδονῆς αὐτῶν ^sθιγγάνουσιν, οὐθὲν αἴτια τοῦ εἶναι τὸ νέκταρ καὶ ἡ ἀμβροσία· εἰ δὲ τοῦ εἶναι, πῶς ἂν εἶεν ^tαἰδίοι ^vδεόμενοι

14 τροφῆς; Ἄλλα περὶ ^wμὲν τῶν ^xμυθικῶς σοφιζομένων οὐκ ἄξιον μετὰ σπουδῆς σκοπεῖν· ^yπαρὰ δὲ τῶν δι' ἀποδείξεως λεγόντων δεῖ πυνθάνεσθαι διερωτῶντας τί ^zδὴ ποτ' ἐκ τῶν αὐτῶν ὄντα τὰ μὲν αἰδία τὴν φύσιν ἐστὶ τὰ δὲ φθείρεται τῶν ὄντων. Ἐπεὶ δ' οὔτε αἰτίαν λέγουσιν οὔτε εὐλογον οὕτως ἔχειν, δῆλον ὡς οὐχ αἱ αὐταὶ ἀρχαί ^aοὐδὲ αἰταί ^bαὐ-

15 τῶν ἂν εἶεν. Καὶ γὰρ ὄνπερ οἰηθείη λέγειν ἂν τις μάλιστα ὁμολογουμένως αὐτῷ, Ἐμπεδοκλῆς, καὶ οὗτος ^cταυτὸν πέπονθεν· τίθησι μὲν γὰρ ἀρχὴν τινα αἰτίαν τῆς φθορᾶς τὸ νεῖκος, ^dδόξειε δ' ἂν οὐθὲν ἦττον καὶ τοῦτο ^eγεννᾶν ^fἔξω τοῦ

^e φωνῆς ἐν ἀριθμῶ E.S.T.G^b.I^b. ^f ῶρισμένω A^b. ^g ἦν ἂν τ. E.S.
^h ὅσαπερ—πλείονων om. T. ⁱ τὰ om. A^b. ^k εἰσι om. A^b. ^l ἀφθαρτα
τὰ δὲ φθαρτὰ E.T.G^b. ^m τοῦ ante πρὸς om. G^b.I^b. ⁿ ἐκ τῶν θεῶν
E.G^b. ^o ὡς] δὲ ὡς S. ^p καίτοι καὶ περὶ E. ^q προσφορᾶς E.S.T.A^b.
^r ἡδονῆς περὶ αὐτῶν E.S.T. ^s ἐριγγάνουσιν G^b. ^t αἰδίοι T, αἰδία I^b.
^v δεόμενα I^b. ^w μὲν om. S. ^x μυθικῶν A^b. ^y περὶ S.T. ^z δὴ om. T.
^a οὐδὲ αἱ αἰταί S. ^b αὐτῶν ἂν A^b: ceteri ἂν αὐτῶν. ^c ταυτὸν A^b:
ceteri ταυτὸ. ^d δόξειε δ' ἂν οὐθὲν] ὡς δόξειεν ἂν, οὐθὲν δὲ A^b. ^e γεννᾶ
A^b. ^f ἔξω] ἐξ αὐτοῦ G^b.

ένός· ἅπαντα γὰρ ἐκ τούτου ἑτάλλα ἐστι πλὴν ὁ θεός. Λέ- 16
γει γοῦν

ἐξ ὧν πάνθ' ὅσα τ' ἦν ὅσα τ' ἔσθ' ἢ ὅσα τ' ἔσται ἰ ὀπίσσω,
δένδρέα τ' ἐβλάστησε καὶ κ' ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες,
θῆρες τ' οἰωνοὶ τε καὶ ὕδατοθρέμμοις ἰχθῦς,
ἰ καὶ τε θεοὶ δολιχαίωνες.

Καὶ χωρὶς δὲ τούτων δῆλον· ἢ εἰ γὰρ ἢ μὴ ἦν τὸ νεῖκος ἐν 17
τοῖς πράγμασιν, ἐν ἅν ἦν ἅπαντα, ὡς φησὶν· ὅταν γὰρ ὁ συν-
έλθῃ, τότε Ρ δ' ἔσχατον Ἰ ἴστατο νεῖκος. ἲ Διὸ καὶ συμβαί-
νει αὐτῷ τὸν εὐδαιμονέστατον ἰ θεὸν ἦττον φρόνιμον εἶναι
τῶν ἄλλων· οὐ γὰρ γνωρίζει ἲ τὰ στοιχεῖα ἵ πάντα· τὸ γὰρ
νεῖκος οὐκ ἔχει, ἢ δὲ γνώσις τοῦ ὁμοίου τῷ ὁμοίῳ.

Γαίῃ μὲν γάρ, φησί, γαίαν ὀπάπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ, 18
ω αἰθέρι δ' αἰθέρα x δῖον, y ἀτὰρ πυρὶ πῦρ αἰδηλον,
z στοργὴν δὲ στοργῇ, νεῖκος δὲ a τε νεῖκεῖ λυγρῷ.

Ἄλλ' ὅθεν δὴ ὁ λόγος, τοῦτό γε φανερόν, ὅτι συμβαίνει
αὐτῷ τὸ νεῖκος μῆθὲν μᾶλλον φθορᾶς ἢ τοῦ εἶναι ἰ αἴτιον.
ἲ Ὅμοίως δ' οὐδ' ἢ φιλότις τοῦ εἶναι· συνάγουσα γὰρ εἰς τὸ
ἐν φθείρει τᾶλλα. Καὶ ἅμα δὲ αὐτῆς τῆς c μεταβολῆς αἰ- 19
τιον οὐθὲν λέγει, ἀλλ' d ἢ e ὅτι οὕτως πέφυκεν·

ἀλλ' ὅτε δὴ μέγα νεῖκος ἐνὶ μελέεσσιν ἐθρέφθη,
f εἰς τιμάς τ' ἀνόρουσε ἑ τελειομένοιο χρόνιοι,
ὅς σφιν ἀμοιβαῖος πλατέος ἢ παρελήλαται ὄρκου,

ὡς ἀναγκαῖον μὲν ὄν μεταβάλλειν· αἰτίαν δὲ ἰ τῆς ἀνάγκης
οὐδεμίαν δηλοῖ. Ἄλλ' ὅμως τοσοῦτόν γε μόνον λέγει ὁμο- 20
λογουμένως· οὐ γὰρ τὰ μὲν φθαρτὰ τὰ δὲ ἀφθαρτα ποιεῖ

ἑ τᾶλλα om. T. ἢ ὅσα τ' ἔστιν Ab. et margo E, om. S.Bb.Cb. et
pr. E. ἰ ὀπίσσω om. Ab. κ' ἀνέρες τ' ἠδὲ Ab. ἰ καὶ] κἂν S.T.Ab.
ἢ εἰ] εἰ μὲν T. ἢ μὴ ἦν τὸ νεῖκος Fb, μὴ ἐν ἦν τὸ νεῖκος Gb, μὴ ἐν ἦν
E.S.Bb.Cb, μὴ ἦν Ab, ἐνῆν T. ὁ συνέλθωσι Ab. Ρ δ' add. Ab.
ἰ ἴστατο Ab: ceteri ἴστα τὸ. ἲ διὸ] ὦ Ab. ἰ θεὸν] βίον Gb. ἲ τὰ
στοιχεῖα om. Ab. ἵ ἅπαντα Ab.Cb. ω αἰθέρι—αἰδηλον om. E.S.T.Bb.
x θεῖον Ab. y ἀτὰρ πυρὶ πῦρ αἰδηλον om. Ab. z στοργῇ τε στοργῇ
S.T.Bb.Cb. a τι Bb.Cb. ἰ αἴτιον om. Ab. c μεταβολῆς τὸ αἴτιον Ab.
d ἢ add. E.T.Ab.Bb.Cb. e ὅτι om. T. f εἰς] ἐπὶ Gb.Ib. ἑ τε-
λειομένοις χρόνοις Gb. ἢ παρελήλατο E.T.Cb, παρήλατο S.Bb. ἰ τῆς
T.Ab: ceteri ἐξ.

τῶν ὄντων, ἀλλὰ πάντα φθαρτὰ πλὴν τῶν στοιχείων. Ἡ δὲ νῦν λεγομένη ἀπορία ἐστὶ διὰ τί τὰ μὲν τὰ δ' οὐ, εἴπερ ἐκ τῶν αὐτῶν ἐστίν. Ὅτι μὲν ^kοὖν οὐκ ἂν εἴησαν αἱ αὐταὶ
²¹ ἀρχαί, τοσαῦτα εἰρήσθω. Εἰ δὲ ἕτεραι ἀρχαί, μία μὲν ἀπο-
 ρία πότερον ἀφθαρτοὶ καὶ ^lαὐταὶ ἔσονται ἢ φθαρταί. Εἰ
 μὲν γὰρ φθαρταί, δῆλον ὡς ἀναγκαῖον καὶ ταύτας ἐκ τινῶν
 εἶναι. ^mἅπαντα γὰρ φθείρεται εἰς ταῦτ' ἐξ ὧν ἔστιν. ὥστε
²² συμβαίνει τῶν ἀρχῶν ἑτέρας ἀρχὰς εἶναι προτέρας. Τοῦτο
 δ' ἀδύνατον, καὶ εἰ ἴσταται καὶ εἰ βαδίζει εἰς ἄπειρον. Ἐπι
 δὲ πῶς ἔσται ⁿτὰ φθαρτά, εἰ αἱ ἀρχαὶ ἀναιρεθήσονται; Εἰ
 δὲ ἀφθαρτοὶ, διὰ τί ἐκ ^oμὲν τούτων ἀφθάρτων οὐσῶν
 φθαρτὰ ἔσται, ἐκ δὲ τῶν ἑτέρων ἀφθαρτα; Τοῦτο γὰρ οὐκ
²³ εὐλόγον, ἀλλ' ἢ ἀδύνατον ἢ ἢ πολλοῦ λόγου δεῖται. Ἐπι δὲ
 οὐδ' ἐγκεχείρηκεν οὐδεὶς ἑτέρας ^qλέγειν, ἀλλὰ τὰς αὐτὰς
^rἀπάντων λέγουσιν ἀρχὰς. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἀπορηθὲν
 ἀποτρόγους ὥσπερ τοῦτο μικρόν τι λαμβάνοντες.
²⁴ Πάντων δὲ καὶ ^sθεωρῆσαι χαλεπώτατον καὶ πρὸς τὸ γινῶ-
 ναι τάληθές ἀναγκαιότατον, πότερον ^tποτε τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν
 οὐσίαι τῶν ὄντων εἰσί, καὶ ἑκάτερον αὐτῶν οὐχ ἕτερόν τι ὄν
^vτὸ μὲν ἐν τὸ δὲ ὄν ἐστίν, ἢ δεῖ ζητεῖν τί ποτ' ἔστι τὸ ^wὄν
²⁵ καὶ τὸ ἐν ὡς ὑποκειμένης ἄλλης φύσεως. Οἱ μὲν γὰρ ἐκεί-
 νως, οἱ δ' οὕτως οἴονται τὴν φύσιν ἔχειν. Πλάτων μὲν γὰρ
 καὶ οἱ Πυθαγόρειοι οὐχ ἕτερόν τι τὸ ὄν οὐδὲ τὸ ἐν, ἀλλὰ
 τοῦτο αὐτῶν τὴν φύσιν εἶναι, ὡς οὐσης τῆς οὐσίας ^xαὐτὸ τὸ
²⁶ ἐν εἶναι καὶ ^yὄν τι. Οἱ δὲ περὶ φύσεως, οἷον Ἐμπεδοκλῆς,
 ὡς εἰς γνωριμώτερον ἀνάγκην λέγει ὅτι ^zτὸ ἐν ὄν ἐστίν. δό-
 ξει γὰρ ἂν λέγειν ^aτοῦτο τὴν φιλίαν εἶναι· αἰτία γοῦν ἐστὶν
 αὕτη τοῦ ἐν εἶναι πάσιν. Ἐτεροὶ δὲ πῦρ, οἱ δ' ἀέρα φασὶν
 εἶναι τὸ ἐν τοῦτο καὶ τὸ ὄν, ἐξ οὗ τὰ ὄντα εἶναί τε καὶ γε-
²⁷ γονέναι. Ὡς δ' αὐτῶς καὶ οἱ πλείω τὰ στοιχεῖα τιθέμενοι·

^k οὖν om. S. ^l αὐταὶ E. ^m πάντα Ab. ⁿ τὰ om. T. Ab. ^o μὲν] μὲν οὖν S. ^p ἢ om. T. ^q λέγειν add. Ab. ^r λέγουσιν ἀπάντων Ab. ^s καὶ post δὲ om. G^b. I^b. ^t ποτε] τε G^b. ^v τὸ μὲν ἐν om. S. ^w ἐν καὶ τὸ ὄν F^b. ^x αὐτὸ τὸ F^b, αὐτοῦ τὸ Ab: ceteri ταυτὸ. ^y ὄν] ἐν F^b. ^z τὸ ἐν ὄν] ποτε τὸ ἐν Ab. ^a τοῦτο] ὅτι τοῦτο S, τοῦτο τί Ab.

ἀνάγκη γὰρ καὶ τούτοις τοσαῦτα λέγειν τὸ ^b ἔν καὶ τὸ ὄν
 ὅσας περ ἀρχὰς εἶναι φασιν. Συμβαίνει δέ, εἰ μὲν τις μὴ
 θήσεται εἶναι ^c τινα οὐσίαν τὸ ἔν καὶ τὸ ὄν, μηδὲ τῶν ἄλλων
 εἶναι τῶν καθόλου μηθέν· ταῦτα γὰρ ἐστὶ καθόλου μάλιστα
 πάντων. Εἰ ^d δὲ μὴ ἔστι τι ἔν αὐτὸ μηδ' αὐτὸ ὄν, σχολῆ ²⁸
 τῶν γε ἄλλων τι ἂν εἴη παρὰ τὰ λεγόμενα καθ' ἕκαστα.
 ε" Ἐπι δὲ μὴ ὄντος τοῦ ἐνὸς οὐσίας, δῆλον ^f ὅτι οὐδ' ἂν ἀρι-
 θμὸς εἴη ὡς ^g κεχωρισμένη ^h τις φύσις τῶν ὄντων· ὁ μὲν γὰρ
 ἀριθμὸς μονάδες, ἡ δὲ μονὰς ὅπερ ἔν τί ἐστίν. Εἰ δ' ἔστι ²⁹
ⁱ τι αὐτὸ ἔν ^k καὶ ὄν, ἀναγκαῖον οὐσίαν ^l αὐτῶν εἶναι τὸ ^m ἔν
 καὶ τὸ ὄν· οὐ γὰρ ἕτερόν τι ⁿ καθόλου ^o κατηγορεῖται, ἀλλὰ
^p ταῦτα αὐτά. Ἄλλα μὴν εἴ ^q γ' ἔσται τι αὐτὸ ὄν καὶ αὐτὸ
 ἔν, πολλὴ ἀπορία πῶς ^r ἔσται τι παρὰ ταῦτα ἕτερον, λέγω
 δὲ πῶς ἔσται πλείω ἐνὸς τὰ ὄντα. Τὸ γὰρ ἕτερον τοῦ ὄντος ³⁰
 οὐκ ἔστιν, ὥστε κατὰ τὸν Παρμενίδου ^s λόγον συμβαίνειν
 ἀνάγκη ἔν ἅπαντα εἶναι τὰ ὄντα καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὄν. Ἄμ-
 φοτέρως δὲ ^t δύσκολον· ^v ἂν τε γὰρ μὴ ἦ τὸ ἔν οὐσία ἂν ^w τε
 ἦ ^x τι αὐτὸ ^y ἔν, ἀδύνατον τὸν ἀριθμὸν οὐσίαν εἶναι. Ἐὰν ³¹
^z οὖν μὴ ἦ, εἴρηται πρότερον δι' ὅ· ἐὰν δὲ ἦ, ἡ αὐτὴ ἀπο-
 ρία καὶ περὶ τοῦ ὄντος. Ἐκ τίνος ^a γὰρ παρὰ τὸ ἔν ἔσται
 αὐτὸ ἄλλο ἔν; Ἀνάγκη ^b γὰρ ^c μὴ ἔν εἶναι· ἅπαντα δὲ τὰ
 ὄντα ἢ ἔν ἢ πολλά, ὧν ^d ἔν ἕκαστον. Ἐπι εἰ ἀδιαίρετον
 αὐτὸ τὸ ἔν, κατὰ ^e μὲν τὸ Ζήνωνος ἀξίωμα οὐθέν ἂν εἴη. Ὅ ³²
 γὰρ μήτε προστιθέμενον μήτε ἀφαιρούμενον ^f ποιεῖ μείζον

^b ἔν καὶ τὸ ὄν A^b: ceteri ὄν καὶ τὸ ἔν. ^c τινας οὐσίας S.A^b. ^d δέ] γὰρ A^b. ^e ὅτι G^b.I^b. ^f ὅτι om. G^b. ^g συγκεχωρισμένη S, omissio ὡς. ^h τις φύσις A^b: vulgo φύσις τις. ⁱ τι αὐτὸ] τὸ αὐτὸ G^b. ^k καὶ] καὶ αὐτὸ T.I^b. ^l εἶναι αὐτῶν G^b. ^m ὄν καὶ τὸ ἔν E.S.T. ⁿ καθόλου om. G^b.I^b. ^o κατηγορεῖται om. F^b. ^p αὐτὰ ταῦτα F^b. ^q ἔν καὶ αὐτὸ ὄν F^b. ^r ἐστὶ παρὰ ταῦτα ἕτερα F^b. ^s λόγον συμβαίνειν ἀνάγκη G^b.I^b, ἀνάγκη συμβαίνειν λόγον A^b: vulgo συμβαίνειν ἀνάγκη λόγον. ^t δύσκα- λον E. ^v ἐάν A^b.G^b.I^b. ^w τε ἦ] τε μὴ ἦ G^b, τις θῆ F^b. ^x τι A^b.G^b. I^b, om. F^b: ceteri τὸ. ^y ἔν om. F^b. ^z οὖν et ἦ om. G^b. ^a γὰρ παρὰ A^b.F^b: vulgo γὰρ καὶ παρὰ. ^b γὰρ] δὲ G^b.I^b. ^c μὴ ἔν A^b: ceteri μηδέν. ^d ἕκαστον ἔν G^b. ^e μὲν οὖν τὸ T. ^f ποιεῖ μ. E.A: ceteri ποιεῖ τι μ.

8μηδὲ ἔλαττον, οὐ^h φησιν εἶναι τοῦτο τῶν ὄντων, ὡς δῆλον ὅτι ὄντος μεγέθους τοῦ ὄντος. Καὶ εἰ μέγεθος, σωματικόν· τοῦτο γὰρ πάντη ὄν. Τὰ δὲ ἄλλα πῶς μὲνⁱ προστιθέμενα ποιήσει μείζον, πῶς δ' οὐθέν, οἷον ἐπίπεδον καὶ γραμμῆ· στι-
 33 γμῆ δὲ καὶ μονὰς οὐδαμῶς. Ἄλλ' ἐπειδὴ^k οὗτος θεωρεῖ φορτικῶς,^l καὶ ἐνδέχεται εἶναι ἀδιαίρετόν^m τι ὥστε καὶ οὕτως καὶ πρὸς ἐκείνον τιν'ⁿ ἀπολογίαν ἔχει (μείζον μὲν^o γὰρ οὐ ποιήσει, πλείον δὲ προστιθέμενον τὸ τοιούτον)· ἀλλὰ πῶς ῥδὴ ἐξ ἑνὸς^q τοιούτου ἢ πλειόνων^r τοιούτων ἔσται μέγεθος;
^vΟμοιον γὰρ καὶ τὴν γραμμὴν ἐκ στιγμῶν εἶναι φάσκειν.
 34 Ἄλλὰ μὴν καὶ εἴ τις οὕτως ὑπολαμβάνει ὥστε^s γενέσθαι, καθάπερ λέγουσί τινες, ἐκ τοῦ ἑνὸς αὐτοῦ καὶ ἄλλου μὴ ἑνὸς τινος τὸν ἀριθμόν, οὐθέν ἦττον ζητητέον διὰ τί καὶ πῶς ὅτε μὲν ἀριθμὸς ὅτε δὲ μέγεθος ἔσται τὸ γενόμενον, εἴπερ τὸ μὴ ἐν^t ἢ ἀνισότης, καὶ ἢ αὐτὴ φύσις ἦν. Οὕτε γὰρ ὅπως ἐξ ἑνὸς καὶ ταύτης, ^vοὔτε ὅπως ἐξ ἀριθμοῦ τινὸς καὶ ταύτης γένοιτ' ἂν τὰ μεγέθη, δῆλον.

5 Τούτων δ' ἐχομένη ἀπορία, πότερον οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ σώματα^w καὶ τὰ ἐπίπεδα καὶ αἱ στιγμαὶ οὐσίαι τινές εἰσιν ἢ οὐ. Εἰ^x γὰρ μὴ εἰσιν, διαφεύγει τί τὸ ὄν καὶ τίνες αἱ οὐσίαι τῶν ὄντων. Τὰ μὲν γὰρ πάθη καὶ αἱ κινήσεις καὶ τὰ πρὸς τι καὶ αἱ διαθέσεις καὶ οἱ λόγοι οὐθενὸς δοκοῦσιν οὐσίαν σημαίνειν· λέγονται γὰρ πάντα καθ' ὑποκειμένου τινός, καὶ
 2 οὐθέν τόδε τι. Ἄ^y δὲ ὑμάλιστ' ἂν δόξειε σημαίνειν οὐσίαν, ὕδωρ καὶ γῆ καὶ πῦρ^z καὶ ἀήρ, ἐξ ὧν τὰ σύνθετα σώματα συνέστηκε, ^aτούτων θερμότητες μὲν καὶ ψυχρότητες καὶ τὰ τοιαῦτα πάθη, οὐκ οὐσίαι, τὸ δὲ σῶμα τὸ ταῦτα πεπονθὸς
 3 μόνον ὑπομένει ὡς ὄν τι καὶ οὐσία τις οὔσα. Ἄλλὰ μὴν τό

8μηδὲ ἔλαττον add. A^b. ^h φησιν E.S.A^b: vulgo φασιν. ⁱ προστι-
 θεμένων A^b. ^k οὗτος E.T: ceteri οὕτως. ^l καὶ οὐκ ἐνδέχεται E.S.G^b.
^m τι om. E.S. ⁿ ἀπολογίαν ἔχει A^b, ἔχειν ἀπολογίαν S: ceteri ἔχει
 ἀπολογίαν. ^o γὰρ add. E.S.T.A^b. ^p δεῖ G^b. ^q τούτου G^b. ^r τοιού-
 των add. A^b. ^s γίνεσθαι T. ^t ἢ post ἐν om. F^b. ^v οὔτε ὅπως—
 ταύτης om. T. ^w καὶ τὰ ἐπίπεδα om. F^b. ^x μὴ γάρ G^b.I^b. ^y ἂν μά-
 λιστα G^b. ^z καὶ ἀήρ add. A^b. ^a τούτων δὲ θ. G^b.

^b γε σῶμα ^c ἥττον οὐσία τῆς ἐπιφανείας, καὶ αὕτη τῆς γραμμῆς, καὶ ^d ἡ γραμμὴ τῆς μονάδος καὶ τῆς στιγμῆς· τούτοις γὰρ ὄρισται τὸ σῶμα. Καὶ τὰ μὲν ἄνευ σώματος ἐνδέχασθαι δοκεῖ εἶναι, τὸ δὲ σῶμα ἄνευ τούτων ^e εἶναι ἀδύνατον. Διόπερ ⁴ οἱ μὲν πολλοὶ καὶ οἱ πρότερον τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ὄν ᾤοντο ^f τὸ σῶμα εἶναι, ^g τὰ δὲ ἄλλα τούτου πάθη, ὥστε καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς τῶν σωμάτων ^h τῶν ὄντων εἶναι ἀρχάς· οἱ δ' ὕστερον ⁱ καὶ σοφώτεροι τούτων εἶναι δόξαντες ἀριθμούς. Καθά- ⁵ περ οὖν εἴπομεν, εἰ μὴ ἔστιν οὐσία ταῦτα, ὅλως ^k οὐδεμία ἐστὶν οὐσία οὐδὲ ὄν οὐθέν· οὐ γὰρ ^l δὴ τὰ ^m γε συμβεβηκότα τούτοις ἄξιον ὄντα καλεῖν. Ἄλλὰ μὴν εἰ τούτο μὲν ὁμολογεῖται, ὅτι ⁿ μᾶλλον ^o οὐσία ^p τὰ μήκη τῶν σωμάτων καὶ αἰστιγμαί, ταῦτα δὲ μὴ ὁρῶμεν ποίων ἂν εἶεν σωμάτων (ἐν γὰρ τοῖς αἰσθητοῖς ἀδύνατον εἶναι), οὐκ ἂν εἴη οὐσία οὐδεμία. Ἔτι ^q δὲ φαίνεται ταῦτα πάντα διαιρέσεις ὄντα ^r τοῦ σώ- ⁶ ματος, τὸ μὲν εἰς πλάτος, τὸ δ' εἰς βάθος, τὸ δ' εἰς μήκος. Πρὸς δὲ τούτοις ὁμοίως ^s ἐν ἔστιν ἐν τῷ στερεῷ ὁποιοῦν σχῆμα ^t ἢ οὐθέν· ὥστ' εἰ μὴδ' ἐν τῷ ^v λίθῳ Ἑρμῆς, οὐδὲ τὸ ἡμισυ τοῦ κύβου ἐν τῷ κύβῳ οὕτως ὡς ἀφωρισμένον. Οὐκ ⁷ ἄρα οὐδ' ἐπιφάνεια· εἰ γὰρ ὁποιαοῦν, καὶ ^w αὕτη ἂν ^x ἦν ἢ ἀφορίζουσα τὸ ἡμισυ. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ γραμμῆς ^y καὶ στιγμῆς καὶ μονάδος. Ὡστ' εἰ μάλιστα μὲν οὐσία τὸ σῶμα, τούτου δὲ μᾶλλον ταῦτα, μὴ ἔστι δὲ ταῦτα μὴδ' οὐσίαι τινές, διαφεύγει τί τὸ ὄν καὶ τίς ἢ οὐσία τῶν ὄντων. Πρὸς ⁸ γὰρ τοῖς εἰρημένοις καὶ τὰ περὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθορὰν συμβαίνει ἄλογα. Δοκεῖ ^z μὲν γὰρ ἢ οὐσία, ^a εἰ μὴ ^b οὐσα πρότερον ^c νῦν ἢ ἢ πρότερον οὐσα ὕστερον μὴ ^d ἢ, μετὰ τοῦ

^b τε Ab.Gb. ^c ἥττων E. ^d ἡ γραμμὴ Ab: vulgo αὕτη. ^e εἶναι om. E.S. ^f τὸ ante σῶμα add. E.Ab. ^g τὰ δὲ ἄλλα Ab: vulgo τὰλλα δέ. ^h τῶν om. Fb. ⁱ καὶ οἱ σ. Ab. ^k οὐδεμία] οὐδὲν Ab. ^l δὴ] ἂν Ab. ^m γε om. S. ⁿ μᾶλλον] μᾶλλον ἔστιν T.Gb. ^o οὐσίαι S. ^p τῶν σωμάτων τὰ μήκη Gb.Ib. ^q δὲ add. Ab.Gb.Ib. ^r τοῦ om. Gb.Ib. ^s ἐν om. Fb. ^t ἢ οὐθέν add. Ab.Gb.Ib. ^v λίθῳ ὁ Ἑρμῆς Ib. ^w αὕτη ἂν] αὕτη Gb. ^x ἦν] εἴη Gb.Ib. ^y καὶ ἐπὶ σ. E.S.T.Gb. ^z μὲν om. Ab. ^a εἰ μὴ add. Ab. ^b οὐσα τὸ πρ. Ab. ^c νῦν ἢ Brandis, om. Ab: ceteri νῦν εἶναι. ^d ἢ add. Ab.

γίγνεσθαι καὶ φθείρεσθαι ^e ταῦτα πάσχειν· τὰς δὲ στιγμὰς καὶ τὰς γραμμὰς καὶ τὰς ἐπιφανείας οὐκ ἐνδέχεται οὔτε γίγνεσθαι οὔτε φθείρεσθαι, ὅτε μὲν οὔσας ὅτε δὲ οὐκ οὔσας.
 9° Όταν γὰρ ἀπτηται ἢ διαιρῆται τὰ σώματα, ἅμα ὅτε μὲν μία ἀπτομένων, ὅτε δὲ δύο διαιρουμένων ^f γίγνονται· ὥστ' οὔτε ^g συγκειμένων ἐστὶν ἀλλ' ^h ἐφθαρται, διηρημένων τέ εἰσιν αἱ πρότερον οὐκ οὔσαι. Οὐ γὰρ δὴ ἢ ⁱ γ' ἀδιαίρετος στιγμή διηρέθη εἰς δύο. Εἴ τε γίγνονται καὶ φθείρονται,
 10 ἔκ τινος γίγνονται. Παραπλησίως δ' ἔχει καὶ περὶ τὸ νῦν τὸ ἐν ^k τῷ χρόνῳ· οὐδὲ γὰρ τοῦτο ἐνδέχεται γίγνεσθαι καὶ φθείρεσθαι, ἀλλ' ὅμως ἕτερον αἰεὶ ^l δοκεῖ ^m εἶναι, οὐκ οὐσία τις οὔσα. Ὅμοίως δὲ δῆλον ὅτι ἔχει ⁿ καὶ περὶ τὰς ^o στιγμὰς καὶ τὰς γραμμὰς ^p καὶ τὰ ἐπίπεδα· ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος· ἅπαντα γὰρ ὁμοίως ἢ πέρατα ἢ ^q διαιρέσεις εἰσίν.

6 Ὅλως δ' ἀπορήσειεν ἂν τις διὰ τί καὶ δεῖ ζητεῖν ^r ἄλλ' ἅττα παρά ^s τε τὰ αἰσθητὰ καὶ ^t τὰ μεταξύ, οἷον ^a ^v τίθεμεν ^w εἶδη. Εἰ γὰρ διὰ τοῦτο, ὅτι τὰ μὲν μαθηματικὰ τῶν δεῦρο ἄλλῳ μὲν τινι διαφέρει, τῷ δὲ ^x πόλλ' ἅττα ὁμοειδῆ εἶναι οὐθὲν διαφέρει· ὥστ' οὐκ ἔσονται αὐτῶν αἱ ἀρχαὶ ^y ἀριθμῶ ἀφωρισμένοι, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἐνταῦθα γραμμάτων ^z ἀριθμῶ μὲν ^a πάντων οὐκ εἰσὶν αἱ ἀρχαὶ ὠρισμένοι, εἶδει δέ, εἰ μὴ λαμβάνη τις τησδὶ τῆς συλλαβῆς ἢ τησδὶ τῆς φωνῆς· τούτων ³ δ' ἔσονται καὶ ἀριθμῶ ὠρισμένοι. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταξύ· ἀπειρα γὰρ κακεῖ τὰ ὁμοειδῆ. Ὡστ' εἰ μὴ ἐστὶ παρά τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ μαθηματικὰ ἕτερ' ἅττα, οἷα λέγουσι τὰ εἶδη τινές, οὐκ ἔσται μία ἀριθμῶ ^b καὶ εἶδει οὐσία, οὐδ' αἱ ἀρχαὶ τῶν ὄντων ^c ἀριθμῶ ἔσονται ποσαὶ τινες ἀλλὰ ⁴ εἶδει. Εἰ οὖν τοῦτο ἀναγκαῖον, καὶ τὰ εἶδη ἀναγκαῖον διὰ

^e τοῦτο T.G^b. ^f γίγνεται F^b. ^g συγκειμένου A^b. ^h ἐφθαρτο E.
ⁱ δ' S. ^k τῷ om. G^b.I^b. ^l δοκεῖ ante αἰεὶ G^b, post εἶναι S. ^m εἶναι om. A^b. ⁿ καὶ τὰ περὶ G^b. ^o γραμμὰς καὶ στιγμὰς T. τὰς add. A^b.
^p καὶ περὶ τὰ G^b. ^q διαιρέσεις E. ^r ἄλλα τοιαῦτα A^b.I^b, ἄλλα τὰ τοιαῦτα F^b, ἄλλα τοιαῦτα ἀλλ' ἅττα G^b. ^s τε add. A^b.G^b.I^b. ^t τὰ post καὶ om. E. ^v τίθεται μὲν G^b. ^w ἦδη F^b. ^x πολλὰ τὰ A^b. ^y ἀφωρισμένοι ἀριθμῶ S. ^z ἀριθμῶν A^b. ^a πάντων om. F^b. ^b καὶ] καὶ τῷ F^b. ^c ἀριθμῶ ἐν ἔσ. A^b.

τοῦτο εἶναι ^dτιθέναι. Καὶ γὰρ εἰ μὴ καλῶς διαρθροῦσιν οἱ λέγοντες, ἀλλ' ἔστι ^eγε τοῦθ' ὃ βούλονται, καὶ ἀνάγκη ^fταῦτα λέγειν ^gαὐτοῖς, ὅτι τῶν εἰδῶν οὐσία τις ^hἕκαστόν ἐστι, καὶ οὐθὲν κατὰ συμβεβηκός. Ἄλλὰ μὴν εἴ γε θήσομεν ⁵τά ⁱτε εἶδη εἶναι, καὶ ^kἐν ἀριθμῷ τὰς ἀρχὰς ἀλλὰ μὴ εἶδει, εἰρήκαμεν ^ασυμβαίνειν ἀναγκαῖον ¹ἀδύνατα. Σύνεγγυς δὲ ^mτούτων ἐστὶ τὸ διαπορῆσαι πότερον δυνάμει ἐστὶ τὰ στοιχεῖα ἢ τίν' ἕτερον τρόπον. Εἰ μὲν γὰρ ἄλλως, πῶς πρό-6 τερόν τι ἔσται τῶν ἀρχῶν ἄλλο; Πρότερον γὰρ ἢ δύναμις ἐκείνης τῆς αἰτίας, τὸ δὲ ⁿδυνατὸν οὐκ ἀναγκαῖον ἐκείνως πᾶν ἔχειν. Εἰ δ' ἔστι δυνάμει τὰ στοιχεῖα, ἐνδέχεται μὴθὲν εἶναι τῶν ὄντων· δυνατὸν γὰρ εἶναι καὶ τὸ μῆπω ὄν· γίγνεται μὲν γὰρ τὸ μὴ ὄν, οὐθὲν δὲ γίγνεται τῶν εἶναι ἀδυνάτων. Ταύτας ^οτε οὖν τὰς ἀπορίας ἀναγκαῖον ἀπορῆσαι περὶ τῶν 7 ἀρχῶν, καὶ πότερον καθόλου εἰσὶν ἢ ὡς λέγομεν τὰ καθ' ἕκαστα. Εἰ μὲν γὰρ καθόλου, οὐκ ἔσονται οὐσίαι· οὐθὲν γὰρ τῶν κοινῶν τόδε τι σημαίνει, ἀλλὰ τοιόνδε, ἢ δ' οὐσία τόδε τι. Εἰ δ' ^pἔσται τόδε τι καὶ ἐκθέσθαι τὸ κοινῇ κατηγο-8 ρούμενον, πολλὰ ἔσται ζῶα ὁ Σωκράτης αὐτός τε καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῶον, εἴπερ σημαίνει ἕκαστον τόδε τι καὶ ἐν. Εἰ μὲν οὖν καθόλου αἰ ἀρχαί, ταῦτα συμβαίνει· εἰ δὲ μὴ 9 καθόλου ἀλλ' ὡς τὰ καθ' ἕκαστα, οὐκ ἔσονται ^qἐπιστήται· καθόλου γὰρ ^rαἰ ἐπιστήμαι πάντων. Ὡστ' ἔσονται ἀρχαὶ ἕτεραι πρότεροι τῶν ἀρχῶν ^sαἰ ^tκαθόλου κατηγορούμεναι, ἄνπερ μέλλη ἔσεσθαι αὐτῶν ἐπιστήμη.

Γ.

^vἜστιν ἐπιστήμη τις ἢ θεωρεῖ τὸ ὄν ἢ τὸ ἄν καὶ τὰ ^vτούτῳ ὑπάρχοντα καθ' ^vαὐτό. Αὕτη δ' ἐστὶν οὐδεμίᾳ τῶν ἐν μέρει λεγομένων ἢ αὐτῇ· οὐδεμία γὰρ τῶν ἄλλων ἐπισκοπεῖ καθό-

^dτιθέναι add. Ab. ^eγε add. Ab. ^fταῦτα om. S. ^gαὐτοῦς Ab. ^hἕκαστων T.G^b. ⁱτε add. Ab. ^kἐν om. E.S. ¹ἀδύνατα πρότερον. ²σύνεγγυς Ab. ^mτούτῳ T. ⁿἀδύνατον Fb. ^οτε om. S. ^pἔστι T.G^b. ^qἐπιστήμαι Ab. ^rἢ ἐπιστήμη Ab. ^sαἰ add. Ab. ^tκαθόλοι ante ἀρχῶν T. ^vαὐτῳ et mox αὐτά Fb.

λου περὶ τοῦ ὄντος ἢ ὄν, ἀλλὰ μέρος αὐτοῦ τι ἀποτεμώμεναι ^w περὶ τούτου θεωροῦσι τὸ συμβεβηκός, οἷον αἱ μαθηματικάι τῶν ἐπιστημῶν. Ἐπεὶ δὲ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἀκροτάτας αἰτίας ζητοῦμεν, δῆλον ὡς φύσεώς τινος αὐτὰς ἀναγκαῖον εἶναι καθ' αὐτήν. Εἰ οὖν καὶ οἱ τὰ στοιχεῖα τῶν ὄντων ζητοῦντες ταύτας τὰς ἀρχὰς ἐζήτουν, ἀνάγκη καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ ὄντος εἶναι μὴ κατὰ συμβεβηκός, ἀλλ' ἢ ὄντα· διὸ καὶ ἡμῖν τοῦ ὄντος ἢ ὄν τὰς πρώτας αἰτίας λεπτέον.

- 2 Τὸ δὲ ὄν λέγεται ὕμὲν πολλαχῶς, ἀλλὰ πρὸς ἓν καὶ μίαν τινὰ φύσιν, ^z καὶ οὐχ ὁμωνύμως ^a ἀλλ' ὥσπερ καὶ τὸ ὑγιεινὸν ἅπαν πρὸς ὑγίειαν, τὸ μὲν τῷ φυλάττειν, τὸ δὲ τῷ ποιεῖν, τὸ δὲ τῷ σημείον εἶναι τῆς ὑγείας, τὸ δ' ὅτι δεκτικὸν αὐτῆς.
- 2 Καὶ τὸ ἰατρικὸν πρὸς ἰατρικὴν· τὸ μὲν γὰρ τῷ ἔχειν ^b τὴν ἰατρικὴν λέγεται ἰατρικόν, τὸ δὲ τῷ εὐφυές εἶναι πρὸς αὐτήν, τὸ δὲ τῷ ἔργον εἶναι ^c τῆς ἰατρικῆς. ^d Ὁμοιοτρόπως δὲ καὶ
- 3 ἄλλα λεγόμεθα λεγόμενα τούτοις. Οὕτω δὲ καὶ τὸ ὄν λέγεται πολλαχῶς μὲν, ^e ἀλλ' ἅπαν πρὸς μίαν ἀρχήν· τὰ μὲν γὰρ ὅτι ^f οὐσίαι, ὄντα λέγεται, τὰ δ' ὅτι πάθη οὐσίας, τὰ δ' ὅτι ὁδὸς εἰς οὐσίαν, ἢ ^g φθοραὶ ἢ στερήσεις ἢ ποιότητες ἢ ποιητικὰ ἢ γεννητικὰ οὐσίας, ἢ τῶν πρὸς τὴν οὐσίαν λεγομένων, ἢ τούτων ^h τινὸς ⁱ ἀποφάσεις ἢ οὐσίας· διὸ καὶ τὸ μὴ
- 4 ὄν εἶναι μὴ ὄν φαμέν. Καθάπερ οὖν καὶ τῶν ὑγιεινῶν ἀπάντων μία ἐπιστήμη ἐστίν, ὁμοίως τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Οὐ γὰρ μόνον τῶν καθ' ἓν λεγομένων ἐπιστήμης ἐστὶ θεωρησασαί μίας, ἀλλὰ καὶ τῶν πρὸς μίαν λεγομένων φύσιν· καὶ γὰρ ταῦτα τρόπον τινὰ ^k λέγεται καθ' ἓν. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ
- 5 τὰ ὄντα μίας θεωρησασαί ἢ ὄντα. Πανταχοῦ δὲ κυρίως τοῦ πρώτου ἢ ἐπιστήμη, καὶ ἐξ οὗ τὰ ἄλλα ἠρτῆται, καὶ δι' ὃ λέγονται. Εἰ οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἡ οὐσία, τῶν οὐσιῶν ἂν δύοι

^w περὶ τοῦτο θεωροῦσι E.T, θεωροῦσι περὶ τοῦτο S.Gb. ^x ὄντας Ab, omissis διὸ—τάς. ^y μὲν om. Fb. ^z καὶ add. E.T.Ab. ^a ἀλλ' om. Ab. ^b τὴν add. Ab. ^c τὴν ἰατρικὴν Ab. ^d ὁμοίως S.T.Gb. ^e ἀλλ' ἅπαν Ab: vulgo ἀλλὰ πᾶν. ^f οὐσία S.Ab.Gb. ^g φθορὰ ἢ στέρησις Ab. ^h τινῶν T. ⁱ ἀπόφασις Ab. ^k λέγονται Ab.

τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς αἰτίας ἔχειν τὸν φιλόσοφον. Ἐπὶ τούτοις ταυτὸ δηλοῖ, καὶ οὐθὲν ἕτερον τὸ ἐν παρὰ τὸ ὄν. Ἐπι δ' ἡ ἐκάστου οὐσία ἐν ἐστίν οὐ κατὰ συμβεβηκός, ὁμοίως δὲ καὶ ὅπερ ὄν τι ὡςθ' ὅσα ἕπερ τοῦ ἐνὸς εἶδη, τοσαῦτα καὶ τοῦ ὄντος ἐστίν· περὶ ὧν τὸ τί ἐστὶ τῆς αὐτῆς ἐπιστήμης τῷ γένει θεωρῆσαι, λέγω δ' οἷον περὶ ταυτοῦ ἕ καὶ ὁμοίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἕ τοιούτων. Σχεδὸν δὲ πάντα ἀνάγεται τὰναντία εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην. Ἐθεωρήσθω ἄ δ' ἡμῖν ταῦτα ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ἐναντίων. Καὶ τοσαῦτα μέρη φιλοσοφίας ἕ ἐστίν ἕ ὅσαι περ αἱ οὐσίαι· ὡστε ἀναγκαῖον εἶναι ἄ πρώτην τινὰ καὶ ἐχομένην αὐτῶν. Ἐπάρχει γὰρ εὐθὺς γένη ἕ ἔχοντα τὸ ἕ καὶ τὸ ὄν· διὸ καὶ ἕ αἱ ἐπιστήμαι ἀκολουθήσουσι τούτοις. Ἐστὶ γὰρ ὁ ἕ φιλόσοφος ὡςπερ ὁ μαθηματικὸς λεγόμενος· καὶ γὰρ αὕτη ἕχει μέρη, καὶ πρώτη τις καὶ δευτέρα ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ ἕ ἄλλαι

¹ ἐνὸς αἰσθησις μία F^b. ^m ἡ add. A^b. ⁿ ὅσα] ἡ ὄν ὅσα A^b, τὰ F^b. ^o τε] δὲ F^b. ^p ἐν καὶ τὸ ὄν A^b.F^b: vulgo ὄν καὶ τὸ ἐν. ^q τάξιν C^b. ^r τὸ] τί E. ^s εἰς—δηλον A^b: vulgo ἔστιν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος, καὶ εἰς ἄνθρωπος· δηλον. ^t οὐχ ὀρίζεται S.T.G^b. ^v οὐδὲν ἔτι ἕτερον A^b. ^w περὶ τοῦ T. ^x καὶ τοῦ ὁμοίου S.G^b. ^y post τοιούτων S.G^b. καὶ τῶν τούτοις ἀντικειμένων. ^z τεθεωρήσθω A^b, θεωρεῖσθω F^b, ceteri τεθεωρηται. sed T. hæc τεθ.—ἐναντίων om. ^a δὲ τοῦτο ἡμῖν F^b. ^b εἰσὶν F^b. ^c ὅσα T.F^b. ^d τινὰ πρώτην E.S.T. ^e ἔχον A^b. ^f ὄν καὶ τὸ ἐν E.S.T.G^b. ^g αἱ add. A^b. ^h φιλ. οὕτως ὡςπερ A^b. ⁱ ἄλλη S.G^b.

11 ἐφεξῆς ἐν τοῖς μαθήμασιν. Ἐπεὶ δὲ μιᾶς τάντικείμενα θεω-
 ρῆσαι, τῷ δ' ἐνὶ ἀντίκειται πλήθος, ἀπόφασιν δὲ καὶ στέρη-
 σιν μιᾶς ἐστὶ θεωρῆσαι διὰ τὸ ἀμφοτέρως θεωρεῖσθαι τὸ ἐν,
 οὐδ' ἢ ἀπόφασις ἢ ^k ἢ στέρησις ^l ἢ ἀπλῶς λεγομένη ὅτι οὐχ
^m ὑπάρχει ⁿ ἐκείνῳ ἢ τινι γένει· ἔνθα μὲν οὖν τῷ ἐνὶ ἢ δια-
 φορὰ πρόσεστι παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀποφάσει (ἀπουσία γὰρ ἢ
 ἀπόφασις ἐκείνου ἐστίν), ἐν δὲ τῇ στερήσει καὶ ὑποκειμένη
 12 τις φύσις γίγνεται, καθ' ἧς λέγεται ἢ στέρησις. Τῷ ^o δ'
 ἐνὶ πλήθος ἀντίκειται, ὥστε καὶ τάντικείμενα τοῖς εἰρημένοις,
 τό τε ἕτερον ^p καὶ ἀνόμοιον καὶ ἄνισον, καὶ ὅσα ἄλλα λέ-
 γεται ἢ κατὰ ^q ταῦτα ἢ ^r κατὰ πλήθος καὶ τὸ ἐν, ^s τῆς εἰρη-
 μένης γνωρίζειν ἐπιστήμης· ὧν ^t ἐστὶ καὶ ἢ ἐναντιότης· δια-
 13 φορὰ γὰρ τις ἢ ἐναντιότης, ἢ ^v δὲ διαφορὰ ἐτερότης. Ὡστ'
 ἐπειδὴ ^w πολλαχῶς τὸ ἐν λέγεται, καὶ ταῦτα πολλαχῶς μὲν
 λεχθήσεται, ὅμως δὲ μιᾶς ἅπαντά ^x ἐστὶ γνωρίζειν· οὐ γὰρ
 εἰ πολλαχῶς, ἐτέρας, ἀλλ' εἰ μήτε καθ' ἐν μήτε πρὸς ἐν οἱ
 14 λόγοι ^y ἀναφέρονται. ^z Ἐπεὶ δὲ πάντα πρὸς τὸ πρῶτον
^a ἀναφέρεται, οἷον ὅσα ἐν λέγεται πρὸς τὸ ^b πρῶτον ἐν,
 ὡσαύτως φατέον καὶ περὶ ταυτοῦ καὶ ἐτέρου καὶ τῶν ἐναν-
 τίων ἔχειν ὥστε διελόμενον ποσαχῶς λέγεται ἕκαστον οὕτως
 ἀποδοτέον πρὸς τὸ πρῶτον ἐν ἐκάστη κατηγορία, πῶς πρὸς
 ἐκείνο λέγεται· τὰ μὲν γὰρ τῷ ἔχειν ^c ἐκείνα, τὰ δὲ τῷ ποιεῖν,
 15 τὰ δὲ κατ' ἄλλους λεχθήσεται τοιούτους τρόπους. Φανερόν
 οὖν, ^d ὅπερ ἐν ταῖς ἀπορίαις ἐλέχθη, ὅτι μιᾶς περὶ τούτων
 καὶ τῆς οὐσίας ἐστὶ λόγον ἔχειν. Τοῦτο δ' ἦν ἐν τῶν ἐν
 τοῖς ἀπορήμασιν. Καὶ ἔστι τοῦ φιλοσόφου περὶ πάντων

^k ἢ post ἢ om. S. ^l ἢ T.A^b: vulgo ἢ. ^m ὑπάρξει S.G^b. ⁿ ἐκείνο G^b. ^o δ' om. F^b. ^p καὶ τὸ ἀνόμοιον S.G^b. ^q ταῦτα T.F^b, ταυτὰ E.A^b: vulgo αὐτὰ. ^r κατὰ τὸ πλ. F^b. ^s τοῖς εἰρημένοις E. ^t ἐστὶ] ἐν τι E.S.T.G^b, E.S.G^b. addito ἐστὶ post ἐναντιότης. ^v δὲ διαφορὰ] δὲ ἐναντιότης A^b. ^w τὸ ἐν πολλαχῶς T. ^x γνωρίζειν ἐστὶ E.S.T.G^b. ^y post ἀναφέρονται E.S.G^b. τότε ἐτέρας. ^z ἐπεὶ—ἀναφέρεται om. T. ^a ἀναφέρετε E, ἀναφέρονται A^b. ^b πρώτως A^b. ^c ἐκείνο T.A^b. ^d ὅπερ—ελέχθη om. A^b. ἐν τισι λείπει τὸ ὅπερ ἐν ταῖς ἀπορίαις ἐλέχθη margo E.

δύνασθαι θεωρεῖν. Εἰ γὰρ μὴ τοῦ φιλοσόφου, τίς ^e ἔσται ¹⁶
ὁ ἐπισκεψόμενος εἰ ^e ταῦτὸ Σωκράτης καὶ Σωκράτης καθή-
μενος, ἢ εἰ ἐν ἐναντίον, ἢ τί ἐστὶ τὸ ἐναντίον, ἢ ποσαχῶς
λέγεται; Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων.
Ἐπεὶ οὖν τοῦ ἐνὸς ἢ ἐν καὶ τοῦ ὄντος ἢ ὄν ταῦτα καθ' αὐτά ¹⁷
ἐστὶ πάθη, ἀλλ' οὐχ ^f ἢ ἀριθμοὶ ἢ ^g γραμμαὶ ἢ πῦρ, δῆλον
ὡς ἐκείνης τῆς ἐπιστήμης καὶ τί ἐστὶ γνωρίσαι καὶ τὰ συμ-
βεβηκότ' αὐτοῖς. Καὶ οὐ ταύτη ἀμαρτάνουσιν οἱ περὶ αὐτῶν ¹⁸
σκοπούμενοι ὡς οὐ φιλοσοφούντες, ἀλλ' ὅτι πρότερον ἢ οὐ-
σία, περὶ ἧς οὐθὲν ἐπαίουσιν, ἐπεὶ ὥσπερ ἐστὶ καὶ ἀριθμοῦ ἢ
ἀριθμὸς ἴδια πάθη, οἷον περιττότης ἀρτιότης, συμμετρία
ισότης, ὑπεροχὴ ἔλλειψις, καὶ ταῦτα καὶ καθ' ^h αὐτοὺς
καὶ πρὸς ἀλλήλους ὑπάρχει τοῖς ἀριθμοῖς· ὁμοίως δὲ καὶ
στερεῶ καὶ ἀκινήτῳ καὶ κινουμένῳ ⁱ ἀβαρεῖ τε καὶ βάρος
ἔχοντι ἔστιν ἕτερα ἴδια· ^k οὕτω καὶ τῷ ὄντι ἢ ὄν ἐστὶ τινὰ
ἴδια, καὶ ταῦτ' ἐστὶ περὶ ὧν τοῦ φιλοσόφου ἐπισκέψασθαι
τάληθές. Σημεῖον δέ· οἱ γὰρ διαλεκτικοὶ ^l καὶ σοφισταὶ ¹⁹
ταῦτὸν μὲν ὑποδύονται σχῆμα τῷ φιλοσόφῳ (ἢ γὰρ σο-
φιστικὴ φαινομένη μόνον σοφία ἐστὶ, καὶ οἱ διαλεκτικοὶ δια-
λέγονται περὶ ἀπάντων), κοινὸν δὲ πᾶσι τὸ ὄν ἐστίν. Δια-
λέγονται δὲ περὶ τούτων δῆλον ὅτι διὰ τὸ τῆς φιλοσοφίας
^m εἶναι αὐτὰ οἰκεῖα. Περὶ μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ γένος ⁿ στρέ- ²⁰
φεται ἢ σοφιστικὴ καὶ ^o ἢ διαλεκτικὴ τῇ φιλοσοφίᾳ, ἀλλὰ
διαφέρει τῆς μὲν τῷ τρόπῳ τῆς δυνάμεως, τῆς δὲ τοῦ βίου
^p τῇ προαιρέσει. Ἐστὶ δὲ ἢ διαλεκτικὴ ^q πειραστικὴ περὶ
ὧν ἢ φιλοσοφία γνωριστικὴ, ἢ δὲ σοφιστικὴ φαινομένη, οὐσα
^r οὐ. Ἐτι τῶν ἐναντίων ἢ ἕτερα συστοιχία στέρησις, καὶ ²¹
^r πάντα ἀνάγεται εἰς τὸ ὄν καὶ ^s τὸ μὴ ὄν, καὶ ^t ἐν καὶ πλη-
θος, οἷον στάσις τοῦ ἐνός, κίνησις δὲ τοῦ πλήθους. Τὰ δ'

^e ἔστιν et mox ταυτὸν F^b. ^f ἢ ἀριθμὸς A^b.F^b, οἱ ἀριθμοὶ T. ^g γραμμὴ
A^b. ^h ἑαυτοὺς plerique. ⁱ ἀβαρεῖ τε] καὶ ἀβαρεῖ A^b. ^k οὕτω—
ἴδια om. A^b. ^l καὶ οἱ σοφ. F^b. ^m ταῦτα εἶναι A^b. ⁿ στρ. καὶ
ἢ F^b. ^o ἢ post καὶ om. E. ^p τῇ om. A^b. ^q πειρ.] ἢ πειρ. T.
^r ἀπαντα F^b. ^s τὸ post καὶ om. F^b. ^t ἐν] εἰς ἐν E.S.G^b, εἰς τὸ
ἐν T.

ὄντα καὶ τὴν οὐσίαν ὁμολογοῦσιν ὕ ἐξ ἐναντίων σχεδὸν ἅπαν-
 τες συγκείσθαι πάντες ὠ γοῦν τὰς ἀρχὰς ἐναντίας λέγουσιν.
 22 Οἱ μὲν γὰρ περιττὸν καὶ ἄρτιον, οἱ δὲ θερμὸν καὶ ψυχρόν,
 οἱ δὲ πέρασ καὶ ἄπειρον, οἱ δὲ φιλίαν καὶ νείκος. ὁ Πάντα
 δὲ καὶ τὰλλα ὕ ἀναγόμενα φαίνεται εἰς τὸ ἐν ὡ καὶ πλήθος·
 εἰλήφθω γὰρ ἡ ἀναγωγὴ ἂ ἡμῖν. Αἱ δ' ἀρχαὶ καὶ παντελῶς
 23 ἂ αἰ παρὰ τῶν ἄλλων ὡς ὢ εἰς γένη ταῦτα πίπτουσιν. Φανε-
 ρὸν οὖν καὶ ἐκ τούτων ὅτι μιᾶς ἐπιστήμης τὸ ὄν ὀ ἢ ὄν θεω-
 ρῆσαι. Πάντα γὰρ ἡ ἐναντία ἡ ἐξ ἐναντίων, ἀρχαὶ δὲ τῶν
 ἐναντίων ὀ τὸ ἐν ὢ καὶ πλήθος. Ταῦτα ὢ δὲ μιᾶς ἐπιστήμης,
 εἴτε καθ' ἐν λέγεται εἴτε μή, ὡσπερ ἴσως ἔχει ὢ καὶ τὰληθές.
 Ἄλλ' ὅμως εἰ καὶ πολλαχῶς ἂ λέγεται τὸ ἐν, πρὸς τὸ πρῶ-
 24 τὸν ἰ τὰλλα ἑ λεχθήσεται καὶ τὰ ἐναντία ὁμοίως. ἑ Καὶ διὰ
 τοῦτο ἑ καὶ εἰ μή ἐστὶ τὸ ὄν ἑ ἢ τὸ ἐν καθόλου καὶ ταῦτὸ
 ἐπὶ πάντων ἢ χωριστόν, ὡσπερ ἴσως οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ὢ τὰ
 μὲν πρὸς ἐν τὰ δὲ ὢ τῷ ἐφεξῆς, καὶ διὰ τοῦτο οὐ τοῦ γεωμέ-
 τρου θεωρῆσαι τί τὸ ἐναντίον ἢ τέλειον ἢ ὢ ὄν ἢ ἐν ἢ ταῦτὸν
 25 ἢ ἔτερον, ἀλλ' ἢ ἐξ ὑποθέσεως. ὢ Ὅτι μὲν οὖν μιᾶς ἐπιστή-
 μης τὸ ὄν ἢ ὄν θεωρῆσαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἢ ὄν, δῆ-
 λον, καὶ ὅτι οὐ μόνον τῶν οὐσιῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων
 ἢ αὐτῇ θεωρητικῇ, τῶν τε εἰρημένων καὶ περὶ προτέρου καὶ
 ὑστέρου, καὶ γένους ὢ καὶ εἶδους, καὶ ὄλου καὶ μέρους καὶ τῶν
 ἄλλων τῶν τοιούτων.

3 Λεκτέον δὲ πότερον μιᾶς ἢ ἐτέρας ἐπιστήμης περὶ τε τῶν
 ἐν τοῖς μαθήμασι καλουμένων ἀξιωμαίων καὶ περὶ τῆς οὐσίας.
 Φανερόν δὲ ὅτι μιᾶς τε καὶ τῆς ὢ τοῦ φιλοσόφου καὶ ἢ περὶ
 τούτων ὢ ἐστὶ σκέψις· ἅπασιν γὰρ ὢ ὑπάρχει τοῖς οὐσιν, ἀλλ'
 οὐ γένει τινὶ χωρὶς ἰδία τῶν ἄλλων. Καὶ χρῶνται μὲν πάν-

ὕ σχεδὸν ἅπαντες ἐξ ἐναντίων Fb. ὠ γοῦν om. T. ὁ ἅπαντα Ab.
 ὕ φαίνεται ἀναγόμενα Ab. ὡ καὶ τὸ πλήθος T. ἂ ἡμῖν] ἡμῖν ἐν τῷ πρώτῳ
 περὶ ἀγαθοῦ T. ἂ αἰ παρὰ] καὶ παρὰ T. ὢ εἰς γένη εἰς τ. Ab. ὀ ἢ ὄν
 et τὸ ἐν om. T. ὢ καὶ τὸ πλήθος T. ὢ δὲ καὶ μιᾶς Ab. ὢ καὶ add. Ab.
 ἂ τὸ ἐν λέγεται Ab. ἑ ἄλλο S. ἑ ἀναχθήσεται T. ἑ καὶ διὰ τοῦτο om.
 Ab. ἑ καὶ om. S. ἑ ἢ καὶ τὸ Ab. ὢ τὸ μὲν—τὸ δὲ E. ὢ τῷ om.
 S.T. ὢ ἐν ἢ ὄν E.S. ὢ καὶ ὄλου καὶ εἶδους S. ὢ τοῦ] τούτου S. ὢ ἐστὶ
 σκέψις] ἐπίσκεψις Ab. ὢ τοῖς οὐσιν ὑπάρχει S.

τες, ὅτι τοῦ ^w ὄντος ἐστὶν ἡ ὄν, ἕκαστον δὲ τὸ γένος ^x ὄν.
 Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ χρῶνται, ἐφ' ὅσον αὐτοῖς ἰκανόν· τοῦτο δ' ^z
 ἐστὶν, ὅσον ἐπέχει τὸ γένος περὶ οὗ φέρουσι τὰς ἀποδείξεις.
 Ὡστ' ἐπεὶ δῆλον ^y ὅτι ἡ ὄντα ὑπάρχει πάσι (τοῦτο γὰρ αὐ-
 τοῖς τὸ κοινόν), τοῦ περὶ ^z τὸ ὄν ἡ ὄν γνωρίζοντος καὶ περὶ
 τούτων ἐστὶν ἡ θεωρία. Διόπερ οὐθεὶς τῶν κατὰ μέρος ἐπι-
 σκοπούντων ἐγχειρεῖ λέγειν τι περὶ αὐτῶν, ^a εἰ ἀληθῆ ^b ἢ μὴ,
 οὔτε γεωμέτρης οὔτ' ἀριθμητικός, ἀλλὰ τῶν φυσικῶν ἐνιοί,
 εἰκότως τοῦτο δρῶντες· μόνοι γὰρ ᾤοντο περὶ ^c τε τῆς ὅλης
 φύσεως σκοπεῖν καὶ περὶ τοῦ ὄντος. Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ^d ἔτι ⁴
 τοῦ φυσικοῦ ^e τις ἀνωτέρω (ἐν γὰρ τι γένος τοῦ ὄντος ^f ἢ
 φύσις), τοῦ καθόλου καὶ ^g τοῦ περὶ τὴν πρώτην οὐσίαν θεω-
 ρητικοῦ καὶ ἡ περὶ τούτων ^h ἂν εἴη σκέψις. Ἐστὶ δὲ ⁱ σοφία
 τις καὶ ἡ φυσική, ἀλλ' οὐ πρώτη. Ὅσα δ' ἐγχειροῦσι τῶν ⁵
 λεγόντων τινὲς περὶ τῆς ἀληθείας, ὃν τρόπον δεῖ ἀποδέ-
 χεσθαι, δι' ἀπαιδευσίαν τῶν ἀναλυτικῶν τοῦτο δρῶσιν· δεῖ
 γὰρ περὶ τούτων ἤκειν προεπισταμένους, ἀλλὰ μὴ ἀκούοντας
 ζητεῖν. Ὅτι μὲν οὖν τοῦ φιλοσόφου καὶ τοῦ περὶ πάσης ⁶
 τῆς οὐσίας θεωροῦντος ἡ πέφυκεν, καὶ περὶ τῶν συλλογιστι-
 κῶν ἀρχῶν ἐστὶν ἐπισκέψασθαι, δῆλον. Προσῆκει δὲ τὸν
 μάλιστα γνωρίζοντα περὶ ἕκαστον γένος ἔχειν λέγειν τὰς
 βεβαιωτάτας ἀρχὰς τοῦ πράγματος, ὥστε καὶ τὸν περὶ τῶν
 ὄντων ἢ ὄντα ^k τὰς πάντων βεβαιωτάτας. Ἐστὶ δ' οὗτος ὁ ⁷
 φιλόσοφος. Βεβαιωτάτη δ' ἀρχὴ πασῶν περὶ ἣν διαψευ-
 σθῆναι ἀδύνατον· γνωριμωτάτην ^l τε γὰρ ἀναγκαῖον εἶναι
 τὴν τοιαύτην (περὶ γὰρ ^a μὴ γνωρίζουσιν, ἀπατῶνται πάν-
 τες) καὶ ἀνυπόθετον. Ἦν ^m γὰρ ἀναγκαῖον ἔχειν τὸν ὅτι-⁸
 οὔν ⁿ ξυγιέντα τῶν ὄντων, τοῦτο οὐχ ^o ὑπόθεσις· ^p ὁ δὲ γνω-
 ρίζειν ἀναγκαῖον τῷ ὅτι οὖν γνωρίζοντι, καὶ ἤκειν ^q ἔχοντα

^w ὄντως E. ^x οὐ T, ἐν Ab. ^y ὅτι om. T. ^z τὸ ὄν] τοῦ ὄν S.
^a εἰ S.Ab, εἰ ἢ E: vulgo εἰ ἢ. ^b ἢ [εἴτε T. ^c τε om. Ab. ^d ἔτι
om. S. ^e τις E.T.Ab: ceteri τι. ^f ἢ φύσις τοῦ ὄντος S. ^g τοῦ post
καὶ om. T. ^h εἴη ἂν S. ⁱ τις σοφία S.Ab. ^k τὰς περὶ πάντων Ab.
^l τε om. T. ^m γὰρ ἂν ἀναγκαῖον T. ⁿ ξυγιέντα Ab. ^o ὑποθέσει Ab.
^p ὁ] οὐ S. ^q ἔχοντι E.S.T.

ἀναγκαῖον. Ὅτι μὲν οὖν ἡ τοιαύτη πασῶν βεβαιοτάτη
 9 ἀρχή, δηλόν· τίς δ' ἔστιν αὕτη, μετὰ ταῦτα ὁ λέγομεν. Τὸ
 γὰρ αὐτὸ ἅμα ὑπάρχειν τε καὶ μὴ ὑπάρχειν ἀδύνατον τῷ
 αὐτῷ καὶ κατὰ τὸ αὐτό· καὶ ὅσα ἄλλα ᾧ προσδιορισαίμεθ'
 ἄν, ἔστω προσδιορισμένα πρὸς τὰς λογικὰς δυσχερείας.
 Αὕτη ὅδη πασῶν ἐστὶ βεβαιοτάτη τῶν ἀρχῶν· ἔχει γὰρ
 10 τὸν εἰρημένον διορισμόν. Ἀδύνατον γὰρ ὄντιν οὖν ταῦτόν
 ὑπολαμβάνειν εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καθάπερ τινὲς οἴονται λέ-
 γειν Ἡράκλειτον· οὐκ ἔστι γὰρ ἀναγκαῖον, ἃ τις λέγει,
 11 ταῦτα καὶ ὑπολαμβάνειν. Εἰ δὲ μὴ ἐνδέχεται ἅμα ὑπάρ-
 χειν τῷ αὐτῷ τὰναντία (ᾧ προσδιωρίσθω δ' ἡμῖν καὶ ταύτη
 τῇ προτάσει τὰ εἰωθότα), ἐναντία δ' ἐστὶ δόξα δόξη ἢ τῆς
 ἀντιφάσεως, φανερόν ὅτι ἀδύνατον ἅμα ὑπολαμβάνειν τὸν
 αὐτὸν εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὸ αὐτό· ἅμα γὰρ ἂν ἔχοι τὰς ἐναν-
 12 τίας δόξας ὁ διεψευσμένος περὶ τούτου. Διὸ πάντες οἱ
 ἀποδεικνύντες εἰς ταύτην ἀνάγουσιν ἐσχάτην δόξαν· φύσει
 γὰρ ἀρχὴ καὶ τῶν ἄλλων ἀξιωματῶν αὕτη πάντων.

4 Εἰσὶ δὲ τινες οἱ, καθάπερ εἶπομεν, αὐτοὶ τε ἐνδέχεσθαι
 φασὶ τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ἔτι καὶ ὑπολαμβάνειν οὕτως.
 Χρῶνται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ πολλοὶ καὶ τῶν περὶ φύσεως.
 Ἡμεῖς δὲ νῦν εἰλήφαμεν ὡς ἀδυνάτου ὄντος ἅμα εἶναι καὶ
 μὴ εἶναι, καὶ διὰ τούτου ἐδείξαμεν ὅτι βεβαιοτάτη αὕτη τῶν
 2 ἀρχῶν πασῶν. Ἀξιούσι δὲ καὶ τοῦτο ἀποδεικνύειν τινὲς
 δι' ἀπαιδευσίαν· ἐστὶ γὰρ ἀπαιδευσία τὸ μὴ γιγνώσκειν τί-
 νων δεῖ ζητεῖν ἀπόδειξιν καὶ τίνων οὐ δεῖ. Ὅλος μὲν γὰρ
 ἅπάντων ἀδύνατον ἀπόδειξιν εἶναι· εἰς ἄπειρον γὰρ ἂν
 3 βαδίζοι, ὥστε μὴδ' οὕτως εἶναι ἀπόδειξιν. Εἰ δὲ τίνων μὴ
 δεῖ ζητεῖν ἀπόδειξιν, τίνα ἀξιούσιν εἶναι μᾶλλον τοιαύτην

ἡ βεβαιοτάτη ἢ τοιαύτη πασῶν ἀρχὴ Αῃ, ἢ τοιαύτη ἀρχὴ πασῶν βεβαιο-
 τάτη S.T. ὁ λέγομεν S.T. τε add. Αῃ.Fῃ. τῷ αὐτῷ καὶ κατὰ om.
 Cῃ, καὶ om. S. ᾧ προσδιωρισάμεθα, omisso ἄν, Αῃ.Fῃ. ἔστω] οὕτω
 τὰ Αῃ. ὁ δ' ἀπασῶν E.S.T. μὴ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν ἅμα S. ἃ τῷ
 αὐτῷ ὑπάρχειν Αῃ. ᾧ προσδιωρίσθω ἡμῖν Αῃ. ταῦτα S.T.Αῃ. ἅμα
 ἀδύνατον Αῃ. διεψευσάμενος E. οἱ add. Αῃ.Fῃ. ἔτι καὶ μὴ ὑπ. T.
 ὡς add. E.S.Αῃ.Fῃ. ἢ τοῦτο S. ἢ ἀπασῶν Αῃ. ἢ δὲ T. ἢ πάν-
 των Αῃ. ἢ ἀπόδειξιν ἀδύνατον S. ὁ ἀπόδειξιν om. T. ῖ μᾶλλον εἶναι T.

ἀρχὴν οὐκ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν. Ἔστι δ' ἀποδείξαι ἐλεγκτικῶς καὶ περὶ τούτου ὅτι ἄδύνατον, ἂν μόνον τι λέγη ὁ ἀμφισβητῶν· ἂν δὲ μηθέν, γελοῖον τὸ ζῆτεῖν λόγον πρὸς τὸν μηθενὸς ἔχοντα λόγον, ἢ μὴ ἔχει· ὁμοίος γὰρ φυτῷ ὁ τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος ἤδη. Τὸ δ' ἐλεγκτικῶς ἀποδείξαι λέγω διαφέρειν καὶ τὸ ἀποδείξαι, ὅτι ὁ ἀποδεικνύων μὲν ἂν δόξειεν αἰτεῖσθαι τὸ ἐν ἀρχῇ, ἄλλου δὲ τοῦ τοιοῦτου αἰτίου ὄντος ἔλεγχος ἂν εἴη καὶ οὐκ ἀπόδειξις. Ἀρχὴ δὲ πρὸς ἅπαντα τὰ τοιαῦτα οὐ τὸ ἀξιῶν ἢ εἶναι τι λέγειν ἢ μὴ εἶναι (τούτο μὲν γὰρ τάχ' ἂν τις ὑπολάβοι τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖν), ἀλλὰ τὸ σημαίνειν γέ τι καὶ αὐτῷ καὶ ἄλλῳ· τούτο γὰρ ἀνάγκη, εἴπερ λέγοι τι. Εἰ γὰρ μὴ, οὐκ ἂν εἴη τῷ τοιοῦτῳ λόγος, οὐτ' αὐτῷ πρὸς αὐτὸν οὔτε πρὸς ἄλλον. Ἄν δέ τις τούτο διδῷ, ἔσται ἀπόδειξις· ἤδη γάρ τι ἔσται ὠρισμένον. Ἄλλ' αἴτιος οὐχ ὁ ἀποδεικνύς ἀλλ' ὁ ὑπομένων· ἀναιρῶν γὰρ λόγον ὑπομένει λόγον. Ἐτι δὲ ὁ τούτο συγχωρήσας συγκεχώρηκέ τι ἀληθὲς εἶναι χωρὶς ἀποδείξεως, ὥστε οὐκ ἂν πᾶν οὕτως καὶ οὐχ οὕτως ἔχοι. Πρῶτον μὲν οὖν δῆλον ὡς τούτῳ γ' αὐτὸ ἀληθές, ὅτι σημαίνει τὸ ὄνομα τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι τοδί· ὥστ' οὐκ ἂν πᾶν οὕτως καὶ οὐχ οὕτως ἔχοι. Ἐτι εἰ τὸ ἄνθρωπος σημαίνει ἓν, ἔστω τούτο τὸ ζῶον δίπουν. Λέγω δὲ τὸ ἐν σημαίνειν τούτο· εἰ τούτ' ἔστιν ἄνθρωπος, ἂν ἢ τι ἄνθρωπος, τούτ' ἔσται τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι. Διαφέρει δ' οὐθέν οὐδ' εἰ πλείω τις φαίη σημαίνειν, μόνον δὲ ὠρισμένα· τεθείη γὰρ ἂν ἐφ' ἐκάστῳ τῷ λόγῳ ἕτερον ὄνομα. Λέγω δ' οἶον, εἰ μὴ φαίη τὸ ἄνθρωπος ἐν σημαίνειν, πολλὰ δέ, ὧν ἑνὸς μὲν εἰς λό-

ἄδύνατον om. S. ζῆτεῖν τὸν λ. C^b. μὴ ἔχει A^b.F^b: ceteri μηθένα ἔχει (ἔχειν B^b.) λόγον. ἤδη A^b, ἤδη ἐστίν T: ceteri om.
 ὁ om. A^b. αἰτεῖσθαι S.A^b. τοῦ om. T. αἰτίου om. A^b.
 εἴη om. S.B^b.C^b. οὐχὶ A^b. ἀξίωμα οὖν ἢ S.B^b.C^b. τάχ' om. T. τι om. A^b. εἰ αὐτῷ A^b. εἰ] οὐ S.B^b.C^b. οὐτ' αὐτῷ A^b: ceteri οὐθ' αὐτῷ. ἂν A^b. ἔτι—ἔχοι add. A^b. ἅπαν A^b.
 τούτο om. T. εἰ] τὸ εἰ A^b. ἄνθρωπος om. A^b. ἢ] εἰ A^b.
 ἔσται A^b.F^b: ceteri ἐστι. εἰ ἐπὶ πλείω A^b. τῷ add. A^b. τὸν ἄνθρωπον E.S.T. ὧν εἰς μὲν εἴη λόγος A^b.

γος, τὸ ζῶον ὕδιπουν. ὠ Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι πλείους, ὠρισμένοι
 δὲ τὸν ἀριθμὸν· τεθείη γὰρ ἂν ἴδιον ὄνομα καθ' ἕκαστον ἔτων
 10 λόγων. Εἰ δὲ μὴ τεθείη ἀλλ' ἄπειρα σημαίνειν φαίη, φανε-
 ρὸν ὅτι οὐκ ἂν εἴη λόγος· τὸ γὰρ μὴ ἔν τι σημαίνειν οὐθὲν
 σημαίνειν ἐστίν, μὴ σημαίνοντων δὲ τῶν ὀνομάτων ἀνήρηται τὸ
 διαλέγεσθαι πρὸς ἀλλήλους, κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς
 αὐτόν· οὐθὲν γὰρ ἐνδέχεται νοεῖν ἢ μὴ νοοῦντα ἔν. Εἰ δ' ἐν-
 11 δέχεται, τεθείη ἂν ὄνομα τούτῳ τῷ πράγματι ἔν. ἂ Ἐστω
 ἔ δὴ, ὡσπερ ἔ ἐλέχθη κατ' ἀρχάς, ἔ σημαίνόν τι τὸ ὄνομα καὶ
 σημαίνον ἔν. Οὐ δὴ ἐνδέχεται τὸ ἔ ἀνθρώπῳ εἶναι ἔ σημαί-
 νειν ὅπερ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ, εἰ τὸ ἀνθρώπος σημαίνει ἔ μὴ
 12 μόνον καθ' ἑνὸς ἀλλὰ καὶ ἔν. Οὐ γὰρ τοῦτο ἀξιούμεν τὸ
 ἔν σημαίνειν τὸ καθ' ἑνός, ἐπεὶ οὕτω γε καὶ τὸ μουσικὸν καὶ
 ἔ τὸ λευκὸν καὶ ἔ τὸ ἀνθρώπος ἔν ἐσήμαινεν, ὡσπερ ἔν ἅπαντα
 ἔσται· συνώνυμα γάρ. Καὶ οὐκ ἔσται εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὸ
 αὐτὸ ἀλλ' ἔ κατ' ὁμωνυμίαν, ὡσπερ ἔ ἂν εἰ ὄν ἡμεῖς ἀνθρωπον
 13 καλοῦμεν, ἄλλοι μὴ ἀνθρωπον καλοῖεν. Τὸ δ' ἀπορούμενον
 οὐ τοῦτό ἐστιν, εἰ ἐνδέχεται ἔ τὸ αὐτὸ ἅμα ἔ εἶναι καὶ μὴ
 εἶναι ἀνθρωπον τὸ ὄνομα, ἀλλὰ τὸ πράγμα. Εἰ δὲ μὴ ση-
 μαίνει ἕτερον τὸ ἀνθρώπος καὶ τὸ μὴ ἀνθρώπος, δῆλον ὅτι
 καὶ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ τοῦ εἶναι ἀνθρώπῳ· ὡστ' ἔσται τὸ
 14 ἀνθρώπῳ εἶναι ἔ μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι· ἔν γὰρ ἔσται. Τοῦτο
 γὰρ σημαίνει ὅ τὸ εἶναι ἔν, ὡς λώπιον καὶ ἰμάτιον, εἰ ὁ λόγος
 εἰς. Εἰ δ' ἔσται ἔν, ἔν σημαίνει τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι καὶ μὴ
 ἀνθρώπῳ. ἂ Ἀλλ' ἐδέδεικτο ὅτι ἕτερον σημαίνει. ἂ Ἀνάγκη
 τοίνυν, εἴ τι ἔστιν ἀληθὲς εἰπεῖν, ὅτι ἀνθρώπος ζῶον εἶναι
 15 δῖπουν· τοῦτο γὰρ ἔν ὅ ἐσήμαινε τὸ ἀνθρώπος. Εἰ δ' ἀνάγκη
 ἔ τοῦτο, οὐκ ἐνδέχεται μὴ εἶναι ἔ τὸ αὐτὸ ζῶον δῖπουν· τοῦτο

ὕ διπουν om. E. ὠ εἶεν Ab. ἔ τὸν λόγον T.Ab. ἔ τι om. E.S.T.Ab.
 ἔ μὴ Ab: ceteri μηθὲν. ἂ ἔσται Fb. ἔ δὴ] ἄρα δὴ T, δὲ Fb. ἔ ἐλέχθη
 καὶ κατ' E. ἔ σημαίνειν τι Ab. ἔ ἀνθρώπος S. ἔ σημαίνειν—εἶναι]
 σημαίνειν ἀνθρώπῳ μὴ εἶναι Ab. ἔ μὴ om. S. ἔ τὸ post καὶ add. Ab.
 ἔ τὸ om. E.S.T. ἔ ἂν om. T. ἔ ἅμα τὸ αὐτὸ E.S.T. ἔ εἶναι καὶ]
 καὶ εἶναι καὶ S. ἔ μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι] τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ S. ὅ τὸ εἶναι
 ἔν] ἔν τὸ Ab. ἔ τοῦτο E.Ab: ceteri τότε. ἔ τὸ Ab: ceteri τότε.

γὰρ σημαίνει τὸ ἀνάγκη εἶναι, τὸ ἀδύνατον εἶναι μὴ εἶναι ἄνθρωπον. Οὐκ ἄρα ἐνδέχεται ἅμα ἀληθὲς εἶναι εἰπεῖν τὸ αὐτὸ ἄνθρωπον εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἄνθρωπον. Ὁ ἴδ' αὐτὸς λόγος 16 καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ εἶναι ἄνθρωπον· τὸ γὰρ ἀνθρώπῳ εἶναι καὶ τὸ μὴ ἰσ ἀνθρώπῳ εἶναι ἕτερον σημαίνει, εἴπερ καὶ τὸ λευκὸν εἶναι καὶ τὸ ἄνθρωπον εἶναι ἕτερον· πολὺ γὰρ ἀντίκειται ἐκεῖνο μάλλον, ὥστε ἰ σημαίνει ἕτερον. Εἰ δὲ καὶ τὸ λευκὸν ἴ φήσει τὸ αὐτὸ καὶ ἐν σημαίνει, πάλιν τὸ αὐτὸ ἐροῦμεν ὅπερ καὶ πρότερον ἐλέχθη, ὅτι ἠ ἐν πάντα ἐστὶ καὶ οὐ μόνον τὰ ἀντικείμενα. Εἰ δὲ μὴ ἐνδέχεται τοῦτο, συμβαίνει τὸ λεχθέν, ἂν ἀποκρίνηται τὸ ἐρωτώμενον. Ἐὰν δὲ προστιθῇ ἰ ἐρωτῶντος ἀπλῶς καὶ τὰς ἀποφάσεις, οὐκ ἀποκρίνεται τὸ ἐρωτώμενον. Οὐθὲν γὰρ κωλύει ἴ εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ ἄνθρω- 18 πον καὶ λευκὸν καὶ ἄλλα μυρία τὸ πλῆθος· ἀλλ' ὁμως ἰ ἐρομένου εἰ ἀληθὲς εἰπεῖν ἄνθρωπον τοῦτο εἶναι ἢ οὐ, ἀποκριτέον τὸ ἐν σημαίνον, καὶ οὐ προσθετέον ὅτι καὶ λευκὸν καὶ μέγα. Καὶ γὰρ ἀδύνατον ἄπειρά ἰ γ' ὄντα τὰ συμβεβηκότα διελθεῖν ἢ ἰ οὖν ἅπαντα διελθέτω ἢ μηθέν. Ὁμοίως 19 τοίνυν εἰ καὶ μυριάκις ἐστὶ τὸ αὐτὸ ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος, οὐ προσαποκριτέον τῷ ἰ ἐρομένῳ εἰ ἔστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἔστιν ἰ ἅμα καὶ οὐκ ἄνθρωπος, εἰ ἰ μὴ καὶ τὰλλα ὅσα συμβέβηκε προσαποκριτέον, ὅσα ἐστὶν ἢ μὴ ἐστὶν· εἰ δὲ τοῦτο ποιῆ, οὐ διαλέγεται. Ὁλως δ' ἀναιροῦσιν οἱ τοῦτο λέγοντες οὐσίαν καὶ τὸ τί ἦν ἰ εἶναι. Πάντα γὰρ ἀνάγκη 20 συμβεβηκέναί φάσκειν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὅπερ ἀνθρώπῳ εἶναι ἰ ἢ ζῳῆ εἶναι, ἰ μὴ εἶναι. Εἰ γὰρ ἔσται τι ὅπερ ἀνθρώπῳ εἶναι, τοῦτο οὐκ ἔσται μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι ἢ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ, καίτοι αὐταὶ ἀποφάσεις τούτου· ἐν γὰρ ἦν ἰ ἐσήμηνε, καὶ ἦν τοῦτο τινὸς ἰ οὐσία. Τὸ δ' οὐσίαν ἰ σημαίνει ἐστὶν ὅτι οὐκ 21

ἰ αὐτὸς δὲ A^b. ἰ εἶναι ἀνθρώπῳ T. ἰ σημαίνει A^b. ἰ φησι A^b.
 ἠ ἐν τὰ πάντα S. ἰ ἐρωτῶντος τινος ἀπλῶς S.T. ἴ τὸ αὐτὸ εἶναι A^b.
 ἰ ἐρομένου E. ἰ γ' om. S. ἰ οὖν τὰ ἄπειρα πάντα διελθετέον A^b.
 ἰ ἐρομένῳ E. ἰ ἅμα] ἀλλὰ A^b. ἰ μὴ καὶ] καὶ μὴ S. ἰ εἶναι μὴ εἶναι
 πάντα A^b. ἰ ἢ] τὸ μὴ ἢ C^b. ἢ—ἀνθρώπῳ εἶναι om. E. ἰ μὴ εἶναι τι
 ἦν εἶναι τινός. εἰ A^b. ἰ ἐσήμανε T.A^b. ἰ οὐσία τῆδ' οὐσία S. ἰ ση-
 μαίνειν δ' αὐτῆς ἐστὶν A^b.

ἄλλο τι τὸ εἶναι αὐτῷ. Εἰ δ' ἔσται ^m αὐτῷ τὸ ὅπερ ἀνθρώπῳ εἶναι ⁿ ἢ ὅπερ ^o μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι ἢ ὅπερ μὴ εἶναι
 22 ἀνθρώπῳ, ἄλλο ^p τι ἔσται. Ὡστ' ἀναγκαῖον αὐτοῖς λέγειν
 ὅτι οὐθενὸς ἔσται τοιοῦτος λόγος, ἀλλὰ πάντα κατὰ συμ-
 βεβηκός· ^q τούτῳ γὰρ διώρισταί οὐσία καὶ τὸ συμβεβηκός·
 τὸ γὰρ λευκὸν τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν, ὅτι ^r ἔστι μὲν λευ-
 23 κός ἀλλ' οὐχ ὅπερ λευκόν. Εἰ δὲ πάντα κατὰ συμβεβηκός
 λέγεται, οὐθέν ἔσται πρῶτον τὸ καθόλου, ^s εἰ αἰεὶ τὸ συμ-
 βεβηκός καθ' ὑποκειμένου τινὸς σημαίνει τὴν κατηγορίαν.
 Ἄνάγκη ἄρα εἰς ἀπειρον ἰέναι. Ἄλλ' ἀδύνατον· ^t οὐδὲ γὰρ
^v πλείω συμπλέκεται δυοῖν· τὸ γὰρ συμβεβηκός οὐ συμβε-
 βηκότηι συμβεβηκός, εἰ μὴ ὅτι ἄμφω συμβέβηκε ταύτῳ.
 24 Λέγω δ' οἶον τὸ λευκὸν ^w μουσικόν, καὶ τοῦτο λευκόν, ὅτι
 ἄμφω τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν. Ἄλλ' οὐχ ὁ Σωκράτης
 μουσικός ^x οὕτως, ὅτι ἄμφω συμβέβηκεν ἐτέρῳ τινί. Ἐπεὶ
 τοίνυν τὰ μὲν οὕτως τὰ δ' ^y ἐκείνως λέγεται συμβεβηκότα,
 ὅσα οὕτως λέγεται ὡς τὸ λευκὸν τῷ Σωκράτει, οὐκ ἐνδέχε-
 ται ἀπειρα εἶναι ἐπὶ τὸ ^z ἄνω, οἶον τῷ Σωκράτει τῷ ^a λευκῷ
 ἕτερόν τι συμβεβηκός· οὐ γὰρ γίγνεται τι ἐν ἐξ ἀπάντων.
 25 Οὐδὲ δὴ τῷ λευκῷ ^b ἕτερόν τι ἔσται συμβεβηκός, οἶον τὸ
 μουσικόν· οὐθέν τε ^c γὰρ μᾶλλον τοῦτο ἐκείνῳ ἢ ἐκείνῳ τούτῳ
 συμβέβηκεν, καὶ ἅμα διώρισταί ὅτι τὰ μὲν ^d οὕτω συμβέ-
 βηκε, τὰ δ' ὡς τὸ μουσικόν Σωκράτει· ὅσα δ' οὕτως, οὐ
 συμβεβηκότηι συμβέβηκε ^e τὸ συμβεβηκός, ἀλλ' ὅσα ^f ἐκεί-
 26 νως, ὥστ' οὐ πάντα κατὰ συμβεβηκός λεχθήσεται. Ἔσται
 ἄρα τι καὶ ὡς οὐσίαν σημαῖνον. Εἰ δὲ τοῦτο, δέδεικται ὅτι
 ἀδύνατον ἅμα κατηγορεῖσθαι τὰς ἀντιφάσεις. Ἐπι εἰ ἀλη-
 θεῖς αἱ ἀντιφάσεις ἅμα ^g κατὰ τοῦ αὐτοῦ πᾶσαι, δῆλον ὡς
 27 ἅπαντα ἔσται ἐν Ἔσται γὰρ τὸ αὐτὸ καὶ τριήρης καὶ τοῖ-

^m αὐτῷ τὸ] τί Ab. ⁿ ἢ add. Ab. ^o ἀνθρώπῳ μὴ Ab. ^p τι add. Ab.
^q τούτῳ S.T. τούτῳ—συμβεβηκός om. E. ^r ἔσται S. ^s εἰ δ' αἰεὶ E.S.T.
^t οὐ S.T. ^v πλείω] δύο Ab. ^w μουσικόν] καὶ μ. T. ^x οὕτως S.
^y ἐκείνως] ἄλλως T. ^z ἄνω] ἀνθρώπῳ T. ^a λευκῷ καὶ ἔτ. T. ^b ἔσται
 ἕτερόν τι S. ^c γὰρ om. T. ^d τούτῳ Ab. ^e τὸ om. E.S. ^f ἐκείνῳ S.
^g κατὰ] καὶ S.

χος καὶ ἄνθρωπος, εἰ κατὰ ^h παντός ⁱ τι ἢ καταφῆσαι ἢ ἀποφῆσαι ἐνδέχεται, καθάπερ ἀνάγκη τοῖς τὸν Πρωταγόρου ^k λέγουσι λόγον. Εἰ γὰρ τῷ ^l δοκεῖ μὴ εἶναι τριήρης ὁ ἄνθρωπος, δῆλον ^m ὅτι οὐκ ⁿ ἔστι τριήρης· ὥστε καὶ ἔστιν, εἴπερ ^o ἡ ἀντίφασις ἀληθής. Καὶ γίγνεται δὴ τὸ τοῦ ¹ Αναξ- 28
αγόρου, ὁμοῦ πάντα χρήματα· ὥστε μηθὲν ἀληθῶς ^p ὑπάρχειν. Τὸ ἀόριστον οὖν ^q εἰκόασι λέγειν, καὶ οἰόμενοι ^r τὸ ὄν λέγειν περὶ τοῦ μὴ ὄντος λέγουσιν· τὸ γὰρ δυνάμει ὄν καὶ μὴ ἐντελεχείᾳ ^s τὸ ἀόριστόν ἐστιν. Ἄλλὰ μὲν λεκτέον γ' ²⁹
^t αὐτοῖς κατὰ παντός τὴν κατάφασιν ἢ τὴν ἀπόφασιν· ἄτοπον γὰρ εἰ ἐκάστῳ ἢ μὲν αὐτοῦ ἀπόφασις ὑπάρξει, ἢ δ' ἐτέρου ὃ μὴ ὑπάρχει αὐτῷ οὐχ ὑπάρξει. Λέγω δ' οἶον εἰ ἀληθὲς εἰπεῖν τὸν ἄνθρωπον ὅτι οὐκ ἄνθρωπος, δῆλον ὅτι καὶ ^v οὐ τριήρης. Εἰ μὲν οὖν ἡ κατάφασις, ἀνάγκη καὶ τὴν ³⁰
ἀπόφασιν· εἰ δὲ μὴ ὑπάρχει ἡ κατάφασις, ^w ἢ γε ἀπόφασις ὑπάρξει· μᾶλλον ^x ἢ ^y αὐτοῦ. Εἰ οὖν κακείνη ὑπάρχει, ὑπάρξει καὶ ἡ τῆς τριήρους· εἰ δ' αὕτη, καὶ ἡ κατάφασις. Ταῦτά τε οὖν συμβαίνει τοῖς λέγουσι τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ὅτι οὐκ ἀνάγκη ^z ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι. Εἰ γὰρ ἀληθὲς ^a ἐστιν ³¹
ὅτι ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος, δῆλον ὅτι καὶ οὐτ' ἄνθρωπος· οὐτ' οὐκ ἄνθρωπος ἔσται· τοῖν γὰρ δυοῖν δύο ἀποφάσεις. Εἰ δὲ μία ἐξ ^b ἀμφοῖν ἐκείνη, καὶ αὕτη μία ἂν εἴη ἀντικειμένη. ^c Ἔτι ἦτοι περὶ ἅπαντα οὕτως ἔχει, καὶ ἔστι ^d καὶ ³²
λευκὸν καὶ ^e οὐ λευκὸν καὶ ὄν καὶ οὐκ ὄν, καὶ περὶ τὰς ἄλλας φάσεις καὶ ἀποφάσεις ὁμοιοτρόπως, ἢ οὐ ἀλλὰ ^f περὶ μὲν τινας, περὶ τινας δ' οὐ. Καὶ εἰ μὲν μὴ περὶ πάσας, αὐταὶ ³³
ἂν εἶεν ὁμολογούμεναι· εἰ δὲ περὶ πάσας, πάλιν ^g ἦτοι καθ' ὅσων τὸ φῆσαι καὶ ἀποφῆσαι καὶ καθ' ὅσων ἀποφῆσαι καὶ

^h πάντα S. ⁱ τι om. Ab. ^k λόγον λέγουσιν Ab. ^l δοκεῖν S.Ab.
^m ὅτι] ὡς Ab. ⁿ ἔστι] ἔσται T. ^o ἢ] ἢν ἢ Ab. ^p ἐνυπάρχειν E,
ἐν ὑπάρχειν S.T. ^q εἰκόασι τῆς ὕλης λέγειν T. ^r λέγειν τὸ ὄν Ab.
^s τοῦ T. ^t αὐτὸς S. ^v οὐ] ἢ τριήρης ἢ οὐ Ab. ^w ἢ] εἰ ἢ E.
^x ἢ] ἢ S, ἢ ἢ E.T, om. Ab. ^y post αὐτοῦ T. ἢ τῆς τριήρους. ^z ἢ
ante φάναι om. S.T. ^a ἐστιν add. Ab. ^b ἀμφοτέρων E.S.T. ^c ἔτι]
τι Ab, ἔτι εἴτι T. ^d καὶ post ἔστι om. T. ^e οὐ om. S. ^f μὲν περὶ Ab.
^g ἦτοι] εἴτι T.

φῆσαι, ἢ κατὰ μὲν ὦν φῆσαι καὶ ἀποφῆσαι, ^h καθ' ὅσων δὲ
 34 ἀποφῆσαι οὐ ⁱ πάντων φῆσαι. Καὶ εἰ μὲν οὕτως, εἴη ἂν τι
 παγίως οὐκ ὄν, καὶ αὕτη βεβαία δόξα· καὶ εἰ τὸ μὴ εἶναι,
 βέβαιόν τι καὶ γνώριμον· γνωριμωτέρα ^k γὰρ ἂν εἴη ^l ἢ φά-
 σις ^m ἢ ἀντικειμένη. Εἰ δὲ ὁμοίως καὶ ⁿ ὦν ἔστιν ἀποφῆσαι
 κατὰ τούτων ἔστι φάναι, ἀνάγκη ἦτοι ἀληθὲς διαιροῦντα λέ-
 35 γειν, οἷον ὅτι λευκὸν καὶ πάλιν ὅτι οὐ λευκόν, ἢ οὐ. Καὶ
 εἰ μὲν μὴ ἀληθὲς διαιροῦντα ^o λέγειν, οὐ λέγει τε ταῦτα
 καὶ οὐκ ἔστιν οὐθέν· τὰ δὲ μὴ ὄντα πῶς ἂν φθέγγαιτο ἢ
^p νοήσειεν; Καὶ ^q πάντα δ' ἂν εἴη ἓν, ὥσπερ καὶ πρότερον
 εἴρηται, καὶ ταυτόν ἔστι ^r καὶ ἄνθρωπος καὶ θεὸς καὶ τριή-
 36 ρης καὶ αἱ ἀντιφάσεις αὐτῶν. Εἰ ^s γὰρ ὁμοίως καθ' ἑκάστου,
^v οὐθέν διοίσει ἕτερον ἑτέρου· εἰ γὰρ διοίσει, τοῦτ' ἔστι
 ἀληθὲς καὶ ἴδιον. Ὅμοίως δὲ ^w καὶ εἰ διαιροῦντα ἐνδέχεται
 ἀληθεύειν, συμβαίνει τὸ λεχθέν. Πρὸς δὲ τούτῳ ὅτι πάντες
 ἂν ^x ἀληθεύοιεν καὶ πάντες ἂν ψεύδοιντο, καὶ αὐτὸς αὐτὸν
 ὁμολογεῖ ψεύδεσθαι. Ἄμα δὲ φανερόν ὅτι περὶ οὐθενός
 37 ἔστι πρὸς τοῦτον ἢ σκέψις· οὐθέν γὰρ λέγει. Οὔτε γὰρ
 οὕτως οὔτ' οὐχ οὕτως λέγει, ἀλλ' οὕτως τε καὶ οὐχ οὕτως.
 Καὶ πάλιν γε ταῦτα ^y ἀπόφησιν ἄμφω, ὅτι οὔθ' οὕτως οὔτε
^z οὐχ οὕτως· εἰ γὰρ μὴ, ἤδη ἂν τι ^a εἴη ὠρισμένον. Ἔτι εἰ
 ὅταν ἢ φάσις ἀληθὴς ἢ, ἢ ἀπόφασις ψευδής, καὶ αὕτη ἀλη-
 θὴς ^b ἢ, ἢ κατάφασις ψευδής, οὐκ ἂν εἴη ^c τὸ αὐτὸ ἅμα φάναι
 38 καὶ ἀποφάναι ἀληθῶς. Ἄλλ' ἴσως φαίεν ἂν τοῦτ' εἶναι τὸ
 ἐξ ἀρχῆς κείμενον. Ἔτι ἄρα ὁ μὲν ἢ ἔχειν πως ὑπολαμβάνω-
 νων ἢ μὴ ἔχειν διέψευσται, ὁ δὲ ἄμφω ἀληθεύει; Εἰ ^d γὰρ
 ἀληθεύει, τί ἂν εἴη τὸ λεγόμενον ὅτι τοιαύτη τῶν ὄντων ἢ
^e φύσις; Εἰ δὲ μὴ ἀληθεύει, ἀλλὰ μᾶλλον ἀληθεύει ^f ὁ ἐκεί-

^h καθ'] καὶ καθ' T. ⁱ πάντως E.S. ^k γὰρ add. Ab. ^l ἢ om. T.
^m ἢ ἀντικειμένη] ἢ ἢ ἀντικειμένη ἀπόφασις Ab. ⁿ ὦν—φάναι Ab: ceteri
 ὅσα ἀποφῆσαι φάναι. ^o λέγειν] λέγει Ab. ^p νοήσεις Ab: ceteri βαδί-
 σιειν. ^q ἅπαντα Ab. ^r καὶ post ἔστι om. T. ^s γὰρ Ab: ceteri δ'.
^t ἕκαστου S.T. ^v οὐδενὶ Ab. ^w εἰ καὶ T. ^x ἀληθεύσειεν Ab. ^y ἀπό-
 φασιν T. ^z post οὐχ οὕτως S. λέγει, ἀλλ' οὕτως τε καὶ οὐχ οὕτως.
^a εἴη] πω Ab. ^b ἢ alterum om. Ab. ^c ἅμα τὸ αὐτὸ E.S.T. ^d γὰρ]
 γὰρ μὴ Ab. ^e φύσις] φύσις ἀληθεύει S. ^f ὁ] ἢ ὁ Ab.

νως ὑπολαμβάνων, ἤδη πως ἔχει ἂν τὰ ὄντα, καὶ τοῦτ' ἀλη-
 θές ἂν εἴη, καὶ οὐχ ἅμα καὶ οὐκ ἀληθές. Εἰ δὲ ὁμοίως³⁹
 ἅπαντες καὶ ψεύδονται ἔκαστος ἀληθῆ λέγουσιν, οὔτε^h φθέγγε-
 σθαι οὔτ' εἰπεῖν τῷ τοιούτῳⁱ ἔστιν ἅμα γὰρ^k ταῦτά τε καὶ
 οὐ ταῦτα λέγει. Εἰ δὲ μηθὲν ὑπολαμβάνει ἀλλ' ὁμοίως
 οἶεται καὶ οὐκ οἶεται, τί ἂν διαφερόντως ἔχει^l τῶν πεφυκό-
 των; Ὅθεν καὶ μάλιστα φανερόν ἐστιν ὅτι οὐθὲς οὕτω διά-
 κριταί οὔτε τῶν ἄλλων οὔτε τῶν λεγόντων τὸν λόγον τοῦτον.
 Διὰ τί γὰρ βαδίζει Μέγαράδε ἀλλ' οὐχ ἡσυχάζει οἰόμε-⁴⁰
 νος βαδίζειν; Οὐδ' ἔμυθός ἐσθ' ἐπορεύεται εἰς φρέαρ ἢⁿ εἰς
 φάραγγα, εἰάν τύχη, ἀλλὰ φαίνεται εὐλαβούμενος, ὡς οὐχ
 ὁμοίως οἰόμενος μὴ ἀγαθὸν εἶναι^o τὸ ἐμπεσεῖν καὶ ἀγαθόν;
 Δῆλον ἄρα ὅτι τὸ μὲν βέλτιον ὑπολαμβάνει τὸ δ' οὐ βέλ-
 τιον. Εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τὸ μὲν ἄνθρωπον τὸ δ' οὐκ ἄνθρωπον⁴¹
 καὶ τὸ μὲν γλυκὺ τὸ δ' οὐ γλυκὺ ἀνάγκη ὑπολαμβάνειν.
 Οὐ γὰρ ἐξ ἴσου ἅπαντα ζητεῖ καὶ ὑπολαμβάνει, ὅταν^p οἰη-
 θεῖς βέλτιον εἶναι τὸ πιεῖν ὕδωρ καὶ ἰδεῖν ἄνθρωπον εἶτα
 ἠζητῆ αὐτά· καίτοι^r γ' ἔδει, εἰ ταῦτόν ἦν ὁμοίως καὶ ἄν-
 θρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἄλλ' ὅπερ ἐλέχθη, οὐθὲς ὅς οὐ⁴²
 φαίνεται τὰ μὲν εὐλαβούμενος τὰ δ' οὔ. Ὡστε, ὡς^s εἰκότως,
 πάντες ὑπολαμβάνουσιν ἔχειν ἀπλῶς, εἰ μὴ περὶ ἅπαντα,
 ἀλλὰ περὶ τὸ ἄμεινον καὶ χεῖρον. Εἰ δὲ μὴ ἐπιστάμενοι⁴³
 ἀλλὰ δοξάζοντες, πολὺ μᾶλλον ἐπιμελητέον ἂν εἴη τῆς ἀλη-
 θείας, ὥσπερ καὶ νοσῶδει ὄντι ἢ ὑγιεινῷ τῆς ὑγιείας· καὶ
 γὰρ ὁ δοξάζων πρὸς^t τὸν ἐπιστάμενον οὐχ ὑγιεινῶς διάκει-
 ται πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἔτι^v εἰ ὅτι μάλιστα πάντα οὕτως⁴⁴
 ἔχει καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τό γε μᾶλλον καὶ ἥττον ἐνεστίν
 ἐν τῇ φύσει τῶν ὄντων· οὐ γὰρ ἂν ὁμοίως φήσαιμεν εἶναι
 τὰ^w δύο ἄρτια καὶ τὰ τρία, οὐδ' ὁμοίως διέψευσται ὁ τὰ
 τέτταρα^x πέντε οἰόμενος καὶ ὁ χίλια. Εἰ οὖν μὴ ὁμοίως

ἔ καὶ οὐκ ἀλ. E. ^h φθέγγεσθαι S. ⁱ ἔσται Ab. ^k ταῦτά τε καὶ οὐ
 ταῦτά plerique. ^l τῶν] τί τῶν T. ^m εὐθύς Ab. ⁿ εἰς post ἢ om. E.
^o τὸ om. E. ^p οἰηθῆς Ab. ^q ζητεῖ S.T.Ab. ^r γε δεῖ T, ἔδει γ' E.S.
^s ὡς om. T. ^t τὸν om. S. ^v εἰ] ἢ T. ^w δύο] δύο εἶναι Ab. ^x πέντε]
 πάντα E.

- 45 δῆλον ὅτι ἄτερος ἦττον, ὥστε μᾶλλον ἀληθεύει. Εἰ οὖν τὸ μᾶλλον ἐγγύτερον, εἴη γε ἂν ὕτι ἀληθές οὐ ἐγγύτερον τὸ μᾶλλον ἀληθές. Καὶ εἰ μὴ ἐστίν, ἀλλ' ἤδη γέ τι ἐστὶ βεβαιότερον καὶ ἀληθινώτερον, καὶ τοῦ λόγου ἀπηλλαγμένοι ἂν εἴημεν τοῦ ἀκράτου καὶ κωλύοντος τι τῇ διανοίᾳ ὀρίσαι.
- 5 Ἔστι δ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς δόξης καὶ ὁ Πρωταγόρου λόγος, καὶ ἀνάγκη ὁμοίως ἂν ἀμφω αὐτοὺς ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι. Εἴτε γὰρ τὰ δοκοῦντα πάντα ἐστὶν ἀληθῆ καὶ τὰ φαινόμενα, ἀνάγκη πάντα ἅμα ἀληθῆ καὶ ψευδῆ ^a εἶναι. Πολλοὶ γὰρ τὰναντία ὑπολαμβάνουσιν ἀλλήλοις, καὶ τοὺς μὴ ταῦτα δοξάζοντας ἑαυτοῖς διεψεύσθαι νομίζουσιν· ὥστ' ἀνάγκη τὸ αὐτὸ ² εἶναί τε καὶ μὴ εἶναι. Καὶ εἰ τούτ' ἐστίν, ἀνάγκη τὰ δοκοῦντα ^b εἶναι πάντ' ἀληθῆ· τὰ ἀντικείμενα γὰρ δοξάζουσιν ἀλλήλοις οἱ διεψευσμένοι καὶ ἀληθεύοντες. Εἰ οὖν ἔχει τὰ ὄντα οὕτως, ^c ἀληθεύουσιν πάντες. Ὅτι μὲν οὖν ^d ἀπὸ τῆς αὐτῆς εἰσὶ διανοίας ἀμφοτέροι οἱ λόγοι, δῆλον. Ἔστι δ' οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος πρὸς ^e πάντας τῆς ἐντεύξεως· οἱ μὲν γὰρ ³ πειθοῦς δέονται, οἱ δὲ βίας. Ὅσοι μὲν γὰρ ἐκ τοῦ ἀπορηῆσαι ὑπέλαβον οὕτως, τούτων εὐίατος ἢ ἄγνοια· οὐ γὰρ πρὸς τὸν λόγον ἀλλὰ πρὸς τὴν διάνοιαν ἢ ἀπάντησις αὐτῶν· ὅσοι δὲ λόγου χάριν λέγουσι, τούτων δ' ἔλεγχος ἴσσις τοῦ ^f τ' ἐν ⁴ τῇ φωνῇ λόγου καὶ τοῦ ἐν τοῖς ὀνόμασιν. Ἐλήλυθε δὲ τοῖς διαποροῦσιν αὕτη ἢ δόξα ἐκ τῶν αἰσθητῶν, ἢ μὲν τοῦ ἅμα τὰς ἀντιφάσεις καὶ τὰναντία ^g ὑπάρχειν ὀρῶσιν ἐκ ταύτου ⁵ γινόμενα τὰναντία. Εἰ οὖν μὴ ἐνδέχεται ^h γενέσθαι τὸ μὴ ὄν, προῦπῆρχεν ὁμοίως τὸ πρᾶγμα ⁱ ἀμφω ὄν, ὥσπερ καὶ Ἄναξαγόρας μεμίχθαι πᾶν ἐν παντί φησι καὶ Δημόκριτος· καὶ γὰρ οὗτος τὸ κενὸν καὶ τὸ πλήρες ὁμοίως καθ' ὅτι οὖν ὑπάρχειν μέρος, καίτοι τὸ μὲν ὄν τούτων εἶναι, τὸ δὲ μὴ ὄν.
- ⁶ Πρὸς μὲν ^k οὖν τοὺς ἐκ τούτων ὑπολαμβάνοντας ἐροῦμεν ὅτι

ὕτι om. A^b. ^z αὐτοὺς ἀμφω A^b. ^a εἶναι post ἀνάγκη A^b. ^b πάντα εἶναι T. ^c ἀληθεύουσιν E.S.T. ^d εἰσὶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δ. οἱ τοιοῦτοι λόγοι A^b. ^e ἅπαντας E.S.T. ^f τ' om. A^b. ^g ὑπάρξειν E.T. ^h γίνεσθαι A^b. ⁱ post ἀμφω ὄν A^b. τουτέστιν ὄν καὶ μὴ ὄν. ^k οὖν add. E.A^b.

τρόπον μὲν τινα ¹ ὀρθῶς λέγουσι, τρόπον δὲ τινα ἀγνοοῦσιν. Τὸ γὰρ ὃν λέγεται διχῶς, ὥστ' ἔστιν ὃν τρόπον ἐνδέχεται γίγνεσθαι τι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ἔστι δ' ^m ὃν οὐ, καὶ ἅμα τὸ αὐτὸ εἶναι ⁿ καὶ ὃν καὶ μὴ ὄν, ἀλλ' οὐ ^o κατὰ P ταῦτ' ὄν· δύναμι μὲν γὰρ ἐνδέχεται ἅμα ταῦτ' εἶναι τὰ ἐναντία, ἐντελεχεία δ' οὐ. Ἔτι δ' ἀξιόσομεν αὐτοὺς ὑπολαμβάνειν καὶ ἄλ-
λην ^q τινα οὐσίαν εἶναι τῶν ὄντων, ἣ οὔτε κίνησις ὑπάρχει οὔτε φθορὰ οὔτε γένεσις τὸ παράπαν. Ὅμοιος δὲ καὶ ἡ περὶ τὰ φαινόμενα ἀλήθεια ἐνίοις ἐκ τῶν αἰσθητῶν ἐλήλυθεν. Τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς οὐ πλήθει κρίνεσθαι οἴονται προσήκειν ⁸ οὐδὲ ὀλιγότητι, τὸ δ' αὐτὸ τοῖς μὲν γλυκὺ γευομένοις ^r δοκεῖν εἶναι, τοῖς δὲ πικρόν· ὥστ' εἰ πάντες ἔκαμνον ἢ πάντες παρεφρόνου, δύο δ' ἢ τρεῖς ὑγίαινον ἢ νοῦν εἶχον, δοκεῖν ἂν τούτους κάμνειν καὶ παραφρονεῖν, τοὺς δ' ἄλλους οὐ. Ἔτι ^s δὲ ⁹ πολλοῖς τῶν ^t ἄλλων ^v ζῴων τὰναντία ^w περὶ τῶν αὐτῶν φαίνεσθαι καὶ ἡμῖν, καὶ αὐτῷ δὲ ἐκάστῳ πρὸς αὐτὸν οὐ ταῦτ' αὐτὰ κατὰ τὴν αἴσθησιν αἰεὶ δοκεῖν. Ποῖα οὖν τούτων ^x ἀληθῆ ἢ ψευδῆ, ἄδηλον· οὐθὲν γὰρ μᾶλλον τάδε ἢ τάδε ἀληθῆ, ἀλλ' ὁμοίως. Διὸ Δημόκριτός γε φησιν ἦτοι οὐθὲν εἶναι ἀληθὲς ἢ ἡμῖν γ' ἄδηλον. ^y Ὅλως δὲ διὰ τὸ ὑπολαμβάνειν φρόνησιν ¹⁰ μὲν τὴν αἴσθησιν, ταύτην δ' εἶναι ἀλλοίωσιν, τὸ φαινόμενον κατὰ τὴν αἴσθησιν ἐξ ἀνάγκης ἀληθὲς εἶναι φασιν· ἐκ τούτων γὰρ καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Δημόκριτος καὶ τῶν ἄλλων ὡς ἔπος εἰπεῖν ἕκαστος τοιαύταις δόξαις γεγένηται ἔνοχοι. Καὶ ¹¹ γὰρ Ἐμπεδοκλῆς μεταβάλλοντας τὴν ἔξιν μεταβάλλειν φησὶ τὴν φρόνησιν·

πρὸς παρεὸν γὰρ μῆτις ^z ἐναύξεται ἀνθρώποισιν.

Καὶ ἐν ἑτέροις δὲ λέγει ὅτι

ὅσσον . . . ἀλλοῖοι ^a μετέφυν, ^b τόσον ἄρ σφισιν αἰεὶ
καὶ τὸ φρονεῖν ἀλλοῖα παρίστατο.

¹ ἀληθῶς T. ^m ὃν] ὅπως Ab. ⁿ καὶ ante ὃν add. Ab. ^o κατὰ om. Ab. P αὐτὸ T. ^q τινα add. Ab. ^r δοκεῖ E.S.T. ^s δὲ καὶ π. Ab. ^t ἄλλων om. Ab. ^v ζῴων ὑγαινοῦσι τὰν. Ab.Fb. ^w περὶ τῶν αὐτῶν add. Ab. ^x ψευδῆ ἢ ἀληθῆ T. ^y ὁμοίως Ab. ^z ἀέξεται S.Bb.Cb. ^a μετέφην S.T.Ab. ^b τόσσον E.

12 Καὶ Παρμενίδης δὲ ἀποφαίνεται τὸν αὐτὸν τρόπον

ὡς γὰρ ^c ἕκαστος ^d ἔχει κρᾶσιν μελέων πολυκάμπτων,
^e τὼς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται. . . . Τὸ γὰρ αὐτὸ
 ἔστιν ὅπερ φρονέει μελέων ^f φύσις ἀνθρώποισιν
 καὶ πᾶσιν καὶ παντί· τὸ γὰρ πλεόν ἐστὶ νόημα.

13 Ἄναξαγόρου δὲ ^g καὶ ἀπόφθεγμα μνημονεύεται πρὸς τῶν
 ἐταίρων ^h τινάς, ὅτι τοιαῦτ' αὐτοῖς ἔσται τὰ ὄντα οἷα ἂν
 14 ὑπολάβωσιν. Φασὶ δὲ καὶ τὸν ^v Ὀμηρον ⁱ ταύτην ἔχοντα φαί-
 νεσθαι τὴν δόξαν, ὅτι ἐποίησε τὸν ^v Ἐκτορα, ὡς ἐξέστη ὑπὸ
 τῆς πληγῆς, κείσθαι ἄλλοφρονέοντα, ὡς φρονούντας μὲν καὶ
 τοὺς παραφρονούντας ἀλλ' οὐ ταυτά. Δῆλον οὖν ὅτι, ^k εἰ
 ἀμφότεραι φρονήσεις, καὶ τὰ ὄντα ἅμα οὕτω τε καὶ οὐχ
 15 οὕτως ^l ἔχει. ^m Ἡ καὶ χαλεπώτατον τὸ συμβαῖνον ἐστίν·
 εἰ γὰρ οἱ μάλιστα τὸ ἐνδεχόμενον ἀληθὲς ἐωρακότες (οὔτοι
 δ' εἰσὶν οἱ μάλιστα ζητοῦντες αὐτὸ καὶ φιλοῦντες) οὔτοι τοι-
 αύτας ἔχουσι τὰς δόξας καὶ ταῦτα ἀποφαίνονται περὶ τῆς
 ἀληθείας, πῶς οὐκ ἄξιον ⁿ ἀθυμῆσαι τοὺς φιλοσοφεῖν ἐγγχει-
 ροῦντας; Τὸ γὰρ τὰ ^o πετόμενα διώκειν τὸ ζητεῖν ἂν εἴη
 16 τὴν ἀλήθειαν. Αἴτιον δὲ τῆς δόξης τούτοις ὅτι περὶ τῶν
 ὄντων μὲν τὴν ἀλήθειαν ἐσκόπουν, τὰ δ' ὄντα ὑπέλαβον εἶναι
 τὰ αἰσθητὰ μόνον· ἐν δὲ τούτοις πολλὴ ἡ τοῦ ἀορίστου φύ-
 σις ἐνυπάρχει, καὶ ἡ τοῦ ὄντος οὕτως ὥσπερ εἴπομεν· διὸ εἰ-
 17 κότως μὲν λέγουσιν, οὐκ ἀληθῆ δὲ λέγουσιν. Οὕτω γὰρ
 ἀρμόττει μᾶλλον εἰπεῖν ἢ ὥσπερ ^p Ἐπίχαρμος ^q εἰς Ξενοφά-
 νην. ^v Ἐτι δὲ πᾶσαν ὀρώντες ταύτην κινουμένην τὴν φύσιν,
 κατὰ δὲ τοῦ μεταβάλλοντος οὐθὲν ἀληθεύομενον, περί γε τὸ
 18 ^q πάντα πάντως μεταβάλλον οὐκ ἐνδέχεται ἀληθεύειν. ^r Ἐκ
 γὰρ ταύτης τῆς ὑπολήψεως ἐξήνθησεν ἡ ἀκροτάτη δόξα τῶν
 εἰρημένων, ἡ τῶν φασκόντων ἠρακλειτίζειν, καὶ οἷαν Κρα-
 τύλος εἶχεν, ὅς τὸ τελευταῖον οὐθὲν ᾤετο ^r δεῖν λέγειν ἀλλὰ

^c ἕκαστω A^b, ἕκαστοτ' S.B^b.C^b. ^d ἔχη S.B^b. ^e ὡς E. ^f φύσις
 ἀνθρώποισιν om. A^b. ^g καὶ om. T. ^h τινός E.T.A^b. ⁱ τοιαύτην S.T.
^k εἰ om. A^b. ^l ἔχη E. ^m ἦ] ἡ T.A^b. ⁿ ἀθυμῆν E. ^o πετόμενα E.
^p ἢ ξενοφάνης T. ^q πάντως πάντη S.T. ^r λέγειν δεῖν T.

τὸν δάκτυλον ἐκίνει μόνον, καὶ Ἡρακλείτῳ ἐπετίμα εἰπόντι
^s ὅτι δις τῷ αὐτῷ ποταμῷ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι· αὐτὸς γὰρ
 ᾤετο οὐδ' ἄπαξ. Ἡμεῖς δὲ καὶ πρὸς ^t τοῦτον τὸν λόγον ¹⁹
 ἐρούμεν ὅτι τὸ μὲν μεταβάλλον ὅτε μεταβάλλει ἔχει τινὰ
 αὐτοῖς ἀληθῆ λόγον μὴ οἶεσθαι εἶναι. Καίτοι ἔστι γε ἀμ-
 φισβητήσιμον· τό τε γὰρ ἀποβάλλον ἔχει τι τοῦ ἀποβαλ-
 λομένου, καὶ τοῦ γιγνομένου ἤδη ἀνάγκη τι εἶναι. Ὅλως τε ²⁰
 εἰ φθείρεται, ὑπάρξει τι ὄν· καὶ εἰ γίγνεται, ἐξ οὗ γίγνεται
 καὶ ὑφ' οὗ γεννᾶται, ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ τοῦτο μὴ ^v ἵεναι εἰς
 ἄπειρον. Ἀλλὰ ταῦτα παρέντες ἐκεῖνα ^w λέγωμεν, ὅτι οὐ
 ταῦτόν ἐστι τὸ μεταβάλλειν κατὰ τὸ ποσὸν καὶ κατὰ τὸ
 ποιόν. Κατὰ μὲν οὖν τὸ ποσὸν ἔστω μὴ μένον· ἀλλὰ κατὰ ²¹
 τὸ εἶδος ἅπαντα γιγνώσκομεν. Ἔτι δ' ἄξιον ἐπιτιμῆσαι
 τοῖς οὕτως ὑπολαμβάνουσιν, ὅτι καὶ αὐτῶν τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ
 τῶν ἐλαττόνων τὸν ἀριθμὸν ^x ἰδόντες οὕτως ἔχοντα περὶ ὅλου
 τοῦ οὐρανοῦ ὁμοίως ἀπεφήναντο. Ὁ γὰρ περὶ ἡμᾶς τοῦ ²²
 αἰσθητοῦ τόπος ἐν ὕφθορᾷ καὶ γενέσει διατελεῖ μόνος ὢν·
 ἀλλ' οὗτος ^z οὐθέν ὡς εἰπεῖν ^a μόριον τοῦ παντός ἐστιν, ὥστε
 δικαιότερον ^b ἂν δι' ἐκεῖνα ^c τούτων ἀπεψηφίσαντο ^d ἢ διὰ
 ταῦτα ἐκείνων κατεψηφίσαντο. Ἔτι δὲ δῆλον ὅτι καὶ πρὸς
 τούτους ταῦτά τοῖς πάλαι λεχθείσιν ἐρούμεν· ὅτι γὰρ ἔστιν
 ἀκίνητός τις φύσις δεικτέον αὐτοῖς καὶ πειστέον αὐτούς. Καί- ²³
 τοι ^e συμβαίνει γε τοῖς ἅμα φάσκουσιν εἶναι καὶ μὴ εἶναι
 ἡρεμεῖν μᾶλλον φάναι ^f πάντα ἢ κινεῖσθαι· οὐ γὰρ ἔστιν εἰς
 ὃ τι ^g μεταβάλλει· ἅπαντα γὰρ ὑπάρχει πᾶσιν. Περὶ δὲ
 τῆς ἀληθείας, ὡς οὐ πᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθές, πρῶτον μὲν
^h γε ⁱ ὅτι οὐδ' ἡ αἰσθησις ψευδῆς τοῦ ἰδίου ἐστίν, ἀλλ' ἡ φαν-
 τασία οὐ ταῦτόν τῇ αἰσθήσει. Εἰτ' ἄξιον θαυμάσαι εἰ τοῦτ' ²⁴
 ἀποροῦσι, πότερον τηλικαῦτα ἐστι τὰ μεγέθη καὶ τὰ χρώ-
 ματα τοιαῦτα οἷα τοῖς ἄποθεν φαίνεται ^k ἢ οἷα τοῖς ἐγγύθεν,

^s ὅτι add. A^b. ^t τούτων E. ^v ἵεναι] εἶναι codices. ^w λέγωμεν S.
^x εἰδότες S.T. ^y φορᾷ E. ^z ὡς εἰπεῖν οὐδέν A^b. ^a τοῦ παντός μόριον
 S.B^b.C^b. ^b ἂν] εἰ A^b. ^c τούτων E.A^b. ^d ἢ] ἢ E, εἰ A^b. ^e γε συμ-
 βαίνει E.S.T. ^f ἢ κινεῖσθαι πάντα A^b. ^g μεταβάλλειν A^b. ^h γε add.
 A^b. ⁱ ὅτι om. T.A^b. ^k ἢ om. S.

καὶ ¹ πότερον οἶα τοῖς ^m ὑγιαίνουσιν ⁿ ἢ οἶα τοῖς ^o κάμνουσιν,
^p καὶ βαρύτερα πότερον ^q ἢ τοῖς ἀσθενούσιν ἢ ^q ἢ τοῖς ^r ἰσχύ-
ουσιν, καὶ ἀληθῆ πότερον ^q ἢ τοῖς καθεύδουσιν ἢ ^q ἢ τοῖς
²⁵ ^s ἐγρηγορόσιν. Ὅτι μὲν γὰρ ^t οὐκ οἶονται γε, φανερόν
οὐθεὶς γοῦν ^v ἐὰν ὑπολάβῃ νύκτωρ Ἀθήνησιν εἶναι ὧν ἐν Λι-
βύῃ, πορεύεται εἰς τὸ ᾠδεῖον. Ἔτι δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος,
ὥσπερ καὶ Πλάτων λέγει, οὐ δήπου ὁμοίως κυρία ἢ τοῦ ἰα-
τροῦ δόξα καὶ ἢ τοῦ ἀγνοοῦντος, οἷον περὶ τοῦ μέλλοντος
²⁶ ἔσσεσθαι ὑγιούς ἢ μὴ μέλλοντος. Ἔτι δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν αἰ-
σθήσεων οὐχ ὁμοίως κυρία ἢ τοῦ ἀλλοτρίου καὶ ἰδίου ἢ τοῦ
πλησίον καὶ τοῦ αὐτῆς, ἀλλὰ ^w περὶ μὲν χρώματος ὄψις, οὐ
γεῦσις, περὶ δὲ χυμοῦ γεῦσις, ^x οὐκ ὄψις. ὧν ἐκάστη ἐν τῷ
αὐτῷ χρόνῳ περὶ τὸ αὐτὸ ^z οὐδέ ποτέ φησιν ἅμα οὕτω καὶ
²⁷ οὐχ οὕτως ἔχειν. Ἄλλ' οὐδ' ἐν ἐτέρῳ χρόνῳ περὶ ^a γε τὸ
πάθος ^b ἠμφισβήτησεν, ἀλλὰ περὶ τὸ ᾧ συμβέβηκε τὸ πά-
θος. Λέγω δ' οἷον ὁ μὲν αὐτὸς οἶνος δόξειεν ἂν ἢ ^c μετα-
βαλὼν ἢ τοῦ σώματος ^c μεταβαλόντος ὅτε μὲν εἶναι γλυκὺς
ὅτε δὲ οὐ γλυκὺς· ἀλλ' οὐ τό ^d γε γλυκὺ οἶόν ἐστιν ὅταν
ἦ, οὐδεπώποτε ^e μετέβαλεν, ἀλλ' αἰεὶ ἀληθεύει περὶ αὐτοῦ, καὶ
²⁸ ἔστιν ἐξ ἀνάγκης τὸ ἐσόμενον γλυκὺ τοιοῦτον. Καίτοι τοῦτο
ἀναιροῦσιν οὗτοι οἱ λόγοι ^f ἅπαντες, ὥσπερ καὶ οὐσίαν μὴ
εἶναι μηθενός, οὕτω μὴδ' ἐξ ἀνάγκης μηθέν· τὸ γὰρ ἀναγ-
καῖον οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως καὶ ἄλλως ἔχειν, ὥστ' εἴ τι ἔστιν
ἐξ ἀνάγκης, οὐχ ^g ἔξει οὕτω τε καὶ οὐχ οὕτως. Ὅλωσ τ' εἴ
πέρ ἐστι τὸ αἰσθητὸν μόνον, οὐθὲν ἂν εἴη μὴ ὄντων τῶν
²⁹ ἐμψύχων· αἰσθησις γὰρ οὐκ ἂν εἴη. Τὸ μὲν οὖν ^h μήτε τὰ
αἰσθητὰ εἶναι μήτε τὰ αἰσθήματα ἴσως ἀληθές (τοῦ γὰρ αἰ-
σθανομένου πάθος τοῦτό ἐστι), τὸ δὲ τὰ ὑποκείμενα μὴ εἶναι,

¹ πότερον ἢ οἶα T. ^m ἰσχύουσιν T. ⁿ ἢ om. S. ^o νοσοῦσι Ab.
^p καὶ β.—ἰσχύουσιν om. T. ^q ἢ Ab: ceteri οἶα. ^r ἰσχυροῖς Ab.
^s ἐγρηγόρωσιν E. ^t οὐχ οἶόν τε Ab. ^v ἐὰν ὑπολάβῃ] ὑπολαβῶν Ab.
^w μὲν περὶ T. ^x οὐκ] ἀλλ' οὐκ E.S. ^y ὧν καὶ ἐκάστη Ab. ^z οὐδεπώ-
ποτε Ab. ^a γε] δὲ Ab. ^b ἠμφισβήτησαν S. ^c μεταβάλλων et μετα-
βάλλοντος Ab. ^d γε] τε T.Ab. ^e μεταβάλλει Ab. ^f πάντες Ab.
^g ἔξει om. T. ^h μὴδὲ Ab, omissis mox μήτε τὰ αἰσθήματα.

ἂ ποιεῖ τὴν αἴσθησιν, καὶ ἄνευ αἰσθήσεως ἰάδύνατον. Οὐ γὰρ 30
δὴ ἢ γ' αἴσθησις ^k αὐτῆ ἑαυτῆς ἐστίν, ἀλλ' ἔστι τι καὶ ἕτε-
ρον παρὰ τὴν αἴσθησιν, ὃ ἀνάγκη πρότερον εἶναι τῆς αἰσθή-
σεως· τὸ γὰρ κινουὶν τοῦ κινουμένου φύσει πρότερόν ἐστι· καὶ
εἰ ^lλέγεται πρὸς ^mἄλληλα ⁿταῦτα, οὐθὲν ἦπτον.

Εἰσὶ δέ τινες οἱ ἀποροῦσι καὶ τῶν ταῦτα πεπεισμένων καὶ 6
τῶν τοὺς λόγους τούτους μόνον λεγόντων· ζητοῦσι γὰρ τίς
ὁ κρίνων τὸν ὑγιαίνοντα καὶ ὅλως τὸν περὶ ἕκαστα ^oκρι-
νοῦντα ὀρθῶς. Τὰ δὲ τοιαῦτα ἀπορήματα ὁμοιά ἐστι τῷ
ἀπορεῖν πότερον καθεύδομεν νῦν ἢ ἐγρηγόραμεν. Δύνανται 2
δ' αἱ ἀπορίαι ^pαἱ τοιαῦται πάσαι τὸ αὐτό· πάντων γὰρ
^qλόγον ἀξιούσιν ^rοὔτοι εἶναι· ἀρχὴν γὰρ ζητοῦσι, καὶ ταύ-
την δι' ἀποδείξεως λαμβάνειν, ἐπεὶ ^sὅτι γε ^tοὐ πεπεισμένοι
εἰσὶ, φανεροί εἰσιν ἐν ταῖς πράξεσιν. Ἄλλ' ὅπερ εἶπομεν,
τοῦτο αὐτῶν τὸ πάθος ἐστίν· λόγον γὰρ ζητοῦσιν ὧν οὐκ
ἔστι λόγος· ἀποδείξεως γὰρ ἀρχὴ οὐκ ἀπόδειξις ἐστίν. Οὐ- 3
τοι μὲν οὖν ῥαδίως ἂν τοῦτο πεισθεῖεν· ἔστι γὰρ οὐ χαλεπὸν
λαβεῖν. Οἱ δ' ἐν τῷ λόγῳ τὴν βίαν ^vμόνον ζητοῦντες ἀδύ-
νατον ζητοῦσιν· ^wἐναντία γὰρ εἰπεῖν ἀξιούσιν, εὐθὺς ἐναντία
λέγοντες. Εἰ δὲ μὴ ἐστὶ πάντα πρὸς τι, ἀλλ' ἕνιά ^xἐστὶ 4
καὶ αὐτὰ καθ' ἑαυτά, οὐκ ἂν εἶη ^zπάν τὸ φαινόμενον ἀληθές·
τὸ γὰρ φαινόμενον τινὶ ἐστὶ φαινόμενον· ὥστε ὁ λέγων
ἅπαντα τὰ φαινόμενα ^aεἶναι ἀληθῆ, ἅπαντα ποιεῖ τὰ ὄντα
πρὸς τι. Διὸ καὶ φυλακτέον τοῖς τὴν βίαν ἐν τῷ λόγῳ ζη- 5
τοῦσιν, ἅμα δὲ καὶ ὑπέχειν λόγον ἀξιούσιν, ὅτι οὐ τὸ φαινό-
μενόν ἐστιν, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ᾧ φαίνεται καὶ ὅτε φαί-
νεται καὶ ἦ καὶ ὥς. ^bἌν δ' ὑπέχωσι μὲν λόγον, μὴ οὔτω
δ' ὑπέχωσι, συμβήσεται ^cαὐτοῖς τὰναντία ταχὺ λέγειν. Ἐν- 6
δέχεται γὰρ ^dτῷ αὐτῷ κατὰ μὲν τὴν ὄψιν μέλι φαίνεσθαι,

ⁱ δυνατον Ab. ^k αὐτῆ E, om. Ab. ^l λέγεται S. ^m ἄλλα Ab.
ⁿ ταυτὰ Ab, ταῦτα αὐτὰ E.T. ^o κρίνοντα Ab. ^p αἱ τοιαῦται] αὐται Ab.
^q λόγων S. ^r εἶναι οὔτοι E.S. ^s ὅτι γε Ab: ceteri γε ὅτι. ^t πεπει-
σμένοι οὐκ Ab. ^v μόνην Ab. ^w ἐναντία γὰρ] ἐναντίον γὰρ S. ^x ἐστὶ
καὶ] εἰσὶ καὶ T. ^y ἑαυτά S.T. ^z ἅπαν E. ^a ἀληθῆ εἶναι T. ^b ἔαν Ab.
^c ἑαυτοῖς idem. ^d τὸ αὐτὸ S.

^eτῇ δὲ γεύσει μὴ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ^fδυοῖν ὄντων μὴ ^gταυτὰ ἑκατέρα τῇ ὄψει, ^hἂν ὡσιν ⁱἀνόμοιαι, ἐπεὶ πρὸς γε τοὺς διὰ τὰς πάλαι εἰρημένους αἰτίας τὸ φαινόμενον φάσκοντας ^kἀληθὲς εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο πάνθ' ὁμοίως εἶναι ψευδῆ καὶ ἀληθῆ· οὔτε γὰρ ἅπασιν ταυτὰ φαίνεσθαι οὔτε ^lαὐτῷ αἰεὶ ταυτά, ^mἀλλὰ πολλάκις τὰναντία κατὰ τὸν αὐτὸν ⁿχρόνον. ⁿἩ μὲν γὰρ ἀφή δύο λέγει ἐν τῇ ^oἐπαλλάξει τῶν δακτύλων, ἢ δ' ὄψις ἔν. ^pἌλλ' οὔτε τῇ αὐτῇ γε καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ αἰσθήσει καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ὥστε τοῦτ' ἂν εἴη ἀληθές. ^qἌλλ' ἴσως διὰ τοῦτ' ἀνάγκη ^qλέγειν τοῖς μὴ δι' ἀπορίαν ἀλλὰ λόγου χάριν λέγουσιν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀληθὲς τοῦτο, ἀλλὰ τούτῳ ἀληθές. Καὶ ὥσπερ δὴ πρότερον εἴρηται, ἀνάγκη ^rκαὶ πρὸς τι ποιεῖν ἅπαντα καὶ πρὸς δόξαν καὶ αἴσθησιν, ὥστ' οὔτε γέγονεν οὔτ' ἔσται οὐθὲν μηθενὸς προδοξάσαντος. Εἰ δὲ γέγονεν ἢ ἔσται, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη ἅπαντα πρὸς δόξαν. ^sἘπι εἰ ἔν, πρὸς ἐν ^sἢ πρὸς ὠρισμένον· καὶ εἰ ταυτὸ καὶ ἡμισυ καὶ ἴσον, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸ ^gδιπλάσιόν γε τὸ ἴσον. Πρὸς δὴ τὸ ^tδοξάζον εἰ ταυτὸ ἀνθρωπος καὶ τὸ δοξαζόμενον, οὐκ ^vἔσται ἀνθρωπος τὸ δοξάζον, ἀλλὰ τὸ δοξαζόμενον. Εἰ ^wδ' ἕκαστον ἔσται πρὸς τὸ ^{io}δοξάζον, ^xἄπειρα ἔσται τῷ εἶδει τὸ δοξάζον. ^yὍτι μὲν οὖν βεβαιοτάτη δόξα πασῶν τὸ μὴ εἶναι ἀληθεῖς ἅμα τὰς ἀντικειμένας φάσεις, καὶ τί συμβαίνει τοῖς οὔτῳ λέγουσι, καὶ ^yδιὰ τί οὔτῳ λέγουσι, τοσαῦτα εἰρήσθω. ^zἘπεὶ δ' ἀδύνατον τὴν ἀντίφασιν ἀληθεύεσθαι ^zἅμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ, φανερόν ὅτι ^{xi}οὐδὲ τὰναντία ἅμα ὑπάρχειν ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ. Τῶν μὲν γὰρ ἐναντίων θάτερον στέρησις ἔστιν οὐχ ^aἦττον, οὐσίας δὲ στέρησις ἀπόφασις ἔστιν ἀπὸ τινος ὠρισμένου γένους. Εἰ

^e τῇ—φαίνεσθαι om. pr. S. ^f δυοῖν T. ^g ταυτῶ E. ^h ἐὰν E.T. ⁱ ἀνόμοια T. ^k ἀληθεῖς, omisso εἶναι, S. ^l ἐαυτῷ A^b, ταυτῷ T. ^m λόγον T. ⁿ ἢ μὲν—οὔτε om. pr. S. ^o ἀπαλλάξει A^b. ^p οὐ τί A^b. ^q λέγειν om. T. ^r καὶ ante πρὸς om. A^b. ^s ἢ] ἢ A^b. ^t δοξάζειν S.T. ^v ἔστιν E.S.T. ^w δὲ καθ' ἕκαστον A^b. ^x ἄπειρα] πρὸς ἄπειρα A^b. ^y διὰ τί] ἂν A^b. ^z ἅμα ἀληθεύεσθαι A^b. ^a ἦττον· οὐσίας στέρησις. ἢ δὲ στέρησις ἀπ. A^b.

οὐν ἀδύνατον ἅμα καταφάναι καὶ ἀποφάναι ἀληθῶς, ἀδύνατον καὶ τὰναντία ὑπάρχειν ἅμα, ἀλλ' ἢ πῆ ἄμφω, ἢ θάτερον ^b μὲν πῆ θάτερον δὲ ἀπλῶς.

Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ μεταξὺ ἀντιφάσεως ἐνδέχεται εἶναι οὐθέν, 7 ἀλλ' ἀνάγκη ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι ^c ἐν καθ' ἑνὸς ὅτιοῦν. Δῆλον δὲ πρῶτον μὲν ὀρισαμένοις τί τὸ ἀληθές καὶ ψεῦδος. Τὸ μὲν γὰρ λέγειν τὸ ὄν μὴ εἶναι ἢ ^d τὸ μὴ ὄν εἶναι ψεῦδος, τὸ δὲ ^e τὸ ὄν εἶναι ^f καὶ τὸ μὴ ὄν μὴ εἶναι ἀληθές, ὥστε ^g καὶ ὁ λέγων εἶναι ἢ ^h μὴ ἀληθεύσει ἢ ψεύσεται. Ἄλλ' οὔτε τὸ ² ὄν ⁱ λέγεται μὴ εἶναι ἢ εἶναι οὔτε τὸ μὴ ὄν. Ἔτι ^k ἦτοι ^l τὸ μεταξὺ ^m ἔσται τῆς ἀντιφάσεως, ὥσπερ τὸ φαιὸν μέλανος καὶ λευκοῦ, ἢ ὡς τὸ μῆδέτερον ἀνθρώπου καὶ ἵππου. Εἰ μὲν οὖν οὕτως, οὐκ ἂν μεταβάλλοι (ἐκ μὴ ἀγαθοῦ γὰρ εἰς ἀγαθὸν μεταβάλλει, ἢ ἐκ τούτου εἰς μὴ ἀγαθόν). νῦν δ' ⁿ ἀεὶ φαίνεται. Οὐ γὰρ ἐστὶ μεταβολὴ ἀλλ' ἢ εἰς τὰ ἀντικείμενα ³ καὶ μεταξύ. Εἰ δ' ἔστι μεταξύ, καὶ οὕτως ^o εἴη ἂν τις εἰς λευκὸν οὐκ ἐκ ^p μὴ λευκοῦ γένεσις· νῦν δ' οὐχ ὁράται. Ἔτι πᾶν τὸ διανοητὸν καὶ νοητὸν ἢ διάνοια ἢ κατάφησιν ἢ ἀπόφησιν· τοῦτο δ' ἐξ ὀρισμοῦ δῆλον ὅταν ^q ἀληθεύῃ ἢ ψεύδεται. Ὅταν μὲν ὠδὶ συνθῆ φᾶσα ἢ ἀποφᾶσα, ἀληθεύει, ὅταν ⁴ δὲ ὠδί, ψεύδεται. Ἔτι παρὰ πάσας δεῖ εἶναι τὰς ἀντιφάσεις, εἰ μὴ λόγου ἕνεκα ^r λέγεται· ὥστε καὶ οὔτε ἀληθεύσει τις οὔτ' οὐκ ἀληθεύσει. Καὶ παρὰ τὸ ὄν καὶ ^s τὸ μὴ ὄν ἔσται, ὥστε καὶ παρὰ γένεσιν καὶ φθορὰν μεταβολὴ τις ἔσται. Ἔτι ἐν ὅσοις ^t γένεσιν ἢ ἀπόφασιν τὸ ἐναντίον ἐπι- ⁵ φέρει, καὶ ἐν τούτοις ἔσται, οἷον ἐν ἀριθμοῖς οὔτε περιττὸς οὔτε οὐ περιττὸς ἀριθμός. Ἄλλ' ἀδύνατον· ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ δὲ δῆλον. Ἔτι εἰς ἄπειρον βαδιεῖται, καὶ οὐ μόνον ἡμιόλια

^b μὲν om. Ab. ^c ἐν om. Ab. ^d τὸ μὴ ὄν] τοῦτο E.S.T. ^e τὸ post δὲ om. E. ^f καὶ τὸ] τὸ δὲ E.T. ^g καὶ ὁ] ἐκείνο Ab. ^h μὴ] μὴ εἶναι S. ⁱ λέγει E. ^k ἦτοι] εἴ τι S. ^l τὸ post ἦτοι add. Ab. ^m ἔσται Ab. ⁿ ἀεὶ om. Ab. ^o εἴη ἂν τις] ἢ ἢ ἀντίφασιν Ab, et omissio ἢ F^b. ^p μὴ] μὴ οὐ S.T. ^q ἀληθεύει ἢ ψεύδεται S. ^r λέγεται Ab. ^s τὸ ante μὴ om. T. ^t γένεσις rc. T.

6^v τὰ ὄντα ἔσται ^w ἀλλὰ πλείω. Πάλιν γὰρ ἔσται ἀποφῆσαι τοῦτο πρὸς τὴν φάσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν, καὶ τοῦτ' ἔσται τι· ἢ γὰρ οὐσία ^x ἐστὶ τις αὐτοῦ ἄλλη. ^y Ἐτι ὅταν ἕρομένου ^z εἰ λευκόν ἐστὶν εἴπη ^a ὅτι οὐ, οὐθὲν ^b ἄλλο ^c ἀποπέφυκεν ἢ τὸ εἶναι· ἀπόφασις δὲ τὸ μὴ εἶναι. ^d Ἐλήλυθε ὁ ἐνίοις αὕτη ἢ δόξα ὥσπερ ^d καὶ ἄλλαι τῶν παραδόξων· ὅταν ^e γὰρ λύνει μὴ δύνωνται λόγους ἐριστικούς, ἐνδόντες τῷ λόγῳ σύμφασιν ἀληθὲς εἶναι τὸ συλλογισθέν. Οἱ μὲν οὖν διὰ τοιαύτην αἰτίαν λέγουσιν, οἱ δὲ διὰ τὸ πάντων ^f ζητεῖν λόγον. ^g Ἀρχὴ δὲ πρὸς ἅπαντας τούτους ἐξ ὀρισμοῦ. ^h Ὄρισμός δὲ γίνεται ἐκ τοῦ σημαίνει τι ἀναγκαῖον ^g εἶναι αὐτούς· ὁ γὰρ λόγος, οὗ τὸ ὄνομα σημεῖον, ὀρισμός ^h γίνεται. ⁱ Ἔοικε δ' ὁ μὲν Ἡρακλείτου λόγος, λέγων πάντα εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ἅπαντα ἀληθῆ ποιεῖν, ὁ δ' Ἀναξαγόρου εἶναί τι μεταξὺ τῆς ἀντιφάσεως, ⁱ ὥστε πάντα ψευδῆ· ὅταν γὰρ μιχθῆ, οὐτ' ἀγαθὸν οὐτ' οὐκ ἀγαθὸν τὸ μίγμα, ὥστ' οὐθὲν εἰπεῖν ἀληθές.

8 Διωρισμένων δὲ τούτων φανερόν ὅτι καὶ τὰ μοναχῶς λεγόμενα καὶ ^k τὰ κατὰ πάντων ἀδύνατον ὑπάρχειν, ὥσπερ τινὲς λέγουσιν, οἱ μὲν οὐθὲν φάσκοντες ἀληθὲς εἶναι (οὐθὲν γὰρ ^l κωλύει φασὶν οὕτως ἅπαντα εἶναι ὥσπερ τὸ τὴν διάμετρον σύμμετρον εἶναι), οἱ δὲ πάντ' ἀληθῆ. Σχεδὸν γὰρ ^m οὗτοι οἱ λόγοι οἱ αὐτοὶ ⁿ τῷ Ἡρακλείτου· ὁ γὰρ λέγων ὅτι πάντ' ἀληθῆ καὶ πάντα ψευδῆ, καὶ χωρὶς λέγει τῶν λόγων ἐκάτερον τούτων, ὥστ' εἴπερ ἀδύνατα ἐκείνα, καὶ ταῦτα ἀδύνατον εἶναι. ^o Ἐτι δὲ φανερώς ἀντιφάσεις εἰσὶν ἄς οὐχ οἰόν τε ἅμα ἀληθεῖς εἶναι. Οὐδὲ ^o δὴ ψευδεῖς ^p πάσας· καί-
3 τοι δόξειέ ^q γ' ἂν μᾶλλον ἐνδέχασθαι ἐκ τῶν εἰρημένων. ^r Ἀλλὰ

^v τὰ ὄντα] ταῦτα Ab. ^w ἀλλὰ καὶ πλείω S.T. ^x ἔσται S. ^y ἕρομένου E. ^z εἰ om. Ab. ^a ὅτι om. T. ^b ἄλλο om. Ab. ^c ἀπέφηεν S. ^d καὶ αἱ ἄλλαι E.S.T. ^e γὰρ om. Ab. ^f λόγον ζητεῖν E.S.T. ^g αὐτοὺς εἶναι T. ^h ἔσται Ab, γίνεται τοῦ πράγματος S. ⁱ ὥστε om. Ab. ^k τὰ om. E.T.Ab. ^l κωλύει Ab. ^m οὗτοι] αὐτοῖς E.S.T. ⁿ τῷ τοῦ Ἡρακλείτου Ab. ^o δὴ] δεῖ E. ^p πάσας om. T. ^q γ' om. S.Ab.

πρὸς ἅπαντας τοὺς τοιούτους λόγους αἰτεῖσθαι δεῖ, καθάπερ ἐλέχθη καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω λόγοις, ^s οὐκ εἶναι τι ἢ μὴ εἶναι ἀλλὰ σημαίνειν τι, ὥστε ἐξ ὀρισμοῦ ^t διαλεκτέον ^v λαβόντας τί ^w σημαίνει τὸ ψεῦδος ^x ἢ τὸ ἀληθές. Εἰ δὲ μηθὲν ἄλλο ^y ἢ τὸ ἀληθές φάναι ἢ ^z ἀποφάναι ψεῦδός ἐστιν, ἀδύνατον πάντα ψευδῆ εἶναι· ἀνάγκη γὰρ τῆς ἀντιφάσεως θάτερον εἶναι μόνιον ἀληθές. Ἔτι εἰ πᾶν ^a ἢ φάναι ^b ἢ ἀποφάναι ⁴ ἀναγκαῖον, ἀδύνατον ἀμφοτέρα ψευδῆ εἶναι· θάτερον γὰρ ^c μέρος τῆς ἀντιφάσεως ψεῦδός ἐστιν. Συμβαίνει δὲ καὶ τὸ θρυλλούμενον πᾶσι τοῖς τοιούτοις λόγοις, αὐτοὺς ἑαυτοὺς ἀναιρεῖν. Ὁ μὲν γὰρ πάντα ἀληθῆ λέγων καὶ ^d τὸν ἐναντίον ⁵ αὐτοῦ λόγον ἀληθῆ ποιεῖ, ὥστε τὸν ^e αὐτοῦ οὐκ ἀληθῆ (ὁ γὰρ ἐναντίος ^f οὗ φησιν αὐτὸν ἀληθῆ), ὁ δὲ πάντα ψευδῆ καὶ ^g αὐτὸς ^h αὐτόν. Ἐὰν δ' ἐξαιρῶνται ὁ μὲν τὸν ἐναντίον ὡς ⁶ ⁱ οὐκ ἀληθῆς μόνος ^k ἐστίν, ὁ δὲ τὸν ^l αὐτὸς ^m αὐτοῦ ὡς ⁿ οὐ ψευδῆς, οὐθὲν ἥττον ^o ἀπίρους συμβαίνει αὐτοῖς αἰτεῖσθαι λόγους ἀληθεῖς καὶ ψευδεῖς· ὁ γὰρ λέγων τὸν ἀληθῆ λόγον ^p ἀληθῆ ἀληθῆς, τοῦτο δ' εἰς ἄπειρον βαδιεῖται. Φανερόν δ' ⁷ ὅτι οὐδ' οἱ πάντα ἡρεμεῖν λέγοντες ἀληθῆ λέγουσιν, οὐδ' οἱ πάντα κινεῖσθαι. Εἰ μὲν γὰρ ἡρεμεῖ ^q πάντα, αἰεὶ ταυτὰ ἀληθῆ καὶ ψευδῆ ἔσται, φαίνεται δὲ τοῦτο μεταβάλλον· ὁ γὰρ λέγων ποτὲ αὐτὸς οὐκ ἦν καὶ πάλιν οὐκ ἔσται. Εἰ δὲ πάντα κινεῖται, οὐθὲν ἔσται ἀληθές· πάντα ἄρα ψευδῆ. Ἀλλὰ δέδεικται ὅτι ἀδύνατον. Ἔτι ^r τὸ ὄν ἀνάγκη μεταβάλλειν· ⁸ ἔκ τινος γὰρ ^s εἰς τι ἢ μεταβολή. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ πάντα ἡρεμεῖ ἢ κινεῖται, ποτὲ ^t δέ, αἰεὶ δ' οὐθὲν· ἔστι γὰρ ^v τι

^r πάντας Ab. ^s οὐχὶ E.S.T. ^t δεῖ λεκτέον T. ^v λαβόντα Ab.
^w σημαίνειν T. ^x ἢ] καὶ B^b. ^y ἢ ante τὸ om. Ab. ^z ἀποφάναι om.
 C^b. ^a ἢ φάναι om. T. ^b ἢ ἀποφάναι om. C^b. ^c μόνιον Ab. ^d τὸ Ab.
^e ἑαυτοῦ οὐκ S.T. ^f οὗ φησιν εἶναι αὐτὸν ἀληθῆ T, ὄν φησιν αὐτὸς εἶναι
 ἀληθῆ ἐκεῖνός φησι μὴ εἶναι ἀληθῆ Ab. ^g αὐτοῖς S. ^h αὐτόν Ab. ⁱ οὐκ
 om. T. ^k ἐστίν om. Ab. ^l αὐτὸς] αὐτὸν codices. ^m αὐτοῦ om. Ab.
ⁿ οὐ om. T. ^o ἀπίρους Ab. ^p ἀληθῆ om. Ab. ^q πάντα καὶ αἰεὶ Ab.
^r ἀνάγκη τὸ ὄν E.S.T. ^s εἰς τι] ἐστιν Ab. ^t δέ add. E.Ab. ^v τι ὅτι
 T, τιν' ἄ Ab.

ὃ ἀεὶ ^wκινεῖ τὰ κινούμενα, καὶ τὸ πρῶτον κινῶν ἀκίνητον
^xαυτό.

Δ.

Υ' Ἀρχὴ ^zλέγεται ἢ μὲν ὅθεν ἂν ^aτις τοῦ πράγματος κινηθεῖν πρῶτον, οἷον τοῦ μήκους καὶ ὁδοῦ ἐντεῦθεν μὲν αὕτη ἀρχή, ἐξ ἐναντίας ^bδ' ἑτέρα· ἢ δὲ ὅθεν ἂν κάλλιστα ^cγένοιτο ἕκαστον, οἷον καὶ μαθήσεως οὐκ ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ τῆς τοῦ πράγματος ἀρχῆς ἐνίοτε ἀρκτέον, ἀλλ' ὅθεν ῥᾶστ' ἂν μάθοι· ἢ δὲ ὅθεν πρῶτον γίνεται ἐνυπάρχοντος, οἷον ὡς πλοίου τρόπις καὶ οἰκίας θεμέλιος, καὶ τῶν ζώων οἱ μὲν καρδίαν οἱ δὲ ἐγκέφαλον οἱ δ' ὅ τι ἂν τύχῃσι τοιοῦτον ὑπολαμβάνουσιν· ἢ δὲ ὅθεν γίνεται ^dπρῶτον μὴ ἐνυπάρχοντος, καὶ ὅθεν ^eπρῶτον ἢ κίνησις πέφυκεν ἄρχεσθαι καὶ ^fἢ μεταβολή, οἷον τὸ τέκνον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς καὶ ἢ μάχη ἐκ τῆς λαιδορίας· ἢ δὲ ^gοὐ κατὰ προαίρεσιν κινεῖται τὰ κινούμενα καὶ μεταβάλλει τὰ μεταβάλλοντα, ὡσπερ αἶ τε κατὰ πόλεις ἀρχαὶ καὶ αἱ δυναστεῖαι καὶ αἱ βασιλεῖαι καὶ τυραννίδες. ¹Ἀρχαὶ λέγονται καὶ αἱ τέχναι, καὶ τούτων αἱ ἀρχιτεκτονικαὶ μάλιστα. ^hἘτι ὅθεν γνωστὸν τὸ πρᾶγμα πρῶτον· καὶ ⁱγὰρ αὕτη ἀρχὴ λέγεται τοῦ πράγματος, οἷον τῶν ἀποδείξεων αἱ ὑποθέσεις. ¹Ἰσαχῶς δὲ καὶ τὰ αἴτια λέγεται ³πάντα γὰρ τὰ αἴτια ἀρχαί. Πασῶν μὲν οὖν ^kκοινὸν τῶν ἀρχῶν τὸ πρῶτον εἶναι ὅθεν ἢ ἔστιν ἢ γίνεται ἢ γιγνώσκεται· τούτων δὲ αἱ μὲν ἐνυπάρχουσαί εἰσιν αἱ δὲ ἐκτός. Διὸ ἢ τε φύσις ἀρχὴ καὶ ^lτὸ στοιχεῖον καὶ ^mἢ διάνοια καὶ ⁿἢ προαίρεσις καὶ οὐσία καὶ τὸ οὐ ἔνεκα· πολλῶν γὰρ καὶ τοῦ γινῶναι καὶ τῆς κινήσεως ἀρχὴ τὰγαθὸν καὶ τὸ ^oκαλόν.

2 Ρ Αἴτιον λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἐξ οὗ γίνεται ^qτι ἐνυ-

^w κινεῖται κ. Α^b. ^x αὐτό] αὐτὸ ἀρχὴ λέγεται Α^b. ^y ἀρχὴ δὲ λ. Η^b.
^z ἢ μὲν λέγεται Τ. ^a τι Α^b. ^b δ' ἢ ἑτέρα Η^b. ^c γένοιτο ἕκαστον Α^b:
ceteri ἕκαστον γένοιτο. ^d πρώτου Η^b. ^e ἢ κίνησις πρῶτον Τ. ^f ἢ
om. Α^b. ^g οὐ Τ. ^h ἔτι] ἀρχὴ λέγεται ἔτι Α^b. ⁱ γὰρ add. Α^b. ^k τῶν
ἀρχῶν κοινὸν Α^b. ^l τὸ om. Η^b. ^m ἢ add. Ε.Α^b.Η^b. ⁿ ἢ om. Ε.
^o καλόν F^b: vulgo κακόν. Ρ αἴτιον δὲ λέγεται Ε.Τ. ^q τι om. Τ.

πάρχοντος, οἷον ^r ὁ χαλκὸς τοῦ ἀνδριάντος καὶ ὁ ἄργυρος τῆς φιάλης καὶ τὰ τούτων γένη, ἄλλον δὲ τὸ εἶδος καὶ τὸ παράδειγμα· τοῦτο δ' ἐστὶν ^s ὁ λόγος τοῦ τί ἦν εἶναι καὶ τὰ ^t τούτων γένη, οἷον τοῦ διὰ πασῶν τὰ δύο πρὸς ἓν καὶ ὅλως ὁ ἀριθμὸς καὶ τὰ μέρη τὰ ἐν τῷ λόγῳ. Ἔτι ὅθεν ἡ ² ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς ἢ πρώτη ἢ τῆς ἡρεμῆσεως, οἷον ὁ βουλεύσας αἴτιος, καὶ ὁ πατὴρ τοῦ τέκνου, καὶ ὅλως τὸ ποιοῦν τοῦ ποιουμένου καὶ τὸ μεταβλητικὸν τοῦ μεταβάλλοντος. Ἔτι ὡς τὸ τέλος· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ οὐ ἔνεκα, οἷον τοῦ περιπατεῖν ἢ ὑγίεια. Διὰ τί γὰρ περιπατεῖ; Φαμέν, ἵνα ὑγιαίνῃ, ³ καὶ εἰπόντες οὕτως οἰόμεθα ἀποδεδωκέναι τὸ αἴτιον. Καὶ ὅσα δὴ κινήσαντος ^v ἄλλου μεταξὺ γίγνεται τοῦ τέλους, οἷον τῆς ὑγείας ἢ ἰσχυασία ἢ ἡ κάθαρσις ἢ τὰ φάρμακα ἢ τὰ ὄργανα· πάντα γὰρ ταῦτα τοῦ τέλους ἔνεκά ἐστι, διαφέρει δὲ ἀλλήλων ὡς ὄντα τὰ ^w μὲν ὄργανα τὰ ^x δ' ἔργα. Τὰ μὲν ⁴ οὖν αἴτια σχεδὸν τοσαυταχῶς λέγεται, ^y συμβαίνει δὲ πολλαχῶς λεγομένων τῶν αἰτίων καὶ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ αἴτια εἶναι ^z οὐ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τοῦ ἀνδριάντος καὶ ἡ ^a ἀνδριαντοποικὴ καὶ ὁ ^b χαλκὸς οὐ καθ' ἕτερόν τι ἀλλ' ^c ἢ ἀνδρίας· ἀλλ' οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς ὕλη τὸ δ' ὡς ὅθεν ἡ κίνησις. Καὶ ἀλλήλων αἴτια, οἷον τὸ ^d πονεῖν ⁵ τῆς εὐεξίας καὶ αὕτη τοῦ πονεῖν· ἀλλ' οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς τέλος τὸ δ' ὡς ἀρχὴ κινήσεως. Ἔτι δὲ ταῦτ' ^e ἐνίοτε τῶν ἐναντίων ἐστίν· ὁ γὰρ παρὸν αἴτιον τουδί, τοῦτ' ^f ἀπὸν αἰτιώμεθα ἐνίοτε τοῦ ἐναντίου, οἷον τὴν ἀπουσίαν τοῦ κυβερνήτου τῆς ^g ἀνατροπῆς, οὗ ἦν ἡ παρουσία αἴτια τῆς σωτηρίας. Ἀμφω ^h δέ, καὶ ἡ παρουσία καὶ ἡ ⁶ στέρησις, αἴτια ὡς κινουῦντα. Ἀπαντα ⁱ δὲ τὰ νῦν εἰρημένα αἴτια εἰς τέτταρας τρόπους πίπτει τοὺς φανερωτάτους. Τὰ ⁷

^r ὁ post οἷον om. A^b. ^s ὁ om. A^b. ^t τούτου E. ^v ἀλλ' οὐ T.
^w μὲν] μὲν ὡς E. ^x δ'] δ' ὡς E.T. ^y συμβ.] καὶ συμβ. T. ^z οὐ]
καθ' αὐτὸ οὐ F^b. ^a ἀνδριαντοποιητικὴ T.A^b. ^b χαλκοῦς T. ^c ἢ T.
^d πονεῖν αἴτιον τῆς A^b. ^e ἐνίοτε om. A^b.F^b.H^b. ^f ἀπὸν A^b: ceteri
αὐτὸ. ^g ἀνατροπῆς τοῦ πλοίου οὐ H^b. ^h δὲ τὸ αὐτὸ καὶ A^b. ⁱ δὲ καὶ
τὰ A^b.

μὲν γὰρ στοιχεῖα τῶν συλλαβῶν καὶ ἡ ὕλη τῶν σκευαστῶν
 καὶ τὸ πῦρ καὶ ἡ ^k γῆ καὶ τὰ τοιαῦτα ^l πάντα τῶν σωματῶν,
 καὶ τὰ μέρη τοῦ ὄλου καὶ αἱ ^m ὑποθέσεις τοῦ συμπεράσμα-
 τος, ὡς τὸ ἐξ οὗ αἰτία ἐστίν· τούτων δὲ τὰ μὲν ὡς τὸ ὑπο-
 κείμενον, οἷον τὰ μέρη, τὰ δὲ ὡς τὸ τί ἦν εἶναι, τό τε ὄλον
 8 καὶ ἡ σύνθεσις καὶ τὸ εἶδος. Τὸ δὲ σπέρμα καὶ ὁ ἰατρὸς καὶ
 ὁ βουλευσας καὶ ὅλως τὸ ποιοῦν, πάντα ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς με-
 ταβολῆς ἢ στάσεως. Τὰ δ' ⁿ ἄλλα ὡς τὸ τέλος καὶ τὰ γα-
 θὸν τῶν ἄλλων· τὸ γὰρ οὗ ἔνεκα βέλτιστον καὶ τέλος τῶν
 9 ἄλλων ^o ἐθέλει εἶναι. Διαφερέτω δὲ μηδὲν αὐτὸ ^p εἰπεῖν ἀγα-
 θὸν ἢ φαινόμενον ἀγαθόν. Τὰ μὲν ^q οὖν αἰτία ταῦτα καὶ
 τοσαῦτά ἐστι τῷ εἶδει, τρόποι δὲ τῶν αἰτίων ἀριθμῷ μὲν
 10 εἰσι πολλοί, κεφαλαιούμενοι δὲ καὶ οὗτοι ἐλάττους. ^r Λέγε-
 ται ^s γὰρ αἰτία πολλαχῶς καὶ αὐτῶν τῶν ὁμοειδῶν, προτέρως
 καὶ ὑστέρωσ ^t ἄλλου ἄλλο, οἷον ὑγείας ὁ ἰατρὸς καὶ ^v ὁ τεχνί-
 τῆς, καὶ τοῦ διὰ πασῶν τὸ διπλάσιον καὶ ἀριθμός, καὶ αἰ
 11 τὰ περιέχοντα ὀτιοῦν τῶν καθ' ^w ἕκαστα. ^u Ἐστὶ δ' ὡς τὸ
 συμβεβηκὸς καὶ τὰ τούτων γένη, οἷον ἀνδριάντος ἄλλως Πο-
 λύκλειτος καὶ ἄλλως ἀνδριαντοποιός, ὅτι συμβέβηκε τῷ ἀν-
 δριαντοποιῷ Πολυκλείτῳ εἶναι. Καὶ τὰ περιέχοντα δὲ τὸ
 συμβεβηκός, οἷον ἄνθρωπος αἰτίας ἀνδριάντος, ^x ἢ καὶ ὅλως
 ζῶν, ὅτι ὁ Πολύκλειτος ἄνθρωπος, ὁ δὲ ἄνθρωπος ζῶν.
 12 ^y Ἐστὶ δὲ καὶ τῶν συμβεβηκόντων ^y ἄλλα ἄλλων ^z πρότερον
 καὶ ἐγγύτερον, οἷον εἰ ὁ λευκὸς καὶ ὁ μουσικὸς αἰτίας ^a λέ-
 γοιτο τοῦ ἀνδριάντος, ἀλλὰ μὴ μόνον Πολύκλειτος ἢ ἄν-
 θρωπος. Παρὰ πάντα δὲ καὶ τὰ οἰκείως λεγόμενα καὶ ^b τὰ
 κατὰ συμβεβηκός, τὰ μὲν ὡς δυνάμενα λέγεται τὰ δ' ὡς ἐνερ-
 γοῦντα, ^c οἷον τοῦ οἰκοδομείσθαι οἰκοδόμος ἢ οἰκοδομῶν οἰκο-

^k γῆ] γῆ καὶ τὸ ὕδωρ H^b. ^l πάντων H^b. ^m προτάσεις H^b. ⁿ ἄλλα
 om. A^b.F^b. ^o ἐθέλειν A^b. ^p εἰπεῖν ἢ ἀγαθόν E.T. ^q οὖν om. A^b.
^r λέγονται A^b. ^s γὰρ τὰ αἰτία F^b. ^t ἄλλου ἄλλο A^b: ceteri ἄλλο
 ἄλλον. ^v ὁ post καὶ add. A^b. ^w ἕκαστον A^b. ^x ἢ] εἴη ἢ A^b.
^y ἄλλα A^b.F^b: vulgo ἄλλο. ^z πορρώτερα καὶ ἐγγύτερα A^b.F^b, πορρώ-
 τερον καὶ ἐγγύτερον E.H^b. ^a λέγοιτο] οἷοιτο A^b. ^b τὰ ante κατὰ
 om. T. ^c οἷον τὸ τοῦ A^b.

δόμος. Ὅμοίως δὲ λεχθήσεται καὶ ἐφ' ὧν αἷτια τὰ αἷτια¹³ τοῖς εἰρημένοις, οἶον τοῦδε τοῦ ἀνδριάντος^d ἢ ἀνδριάντος ἢ ὄλως εἰκόνας, ^e καὶ χαλκοῦ τοῦδε^f ἢ χαλκοῦ ἢ ὄλως ὕλης· καὶ ἐπὶ τῶν συμβεβηκότων ὡσαύτως. Ἔτι δὲ συμπλεκόμενα καὶ ταῦτα κάκεῖνα λεχθήσεται, οἶον οὐ Πολύκλειτος οὐδὲ ἀνδριαντοποιός, ^ε ἀλλὰ Πολύκλειτος ἀνδριαντοποιός. Ἄλλ' ὅμως¹⁴ ἅπαντά γε ταῦτ' ἐστὶ τὸ μὲν πληθὸς ἕξ, λεγόμενα δὲ διχῶς· ἢ γὰρ ὡς τὸ καθ' ἕκαστον, ^h ἢ ὡς τὸ γένος αὐτοῦ, ἢ ὡς τὸ συμβεβηκός, ἢ ὡς τὸ γένος τοῦ συμβεβηκότος, ἢ ὡς συμπλεκόμενα ταῦτα, ἢ ἀπλῶς λεγόμενα, ⁱ ἔτι ὡς ἐνεργούντα ἢ κατὰ δύναμιν. Διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι τὰ μὲν ἐνεργούντα καὶ τὰ καθ' ἕκαστον ἅμα ἔστι καὶ οὐκ ἔστιν^k αὐτά τε καὶ ὧν αἷτια, οἶον ὅδε^l ὁ ἰατρεύων τῷδε τῷ ὑγιαζομένῳ, καὶ ὅδε ὁ οἰκοδόμος τῷδε τῷ οἰκοδομουμένῳ, ^m τὰ δὲ κατὰ δύναμιν οὐκ αἰεὶ φθείρεται γὰρ οὐχ ἅμα ἢ οἰκία καὶ ὁ οἰκοδόμος.

Στοιχεῖον λέγεται ἕξ οὗ σύγκειται πρώτου ἐνυπάρχοντος, ³ ἀδιαιρέτου τῷ εἶδειⁿ εἰς ἕτερον εἶδος, οἶον φωνῆς στοιχεῖα ἕξ ὧν σύγκειται ἡ φωνή καὶ εἰς ἃ^o διαιρεῖται ἔσχατα, ἐκεῖνα δὲ μηκέτ' εἰς ἄλλας φωνὰς ἐτέρας τῷ εἶδει αὐτῶν. Ἄλλὰ ^p κὰν διαιρῆται, τὰ μόρια ὁμοειδῆ, οἶον ὕδατος τὸ μόριον ὕδωρ, ἀλλ' οὐ τῆς συλλαβῆς. Ὅμοίως δὲ καὶ τὰ τῶν σωμά-² των στοιχεῖα λέγουσιν οἱ λέγοντες, εἰς ἃ^o διαιρεῖται τὰ σώματα ἔσχατα, ἐκεῖνα δὲ μηκέτ' εἰς ἄλλα εἶδει^q διαφέροντα· καὶ εἴτε ἐν εἴτε πλείω τὰ τοιαῦτα, ταῦτα στοιχεῖα λέγουσιν. Παραπλησίως δὲ καὶ τὰ τῶν διαγραμμάτων στοιχεῖα λέγε-³ ται, καὶ ὄλως τὰ τῶν ἀποδείξεων· αἱ γὰρ πρώται ἀποδείξεις καὶ ἐν πλείοσιν ἀποδείξεσιν ἐνυπάρχουσαι, αὐταὶ στοιχεῖα τῶν ἀποδείξεων λέγονται· εἰσὶ ^r δὲ τοιοῦτοι συλλογισμοὶ οἱ

^d ἢ E. ^e καὶ] ἢ E.T. ^f ἢ E. ^ε ἀλλὰ Πολύκλειτος ἀνδριαντοποιός om. T. ^h ἢ ὡς τὸ γένος αὐτοῦ om. E.T. ⁱ ἔτι] πάντα δὲ A^b. ^k αὐτά τε om. A^b.F^b. ^l ὁ om. A^b. ^m τὸ T. ⁿ εἰς ἕτερον εἶδος om. F^b. ^o διαιρεῖ E. ^p κὰν] ἂν καὶ A^b. ^q διαφέροντα σώματα καὶ E.T. ^r δὲ οἱ τοιοῦτοι T.

4 πρῶτοι ^s ἐκ τῶν ^t τριῶν δι' ἐνὸς μέσου. Καὶ μεταφέροντες
 δὲ στοιχεῖον καλοῦσιν ἐντεῦθεν, ὃ ἂν ἐν ὄν καὶ μικρὸν ἐπὶ
 πολλὰ ἢ χρήσιμον. Διὸ καὶ τὸ μικρὸν καὶ ἀπλοῦν καὶ
 5 ἀδιαίρετον στοιχεῖον λέγεται. Ὅθεν ἐλήλυθε τὰ μάλιστα
 καθόλου στοιχεῖα εἶναι, ὅτι ἕκαστον αὐτῶν ἐν ὄν καὶ ἀπλοῦν
 ἐν πολλοῖς ὑπάρχει ἢ πᾶσιν ἢ ὅτι πλείστοις. Ὡς Διὸ καὶ τὸ
 6 ἐν καὶ τὴν στιγμὴν ἀρχάς τισι ^w δοκεῖ εἶναι. Ἐπεὶ οὖν τὰ
 καλούμενα γένη καθόλου καὶ ἀδιαίρετα (^x εἰς γὰρ ἐστὶ λόγος
 αὐτῶν), στοιχεῖα τὰ γένη λέγουσιν ^y τινες, καὶ μᾶλλον ἢ τὴν
 διαφορὰν, ὅτι καθόλου μᾶλλον τὸ γένος· ὧ μὲν ^z γὰρ ἡ δια-
 φορὰ ὑπάρχει, καὶ τὸ γένος ἀκολουθεῖ, ὧ δὲ τὸ γένος, οὐ
 παντὶ ἢ διαφορὰ. Ἐπάντων δὲ κοινὸν τὸ εἶναι στοιχεῖον
 ἐκάστου τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἐκάστῳ.

4 ^a Φύσις λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἢ τῶν φυομένων γένεσις,
 οἷον εἴ τις ἐπεκτεῖνας λέγοι τὸ ^b υ, ἓνα δὲ ἐξ οὗ φύεται
^c πρῶτον τὸ ^d φυτόμενον ἐνυπάρχοντος· ἔτι ὅθεν ἢ κίνησις ἢ
 πρώτη ἐν ἐκάστῳ τῶν φύσει ὄντων ἐν αὐτῷ ^e ἢ αὐτῷ ὑπάρ-
 χει. Φύεσθαι δὲ λέγεται ὅσα αὔξησιν ἔχει δι' ἑτέρου τῷ
 ἄπτεσθαι καὶ ^f συμπεφυκέναι ἢ προσπεφυκέναι ὡς περ τὰ ἔμ-
 2 βρυα. Διαφέρει δὲ σύμφυσις ἀφῆς· ἐνθα μὲν γὰρ οὐθὲν
^g παρὰ τὴν ἀφῆν ἕτερον ἀνάγκη εἶναι, ἐν δὲ τοῖς συμπεφυ-
 κόσιν ἐστὶ τι ἐν τὸ αὐτὸ ἐν ἀμφοῖν, ὃ ποιεῖ ἀντὶ τοῦ ἄπτε-
 σθαι συμπεφυκέναι καὶ εἶναι ἐν κατὰ τὸ συνεχές καὶ ποσόν,
 3 ἀλλὰ μὴ κατὰ τὸ ποιόν. Ἐπι ^h δὲ φύσις λέγεται ἐξ οὗ
 πρώτου ἢ ἔστιν ἢ γίγνεται τι τῶν φύσει ὄντων, ἀρυθμίστου
 ὄντος καὶ ἀμεταβλήτου ἐκ τῆς δυνάμεως τῆς ⁱ αὐτοῦ, οἷον
 ἀνδριάντος καὶ τῶν σκευῶν τῶν χαλκῶν ὃ χαλκός ἢ φύσις
 λέγεται, τῶν δὲ ξυλίνων ξύλον· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
 4 Ἐκ τούτων γὰρ ἐστὶν ἕκαστον διασωζομένης τῆς πρώτης

^s ἐκ om. F^b. ^t τριῶν] τριῶν μέσων A^b. ^v διὸ A^b, ὁμοίως F^b :
 ceteri om. ^w δοκεῖν E. ^x εἰς] οὐ A^b.F^b. ^y τινες εἶναι καὶ A^b.
^z γὰρ om. T. ^a φύσις δὲ λέγεται E, φύσις μὲν λέγεται T. ^b υ] γ. T.
^c πρώτου corr. E. ^d φαινόμενον T. ^e ἢ αὐτῷ E : ceteri αὐτὸ. ^f συμ-
 πεφυκέναι ἢ om. A^b. ^g περὶ T, ^h δὲ om. A^b. ⁱ ἑαυτοῦ E.T.

ὑλης· τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον καὶ τῶν φύσει ὄντων τὰ στοι-
χειά φασιν εἶναι φύσιν, οἱ μὲν πῦρ οἱ δὲ γῆν οἱ δ' ἀέρα οἱ δ'
ὔδωρ οἱ δ' ἄλλο τι τοιοῦτον λέγοντες, οἱ δ' ἕνια τούτων, οἱ
δὲ πάντα ταῦτα. Ἔτι δ' ἄλλον τρόπον λέγεται ἡ φύσις ἢ 5
τῶν ^k φύσει ὄντων οὐσία, οἷον οἱ λέγοντες τὴν φύσιν εἶναι
τὴν πρώτην σύνθεσιν, ἵ ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς λέγει ὅτι

φύσις οὐθενός ἐστιν ἐόντων,

ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις ^m τε μιγέντων

ⁿ ἐστὶ, φύσις δ' ἐπὶ ^o τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν.

Διὸ καὶ ὅσα ^p φύσει ἐστὶν ἢ γίγνεται, ἤδη ὑπάρχοντος ἐξ 6
οὔ πέφυκε γίγνεσθαι ἢ εἶναι, οὐπω φαμέν τὴν φύσιν ἔχειν,
^q ἂν μὴ ἔχη τὸ εἶδος καὶ τὴν μορφήν. Φύσει μὲν οὖν τὸ ἐξ 7
ἀμφοτέρων τούτων ἐστίν, οἷον τὰ ζῶα καὶ τὰ μόρια αὐτῶν·
φύσις δὲ ἢ τε πρώτη ὑλη, καὶ αὕτη διχῶς, ^r ἢ ἢ πρὸς αὐτὸ
πρώτη ἢ ^r ἢ ὅλως πρώτη, οἷον τῶν χαλκῶν ἔργων πρὸς αὐτὰ
μὲν πρῶτος ὁ χαλκός, ὅλως δ' ἴσως ὔδωρ, εἰ πάντα τὰ τηκτὰ
ὔδωρ, καὶ τὸ εἶδος καὶ ἡ οὐσία· ^s τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τέλος τῆς
γενέσεως. ^t Μεταφορᾷ δ' ἤδη καὶ ὅλως πᾶσα οὐσία φύσις
λέγεται διὰ ταύτην, ὅτι καὶ ἡ φύσις οὐσία τίς ἐστίν. Ἐκ 8
δὴ τῶν εἰρημένων ἢ πρώτη φύσις καὶ κυρίως λεγομένη ἐστὶν
ἢ οὐσία ἢ τῶν ἐχόντων ἀρχὴν κινήσεως ἐν αὐτοῖς ἢ αὐτά· ἢ
γὰρ ὑλη τῷ ταύτης δεκτικῇ εἶναι λέγεται φύσις, ^v καὶ αἱ γε-
νέσεις καὶ ^w τὸ φύεσθαι τῷ ἀπὸ ταύτης ^x εἶναι κινήσεις. Καὶ
ἢ ἀρχὴ τῆς κινήσεως ^y τῶν φύσει ὄντων ^z αὕτη ἐστὶν ἐνυπάρ-
χουσα πῶς ἢ δυνάμει ἢ ^a ἐντελεχείᾳ.

¹ Αναγκαῖον λέγεται, οὐ ἄνευ οὐκ ἐνδέχεται ζῆν ὡς συναι- 5
πίου, οἷον τὸ ἀναπνεῖν καὶ ἢ τροφή τῷ ζῷ ἀναγκαῖον·
ἀδύνατον γὰρ ἄνευ τούτων εἶναι. Καὶ ὦν ἄνευ τὸ ἀγαθὸν
μὴ ἐνδέχεται ἢ εἶναι ἢ γενέσθαι, ἢ ^b τι κακὸν ἀποβαλεῖν ἢ
στερηθῆναι, οἷον τὸ πιεῖν τὸ φάρμακον ἀναγκαῖον ἵνα μὴ

^k ὄντων φύσει H^b. ¹ ὥσπερ] ἢ ὥσπερ E.A^b. ^m τε om. A^b. ⁿ ἐστὶ
καὶ φύσις A^b. ^o τοῖς E.A^b: ceteri τοῖσδ'. ^p ἐστὶ φύσει T. ^q ἔαν A^b.
^r ἢ post διχῶς et ἢ ante ὅλως om. A^b. ^s τούτου T. ^t μεταφορᾷ A^b.
^v καὶ γενέσεις A^b. ^w τῷ T.A^b. ^x εἶναι κινήσεις A^b. ^y τῶν] ἕως τῶν F^b.
^z ἢ αὐτή A^b. ^a ἐνεργείᾳ F^b. ^b τι] τὸ A^b.

κάμνη, καὶ τὸ πλεῦσαι εἰς Αἴγιναν ἔν' ^c ἀπολάβῃ τὰ χρή-
 2 ματα. Ἔτι τὸ βίαιον καὶ ἡ βία· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ παρὰ
 τὴν ὀρμὴν καὶ ^d τὴν προαίρεσιν ἐμποδίζον καὶ κωλυτικόν. Τὸ
 γὰρ βίαιον ἀναγκαῖον λέγεται, διὸ καὶ λυπηρόν, ὥσπερ καὶ
 Εὐηνός φησι

πάν γὰρ ἀναγκαῖον πρᾶγμ' ἀνιαρόν ἔφθ.

3 Καὶ ἡ βία ἀνάγκη τις, ὥσπερ καὶ Σοφοκλῆς ^e λέγει

ἀλλ' ἡ βία με ταῦτ' ἀναγκάζει ποιεῖν.

Καὶ δοκεῖ ἡ ἀνάγκη ἀμετάπειστον τι εἶναι, ὀρθῶς· ἐναντίον
 γὰρ τῇ κατὰ ^f τὴν προαίρεσιν κινήσει ^g καὶ κατὰ τὸν λογι-
 σμόν. Ἔτι τὸ μὴ ἐνδεχόμενον ἄλλως ἔχειν ἀναγκαῖόν φαμεν
 4 οὕτως ἔχειν. Καὶ κατὰ τοῦτο τὸ ἀναγκαῖον καὶ τᾶλλα λέ-
 γεταιί πως ἅπαντα ^h ἀναγκαῖα· τό τε γὰρ βίαιον ἀναγκαῖον
 λέγεται ἢ ποιεῖν ἢ πάσχειν τότε, ὅταν μὴ ἐνδέχεται κατὰ
 τὴν ὀρμὴν διὰ τὸ βιαζόμενον, ⁱ ὡς ταύτην ἀνάγκην οὖσαν, δι'
 ἣν μὴ ἐνδέχεται ἄλλως, καὶ ἐπὶ τῶν συναιτίων τοῦ ζῆν καὶ
 τοῦ ἀγαθοῦ ὡσαύτως· ὅταν γὰρ μὴ ^k ἐνδέχεται ἔνθα μὲν τὸ
 ἀγαθὸν ἔνθα δὲ τὸ ζῆν καὶ τὸ εἶναι ἄνευ τινῶν, ταῦτα ἀναγ-
 5 καῖα καὶ ἡ αἰτία ἀνάγκη τίς ἐστίν ^l αὕτη. Ἔτι ἡ ἀπόδειξις
 τῶν ἀναγκαίων, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν, εἰ ἀποδέδει-
 κται ἀπλῶς· τούτου δ' αἷτια τὰ πρῶτα, εἰ ἀδύνατον ἄλλως
 ἔχειν ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός. Τῶν μὲν ^m δὲ ἕτερον αἷτιον τοῦ
 ἀναγκαῖα εἶναι, τῶν δὲ οὐθέν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα ἕτερα ἔστιν ἐξ
 6 ἀνάγκης. Ὡστε τὸ πρῶτον καὶ κυρίως ἀναγκαῖον τὸ ἀπλοῦν
 ἐστίν· τοῦτο γὰρ οὐκ ἐνδέχεται πλεοναχῶς ἔχειν, ὥστ' οὐδὲ
 ἄλλως καὶ ἄλλως· ἤδη γὰρ πλεοναχῶς ἂν ἔχοι. Εἰ ⁿ ἄρα
 ἐστὶν ^o ἅττα αἷδια καὶ ἀκίνητα, ^p οὐθέν ἐκείνοις ἐστὶ βίαιον
 οὐδὲ παρὰ φύσιν.

6 ^q Ἐν λέγεται τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός, ^r τὸ δὲ καθ' αὐτό,
 κατὰ συμβεβηκός μὲν οἶον Κορίσκος καὶ τὸ μουσικόν καὶ

^c ἀπολάβῃ] μὴ ἀποβάλλῃ T. ^d τὴν post καὶ om. Ab. ^e λέγει om. T.
^f τὴν om. idem. ^g καὶ τῇ κατὰ Fb. ^h ἀναγκαῖα] ἀναγκαῖον T. ⁱ ὡστ'
 αὐτὴν T. ^k ἐνδέχεται Ab. ^l αὐτῆς Ab. ^m δι' ἕτερον αἷτιον τὸ ἀναγ-
 καῖον Ab. ⁿ ἄρα] γὰρ Ab. ^o ἅττα καὶ αἷδια καὶ Ab. ^p οὐδ' ἐν E. ^q ἐν]
 τὸ ἐν Fb. ^r τὸ δὲ—μὲν om. Ab.

^s Κορίσκος μουσικός· ^t ταῦτό γὰρ εἶπείν Κορίσκος καὶ τὸ μουσικόν, καὶ Κορίσκος μουσικός. Καὶ τὸ μουσικόν καὶ τὸ ^γ δίκαιον, καὶ μουσικὸς ^v δίκαιος Κορίσκος· πάντα γὰρ ταῦτα ἐν λέγεται κατὰ συμβεβηκός, τὸ μὲν δίκαιον καὶ τὸ μουσικόν, ὅτι μιᾷ οὐσίᾳ συμβέβηκεν, ^w τὸ δὲ μουσικόν καὶ Κορίσκος, ὅτι θάτερον θατέρῳ συμβέβηκεν. Ὅμοίως δὲ τρὸς ⁸ πον τινὰ καὶ ὁ μουσικὸς Κορίσκος τῷ Κορίσκῳ ἐν, ὅτι θάτερον τῶν μορίων θατέρῳ συμβέβηκε τῶν ἐν τῷ λόγῳ, οἷον τὸ μουσικόν τῷ Κορίσκῳ, καὶ ὁ μουσικὸς Κορίσκος δικαίῳ Κορίσκῳ, ὅτι ἐκατέρου ^x μέρος ^y τῷ αὐτῷ ἐνὶ συμβέβηκεν ^z ἐν. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ γένους καὶ ἐπὶ ^a τῶν καθόλου ⁹ τινὸς ὀνομάτων λέγεται τὸ συμβεβηκός, οἷον ^b ὅτι ἄνθρωπος τὸ αὐτὸ καὶ μουσικὸς ἄνθρωπος· ἢ γὰρ ὅτι ^c τῷ ἀνθρώπῳ μιᾷ οὐσῆ οὐσία συμβέβηκε τὸ μουσικόν, ἢ ὅτι ἄμφω τῶν καθ' ἕκαστόν τι συμβέβηκεν, οἷον Κορίσκῳ. Πλὴν οὐ τὸν ¹⁰ αὐτὸν τρόπον ἄμφω ὑπάρχει, ἀλλὰ τὸ μὲν ἴσως ὡς γένος καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ, τὸ δὲ ^d ὡς ἕξις ἢ πάθος τῆς οὐσίας. Ὅσα μὲν οὖν κατὰ συμβεβηκός λέγεται ἐν, τοῦτον τὸν τρόπον λέγεται. Τῶν δὲ καθ' ἑαυτὰ ἐν λεγομένων τὰ μὲν λέγεται τῷ συνεχῆ ¹¹ εἶναι, οἷον ^e φάκελλος δεσμῷ καὶ ξύλα κόλλη, καὶ γραμμὴ καὶ ^f κεκαμμένη ἢ, συνεχῆς δέ, μία λέγεται, ὥσπερ καὶ τῶν μερῶν ἕκαστον, ^g οἷον σκέλος καὶ βραχίον. Αὐτῶν δὲ τούτων μᾶλλον ἐν τὰ φύσει συνεχῆ ἢ τέχνη. Συνεχὲς δὲ λέγεται, οὐ ¹² κίνησις μία καθ' αὐτὸ καὶ μὴ οἷον τε ἄλλως· μία δ' οὐ ἀδιαίρετος, ἀδιαίρετος δὲ ^h κατὰ χρόνον. Καθ' αὐτὰ δὲ συνεχῆ ὅσα μὴ ἀφῆ ἐν· εἰ γὰρ θείης ἀπτόμενα ἀλλήλων ξύλα, οὐ φήσεις ταῦτα εἶναι ἐν, οὔτε ξύλον οὔτε σῶμα οὔτ' ἄλλο συνεχὲς οὐθέν. Τὰ τε δὴ ὅλως συνεχῆ ἐν λέγεται, καὶ ¹³ ἔτι μᾶλλον τὰ μὴ ἔχοντα κάμψιν, οἷον κνήμη ἢ μηρὸς σκέ-

^s Κορίσκος] ὁ κορίσκος T, κορίσκος καὶ Ab. ^t ταῦτό—μουσικός· καὶ om. Ab. ^v δίκαιος om. Ab. ^w τὸ—συμβέβηκεν om. E. ^x μέρους T, Ab. ^y τῷ om. T. ^z ἐν om. Ab. addunt E, T. οὐδὲν γὰρ διαφέρει ἢ Κορίσκῳ τὸ μουσικόν συμβεβηκέναι. ^a τοῦ T. ^b ὅτι ὁ ἄνθρωπος Ab. ^c τῶν ἀνθρώπων T. ^d ὡς om. T. ^e φάκελος E, T, σφάκελλος Fb. ^f κεκλασμένη Hb. ^g οἷον add. Ab. ^h κατὰ τὸν χρ. Fb, Hb.

λους, ὅτι ἐνδέχεται μὴ μίαν εἶναι τὴν κίνησιν τοῦ σκέλους.
 14 Καὶ ἡ εὐθεία τῆς κεκαμμένης μᾶλλον ἔν. Τὴν δὲ κεκαμμένην
 καὶ ἔχουσαν γωνίαν καὶ μίαν καὶ οὐ μίαν λέγομεν, ὅτι ἐνδέ-
 χεται καὶ μὴ ἅμα τὴν κίνησιν αὐτῆς εἶναι καὶ ἅμα τῆς δ'
 εὐθείας ¹ἀεὶ ἅμα, καὶ οὐθὲν μόριον ἔχον μέγεθος τὸ μὲν ἡρε-
 μεί τὸ δὲ κινεῖται, ὥσπερ τῆς κεκαμμένης. Ἔτι ἄλλον τρό-
 πον ^kἐν λέγεται τῷ τὸ ὑποκείμενον τῷ εἶδει εἶναι ἀδιάφορον.
 15 ¹Ἀδιάφορα δ' ὧν ἀδιαίρετον τὸ εἶδος κατὰ τὴν αἴσθησιν· τὸ
 δ' ὑποκείμενον ἢ τὸ πρῶτον ἢ τὸ τελευταῖον πρὸς τὸ τέλος.
 Καὶ γὰρ οἶνος εἰς λέγεται καὶ ὕδωρ ἔν, ἢ ἀδιαίρετον κατὰ τὸ
 εἶδος· καὶ οἱ χυμοὶ πάντες λέγονται ἔν, οἶον ἔλαιον οἶνος καὶ
 τὰ τηκτά, ὅτι πάντων τὸ ἔσχατον ὑποκείμενον τὸ αὐτό·
 16 ὕδωρ γὰρ ^mἢ ἀήρ πάντα ταῦτ' ἐστίν. Λέγεται δ' ἔν καὶ
 ὧν τὸ γένος ἔν διαφέρον ταῖς ἀντικειμέναις διαφοραῖς. Καὶ
 ταῦτα λέγεται ⁿἐν πάντα, ὅτι τὸ γένος ἔν τὸ ὑποκείμενον
 ταῖς διαφοραῖς, οἶον ἵππος ἄνθρωπος κύων ἔν ^oτι, ὅτι πάντα
 17 ζῶα, καὶ τρόπον δὴ παραπλήσιον, ὥσπερ ἡ ὕλη μία. Ταῦτα
 δὲ ὅτε μὲν οὕτως ἔν λέγεται, ὅτε δὲ τὸ ἄνω γένος, ὃ Ρ ταυ-
 τὸν λέγεται, ἂν ἢ τελευταῖα τοῦ γένους εἶδη τὰ ἀνωτέρω
 τούτων, οἶον ^qτὸ ἰσοσκελὲς καὶ τὸ ἰσόπλευρον ταῦτ' καὶ ἔν
 18 σχῆμα, ὅτι ἄμφω ^rτρίγωνα· τρίγωνα δ' οὐ ταῦτά. Ἔτι δὲ
 ἔν λέγεται ὅσων ὁ λόγος ^sὁ τὸ τί ἦν εἶναι λέγων ἀδιαίρετος
 πρὸς ἄλλον τὸν δηλοῦντα τί ^tἦν εἶναι τὸ πρᾶγμα· αὐτὸς
 γὰρ καθ' αὐτὸν ^vπᾶς λόγος ^wδιαίρετός. Οὕτω γὰρ καὶ τὸ
 ηὔξημένον καὶ φθίνον ἔν ἐστίν, ὅτι ὁ λόγος εἰς, ὥσπερ ἐπὶ τῶν
 19 ἐπιπέδων ὁ τοῦ εἶδους ^xεἰς. Ὅλως δὲ ὧν ἡ νόησις ἀδιαίρετος
 ἢ νοοῦσα τὸ τί ἦν εἶναι, καὶ μὴ δύναται χωρίσαι μήτε χρόνῳ
 μήτε τόπῳ μήτε λόγῳ, μάλιστα ταῦτα ἔν. Καὶ τούτων ὅσα
 οὐσίαι· καθόλου ^yγὰρ ὅσα μὴ ἔχει διαίρεσιν, ^zἢ μὴ ἔχει, ταύτη

ⁱ ἀεὶ] δεῖ Αβ. ^k ἐν om. Ε.Τ. ^l ἀδιάφορον Ε. ἀδιάφορα δὲ om. Αβ.
^m ἢ] καὶ Τ. ⁿ πάντα ἔν Ε.Τ. ^o τι om. Αβ. ^p ταῦτ' Ε, τὸ αὐτὸ Αβ.
^q τὸ μὲν ἰσοσκελὲς Τ. ^r τρίγωνον Ε.Τ. ^s ὁ ante τὸ om. Αβ. ^t ἦν
om. Τ. ^v πᾶς ὁ λ. Τ. ^w ἀδιαίρετος Αβ. ^x εἰς om. Αβ. ^y γὰρ]
δὲ Ε. ^z ἢ μὴ ἔχει om. Αβ.

ἐν λέγεται, οἷον εἰ ἢ ἄνθρωπος μὴ ἔχει διαίρεσιν, εἰς ἄνθρω-
 πος, εἰ δ' ἢ ζῶον, ἐν ζῶον, εἰ δὲ ἢ μέγεθος, ἐν μέγεθος. Τὰ μὲν 20
 οὖν πλείστα ἐν λέγεται τῷ ἑτερόν τι ἢ ποιεῖν ^a ἢ πάσχειν ἢ
 ἔχειν ἢ πρὸς τι εἶναι ἔν, τὰ δὲ πρώτως λεγόμενα ἔν, ὧν ἡ
 οὐσία μία. Μία δὲ ἢ συνεχεία ἢ εἶδει ἢ λόγῳ· ^b καὶ γὰρ
 ἀριθμοῦμεν ὡς πλείω ^c ἢ τὰ μὴ συνεχῆ, ^d ἢ ὧν μὴ ἐν τὸ εἶδος,
 ἢ ὧν ὁ λόγος μὴ εἰς. ^e Ἐπεὶ δ' ἔστι μὲν ὡς ὅτι οὖν ^f ἐν φαμεν 21
 εἶναι, ἂν ἢ ποσὸν καὶ συνεχές, ἔστι δ' ὡς οὐ, ἂν μὴ τι ὅλον
 ἢ, τοῦτο δὲ ἂν μὴ ^g τὸ εἶδος ἔχη ἔν· ^h οἷον οὐκ ἂν φαίμεν
 ὁμοίως ἐν ἰδόντες ὁπωσοῦν τὰ μέρη συγκεείμενα τοῦ ὑποδή-
 ματος, ^k ἂν μὴ διὰ τὴν συνέχειαν, ἀλλ' ἐὰν οὕτως ὥστε ὑπό-
 δημα εἶναι καὶ εἶδος τι ^l ἤδη ἔχειν ἔν. Διὸ καὶ ἡ τοῦ κύκλου 22
 μάλιστα μία τῶν γραμμῶν, ὅτι ὅλη ^m καὶ τέλειός ἐστιν. Τὸ
 δὲ ⁿ ἐν εἶναι ὁ ἀρχὴ τινί ἐστιν ^p ἀριθμοῦ εἶναι· τὸ γὰρ πρῶ-
 τον ^q μέτρον ἀρχή· ^φ γὰρ πρώτῳ ^r γνωρίζομεν, τοῦτο πρῶ-
 τον μέτρον ἐκάστου γένους· ἀρχὴ οὖν τοῦ γνωστοῦ περὶ
 ἑκάστον τὸ ἔν. Οὐ ταῦτό δὲ ἐν πᾶσι τοῖς γένεσι τὸ ἔν.
^v Ἐνθα μὲν γὰρ δίεσις, ἔνθα δὲ τὸ φωνῆεν ἢ ἄφωνον· βάρους 23
 δ' ἑτερον καὶ κινήσεως ἄλλο. Πανταχοῦ δὲ τὸ ἐν ἢ τῷ ποσῷ
 ἢ τῷ εἶδει ἀδιαίρετον. Τὸ μὲν οὖν κατὰ τὸ ποσὸν ^s καὶ ἢ 24
 ποσὸν ἀδιαίρετον, τὸ μὲν πάντη καὶ ἄθετον λέγεται μονάς,
 τὸ δὲ πάντη καὶ θέσιν ἔχον στιγμῆ, τὸ δὲ μοναχῆ γραμμῆ,
 τὸ δὲ διχῆ ἐπίπεδον, τὸ δὲ πάντη καὶ τριχῆ διαιρετὸν κατὰ
 τὸ ποσὸν σῶμα. Καὶ ἀντιστρέψαντι δὴ τὸ μὲν διχῆ διαι- 25
 ρετὸν ἐπίπεδον, τὸ δὲ μοναχῆ γραμμῆ· τὸ δὲ μηδαμῆ διαιρε-
 τὸν κατὰ τὸ ποσὸν στιγμῆ καὶ μονάς, ἡ μὲν ἄθετος μονάς,
 ἡ δὲ ^t θετὸς στιγμῆ. Ἐπι ^v δὲ τὰ μὲν κατ' ἀριθμὸν ^v ἐστιν 26
 ἔν, τὰ δὲ κατ' εἶδος, τὰ δὲ κατὰ γένος, τὰ δὲ κατ' ἀναλο-

^a ἢ πάσχειν post ἢ ἔχειν E.A^b. ^b γρ. καὶ ἀριθμῶ μόνως. καὶ ἐπει δ'
 ἐστὶν ἢ τὰ μὲν κ.τ.λ. margo E. ^c ἢ om. A^b. ^d ἢ ὧν μὴ—εἰς om. A^b.
^e ἐπεὶ] ἔτι T. ^f ἐν om. F^b. ἐν συνεχεία T. ^g τὸ] τι A^b. ^h οἷον
 add. E.A^b. ⁱ ὁπωσοῦν ἰδόντες A^b. ^k ἂν μὴ] ἐν T. ^l ἔχειν ἤδη E.T.
^m καὶ om. T. ⁿ ἐν A^b.H^b. ^o ἀρχῆ A^b. ^p ἀριθμῶ E.T, ἀριθμοῦ
 καὶ τοῦ H^b. ^q μέτρον ἐκάστου γένους ἀρχή A^b. ^r γνωρίζομέν τι τοῦτο F^b.
^s καὶ ἢ ποσὸν om. A^b. ^t θετὴ T. ^v δὲ et ἐστιν om. A^b.

γίαν, ἀριθμῶ ^w μὲν ὧν ἡ ὕλη μία, εἶδει δ' ὧν ὁ λόγος ^x εἷς, γένοι δ' ὧν τὸ αὐτὸ σχῆμα τῆς κατηγορίας, κατ' ἀναλογίαν δὲ 27 ὅσα ἔχει ὡς ἄλλο πρὸς ἄλλο. Ἄει γ' δὲ τὰ ὕστερα τοῖς ἔμ- προσθεν ἀκολουθεῖ, οἷον ὅσα ἀριθμῶ καὶ εἶδει ἓν, ὅσα δ' εἶδει οὐ πάντα ἀριθμῶ· ἀλλὰ γένοι πάντα ἐν ὅσαπερ καὶ εἶδει· ὅσα δὲ γένοι οὐ πάντα εἶδει ἀλλ' ἀναλογία· ὅσα δὲ ^z ἐν ἀνα- 28 λογία, οὐ πάντα γένοι. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι τὰ πολλὰ ἀντι- κειμένως λεχθήσεται τῷ ἐνί· τὰ μὲν γὰρ τῷ μὴ συνεχῆ εἶναι, τὰ δὲ τῷ διαιρετὴν ἔχειν τὴν ὕλην κατὰ τὸ εἶδος, ἢ τὴν πρῶ- τὴν ἢ τὴν τελευταίαν, τὰ δὲ ^a τῷ τοὺς λόγους πλείους τοὺς τί ἦν εἶναι, λέγονται.

7 Τὸ ὄν λέγεται τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός, τὸ δὲ καθ' αὐτό, κατὰ συμβεβηκός μὲν, οἷον ^b τὸν δίκαιον μουσικὸν εἶναι φάμεν καὶ τὸν ἄνθρωπον μουσικὸν καὶ ^c τὸν μουσικὸν ἄνθρωπον, πα- ραπλησίως ^d λέγοντες ^e ὥσπερ τὸν μουσικὸν οἰκοδομεῖν, ὅτι συμβέβηκε τῷ οἰκοδόμῳ μουσικῶ εἶναι ἢ τῷ μουσικῶ οἰκο- δόμῳ· τὸ γὰρ τόδε εἶναι ^f τόδε σημαίνει τὸ συμβεβηκέναι 2 ^g τῷδε τόδε. Οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εἰρημένων· τὸν ^h γὰρ ἄνθρωπον ὅταν μουσικὸν λέγωμεν καὶ τὸν μουσικὸν ἄνθρω- πον, ⁱ ἢ τὸν λευκὸν μουσικὸν ἢ τοῦτον λευκόν, τὸ μὲν ὅτι ἄμφω τῷ ^k αὐτῷ συμβεβήκασι, τὸ δ' ὅτι ^l συμβέβηκε τῷ ὄντι· ^m τὸ δὲ μουσικὸν ἄνθρωπον, ὅτι τούτῳ τὸ μουσικὸν 3 συμβέβηκεν. Οὕτω δὲ λέγεται καὶ τὸ ⁿ μὴ λευκὸν εἶναι, ὅτι ^o συμβέβηκεν, ἐκεῖνό ἐστιν. Τὰ μὲν οὖν κατὰ συμβεβηκός εἶναι λεγόμενα οὕτω λέγεται ἢ διότι τῷ αὐτῷ ^o ὄντι ἄμφω ὑπάρχει, ἢ ^p ὅτι ὄντι ^q ἐκεῖνῳ ὑπάρχει, ἢ ὅτι αὐτό ἐστιν ^r ὅ 4 ὑπάρχει οὗ αὐτὸ κατηγορεῖται. Καθ' αὐτὰ δὲ εἶναι λέγεται ὅσαπερ σημαίνει τὰ σχήματα τῆς κατηγορίας· ὅσαχῶς γὰρ λέγεται, τοσανταχῶς τὸ εἶναι σημαίνει. Ἐπεὶ οὖν τῶν κα-

^w μὲν οὖν ὧν Ab. ^x εἷς om. Ab. ^y δὴ E.T. ^z ἐν om. Ab. ^a τῷ] τὸ T. ^b τὸ Hb. ^c τὸν μ.] τὸ μ. T. ^d λέγεται E. ^e ὥσπερ εἰ τὸν Ab. ^f alterum τόδε om. pr. E. ^g τόδε τῷδε Ab. ^h γὰρ add. Ab. ⁱ ἢ λευ- κὸν τὸν E.T. ^k αὐτῷ ὄντι σ. Ab. ^l τῷ ὄντι συμβέβηκε E.T. ^m τὸ δὲ—συμβέβηκεν om. Ab. ⁿ μὴ add. Ab.Fb. ^o ἄμφω ὄντι Ab. ^p ὅτι om. T. ^q ἐκεῖνο Ab. ^r δ T.

τηγορουμένων τὰ μὲν τί ἐστὶ σημαίνει, τὰ δὲ ποιόν, τὰ δὲ ποσόν, τὰ δὲ πρὸς τι, τὰ δὲ ποιεῖν ἢ πάσχειν, τὰ δὲ πού, τὰ δὲ πότε, ἐκάστῳ τούτων τὸ εἶναι ταῦτὸ σημαίνει. Οὐθὲν 5 γὰρ διαφέρει τὸ ἄνθρωπος ὑγιαίνων ἐστὶν ἢ ^s τὸ ἄνθρωπος ὑγιαίνει, ^t οὐδὲ τὸ ἄνθρωπος βαδίζων ἐστὶν ἢ τέμνων τοῦ ^v ἄνθρωπος βαδίζει ἢ τέμνει. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἔτι τὸ εἶναι σημαίνει καὶ τὸ ἔστιν ὅτι ἀληθές, τὸ δὲ μὴ εἶναι ὅτι οὐκ ἀληθές ἀλλὰ ψεῦδος. Ὅμοίως ἐπὶ καταφάσεως 6 καὶ ἀποφάσεως, ^w οἶον ὅτι ἔστι Σωκράτης μουσικός, ὅτι ἀληθές τοῦτο, ἢ ὅτι ^x ἔστι Σωκράτης οὐ λευκός, ὅτι ἀληθές· τὸ δ' οὐκ ἔστιν ἢ διάμετρος ἀσύμμετρος, ὅτι ψεῦδος. Ἔτι τὸ εἶναι σημαίνει καὶ τὸ ὕδν, τὸ μὲν ^z δυνάμει ῥητόν, τὸ δ' ἐντελεχεία τῶν εἰρημένων τούτων. ^a Ὅρων τε γὰρ εἶναι φαμεν 7 καὶ τὸ ^b δυνάμει [^c ῥητῶς] ὀρών καὶ τὸ ἐντελεχεία· καὶ τὸ ἐπίστασθαι ὡσαύτως καὶ τὸ δυνάμενον χρῆσθαι τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τὸ χρώμενον· καὶ ^d τὸ ἡρεμοῦν καὶ ^e ἤδη ὑπάρχει ἡρεμία καὶ τὸ δυνάμενον ἡρεμεῖν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν οὐσιῶν 8 καὶ γὰρ ^f Ἐρμῆν ἐν τῷ λίθῳ φαμὲν εἶναι, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς γραμμῆς, καὶ σίτον τὸν μήπω ἀδρόν. Πότε δὲ δυνατόν καὶ πότε οὐπω, ἐν ἄλλοις διοριστέον.

Οὐσία λέγεται τὰ τε ἀπλά σώματα, οἶον γῆ καὶ πῦρ καὶ 8 ὕδωρ καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ ὅλως σώματα καὶ τὰ ἐκ τούτων συνεστῶτα ζῶα τε καὶ δαιμόνια καὶ τὰ μόρια τούτων. Ἄπαντα δὲ ταῦτα λέγεται οὐσία ὅτι οὐ καθ' ὑποκειμένου λέγεται, ἀλλὰ κατὰ τούτων τὰ ἄλλα. Ἄλλον δὲ τρόπον ὁ 2 ἀν ἢ αἴτιον τοῦ εἶναι, ἐνυπάρχον ἐν τοῖς τοιούτοις ὅσα μὴ λέγεται καθ' ὑποκειμένου, οἶον ἢ ψυχὴ 3 τῷ ζῳῷ. Ἔτι ὅσα 3 μόρια ^h ἐνυπάρχοντά ἐστὶν ἐν τοῖς τοιούτοις ⁱ ὀρίζοντά τε καὶ

^s τὸ alterum om. Ab. ^t οὐδὲ Ab: ceteri ἢ. ^v ἄνθρωπον βαδίζειν ἢ τέμνειν E. T. ^w οἶον et ἔστι om. T. ^x ἔστι add. E. Ab. ^y ὕδν] ὕδν καὶ Ab. ^z ῥητόν δυνάμει Ab. γρ. τὸ μὲν ῥητόν τὸ δ' ἐντελεχεία. καὶ οὕτως, τὸ μὲν δυνάμει τὸ δ' ἐντελεχεία margo E. ^a ὀρώντες γὰρ φαμεν εἶναι Ab. ^b δυνάμει om. T. ^c ῥητῶς om. Ab. ^d τὸ ante ἡρεμοῦν om. idem. ^e ἤδη] δὴ Ab. ^f Ἐρμῆν om. T. ^g τῶν ζῳῶν Ab. ^h ἐνυπάρχοντά ἐστὶν ἐν τοῖς τοιούτοις om. Ab. ⁱ ὀρίζοντά τε om. T, τε om. Ab.

τόδε τι σημαίνοντα, ὧν ἀναιρουμένων ἀναιρεῖται τὸ ὄλον, οἷον ἐπιπέδου σῶμα, ὡς φασί τινες, καὶ ἐπίπεδον γραμμῆς· καὶ ὄλως ὁ ἀριθμὸς δοκεῖ ^k εἶναι τισι τοιοῦτος· ἀναιρουμένου τε ⁴ γὰρ οὐθέν εἶναι, καὶ ὀρίζει πάντα. Ἔτι τὸ τί ἦν εἶναι οὐ ὁ ¹ λόγος ὀρισμός, καὶ ^m τοῦτο οὐσία λέγεται ἐκάστου. ⁿ Συμβαίνει δὴ ὁ κατὰ δύο τρόπους τὴν οὐσίαν λέγεσθαι, τό θ' ὑποκείμενον ἔσχατον, ὃ μηκέτι κατ' ἄλλου λέγεται, καὶ ὃ ἀντόδε τι ὄν καὶ ^p χωριστὸν ^q ἢ· τοιοῦτον δὲ ἐκάστου ἢ μορφή καὶ τὸ εἶδος.

- 9 Ταῦτά λέγεται τὰ μὲν κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικὸν τὸ αὐτό, ὅτι τῷ αὐτῷ συμβέβηκε, καὶ ἄνθρωπος καὶ μουσικόν, ὅτι θάτερον θατέρῳ συμβέβηκεν· ^r τὸ δὲ μουσικὸν ἄνθρωπος, ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν. Ἐκατέρῳ δὲ ^s τοῦτο καὶ ^t τούτῳ ἐκάτερον ^v ἐκείνων· καὶ γὰρ τῷ ^w ἀνθρώπῳ ^x τῷ μουσικῷ ^y καὶ ^z ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ μουσικὸν ταῦτον λέγεται, καὶ τούτοις ἐκείνο. Διὸ ^a καὶ πάντα ταῦτα καθόλου ^b οὐ λέγεται· οὐ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ταῦτό καὶ ^c τὸ μουσικόν· τὰ γὰρ καθόλου καθ' αὐτὰ ὑπάρχει, τὰ δὲ συμβεβηκότα οὐ καθ' αὐτὰ ἀλλ' ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα ἀπλῶς λέγεται. Ταῦτό γὰρ δοκεῖ ^d Σωκράτης καὶ Σωκράτης εἶναι μουσικός· τὸ ^e δὲ Σωκράτης οὐκ ἐπὶ πολλῶν, ³ διὸ οὐ πᾶς Σωκράτης λέγεται ὡσπερ πᾶς ἄνθρωπος. ^f Καὶ τὰ μὲν οὕτως λέγεται ταῦτά, ^g τὰ δὲ καθ' ^h αὐτά, ὡσπερ καὶ ⁱ τὸ ἐν· καὶ γὰρ ὧν ἢ ὕλη μία ἢ εἶδει ἢ ἀριθμῷ ταῦτά λέγεται, καὶ ὧν ἢ οὐσία μία. Ὡστε φανερόν ὅτι ἢ ταυτότης ἐνότης τίς ἐστίν ^k ἢ πλειόνων τοῦ εἶναι, ἢ ὅταν χρῆται ^l ὡς πλείοσιν, οἷον ὅταν λέγη αὐτὸ ^m αὐτῷ ταῦτόν· ὡς δυσὶ γὰρ

^k τισι τοιοῦτος εἶναι A^b. ¹ λόγος ἐστὶν ὀρισμός E, λόγος ἐστὶν ἀριθμὸς T. ^m τοῦτο] τοῦτο ὁ T. ⁿ σημαίνει δὲ T. ^o κατὰ om. A^b. ^p ἀχώριστον T. ^q ἢ· τοιοῦτον] τοιοῦτον ἢ. τοῦτο A^b. ^r τὸ—συμβέβηκεν om. T. ^s τούτῳ H^b. ^t τούτων A^b, H^b. ^v ἐκείνω A^b. ^w ἀνθρώπῳ καὶ τῷ A^b. ^x τὸ μουσικόν T. ^y καὶ om. A^b. ^z ὁ] τὸ A^b, H^b. ^a καὶ post διὸ om. T. ^b οὐ ante λέγεται om. T. ^c τὸ add. A^b. ^d σωκράτης εἶναι καὶ σωκράτης μ. T. ^e δὲ] γὰρ E, T. ^f καὶ om. A^b. ^g τὰ om. idem. ^h αὐτά ὅσα ὡσπερ E. ⁱ τὸ om. A^b, H^b. ^k ἢ ante πλειόνων om. A^b. ^l ὡς πλείοσιν om. idem. ^m αὐτῷ] αὐτὸ E, H^b.

χρηται αὐτῷ. Ἔτερα δὲ λέγεται ὧν ἢ τὰ εἶδη πλείω ἢ ἡ 4
 ὕλη ἢ ὁ λόγος τῆς οὐσίας· καὶ ὅλως ἀντικειμένως τῷ ταύτῳ
 λέγεται τὸ ἕτερον. Διάφορα ⁿ δὲ λέγεται ὅσ' ἕτερα ἔστι
 τὸ αὐτό τι ὄντα, ^o μὴ μόνον ἀριθμῷ, ἀλλ' ἢ εἶδει ἢ γένει ἢ
 ἀναλογία. Ἔτι ὧν ἕτερον τὸ γένος καὶ τὰ ἐναντία καὶ ὅσα
 ἔχει ἐν τῇ οὐσίᾳ τὴν ἑτερότητα. Ὅμοια λέγεται τὰ τε 5
 P πάντη ταῦτὸ πεπονητότα, καὶ τὰ πλείω ταῦτὸ πεπονητότα
 ἢ ἕτερα, καὶ ὧν ἡ ποιότης μία· καὶ καθ' ὅσα ἀλλοιοῦσθαι
 ἐνδέχεται τῶν ἐναντίων, τούτων τὸ πλείω ἔχον ἢ κυριώτερα
 ὅμοιον τούτῳ. Ἀντικειμένως δὲ τοῖς ὁμοίοις τὰ ἀνόμοια.

Ἀντικείμενα λέγεται ἀντίφασις καὶ τὰναντία καὶ τὰ πρὸς IO
 τι καὶ στέρησις καὶ ἕξις καὶ ἕξ ὧν καὶ εἰς ἃ ἔσχατα, ^q οἶον αἱ
 γενέσεις καὶ φθοραί· καὶ ὅσα μὴ ἐνδέχεται ἅμα παρῆναι τῷ
 ἀμφοῖν δεκτικῷ, ταῦτα ἀντικεῖσθαι λέγεται, ἢ αὐτὰ ^r ἢ ἕξ
 ὧν ἐστίν. Φαιδὸν γὰρ καὶ λευκὸν ἅμα τῷ αὐτῷ οὐχ ὑπάρ-
 χει· διὸ ἕξ ὧν ἐστίν ^s ἀντίκειται. Ἐναντία λέγεται τὰ τε 2
 μὴ δυνατὰ ἅμα τῷ αὐτῷ παρῆναι τῶν διαφερόντων κατὰ
 γένος, καὶ τὰ πλείστον διαφέροντα ^t τῶν ἐν τῷ αὐτῷ γένει,
 καὶ τὰ πλείστον διαφέροντα τῶν ἐν ταύτῳ δεκτικῷ, καὶ τὰ
 πλείστον διαφέροντα τῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν, καὶ ὧν ἡ
 διαφορὰ μεγίστη ἢ ἀπλῶς ἢ κατὰ γένος ἢ κατ' εἶδος. Τὰ 3
 δ' ἄλλα ἐναντία λέγεται τὰ μὲν τῷ ^v τὰ τοιαῦτα ἔχειν, τὰ
 δὲ τῷ δεκτικῷ εἶναι τῶν τοιούτων, τὰ δὲ τῷ ποιητικῷ ἢ παθη-
 τικῷ εἶναι τῶν τοιούτων, ἢ ποιῶντα ἢ πάσχοντα, ἢ ἀποβο-
 λαὶ ἢ λήψεις, ἢ ἕξεις ἢ στερήσεις εἶναι ^w τῶν τοιούτων. Ἐπεὶ 4
 δὲ τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν ^x πολλαχῶς λέγεται, ἀκολουθεῖν ἀνάγκη
 καὶ τὰλλα ὅσα κατὰ ταῦτα λέγεται, ὥστε καὶ τὸ ταῦτὸν καὶ
 τὸ ἕτερον καὶ τὸ ἐναντίον, ὥστ' εἶναι ἕτερον καθ' ἑκάστην
 κατηγορίαν. Ἔτερα δὲ τῷ εἶδει λέγεται ὅσα τε ταύτου
 γένους ὄντα μὴ ὑπ' ἀλλήλα ἔστι, καὶ ὅσα ἐν τῷ αὐτῷ γένει

ⁿ δὲ om. A^b. ^o μὴ] καὶ μὴ E.F^b. P πάντη add. A^b.F^b. ^q οἶον
 om. A^b. ^r ἢ ante ἕξ om. T. ^s ἀντίκειται τούτοις. ἐναντία E.T.
^t τῷ E, om. T. ^v τὰ τοιαῦτα] ταῦτα A^b. ^w τῶν τοιούτων] τούτων A^b.
^x λέγεται πολλαχῶς T.

ὄντα διαφορὰν ἔχει, καὶ ὅσα ἐν τῇ οὐσίᾳ ἐναντίωσιν ἔχει.
 5 Καὶ τὰ ἐναντία ἕτερα τῷ εἶδει ἀλλήλων, ἢ πάντα ἢ τὰ λε-
 γόμενα πρώτως, καὶ ὅσων ἐν τῷ τελευταίῳ τοῦ γένους εἶδει
 οἱ λόγοι ἕτεροι, οἷον ἄνθρωπος καὶ ἵππος ἄτομα τῷ γένει,
 οἱ δὲ λόγοι ἕτεροι αὐτῶν. Καὶ ὅσα ἐν τῇ αὐτῇ οὐσίᾳ ὄντα
 ἔχει διαφορὰν. Ταῦτα δὲ τῷ εἶδει τὰ ἀντικειμένως λεγόμενα
 τούτοις.

11 ^a Πρότερα καὶ ὕστερα λέγεται ἓνια μὲν ὡς ὄντος τινὸς
 πρώτου καὶ ἀρχῆς ἐν ἐκάστῳ ^b γένει, ^c τὸ ἐγγύτερον ἀρχῆς
 τινὸς ὠρισμένης, ἢ ἀπλῶς καὶ τῇ φύσει, ἢ πρὸς τι ἢ ποῦ ἢ
 ὑπὸ τινων, οἷον τὰ μὲν κατὰ τόπον τῷ εἶναι ἐγγύτερον ἢ
 φύσει ^d τινὸς τόπου ὠρισμένου, οἷον τοῦ μέσου ἢ τοῦ ἐσχά-
 2 του, ἢ πρὸς τὸ τυχόν, τὸ δὲ πορρώτερον ὕστερον. Τὰ δὲ
 κατὰ χρόνον· τὰ μὲν γὰρ ^e τῷ πορρωτέρῳ τοῦ νῦν, οἷον ἐπὶ
 τῶν γενομένων (^f πρότερα γὰρ τὰ Τρωικὰ τῶν Μηδικῶν, ὅτι
 πορρώτερον ἀπέχει τοῦ νῦν), τὰ δὲ ^g τῷ ἐγγυτέρῳ τοῦ νῦν,
 οἷον ἐπὶ τῶν μελλόντων· πρότερον γὰρ Νέμεα Πυθίων, ὅτι
 3 ἐγγύτερον τοῦ νῦν ὡς ἀρχῆ καὶ πρώτῳ ^h χρησαμένων. Τὰ
 δὲ κατὰ κίνησιν· ⁱ τὸ γὰρ ἐγγύτερον τοῦ πρώτου κινήσαντος
 πρότερον, οἷον παῖς ἀνδρός· ἀρχὴ δὲ καὶ αὕτη τις ἀπλῶς.
 Τὰ δὲ κατὰ δύναμιν· τὸ γὰρ ὑπερέχον τῇ δυνάμει πρότερον,
 καὶ τὸ δυνατώτερον· τοιοῦτον ^δ ἐστὶν οὗ κατὰ τὴν προαί-
 ρεσιν ἀνάγκη ἀκολουθεῖν θάτερον καὶ τὸ ὕστερον, ὥστε μὴ
 κινουῦντός τε ἐκείνου μὴ κινεῖσθαι καὶ κινουῦντος κινεῖσθαι· ἢ
 4 δὲ προαίρεσις ἀρχή. ^k Τὰ δὲ κατὰ τάξιν· ταῦτα ^δ ἐστὶν
 ὅσα πρὸς τι ἐν ὠρισμένον διέστηκε κατὰ τὸν λόγον, οἷον
 παραστάτης τριτοστάτου πρότερον, ^l καὶ παρανήτη νήτης·
 ἔνθα μὲν γὰρ ὁ κορυφαῖος, ἔνθα δὲ ἡ μέση ἀρχή. Ταῦτα μὲν
 οὖν πρότερα τοῦτον λέγεται τὸν τρόπον, ἄλλον δὲ τρόπον
 5 ^m τὸ τῇ γνώσει πρότερον ὡς καὶ ἀπλῶς πρότερον. Τούτων

γ ὅσα A^b.H^b. z ὄντα om. T. a τὰ πρότερα E.T. b γένει om. A^b.
 c τῷ F^b. d τινὸς τέλος τόπου T. e τὸ πορρώτερον A^b. f πρότερον
 E.A^b. g τὸ ἐγγύτερον T, τῷ ἐγγύτερον E. h χρησάμενοι A^b. i τὸ]
 τὰ A^b. k τὸ A^b. l καὶ ἡ παρανήτη E.T. m τὸ] τῷ T.

δὲ ἄλλως τὰ κατὰ τὸν λόγον καὶ ⁿ τὰ κατὰ τὴν αἴσθησιν. Κατὰ μὲν γὰρ τὸν λόγον τὰ καθόλου πρότερα, κατὰ δὲ τὴν αἴσθησιν τὰ καθ' ἕκαστα. Καὶ κατὰ τὸν λόγον δὲ τὸ συμβεβηκὸς τοῦ ὅλου πρότερον, οἷον τὸ μουσικὸν τοῦ μουσικοῦ ἀνθρώπου· οὐ γὰρ ἔσται ὁ λόγος ^o ὅλος ἄνευ τοῦ μέρους. Καίτοι οὐκ ἐνδέχεται μουσικὸν εἶναι μὴ ὄντος μουσικοῦ τινός. ⁶ Ἔτι πρότερα λέγεται τὰ τῶν προτέρων πάθη, οἷον εὐθύτης λειότητος· τὸ μὲν γὰρ γραμμῆς ^p καθ' αὐτὴν πάθος, τὸ δ' ἐπιφανείας. Τὰ μὲν δὲ οὕτω ^q λέγεται πρότερα καὶ ὕστερα, ⁷ τὰ δὲ κατὰ φύσιν καὶ οὐσίαν, ὅσα ἐνδέχεται εἶναι ἄνευ ἄλλων, ἐκεῖνα δὲ ἄνευ ἐκείνων μὴ ἢ διαιρέσει ^r ἐχρήσατο Πλάτων. Ἐπεὶ δὲ τὸ εἶναι πολλαχῶς, πρῶτον μὲν τὸ ὑποκείμενον πρότερον, διὸ ἢ οὐσία πρότερον, ἔπειτα ἄλλως τὰ κατὰ δύναμιν καὶ κατ' ἐντελέχειαν. ^s Τὰ μὲν γὰρ κατὰ ⁸ δύναμιν πρότερά ἐστι, τὰ δὲ κατὰ ἐντελέχειαν, οἷον κατὰ δύναμιν μὲν ἢ ἡμίσεια τῆς ὅλης καὶ τὸ μόριον τοῦ ὅλου καὶ ἢ ὕλη τῆς οὐσίας, κατ' ἐντελέχειαν δ' ὕστερον· διαλυθέντος γὰρ κατ' ἐντελέχειαν ἔσται. ^t Τρόπον ^v δὲ τινα πάντα τὰ ^w πρό- ⁹ τερον καὶ ὕστερον λεγόμενα κατὰ ταῦτα λέγεται· τὰ μὲν γὰρ κατὰ γένεσιν ἐνδέχεται ἄνευ τῶν ἐτέρων εἶναι, οἷον τὸ ὅλον τῶν μορίων, τὰ δὲ κατὰ φθοράν, οἷον τὸ μόριον τοῦ ὅλου. Ὅμοίως δὲ καὶ τᾶλλα.

Δύναμις λέγεται ἢ μὲν ἀρχὴ κινήσεως ἢ μεταβολῆς ^x ἢ ¹² ἐν ἐτέρῳ ^y ἢ ἕτερον, οἷον ^z ἢ οἰκοδομικὴ δύναμις ἐστίν ^a ἢ οὐχ ὑπάρχει ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ· ἀλλ' ἢ ἰατρικὴ δύναμις οὐσα ὑπάρχει ἀν ἐν τῷ ἰατρευομένῳ, ἀλλ' οὐχ ἢ ἰατρευόμενος. Ἡ μὲν οὖν ὅλως ἀρχὴ μεταβολῆς ἢ κινήσεως λέγεται δύνα- ² μιν ἐν ἐτέρῳ ^b ἢ ἕτερον, ἢ δ' ὑφ' ἐτέρου ^c ἢ ἕτερον· καθ' ἣν γὰρ τὸ πάσχον πάσχει τι, ὅτε μὲν εἰς ὅτι οὐκ ἀδυνατὸν αὐτό

ⁿ τὰ om. E.T. ^o ὅλος add. E.A^b.H^b. ^p πάθος καθ' αὐτὴν T.
^q πρότερα λέγεται E. ^r ἐχρήτο E.T. ^s τὰ μὲν—ὕστερον om. A^b.F^b.
^t τρόπον] καὶ τρόπον A^b.H^b. ^v δέ F^b. ^w πρότερα καὶ ὕστερα F^b.
^x ἢ E.T. ^y ἢ T, ἢ ἢ E. ^z ἢ om. A^b. ^a ἢ E. ^b ἢ] ἢ ἢ E. ^c ἢ] ἢ ἢ E.T. ^d δυνατὸν] ἢ δυνατὸν E, ἢ δυνατὸν T, τὸ δυνατὸν A^b, δυνατὸν δυνατὸν margo E.

φαμεν εἶναι παθεῖν, ὅτε δ' οὐ κατὰ πᾶν πάθος ἀλλ' ^e ἂν ἐπὶ
3 τὸ βέλτιον. Ἔτι ^f ἢ τοῦ καλῶς τοῦτ' ἐπιτελεῖν, ἢ κατὰ
προαίρεσιν· ἐνίοτε γὰρ τοὺς μόνον ἂν πορευθέντας ἢ εἰπόν-
τας, μὴ καλῶς δὲ ἢ μὴ ὡς προείλοντο, οὗ φαμεν δύνασθαι
4 λέγειν ἢ βαδίζειν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πάσχειν. Ἔτι
ὅσαι ἕξεις καθ' ἃς ἀπαθῆ ὅλως ἢ ἀμετάβλητα ἢ μὴ ῥαδίως
ἐπὶ τὸ χεῖρον εὐμετακίνητα, δυνάμεις λέγονται· κλάται μὲν
γὰρ καὶ συντρίβεται καὶ κάμπτεται καὶ ὅλως φθείρεται οὐ
τῷ δύνασθαι, ἀλλὰ τῷ μὴ δύνασθαι ^g καὶ ἐλλείπειν τινός·
ἀπαθῆ δὲ τῶν τοιούτων ^h ἂ μόνις καὶ ἡρέμα ⁱ πάσχει διὰ
5 δυνάμιν καὶ τὸ δύνασθαι καὶ τὸ ἔχειν πῶς. Λεγομένης δὲ
τῆς δυνάμεως ποσαυταχῶς, καὶ τὸ δυνατόν ἕνα μὲν τρόπον
λεχθήσεται τὸ ἔχον κινήσεως ἀρχὴν ἢ μεταβολῆς (καὶ γὰρ
τὸ στατικὸν δυνατόν ^k τι ἐν ἐτέρῳ ^l ἢ ἕτερον), ἕνα δ' ἂν ἔχη
τι αὐτοῦ ἄλλο δυνάμιν τοιαύτην, ἕνα δ' ἂν ἔχη μεταβάλλειν
ἐφ' ὅτιοῦν δυνάμιν, εἴτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον εἴτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον·
καὶ γὰρ τὸ φθειρόμενον δοκεῖ δυνατόν εἶναι φθείρεσθαι, ἢ
οὐκ ἂν φθαρῆναι ^m εἰ ἦν ἀδύνατον· νῦν δὲ ἔχει τινὰ ⁿ διάθεσιν
6 καὶ αἰτίαν καὶ ἀρχὴν τοῦ τοιούτου πάθους. Ὅτε μὲν δὴ τὸ
ἔχειν τι δοκεῖ, ὅτε δὲ τὸ ἐστερηῆσθαι τοιούτον εἶναι. ^o Εἰ
δ' ἢ στέρησις ἐστίν ^p ἕξις πως, πάντα τῷ ἔχειν ἂν εἴη τι.
^q Ὅμωνύμως δὲ λεγόμενον τὸ ὄν, ὥστε ^r τῷ ἔχειν ^s ἕξιν τινὰ
καὶ ἀρχὴν ἐστὶ δυνατόν, καὶ ^t τῷ ἔχειν τὴν τούτου στέρησιν,
7 ^v εἰ ἐνδέχεται ἔχειν στέρησιν. Ἐνα δὲ τῷ μὴ ἔχειν αὐτοῦ
δυνάμιν ἢ ἀρχὴν ^w ἐν ἄλλῳ ^x ἢ ^y ἄλλο φθαρτικὴν. Ἔτι δὲ
ταῦτα πάντα ἢ τῷ μόνον ἂν συμβῆναι γενέσθαι ἢ μὴ γενέ-
σθαι, ἢ τῷ ^z καλῶς. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀψύχοις ^a ἔνεστιν ἢ
τοιαύτη δυνάμεις, οἷον ἐν τοῖς ὀργάνοις· τὴν μὲν γὰρ ^b δύ-

^e εἰ ἂν A^b, ὄν T. ^f ἢ] ἢ E. ^g κὰν A^b. ^h ἂν μόνις A^b. ⁱ πάσχη A^b. ^k τι εἶναι ἐν T. ^l ἢ] ἢ ἢ E.T. ^m εἰ μὴ ἦν δυνατόν A^b, εἰ εἴη ἀδύνατον T. ⁿ διαίρεσιν T. ^o εἰ δ' ἢ] ἢ δὲ T. ^p ἕξις om. A^b. ^q ὁμωνύμως δὲ λεγόμενον τὸ ὄν E, ὁμωνύμως λέγομεν τὸ ὄν T, εἰ δὲ μὴ τῷ ἔχειν ἕξιν τινὰ καὶ ἀρχὴν ἐστὶ δυνατόν ὁμωνύμως A^b. ^r τῷ] τὸ T, τῷ τε A^b. ^s ἕξιν—ἔχειν om. A^b. ^t τὸ T. ^v εἰ—στέρησιν om. T. ^w ἐν om. A^b. ^x ἢ T, ἢ ἢ E. ^y ἄλλου T. ^z καλοῖς A^b. ^a ἐν ἐστίν E.T.A^b. ^b φασι δύνασθαι A^b.

νασθαί φασι φθέγγεσθαι λύραν, τὴν δ' οὐθέν, ἂν ἦ μὴ εὐφω-
 νος. Ἰ Ἀδυναμία δ' ἔστι στέρησις δυνάμεως καὶ τῆς τοιαύτης ὁ
 ἀρχῆς ἄρσις τις οἷα εἴρηται, ἢ ὅλως ἢ τῷ πεφυκότι ἔχειν, ἢ
 καὶ ὅτε πέφυκεν ἤδη ἔχειν· οὐ γὰρ ὁμοίως ἂν εἴποιμεν ἀδύνα-
 τον εἶναι γεννᾶν παῖδα ἢ καὶ ἄνδρα καὶ εὐνοῦχον. Ἰ Ἐπι δὲ
 καθ' ἑκατέραν δυνάμιν ἔστιν ἀδυναμία ἀντικειμένη, τῇ τε
 μόνον κινητικῇ καὶ τῇ καλῶς κινητικῇ. Καὶ ἀδύνατα ἢ δὴ τὰ
 μὲν κατὰ τὴν ἀδυναμίαν ταύτην λέγεται, τὰ δ' ἄλλον τρό-
 πον, οἷον δυνατὸν τε καὶ ἀδύνατον. Ἰ Ἀδύνατον μὲν οὐ τὸ
 ἐναντίον ἐξ ἀνάγκης ἀληθές, οἷον τὸ τὴν διάμετρον σύμμε-
 τρον εἶναι ἀδύνατον, ὅτι ψεῦδος τὸ τοιοῦτον, ἢ οὐ τὸ ἐναντίον
 οὐ μόνον ἀληθές ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη ἀσύμμετρον εἶναι· τὸ ἄρα
 σύμμετρον οὐ μόνον ψεῦδος ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀνάγκης ψεῦδος.
 Τὸ δ' ἐναντίον τούτῳ, τὸ δυνατὸν, ὅταν μὴ ἀναγκαῖον ἢ τὸ
 ἐναντίον ψεῦδος εἶναι, οἷον τὸ καθῆσθαι ἄνθρωπον δυνατὸν·
 οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ μὴ καθῆσθαι ψεῦδος. Τὸ μὲν οὖν δυ-
 νατὸν ἓνα μὲν τρόπον, ὡς ἄπερ εἴρηται, τὸ μὴ ἐξ ἀνάγκης
 ψεῦδος σημαίνει, ἓνα δὲ τὸ ἀληθές εἶναι, ἓνα δὲ τὸ ἐνδεχόμε-
 νον ἀληθές ἢ εἶναι. Κατὰ μεταφορὰν δὲ ἢ ἐν ὁ τῇ γεωμετρίᾳ
 λέγεται δύναμις. Ταῦτα μὲν οὖν ὁ τὰ δυνατὰ οὐ κατὰ δύνα-
 μιν. Τὰ δὲ λεγόμενα κατὰ δύναμιν πάντα λέγεται πρὸς
 τὴν πρώτην [μίαν]· αὕτη δ' ἔστιν ἀρχὴ μεταβολῆς ἐν ἄλλῳ
 ἢ ἄλλο. Τὰ γὰρ ἄλλα λέγεται δυνατὰ ἢ τῷ τὰ μὲν ἔχειν
 αὐτῶν ἄλλο τι τοιαύτην δύναμιν, τὰ δὲ ἢ μὴ ἔχειν, τὰ δὲ ὡδὶ
 ἔχειν. Ὅμοίως δὲ καὶ τὰ ἀδύνατα. Ὡστε ὁ κύριος ὅρος
 τῆς πρώτης δυνάμεως ἂν εἴη ἀρχὴ μεταβλητικῆ ἐν ἄλλῳ ἢ
 ἄλλο.

Ποσὸν λέγεται τὸ διαιρετὸν εἰς ἐνυπάρχοντα, ὧν ἐκάτε- 13
 ρον ἢ ἕκαστον ἐν ἓ τι καὶ τόδε ἔ τι πέφυκεν εἶναι. Πλήθος

ἔ ἔστι om. T. ἄ ἄρρησίς H^b. om. cum τις A^b. ε φαμεν A^b, φαίη-
 μεν H^b; ceteri φαίεν. ἢ γρ. καὶ ἄνδρα εὐνοῦχίαν margo E. ita T.
 ἑ ἑκατέραν τὴν δυνάμιν A^b. ἢ δὲ E.T. ἰ ἀδύνατον μὲν—ἀδύνατον
 om. T. κ οὐ] καὶ οὐ E.T. λ ἢ om. A^b. μ περ om. T. ν εἶναι] ἢ ἢ
 A^b.H^b. ο τῇ et mox τὰ om. A^b. ρ ἢ] ἢ ἢ utrobique E. ς τὰ μὲν
 τῷ T. ρ μὴ] τῷ μὴ E.T. σ τε E. τ τι om. F^b.H^b.

μὲν οὖν ποσὸν τι ἂν ἀριθμητὸν ἦ, μέγεθος δὲ ἂν μετρητὸν ἦ. Λέγεται δὲ πλῆθος μὲν τὸ διαιρετὸν δυνάμει εἰς μὴ συνεχῆ, μέγεθος δὲ τὸ εἰς συνεχῆ. Μεγέθους δὲ τὸ μὲν ἐφ' ἐν συνεχῆς μῆκος, τὸ δ' ἐπὶ δύο πλάτος, τὸ δ' ἐπὶ τρία βάθος. ²Τούτων δὲ πλῆθος μὲν ^v τὸ πεπερασμένον ἀριθμὸς, μῆκος δὲ γραμμῆ, πλάτος δὲ ἐπιφάνεια, βάθος δὲ σῶμα. Ἔτι τὰ μὲν λέγεται καθ' αὐτὰ ποσὰ ἄττα, τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός, οἷον ἢ μὲν γραμμῆ ποσὸν τι καθ' ^w ἑαυτό, τὸ δὲ μουσικὸν κατὰ συμβεβηκός. ³Τῶν δὲ καθ' ^x αὐτὰ τὰ μὲν κατ' οὐσίαν ἐστίν, οἷον ἢ γραμμῆ ποσὸν τι (ἐν γὰρ τῷ λόγῳ τῷ τί ἐστι λέγοντι τὸ ποσὸν ^y τι ^z ὑπάρχει), τὰ δὲ πάθη καὶ ἕξεις τῆς τοιαύτης ἐστὶν οὐσίας, οἷον τὸ πολὺ καὶ ^a τὸ ὀλίγον, ^b καὶ μακρὸν καὶ βραχύ, ^c καὶ πλατὺ καὶ στενόν, ^d καὶ βαθὺ καὶ ταπεινόν, ^e καὶ βαρὺ καὶ κοῦφον, καὶ τἄλλα ^f τὰ ⁴ τοιαῦτα. Ἔστι δὲ καὶ τὸ μέγα καὶ ^g τὸ μικρόν, καὶ ^h τὸ μείζον ⁱ καὶ ἕλαττον, καὶ καθ' αὐτὰ καὶ πρὸς ἀλλήλα λεγόμενα, τοῦ ποσοῦ πάθη καθ' αὐτά· ^k μεταφέρεται ^l μέντοι καὶ ⁵ ἐπ' ἄλλα ταῦτα τὰ ὀνόματα. Τῶν δὲ κατὰ συμβεβηκός λεγομένων ποσῶν τὸ μὲν οὕτως ^m λέγεται ὡς περ ἐλέχθη ὅτι τὸ μουσικὸν ποσὸν καὶ τὸ λευκὸν τῷ εἶναι ποσὸν ⁿ τι ^o ὑπάρχουσι, τὰ δὲ ὡς κίνησις καὶ χρόνος· καὶ γὰρ ταῦτα πῶς ἄττα ^o λέγεται καὶ συνεχῆ τῷ ἐκεῖνα διαιρετὰ εἶναι ὧν ἐστὶ ^p ταῦτα ^q πάθη. Λέγω ^r δὲ οὐ τὸ κινούμενον ἀλλ' ὃ ἐκινήθη· τῷ γὰρ ποσὸν εἶναι ἐκεῖνο καὶ ἢ κίνησις ποσῆ, ὃ δὲ χρόνος τῷ ταύτην.

14 Τὸ ποιὸν λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ^s ἢ διαφορὰ τῆς οὐσίας, οἷον ποιόν ^t τι ἄνθρωπος ζῶον ὅτι δίπουν, ἵππος δὲ τετράπουν· καὶ κύκλος ^u ποιόν τι σχῆμα ὅτι ἀγώνιον, ὡς τῆς δια-

^v τὸ om. H^b. ^w αὐτό A^b. ^x αὐτὸ A^b. ^y τι om. F^b, H^b. ^z ἐν-
 πάρχει F^b. ^a τὸ post καὶ om. A^b. ^b καὶ τὸ μακρὸν A^b. ^c καὶ πλατὺ
 —βαρὺ om. E. ^d καὶ βαθὺ καὶ ταπεινόν om. A^b, H^b. ^e καὶ βαρὺ καὶ
 κοῦφον om. F^b. ^f τὰ om. A^b. ^g τὸ alterum om. T. ^h τὸ om.
 E, A^b. ⁱ καὶ τὸ ἕλαττον H^b. ^k μεταφέρονται A^b. ^l μέντοιγε H^b.
^m λέγονται T. ⁿ τι ἐνυπάρχουσι T. ^o λέγονται T. ^p ταῦτα] τὰ A^b.
^q πάθη om. T. ^r δὴ H^b. ^s αἱ διαφοραὶ A^b. ^t τι] ποι T. ^u ποιῶν T.

φορᾶς τῆς κατὰ τὴν οὐσίαν ποιότητος ^v οὔσης. Ἔνα μὲν δὲ ² τρόπον τοῦτον λέγεται ἡ ποιότης διαφορὰ οὐσίας, ἔνα δὲ ὡς τὰ ἀκίνητα καὶ τὰ μαθηματικά, ὥσπερ οἱ ἀριθμοὶ ποιοί τινες, οἷον οἱ σύνθετοι καὶ μὴ μόνον ἐφ' ἑν ὄντες ἀλλ' ὦν μίμημα τὸ ἐπίπεδον καὶ τὸ στερεόν (οὔτοι δ' εἰσὶν οἱ ποσάκεις ποσοὶ ἢ ποσάκεις ποσάκεις ποσοί), καὶ ὅλως ὁ παρὰ τὸ ποσὸν ὑπάρχει ἐν τῇ οὐσίᾳ· οὐσία γὰρ ἐκάστου τὸ ἅπαξ, οἷον τῶν ἕξ οὐχ ὁ δὲ δὲ ἢ τρεῖς εἰσὶν ^w ἀλλ' ὁ ἅπαξ· ἕξ γὰρ ἅπαξ ^x ἕξ. Ἔτι ὅσα πάθη τῶν κινουμένων οὐσιῶν, οἷον ³ θερμότης καὶ ψυχρότης, καὶ λευκότης καὶ μελανία, καὶ βαρύτης καὶ κουφότης, καὶ ὅσα τοιαῦτα, καθ' ^y ἃ λέγονται ^z καὶ ἀλλοιοῦσθαι τὰ σώματα μεταβαλλόντων. Ἔτι κατ' ἀρετὴν καὶ κακίαν καὶ ὅλως τὸ κακὸν καὶ ἀγαθόν. Σχεδὸν ^a δὲ ⁴ κατὰ δύο τρόπους λέγοιτ' ἂν τὸ ποιόν, καὶ τούτων ἔνα τὸν κυριώτατον· πρώτη μὲν γὰρ ποιότης ἡ τῆς οὐσίας διαφορὰ. Ταύτης δὲ ^b τι καὶ ἡ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ποιότης μέρος· διαφορὰ γὰρ τις οὐσιῶν, ἀλλ' ἢ οὐ κινουμένων ἢ οὐχ ἢ ^c κινούμενα. Τὰ δὲ πάθη τῶν κινουμένων ἢ κινούμενα, καὶ ^d αἱ τῶν κινήσεων διαφοραί. Ἀρετὴ δὲ καὶ κακία τῶν παθημάτων ⁵ μέρος τι· διαφορὰς γὰρ δηλοῦσι τῆς κινήσεως καὶ τῆς ἐνεργείας, καθ' ἃς ποιοῦσιν ἢ πάσχουσι καλῶς ἢ φαύλως τὰ ^e ἐν κινήσει ὄντα· ^f τὸ μὲν γὰρ ὡδὶ δυνάμενον κινεῖσθαι ἢ ἐνεργεῖν ἀγαθόν, τὸ δ' ὡδὶ καὶ ἐναντίως μοχθηρόν. Μάλιστα δὲ τὸ ἀγαθόν ^g καὶ κακὸν σημαίνει τὸ ποιὸν ἐπὶ τῶν ἐμψύχων, καὶ τούτων μάλιστα ἐπὶ τοῖς ἔχουσι προαίρεσιν.

Πρὸς τι λέγεται τὰ μὲν ὡς διπλάσιον ^h πρὸς ἡμισυ καὶ ¹⁵ τριπλάσιον πρὸς τριτημόριον, καὶ ἰὸλως πολλαπλάσιον ^k πρὸς πολλοστημόριον καὶ ὑπερέχον ^l πρὸς ὑπερεχόμενον· τὰ δ' ὡς ^m τὸ θερμαντικὸν πρὸς ⁿ τὸ θερμαντὸν καὶ ⁿ τὸ τμητικὸν πρὸς

^v οὔσης om. T. ^w ἀλλ' ἀλλ' ὁ δὲ δὲ ἢ τρεῖς T. ^x ἕξ om. A^b.H^b.
^y ἃ] ὅσα A^b. ^z καὶ om. A^b. ^a δὲ T. ^b τις T.A^b. ^c κινουμένων T.
^d αἱ om. A^b. ^e ἐν τῇ κινήσει T. ^f τὰ—δυνάμενα T. ^g καὶ τὸ κακὸν E.T.
^h πρὸς τὸ ἡμισυ A^b. ⁱ ὅλως τὸ πολλαπλάσιον H^b. ^k πρὸς τὸ πολλοστημόριον E.H^b. ^l πρὸς τὸ ὑπερεχόμενον H^b. ^m τὸ] πρὸς τὸ A^b, om. E.T. ⁿ τὸ utrumque om. T.

^ητὸ τμητόν, καὶ ὅλως τὸ ποιητικὸν πρὸς τὸ παθητικόν· τὰ δ'
ὡς τὸ μετρητόν πρὸς τὸ μέτρον ^οκαὶ ἐπιστητόν πρὸς ἐπιστή-
²μην καὶ αἰσθητόν πρὸς αἴσθησιν. Λέγεται δὲ τὰ μὲν πρῶτα
κατ' ἀριθμόν, ἢ ἀπλῶς ἢ ῥωρισμένως πρὸς ^ραὐτοὺς ἢ πρὸς ἕν,
οἷον τὸ μὲν διπλάσιον ^ρπρὸς ἕν ἀριθμὸς ^σῶρισμένος, τὸ δὲ
πολλαπλάσιον κατ' ἀριθμόν πρὸς ἕν, οὐχ ῥωρισμένον δέ, οἷον
³τόνδε ἢ τόνδε. Τὸ δὲ ἡμιόλιον πρὸς τὸ ὑφημιόλιον κατ' ἀρι-
θμόν πρὸς ἀριθμόν ^ιῶρισμένον· τὸ ἐπιμόριον πρὸς τὸ ὑπεπι-
μόριον κατὰ ^υἀόριστον, ὥσπερ τὸ πολλαπλάσιον πρὸς τὸ ἕν.
⁴Τὸ δ' ὑπερέχον πρὸς τὸ ὑπερεχόμενον ὅλως ἀόριστον κατ'
ἀριθμόν· ὁ γὰρ ἀριθμὸς ^ωσύμμετρος, κατὰ ^χμὴ σύμμετρον δὲ
^υἀριθμὸν ^zλέγεται· τὸ ^αγὰρ ὑπερέχον πρὸς τὸ ὑπερεχόμενον
τοσοῦτόν τε ἐστὶ ^βκαὶ ^εἔτι· τοῦτο δ' ἀόριστον· ὁπότερον
⁵γὰρ ἔτυχεν ἐστίν, ^δἢ ἴσον ἢ οὐκ ἴσον. Ταῦτά ^ετε οὖν τὰ
πρὸς τι ^ιπάντα κατ' ἀριθμόν λέγεται καὶ ἀριθμοῦ πάθη, καὶ
ἔτι τὸ ἴσον καὶ ὁμοιον καὶ ταῦτό ^σκατ' ἄλλον τρόπον· κατὰ
γὰρ τὸ ἕν λέγεται ^ηπάντα. Ταῦτά μὲν γὰρ ὦν μία ^ιἢ
οὐσία, ^κὁμοια δ' ὦν ἢ ποιότης μία, ἴσα δὲ ὦν τὸ ποσὸν ἕν.
Τὸ δ' ἕν τοῦ ἀριθμοῦ ἀρχὴ καὶ μέτρον, ὥστε ταῦτα ^ιμὲν
πάντα πρὸς τι λέγεται κατ' ἀριθμόν μὲν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ
⁶τρόπον. Τὰ δὲ ποιητικὰ καὶ παθητικὰ κατὰ δύναμιν ^μποιη-
τικὴν καὶ παθητικὴν καὶ ἐνεργείας τὰς τῶν δυνάμεων, οἷον τὸ
θερμαντικὸν πρὸς τὸ θερμαντόν, ὅτι δύναται, ^νκαὶ πάλιν τὸ
θερμαῖνον πρὸς τὸ θερμαινόμενον καὶ τὸ τέμνον πρὸς τὸ
τεμνόμενον, ὡς ἐνεργοῦντα. Τῶν δὲ κατ' ἀριθμόν οὐκ εἰσὶν
ἐνέργειαι ἀλλ' ἢ ὅν τρόπον ἐν ἐτέροις εἴρηται· αἱ δὲ κατὰ
⁷ὀ κίνησιν ἐνέργειαι οὐχ ὑπάρχουσιν. Τῶν δὲ κατὰ δύναμιν

^η τὸ om. T. ^ο καὶ τὸ ἐπιστητόν T.H^b. ^ρ ῥωρισμένον E.A^b. ^ρ αὐτὸν
ἢ πρὸς ἕνα H^b. ^ρ πρὸς—πολλαπλάσιον om. T. ^σ ῥωρισμένος] ῥωρισμένους
πρὸς ἕν A^b. ^τ ῥωρισμένους T. ^υ ἀορίστου A^b, ἀορίστους E. ^ω σύμ-
μετρον A^b. ^χ μὴ om. T. ^υ ἀριθμὸς οὐ A^b. ^z λέγονται E.A^b. ^α γὰρ]
δὲ A^b. ^β καὶ om. A^b. ^ε ἔτι] ἔτι τοῦτο T. ^δ ἢ ante ἴσον om. A^b.
^ε τε om. T.H^b. ^ι ἄπαντα E.T. ^σ κατ' om. A^b. ^η πάντα ταῦτά. τὰ
μὲν γὰρ ταῦτά ὦν A^b. ^ι ἢ om. A^b. ^κ ὁμοια—μία post ἕν A^b. ^ι μὲν
add. A^b, qui ταῦτα μὲν τὰ πρὸς τι πάντα. ^μ ποιητικὴν τε καὶ T. ^ν καὶ
—θερμαινόμενον om. H^b. ^ο δύναμιν E.

καὶ κατὰ χρόνους ἤδη λέγονται ^ρ πρὸς τι, οἷον τὸ πεποιηκὸς πρὸς τὸ πεποιημένον καὶ τὸ ποιῆσον πρὸς τὸ ποιησόμενον. Οὕτω γὰρ ^q καὶ πατὴρ υἱοῦ λέγεται πατήρ· τὸ μὲν γὰρ πεποιηκὸς, τὸ δὲ πεπονθὸς τί ἐστίν. ^ρ Ἐτι ἔνια κατὰ στέρησιν δυνάμεως, ὥσπερ τὸ ἀδύνατον καὶ ὅσα οὕτω λέγεται, οἷον τὸ ἀόρατον. Τὰ μὲν οὖν κατ' ἀριθμὸν καὶ δύναμιν λε-8 γόμενα πρὸς τι πάντα ἐστὶ ^s πρὸς τι τῷ ^t ὅπερ ἐστὶν ἄλλου λέγεσθαι αὐτὸ ^v ὅ ἐστίν, ἀλλὰ μὴ ^w τῷ ἄλλο πρὸς ἐκεῖνο· τὸ δὲ μετρητὸν καὶ τὸ ἐπιστητὸν καὶ ^x τὸ διανοητὸν τῷ ^y ἄλλο ^z πρὸς αὐτὸ λέγεσθαι πρὸς ^a τι λέγονται. Τό τε γὰρ δια-9 νοητὸν σημαίνει ^b ὅτι ἐστὶν αὐτοῦ διάνοια, οὐκ ἔστι δ' ἡ διάνοια πρὸς ^c τοῦτο οὐ ἐστὶ διάνοια· δις γὰρ ταῦτὸν εἰρημένον ἂν εἴη. Ὁμοίως δὲ καὶ τινός ἐστίν ἡ ὄψις ὄψις, οὐχ οὐ ^d ἐστὶν ὄψις· καίτοι ^e γ' ἀληθὲς τοῦτο εἰπεῖν· ἀλλὰ ^f πρὸς χρῶμα ἢ πρὸς ἄλλο τι τοιοῦτον. Ἐκείνως δὲ δις ταῦτὸν ^g λεχθήσεται, ^h ὅτι ἐστὶν ἡ ὄψις οὐ ἐστὶν ⁱ ἡ ὄψις. Τὰ μὲν οὖν καθ' ἑαυτὰ λεγόμενα πρὸς τι τὰ μὲν οὕτω λέγεται, τὰ δὲ ἂν τὰ γένη αὐτῶν ἢ τοιαῦτα, οἷον ^k ἡ ἰατρικὴ τῶν πρὸς τι ὅτι τὸ γένος αὐτῆς ἢ ἐπιστήμη δοκεῖ εἶναι τῶν πρὸς τι. Ἐτι καθ' ὅσα τὰ ἔχοντα λέγεται πρὸς τι, ^l οἷον ἰσότης ὅτι ^m ¹¹ τὸ ἴσον, καὶ ὁμοιότης ὅτι τὸ ὁμοιον. Τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός, ^m οἷον ἄνθρωπος πρὸς τι ὅτι συμβέβηκεν αὐτῷ διπλασίῳ εἶναι, τοῦτο δ' ἐστὶ τῶν πρὸς τι· ἢ τὸ λευκόν, ⁿ εἰ τῷ αὐτῷ συμβέβηκε διπλασίῳ καὶ λευκῷ εἶναι.

^o Τέλειον λέγεται ἐν μὲν οὐ μὴ ἔστιν ἔξω τι λαβεῖν ^ρ μηδὲ ¹⁶ ἐν μόριον, οἷον ^q ὁ χρόνος τέλειος ἐκάστου οὗτος οὐ μὴ ἔστιν ἔξω λαβεῖν ^r χρόνον τινὰ ὅς τούτου μέρος ἐστὶ τοῦ χρόνου.

^ρ πρὸς] τὰ πρὸς T. ^q καὶ ὁ πατήρ T. ^ρ ἔτι δ' ἔνια H^b. ^s πρὸς τι ante τῷ om. T. ^t ὅπερ H^b. ^v ὅ] ὅπερ H^b. ^w τὸ T. ^x τὸ extremum om. E.T. ^y ἄλλα H^b. ^z πρὸς om. A^b. ^a τι ἂ λέγονται A^b. ^b ὅτι] ὅ T. ^c τοῦτο] τὸ E. ^d ἐστὶν ἡ ὄψις F^b.H^b. ^e γ' add. E. ^f πρὸς τὸ χρῶμα F^b. ^g ὅτι om. A^b. ^h ἡ ὄψις H^b, om. A^b. ⁱ ἡ om. F^b.H^b. ^k ἡ om. A^b. ^l οἷον ἡ ἰσότης A^b. ^m οἷον ὁ ἄνθρωπος A^b.H^b. ⁿ εἰ] ἢ A^b. ^o τὸ τέλειον A^b. ^ρ μηδὲν T, μηθὲν E. ^q ὁ add. E.T. ^r χρόνον ὡς τοῦτο T.

Καὶ ^s τὸ κατ' ἀρετὴν καὶ τὸ ^t τοῦ εὖ ^v μὴ ἔχον ὑπερβολὴν
 πρὸς τὸ γένος, οἷον τέλειος ἰατρός καὶ τέλειος αὐλητής, ὅταν
 2 κατὰ τὸ εἶδος τῆς οἰκείας ἀρετῆς μηθὲν ^w ἐλλείπωσιν. Οὕτω
 δὲ μεταφέροντες καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν λέγομεν συκοφάντην τέ-
 λειον καὶ κλέπτην τέλειον, ἐπειδὴ καὶ ἀγαθοὺς λέγομεν αὐτούς,
 3 οἷον κλέπτην ἀγαθὸν καὶ συκοφάντην ἀγαθόν. ^x Καὶ ἡ ἀρετὴ
 τελείωσις τις· ἕκαστον γὰρ τότε ^y τέλειον καὶ οὐσία πάσα
^z τότε τέλεια, ὅταν κατὰ τὸ εἶδος τῆς οἰκείας ἀρετῆς μηθὲν
 ἐλλείπη μόνον τοῦ κατὰ φύσιν μεγέθους. ^y Ἐπι οἷς ὑπάρχει
 τὸ τέλος σπουδαῖον, ταῦτα λέγεται τέλεια· ^a κατὰ γὰρ τὸ
 4 ἔχειν ^b τὸ τέλος τέλεια. ^y Ὡστ' ^c ἐπεὶ τὸ τέλος τῶν ἐσχάτων
 τί ἐστι, καὶ ἐπὶ τὰ φαῦλα μεταφέροντες λέγομεν τελείως
 ἀπολωλέναι καὶ τελείως ἐφθάρθαι, ὅταν μηδὲν ^d ἐλλείπη τῆς
 φθορᾶς καὶ τοῦ κακοῦ ἀλλ' ἐπὶ ^e τοῦ ἐσχάτου ^f ἦ. Διὸ καὶ ἡ
 τελευτὴ κατὰ μεταφορὰν λέγεται τέλος, ὅτι ἄμφω ἔσχατα.
 5 Τέλος δὲ καὶ τὸ οὐ ἔνεκα ἔσχατον. Τὰ μὲν οὖν καθ' αὐτὰ
 λεγόμενα τέλεια τοσαυταχῶς λέγεται, τὰ μὲν ^g τῷ κατὰ τὸ
 εὖ μηθὲν ἐλλείπειν μηδ' ἔχειν ὑπερβολὴν μηδὲ ἔξω τι λαβεῖν,
 τὰ δ' ὅλως κατὰ τὸ μὴ ἔχειν ὑπερβολὴν ^h ἐν ἐκάστῳ γένει
 μηδ' εἶναι τι ⁱ ἔξω, τὰ δὲ ἄλλα ἤδη ^k κατὰ ταῦτα τῷ ἢ ποιεῖν
 τι τοιοῦτον ἢ ἔχειν ἢ ἀρμόττειν ^l τούτῳ ἢ ^m ἀμῶς γέ πως
 λέγεσθαι πρὸς τὰ πρῶτως λεγόμενα τέλεια.

17 Πέρασ λέγεται ⁿ τὸ ἔσχατον ἐκάστου καὶ οὐ ἔξω μηθὲν
 ἔστι λαβεῖν πρῶτου, ^o καὶ οὐ ἔσω πάντα πρῶτου, καὶ ὃ ἂν ἦ
 εἶδος μεγέθους ἢ ἔχοντος μέγεθος, καὶ τὸ τέλος ἐκάστου.
 2 ^p Τοιοῦτον δ' ἐφ' ὃ ἡ κίνησις καὶ ἡ πρᾶξις, καὶ οὐκ ἀφ' οὐ.
 3 ^q Ὅτε δὲ ἄμφω καὶ ^r ἀφ' οὐ καὶ ἐφ' ὃ, καὶ τὸ οὐ ἔνεκα, καὶ
 ἡ οὐσία ^s ἢ ἐκάστου, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἐκάστῳ· τῆς γνώσεως

^s τὸ] τὰ A^b. ^t τοῦ om. A^b.F^b. ^v μὴ ἔχοντι δ' A^b, om. T. ^w ἐλλί-
 πωσιν A^b. ^x καὶ ἡ—τις om. A^b. ^y τελειόν τι καὶ A^b. ^z τότε om. A^b.
^a κατὰ—τέλεια om. T. ^b τὸ post ἔχειν om. E. ^c ἐπειδὴ T. ^d ἐλ-
 λείπη A^b. ^e τῷ ἐσχάτῳ A^b.F^b, τῶν ἐσχάτων T. ^f ἦ] δ' ἦ E. ^g τῷ
 om. T. ^h ἐν] ἐνὶ T. ⁱ ἔξω—ἤδη] ἐξ ὧν τὰ ἄλλα εἶδη T. ^k καθ' αὐτὰ
 E.T. ^l τοιοῦτῳ E.T. ^m ἄλλως codices. ⁿ τότε A^b. ^o καὶ—πρῶτου
 om. E.T. ^p τοῦτο F^b. ^q ὅτε] ὅτι T. ^r ἀφ'] ὑφ' T. ^s ἢ add. E.A^b.

γὰρ τοῦτο πέρας· εἰ δὲ τῆς γνώσεως, καὶ τοῦ πράγματος.
 Ὡστε φανερόν ὅτι ὁσαχῶς τε ἡ ἀρχὴ λέγεται, τοσαυταχῶς
 καὶ τὸ πέρας, καὶ ἔτι πλεοναχῶς· ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ πέρας τι,
 τὸ δὲ πέρας οὐ πᾶν ἀρχή.

Τὸ καθ' ὃ λέγεται πολλαχῶς, ἓνα μὲν τρόπον τὸ εἶδος 18
 καὶ ἡ οὐσία ἐκάστου πράγματος, οἷον καθὸ ἀγαθός, αὐτὸ
 ἀγαθόν, ἓνα δὲ ἐν ᾧ πρώτῳ πέφυκε γίγνεσθαι, οἷον τὸ χρῶμα
 ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ. Τὸ μὲν οὖν πρώτως λεγόμενον καθὸ τὸ
 εἶδος ἐστὶ, [†] δευτέρως δὲ ^ν ὡς ἡ ὕλη ἐκάστου καὶ τὸ ὑποκεί-
 μενον ἐκάστῳ πρώτον. Ὡς ^ω δὲ τὸ καθὸ ἰσαχῶς καὶ τὸ ^z
 αἴτιον ^x ὑπάρξει· κατὰ τί γὰρ ἐλήλυθεν ^γ ἢ οὐ ἔνεκα ἐλήλυθε
 λέγεται, καὶ κατὰ τί παραλελόγισται ἢ συλλελόγισται, ἢ
^z τί τὸ αἴτιον τοῦ συλλογισμοῦ ἢ παραλογισμοῦ. Ἐτι ^a δὲ
 τὸ καθὸ τὸ κατὰ θέσιν λέγεται, καθὸ ἔστηκεν ἢ καθὸ βαδί-
 ζει· πάντα γὰρ ταῦτα ^b θέσιν σημαίνει καὶ τόπον. Ὡστε ³
 καὶ τὸ καθ' αὐτὸ πολλαχῶς ἀνάγκη λέγεσθαι. Ἐν μὲν γὰρ
 καθ' αὐτὸ τὸ τί ἦν εἶναι ἐκάστῳ, οἷον ὁ Καλλίας ^c καθ' αὐτὸν
 Καλλίας, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ^d Καλλία· ἐν δὲ ὅσα ἐν τῷ τί
 ἐστὶν ὑπάρχει, οἷον ζῶν ὁ Καλλίας καθ' αὐτόν. Ἐν γὰρ
 τῷ λόγῳ ἐνυπάρχει τὸ ζῶν· ζῶν γὰρ τι ὁ Καλλίας. ^e Ἐτι ⁴
 δὲ εἰ ἐν αὐτῷ δέδκεται πρώτῳ ἢ τῶν αὐτοῦ τινί, οἷον ἡ ἐπι-
 φάνεια λευκὴ καθ' αὐτήν, καὶ ^f ζῆ ὁ ἄνθρωπος καθ' αὐτόν· ἡ
 γὰρ ψυχὴ μέρος τι τοῦ ἀνθρώπου, ἐν ἣ πρώτῃ τὸ ζῆν. Ἐτι
 οὐ μὴ ἔστιν ἄλλο αἴτιον. Τοῦ γὰρ ἀνθρώπου πολλὰ αἴτια,
 τὸ ζῶν, τὸ δίπουν· ἀλλ' ὅμως καθ' αὐτόν ἄνθρωπος ὁ ἄν-
 θρωπός ἐστιν. Ἐτι ὅσα μόνῳ ὑπάρχει καὶ ἢ μόνον· ^h διὸ
 τὸ κεχωρισμένον καθ' αὐτό.

Διάθεσις λέγεται τοῦ ἔχοντος μέρη τάξις, ἢ ⁱ κατὰ τόπον 19
 ἢ κατὰ δύναμιν ἢ κατ' εἶδος· θέσιν γὰρ δεῖ τινὰ εἶναι, ὥσπερ
^k καὶ τοῦνομα δηλοῖ ἢ διάθεσις.

[†] δεύτερον A^b.H^b. ^ν ἡ ὕλη ὡς A^b. ^ω δὲ καὶ τὸ Γ. ^x ὑπάρχει F^b.
^γ ἢ om. A^b. ^z τί] ὅτι E.T. ^a δὲ add. E.A^b. ^b τόπον σημαίνει καὶ θέσιν
 A^b.H^b. ^c καθ' αὐτόν καλλίας add. A^b. ^d καλλίαν Γ. ^e ἔτι] ἐν A^b.
^f ζῶν E.T. ^g ἐστὶ τι ἄλλο E, ἐστὶν ἐν τι ἄλλο Γ. ^h γρ. διότι ὠρισμένον
 margo E. ⁱ κατὰ τὸν τόπον A^b. ^k καὶ om. E.A^b.H^b.

- 20 Ἐξίς ¹ δὲ λέγεται ἓνα μὲν τρόπον οἷον ἐνέργειά τις τοῦ ἔχοντος καὶ ἐχομένου, ὡσπερ πρᾶξις τις ἢ κίνησις· ὅταν γὰρ τὸ μὲν ποιῇ τὸ δὲ ποιῆται, ἔστι ποίησις μεταξὺ. Οὕτω καὶ τοῦ ἔχοντος ἐσθῆτα καὶ τῆς ἐχομένης ἐσθῆτος ἔστι μεταξὺ ἔξις. Ταύτην μὲν οὖν φανερόν ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ^m ἔχειν ἔξιν· εἰς ἄπειρον γὰρ βαδιεῖται, εἰ τοῦ ἐχομένου ἔσται ἔχειν ² τὴν ἔξιν. Ἄλλον δὲ τρόπον ἔξις λέγεται διάθεσις καθ' ἣν ⁿ ἢ εὖ ἢ κακῶς διακίεται τὸ διακείμενον, ^o καὶ ἢ καθ' αὐτὸ ἢ πρὸς ἄλλο, οἷον ἢ ὑγεία ἔξις τις· διάθεσις γὰρ ἔστι τοιαύτη. Ἐπι ἔξις λέγεται ^p ἂν ἢ μόριον διαθέσεως ^q τοιαύτης· διὸ καὶ ἢ τῶν μερῶν ἀρετὴ ἔξις ^r τίς ἐστίν.
- 21 ^s Πάθος λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ποιότης καθ' ἣν ἀλλοιοῦσθαι ἐνδέχεται, οἷον τὸ λευκὸν καὶ ^t τὸ μέλαν, καὶ γλυκὺ καὶ πικρὸν, καὶ βιρύτης καὶ κουφύτης, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· ἓνα δὲ αἰ τούτων ἐνέργειαι καὶ ἀλλοιώσεις ἤδη. Ἐπι τούτων μᾶλλον αἰ βλαβεραὶ ἀλλοιώσεις καὶ κινήσεις, καὶ μάλιστα αἰ λυπηραὶ ^v βλάβαι. Ἐπι τὰ μεγέθη τῶν ^w συμφορῶν καὶ λυπηρῶν πάθη λέγεται.
- 22 ^x Στέρησις λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἂν μὴ ἔχη τι ^y τῶν πεφυκότων ἔχεσθαι, κἂν μὴ αὐτὸ ^z ἢ πεφυκὸς ἔχειν, οἷον φυτὸν ὀμμάτων ἐστερηῆσθαι λέγεται. Ἐνα δὲ ἂν πεφυκὸς ἔχειν, ἢ αὐτὸ ἢ τὸ γένος, μὴ ἔχη, οἷον ἄλλως ἄνθρωπος ὁ τυφλὸς ὄψεως ἐστερηται καὶ ἀσπάλαξ· τὸ μὲν κατὰ ^a τὸ γένος, τὸ ² δὲ καθ' αὐτό. Ἐπι ἂν πεφυκὸς καὶ ^b ὅτε πέφυκεν ἔχειν μὴ ἔχη· ἢ γὰρ τυφλότης στέρησις τις, τυφλὸς δ' οὐ κατὰ πᾶσαν ἡλικίαν, ἀλλ' ἐν ἣ ἢ πέφυκεν ἔχειν, ἂν μὴ ἔχη. Ὁμοίως δὲ ^c καὶ ἐν ^φ ἂν ἢ ^d καὶ καθ' ὃ καὶ πρὸς ὃ, καὶ ὡς ^e ἂν μὴ ἔχη πεφυκός.
- ³ Ἐπι ἢ βιαία ἐκάστου ἀφαιρέσις στέρησις λέγεται. Καὶ ὅσαχῶς δὲ αἰ ἀπὸ τοῦ ^α ἀποφάσεις λέγονται, τοσαυταχῶς

¹ δὲ om. H^b. ^m ἔχειν τὴν ἔξιν E.T. ⁿ ἢ add. A^b. ^o καὶ om. A^b. ^p ἂν A^b. ^q τοιαύτη A^b. ^r τις om. T. ^s πάθος δὲ λέγεται T. ^t τὸ post καὶ om. A^b. ^v βλαβεραὶ E.T. ^w συμφορῶν] ἠδέων E.A^b.T. ^x στέρησις μὲν λέγεται T. ^y τῶν μὴ πεφυκότων E.T. ^z ἢ E. ^a τὸ post κατὰ add. E.T.H^b. ^b ὃ T. ^c καὶ—ἢ om. A^b. ^d καὶ ἂν καθ' A^b. ^e ἂν om. A^b.

καὶ αἱ στερήσεις λέγονται· ἄνισον μὲν γὰρ ^f τῷ μὴ ἔχειν
^g ἰσότητα πεφυκὸς λέγεται, ἀόρατον δὲ καὶ ^f τῷ ὅλως μὴ
ἔχειν χρῶμα ^h καὶ ^f τῷ φαύλως, καὶ ἄπουν καὶ ^f τῷ μὴ ἔχειν
ὅλως ⁱ πόδας καὶ ^f τῷ φαύλους. Ἔτι καὶ τῷ μικρὸν ἔχειν,⁴
οἶον ^k τὸ ἀπύρηνον· τοῦτο δ' ἐστὶ ^l τὸ φαύλως πως ἔχειν.
Ἔτι τῷ μὴ ῥαδίως ἢ τῷ μὴ καλῶς, οἶον τὸ ἄτμητον οὐ
μόνον τῷ μὴ τέμνεσθαι ἀλλὰ καὶ τῷ μὴ ῥαδίως ^m ἢ μὴ
καλῶς. Ἔτι ⁿ τῷ πάντῃ μὴ ^o ἔχειν· τυφλὸς γὰρ οὐ λέγε-
ται ὁ ἑτερόφθαλμος ἀλλ' ὁ ἐν ἀμφοῖν μὴ ἔχων ὄψιν. Διὸ
οὐ πᾶς ἀγαθὸς ἢ κακός, ἢ δίκαιος ἢ ἄδικος, ἀλλὰ ^p καὶ τὸ
μεταξὺ.

Τὸ ^q ἔχειν λέγεται πολλαχῶς, ἓνα μὲν ^r τρόπον τὸ ^s ἄγειν ²³
κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ ὀρμήν, διὸ λέγεται
πυρετός τε ἔχειν τὸν ἄνθρωπον καὶ οἱ τύραννοι τὰς πόλεις
καὶ τὴν ἐσθῆτα οἱ ἀμπεχόμενοι. Ἐνα δ' ἐν ᾧ ἂν τι ὑπάρχη
ὡς δεκτικῷ, οἶον ὁ χαλκὸς ἔχει τὸ εἶδος τοῦ ἀνδριάντος καὶ
τὴν νόσον τὸ σῶμα. Ἐνα δ' ὡς ^t τὸ περιέχον ^v τὰ περιε-²
χόμενα· ἐν ᾧ γὰρ ἐστὶ ^w περιεχόμενόν τι, ἔχεσθαι ὑπὸ τού-
του λέγεται, οἶον τὸ ἀγγεῖον ἔχει τὸ ὑγρὸν φαμεν καὶ τὴν
πόλιν ἀνθρώπους καὶ τὴν ναῦν ναύτας· οὕτω δὲ καὶ τὸ ὅλον
^x ἔχει τὰ μέρη. Ἔτι τὸ κωλύον κατὰ τὴν αὐτοῦ ὀρμήν τι ³
κινεῖσθαι ἢ πρᾶττειν ἔχειν λέγεται τοῦτο ^y αὐτό, οἶον καὶ οἱ
κίονες τὰ ἐπικείμενα βάρη, καὶ ὡς οἱ ποιηταὶ τὸν ^z Ἄτλαντα
ποιοῦσι τὸν οὐρανὸν ἔχειν ὡς ^a συμπεσόντ' ἂν ἐπὶ τὴν γῆν,
ὥσπερ ^b καὶ τῶν φυσιολόγων τινές ^c φασιν. Τοῦτον δὲ τὸν ⁴
τρόπον καὶ τὸ ^d συνέχον ^e λέγεται ^a συνέχει ἔχειν, ὡς δια-

^f τῷ] τὸ Αῃ.Ηῃ. ^g ἰσότητα om. Αῃ. ^h καὶ τὸ φαύλως T, om.
Αῃ. Fῃ. ⁱ πόδα T. ^k τὸν T. ^l τῷ T. ^m ἢ] ἢ τῷ E.T. ⁿ τὸ
E.T. Αῃ. Fῃ. ^o ἔχον Ηῃ. ^p καὶ τὸ om. Αῃ. ^q ἔχειν δὲ λέγεται Ηῃ.
^r τρόπον om. E.T. Ηῃ. ^s ἄγον Αῃ. ^t τὰ περιέχοντα Αῃ. Fῃ. ^v τὰ]
καὶ Αῃ. ^w περιεχόμενόν] περιέχον Αῃ. Fῃ. ^x ἔχει E.T. ^y αὐτό]
ταῦτα Αῃ. ^z ποιοῦσιν ἄτλαντα Αῃ. Ηῃ. ^a συμπεσόν T. ^b καὶ
add. Αῃ. Fῃ. ^c post φασιν Αῃ. ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς
ὑπ' ἀνάγκης. ^d συνέχειν T. Ηῃ. ^e λέγεται—ἔχειν] ἔχειν λέγεται
Αῃ. Ηῃ.

χωρισθέντα ἂν κατὰ τὴν αὐτοῦ ὀρμὴν ἕκαστον. Καὶ τὸ ἔν
τινι δὲ εἶναι ^f ὁμοιοτρόπως λέγεται καὶ ἐπομένως τῷ ἔχειν.

24 Τὸ ἕκ τινος εἶναι λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἐξ οὗ ἐστὶν
ὡς ὕλης, καὶ τοῦτο διχῶς, ἢ κατὰ τὸ πρῶτον γένος ἢ κατὰ
τὸ ὑστατον εἶδος, οἷον ἐστὶ μὲν ὡς ἅπαντα τὰ τηκτὰ ἐξ ὕδα-
2 τος, ἐστὶ δ' ^g ὡς ἐκ χαλκοῦ ὁ ἀνδριάς. Ἔνα δ' ^h ὡς ἐκ ⁱ τῆς
πρώτης κινήσεως ἀρχῆς, ^k οἷον ἐκ τίνος ἢ μάχης; Ἐκ λοιδο-
ρίας, ὅτι ^l αὕτη ἀρχὴ τῆς μάχης. Ἔνα δ' ἐκ τοῦ συνθέτου
ἐκ τῆς ὕλης καὶ τῆς μορφῆς, ὡσπερ ἐκ τοῦ ὄλου τὰ μέρη καὶ
ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὸ ἔπος καὶ ἐκ τῆς οἰκίας οἱ λίθοι· τέλος μὲν
3 γὰρ ἐστὶν ἡ μορφή, τέλειον δὲ τὸ ἔχον τέλος. Τὰ δὲ ὡς
ἐκ τοῦ μέρους τὸ εἶδος, οἷον ὁ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ δίποδος καὶ ἡ
συλλαβὴ ἐκ τοῦ στοιχείου (ἄλλως γὰρ τοῦτο), καὶ ὁ ἀν-
δριάς ἐκ ^m τοῦ χαλκοῦ· ἐκ τῆς αἰσθητῆς γὰρ ὕλης ἢ ⁿ συν-
4 θέτη οὐσία. Ἄλλὰ καὶ τὸ εἶδος ἐκ τῆς τοῦ εἶδους ὕλης. Τὰ
μὲν οὖν οὕτω λέγεται, τὰ δ' εἰάν κατὰ μέρος τι τούτων τις
ὑπάρχη τῶν τρόπων, οἷον ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς τὸ τέκνον
καὶ ἐκ γῆς τὰ φυτά, ὅτι ἕκ τινος μέρους αὐτῶν. Ἔνα δὲ μεθ'
δ τῷ χρόνῳ, οἷον ἐξ ἡμέρας νύξ καὶ ἐξ ^o εὐδίας χειμῶν, ὅτι
5 τοῦτο μετὰ τοῦτο. Τούτων δὲ τὰ μὲν τῷ ἔχειν μεταβολὴν
εἰς ἄλληλα οὕτω λέγεται, ὡσπερ καὶ τὰ νῦν εἰρημένα, τὰ
δὲ τῷ κατὰ τὸν χρόνον ^p ἐφεξῆς μόνον, οἷον ἐξ ἰσημερίας
ἐγένετο ὁ πλοῦς, ὅτι μετ' ἰσημερίαν ἐγένετο, καὶ ἐκ Διону-
σίων Θαργῆλια, ὅτι μετὰ ^q τὰ Διονύσια.

25 Μέρους λέγεται ἓνα μὲν τρόπον εἰς ὃ ^r διαιρεθῆῃ ἂν τὸ
ποσὸν ὀπωσοῦν· αἰεὶ γὰρ τὸ ἀφαιρούμενον τοῦ ποσοῦ ἢ πο-
σὸν μέρος λέγεται ἐκείνου, οἷον τῶν τριῶν τὰ δύο μέρος λέ-
γεταιί πως. Ἄλλον δὲ τρόπον τὰ καταμετροῦντα τῶν ποιού-
των μόνον· διὸ τὰ δύο τῶν τριῶν ἐστὶ μὲν ὡς λέγεται μέρος,

^f ὁμοτρόπως E.T. ^g ὡστ' A^b. ^h ὡς om. E.T. ⁱ τοῦ πρώτου
κινήσαντος, omisso ἀρχῆς, A^b.F^b. ^k οἷον ἐκ τῆς λοιδορίας ἢ μάχης, ὅτι
A^b.F^b. ^l αὕτη T.A^b. ^m τοῦ om. A^b.F^b. ⁿ σύνθετος T. ^o εὐ-
δειάς A^b.H^b. ^p ἐφεξῆς μόνον om. T. ^q τὰ om. A^b. ^r διαι-
ρεθῆ H^b.

ἔστι δ' ὡς οὗ. Ἔτι εἰς ἃ τὸ εἶδος ^s διαιρεθείη ἂν ἄνευ τοῦ ^z ποσοῦ, καὶ ταῦτα μόρια λέγεται τούτων· διὸ τὰ εἶδη τοῦ γένους φασὶν εἶναι μόρια. Ἔτι εἰς ἃ διαιρεῖται ^t τι, ἢ ἐξ ὧν σύγκειται τὸ ὅλον ἢ τὸ εἶδος ἢ τὸ ἔχον τὸ εἶδος, οἶον τῆς σφαίρας τῆς χαλκῆς ^v ἢ τοῦ κύβου τοῦ χαλκοῦ καὶ ὁ χαλκὸς μέρος· τούτο δ' ἐστὶν ἡ ὕλη ἐν ἧ τὸ εἶδος. Καὶ ἡ γωνία ^z μέρος. Ἔτι τὰ ἐν τῷ λόγῳ τῷ δηλοῦντι ἕκαστον, καὶ ταῦτα μόρια τοῦ ὅλου· διὸ τὸ γένος τοῦ εἶδους καὶ μέρος λέγεται, ἄλλως δὲ τὸ εἶδος τοῦ γένους μέρος.

Ὅλον λέγεται οὗτε μηθὲν ἄπειστο μέρος ἐξ ὧν λέγεται ^z ὅλον φύσει, καὶ τὸ περιέχον ^w τὰ περιεχόμενα ὥστε ἐν τι εἶναι ἐκεῖνα. Τούτο δὲ διχῶς· ἢ γὰρ ὡς ἕκαστον ἐν, ἢ ὡς ἐκ τούτων τὸ ἐν. Τὸ μὲν γὰρ καθόλου καὶ ^x τὸ ὅλως λεγόμενον ὡς ὅλον τι ὄν, οὕτως ἐστὶ καθόλου ὡς πολλὰ περιέχον ^y τῷ κατηγορεῖσθαι καθ' ἑκάστου καὶ ἐν ἅπαντα εἶναι ὡς ἕκαστον, οἶον ἄνθρωπον, ἵππον, θεόν, ^z ὅτι ἅπαντα ζῶα. Τὸ δὲ συνεχὲς καὶ πεπερασμένον, ὅταν ἐν τι ἐκ πλειόνων ἢ ἐνυπαρχόντων, μάλιστα μὲν δυνάμει, εἰ δὲ ^a μῆ, ^b ἐνεργείᾳ. Τούτων ^z δ' αὐτῶν μᾶλλον τὰ φύσει ἢ τέχνῃ τοιαῦτα, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ^c λέγομεν ὡς οὔσης τῆς ^d ὁλότητος ἐνότητός τινος. Ἔτι τοῦ ποσοῦ ^e ἔχοντος ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ ἔσχατον, ὅσων μὲν μὴ ^f ποιεῖ ἢ θέσις διαφορὰν, πᾶν λέγεται, ὅσων δὲ ποιεῖ, ὅλον· ὅσα δὲ ἄμφω ἐνδέχεται, καὶ ὅλα καὶ ^g πάντα. Ἔστι δὲ ταῦτα ὅσων ἢ μὲν φύσις ἢ αὐτὴ μένει τῇ ^h μεταθέσει, ἢ δὲ μορφῇ οὗ, οἶον κηρὸς καὶ ἰμάτιον· καὶ ^h γὰρ ὅλον καὶ πᾶν λέγεται· ἔχει γὰρ ἄμφω. Ὑδωρ δὲ καὶ ὅσα ὑγρά καὶ ἀριθμὸς πᾶν μὲν λέγεται, ⁱ ὅλος δ' ἀριθμὸς ^k καὶ ὅλον ὕδωρ οὐ λέγεται, ἂν ^l μὴ μεταφορᾶ. Πάντα δὲ λέγεται, ἐφ' ^m οἷς τὸ πᾶν ὡς ἐφ' ἐνί, ἐπὶ ⁿ τούτοις πάντα

^s διαιρεθῆ Ab. ^t τι om. Ab. ^v ἢ ὁ τοῦ Ab. ^w τὰ] ἐν καὶ τὰ Ab.
^x τὸ ὅλως] ὅλον Ab. ^y τῷ] τὸ T. ^z διότι Ab.Hb. ^a μῆ] μῆ καὶ T.
^b ἐντελεχεία Ab. ^c ἐλέγομεν Ab. ^d ἐνότητος ὁλότητός T. ^e ἔχοντος
δὲ ἀρχὴν Ab. ^f ποιεῖ ἢ] ποιεῖ ἢ E. ^g πᾶν E.T. ^h γὰρ om. T. ⁱ ὅλος
δὲ] ὁ δὲ πᾶς ὅλος Ab. ^k καὶ] ἢ Ab. ^l μὴ κατὰ μεταφορὰν Ab. ^m ὅσοις
Ab. ⁿ τούτοις τὰ πάντα Ab.

ὡς ἐπὶ διηρημένοις· πᾶς οὗτος ὁ ἀριθμὸς, πᾶσαι αὐται αἰ μονάδες.

27 Κολοβὸν δὲ λέγεται τῶν ποσῶν οὐ τὸ τυχόν, ἀλλὰ μεριστόν^ο τε^ρ δεῖ αὐτὸ εἶναι καὶ ὅλον. Τά τε γὰρ δύο οὐ κολοβὰ θατέρου^q ἀφαιρουμένου ἑνός (οὐ γὰρ ἴσον τὸ κολοβωμα καὶ τὸ^ρ λοιπὸν οὐδέποτ' ἐστίν), οὐδ'^ς ὅλως ἀριθμὸς οὐδεὶς· καὶ γὰρ τὴν οὐσίαν δεῖ μένειν· εἰ κύλιξ κολοβός, ^t ἔτι² εἶναι κύλικα· ὁ δ' ἀριθμὸς οὐκέτι ὁ αὐτός. Πρὸς δὲ τούτοις κὰν^v ἀνομοιομερῆ^η, οὐδὲ ταῦτα πάντα· ^w ὁ γὰρ ἀριθμὸς ἔστιν^x ὅς καὶ ἀνόμοια ἔχει μέρη, οἶον δυάδα, τριάδα. Ἄλλ' ὅλως^y ὅσων μὴ ποιεῖ ἢ θέσις διαφορὰν^z οὐθὲν κολοβόν, οἶον ὕδωρ ἢ πῦρ, ἀλλὰ δεῖ τοιαῦτα εἶναι^a κατὰ τὴν οὐσίαν θέσιν³ ἔχει. Ἐπι⁴ συνεχῆ^η ἢ γὰρ ἀρμονία ἐξ^a ἀνομοιομερῶν μὲν καὶ θέσιν ἔχει, κολοβὸς δὲ οὐ γίνεται. Πρὸς δὲ τούτοις οὐδ' ὅσα^b ὅλα, οὐδὲ ταῦτα ὄπουοῦν μορίου στερήσει κολοβά. Οὐ γὰρ^c δεῖ οὔτε τὰ κύρια τῆς οὐσίας οὔτε τὰ^d ὄπουοῦν ὄντα· οἶον^e ἂν τρυπηθῆ^η ἢ κύλιξ, οὐ κολοβός, ἀλλ' ἂν τὸ οὖς ἢ⁴ ἀκρωτήριόν τι. Καὶ ὁ ἄνθρωπος^f οὐκ ἔαν σάρκα ἢ τὸν σπλήνα, ἀλλ' ἔαν^g ἀκρωτήριον, καὶ τοῦτο^h οὐ πᾶν ἀλλ' ὁ μὴⁱ ἔχει γένεσιν ἀφαιρεθὲν ὅλον. Διὰ τοῦτο οἱ φαλακροὶ οὐ κολοβοί.

28 Γένος λέγεται τὸ^k μὲν ἔαν¹ ἡ^η ἢ γένεσις συνεχῆς τῶν τὸ εἶδος ἐχόντων τὸ αὐτό, οἶον λέγεται ἕως ἂν ἀνθρώπων γένος^η, ^m ὅτι ἕως ἂνⁿ ἡ^η, ἢ γένεσις^ο συνεχῆς αὐτῶν. Τὸ δὲ ἀφ' οὗ ἂν ὦσι πρώτου κινήσαντος εἰς τὸ εἶναι· οὕτω γὰρ^p λέγονται Ἑλληνες τὸ γένος οἱ^d Ἰωνες, ^q τῷ οἱ μὲν ἀπὸ Ἑλλήνων οἱ² δὲ ἀπὸ Ἰωνος εἶναι πρώτου γεννήσαντος. Καὶ μᾶλλον οἱ ἀπὸ τοῦ γεννήσαντος ἢ τῆς ὕλης· λέγονται γὰρ καὶ ἀπὸ τοῦ

^ο τε om. T. ^ρ δεῖ αὐτὸ om. Ab. ^q ἀφηρημένου E. ^ρ λείπον Fb. ^ς ὅλος Ab. ^t ἔτι] ἔτι δεῖ E.T. ^v ὁμοιομερῆ Ab. ^w ὁ] οὐδὲ T. ^x ὡς T.Ab. ^y ὅσων] ὧν E.T. ^z οὐδὲ T. ^a ἀνομοίων Ab. ^b ὅλα] ἄλλα Hb. ^c δεῖ] δὴ Ab. ^d ὄπουοῦν T. ^e ἔαν Ab. ^f οὐκ ἔαν] οὐκ ἂν Ab. ^g ἀκρωτήριόν τι καὶ Ab. ^h οὔτ' ἂν Ab. ⁱ ἔχη E.Ab. ^k μὲν] μὲν ἐν Ab. ¹ ἡ om. Ab.Hb. ^m ὅτι ἕως] ὀτιοῦν Ab. ⁿ ἡ om. Ab. ^ο αὐτῶν συνεχῆς Ab. ^p λέγονται οἱ μὲν ἔλληνες Ab. ^q τῷ] τὸ T.

θήλεος τὸ γένος, οἷον ^τοἱ ἀπὸ Πύρρας. Ἔτι ^ς δὲ ὡς τὸ ἐπί-
 πεδον τῶν σχημάτων ^τ γένος τῶν ἐπιπέδων καὶ τὸ στερεὸν
 τῶν στερεῶν ἕκαστον γὰρ τῶν σχημάτων τὸ μὲν ἐπίπεδον
 τοιονδί, τὸ δὲ στερεὸν ἐστὶ τοιονδί· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ὑποκεί-
 μενον ταῖς διαφοραῖς. Ἔτι ὡς ἐν τοῖς λόγοις τὸ πρῶτον ^ς
 ἐνυπάρχον, ^ν ὃ λέγεται ἐν τῷ τί ἐστὶ τοῦτο γένος, οὐ δια-
 φοραὶ λέγονται αἱ ποιότητες. Τὸ μὲν οὖν γένος τοσαυ-
 ταχῶς λέγεται, τὸ μὲν κατὰ γένεσιν συνεχῆ τοῦ αὐτοῦ
 εἶδους, τὸ δὲ κατὰ ^ω τὸ πρῶτον κινήσαν ὁμοειδές, τὸ δ' ὡς
 ὕλη· οὐ γὰρ ἡ διαφορὰ καὶ ἡ ποιότης ἐστὶ, τοῦτ' ἐστὶ τὸ
 ὑποκείμενον, ὃ λέγομεν ὕλην. Ἔτερα δὲ τῷ γένει λέγεται ^κ
^κ ὧν ἕτερον τὸ πρῶτον ὑποκείμενον καὶ μὴ ἀναλύεται θάτερον
 εἰς θάτερον μηδ' ἄμφω εἰς ταυτόν, οἷον τὸ εἶδος καὶ ἡ ὕλη ἕτε-
 ρον τῷ γένει, καὶ ὅσα καθ' ἕτερον σχῆμα κατηγορίας τοῦ
 ὄντος λέγεται· τὰ μὲν γὰρ τί ἐστὶ σημαίνει τῶν ὄντων, τὰ δὲ
 ποιόν τι, τὰ δ' ὡς διήρηται πρότερον· οὐδὲ γὰρ ταῦτα ἀνα-
 λύεται οὔτ' εἰς ἄλληλα οὔτ' εἰς ἓν τι.

Τὸ ψεῦδος λέγεται ^γ ἄλλον μὲν τρόπον ὡς πράγμα ^ψ ψευ- 29
 dos, καὶ τούτου τὸ μὲν τῷ μὴ συγκείσθαι ἢ ἀδύνατον εἶναι
 συντεθῆναι, ὥσπερ λέγεται τὸ τὴν διάμετρον εἶναι σύμμε-
 τρον ἢ τὸ σὲ καθῆσθαι· τούτων γὰρ ψεῦδος τὸ μὲν αἰεί, τὸ
 δὲ ποτέ· οὕτω γὰρ οὐκ ὄντα ταῦτα. Τὰ δὲ ὅσα ἐστὶ μὲν ^ς
 ὄντα, πέφυκε μέντοι φαίνεσθαι ἢ μὴ οἰά ἐστιν ἢ ἃ μὴ ἐστίν,
 οἷον ἡ σκιαγραφία ^α καὶ τὰ ἐνύπνια· ταῦτα γὰρ ἐστὶ μὲν τι,
 ἀλλ' οὐχ ὧν ἐμποιεῖ τὴν φαντασίαν. Πράγματα μὲν οὖν
 ψευδῆ οὕτω λέγεται, ἢ τῷ μὴ εἶναι αὐτά, ἢ τῷ τὴν ἀπ'
 αὐτῶν φαντασίαν μὴ ^β ὄντος εἶναι. Λόγος δὲ ψευδῆς ὁ τῶν ^ς
 μὴ ὄντων ἢ ψευδῆς. Διὸ πᾶς λόγος ψευδῆς ἑτέρου ἢ οὐ
 ἐστὶν ἀληθῆς, οἷον ὁ τοῦ κύκλου ψευδῆς τριγώνου. Ἐκάστου
 δὲ λόγος ἐστὶ μὲν ὡς εἰς ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι, ἐστὶ δ' ὡς ^ς πολ-

^τ οἱ add. Ab. ^ς δὲ om. Ab. ^τ γένος] τὸ γένος E. ^ν ὃ om. Ab.
^ω τὸ post κατὰ om. E. ^κ ὧν τε ἕτερον E. ^γ ἄλλον] ἓνα Hb.
^ς ψευδές T. ^α καὶ τα ἐνύπνια] τὴν φαντασίαν T. ^β ὄντως T. ^ς οἱ
 πολλοὶ T.

λοιί, ἐπεὶ ταυτό πως αὐτὸ καὶ αὐτὸ πεπονθός, οἷον Σωκράτης
 4^d καὶ Σωκράτης μουσικός. Ὁ δὲ ψευδὴς λόγος οὐθενός ἐστιν
 ἀπλῶς λόγος. Διὸ Ἀντισθένης ᾤετο ^e εὐήθως μηθὲν ἀξιῶν
 λέγεσθαι πλὴν τῷ οἰκείῳ λόγῳ ἔν ἐφ' ἐνός· ἐξ ὧν συνέ-
 βαινε μὴ εἶναι ἀντιλέγειν, σχεδὸν δὲ μηδὲ ψεύδεσθαι. Ἔστι
 δ' ἕκαστον λέγειν οὐ μόνον τῷ ^f αὐτοῦ λόγῳ, ἀλλὰ καὶ τῷ
 ἑτέρου, ψευδῶς μὲν καὶ παντελῶς, ἔστι ^g δ' ὡς καὶ ἀληθῶς,
 5 ὥσπερ τὰ ὀκτῶ διπλάσια τῷ τῆς δυνάδος λόγῳ. Τὰ μὲν οὖν
 οὕτω λέγεται ψευδῆ, ἄνθρωπος ^h δὲ ψευδὴς ὁ εὐχερῆς καὶ
 προαιρετικὸς τῶν τοιούτων λόγων, ⁱ μὴ δι' ἕτερόν τι ἀλλὰ
 δι' ^k αὐτό, καὶ ^l ὁ ἄλλοις ἐμποητικὸς τῶν τοιούτων λόγων,
 ὥσπερ ^m καὶ τὰ πράγματά φαμεν ψευδῆ εἶναι, ὅσα ἐμποιεῖ
ⁿ φαντασίαν ψευδῆ. Διὸ ^o ὁ ἐν τῷ Ἰππία λόγος παρα-
 6 κρούεται ὡς ὁ αὐτὸς ψευδὴς καὶ ἀληθής. Τὸν δυνάμενον γὰρ
 ψεύσασθαι λαμβάνει ψευδῆ, οὗτος δ' ὁ εἰδὼς καὶ ὁ φρόνιμος·
 ἔτι τὸν ^p ἐκόντα ^q φαῦλον βελτίω. Τοῦτο δὲ ψεῦδος λαμ-
 βάνει διὰ τῆς ἐπαγωγῆς (ὁ γὰρ ἐκὼν χωλαίνων τοῦ ἄκοντος
 κρείττων), ^r τὸ χωλαίνειν τὸ μιμῆσθαι λέγων, ἐπεὶ ^s εἴγε χω-
 λὸς ἐκὼν, χείρων ἴσως, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἡθους, καὶ ^t οὗτος.

30 Συμβεβηκὸς λέγεται ὁ ὑπάρχει μὲν τι καὶ ἀληθὲς εἰπεῖν,
 οὐ ^v μέντοι οὔτ' ἐξ ἀνάγκης ^w οὔτ' ἐπὶ τὸ πολὺ, οἷον εἴ τις
 ὀρύττων φυτῷ βόθρον εὔρε θησαυρόν. Τοῦτο τοίνυν συμ-
 βεβηκὸς τῷ ὀρύττοντι τὸν βόθρον, τὸ εὐρεῖν θησαυρόν· οὔτε
 γὰρ ἐξ ἀνάγκης τοῦτο ἐκ τούτου ἢ μετὰ τοῦτο, οὔθ' ὡς ἐπὶ
 2 τὸ πολὺ ἂν τις φυτεύῃ θησαυρόν εὐρίσκει. Καὶ μουσικός
^x γ' ἂν τις εἴη λευκός· ἀλλ' ἐπεὶ ^y οὔτε ἐξ ἀνάγκης οὔθ' ὡς
 ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦτο γίνεται, συμβεβηκὸς αὐτὸ λέγομεν. Ὡστ'
 ἐπεὶ ἔστιν ὑπάρχον ^z τι καὶ τινί, καὶ ἕνια τούτων καὶ ποῦ καὶ
 ποτέ, ὃ τι ἂν ὑπάρχη μὲν, ἀλλὰ μὴ διότι τοδὶ ἦν ἢ νῦν ἢ ἐν-

^d καὶ Σωκράτης om. Ab. ^e ἀνοήτως Hb. ^f αὐτῷ T. ^g δ' οὖν ὡς T.
^h δὲ om. E. ⁱ μὴ] οὐ Ab. ^k αὐτό E, αὐτά Ab. ^l ὁ om. T. ^m φαμέν
 καὶ πράγματα E.T. ⁿ ψευδῆ φαντασίαν Ab. ^o ὁ codicibus deest.
^p ἐκόντα] εἰδόντα Ab. ^q τὰ φαῦλα E.T.Ab. ^r τὸ prius om. Ab. ^s εἴς
 γε χ. T. ^t οὕτως Ab, τοῦτο E.T. ^v μέντοιγε T. ^w οὔτε δὲ ἐπὶ Ab.
^x γ'] δὲ Ab. ^y οὐκ—οὐδ' Ab. ^z τι om. Ab.

ταῦθα, συμβεβηκὸς ἔσται. Οὐδὲ δὴ αἴτιον ὠρισμένον οὐθὲν³ τοῦ συμβεβηκότος^a ἀλλὰ τὸ τυχόν· τοῦτο δ' ἀόριστον. Συνέβη^b τῷ εἰς Αἴγιναν ἐλθεῖν, εἰ μὴ διὰ τοῦτο ἀφίκετο ὅπως ἐκεῖ ἔλθῃ, ἀλλ' ὑπὸ χειμῶνος ἐξωσθεῖς^c ἢ ὑπὸ ληστῶν ληφθεῖς. ^d Γέγονε μὲν^e δὴ^f καὶ^g ἔστι τὸ συμβεβηκός, ἀλλ' ⁴ οὐχ ἢ αὐτὸ ἀλλ' ἢ ἕτερον· ὁ γὰρ χειμῶν^h αἴτιος τοῦ μὴⁱ ὅπου ἔπλει ἐλθεῖν, τοῦτο δ' ^k ἦν Αἴγινα. Λέγεται δὲ καὶ ἄλλως συμβεβηκός, οἷον ὅσα ὑπάρχει^l ἐκάστῳ καθ' αὐτὸ^m μὴ ἐν τῇ οὐσίᾳ ὄντα, ⁿ οἷον τῷ τριγώνῳ τὸ δύο ὀρθὰς ἔχειν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐνδέχεται αἴδια εἶναι, ἐκείνων δὲ οὐθέν. Λόγος δὲ τούτου ἐν ἑτέροις.

Ε.

Αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ αἴτια ζητεῖται τῶν ὄντων, δῆλον^o δὲ ὅτι ἢ ὄντα. Ἔστι γάρ τι αἴτιον^p ὑγείας καὶ εὐεξίας, καὶ τῶν μαθηματικῶν εἰσὶν ἀρχαὶ καὶ στοιχεῖα καὶ αἴτια, καὶ ὅλως δὲ πᾶσα ἐπιστήμη διανοητικὴ ἢ μετέχουσα^q τι διανοίας περὶ αἰτίας καὶ ἀρχάς ἐστιν ἢ ἀκριβεστέρας ἢ ἀπλουστέρας. Ἄλλα² πᾶσαι αὐταὶ περὶ^r ἔν τι καὶ γένος τι περιγραψάμεναι περὶ τούτου πραγματεύονται, ἀλλ' οὐχὶ περὶ ὄντος ἀπλῶς οὐδὲ ἢ ὄν, οὐδὲ τοῦ τί ἐστιν οὐθένα λόγον ποιοῦνται· ἀλλ' ἐκ τούτου αἰ μὲν αἰσθήσει ποιήσασαι αὐτὸ δῆλον, αἰ δ' ὑπόθεσιν λαβοῦσαι τὸ τί ἐστιν, οὕτω τὰ καθ' αὐτὰ ὑπάρχοντα τῷ γένει περὶ ὃ εἰσιν ἀποδεικνύουσιν ἢ ἀναγκαιότερον ἢ μαλακώτερον. Διόπερ φανερόν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόδειξις οὐσίας³ οὐδὲ τοῦ τί ἐστιν ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπαγωγῆς, ἀλλὰ τις ἄλλος τρόπος τῆς δηλώσεως. Ὅμοίως δὲ οὐδ' εἰ ἔστιν ἢ μὴ ἐστι τὸ γένος περὶ ὃ πραγματεύονται οὐθέν λέγουσι, διὰ τὸ^r τῆς αὐτῆς εἶναι διανοίας τό^s τε τί ἐστι δῆλον ποιεῖν^t καὶ εἰ^v ἔστιν. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη τυγχάνει οὐσα περὶ γένος⁴

^a ἀλλὰ om. E. ^b τῷ] τὸ E.Ab. ^c ἢ ὑπὸ λ. ληφθεῖς om. F^b.H^b.
^d γεγωνὸς T. ^e δὴ om. T. ^f καὶ] ἢ Ab. ^g ἔστι] ἐπὶ T. ^h αἴτιος om. T. ⁱ ὅπου] οὐ Ab. ^k ἦν] εἶναι Ab. ^l ἐκάστῳ om. T. ^m μὴ] καὶ μὴ T. ⁿ οἷον] ὡσπερ Ab. ^o δὴ Ab, γὰρ H^b. ^p ὑγείας E. ^q ὄν Ab.
^r τῆς τοιαύτης T. ^s τε om. A^b. ^t καὶ τὸ εἰ F^b. ^v ἔστιν] ἔστι τοῦτο E.T.

τι τοῦ ὄντος (περὶ γὰρ τὴν τοιαύτην ἐστὶν οὐσίαν ἐν ἧ ἢ ἀρχὴ τῆς κινήσεως καὶ στάσεως ἐν αὐτῇ), δῆλον ὅτι οὔτε
 5 πρακτικὴ ἐστὶν οὔτε ποιητικὴ. Τῶν μὲν γὰρ ποιητικῶν ^x ἐν
 τῷ ποιοῦντι ἢ ἀρχὴ ἢ νοῦς ἢ τέχνη ἢ δύναμις τις, τῶν δὲ
^y πρακτικῶν ἐν τῷ πράττοντι ἢ προαίρεσις· τὸ αὐτὸ ^z γὰρ
 τὸ πρακτὸν καὶ ^a τὸ προαιρετὸν. Ὡστε ^b εἰ πᾶσα διάνοια
 ἢ πρακτικὴ ἢ ποιητικὴ ἢ θεωρητικὴ, ἢ ^c φυσικὴ θεωρητικὴ τις
 ἂν εἴη, ἀλλὰ θεωρητικὴ περὶ ^d τοιοῦτον ὃν ὅ ἐστι δυνατὸν κι-
 νεῖσθαι, καὶ περὶ οὐσίαν τὴν κατὰ τὸν λόγον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
 6 ^e οὐ χωριστὴν μόνον. Δεῖ δὲ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὸν λόγον
 πῶς ἐστὶ μὴ λανθάνειν, ὡς ἄνευ γε τούτου τὸ ζητεῖν ^f μηθέν
^g ἐστὶ ποιεῖν. ^h Τῶν δ' ὀριζομένων ⁱ καὶ τῶν τί ἐστὶ τὰ μὲν
^k οὕτως ὑπάρχει ὡς τὸ σιμὸν, τὰ δ' ὡς τὸ κοῖλον. Διαφέρει
 δὲ ταῦτα ὅτι τὸ μὲν σιμὸν συνειλημμένον ἐστὶ μετὰ τῆς
 ὕλης· ἐστὶ γὰρ τὸ ^l μὲν σιμὸν κοίλη ρίς, ἢ δὲ κοιλότης ἄνευ
 7 ὕλης αἰσθητῆς. Εἰ ^m δὲ πάντα τὰ φυσικὰ ὁμοίως τῷ σιμῷ
 λέγονται, οἷον ρίς, ὀφθαλμός, πρόσωπον, σάρξ, ⁿ ὄστούν,
 ὄλως ζῶον, φύλλον, ρίζα, φλοιός, ὄλως φυτόν (οὐθενὸς γὰρ
 ἄνευ κινήσεως ὁ λόγος αὐτῶν, ἀλλ' ^p αἰεὶ ἔχει ὕλην), ^r δῆλον
 πῶς δεῖ ἐν τοῖς φυσικοῖς τὸ τί ἐστὶ ζητεῖν καὶ ὀρίζεσθαι, καὶ
 διότι καὶ περὶ ψυχῆς ἐνίας θεωρῆσαι τοῦ φυσικοῦ, ὅση μὴ
 8 ἄνευ τῆς ὕλης ἐστίν. Ὅτι μὲν οὖν ἢ φυσικὴ θεωρητικὴ ^q τίς
 ἐστὶ, ^r φανερόν ἐκ τούτων. Ἄλλ' ἐστὶ καὶ ἢ μαθηματικὴ
 θεωρητικὴ. Ἄλλ' εἰ ἀκινήτων καὶ χωριστῶν ^s ἐστὶ, ^t νῦν ἀδη-
 λον· ὅτι ^v μέντοι ἔνια μαθήματα ἢ ἀκίνητα καὶ ἢ χωριστὰ
 θεωρεῖ, δῆλον. Εἰ δέ ^w τί ἐστὶν ^x αἰδίον καὶ ἀκίνητον καὶ
 9 χωριστόν, φανερόν ὅτι θεωρητικῆς τὸ γνῶναι. Οὐ μέντοι

^w ἐαυτῇ A^b. ^x ἐν—πρακτικῶν om. T. ^y πρακτῶν E. ^z post γὰρ
 τὸ T. τῶν δὲ πρακτικῶν ἐν τῷ πράττοντι ἢ προαίρεσις. τὸ αὐτὸ γὰρ. ^a τὸ
 post καὶ om. A^b. ^b εἰ] ἢ T, om. A^b. ^c φύσις H^b. ἢ φυσικὴ θεωρητικὴ
 om. A^b. ^d τοιοῦτο E.A^b. ^e οὐ] ὡς οὐ E.T, καὶ οὐ F^b. ^f οὐδέν F^b.
^g ποιεῖν ἐστὶν E. ^h τῶν] ἔστι δὲ τῶν A^b.F^b, omissio δ'. ⁱ καὶ τῶν
 om. F^b. ^k οὕτως ὑπάρχει om. A^b. ^l μὲν om. E. ^m δὲ T. ⁿ ὄστούν
 om. T. ^o οὐδέν ὅσον γὰρ T. ^p αἰεὶ et mox δῆλον om. A^b. ^q τίς
 add. A^b.F^b. ^r φανερόν] δῆλον H^b. ^s ἐστὶ] ἔτι T. ^t ἀδηλον νῦν F^b.
^v μέντοι] μὲν οὖν E. ^w τί om. F^b. ^x ἀκίνητον καὶ αἰδίον E.T.

² θεωρία. Σημείον δέ· οὐδεμιᾶ γὰρ ἐπιστήμη ἐπιμελὲς περὶ αὐτοῦ οὔτε πρακτικῇ οὔτε ποιητικῇ οὔτε θεωρητικῇ. Οὔτε γὰρ ὁ ποιῶν οἰκίαν ποιεῖ ὅσα συμβαίνει ἅμα τῇ οἰκίᾳ γινομένη· ἄπειρα γὰρ ἐστίν· τοῖς μὲν γὰρ ἠδείαν, τοῖς δὲ βλαβερὰν, τοῖς δ' ὠφέλιμον οὐθὲν εἶναι κωλύει τὴν ποιηθεῖσαν, καὶ ἑτέραν ὡς εἰπεῖν πάντων τῶν ὄντων· ὧν οὐθενός ἐστιν ἢ

³ οἰκοδομικῇ ποιητικῇ. Τὸν αὐτὸν ἢ δὲ τρόπον οὐδ' ὁ γεωμέτρης ⁴ θεωρεῖ τὰ οὕτω συμβεβηκότα τοῖς σχήμασιν, οὐδ' εἰ ἕτερόν ἐστι τρίγωνον ¹ καὶ τρίγωνον δύο ὀρθὰς ἔχον. Καὶ τοῦτο εὐλόγως συμπίπτει· ὥσπερ γὰρ ⁵ ὀνόματι μόνον τὸ συμβεβηκός ἐστιν. Διὸ Πλάτων τρόπον τινὰ οὐ κακῶς τὴν

⁴ σοφιστικὴν περὶ τὸ μὴ ὄν ἔταξεν. Εἰσὶ γὰρ οἱ τῶν σοφιστῶν λόγοι περὶ τὸ συμβεβηκός ὡς εἰπεῖν μάλιστα πάντων, πότερον ἕτερον ἢ ταῦτὸν μουσικὸν ⁶ καὶ γραμματικόν, καὶ μουσικὸς Κορίσκος ⁷ καὶ Κορίσκος, καὶ εἰ πᾶν ὃ ἂν ἦ, μὴ ἀεὶ δέ, γέγονεν, ὥστ' εἰ μουσικὸς ὦν γραμματικὸς γέγονε, καὶ γραμματικὸς ὦν μουσικὸς, καὶ ὅσοι δὴ ἄλλοι τοιοῦτοι τῶν λόγων εἰσὶν· φαίνεται γὰρ τὸ συμβεβηκός ἐγγύς τι τοῦ μὴ

⁵ ὄντος. Δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶν τοιούτων λόγων· τῶν μὲν γὰρ ἄλλον τρόπον ὄντων ἐστὶ γένεσις καὶ φθορά, τῶν δὲ κατὰ συμβεβηκός οὐκ ἐστίν. Ἄλλ' ὅμως λεκτέον ἔτι περὶ τοῦ συμβεβηκότος ἐφ' ⁸ ὅσον ἐνδέχεται, τίς ἢ φύσις αὐτοῦ καὶ διὰ τίν' αἰτίαν ἐστίν· ἅμα γὰρ δῆλον ⁹ ἴσως ἐστὶ καὶ διὰ

⁶ τί ἐπιστήμη οὐκ ἐστίν αὐτοῦ. Ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ἐν τοῖς οὔσι τὰ μὲν ἀεὶ ὡσαύτως ἔχοντα καὶ ἐξ ἀνάγκης, οὐ τῆς κατὰ τὸ βίαιον λεγομένης ἀλλ' ἣν λέγομεν ὑπὸ μὴ ἐνδέχεσθαι ἄλλως, τὰ δ' ἐξ ἀνάγκης μὲν οὐκ ἐστίν οὐδ' ἀεὶ, ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ, αὕτη ἀρχὴ καὶ αὕτη αἰτία ἐστὶ τοῦ εἶναι τὸ συμβεβηκός· ὃ γὰρ ἂν ἦ μήτ' ἀεὶ μήθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τοῦτό φαμεν ¹⁰ συμβεβηκός εἶναι. Οἶον ἐπὶ κυνὶ ἂν χειμῶν γένηται καὶ ¹¹ ψῦχος,

P δὲ om. T. ⁴ θεωρεῖ post σχήμασιν B^b.C^b.F^b. ¹ καὶ τρίγωνον om. S. ⁵ ὀνόματι H^b. ⁶ καὶ γρ.] ἢ γρ. A^b. ⁷ καὶ Κορίσκος om. E. ⁸ ὅσων T. ⁹ ἴσως] εἶγ' T, om. H^b. ¹⁰ ὑπὸ] τὸ T.H^b. ¹¹ εἶναι συμβεβηκός H^b. ¹² ψῦχος] πάγος H^b.

τοῦτο συμβῆναί φαμεν, ἀλλ' οὐκ ἂν πνίγος καὶ ἀλέα, ὅτι τὸ μὲν αἰεὶ ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ δ' οὐ. Καὶ τὸν ἄνθρωπον λευκὸν εἶναι συμβέβηκεν (οὔτε γὰρ αἰεὶ οὔθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ), ζῶον δ' οὐ κατὰ συμβεβηκός. Καὶ τὸ ὑγιάζειν δὲ ^b τὸν οἰκοδόμον ^c κατὰ συμβεβηκός, ὅτι οὐ πέφυκε τοῦτο ποιεῖν οἰκοδόμος ἀλλ' ἰατρός, ἀλλὰ συνέβη ἰατρὸν εἶναι τὸν οἰκοδόμον. Καὶ ὀψοποιὸς ^d ἡδονῆς στοχαζόμενος ποιήσειεν ἂν ^e τι ^f ὑγιεινόν, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν ὀψοποιητικὴν διὸ συνέβη φαμέν, καὶ ἔστιν ὡς ποιεῖ, ἀπλῶς δ' οὐ. Τῶν μὲν γὰρ ^g ἄλλων ^h ἐνίοτε ⁹ δυνάμεις εἰσὶν αἱ ποιητικαί, τῶν δ' οὐδεμία τέχνη οὐδὲ δύναμις ὠρισμένη τῶν γὰρ κατὰ συμβεβηκός ὄντων ἢ ⁱ γινομένων καὶ τὸ αἰτιόν ἐστι κατὰ συμβεβηκός. Ὡστ' ^k ἐπειδὴ οὐ ¹⁰ πάντα ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης καὶ αἰεὶ ἢ ὄντα ἢ γινόμενα, ἀλλὰ τὰ πλείστα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀνάγκη εἶναι τὸ κατὰ συμβεβηκός ὄν οἶον ¹ οὔτ' αἰεὶ οὔθ' ὡς ἐπὶ τὸ ^m πολὺ ὁ λευκὸς μουσικός ἐστίν, ἐπεὶ δὲ γίγνεται ποτε, κατὰ συμβεβηκός ἔσται. Εἰ δὲ μή, ⁿ πάντ' ἔσται ἐξ ἀνάγκης. Ὡστε ^o ἢ ὕλη ἔσται ^p αἰτία ἢ ¹¹ ἐνδεχομένη παρὰ τὸ ὡς ἐπὶ ^q τὸ πολὺ ^r ἄλλως τοῦ συμβεβηκότητος. Ἀρχὴν δὲ ^s τὴνδὲ ληπτέον, πότερον οὐθέν ἐστίν οὔτ' αἰεὶ οὔθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἢ τοῦτο ἀδύνατον. ^t Ἔστιν ἄρα τι παρὰ ταῦτα τὸ ὁπότερον ἔτυχε καὶ κατὰ συμβεβηκός. Ἀλλὰ πότερον τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ δ' αἰεὶ οὐθενὶ ὑπάρχει, ἢ ἐστὶν ἄττα αἰδία; Περὶ μὲν οὖν τούτων ὕστερον ^v σκε- ¹² πτέον, ὅτι δ' ἐπιστήμη οὐκ ἔστι τοῦ συμβεβηκότητος φανερόν· ἐπιστήμη μὲν γὰρ ^w πᾶσα ἢ τοῦ αἰεὶ ἢ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Πῶς ^x γὰρ ἢ μαθήσεται ἢ διδάξει ἄλλον; Δεῖ γὰρ ὠρίσθαι ἢ τῷ αἰεὶ ἢ τῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οἶον ^y ὅτι ὠφέλιμον ^z τὸ μελίκρατον τῷ πυρέττοντι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Τὸ δὲ παρὰ τοῦτο ¹³

^b καὶ τὸ τὸν οἰκοδόμον ὑγίαν ποιῆσαι κ. E.T.H^b. ^c κατὰ συμβεβηκός] συμβεβηκός E, συμβέβηκεν T. ^d ἡδονῆ A^b. ^e τι A^b. F^b. H^b. ^f ὑγίαν H^b. ^g ἄλλαι T.A^b. ^h ἐνίοτε om. F^b. H^b. ⁱ γινομένων A^b. ^k ἐπεὶ A^b. H^b. ¹ οὔτ'] τοῦτ' T. ^m πολὺ ἀνάγκη ὁ T. ⁿ πάντες τε ἐξ T. ^o ἔσται ἢ ὕλη A^b, ἢ ὕλη ἐστὶν H^b. ^p αἰτία post συμβεβηκότητος A^b. ^q τὸ post ἐπὶ om. S. ^r ἄλλως om. A^b. H^b. ^s τὴν δὲ A^b. H^b. ^t ἔστιν] εἶη A^b. ^v ἐπισκεπτέον T. ^w πᾶσα] ὄν ἢ πᾶσα T. ^x γὰρ ἂν ἢ E. ^y ὅτι] τί T. ^z τῷ πυρέττοντι τὸ μελίκρατον T.

οὐχ ἔξει λέγειν, πότε ^a οὐ, οἷον νομηνία· ἢ γὰρ ἀεὶ ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ^b τὸ τῆ νομηνία· τὸ δὲ συμβεβηκὸς ἐστὶ παρὰ ταῦτα. Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ συμβεβηκὸς καὶ διὰ τίν' αἰτίαν, καὶ ὅτι ἐπιστήμη ^c οὐκ ἐστὶν αὐτοῦ, εἴρηται.

- 3 Ὅτι ^d εἰσὶν ἀρχαὶ καὶ αἰτία ^d γεννητὰ καὶ φθαρτὰ ἄνευ τοῦ γίγνεσθαι ^e καὶ φθείρεσθαι, φανερόν. Εἰ γὰρ μὴ τοῦτ', ἐξ ἀνάγκης πάντ' ἐστὶ, εἰ τοῦ γιγνομένου καὶ φθειρομένου ^f μὴ κατὰ συμβεβηκὸς αἰτίον τι ἀνάγκη εἶναι. Πότερον ^g γὰρ ἐστὶ τοδὶ ἢ οὐ; Ἐάν γε τοδὶ γένηται· εἰ δὲ μή, οὐ.
- 2 ^h Τοῦτο δὲ ⁱ ἄλλο. Καὶ οὕτω δῆλον ὅτι ἀεὶ χρόνου ἀφαιρουμένον ἀπὸ πεπερασμένου ^k χρόνου ἤξει ἐπὶ τὸ νῦν. Ὡστε ὅδε ἀποθανεῖται νόσω ἢ βία, εἴαν γε ἐξέλθῃ· ^l τοῦτο δὲ εἴαν διψήσῃ· τοῦτο δὲ ^m εἴαν ἄλλο· καὶ οὕτως ἤξει εἰς ὃ νῦν ὑπάρχει, ἢ εἰς τῶν γεγονότων τι· οἷον εἴαν διψήσῃ· τοῦτο ^d εἰ ἐσθίει δριμέα· τοῦτο ^d ἦτοι ὑπάρχει ἢ οὐ· ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ³ ἀποθανεῖται ἢ οὐκ ἀποθανεῖται. Ὅμοίως δὲ καὶ ὑπερπηδήσῃ τις εἰς τὰ γένομενα, ὃ αὐτὸς λόγος· ἤδη γὰρ ὑπάρχει τοῦτο ἐν τινι, λέγω δὲ τὸ ⁿ γεγονός. Ἐξ ἀνάγκης ἄρα πάντα ἐστὶ τὰ ἐσόμενα, ^o οἷον τὸ ἀποθανεῖν τὸν ζῶντα· ἤδη γὰρ τι γέγονεν, οἷον τὰ ἐναντία ἐν τῷ αὐτῷ ^p σώματι· ἀλλ' εἰ ⁴ νόσω ἢ βία, οὐπω, ἀλλ' εἴαν τοδὶ γένηται. Δῆλον ἄρα ὅτι μέχρι τινὸς βαδίζει ἀρχῆς, ^q αὕτη ^d ^r οὐκέτι εἰς ἄλλο. Ἐστὶ οὖν ἢ τοῦ ὁπότερ' ἔτυχεν αὕτη, καὶ αἰτίον τῆς γενέσεως αὐτῆς ^s ἄλλο οὐθέν. Ἄλλ' εἰς ἀρχὴν ποίαν καὶ αἰτίον ποῖον ἢ ἀναγωγὴ ἢ τοιαύτη, πότερον ὡς εἰς ὕλην ἢ ὡς ^t εἰς τὸ οὐ ἔνεκα ἢ ὡς εἰς τὸ κινήσαν, μάλιστα σκεπτέον.
- 4 Περὶ μὲν οὖν τοῦ κατὰ συμβεβηκὸς ὄντος ἀφείσθω· διώρισται γὰρ ^v ἰκανῶς. Τὸ δὲ ὡς ἀληθὲς ὄν, καὶ μὴ ὄν ὡς ψεύδος, ἐπειδὴ ^w περὶ σύνθεσιν ἐστὶ καὶ διαίρεσιν, τὸ δὲ σύν-

^a οὐ om. A^b.F^b. ^b τὸ ante τῆ add. E.F^b. ^c αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν S.
^d γενητὰ F^b. ^e καὶ φθείρεσθαι om. F^b. ^f μὴ om. S. ^g γὰρ om. H^b.
^h γρ. τούτου margo E. ⁱ ἄλλου T. ^k χρόνου om. F^b.
^l τοῦτο—διψήσῃ om. A^b.F^b. ^m ἂν A^b. ⁿ γένος T. ^o οἷον] ἢ S.
^p σώματι om. A^b. ^q αὕτη E.T. ^r οὐκ ἐστὶν εἰς T. ^s ἄλλο add. A^b.
^t εἰς alteram om. A^b. ^v ἰκανῶς om. F^b. ^w περὶ F^b.H^b: ceteri παρὰ.

ολον περῑ μερισμὸν ^x ἀντιφάσεως. Τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς τὴν ^y κατάφασιν ἐπὶ τῷ συγκειμένῳ ἔχει, τὴν δ' ἀπόφασιν ἐπὶ τῷ διηρημένῳ, τὸ δὲ ψεῦδος τούτου τοῦ ^z μερισμοῦ τὴν ἀντίφασιν. Πῶς δὲ τὸ ἅμα ἢ τὸ χωρὶς ^a νοεῖν συμβαίνει, ἄλλος ² λόγος. Λέγω ^b δὲ τὸ ἅμα ^c καὶ ^d τὸ χωρὶς ὥστε μὴ ^e τὸ ἐφεξῆς ἄλλ' ἐν τι γίγνεσθαι· οὐ γὰρ ἐστὶ τὸ ^f ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθὲς ἐν τοῖς πράγμασιν, οἷον τὸ μὲν ἀγαθὸν ἀληθές, τὸ δὲ κακὸν ^g εὐθὺς ψεῦδος, ἀλλ' ἐν διανοίᾳ· περῑ δὲ τὰ ^h ἀπλᾶ καὶ τὰ τί ἐστὶν οὐδ' ἐν ⁱ τῇ διανοίᾳ. ^v Ὅσα ^k μὲν οὖν δεῖ θεωρῆσαι ³ περῑ τὸ ^l οὕτως ὄν καὶ μὴ ὄν, ὕστερον ἐπισκεπτέον. Ἐπεὶ δὲ ἡ συμπλοκὴ ἐστὶν ^m καὶ ἡ διαίρεσις ἐν διανοίᾳ ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πράγμασι, τὸ δ' οὕτως ὄν ἕτερον ὄν τῶν ⁿ κυρίως (ἢ γὰρ τὸ τί ἐστὶν ἢ ὅτι ποιὸν ἢ ὅτι ποσὸν ἢ ^o εἴ τι ἄλλο συνάπτει ἢ ἀφαιρεῖ ἢ διάνοια), τὸ μὲν ^p ὡς συμβεβηκὸς καὶ τὸ ὡς ^q ἀληθὲς ὄν ἀφετέον. Τὸ γὰρ αἴτιον τοῦ μὲν ἀόριστον, τοῦ ⁴ δὲ τῆς διανοίας τι πάθος, καὶ ἀμφότερα περῑ τὸ λοιπὸν γένος τοῦ ὄντος, καὶ οὐκ ἔξω δηλοῦσιν οὐσάν τινα φύσιν ^r τοῦ ὄντος. Διὸ ταῦτα μὲν ἀφείσθω, σκεπτέον δὲ τοῦ ὄντος αὐτοῦ τὰ αἴτια καὶ τὰς ἀρχὰς ἢ ὄν. Φανερόν δ' ἐν οἷς διωρισάμεθα περῑ τοῦ ποσαχῶς λέγεται ἕκαστον, ^s ὅτι πολλαχῶς λέγεται τὸ ὄν.

Z.

Τὸ ὄν λέγεται πολλαχῶς, καθάπερ διειλόμεθα πρότερον ἐν τοῖς περῑ τοῦ ποσαχῶς· σημαίνει γὰρ τὸ μὲν τί ἐστὶ καὶ τότε τι, τὸ δὲ ^t ὅτι ποιὸν ἢ ποσὸν ἢ τῶν ἄλλων ἕκαστον τῶν οὕτω κατηγορουμένων. Τοσαυταχῶς δὲ λεγομένου τοῦ ὄντος φανερόν ὅτι τούτων πρῶτον ὄν ^v τὸ τί ἐστὶν, ὅπερ σημαίνει

^x ἀντιφάσεων S. ^y κατὰ ἐπὶ τῶν συγκειμένων T. ^z ὀρισμοῦ T.
^a νοεῖν post δὲ H^b. ^b δὴ H^b. ^c καὶ] ἢ E. ^d τὸ om. A^b.F^b.
^e τῷ E.S.A^b. ^f ψεῦδος τε καὶ E. ^g εὐθὺς A^b, om. E.T. ^h ἀπλῶς S.
ⁱ τῇ om. T.A^b. ^k μὲν om. H^b. ^l οὕτως] ὄντως H^b. ^m καὶ] ἢ E.S.,
om. T. ⁿ κυρίων E.T. ^o εἴ om. A^b.F^b. ^p ὡς σ.] οὖν σ. T. ^q ἀλη-
θῶς A^b.F^b. ^r τοῦ om. A^b. ^s ὅτι—ὄν om. A^b. post ὄν E.S. σημαίνει
γὰρ τὸ μὲν τί ἐστὶν, E. etiam τοῦτο δοκεῖ ἀτελὲς εἶναι. ^t ὅτι om. A^b.
^v τὸ om. T.

2 τὴν οὐσίαν. Ὅταν μὲν γὰρ εἴπωμεν ποιόν τι τόδε, ἢ ἀγα-
 θὸν λέγομεν ἢ ^wκακόν, ἀλλ' οὐ τρίπηχυ ἢ ἄνθρωπον· ὅταν δὲ
 τί ἐστίν, οὐ λευκὸν οὐδὲ θερμὸν οὐδὲ τρίπηχυ, ἀλλ' ἄνθρωπον
 ἢ θεόν. Τὰ δ' ἄλλα λέγεται ^x ὄντα ^y τῷ τοῦ ^z οὕτως ὄντος
 τὰ μὲν ^a ποσότητος εἶναι, τὰ δὲ ποιότητος, τὰ δὲ πάθη, τὰ
 3 δὲ ἄλλο τι ^b τοιοῦτον. Διὸ ^c κὰν ἀπορήσειέ τις πότερον τὸ
 βαδίζειν καὶ τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ καθῆσθαι ἕκαστον αὐτῶν ὄν
^d ἢ μὴ ὄν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁπουοῦν τῶν τοιού-
 των· οὐθὲν γὰρ αὐτῶν ἐστίν οὔτε καθ' αὐτὸ πεφυκὸς οὔτε
 χωρίζεσθαι δυνατὸν τῆς οὐσίας, ἀλλὰ μάλλον, εἴπερ, τὸ βα-
 δίζον τῶν ὄντων ^e τι καὶ τὸ καθήμενον καὶ τὸ ὑγιαῖνον.
 4 Ταῦτα δὲ μάλλον φαίνεται ὄντα, διότι ἐστὶ τι τὸ ὑποκείμε-
 νον αὐτοῖς ὠρισμένον· τοῦτο δ' ἐστίν ἡ οὐσία καὶ τὸ καθ'
 ἕκαστον, ὅπερ ἐμφαίνεται ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῇ τοιαύτῃ· τὸ
 ἀγαθὸν γὰρ ἢ τὸ καθήμενον οὐκ ἄνευ τούτου λέγεται. Δῆ-
 5 λον οὖν ὅτι διὰ ταύτην κακείνων ἕκαστόν ἐστιν. Ὡστε τὸ
 πρῶτως ὄν καὶ οὐ τί ὄν ἀλλ' ὄν ἀπλῶς ἢ οὐσία ἂν εἴη. Πολ-
 λαχῶς μὲν οὖν λέγεται τὸ πρῶτον· ὅμως δὲ ^f πάντων ἢ οὐσία
^g πρῶτον καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ χρόνῳ. Τῶν μὲν γὰρ
 6 ἄλλων κατηγορημάτων οὐθὲν χωριστόν, αὕτη δὲ μόνη. Καὶ
 τῷ λόγῳ δὲ τοῦτο πρῶτον· ἀνάγκη γὰρ ἐν τῷ ^h ἐκάστου
 λόγῳ τὸν τῆς ⁱ οὐσίας ἐνυπάρχειν. Καὶ εἰδέναι ^k τότ' οἰό-
 μεθα ἕκαστον μάλιστα, ὅταν τί ἐστίν ὁ ἄνθρωπος γινώμεν
 ἢ ^l τὸ πῦρ, μάλλον ἢ τὸ ποιόν ἢ τὸ ποσόν ἢ τὸ πού, ἐπεὶ
 καὶ αὐτῶν τούτων τότε ἕκαστον ἴσμεν, ὅταν τί ^m ἐστὶ τὸ
 7 ποσόν ἢ τὸ ποιόν ⁿ γινώμεν. Καὶ δὴ καὶ τὸ πάλαι τε ^o καὶ
 νῦν καὶ ἀεὶ ζητούμενον καὶ ἀεὶ ἀπορούμενον, τί τὸ ὄν, τοῦτό
 ἐστὶ τίς ^p ἢ οὐσία. Τοῦτο γὰρ οἱ μὲν ἐν εἶναι φασιν, οἱ δὲ
 πλείω ἢ ἔν, καὶ οἱ μὲν πεπερασμένα, οἱ δὲ ἄπειρα. Διὸ καὶ

^w καλόν A^b.F^b. ^x ὄντα om. F^b. ^y τῷ] τὸ T. ^z οὕτως] ὄντως T.
^a εἶναι ποσότητες F^b. ^b τοιοῦτον om. A^b.F^b. ^c καὶ T.A^b. ^d ἢ
 μὴ ὄν] σημαίνει A^b. ^e τι om. A^b.F^b. ^f πάντως A^b. ^g πρῶ-
 τον καὶ φύσει καὶ H^b. ^h ἐκάστῳ T. ⁱ οὐσίας λόγον ἐνυπάρχειν E.T.
^k τοῦτο T. ^l τὸ ante πῦρ om. A^b. ^m ἐστὶ] ἐστίν ἢ E.T. ⁿ εἰδῶμεν
 E.T. ^o καὶ νῦν om. E. ^p ἢ om. T.

ἡμῖν καὶ μάλιστα καὶ πρῶτον καὶ μόνον ὡς εἰπεῖν περὶ τοῦ οὕτως ὄντος θεωρητέον τί ἐστίν.

Δοκεῖ ^q δ' ἡ οὐσία ὑπάρχειν φανερώτατα μὲν τοῖς σώ- 2
μασιν· διὸ τὰ τε ζῶα καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ μόρια αὐτῶν
οὐσίας εἶναι φαμεν, καὶ τὰ φυσικὰ σώματα, οἷον πῦρ καὶ
ὑδὼρ καὶ γῆν καὶ τῶν τοιούτων ἕκαστον, καὶ ὅσα ^r ἢ μόρια
τούτων ἢ ἐκ τούτων ἐστίν, ἢ μορίων ἢ πάντων, οἷον ὁ τε οὐ-
ρανὸς καὶ τὰ μόρια αὐτοῦ, ἄστρα καὶ σελήνη καὶ ἥλιος. Πό- 2
τερον δὲ ^s αὐταὶ μόναι ^t οὐσῖαι εἰσὶν ἢ καὶ ^v ἄλλαι, ἢ τούτων
μὲν οὐθὲν ἕτεραι δέ τινες, σκεπτέον. Δοκεῖ δέ τισι τὰ τοῦ
σώματος πέρατα, οἷον ἐπιφάνεια καὶ γραμμὴ καὶ στιγμὴ
καὶ μονάς, εἶναι οὐσῖαι, καὶ μᾶλλον ἢ ^w τὸ σῶμα καὶ τὸ στε-
ρεόν. ^v Ἐτι παρὰ τὰ αἰσθητὰ οἱ μὲν οὐκ οἴονται εἶναι οὐθὲν 3
τοιούτων, οἱ δὲ πλείω καὶ μᾶλλον ὄντα αἰδία, ὥσπερ Πλά-
των τὰ τε εἶδη καὶ τὰ μαθηματικὰ δύο οὐσίας, ^x τρίτην δὲ
τὴν τῶν αἰσθητῶν σωμάτων οὐσίαν. Σπεύσιππος δὲ ^y καὶ 4
πλείους οὐσίας ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἀρξάμενος, καὶ ἀρχὰς ἐκάστης
οὐσίας ἄλλην μὲν ἀριθμῶν, ἄλλην δὲ ^z μεγεθῶν, ἔπειτα ψυ-
χῆς· καὶ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον ἐπεκτείνει τὰς οὐσίας. ^v Ἐνιοὶ
δὲ τὰ μὲν εἶδη καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τὴν αὐτὴν ἔχειν φασὶ
φύσιν, τὰ δὲ ἄλλα ἐχόμενα, γραμμὰς καὶ ἐπίπεδα, μέχρι
πρὸς τὴν τοῦ οὐρανοῦ οὐσίαν καὶ τὰ αἰσθητά. Περὶ ^a δὴ 5
τούτων τί λέγεται καλῶς ἢ μὴ καλῶς, καὶ τίνες εἰσὶν οὐσῖαι,
καὶ πότερον εἰσὶ τινες παρὰ τὰς αἰσθητὰς ἢ οὐκ εἰσὶ, καὶ
αὐταὶ πῶς εἰσὶ, καὶ πότερον ἔστι τις χωριστὴ οὐσία, καὶ διὰ
τί καὶ πῶς, ἢ οὐδεμία παρὰ τὰς αἰσθητὰς, σκεπτέον, ὑποτυ-
πωσαμένοις τὴν οὐσίαν ^b πρῶτον τί ἐστίν.

Λέγεται ^c δ' ἡ οὐσία, εἰ μὴ πλεοναχῶς, ἀλλ' ἐν τέτταρσί 3
γε μάλιστα· καὶ γὰρ τὸ τί ^d ἦν εἶναι καὶ τὸ καθόλου καὶ τὸ
γένος οὐσία δοκεῖ εἶναι ἐκάστου, καὶ τέταρτον τούτων τὸ

q δ' ἢ] δὴ T. r ἢ] δὴ Ab. s αὐταὶ E. t εἰσὶν οὐσῖαι H^b. v post
ἄλλαι E.T. ἢ τούτων τινὲς ἢ καὶ ἄλλαι (vel ἄλλων), Ab. τινὲς καὶ ἄλλων ἢ
τούτων. w τῶ σῶμα ἢ τὸ T. x τρίτην—ἐνὸς om. pr. T. y καὶ om.
Ab. z μεγεθῶν καὶ ἔπειτα T. a δὲ E.T. b πρῶτον om. F^b. c δὴ T,
δὲ Ab. d ἦν om. T.

ὑποκείμενον. Τὸ δ' ὑποκείμενόν ἐστι καθ' οὗ τὰ ἄλλα λέγε-
ται, ἐκείνο δὲ αὐτὸ μηκέτι κατ' ἄλλου. Διὸ πρῶτον περὶ τού-
του διοριστέον· μάλιστα ^e γὰρ δοκεῖ εἶναι οὐσία τὸ ὑποκεί-
2 μενον πρῶτον. Τοιοῦτον ^f δὲ τρόπον μὲν τινα ἢ ὕλη ^g λέ-
γεται, ἄλλον δὲ τρόπον ἢ μορφή, τρίτον δὲ τὸ ἐκ τούτων.
^h Λέγω δὲ τὴν μὲν ὕλην οἶον τὸν χαλκόν, τὴν δὲ μορφήν τὸ
σχῆμα τῆς ιδέας, τὸ δ' ἐκ τούτων ⁱ τὸν ἀνδριάντα τὸ σύνολον.
^v Ὡστε εἰ τὸ εἶδος τῆς ὕλης πρότερον καὶ μᾶλλον ὄν, καὶ ^k τοῦ
3 ἐξ ἀμφοῖν πρότερον ἔσται διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Νῦν μὲν
οὖν τύπῳ εἴρηται τί ποτ' ἐστὶν ἡ οὐσία, ὅτι τὸ μὴ καθ' ὑπο-
κειμένου ἀλλὰ καθ' οὗ τὰ ἄλλα. Δεῖ δὲ ^l μὴ μόνον οὕτως·
οὐ γὰρ ἰκανόν. Αὐτό ^m τε γὰρ τοῦτο ἀδηλον, καὶ ἔτι ἡ ὕλη
οὐσία γίνεται. Εἰ γὰρ μὴ ⁿ αὕτη οὐσία, τίς ἐστὶν ἄλλη δια-
4 φεύγει. Περιαιρουμένων γὰρ τῶν ἄλλων οὐ φαίνεται οὐθέν
ὑπομένον. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῶν σωμάτων πάθη καὶ ^o ποιή-
ματα καὶ δυνάμεις, τὸ δὲ μήκος καὶ πλάτος καὶ βάθος ποσό-
τητές τινες ἀλλ' οὐκ οὐσίαι· τὸ γὰρ ποσὸν οὐκ οὐσία, ἀλλὰ
μᾶλλον ^p ὑπάρχει ^p ταῦτα πρῶτον, ἐκείνόν ἐστιν ^q ἡ οὐσία.
5 ^r Ἀλλὰ ^r μὴν ἀφαιρουμένου μήκους καὶ πλάτους καὶ βάθους
οὐθέν ὀρθῶμεν ὑπολειπόμενον, πλὴν εἴ τι ἔστι τὸ ὀριζόμενον
ὑπὸ τούτων, ὥστε τὴν ὕλην ἀνάγκη φαίνεσθαι ^s μόνον οὐσίαν
οὕτω σκοπούμενοις. Λέγω ^t δ' ὕλην ^v ἢ καθ' αὐτὴν ^w μήτε τι
μήτε ποσὸν μήτε ἄλλο μηθὲν λέγεται οἷς ὄρισται τὸ ὄν.
6 ^v Ἔστι γὰρ τι καθ' οὗ κατηγορεῖται τούτων ἕκαστον, ^x ^p τὸ
εἶναι ἕτερον καὶ τῶν κατηγοριῶν ἐκάστη· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα
τῆς οὐσίας κατηγορεῖται, αὕτη δὲ τῆς ὕλης. Ὡστε τὸ ἔσχα-
τον ^y καθ' αὐτὸ οὔτε τι οὔτε ποσὸν οὔτε ἄλλο οὐθέν ἐστίν.
Οὐδὲ δὴ αἱ ἀποφάσεις· καὶ γὰρ αὗται ^z ὑπάρξουσι κατὰ συμ-
7 βεβηκός. ¹ Ἐκ μὲν οὖν τούτων θεωροῦσι συμβαίνει οὐσίαν

^e γὰρ] δὲ T. ^f δὴ S. ^g φαίνεται A^b.H^b. ^h λέγω δὲ om. A^b.
ⁱ τὸν om. idem. ^k τὸ A^b.F^b. ^l μὴ E.S.A^b: vulgo οὐ. ^m τε om. A^b.
ⁿ αὕτη A^b. ^o ποιήματα καὶ] ποιητικαὶ T. ^p ταῦτα αὐτὰ πρῶτως E.T.
^q ἡ om. A^b. ^r μὴν καὶ ἀφαιρουμένου A^b. ^s μόνον T. ^t δὴ H^b.
^v ἢ S.F^b. ^w μήτε τι] μηκέτι S, om. H^b. ^x ^p] ὥστε A^b. ^y καθαν-
τὸν S. ^z ὑπάρξουσι T.

εἶναι τὴν ὕλην. Ἐξ ἀδύνατον δέ· καὶ γὰρ τὸ χωριστὸν καὶ ^aτὸ
 τὸδε τι ὑπάρχειν δοκεῖ μάλιστα τῇ οὐσίᾳ, διὸ τὸ ^bεἶδος καὶ
 τὸ ἐξ ἀμφοῖν οὐσία δόξειεν ἂν ^cεἶναι μᾶλλον τῆς ὕλης. Τὴν ^g
 μὲν ^dτοῖνν ἐξ ἀμφοῖν οὐσίαν, λέγω ^e δὲ τὴν ἐκ ^fτε τῆς ὕλης
 καὶ τῆς μορφῆς, ἀφετέον· ὑστέρα ^gγὰρ καὶ δῆλη. Φανερά
 δὲ πως ^hκαὶ ἡ ὕλη. Περὶ δὲ τῆς τρίτης σκεπτέον· αὕτη γὰρ
 ἀπορωτάτη. Ὁμολογοῦνται δ' οὐσίαι εἶναι τῶν αἰσθητῶν
 τινές, ὥστε ἐν ταύταις ζητητέον πρῶτον.

ⁱἘπεὶ δ' ἐν ἀρχῇ διειλόμεθα πόσοις ^kὀρίζομεν τὴν οὐ- 4
 σίαν, καὶ τούτων ἔν τι ^lἐδόκει εἶναι τὸ τί ἦν εἶναι, θεωρητέον
 περὶ αὐτοῦ· πρὸ ἔργου γὰρ τὸ μεταβαίνειν εἰς τὸ γνωριμώ-
 τερον. Ἡ γὰρ μάθησις οὕτω γίνεται ^mπᾶσι διὰ τῶν ἡττων ²
 γνωρίμων ⁿφύσει εἰς τὰ γνώριμα μᾶλλον· καὶ ^oτοῦτο ἔργον
 ἐστίν, ὥσπερ ^pἐν ταῖς πράξεσι τὸ ποιῆσαι ἐκ τῶν ^qἐκάστω
 ἀγαθῶν τὰ ὅλως ἀγαθὰ ἐκάστω ἀγαθὰ, οὕτως ἐκ τῶν αὐτῶ
 γνωριμωτέρων τὰ τῇ φύσει ^rγνώριμα αὐτῶ γνώριμα. Τὰ ³
 δ' ἐκάστοις γνώριμα καὶ πρῶτα πολλάκις ἡρέμα ^sἐστὶ γνώ-
 ριμα, καὶ μικρὸν ἢ οὐθὲν ἔχει τοῦ ὄντος· ἀλλ' ὅμως ἐκ τῶν
 φαύλως μὲν ^tγνωστῶν, ^vαὐτῶ δὲ γνωστῶν, τὰ ὅλως γνωστὰ
 γινῶναι πειρατέον, ^wμεταβαίνοντας, ὥσπερ εἴρηται, διὰ τού-
 των αὐτῶν. Καὶ πρῶτον εἴπωμεν ἔνια περὶ αὐτοῦ λογικῶς, ⁴
 ὅτι ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἕκαστον ὃ λέγεται καθ' αὐτό. Οὐ
 γὰρ ἐστὶ τὸ σοὶ εἶναι τὸ μουσικῶ εἶναι· οὐ γὰρ κατὰ σαυτὸν
 εἶ μουσικός. ^xὉ ἄρα κατὰ σαυτόν. Οὐδὲ δὴ τοῦτο πάν·
 οὐ γὰρ τὸ οὕτως καθ' αὐτό ὡς ἐπιφάνεια λευκόν, ὅτι οὐκ
 ἐστὶ τὸ ἐπιφανεία εἶναι τὸ ^yλευκῶ εἶναι. Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ ⁵
 τὸ ἐξ ἀμφοῖν τὸ ^zἐπιφανεία λευκῆ εἶναι. Διὰ τί; ^vὍτι

^a τὸ om. A^b.H^b. ^b εἶδος] εἶδος τὸ χωριστὸν H^b. ^c μᾶλλον εἶναι T.
^d τοίγε νῦν T. ^e δὴ H^b. ^f τε add. A^b. ^g γὰρ] δὲ S. ^h καὶ ante ἡ
 om. T. ⁱ ἐπειδὴ ἐν H^b. ^k ὀρίζομεθα H^b. ^l δοκεῖ E.T. ^m πᾶσι
 om. H^b. ⁿ τῇ φύσει H^b. ^o τοῦτο] τὸ αὐτὸ E.T. ^p ἐν ταῖς] ἐνίαις A^b.
^q ἐκάστου H^b. ^r αὐτῶ γνώριμα om. A^b. ^s ἐστὶ add. A^b.F^b. ^t γνω-
 ριστῶν T.A^b. ^v αὐτῶ δὲ γνωστῶν om. E. ^w μεταβαίνοντα A^b. ^x ὁ
 ἄρα κατὰ σαυτόν om. A^b. ^y λευκόν A^b. ^z ἐπιφάνεια λευκῆ, ὅτι
 πρόσεστιν A^b.

πρόσεστιν ^aαυτό. Ἐν ^βᾧ ἄρα μὴ ^βἐνέσται λόγῳ ^γαυτό, λέ-
 γοντι ^δαυτό, οὗτος ὁ λόγος τοῦ τί ἦν εἶναι ἐκάστω. Ὡστ'
 εἰ τὸ ^εἐπιφανεία λευκῆ εἶναι ἐστὶ τὸ ^εἐπιφανεία εἶναι λεία,
 6 ^ετὸ λευκῶ καὶ λείῳ εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ ἔν. ^εἘπεὶ ^δἐστὶ
^βκαὶ κατὰ τὰς ἄλλας κατηγορίας σύνθετα (ἐστὶ γὰρ τι ὑπο-
 κείμενον ἐκάστω, οἷον τῷ ποιῶ καὶ ^ιτῷ ποσῶ καὶ τῷ ποτέ
 καὶ τῷ ποῦ καὶ τῇ κινήσει), σκεπτέον ἄρ' ἐστὶ λόγος τοῦ τί
 ἦν ^κεἶναι ἐκάστω αὐτῶν, καὶ ὑπάρχει καὶ τούτοις τὸ τί ἦν εἶναι,
 7 οἷον λευκῶ ἀνθρώπῳ ^ιτί ἦν λευκῶ ἀνθρώπῳ. Ἐστὼ δὴ ὄνομα
^μαὐτῷ ἱμάτιον. Τί ἐστὶ τὸ ἱματίῳ εἶναι; Ἀλλὰ μὴν ^νοὐδὲ
 τῶν καθ' αὐτὸ ^ολεγομένων οὐδὲ τοῦτο. Ἡ τὸ οὐ καθ' αὐτὸ
 λέγεται διχῶς, καὶ τούτου ^ρἐστὶ τὸ μὲν ἐκ προσθέσεως, τὸ
 8 δὲ οὐ. Τὸ μὲν γὰρ ^ρτῷ αὐτὸ ἄλλῳ προσκείσθαι λέγεται ὃ
 ὀρίζεται, οἷον εἰ ^ρτὸ λευκῶ εἶναι ὀριζόμενος λέγοι λευκοῦ ἀν-
 θρώπου λόγον· τὸ δὲ ^στῷ ἄλλο αὐτῷ, οἷον εἰ ^τσημαῖνοι τὸ
 ἱμάτιον λευκὸν ἀνθρωπον, ὃ δὲ ὀρίζοι τὸ ἱμάτιον ὡς λευκόν.
 Τὸ ^υδὴ λευκὸς ἀνθρωπος ἐστὶ μὲν λευκόν, οὐ μέντοι τί ἦν
 9 εἶναι λευκῶ ^ωεἶναι, ἀλλὰ τὸ ^χἱματίῳ εἶναι. Ἄρα ἐστὶ τί
 ἦν εἶναι τι ἢ ὅλως ἢ οὐ; Ὅπερ γὰρ τι ^υἦν εἶναι ἐστὶ τὸ τί
 ἦν εἶναι· ὅταν δ' ἄλλο κατ' ἄλλου λέγηται, οὐκ ἐστὶν ὅπερ
 τόδε τι, ^zοἷον ὁ λευκὸς ἀνθρωπος οὐκ ἐστὶν ὅπερ τόδε τι,
 εἴπερ τὸ τόδε ^ατι ταῖς οὐσίαις ὑπάρχει μόνον. Ὡστε τὸ τί
 10 ἦν εἶναι ἐστὶν ^βὄσων ὁ λόγος ἐστὶν ὀρισμός. Ὄρισμός δ'
 ἐστὶν οὐκ ἂν ὄνομα λόγῳ ταῦτὸ σημαίνει (πάντες γὰρ ἂν εἶεν
 οἱ λόγοι ὅροι· ἐστὶ γὰρ ὄνομα ὀτρωῦν λόγῳ ^γταυτόν, ὥστε
 καὶ ἡ Ἰλιάς ὀρισμός ἐσται), ἀλλ' εἰ πρῶτου τινὸς ^δἢ τοι-

^a αὐτό A^b.F^b: ceteri αὐτή. ^b ἐνεστι F^b. ^c αὐτό post λόγῳ om. A^b.
^d αὐτά F^b. ^e ἐπιφάνεια λευκῆ et ἐπιφάνεια εἶναι λεία A^b. ^f τὸ λευκῶ]
 εἶναι αἰεὶ τὸ λευκῶ T. ^ε ἐπειδὴ ἐστὶ F^b. ^h καὶ om. T. ⁱ τῷ ante ποσῶ
 om. F^b. ^k ἐκάστω εἶναι αὐτῶν E, ἐκάστου αὐτῶν εἶναι T. ^ι τί ἦν λευκῶ
 ἀνθρώπῳ om. A^b. ^μ αὐτὸ A^b. ^ν οὐδὲ om. A^b. ^ο λεγομένων οὐδὲ
 τοῦτο om. T. ^ρ ἐστὶ τι τὸ E.T. ^ρ τῷ S. ^ρ τῷ S.T. ^σ τῷ] τὸ F^b.
^τ σημαίνει T. ^υ δὲ T. ^ω εἶναι] ἀνθρώπῳ T. ^χ ἱμάτιον F^b. ^υ ἦν εἶναι
 ante ἐστὶ om. A^b. ^z οἷον—ὅπερ τόδε τι om. T.A^b. ^a τι om. E.A^b.
^β ὁ λόγος ὄσων T. ^c ταυτόν om. A^b.H^b. ^d ἢ om. A^b.

αὐτα δ' ἐστὶν ὅσα λέγεται μὴ τῷ ἄλλο ^e κατ' ἄλλου λέγεσθαι. Οὐκ ἔσται ἄρα οὐθενὶ τῶν μὴ γένους εἰδῶν ὑπάρχον ¹¹ τὸ τί ἦν εἶναι, ἀλλὰ τούτοις μόνον· ταῦτα γὰρ δοκεῖ οὐ κατὰ μετοχὴν λέγεσθαι καὶ πάθος, οὐδ' ὡς συμβεβηκός· ἀλλὰ λόγος μὲν ἔσται ἐκάστου καὶ τῶν ἄλλων τί σημαίνει, ἐὰν ἡ ὄνομα ὅτι τόδε τῷδε ὑπάρχει, ἢ ἀντὶ λόγου ἀπλοῦ ἀκριβέστερος· ὀρισμὸς δ' οὐκ ἔσται οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι. ¹² Ἡ καὶ ^f ὁ ὀρισμὸς ὥσπερ καὶ τὸ τί ἐστὶ πλεοναχῶς λέγεται· καὶ γὰρ τὸ τί ἐστὶν ἓνα μὲν τρόπον σημαίνει τὴν οὐσίαν καὶ τὸ τόδε τι, ἄλλον δὲ ἕκαστον τῶν κατηγορουμένων, ποσόν, ποιὸν καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. ¹³ Ὡσπερ γὰρ καὶ ^g τὸ ἐστὶν ὑπάρχει ¹³ πᾶσιν ἄλλ' οὐχ ὁμοίως, ἀλλὰ τῷ μὲν πρώτως τοῖς δ' ἐπομένως, οὕτω καὶ τὸ τί ἐστὶν ἀπλῶς μὲν τῇ οὐσίᾳ πῶς δὲ ^h τοῖς ἄλλοις· καὶ ^h γὰρ τὸ ποιὸν ἐροίμεθ' ἂν τί ἐστὶν, ὥστε καὶ τὸ ποιὸν ⁱ τῶν τί ἐστὶ μὲν ἄλλ' οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος λογικῶς φασὶ τινες εἶναι τὸ μὴ ὄν οὐχ ἀπλῶς ἀλλὰ μὴ ὄν, οὕτω καὶ τὸ ποιόν. Δεῖ μὲν οὖν σκοπεῖν καὶ ¹⁴ ^k τὸ πῶς δεῖ λέγειν περὶ ^l ἕκαστον, οὐ μὴν μᾶλλον γε ἢ τὸ πῶς ἔχει. Διὸ καὶ νῦν ἐπεὶ τὸ λεγόμενον φανερόν, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ὁμοίως ὑπάρξει πρώτως μὲν καὶ ἀπλῶς τῇ οὐσίᾳ εἶτα καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥσπερ καὶ τὸ τί ἐστὶν οὐχ ἀπλῶς τί ἦν εἶναι, ἀλλὰ ποιῶ ἢ ποσῶ τί ἦν εἶναι. Δεῖ γὰρ ἢ ὁμωνύμω- ¹⁵ μως ταῦτα φάναι ^m εἶναι ὄντα, ἢ προστιθέντας καὶ ἀφαιρουν- τας, ὥσπερ καὶ τὸ μὴ ἐπιστητὸν ἐπιστητόν, ἐπεὶ τό γε ὀρθόν ἐστὶ μήτε ὁμωνύμως φάναι μήτε ὠσαύτως, ἀλλ' ὥσπερ τὸ ἰατρικὸν τῷ πρὸς ⁿ τὸ αὐτὸ μὲν καὶ ἓν, οὐ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἓν, οὐ μέντοι οὐδὲ ὁμωνύμως· ^o οὐδὲ ^p γὰρ ἰατρικὸν σῶμα ^q καὶ ἔργον καὶ σκεῦος λέγεται οὔτε ὁμωνύμως οὔτε καθ' ἓν, ἀλλὰ πρὸς ἓν. ^r Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὁποτέρως τις ^s ἐθέλει λέγειν ¹⁶

^e κατ' ἄλλου om. A^b.F^b. ^f ὁ om. F^b. ^g τὸ τί ἐστὶν T.A^b. ^h τοῖς ἄλλοις et γὰρ τὸ om. A^b. ⁱ τῶν] τὸ S. ^k τὸ om. F^b. ^l ἕκαστου T, ἕκαστα F^b. ^m εἶναι post φάναι om. F^b. ⁿ τὸ post πρὸς om. T. ^o οὐδὲν E.T. ^p γὰρ] γὰρ τὸ F^b. ^q καὶ ἔργον om. F^b. ^r ἀλλὰ ταῦτα μὲν A^b.F^b: ceteri ταῦτα μὲν οὖν. ^s θέλει E.T.

^t διαφέρει οὐθέν· ἐκείνο δὲ φανερόν ὅτι ὁ ^v πρώτως καὶ ἀπλῶς ὀρισμὸς καὶ τὸ τί ἦν εἶναι τῶν οὐσιῶν ἐστίν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ^w ὁμοίως ἐστί, πλὴν οὐ πρώτως. Οὐ γὰρ ἀνάγκη, ἂν τοῦτο τιθῶμεν, τούτου ὀρισμὸν εἶναι ^x ὁ ἂν λόγῳ ¹⁷ τὸ αὐτὸ σημαίνει, ἀλλὰ τινὶ λόγῳ. Τοῦτο δ' εἶναι ἑνὸς ^y ἦ, μὴ τῷ συνεχεῖ ὡσπερ ἡ Ἰλιάς ἢ ^z ὅσα συνδέσμων, ἀλλ' εἶναι ὅσαχῶς ^a λέγεται τὸ ἔν. Τὸ δ' ἐν λέγεται ὡσπερ τὸ ὄν· τὸ δὲ ὄν τὸ μὲν τόδε τι, τὸ δὲ ποσόν, τὸ δὲ ποιόν τι σημαίνει. Διὸ καὶ λευκοῦ ἀνθρώπου ἔσται λόγος καὶ ὀρισμὸς· ἄλλον ^b δὲ τρόπον καὶ ^b τοῦ λευκοῦ καὶ οὐσίας.

5 Ἔχει δ' ἀπορίαν, εἰάν τις μὴ φῆ ὀρισμὸν εἶναι τὸν ἐκ ^c προσθέσεως λόγον, τίνος ^d ἔσται ὀρισμὸς τῶν οὐχ ἀπλῶν ἀλλὰ συνδεδυασμένων; Ἐκ προσθέσεως γὰρ ἀνάγκη δηλοῦν. ² Λέγω δ' οἶον, ἔστι ρίς καὶ κοιλότης, καὶ σιμότης τὸ ἐκ ^e τῶν δυοῖν λεγόμενον, ^f τῷ τόδε ἐν τῷδε, καὶ οὐ ^g κατὰ συμβεβηκός γε οὔθ' ἢ κοιλότης οὔθ' ἢ σιμότης πάθος τῆς ρίνος, ἀλλὰ καθ' αὐτήν· οὐδ' ὡς τὸ λευκὸν Καλλία ἢ ἀνθρώπου, ὅτι Καλλίας λευκὸς ^h συμβέβηκεν ἀνθρώπῳ εἶναι, ἀλλ' ὡς τὸ ἄρρεν τῷ ζῳῳ καὶ τὸ ἴσον τῷ ποσῷ καὶ πάνθ' ὅσα λέγεται καθ' ³ αὐτὰ ὑπάρχειν. Ταῦτα δ' ἐστίν ἐν ὅσοις ὑπάρχει ἢ ὁ λόγος ἢ τοῦνομα, οὐ ἐστὶ τοῦτο τὸ πάθος, καὶ μὴ ἐνδέχεται δηλωσαί χωρίς, ὡσπερ τὸ λευκὸν ἄνευ τοῦ ἀνθρώπου ἐνδέχεται, ἀλλ' οὐ τὸ θῆλυ ἄνευ τοῦ ζῳου. Ὡστε τούτων τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ^h ὁ ὀρισμὸς ἢ οὐκ ἔστιν οὐθενὸς ⁱ ἢ ἔστιν ^k ἄλλως, καθάπερ εἰ- ⁴ ρήκαμεν. Ἔστι ¹ δ' ἀπορία καὶ ἑτέρα περὶ ^m αὐτῶν. Εἰ μὲν γὰρ ⁿ τὸ αὐτὸ ἐστὶ σιμὴ ρίς καὶ κοίλη ρίς, τὸ αὐτὸ ἔσται τὸ σιμὸν καὶ τὸ κοῖλον· εἰ δὲ μὴ διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν τὸ σιμὸν ἄνευ τοῦ πράγματος οὐ ἐστὶ πάθος καθ' αὐτό (^o ἔστι

^t διαφέρει A^b. ^v πρώτως A^b. ^w ὁμοίως A^b, omissis ἐστί, πλὴν οὐ πρώτως. ^x ὁ εἶναι λόγῳ τῷ αὐτῷ T. ^y ἦ om. A^b. ^z ὅσαι E. ^a λέγεται E.S. ^b δὲ et τοῦ om. A^b. ^c προσθέσεως T.F^b. ^d ἔσται ὁ ὀρισμὸς A^b. ^e τοῖν T. ^f τῷ om. E.T. ^g κατὰ om. T. ^h ὁ om. A^b.F^b. ⁱ ἢ ἔστιν] ἢ εἰ ἔστιν T. ^k ἀλλ' ὡς καθάπερ T, ἀλλὰ καθάπερ F^b. ¹ δὲ καὶ ἑτέρα ἀπορία H^b. ^m αὐτὰ F^b. ⁿ ταυτὸν H^b. ^o ἔστι γὰρ] καὶ ἔστι E.T.

γὰρ τὸ σιμὸν κοιλότης ἐν ῥίνι), τὸ ῥίνα σιμὴν εἶπειν ἢ οὐκ ἔστιν ἢ δις τὸ αὐτὸ ἔσται ^ρεἰρημένον, ῥίς ῥίς κοίλη· ἢ γὰρ ῥίς ἢ σιμὴ ῥίς ^ρῥίς κοίλη ἔσται. Διὸ ἄτοπον τὸ ὑπάρχειν ⁵ τοῖς τοιούτοις τὸ τί ἦν εἶναι· εἰ δὲ ^τμή, εἰς ἄπειρον εἰσιν· ^σῥίνι γὰρ ^τῥίνι ^νσιμῇ ^ωἔτι ^χἄλλο ἐνέσται. Δῆλον τοίνυν ὅτι ^γμόνης τῆς οὐσίας ἔστιν ^zὁ ὀρισμός. Εἰ γὰρ καὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν, ἀνάγκη ἐκ προσθέσεως εἶναι, οἷον τοῦ ποιοῦ καὶ περιττοῦ· οὐ γὰρ ἄνευ ἀριθμοῦ, οὐδὲ ^ατὸ θῆλυ ἄνευ ζῆου. Τὸ δ' ἐκ προσθέσεως ^βλέγω ἐν οἷς συμβαίνει ⁶ δις τὸ αὐτὸ λέγειν, ὥσπερ ^εἐν τούτοις. Εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, οὐδὲ ^δσυνδοιαζομένων ἔσται, οἷον ἀριθμοῦ περιττοῦ· ἀλλὰ ^ελανθάνει ὅτι οὐκ ἀκριβῶς λέγονται οἱ λόγοι. Εἰ δ' εἰσὶ καὶ τούτων ὄροι, ^ςἦτοι ἄλλον τρόπον εἰσὶν ἢ καθάπερ ἐλέχθη πολλαχῶς λεκτέον ^εεἶναι τὸν ὀρισμὸν καὶ τὸ τί ἦν εἶναι. ^ωΩστε ^ηὡδὲ μὲν οὐθενὸς ἔσται ὀρισμός, οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι ⁷ οὐθενὶ ὑπάρξει πλὴν ταῖς οὐσίαις, ὡδὲ δ' ἔσται. ^οΟτι μὲν οὖν ἔστιν ^ιὁ ὀρισμὸς ὁ τοῦ τί ἦν ^κεἶναι ^λλόγος, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἢ ^μμόνων τῶν οὐσιῶν ἔστιν ἢ μάλιστα καὶ πρώτως καὶ ἀπλῶς, δῆλον.

Πότερον δὲ ταυτόν ἐστιν ἢ ἕτερον τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ⁶ ἕκαστον, σκεπτέον. ^νἜστι γὰρ τι πρὸ ἔργου πρὸς τὴν περὶ τῆς οὐσίας σκέψιν· ἕκαστόν ^ντε γὰρ οὐκ ἄλλο δοκεῖ εἶναι τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι λέγεται εἶναι ἢ ἐκάστου οὐσία. ^ρἘπὶ μὲν δὲ τῶν λεγομένων κατὰ συμβεβηκὸς δόξειεν ² ἂν ἕτερον εἶναι, οἷον λευκὸς ἄνθρωπος ἕτερον καὶ ^οτὸ λευκῶ ἀνθρώπῳ εἶναι. ^ρΕἰ γὰρ τὸ αὐτό, ^ρκαὶ τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι

^ρ εἰρημένον] εἰρημένον σιμὴ ῥίς εἰ A^b.H^b, omissis ῥίς ῥίς—κοίλη.
^ρ ῥίς om. T. ^τ μή] καὶ T. ^ς ῥίν A^b, ῥίνῃ S.B^b.C^b. ^τ ῥίνῃ S.B^b.C^b.
^ν σιμὴ A^b. ^ω ἔτι om. S.A^b.B^b.C^b. ^χ ἄλλο ἐνέστη T, ἄλλο ἔσται A^b,
om. S.B^b.C^b. ^γ μόνον A^b. ^z ὁ om. T. ^α τὸ θῆλυ] ὁ τοῦ θήλεος
E.T. ^β λέγομεν A^b. ^ε ἐν om. A^b. ^δ συνδοιαζομένων T. ^ε λαμβά-
νει E. ^ς ἦτοι] ἢ τῶ T. ^ε εἶναι om. T. ^η ὡδὲ] ὡδ' εἰ T. ^ι ὁ post
ἔστιν add. A^b.F^b. ^κ post εἶναι S.B^b.C^b. lacunam litterarum ferme
quadraginta. ^λ λόγος—εἶναι om. T. ^μ μόνων S: ceteri μόνον.
^ν τε om. E S. ^ο τῶ S. ^ρ εἰ—εἶναι om. T. ^ρ καὶ τὸ A^b, καὶ τῶ F^b:
ceteri om.

καὶ ¹ τὸ λευκῷ ἀνθρώπῳ τὸ αὐτό· τὸ αὐτὸ γὰρ ἄνθρωπος καὶ
 λευκὸς ἄνθρωπος, ὡς φασίν, ² ὥστε καὶ ³ τὸ λευκῷ ἀνθρώπῳ
 3 καὶ ⁴ τὸ ἀνθρώπῳ. Ἡ οὐκ ἀνάγκη, ὅσα κατὰ συμβεβηκός,
 εἶναι ταῦτά· οὐ γὰρ ὡσαύτως τὰ ἄκρα γίγνεται ταῦτά, ἀλλ'
 ἴσως ⁵ γ' ἐκεῖνο δόξειεν ⁶ ἂν συμβαίνειν, τὰ ἄκρα ⁷ γίγνεσθαι
 ταῦτά κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευκῷ εἶναι καὶ τὸ μου-
 4 σικῷ ⁸ εἶναι· δοκεῖ δ' οὕτως. Ἐπὶ δὲ τῶν καθ' αὐτὰ λεγομένων
⁹ ἀρ' ἀνάγκη ταυτὸν εἶναι; Οἷον εἴ τινές εἰσιν οὐσίαι ὧν ἕτε-
 ραι μὴ εἰσιν οὐσίαι μηδὲ φύσεις ἕτεραι ¹⁰ πρότεροι, οἷας φασὶ
 5 ¹¹ τὰς ιδέας εἶναι τινες. Εἰ γὰρ ἔσται ἕτερον αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν
 καὶ τὸ ἀγαθῷ εἶναι, καὶ ζῶον καὶ τὸ ζῶον, καὶ ¹² τὸ ὄντι καὶ
 τὸ ὄν, ἔσονται ἄλλαι ¹³ τ' οὐσίαι καὶ φύσεις καὶ ιδέαι παρὰ τὰς
 λεγομένας, καὶ πρότεροι ¹⁴ οὐσίαι ἐκεῖναι, εἰ τὸ τί ἦν εἶναι
¹⁵ οὐσίας ἐστίν. Καὶ εἰ μὲν ἀπολελυμένοι ἀλλήλων, τῶν μὲν
 6 οὐκ ¹⁶ ἔσται ἐπιστήμη, τὰ δ' οὐκ ἔσται ὄντα. Λέγω ¹⁷ δὲ τὸ
 ἀπολελύσθαι, εἰ μήτε τῷ ἀγαθῷ αὐτῷ ὑπάρχει τὸ εἶναι
 ἀγαθῷ, μήτε τούτῳ τὸ εἶναι ἀγαθόν. Ἐπιστήμη γὰρ ἐκά-
 στου ¹⁸ ἔστιν ὅταν τὸ τί ἦν ¹⁹ εἶναι ἐκείνῳ γινώμεν. Καὶ ἐπὶ
 ἀγαθοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ²⁰ ἔχει· ὥστ' εἰ μηδὲ ²¹ τῷ
 ἀγαθῷ εἶναι ἀγαθόν, οὐδὲ ²² τῷ ὄντι ὄν, οὐδὲ τῷ ἐνὶ ἔν.
 7 Ὅμοίως δὲ πάντα ἐστὶν ἢ οὐθέν τὰ τί ἦν εἶναι· ὥστ' εἰ μηδὲ
²³ τὸ ὄντι ὄν, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐθέν. Ἐτι ²⁴ μὴ ὑπάρχει
 ἀγαθῷ εἶναι, οὐκ ἀγαθόν. Ἀνάγκη ἄρα ἐν εἶναι τὸ ἀγαθόν
²⁵ καὶ ἀγαθῷ εἶναι καὶ καλὸν καὶ καλῷ εἶναι, ²⁶ ὅσα μὴ κατ'
 8 ²⁷ ἄλλο λέγεται, ἀλλὰ ²⁸ καθ' αὐτὰ καὶ πρῶτα. Καὶ γὰρ
 τοῦτο ἰκανὸν ²⁹ εἰ μὴ ἦ εἶδη· μᾶλλον δ' ἴσως

¹ τῷ T, om. E. ² ὥστε] εἶναι Ab. ³ τῷ utrobique S.T.Hb.
⁴ τ' Ab. ⁵ ἂν om. Ab. ⁶ γενέσθαι ταῦτά τὰ κατὰ Ab. ⁷ εἶναι] εἶναι
 ὡς E, om. S.Ab. ⁸ ἀρ' ἀνάγκη Ab.Fb, ἀνάγκη ἀεὶ S.Hb: ceteri ἀεὶ
 ἀνάγκη. ⁹ πρότερον οἷον Ab. ¹⁰ εἶναι τινες τὰς ιδέας Hb. ¹¹ τὸ ante
 ὄντι om. Hb. ¹² οὐσίαι] καὶ οὐσίαι Ab. ¹³ οὐσία Ab.Hb. ¹⁴ ἔσται
 ἐπιστήμη] ἔστιν ἐπιστήμη T. ¹⁵ δὲ] δὴ Hb. ¹⁶ ἔστιν ὅταν] αὕτη E.T,
 omisso mox γινώμεν. ¹⁷ εἶναι ἐκείνῳ Ab: ceteri ἐκείνῳ εἶναι. ¹⁸ ἔχει]
 ἐπάγει T, om. Hb. ¹⁹ τὸ E.S. ²⁰ τῷ—τῷ] τὸ—τὸ E. ²¹ τῷ ὄντι,
 omisso ὄν, T. ²² καὶ τὸ ἀγαθῷ T. ²³ ὅσα] καὶ ὅσα Fb. ²⁴ ἄλλο] ἄλ-
 λου T. ²⁵ πρῶτα καὶ καθ' αὐτὰ E.S.T. ²⁶ ἂν Ab. ²⁷ ὑπάρχει T. ²⁸ καὶ Hb.

κάν ^w ἢ εἶδη. Ὡς δὲ δῆλον καὶ ὅτι εἴπερ εἰσὶν αἱ ἰδέαι
^x οἷας τινές ^y φασιν, οὐκ ἔσται τὸ ὑποκείμενον ^z οὐσία· ταύτας
γὰρ οὐσίας μὲν ^a ἀναγκαῖον εἶναι, μὴ καθ' ὑποκειμένου δέ
^b ἔσονται γὰρ κατὰ μέθεξιν. Ἐκ τε δὴ τούτων τῶν λόγων
ἐν καὶ ταυτό οὐ κατὰ συμβεβηκὸς αὐτὸ ἕκαστον καὶ τὸ τί ἦν
εἶναι, καὶ ὅτι ^c γε τὸ ἐπίστασθαι ἕκαστον ^d τοῦτό ἐστι τὸ τί
ἦν εἶναι ἐπίστασθαι, ὥστε ^e καὶ κατὰ τὴν ἕκθεσιν ἀνάγκη
ἐν ^f τι εἶναι ἄμφω. Τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς λεγόμενον, οἷον ^g
τὸ μουσικὸν ^h ἢ λευκόν, διὰ τὸ διττὸν σημαίνειν, οὐκ ἀληθὲς
εἰπεῖν ὡς ταυτό τὸ τί ἦν εἶναι καὶ αὐτό· καὶ γὰρ ⁱ συμβε-
βηκε ^j λευκὸν καὶ τὸ συμβεβηκός, ὥστ' ἔστι μὲν ὡς ταυτόν,
ἔστι δὲ ὡς οὐ ταυτό τὸ τί ἦν εἶναι καὶ αὐτό· τῷ μὲν γὰρ
ἀνθρώπῳ ^k καὶ τῷ λευκῷ ἀνθρώπῳ οὐ ταυτό, τῷ πάθει δὲ
ταυτό. Ἄτοπον δ' ἂν φανείη κἀν εἴ τις ἐκάστῳ ὄνομα ^l
^m θέϊτο τῶν τί ἦν εἶναι· ⁿ ἔσται γὰρ καὶ παρ' ἐκεῖνο ἄλλο,
^o οἷον ^p τῷ τί ἦν εἶναι ^q ἵππῳ τί ἦν εἶναι ἵππῳ ἕτερον. Καί-
τοι τί κωλύει καὶ νῦν εἶναι ἕνα εὐθὺς τί ἦν εἶναι, εἴπερ ^r οὐσία
τὸ τί ἦν εἶναι; Ἄλλὰ μὴν ^s οὐ μόνον ἐν, ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος
ὁ αὐτὸς αὐτῶν, ὡς δῆλον ^t καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων· ^u οὐ γὰρ
κατὰ συμβεβηκὸς ἐν τὸ ἐνὶ εἶναι ^v καὶ ἐν. Ἔτι εἰ ἄλλο ^w
^x ἔσται, εἰς ἄπειρον εἴσιν· τὸ μὲν γὰρ ^y ἔσται τί ἦν εἶναι
^z τοῦ ἐνός, τὸ δὲ τὸ ἐν, ὥστε καὶ ἐπ' ἐκείνων ^a ὁ αὐτὸς ἔσται
λόγος. Ὅτι μὲν οὖν ἐπὶ ^b τῶν πρώτων καὶ καθ' αὐτὰ λε-
γομένων τὸ ἐκάστῳ εἶναι καὶ ἕκαστον τὸ αὐτὸ ^c καὶ ἐν ἐστι,
δῆλον. Οἱ δὲ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι πρὸς τὴν θέσιν ταύτην ^d

^w ἢ om. Ab. ^x οἷας—γὰρ] lacunam S.B^b.C^b. ^y φασιν F^b.
^z οὐσία om. H^b. ^a ἀνάγκη εἶναι Ab, εἶναι ἀναγκαῖον S. ^b ἔσονται]
δέονται B^b. ^c γε] δέ S. ^d τούτων S.B^b.C^b. ^e καὶ add. Ab.F^b.
^f τι om. Ab. ^g ἢ] καὶ Ab. ^h συμβαίνει Ab. ⁱ λευκῷ E.T, om. Ab.
^k καὶ τῷ] καὶ τὸ Ab. ^l τιθεῖτο Ab. ^m ἔσται—τῷ τί ἦν εἶναι om. T.
ⁿ οἷον add. Ab. ^o τῷ] τὸ E. ^p ἵππῳ τί] τὸ γὰρ τί E.S.B^b.C^b.
^q οὐσία T. ^r οὐ] καὶ οὐ S.B^b.C^b. ^s καὶ om. T. ^t οὔτε H^b. ^v καὶ
om. Ab. ^w ἔτι εἰ] εἴτι εἰ T. ^x ἔσται om. T. ^y ἔσται τὸ τί T. ^z τοῦ
ἐνός Ab, τοῦ ἐνός εἶναι F^b, τὸ ἐν εἶναι T: ceteri τὸ ἐνὶ εἶναι. ^a ἔσται ὁ
αὐτὸς Ab. ^b post τῶν lacunam litterarum trium B^b.C^b. ^c καὶ ante
ἐν om. Ab, καὶ ἐν om. H^b.

φανερὸν ὅτι τῇ αὐτῇ λύνονται λύσει, καὶ ^d εἰ ταῦτὸ Σωκράτης καὶ ^e Σωκράτει εἶναι· οὐθὲν γὰρ διαφέρει οὔτε ἐξ ὧν ^f ἐρωτήσκειν ἂν τις, οὔτε ἐξ ὧν λύων ἐπιτύχοι. Πῶς μὲν οὖν τὸ τί ἦν εἶναι ταῦτὸν καὶ πῶς οὐ ταῦτὸν ἐκάστω, εἴρηται.

- 7 Τῶν ^g δὲ γιγνομένων τὰ μὲν φύσει ^h γίγνεται, τὰ δὲ τέχνη, τὰ δὲ ἀπὸ ταῦτομάτου. Πάντα δὲ τὰ γιγνώμενα ὑπὸ τέ τινος γίγνεται καὶ ἔκ τινος καὶ τί. Τὸ δὲ τί λέγω καθ' ἐκάστην κατηγορίαν· ἢ γὰρ τόδε ἢ ποσὸν ἢ ποιὸν ⁱ ἢ ποῦ. Αἱ δὲ γενέσεις αἱ μὲν φυσικαὶ αὐταὶ εἰσιν ὧν ἡ γένεσις ἐκ ² φύσεώς ἐστιν. Τὸ δ' ἐξ οὗ γίγνεται, ἣν λέγομεν ὕλην· τὸ δ' ὑφ' οὗ, τῶν φύσει ^k τι ^l ὄντων· τὸ δὲ ^m τί, ἄνθρωπος ἢ φυτὸν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἃ δὴ μάλιστα λέγομεν οὐσίας εἶναι. Ἐπαντα δὲ τὰ γιγνώμενα ἢ φύσει ἢ τέχνη ἔχει ὕλην· δυνατὸν γὰρ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἕκαστον αὐτῶν, ⁿ τοῦτο δ' ³ ἐστὶν ^o ἐν ἐκάστω ὕλη. Καθόλου δὲ καὶ ἐξ οὗ φύσις καὶ καθὸ φύσις· τὸ γὰρ ^p γιγνώμενον ἔχει φύσιν, οἶον φυτὸν ^q ἢ ζῶον. Καὶ ^r ὑφ' οὗ, ἢ κατὰ τὸ εἶδος λεγομένη φύσις ^s ἢ ὁμοειδής· αὕτη δ' ἐν ἄλλω· ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ. Οὕτω μὲν ^t οὖν γίγνεται τὰ γιγνώμενα διὰ τὴν φύσιν, αἱ δ' ἄλλαι γενέσεις λέγονται ποιήσεις. ^v Πᾶσαι δ' εἰσὶν αἱ ποιήσεις ^w ἢ ⁴ ἀπὸ τέχνης ἢ ἀπὸ δυνάμεως ἢ ^x ἀπὸ διανοίας. Τούτων δὲ τινες γίγνονται καὶ ἀπὸ ταῦτομάτου καὶ ἀπὸ τύχης παραπλησίως ὥσπερ ἐν τοῖς ^y ἀπὸ φύσεως γιγνομένοις· ἕνια γὰρ κακεῖ ^z ταῦτὰ καὶ ἐκ σπέρματος γίγνεται καὶ ἄνευ σπέρματος. Περὶ μὲν οὖν τούτων ὕστερον ἐπισκεπτέον, ἀπὸ τέχνης ^a δὲ γίγνεται ὅσων τὸ εἶδος ἐν τῇ ψυχῇ. Εἶδος ^b δὲ λέγω τὸ ⁵ τί ἦν εἶναι ἐκάστου καὶ τὴν πρώτην οὐσίαν. Καὶ γὰρ τῶν

^d εἰ] εἰς A^b. ^e Σωκράτει] σωκράτην A^b. ^f ἐρωτηθεῖς A^b, ἐρωτηθείη H^b. ^g δὲ om. A^b. ^h γίνονται H^b. ⁱ ἢ ποῦ om. H^b. ^k τι om. idem. ^l ὄντος T. ^m τί] τι ὁ E.T. ⁿ τούτω B^b, C^b. ^o ἐν A^b, ἢ ἐν T: ceteri ἢ. ^p ἠνωμένον T. ^q ἢ om. S. ^r ἐφ' F^b. ^s ἢ post φύσις om. F^b. ^t οὖν om. T. ^v πᾶσαι δ' εἰσὶν αἱ ποιήσεις om. C^b. ^w ἢ om. A^b. ^x ἀπὸ ante διανοίας add. A^b, F^b. ^y ὑπὸ E.S.T. ^z ταῦτα S. ^a δὴ F^b. ^b δὲ post εἶδος om. C^b.

ἐναντίων τρόπον τινὰ τὸ αὐτὸ εἶδος· τῆς γὰρ στερήσεως οὐσία ἢ οὐσία ^c ἢ ἀντικειμένη, οἷον ὑγίεια νόσου· ἐκείνης γὰρ ἀπουσία ^d δηλοῦται ἢ νόσος, ἢ δ' ὑγίεια ὁ ἐν τῇ ψυχῇ λόγος ^e καὶ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Γίγνεται ^f δὲ τὸ ὑγιὲς νοήσαντος ^g οὕτως· ἐπειδὴ ^h τοδὶ ὑγίεια, ἀνάγκη, εἰ ὑγιὲς ⁱ ἔσται, τοδὶ ὑπάρξαι, οἷον ^k ὁμαλότητα, ^l εἰ δὲ τοῦτο, θερμότητα. Καὶ ^m οὕτως αἰεὶ νοεῖ, ἕως ἂν ἀγάγη ⁿ εἰς τοῦτο ὃ αὐτὸς δύναται ἔσχατον ποιεῖν. Εἶτα ἤδη ἢ ἀπὸ ^o τούτου κίνησις ποίησις καλεῖται, ἢ ἐπὶ τὸ ὑγιαίνειν. Ὡστε συμβαίνει τρόπον τινὰ ^p ἐξ ὑγείας τὴν ὑγίειαν γίνεσθαι ^q καὶ τὴν οἰκίαν ἐξ οἰκίας, τῆς ἄνευ ὕλης τὴν ἔχουσαν ὕλην· ^r ἢ γὰρ ἰατρικὴ ^s ἔστι καὶ ^t ἢ οἰκοδομικὴ τὸ εἶδος ^u τῆς ὑγείας καὶ τῆς οἰκίας. Λέγω δ' οὐσίαν ἄνευ ὕλης τὸ τί ἦν εἶναι. Τῶν δὲ γενέσεων καὶ κινήσεων ἢ μὲν νόησις καλεῖται ἢ δὲ ποίησις, ἢ μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ εἶδους νόησις, ἢ δ' ἀπὸ τοῦ ^v τελευταίου τῆς νοήσεως ποίησις. Ὅμοίως δὲ ^w καὶ τῶν ἄλλων ^x τῶν μεταξὺ ἕκαστον γίγνεται. Λέγω δ' οἷον εἰ ^y ὑγιαίνει, ^z δεοὶ ἂν ὁμαλυνθῆναι. Τί ον ἔστι τὸ ὁμαλυνθῆναι; Τοδί. Τοῦτο δ' ἔσται εἰ θερμανθήσεται. Τοῦτο δὲ ^a τί ἔστι; Τοδί. Ὑπάρχει ^b δὲ ^c τωδὶ δυνάμει· τοῦτο δ' ἤδη ἐπ' αὐτῷ. Τὸ δὲ ^d ποιῶν καὶ ὅθεν ἄρχεται ἢ κίνησις ^e τοῦ ὑγιαίνειν, εἴαν μὲν ἀπὸ τέχνης, τὸ εἶδος ἔστι τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, εἴαν δ' ἀπὸ ταυτομάτου, ἀπὸ τούτου ὃ ποτε τοῦ ποιεῖν ^f ἄρχει τῷ ποιῶντι ἀπὸ τέχνης, ^g ὥσπερ καὶ ἐν τῷ ἰατρεύειν ἴσως ἀπὸ τοῦ ^h θερμαίνειν ἢ ἀρχή, τοῦτο δὲ ποιεῖ τῇ τρίψει· ἢ θερ-

^c ἢ] ἢ πῆ οὐσία E.T, om. S.A^b.B^b.C^b. ^d δηλοῦται om. A^b. ^e καὶ ἐν τῇ] καὶ ὁ ἐν τῇ T, καὶ ἢ A^b. ^f δὲ S.T.A^b. ^g οὕτως om. S. ^h τὸ δι' ὑγίειαν S.T. ⁱ ἔσται om. A^b. ^k ὁμαλότητι T. ^l εἰ δὲ τοῦτο, θερμότητα om. T. ^m εἰς τὸ αὐτὸ δύνασθαι τὸ ἔσχατον A^b. ⁿ τούτου E.H^b: ceteri τούτων. ^o τὴν ὑγίειαν ἐκ τῆς ὑγείας F^b. ^p post καὶ lacunam B^b.C^b. ^q ἢ] εἰ T. ^r ἔστι post οἰκοδομικὴ T, om. F^b. ^s ἢ add. F^b.H^b. ^t τῆς ὑγείας καὶ τῆς οἰκοδομίας E, τῆς οἰκίας καὶ τῆς ὑγείας εἰσι F^b. ^v τέλους F^b. ^w καὶ ἐπὶ τῶν E.T. ^x τῶν μεταξὺ ἕκαστον om. H^b. ^y ὑγιαίνει T. ^z δεοὶ ἂν A^b: ceteri δεῖ. ^a τί om. A^b. ^b δὲ—τούτο om. T. ^c τωδὶ] γρ. τοδὶ E. ^d τὸ A^b. ^e ἄρχεται H^b, ἀρχή S.T. ^f ὥσπερ H^b. ^g θερμου H^b.

μότης ^h τοίνυν ⁱ ἢ ἐν τῷ σώματι ἢ μέρος τῆς ὑγιείας ^k ἢ
 ἔπεται τι αὐτῇ τοιοῦτον ὃ ἐστὶ μέρος τῆς ὑγιείας, ^l ἢ διὰ
 πλειόνων· τοῦτο δ' ^m ἔσχατον τὸ ποιῶν, ⁿ καὶ τὸ οὕτως
 μέρος ἐστὶ τῆς ὑγιείας καὶ τῆς οἰκίας, οἷον οἱ λίθοι, καὶ τῶν
 9 ἄλλων. ^v Ὡστε καθάπερ λέγεται, ἀδύνατον γενέσθαι εἰ μηθὲν
 προϋπάρχοι. ^w Ὅτι μὲν οὖν ^o τι μέρος ^p ἐξ ἀνάγκης ὑπάρξει,
^q φανερόν· ἢ γὰρ ὕλη μέρος· ἐνυπάρχει γὰρ καὶ γίγνεται
^r αὕτη. ^s Ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν ἐν τῷ λόγῳ. ^t Ἀμφοτέρως δὲ
 λέγομεν τοὺς ^s χαλκοῦς κύκλους τί εἰσι, ^t καὶ τὴν ὕλην λέ-
 γοντες ὅτι χαλκός, καὶ τὸ εἶδος ὅτι σχῆμα τοιόνδε· καὶ
 10 τοῦτό ἐστὶ τὸ γένος εἰς ὃ πρῶτον τίθεται. ^v Ὁ δὲ ^v χαλ-
 κοῦς κύκλος ἔχει ἐν τῷ λόγῳ ^w τὴν ὕλην. ^x Ἐξ οὗ ^x δὲ ^y ὡς
 ὕλης γίνεται ἕνια, λέγεται, ὅταν ^z γένηται, οὐκ ἐκείνο ἄλλ'
^a ἐκείνινον, οἷον ^b ὁ ἀνδριάς οὐ λίθος ἀλλὰ λίθινος. ^v Ὁ δ' ἄν-
 θρωπος ὁ ὑγιαίνων οὐ λέγεται ἐκείνο ἐξ οὗ· αἴτιον δ' ὅτι
 γίγνεται ^c ἐκ τῆς στερήσεως καὶ τοῦ ὑποκειμένου ὃ λέγομεν
 τὴν ὕλην, οἷον καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ κάμνων γίγνεται ὑγιής.
 11 ^m Μᾶλλον μέντοι λέγεται ^d γίγνεσθαι ἐκ τῆς στερήσεως, οἷον
 ἐκ κάμνοντος ὑγιής ἢ ἐξ ἀνθρώπου. Διὸ κάμνων ^e μὲν ὑγιής
 οὐ λέγεται, ἄνθρωπος δὲ ^f καὶ ἄνθρωπος ὑγιής. ^v Ὡν δ' ἢ
 στέρησις ἄδηλος καὶ ^g ἀνώνυμος, οἷον ^h ἐν χαλκῷ ⁱ σχήματος
^k ὁποιοῦν ἢ ἐν πλίνθοις καὶ ξύλοις οἰκίας, ἐκ τούτων δοκεῖ
 12 γίγνεσθαι ὡς ἐκεῖ ἐκ κάμνοντος. Διὸ ὥσπερ οὐδ' ἐκεῖ ἐξ οὗ
 τοῦτο ἐκείνο οὐ λέγεται, οὐδ' ^l ἐνταῦθα ὁ ἀνδριάς ξύλον,
 ἀλλὰ παράγεται ξύλινος, οὐ ξύλον, καὶ χαλκοῦς ἀλλ' οὐ
 χαλκός, καὶ λίθινος ἀλλ' οὐ λίθος, καὶ ἡ οἰκία πλινθίνη ἀλλ'

^h τοίνυν] οὖν Ab. ⁱ ἢ om. Ab. ^k ἢ ἔπεται—ὑγιείας om. T.Ab.
^l ἢ διὰ—ὑγιείας om. Bb.Cb. ^m ἔσχατόν ἐστὶ τὸ Ab.Fb. ⁿ καὶ τὸ οὕτως
 μέρος ἐστὶ] τὸ μέρος Ab.Hb. ^o τι] τὸ E.S.T. ^p ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης T.
^q φανερόν om. T. ^r αὕτη T. ^s χαλκοῦς Ab.Fb.Hb: ceteri πολλοὺς.
^t καὶ εἰ τὴν Ab. ^v χαλκός Ab. ^w τὴν] καὶ τὴν Hb. ^x δὲ Fb.Hb.
^y γίνεται ὡς ὕλης Hb. ^z γένηται] λέγεται Fb. ^a ἐκείνον S.Cb.Hb.
^b ὁ post οἷον om. E.S.T. ^c ἐκ om. Fb. ^d ἐκ τῆς στερήσεως γίγνε-
 σθαι T. ^e μὲν ὁ ὑγιής T. ^f καὶ] καὶ ὁ Ab. ^g συνώνυμος T. ^h γρ. ἐκ
 χαλκοῦ E. ⁱ σχῆμα τὸ T.Hb. ^k ὁποιοῦν T.Hb, ὅποι οὖν E.
^l ἐντεῦθεν S.

οὐ πλίνθοι, ^m ἐπεὶ οὐδ' ὡς ἐκ ξύλου γίγνεται ἀνδριάς ἢ ἐκ πλίνθων οἰκία, εἴαν τις ⁿ σφόδρα ἐπιβλέπη, οὐκ ἂν ἀπλῶς ^o εἴποι, διὰ τὸ δεῖν μεταβάλλοντος γίγνεσθαι ἐξ οὗ, ἀλλ' οὐχ ὑπομένοντος. Διὰ μὲν οὖν τοῦτο οὕτως λέγεται.

¹ Ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τινός τε γίγνεται τὸ γιγνόμενον (τοῦτο δὲ ⁸ λέγω ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς γενέσεώς ἐστι) καὶ ἐκ τινος (ἔστω ^p δὲ μὴ ἡ στέρησις τοῦτο ἀλλ' ἡ ὕλη· ἡδὴ γὰρ διώρισταί οὖν τρό- πον τοῦτο λέγομεν) καὶ ^q ὁ γίγνεται (τοῦτο δ' ἐστὶν ^r ἡ σφαῖρα ἢ κύκλος ἢ ὅ τι ἔτυχε τῶν ἄλλων), ὥσπερ οὐδὲ τὸ ὑποκείμενον ποιεῖ τὸν χαλκόν, οὕτως οὐδὲ τὴν σφαῖραν, εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὅτι ἡ χαλκῆ σφαῖρα σφαῖρά ἐστιν, ἐκείνην δὲ ποιεῖ. Τὸ γὰρ τόδε ^s τι ^t ποιεῖν ἐκ τοῦ ^v ὅλως ² ὑποκειμένου τόδε ^w τι ποιεῖν ἐστίν. Λέγω δ' ὅτι τὸν χαλκόν στρογγύλον ^x ποιεῖν ἐστὶν οὐ τὸ στρογγύλον ἢ τὴν σφαῖραν ποιεῖν, ἀλλ' ἕτερόν τι, οἷον τὸ εἶδος τοῦτο ἐν ἄλλῳ. Εἰ γὰρ ποιεῖ, ἐκ τινος ἂν ^y ποιοίη ἄλλου· τοῦτο γὰρ ὑπέκειτο. Οἷον ^z ποιεῖν χαλκῆν σφαῖραν· τοῦτο δὲ οὕτως ὅτι ἐκ τουδί, ^a ὅ ἐστι χαλκός, ^b τοδί ποιεῖ, ^c ὅ ἐστι σφαῖρα. Εἰ οὖν καὶ ³ τοῦτο ποιεῖ αὐτό, δῆλον ὅτι ὡσαύτως ποιήσει, καὶ βαδιοῦν- ται αἱ γενέσεις εἰς ἄπειρον. Φανερόν ἄρα ὅτι ^d οὐδὲ τὸ εἶδος, ἢ ὀτιδήποτε χρῆ καλεῖν τὴν ἐν τῷ αἰσθητῷ μορφῆν, ^e οὐ γίγνεται, οὐδ' ἔστιν αὐτοῦ γένεσις, οὐδὲ τὸ τί ἦν ^f εἶναι τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὃ ἐν ἄλλῳ γίγνεται ^g ἢ ὑπὸ τέχνης ἢ ὑπὸ φύσεως ἢ δυνάμεως. Τὸ δὲ χαλκῆν σφαῖραν εἶναι ποιεῖ. ⁴ Ποιεῖ γὰρ ἐκ χαλκοῦ ^h καὶ σφαίρας· εἰς τοδί γὰρ ⁱ τὸ εἶδος ποιεῖ, καὶ ἔστι τοῦτο σφαῖρα χαλκῆ. Τοῦ δὲ σφαῖρα εἶναι ὅλως εἰ ^k ἔστι γένεσις, ἐκ τινός τι ἔσται. Δεήσει γὰρ διαι- ρετὸν ^l εἶναι ^m ἀεὶ τὸ γιγνόμενον, καὶ εἶναι τὸ μὲν τόδε ⁿ τὸ

^m ἐπεὶ] ὡς εἰ T. ⁿ ἐπιβλέπη σφόδρα E.T. ^o εἶπε A^b: ceteri εἴποιο. ^p δὴ T. ^q ὁ] τί F^b. ^r ἡ T. ^s τι om. T. ^t ποιεῖν om. A^b. ^v ὅλου T. ^w τι add. A^b.F^b. ^x ποιεῖν ἐστίν] ποιῆσαι A^b.H^b. ^y ποιῆ ἀλλ' οὗ T, ποιοίη ἢ ἄλλου E. ^z ποιεῖ A^b. ^a ἐστὶν ὁ χαλκός T. ^b τόδε A^b. ^c ὁ] ὅτι A^b. ^d οὐτε E.T. ^e οὐ om. A^b.F^b. ^f εἶναι] εἶναι τοῦτο T, εἶναι τούτω E. ^g ἢ prius om. A^b. ^h καὶ σφαί- ras] σφαῖραν A^b. ⁱ τὸ] τοδί τὸ E.T. ^k ἔσται A^b.F^b. ^l εἶναι om. T. ^m ἀεὶ om. A^b. ⁿ τὸ δὲ om. A^b.

5 δὲ τόδε, λέγω δ' ὅτι ὁ τὸ μὲν ὕλην τὸ δ' εἶδος. Εἰ ῥδή ἐστὶ
 σφαῖρα τὸ ἐκ τοῦ μέσου σχῆμα ἴσον, τούτου τὸ μὲν ἐν ᾧ
 ἔσται ῥδ ποιεῖ, τὸ δ' ἐν ἐκείνῳ, τὸ δ' ἅπαν τὸ γεγονός,
 οἶον ἢ χαλκῆ σφαῖρα. Φανερόν δὴ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι
 τὸ μὲν ὡς εἶδος ῥη οὐσία λεγόμενον οὐ γίγνεται, ἢ δὲ σύνο-
 dos ἢ κατὰ ταύτην λεγομένη γίγνεται, καὶ ὅτι ἐν ῥ παντὶ τῷ
 6 γενομένῳ ὕλη ῥνεστι, καὶ ἔστι τὸ μὲν τόδε τὸ δὲ τόδε. Πό-
 τερον οὖν ἔστι ῥ τις σφαῖρα παρὰ ῥ τάσδε ἢ οἰκία παρὰ τὰς
 πλίνθους, ἢ οὐδ' ἂν ποτε ἐγίγνετο, εἰ οὕτως ἦν, τόδε τι;
 ῥ¹ Ἀλλὰ τὸ τοιόνδε σημαίνει, τόδε δὲ καὶ ὠρισμένον οὐκ
 ἔστιν, ἀλλὰ ποιεῖ καὶ γεννᾷ ἐκ τοῦδε τοιόνδε· καὶ ὅταν γεν-
 7 νηθῆ, ἔστι ῥ τόδε τοιόνδε. Τὸ δ' ἅπαν τόδε Καλλίας ἢ
 Σωκράτης ἐστὶν ὡςπερ ἢ σφαῖρα ἢ χαλκῆ ῥ ἡδί, ὁ δ' ἄνθρω-
 πος καὶ τὸ ζῶον ὡςπερ σφαῖρα χαλκῆ ὅλως. Φανερόν ἄρα
 ὅτι ἢ τῶν εἰδῶν αἰτία, ὡς εἰώθασί τινες λέγειν τὰ εἶδη, εἰ
 ἔστιν ἅττα παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, πρὸς τε τὰς γενέσεις καὶ
 ῥ τὰς οὐσίας οὐθὲν ῥ χρήσιμα· οὐδ' ἂν εἶεν διὰ γε ταῦτα
 8 οὐσίαι καθ' ῥ αὐτάς. ῥ¹ Ἐπὶ μὲν δὴ τινῶν ῥ καὶ φανερόν ὅτι τὸ
 γεννῶν τοιοῦτον μὲν οἶον τὸ γεννώμενον, οὐ μέντοι τὸ αὐτό
 γε, οὐδ' ἐν τῷ ἀριθμῷ ῥ ἀλλὰ τῷ εἶδει, οἶον ἐν τοῖς φυσικοῖς·
 ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ, ῥ ἂν μή τι παρὰ φύσιν γέ-
 νηται, οἶον ἵππος ἡμίονον. Καὶ ταῦτα δὲ ὁμοίως· ὁ γὰρ ἂν
 κοινὸν εἶη ἐφ' ἵππου καὶ ὄνου, οὐκ ὠνόμασται τὸ ῥ ἐγγύτατα
 9 γένος, εἶη δ' ἂν ἄμφω ἴσως οἶον ἡμίονος. ῥ¹ Ὡστε φανερόν
 ὅτι οὐθὲν δεῖ ὡς παράδειγμα εἶδος κατασκευάζειν (μάλιστα
 γὰρ ἂν ἐν τούτοις ἐπεζητοῦντο· οὐσίαι γὰρ ῥ αἰ μάλιστα
 αὐται) ἀλλὰ ἰκανὸν τὸ γεννῶν ποιῆσαι καὶ τοῦ εἶδους αἴτιον
 εἶναι ἐν τῇ ὕλη. Τὸ δ' ἅπαν ἤδη τὸ τοιόνδε εἶδος ἐν ταῖσδε
 ταῖς σαρκῶσι καὶ ὀστοῖς Καλλίας καὶ Σωκράτης· καὶ ἕτερον

ὁ τὸ μὲν] τὴν μὲν T. ῥ δέ T. ῥ δ] οὐ Ab. ῥ ἡ] ἢ Ab, ἢ ὡς E.
 ῥ ἅπαντι E.T. ῥ ἔνεστι] ἐστὶ Ab.Hb. ῥ τι T. ῥ τάδε E. ῥ ἀλλ'
 ὅτι τοιόνδε E.T. ῥ τόδε] δῆλον Hb. ῥ ἡδί om. T. ῥ τὰς post καὶ
 add. Ab.Hb. ῥ χρησίμη Ab. ῥ ἐαυτάς Ab. ῥ καὶ om. Ab.Hb.
 ῥ ἀλλ' ἐν τῷ E.T. ῥ ἐάν T. ῥ ἐγγύτατω T. ῥ αἰ om. Ab.

μὲν διὰ τὴν ὕλην, ἑτέρα γάρ, ⁱ ταυτό δὲ ^k τῷ εἶδει· ἄτομον γὰρ τὸ εἶδος.

¹ Απορήσειε δ' ἂν τις διὰ τί τὰ μὲν γίγνεται ¹ καὶ τέχνη ⁹ καὶ ἀπὸ ταυτομάτου, οἷον ὑγίεια, τὰ δ' οὐ, οἷον οἰκία. Αἴτιον δ' ὅτι τῶν μὲν ἢ ὕλη ἢ ἄρχουσα τῆς γενέσεως ἐν τῷ ποιεῖν καὶ γίγνεσθαι τι τῶν ^m ἀπὸ τέχνης, ἐν ἣ ὑπάρχει τι μέρος τοῦ πράγματος, ἢ μὲν τοιαύτη ἐστὶν οἷα κινεῖσθαι ὑφ' αὐτῆς, ἢ δ' οὐ, καὶ ταύτης ἢ μὲν ⁿ ὡδὶ οἷα τε, ἢ δὲ ἀδύνατος· πολλὰ γὰρ ^o δύναται μὲν ὑφ' αὐτῶν κινεῖσθαι ἀλλ' οὐχ ⁿ ὡδί, οἷον ὀρχήσασθαι. ^v Ὅσων οὖν τοιαύτη ἢ ὕλη, οἷον οἱ λίθοι, ἀδύνα- ² τον ⁿ ὡδί κινηθῆναι εἰ μὴ ὑπ' ἄλλου, ⁿ ὡδί ^p μέντοι ναί· καὶ τὸ πῦρ. Διὰ τοῦτο τὰ μὲν οὐκ ἔσται ἄνευ τοῦ ἔχοντος τὴν τέχνην, τὰ δ' ἔσται· ὑπὸ γὰρ τούτων κινηθήσεται τῶν οὐκ ἔχόντων ^q μὲν τὴν τέχνην, κινεῖσθαι δὲ δυναμένων αὐτῶν, ^r ἢ ὑπ' ἄλλων οὐκ ἔχόντων τὴν τέχνην, ἢ ἐκ μέρους. Δῆλον ^s δ' ³ ἐκ τῶν εἰρημένων ^t καὶ ὅτι ^v τρόπον τινὰ πάντα γίγνεται ἐξ ^w ὁμωνύμου, ^x ὥσπερ τὰ φύσει, ἢ ἐκ μέρους ὁμωνύμου, οἷον ἢ οἰκία ἐξ οἰκίας, ἢ ὑπὸ νοῦ (ἢ γὰρ τέχνη τὸ εἶδος), ἢ ἐκ ὑμέρους ἢ ἔχοντός ^z τι μέρος, εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς ^a γίγνηται· τὸ γὰρ ^b αἴτιον τοῦ ποιεῖν πρῶτον καθ' αὐτὸ μέρος. Θερμότης γὰρ ἢ ἐν τῇ κινήσει θερμότητα ἐν τῷ σώματι ⁴ ἐποίησεν· αὕτη δ' ἐστὶν ^c ἢ ὑγίεια ἢ μέρος, ἢ ἀκολουθεῖ αὐτῇ μέρος τι τῆς ὑγείας ἢ αὐτὴ ^d ἢ ὑγίεια· διὸ καὶ λέγεται ποιεῖν, ὅτι ἐκεῖνο ποιεῖ τὴν ὑγίειαν ^e ἀκολουθεῖ ^e καὶ συμβέβηκε ^f θερμότης. ^v Ὡστε ὥσπερ ἐν τοῖς συλλογισμοῖς πάντων ἀρχὴ ἢ οὐσία (ἐκ γὰρ τοῦ τί ἐστὶν οἱ συλλογισμοὶ εἰσιν), ἐνταῦθα δὲ αἱ γενέσεις. ^v Ὁμοίως ^g δὲ καὶ τὰ φύσει ⁵

ⁱ ταυτὰ Αβ. ^k τῷ εἶδει] τωδὶ Τ. ¹ καὶ τέχνη om. Αβ. ^m ἀπὸ τῆς τέχνης Τ. ⁿ ὡδε Αβ. ^o δυνατὰ Ε. ^p μέντ' εἶναι Αβ. ^q μὲν om. Αβ. Ηβ. ^r ἢ om. Αβ. ^s δ' om. Ηβ. ^t καὶ om. Fb. ^v πάντα τρόπον τινὰ Fb, τρόπον τινὰ ἅπαντα Ε.Τ. ^w ὁμωνύμου Τ. ^x ὥσπερ— ὁμωνύμου om. Τ. ^y μέρους ἢ] μέρους συνωνύμου ἢ Fb, om. Αβ. ^z τι] τὸ Αβ. ^a γένηται Ηβ. ^b αἴτιον om. Αβ. ^c ἢ ὑγίεια] ἤτοι ὑγίεια Ε.Τ. ^d ἢ add. Ε.Αβ. Fb. ^e καὶ ὧ συμβέβηκε Τ, om. Ηβ. ^f ἢ θερμότης Ε. ^g δὴ Ε.

συνιστάμενα τούτοις ἔχει. Τὸ μὲν γὰρ σπέρμα ποιεῖ ὡσπερ^h τὰ ἀπὸ τέχνης· ἔχει γὰρ ⁱ δυνάμει τὸ εἶδος, καὶ ἀφ' οὗ τὸ σπέρμα, ἐστὶ ^k πως ὁμώνυμον. Οὐ γὰρ πάντα οὕτω ^l δεῖ ζητεῖν ὡς ἐξ ἀνθρώπου ἄνθρωπος (καὶ γὰρ γυνή ἐξ ἀνδρός· διὸ ἡμίονος οὐκ ἐξ ἡμιόνου), ^m ἀλλ' ἐὰν μὴ πῆρωμα ἦ. ⁿ Ὅσα δὲ ἀπὸ ταυτομάτου ὡσπερ ἐκεῖ γίγνεται, ὅσων ἡ ὕλη ^o δύναται καὶ ὑφ' αὐτῆς κινεῖσθαι ταύτην τὴν κίνησιν ἢ τὸ σπέρμα κινεῖ· ὅσων δὲ μὴ, ταῦτα ^p ἀδύνατα γίγνεσθαι ἄλλως πως ἢ ἐξ ^q αὐτῶν. Οὐ μόνον δὲ περὶ τῆς οὐσίας ὁ λόγος δηλοῖ τὸ μὴ γίγνεσθαι τὸ εἶδος, ἀλλὰ περὶ πάντων ὁμοίως τῶν πρώτων κοινὸς ὁ λόγος, οἷον ποσοῦ ποιοῦ καὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν. Γίγνεται γὰρ ὡσπερ ἡ χαλκῆ σφαῖρα, ἀλλ' οὐ σφαῖρα οὐδὲ χαλκός, ^r καὶ ἐπὶ χαλκοῦ, ^s εἰ γίγνεται (^t αἰεὶ γὰρ δεῖ προϋπάρχειν τὴν ὕλην καὶ τὸ εἶδος), οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ τί ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ποιοῦ καὶ ποσοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως κατηγοριῶν· οὐ γὰρ γίγνεται τὸ ποιὸν ἀλλὰ τὸ ποιὸν ξύλον, οὐδὲ τὸ ποσὸν ἀλλὰ τὸ ποσὸν ξύλον ἢ ζῶον. ⁸ Ἀλλ' ἴδιον τῆς οὐσίας ἐκ τούτων λαβεῖν ἐστὶν ὅτι ^v ἀνάγκη προϋπάρχειν ^w ἑτέραν οὐσίαν ^x ἐντελεχεία οὖσαν ἢ ποιεῖ, οἷον ζῶον, ^y εἰ γίγνεται ζῶον· ποιὸν δ' ἢ ποσὸν οὐκ ἀνάγκη ἀλλ' ^z ἢ δυνάμει μόνον.

10 Ἐπεὶ ^a δὲ ὀρισμὸς λόγος ἐστὶ, πᾶς δὲ λόγος ^b μέρη ἔχει, ὡς δ' ὁ λόγος πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ μέρος ^c τοῦ λόγου πρὸς τὸ μέρος τοῦ πράγματος ὁμοίως ἔχει, ἀπορεῖται ἤδη πότερον ^d δεῖ τὸν τῶν μερῶν λόγον ἐνυπάρχειν ἐν τῷ ^e τοῦ ὅλου λόγῳ ^f ἢ οὐ. ⁸ Ἐνίων μὲν γὰρ φαίνονται ^h ἐνόητα, ^z ἐνίων δ' οὐ. Τοῦ μὲν γὰρ κύκλου ὁ λόγος οὐκ ἔχει τὸν

^h τὸ Ε. ⁱ δυνάμει Αβ. ^k πως] πρώτον Αβ. ^l δὴ ζητῆ Τ. ^m ἀλλ' om. Αβ. ⁿ ὅσα δὲ om. Ηβ, δὲ om. Fb. ^o δύναται om. Αβ. ^p ἀδύνατον Τ. ^q αὐτοῦ Ηβ. ^r καὶ—γίγνεται om. Ηβ. ^s εἰ add. Ε.Αβ. ^t αἰεὶ] εἰ Αβ. ^v ἀναγκαῖον Αβ. Fb. ^w ἑτέραν] αἰεὶ ἑτέραν Ε.Τ. ^x οὖσαν ἐντελεχεία Τ. ^y εἰ γίγνεται ζῶον om. Αβ. ^z ἢ om. Αβ. Fb. ^a δὲ ὀρισμὸς] δὲ ὁ ὀρισμὸς Fb, δὴ ὁ ὀρισμὸς Τ. Ηβ. ^b ἔχει μέρη Fb. ^c τοῦ—μέρος om. Αβ. ^d δεῖ om. Τ. ^e τοῦ ὅλου] ὅλω Ηβ. ^f ἢ οὐ om. Αβ. ⁸ ἐπ' ἐνίων Τ. Αβ. ^h ἐνόητες Ε.Τ. Αβ. ⁱ ἐπ' ἐνίων Τ.

τῶν τμημάτων, ὁ δὲ τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τῶν στοιχείων
^k Καίτοι διαιρεῖται ^l καὶ ὁ κύκλος εἰς τὰ τμήματα ὡσπερ καὶ
 ἡ συλλαβὴ εἰς τὰ στοιχεία. Ἔτι δ' εἰ ^m πρότερα ⁿ τὰ
 μέρη τοῦ ὄλου, τῆς δ' ὀρθῆς ἢ ὀξειᾶ μέρος καὶ ὁ δάκτυλος
^o τοῦ ζῶου, πρότερον ἂν εἴη ἢ ὀξειᾶ τῆς ὀρθῆς καὶ ὁ δάκτυ-
 λος τοῦ ἀνθρώπου. Δοκεῖ δ' ἐκεῖνα ^p εἶναι πρότερα· τῷ ³
 λόγῳ γὰρ λέγονται ἐξ ἐκείνων, ^q καὶ τῷ εἶναι δὲ ἄνευ ἀλλή-
 λων πρότερα. ^r Ἡ πολλαχῶς λέγεται τὸ μέρος, ὧν εἰς μὲν
 τρόπος τὸ μετροῦν κατὰ τὸ ποσόν. Ἄλλὰ τοῦτο μὲν ἀφεί-
 σθω· ἐξ ὧν δ' ἡ οὐσία ὡς μερῶν, τοῦτο σκεπτέον. Εἰ οὖν ἐστὶ ⁴
 τὸ μὲν ὕλη τὸ δ' εἶδος τὸ δ' ἐκ τούτων, καὶ οὐσία ἢ τε ὕλη καὶ
 τὸ εἶδος καὶ τὸ ἐκ τούτων, ἔστι μὲν ὡς καὶ ἡ ὕλη μέρος τινὸς
 λέγεται, ἔστι δ' ὡς οὐ, ἀλλ' ἐξ ὧν ^s ὁ τοῦ εἶδους λόγος. Οἶον
 τῆς μὲν κοιλότητος οὐκ ἔστι ^t μέρος ^v ἢ σὰρξ (αὕτη γὰρ ἡ
 ὕλη ^w ἐφ' ἧς γίγνεται), τῆς δὲ σιμότητος ^x μέρος· καὶ τοῦ μὲν
 συνόλου ἀνδριάντος μέρος ὁ χαλκός, τοῦ δ' ὡς ^y εἶδους λεγο-
 μένου ἀνδριάντος οὐ. Λεκτέον γὰρ τὸ εἶδος καὶ ἡ εἶδος ἔχει ⁵
 ἕκαστον, τὸ δ' ὑλικὸν οὐδέποτε καθ' αὐτὸ λεκτέον. Διὸ ὁ
 μὲν τοῦ κύκλου λόγος οὐκ ἔχει τὸν τῶν τμημάτων, ὁ δὲ τῆς
^z συλλαβῆς τὸν τῶν στοιχείων· τὰ μὲν γὰρ στοιχεία τοῦ
 λόγου μέρη τοῦ εἶδους καὶ οὐχ ὕλη, τὰ δὲ ^a τμήματα οὕτως
 μέρη ὡς ὕλη ἐφ' οἷς ἐπιγίγνεται· ἐγγυτέρω μέντοι τοῦ εἶδους
 ἢ ὁ χαλκός, ὅταν ἐν χαλκῷ ἢ στρογγυλότης ἐγγένηται.
 Ἔστι δ' ὡς οὐδὲ τὰ στοιχεία ^b πάντα τῆς συλλαβῆς ἐν τῷ ⁶
 λόγῳ ἐνέσται, οἶον ταδὶ τὰ κήρινα ἢ τὰ ἐν τῷ ἀέρι· ἤδη γὰρ
 καὶ ταῦτα μέρος τῆς συλλαβῆς ὡς ὕλη αἰσθητή. Καὶ γὰρ ⁷
 ἡ γραμμὴ ^c οὐκ ^d εἰ διαιρουμένη εἰς τὰ ἡμίση φθίρεται, ἢ ὁ
 ἄνθρωπος εἰς τὰ ^e ὀστά καὶ νεῦρα καὶ σάρκας, διὰ τοῦτο καὶ
^f εἰσὶν ἐκ τούτων οὕτως ὡς ὄντων τῆς οὐσίας μερῶν, ἀλλ' ὡς

^k καίτοι] καίτοι καὶ A^b, καὶ F^b. ^l καὶ om. F^b. ^m πρότερον T. A^b.
ⁿ τὸ μέρος A^b. ^o τοῦ—δάκτυλος om. A^b. ^p εἶναι om. T. ^q καὶ τῷ]
 καὶ τὸ T. ^r ἢ om. F^b. ^s ὁ om. T. ^t ἢ σὰρξ μέρος A^b. ^v ἢ om. E.
^w ἀφ' T. ^x μέρος τι. καὶ E. T. ^y εἶδος T. ^z συλλαβῆς ἔχει τὸν A^b.
^a τμήματα τούτων οὕτως A^b. ^b ἅπαντα A^b. ^c οὐκ om. H^b. ^d αἰεὶ T.
^e ὀστά] στοιχεῖα T. ^f ἐστὶν S, ἐκεῖν' A^b.

ἐξ ὕλης, καὶ τοῦ μὲν συνόλου μέρη, τοῦ εἶδους δὲ καὶ οὐδ' ὁ
 8 λόγος οὐκέτι· διόπερ ε οὐδ' ἐν τοῖς λόγοις. Τῶν μὲν ^h οὖν
 ἐνέσται ὁ τῶν τοιούτων μερῶν λόγος, τῶν δ' οὐ δεῖ ἐνεῖναι,
ⁱ ἂν μὴ ἦ τοῦ συνειλημμένου· διὰ ^k γὰρ τοῦτο ἔνια μὲν ἐκ τού-
 των ^l ὡς ἀρχῶν ἐστὶν εἰς ἃ φθείρονται, ἔνια δ' οὐκ ἔστιν.
 9 ^m Ὅσα μὲν οὖν συνειλημμένα τὸ εἶδος καὶ ἡ ὕλη ἐστίν, οἷον
 τὸ σιμὸν ἢ ὁ χαλκοῦς κύκλος, ταῦτα μὲν φθείρεται εἰς ταῦτα
ⁿ καὶ μέρος αὐτῶν ἡ ὕλη· ὅσα δὲ μὴ συνείληπται ^o τῇ ὕλῃ ἀλλ'
^p ἄνευ ὕλης, ὧν οἱ λόγοι τοῦ εἶδους μόνον, ταῦτα δ' οὐ φθεί-
 10 ρεται, ἢ ὅλως ^q ἢ οὔτοι οὔτω γε. Ὡστ' ἐκείνων μὲν ἀρχαὶ
 καὶ μέρη ^r τὰ ὑφ' αὐτά, τοῦ δ' εἶδους οὔτε μέρη οὔτ' ἀρχαὶ
^s ταῦτα. Καὶ διὰ τοῦτο φθείρεται ὁ πῆλιος ἀνδρίας εἰς
 πηλὸν ^t καὶ ἡ σφαῖρα εἰς χαλκὸν καὶ ὁ Καλλίας εἰς σάρκα
 καὶ ὀστά, ἔτι ^v δὲ ὁ κύκλος εἰς τὰ τμήματα· ἔστι γὰρ ^w τι ὃ
 συνείληπται τῇ ὕλῃ· ὁμωνύμως γὰρ ^x λέγεται κύκλος ὃ τε
 ἀπλῶς λεγόμενος καὶ ^y ὁ καθ' ἕκαστα, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἴδιον
 11 ὄνομα τοῖς καθ' ἕκαστον. Εἴρηται μὲν οὖν ^z καὶ νῦν τὰληθές,
 ὅμως ^a δ' ἔτι σαφέστερον εἴπωμεν ἐπαναλαμβάνοντες. Ὅσα μὲν
 γὰρ τοῦ λόγου μέρη καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται ὁ λόγος, ταῦτα
 πρότερα, ἢ πάντα ἢ ἔνια. Ὁ δὲ τῆς ὀρθῆς λόγος οὐ διαι-
 ρεῖται εἰς ὀξείας λόγον, ἀλλὰ τῆς ὀξείας εἰς ὀρθήν· χρῆται
 γὰρ ὁ ὀρίζομενος τὴν ὀξείαν τῇ ὀρθῇ· ἐλάττων γὰρ ὀρθῆς ἢ
 12 ὀξεία. Ὁμοίως δὲ καὶ ^b ὁ κύκλος καὶ ^b τὸ ἡμικύκλιον ἔχουσιν·
 τὸ γὰρ ἡμικύκλιον τῷ κύκλῳ ὀρίζεται καὶ ὁ δάκτυλος τῷ
 ὄλῳ· τὸ γὰρ τοιόνδε μέρος ἀνθρώπου δάκτυλος. Ὡστ' ὅσα
 μὲν μέρη ὡς ^c ὕλη καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται ^d ὡς ὕλην, ὕστερα· ὅσα
 δὲ ὡς τοῦ λόγου καὶ τῆς οὐσίας τῆς κατὰ τὸν λόγον, πρό-
 13 τερα, ἢ πάντα ἢ ἔνια. Ἐπεὶ δὲ ἡ τῶν ζῶων ψυχὴ (τοῦτο

ε οὐδ'] καὶ Ab. h οὖν] οὖν οὐκ E.S, om. Ab. i ἐὰν μὴ τοῦ Ab.

k γὰρ τούτου T. l ὡς om. Ab. m ὅσα] ὅσα Ab. n καὶ τὸ μέρος T.

o τῇ] ἢ S. p ἄνευ τῆς ὕλης οἷον λόγοι E.T. q ἢ οὐ τοιούτω γε Ab, ἢ
 οὔτι οὔτω γε E, ἢ ὅτι οὔτως τε T. r τὰ ὑφ' αὐτά] ταῦτα Ab. s ταῦτα
 om. Ab. t καὶ—χαλκὸν om. Hb. v δὲ ὁμοίως ὁ Ab. w τις ὅς E.T.
 x λέγεται ὁ κύκλος T. y οἱ E. z καὶ νῦν om. T. a δέ τι S.T. b ὁ et
 τὸ prius om. E.T.Hb. c ὕλη] εἰς ὕλην T. d ὡς] ὡς εἰς E.

γὰρ οὐσία τοῦ ἐμψύχου) ἢ κατὰ τὸν λόγον ^e οὐσία καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ τί ἦν εἶναι τῷ ^f τοιῷδε σώματι· ^g ἕκαστον γοῦν τὸ μέρος εἰς ὀρίζηται ^h καλῶς, οὐκ ἄνευ τοῦ ἔργου ὀριεῖται, ὃ οὐχ ⁱ ὑπάρξει ἄνευ αἰσθήσεως· ὥστε τὰ ^k ταύτης μέρη πρότερα, ἢ πάντα ἢ ἔνια, τοῦ συνόλου ζώου, καὶ καθ' ἕκαστον δὴ ὁμοίως. Τὸ δὲ σῶμα καὶ τὰ τούτου μόρια ὕστερα ταύτης ^l τῆς οὐσίας, καὶ διαιρεῖται εἰς ^l ταῦτα ὡς εἰς ὕλην ^m οὐχ ἢ οὐσία ἀλλὰ τὸ σύνολον. Τοῦ μὲν ⁿ οὖν συνόλου πρότερα ταῦτ' ἔστιν ὡς, ἔστι δ' ὡς οὐ. Οὐδὲ γὰρ εἶναι δύναται χωριζόμενα· ^o οὐδὲ γὰρ ὁ ^p πάντως ἔχων δάκτυλος ζώου, ἀλλ' ὁμῶνυμος ὁ τεθνεώς. Ἐνια δ' ἅμα, ὅσα κύρια καὶ ἐν ^φ πρώτῳ ¹⁵ ὁ λόγος καὶ ἢ οὐσία, οἷον εἰ τούτο καρδία ἢ ἐγκέφαλος· διαφέρει γὰρ οὐθὲν ^q πρότερον τοιούτων. Ὁ δ' ἄνθρωπος καὶ ^r ὁ ἵππος καὶ ^s τὰ οὕτως ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα· καθόλου δ' οὐκ ἔστιν οὐσία, ἀλλὰ σύνολόν τι ἐκ τούτου τοῦ λόγου καὶ τῆσδὶ τῆς ὕλης ὡς καθόλου· καθ' ἕκαστον δ' ἐκ τῆς ἐσχάτης ὕλης ὁ Σωκράτης ἤδη ἔστιν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Μέρος ¹⁶ μὲν οὖν ἐστὶ καὶ τοῦ εἶδους (εἶδος δὲ λέγω τὸ τί ἦν εἶναι) ^t καὶ τοῦ συνόλου ^v τοῦ ἐκ τοῦ εἶδους καὶ ^w τῆς ὕλης αὐτῆς. Ἀλλὰ τοῦ λόγου μέρη τὰ τοῦ εἶδους μόνον ἐστίν, ὁ δὲ λόγος ^x ἐστὶ τοῦ καθόλου· τὸ γὰρ κύκλω εἶναι καὶ κύκλος καὶ ψυχῇ εἶναι καὶ ψυχῇ ταυτό. Τοῦ δὲ συνόλου ^y ἤδη, οἷον ¹⁷ κύκλου ^z τούδι, τῶν καθ' ἕκαστά τινος ^a ἢ αἰσθητοῦ ἢ νοητοῦ (λέγω δὲ νοητοὺς μὲν οἷον τοὺς μαθηματικούς, αἰσθητοὺς δὲ οἷον τοὺς χαλκοῦς καὶ ^b τοὺς ξυλίνους), τούτων δὲ οὐκ ἔστιν ὀρισμός, ἀλλὰ μετὰ νοήσεως ἢ αἰσθήσεως γνωρίζονται. Ἀ- ¹⁸ πελθόντας δ' ἐκ τῆς ἐντελεχείας οὐ δῆλον πρότερόν ^c ποτέ εἰσιν ἢ οὐκ εἰσίν, ἀλλ' ἀεὶ λέγονται καὶ γνωρίζονται τῷ κα-

^e καὶ τὸ εἶδος οὐσία S. ^f τοιούτω E.T. ^g ἕκαστου E.T. ^h καλῶς] τὸ μέρος καλῶς Ab. ⁱ ὑπάρχει S.T.Hb. ^k ταύτης] τοιαῦτα T. ^l αὐτὰ T. ^m οὐχ ἢ οὐσία] οὐκ οὐσίαν Ab. ⁿ οὖν et mox ἔστιν ὡς om. T. ^o οὐ E.S. ^p παντοίως Hb. ἄλλως πῶς Ab. ^q πρότερον τὸ τοιούτων Ab. ^r ὁ om. Ab. ^s τὰ] ταῦτα Ab. ^t καὶ] ὥσπερ καὶ Fb. ^v τοῦ ἐκ] τῷ ἐκ S. ^w τῆς] ὡς Ab. ^x ἐστὶ τοῦ] ἐστὶ τὸ Fb. ^y ἤδη] ἢ E.S.T. ^z τούδι καὶ τῶν E.S.T. ^a ἢ post τινος om. E.S. ^b τοὺς add. Ab. ^c ποτέ om. Ab.

θόλου λόγῳ· ἡ δ' ὕλη ἄγνωστος καθ' αὐτήν. Ὑλη δ' ἡ μὲν αἰσθητή ^d ἐστὶν ἡ δὲ ^e νοητή, αἰσθητή μὲν οἶον χαλκὸς καὶ ξύλον καὶ ^f ὄση κινητὴ ὕλη, ^g νοητὴ δὲ ἡ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς
 19 ὑπάρχουσα ^h μὴ ἢ ⁱ αἰσθητά, ^k οἶον τὰ μαθηματικά. Πῶς μὲν οὖν ἔχει περὶ ^l ὄλου καὶ μέρους, καὶ ^m περὶ τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου, εἴρηται. Πρὸς δὲ τὴν ἐρώτησιν ἀνάγκη ⁿ ἀπαντᾶν, ὅταν τις ^o ἐρηται πότερον ἡ ὀρθὴ καὶ ὁ κύκλος καὶ τὸ ζῶον ^p πρότερον, ἢ εἰς ^a ^q διαιροῦνται καὶ ἐξ ὧν εἰσὶ, ^r τὰ μέρη,
 20 ὅτι οὐχ ἀπλῶς. Εἰ μὲν γὰρ ἐστὶ καὶ ἡ ψυχὴ ζῶον ^s ἔμψυχον ^t ἢ ἕκαστον ἢ ἐκάστου, ^v καὶ κύκλος τὸ κύκλω εἶναι, ^w καὶ ἡ ὀρθὴ τὸ ὀρθῆ εἶναι καὶ ἡ οὐσία ἡ τῆς ὀρθῆς, τί μὲν καὶ τινὸς φατέον ὑστέρον, οἶον τῶν ἐν τῷ λόγῳ καὶ τινος
 21 ὀρθῆς. Καὶ γὰρ ἡ μετὰ τῆς ὕλης ἡ χαλκῆ ὀρθή, καὶ ἡ ἐν ταῖς γραμμαῖς ταῖς καθ' ἕκαστα· ἡ δ' ἄνευ ὕλης τῶν μὲν ἐν τῷ λόγῳ ὑστέρα, τῶν δ' ἐν τῷ καθ' ἕκαστα μορίων προτέρα. Ἀπλῶς δ' οὐ φατέον. Εἰ δ' ἑτέρα καὶ μὴ ἐστὶν ἡ ψυχὴ ζῶον, καὶ οὕτω τὰ μὲν φατέον τὰ δ' ^x οὐ φατέον, ὥσπερ εἴρηται.

II Ἀπορεῖται δ' εἰκότως καὶ ποῖα ^y τοῦ εἶδους μέρη καὶ ποῖα οὐ, ἀλλὰ τοῦ συνειλημμένου. Καίτοι τούτου μὴ ^z δήλου ὄντος οὐκ ἔστιν ὀρίσασθαι ἕκαστον· τοῦ γὰρ καθόλου καὶ τοῦ εἶδους ὁ ὀρισμός· ^a ποῖα οὖν ἐστὶ τῶν μερῶν ὡς ὕλη καὶ ποῖα οὐ, εἰ μὴ ἢ φανερά, οὐδὲ ὁ λόγος ἐστὶ φανερός ὁ τοῦ
 2 πράγματος. Ὅσα μὲν οὖν φαίνεται ἐπιγιγνώμενα ἐφ' ἑτέρων τῷ εἶδει, οἶον κύκλος ἐν χαλκῷ καὶ λίθῳ καὶ ξύλῳ, ταῦτα μὲν δηλα εἶναι δοκεῖ ὅτι οὐθὲν τῆς τοῦ κύκλου οὐσίας ὁ χαλκός οὐδ' ὁ λίθος διὰ τὸ χωρίζεσθαι αὐτῶν. Ὅσα δὲ μὴ ὀράται χωριζόμενα, οὐθὲν μὲν κωλύει ὁμοίως ἔχειν τούτοις, ὥσπερ

^d ἐστὶν om. T. ^e διανοητή T. ^f ὄση κινεῖται, omisso ὕλη, A^b.F^b.
^g νοητῆ] ἢ A^b. ^h μὴ om. H^b. ⁱ αἰσθητοῖς F^b. ^k οἶον] ὄντα A^b.
^l ὄλου καὶ περὶ μέρους A^b, μέρους καὶ ὄλου F^b. ^m περὶ τοῦ om. F^b.
ⁿ ἀπαντα T. ^o ἐρωτᾶ T. ^p πρότερα E. ^q διαιρεῖται A^b. ^r τὰ μέρη om. F^b.
^s ἢ ἔμψυχον (ἔμψυχος E.) ἢ ἕκαστον E.A^b.F^b, ἢ ἕκαστον ἢ ἔμψυχον S. ^t ἢ] ἢ E. ^v καὶ ὁ κύκλος F^b. ^w καὶ ἡ ante ὀρθῆ om. A^b.
^x οὐ om. S. ^y τοῦ] ἐστὶ τοῦ A^b, ἐστὶ τοῦ F^b. ^z δηλοῦντος οὐκ T.
^a ποῖα οὖν] ἢ ποῖα οὖν A^b.

κάν^b εἰ οἱ κύκλοι πάντες ἐωρῶντο χαλκοῖ (οὐθὲν γὰρ ἂν ἦττον ἦν ὁ χαλκὸς^c οὐθὲν τοῦ εἶδους), χαλεπὸν δὲ ἀφελεῖν^d τοῦτο τῆ διανοία. Οἶον^e τὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶδος αἰεὶ ἐν σαρκί φαί-
 4 νεται καὶ ὀστοῖς καὶ τοῖς τοιοῦτοις μέρεσιν· ἄρ' οὖν καὶ ἐστὶ
 ἑταῦτα μέρη τοῦ εἶδους καὶ τοῦ λόγου, ἢ οὐ, ἀλλ' ὕλη; Ἄλλὰ
 διὰ τὸ μὴ καὶ ἐπ' ἄλλων ἐπιγίγνεσθαι ἀδυνατούμεν χωρίσαι.
 Ἐπεὶ δὲ τοῦτο δοκεῖ^h μὲν ἐνδέχεσθαι, ἀδηλον δὲ^h πότε, ἀπο-
 5 ρουσί τινες ἤδη καὶ ἐπὶ τοῦ κύκλουⁱ καὶ τοῦ τριγώνου, ὡς οὐ
 προσῆκον γραμμαῖς ὀρίζεσθαι καὶ τῷ συνεχεῖ, ἀλλὰ^k πάντα
 ταῦτα ὁμοίως λέγεσθαι ὡσανεὶ σάρκες ἢ ὀστᾶ τοῦ ἀνθρώπου
 ἰκαὶ χαλκὸς καὶ λίθος^m τοῦ ἀνδριάντος· καὶ ἀνάγουσιⁿ πάντα
 εἰς τοὺς ἀριθμούς, καὶ γραμμῆς τὸν λόγον τὸν τῶν δύο εἶναι
 φασιν. Καὶ τῶν τὰς ιδέας λεγόντων οἱ μὲν αὐτογραμμῆν⁶
 τὴν δυάδα, οἱ δὲ τὸ εἶδος τῆς γραμμῆς· ἕνια μὲν γὰρ εἶναι
 ὀταῦτὰ τὸ εἶδος καὶ οὐ τὸ εἶδος, οἶον δυάδα καὶ^p τὸ εἶδος δυά-
 7 δος. Ἐπὶ γραμμῆς^q δὲ^r οὐκ ἔστι. Συμβαίνει δὲ ἔν τε πολ-
 λῶν εἶδος εἶναι, ὧν τὸ εἶδος φαίνεται ἕτερον, ὅπερ καὶ τοῖς
 Πυθαγορείοις συνέβαιεν· καὶ ἐνδέχεται ἐν πάντων^s ποιεῖν
 αὐτὸ εἶδος, τὰ δ' ἄλλα μὴ εἶδη· καίτοι οὕτως ἐν πάντα ἔσται.
 Ὅτι μὲν οὖν ἔχει^t τινὰ ἀπορίαν^v τὰ περὶ τοὺς^w ὀρισμούς,⁸
 καὶ διὰ τίν' αἰτίαν, εἴρηται. ^x Διὸ καὶ^y τὸ πάντ' ἀνάγειν
 οὕτω καὶ ἀφαιρεῖν τὴν ὕλην^z περίεργον· ἕνια γὰρ ἴσως τόδ'
 ἐν τῷ δ' ἐστίν, ἢ ὡδὶ ταδὶ ἔχοντα. Καὶ ἡ παραβολὴ ἢ ἐπὶ⁹
 τοῦ ζῴου ἦν εἰώθει λέγειν Σωκράτης ὁ νεώτερος, οὐ καλῶς
 ἔχει· ἀπάγει γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς, καὶ ποιεῖ ὑπολαμβάνειν
 ὡς ἐνδεχόμενον εἶναι τὸν ἀνθρωπον ἄνευ τῶν μερῶν, ὡσπερ
 ἄνευ τοῦ χαλκοῦ τὸν κύκλον. Τὸ δ' οὐχ ὅμοιον· αἰσθητὸν
 γάρ^a τι τὸ ζῶον, καὶ ἄνευ κινήσεως οὐκ ἔστιν ὀρίσασθαι, διὸ

^b εἰ om. A^b. ^c οὐθὲν ante τοῦ om. E.T. ^d τοῦτον A^b. ^e τὸ om. S.
^f μέρη ταῦτα E.T. ^g ἄλλω T.A^b. ^h μὲν et mox πότε om. T. ⁱ καὶ
 τοῦ] καὶ ἐπὶ τοῦ E.T. ^k πάντα καὶ ταῦτα A^b, ταῦτα πάντα T. ^l καὶ
 χαλκός—ἀνδριάντος om. H^b. ^m τοῦ ἀνδριάντος A^b.F^b: ceteri κύκλου.
ⁿ πάντας S. ^o τὸ αὐτὸ A^b. ^p τὸ post καὶ om. A^b. ^q δὲ S. ^r οὐκέτι
 H^b. ^s αὐτὸ ποιεῖν T. ^t ἀπορίαν τινὰ E.T. ^v τὰ om. T. ^w ἀρι-
 θμούς H^b. ^x διὸ καὶ om. T. ^y τὸ om. A^b. ^z περὶ ἔργον T. ^a τι]
 τι ἴσως E.T.

- 10^b οὐδ' άνευ τῶν μερῶν ἐχόντων πῶς. Οὐ γὰρ πάντως τοῦ ἀνθρώπου μέρος ^c ἡ χεῖρ, ἀλλ' ἡ δυναμένη τὸ ἔργον ἀποτελεῖν, ὥστε ἔμψυχος οὐσα· μὴ ἔμψυχος δὲ οὐ μέρος. Περὶ δὲ τὰ μαθηματικά, διὰ τί οὐκ εἰσὶ μέρη οἱ λόγοι τῶν λόγων; Οἶον
- 11^d τοῦ κύκλου τὰ ἡμικύκλια· οὐ γὰρ ἐστὶν αἰσθητὰ ταῦτα. ^h Ἡ οὐθὲν διαφέρει; ^u Ἔσται γὰρ ὕλη ἐνίων καὶ μὴ αἰσθητῶν· καὶ παντὸς ^e γὰρ ὕλη τίς ἐστὶν ὃ μὴ ἐστὶ τί ἦν εἶναι ^e καὶ εἶδος αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἀλλὰ τόδε τι. ^f Κύκλου μὲν οὖν οὐκ ἔσται τοῦ καθόλου, τῶν δὲ καθ' ἕκαστα ἔσται μέρη ταῦτα, ὥσπερ εἴρηται πρότερον· ἐστὶ γὰρ ἡ ὕλη ἢ μὲν αἰσθητὴ ἢ δὲ
- 12^g νοητὴ. Δῆλον δὲ ^h καὶ ὅτι ἡ μὲν ψυχὴ οὐσία ἢ πρώτη, τὸ δὲ σῶμα ὕλη, ὃ δ' ἄνθρωπος ἢ τὸ ζῶον τὸ ἐξ ἀμφοῖν ὡς καθόλου· Σωκράτης δὲ καὶ Κορίσκος, ⁱ εἰ μὲν ^k καὶ ἡ ψυχὴ ^l διττόν· οἱ μὲν γὰρ ὡς ψυχὴν, ^m οἱ δ' ὡς τὸ σύνολον· εἰ δ' ἀπλῶς ἢ ψυχὴ ἢ δὲ ⁿ καὶ σῶμα ^o τόδε, ὥσπερ ^p τὸ καθόλου τε καὶ τὸ
- 13 καθ' ἕκαστον. Πότερον δ' ^q ἔστι παρὰ τὴν ὕλην τῶν τοιούτων οὐσιῶν ^r τις ἄλλη, καὶ δεῖ ^s ζητεῖν οὐσίαν ^t αὐτῶν ἐτέραν τινὰ οἶον ^v ἀριθμοὺς ἢ τι τοιοῦτον, σκεπτέον ὕστερον. Τούτου γὰρ χάριν καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν οὐσιῶν πειρώμεθα διορίζειν, ^w ἐπεὶ τρόπον τινὰ τῆς φυσικῆς καὶ δευτέρας φιλοσοφίας ἔργον ἢ περὶ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας θεωρία· οὐ γὰρ μόνον περὶ τῆς ὕλης δεῖ γνωρίζειν τὸν φυσικόν, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ
- 14 τὸν λόγον, καὶ μάλλον. ^x Ἐπὶ δὲ τῶν ὁρισμῶν πῶς μέρη τὰ ἐν τῷ λόγῳ, καὶ διὰ τί εἰς λόγος ὁ ὁρισμός (δῆλον γὰρ ὅτι τὸ πρᾶγμα ἔν, τὸ δὲ πρᾶγμα τινὶ ἔν, μέρη γε ἔχον) σκεπτέον ὕστερον.
- 15 Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ πῶς αὐτὸ καθ' αὐτό, ^z καθόλου περὶ παντὸς εἴρηται, καὶ διὰ τί τῶν μὲν ^a ὁ λόγος

^b οὐδ' om. Ab. ^c ἡ ante χεῖρ om. Ab. ^d τοῦ add. Ab.Fb. ^e γὰρ ὕλη τίς ἐστὶν et καὶ—τι add. Ab. ^f κύκλου—καθόλου] τοῦ μὲν καθόλου κύκλου οὐκ ἔσται μέρη καθόλου Ab. ^g νοητῆ] οὐκ αἰσθητὴ T. ^h καὶ om. Ab.Fb. ⁱ εἰ om. T. ^k καὶ add. Ab.Fb. ^l διττόν] σωκράτης διττόν Ab. ^m οἱ δ'] ἢ δ' S.T. ⁿ καὶ om. Ab. ^o τόδε] τὰ δὲ Ab. ^p τὰ Ab. ^q ἔστι τι παρὰ E.T. ^r τις ante οὐσιῶν E.T, om. Fb. ^s ζητεῖν τὴν οὐσίαν Ab. ^t αὐτῶν om. Ab. ^v ἀριθμὸς S. ^w ἐπεὶ] ἢ ἐπεὶ Ab. ^x ἐπὶ] εἰ Ab. ^y μερισμῶν S. ^z καθόλου om. S. ^a ὁ om. Ab.

^b ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι ἔχει τὰ μόρια τοῦ ὀριζομένου, τῶν δ' οὐ, καὶ ὅτι ^c ἐν μὲν τῷ τῆς οὐσίας λόγῳ τὰ οὕτω μόρια ὡς ὕλη οὐκ ^d ἐνέσται. Οὐδὲ γὰρ ἔστιν ^e ἐκείνης μόρια τῆς οὐσίας ἀλλὰ τῆς ^f συνόλης· ταύτης ^g δὲ γ' ἔστι πως λόγος καὶ οὐκ ἔστιν. Μετὰ μὲν γὰρ τῆς ὕλης οὐκ ἔστιν (ἀόριστον γάρ), ¹⁶ κατὰ τὴν πρώτην δ' οὐσίαν ἔστιν, οἷον ἀνθρώπου ὁ τῆς ψυχῆς λόγος. Ἡ ^h οὐσία γὰρ ἔστι τὸ εἶδος τὸ ἐνόν, ἐξ οὗ καὶ τῆς ὕλης ἡ ⁱ σύνοδος λέγεται οὐσία, οἷον ἡ κοιλότης· ἐκ γὰρ ταύτης καὶ τῆς ῥινὸς σιμῆ ῥίς καὶ ἡ σιμότης ἔστί· ^k δις γὰρ ἐν τούτοις ^l ὑπάρξει ἡ ῥίς. Ἐν δὲ τῇ συνόλῳ οὐσία, οἷον ῥινὶ ¹⁷ σιμῇ ^m ἢ Καλλία, ⁿ ἐνέσται καὶ ἡ ὕλη. Καὶ ὅτι ^o τὸ τί ἦν εἶναι ἕκαστον ἐπὶ τινῶν μὲν ταυτόν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν; Οἷον ^q καμπυλότης καὶ καμπυλότητι εἶναι, ^r εἰ πρώτη ἔστί. Λέγω δὲ ^s πρώτην ἢ μὴ λέγεται ^t τῷ ἄλλο ἐν ἄλλῳ ¹⁸ εἶναι καὶ ὑποκειμένῳ ὡς ὕλη. Ὅσα δ' ὡς ὕλη ἢ ^v ὡς συνειλημμένα τῇ ὕλῃ, οὐ ταυτό, οὐδὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἐν, ^w οἷον ὁ Σωκράτης καὶ τὸ μουσικόν· ταῦτα γὰρ ^x ταῦτα ^y κατὰ συμβεβηκός.

Νῦν δὲ ^z λέγωμεν πρῶτον, ἐφ' ὅσον ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς ¹² περὶ ὀρισμοῦ ^a μὴ εἴρηται· ἡ γὰρ ἐν ἐκείνοις ἀπορία λεχθεῖσα πρὸ ἔργου τοῖς περὶ τῆς οὐσίας ^b ἐστὶ λόγοις. Λέγω δὲ ταύτην τὴν ἀπορίαν, διὰ τί ποτε ^c ἐν ^d ἔστιν οὗ τὸν λόγον ὀρισμὸν εἶναι φαμέν, οἷον ^e τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον δίπουν· ^f ἔστω γὰρ οὗτος αὐτοῦ λόγος. Διὰ τί δὴ τοῦτο ἐν ἔστιν ² ἀλλ' οὐ πολλά, ζῶον καὶ δίπουν; Ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἀνθρώπου καὶ λευκὸν πολλὰ μὲν ἔστιν, ὅταν μὴ ὑπάρχη θατέρῳ θάτερον, ^g ἐν δέ, ὅταν ὑπάρχη καὶ πάθη τι τὸ ὑποκείμενον

^b ὁ om. F^b. ^c ἐν T. ^d ἐνεστιν S, omissis οὐδὲ—οὐκ ἔστιν. ^e ἐκεῖνα H^b. ^f συνόλου T, συνόδου F^b. ^g δὲ γ' δ' T. ^h γὰρ οὐσία E.T. ⁱ σύνοδος E.T. ^k δις] δι' ἄ A^b. ^l ὑπάρχει S. ^m ἢ om. T.A^b. ⁿ ἐνεστι F^b. ^o τὸ τί om. A^b. ^p εἶναι καὶ ἕκαστον E. ^q καμπυλότης καὶ om. A^b. ^r εἰ] ἢ S.T.A^b. ^s πρῶτον ἢ A^b. ^t τὸ A^b. ^v ὡς τὰ συνειλημμένα A^b. ^w οἷον σωκράτης καὶ μουσικός A^b. ^x ταῦτα S, πάντα T. ^y κατὰ] καὶ κατὰ E.S. ^z λέγομεν T.H^b, λέγω F^b. ^a μὴ] μοι T, om. F^b. ^b λόγοις ἐστὶ A^b. ^c ἐν om. A^b. ^d ἔστιν] ἐστὶ τὸ ὀριστὸν S.F^b. ^e τοῦ] ὁ τοῦ E.T. ^f ἔστω—δίπουν om. T.A^b. ^g ἐν] εἰ A^b.

ὁ ἄνθρωπος· ^h τότε γὰρ ἐν γίγνεται καὶ ἔστιν ὁ λευκὸς ἄν-
 3 θρωπος. Ἐνταῦθα δ' οὐ μετέχει θατέρου θάτερον· τὸ γὰρ
 γένος οὐ δοκεῖ μετέχειν τῶν διαφορῶν· ἅμα γὰρ ⁱ ἂν τῶν
 ἐναντίων τὸ αὐτὸ μετεῖχεν· αἱ γὰρ διαφοραὶ ἐναντίαι, αἷς
 διαφέρει τὸ γένος. Εἰ δὲ καὶ μετέχει, ὁ αὐτὸς λόγος, εἶπερ
 εἰσὶν ^k αἱ διαφοραὶ πλείους, οἶον πεζόν, δίπουν, ἄπτερον.
 4 Διὰ τί γὰρ ταῦθ' ἐν ἄλλ' οὐ πολλά; ^l Οὐ γὰρ ὅτι ἐνυπάρ-
 χει· οὕτω μὲν γὰρ ἐξ ἀπάντων ἔσται ἓν. Δεῖ δέ γε ἐν εἶναι
 ὅσα ^m ἐν τῷ ὀρισμῷ· ὁ γὰρ ὀρισμὸς λόγος τίς ἐστιν εἷς καὶ
ⁿ οὐσίας, ^o ὥσθ' ἐνός τινος δεῖ αὐτὸν ^p εἶναι λόγον· ^q καὶ γὰρ
 ἡ οὐσία ἐν τι καὶ τόδε τι σημαίνει, ὡς φαμέν. Δεῖ δ' ^r ἐπι-
 5 σκοπεῖν πρῶτον περὶ τῶν κατὰ τὰς διαιρέσεις ὀρισμῶν. Οὐ-
 θὲν γὰρ ἕτερόν ἐστιν ἐν τῷ ὀρισμῷ πλὴν τό ^s τε πρῶτον λε-
 γόμενον γένος ^t καὶ αἱ διαφοραί· τὰ δ' ἄλλα γένη ἐστὶ τό
 τε πρῶτον καὶ μετὰ ^v τούτου αἱ συλλαμβανόμεναι διαφοραί,
 οἶον τὸ πρῶτον ζῶον, τὸ δ' ἐχόμενον ζῶον δίπουν, καὶ πάλιν
 ζῶον δίπουν ἄπτερον· ὁμοίως δὲ ^w καὶ διὰ πλειόνων λέγεται.
 6 Ὅλως δ' οὐθὲν διαφέρει διὰ πολλῶν ἢ ^x δι' ὀλίγων λέγεσθαι,
 ὥστ' οὐδὲ δι' ὀλίγων ἢ διὰ δυοῖν· τοῖν δυοῖν δὲ τὸ μὲν δια-
 φορὰ τὸ δὲ γένος, οἶον ^y τοῦ ζῶον δίπουν τὸ μὲν ζῶον γένος,
 7 διαφορὰ δὲ θάτερον. Εἰ οὖν τὸ γένος ἀπλῶς μὴ ἐστὶ παρὰ
 τὰ ὡς γένους εἶδη, ἢ εἰ ἔστι μὲν ὡς ὕλη δ' ἐστὶν (ἢ μὲν γὰρ
 φωνὴ γένος καὶ ὕλη, αἱ δὲ διαφοραὶ τὰ εἶδη καὶ τὰ στοιχεῖα
^z ἐκ ταύτης ποιούσιν), φανερόν ὅτι ^a ὁ ὀρισμὸς ἐστὶν ὁ ἐκ
 8 τῶν διαφορῶν λόγος. Ἄλλὰ μὴν καὶ δεῖ γε διαιρεῖσθαι τὴν
 τῆς διαφορᾶς διαφορὰν, οἶον ^b ζῶον διαφορὰ τὸ ὑπόπουν·
 πάλιν τοῦ ζῶου τοῦ ὑπόποδος τὴν διαφορὰν δεῖ ^c εἶδέναι ἢ
 ὑπόπουν. Ὡστ' οὐ λεκτέον τοῦ ὑπόποδος τὸ μὲν πτερωτὸν

^h τοῦτο S. ⁱ ἂν om. Ab. ^k αἱ om. E. ^l οὐ γὰρ ὅτι ἐνυπάρχει
 om. S. ^m ἐν E.T. ⁿ οὐσία E.T. ^o ὥσπερ S. ^p λόγον εἶναι S.T.
^q καὶ] εἰ Ab. ^r σκοπεῖν Fb. ^s τε om. Ab. ^t καὶ διαφοραὶ Ab, καὶ ἡ
 διαφορὰ Fb. et γρ. E. ^v τοῦτο S. ^w καὶ ἐὰν Ab. ^x δι' priorem
 om. Ab. ^y τοῦ] τὸ E.T. ^z ἐκ] δ' ἐκ E. ^a ὁ post ὅτι om. T.
^b ζῶω T. ^c εἶναι Ab.

τὸ δὲ ἄπτερον, ἐάν^d περ ^eλέγη καλῶς, ἀλλὰ διὰ τὸ ^fἀδυνατεῖν ποιήσει τοῦτο· ἀλλ' ^gἢ τὸ μὲν σχιζόπουν τὸ δ' ἄσχιστον αὐται γὰρ διαφοραὶ ποδός· ἢ γὰρ σχιζοποδία ποδότης τις. Καὶ οὕτως αἰεὶ βούλεται βαδίζειν ἕως ἂν ἔλθῃ εἰς τὰ ἀδιά-⁹φορα. Τότε δ' ἔσονται τοσαῦτα εἶδη ποδὸς ὅσαι περ αἱ διαφοραὶ, καὶ τὰ ὑπόποδα ζῶα ἴσα ταῖς διαφοραῖς. Εἰ δὲ ταῦτα οὕτως ἔχει, φανερόν ὅτι ἡ τελευταία διαφορὰ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος ἔσται καὶ ^hὁ ὀρισμός, εἴπερ μὴ δεῖ πολλάκις ⁱταυτὰ λέγειν ἐν τοῖς ὅροις· περιέρχον γάρ. Συμβαίνει δέ ¹⁰γε τοῦτο· ὅταν γὰρ εἴπῃ ζῶον ὑπόπουν δίπουν, οὐθὲν ἄλλο εἴρηκεν ^kἢ ζῶον ^lπόδας ^mἔχον, δύο πόδας ἔχον· κἂν τοῦτο διαιρῆ τῇ οἰκείᾳ διαιρέσει, πλεονάκις ἐρεῖ καὶ ἰσάκις ταῖς διαφοραῖς. Ἐὰν μὲν δὲ διαφορᾶς διαφορὰ ⁿγίγνηται, μία ¹¹ἔσται ἡ τελευταία τὸ εἶδος καὶ ἡ οὐσία· ἐὰν δὲ κατὰ συμβεβηκός, οἷον εἰ ^oδιαιροῖ τοῦ ὑπόποδος τὸ μὲν λευκὸν τὸ δὲ μέλαν, ^pτοσαῦται ὅσαι ἂν αἱ τομαὶ ὦσιν. Ὡστε φανερόν ὅτι ὁ ὀρισμὸς λόγος ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν διαφορῶν, καὶ τούτων τῆς τελευταίας κατὰ γε τὸ ὀρθόν. Δῆλον ^qδ' ἂν εἴη, εἴ τις ¹²μετατάξειε τοὺς τοιούτους ὀρισμούς, οἷον τὸν τοῦ ἀνθρώπου, ^rλέγων ζῶον δίπουν ὑπόπουν· περιέρχον γὰρ τὸ ὑπόπουν εἰρημένου τοῦ δίποδος. Τάξις δ' οὐκ ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ· πῶς γὰρ δεῖ νοῆσαι τὸ μὲν ὕστερον τὸ δὲ πρότερον; Περὶ μὲν οὖν τῶν κατὰ τὰς διαιρέσεις ὀρισμῶν τοσαῦτα εἰρήσθω ^sτὴν πρώτην, ποιοὶ τινές εἰσιν.

^tἘπεὶ ^tδὲ περὶ τῆς οὐσίας ^vἡ σκέψις ἐστί, πάλιν ἐπανέλ- ¹³θωμεν. Λέγεται δ' ὥσπερ τὸ ὑποκείμενον οὐσία εἶναι καὶ τὸ τί ἦν εἶναι, καὶ τὸ ἐκ τούτων καὶ τὸ καθόλου. Περὶ μὲν οὖν τοῖν δυοῖν εἴρηται· καὶ γὰρ περὶ τοῦ τί ἦν εἶναι καὶ τοῦ ὑποκειμένου, ὅτι διχῶς ὑπόκειται, ^wἢ τόδε τι ὄν, ὥσπερ τὸ ζῶον

^d περ om. S. ^e λέγεται S.T. ^f δυνατεῖν Ab, ἀδύνατον S. ^g ἢ Ab, εἰ ceteri. ^h ὁ om. T. ⁱ τὸ αὐτὸ Fb, om. T. ^k ἢ] εἰ μὴ Ab. ^l πόδας post ζῶον om. E.T. ^m ἔχον alterum ante δύο S, om. T. ⁿ γίγνηται S, γένηται T.Fb. ^o διαιρεῖ S.Ab. ^p τοσαῦτα Ab. ^q δ' om. T. ^r λόγον S. ^s τὴν πρώτην om. Fb. ^t δὴ Fb. ^v ἐστὶν ἡ σκέψις T. ^w ἢ om. Ab.

² τοῖς πάθεσιν, ἢ ὡς ^x ἢ ὕλη τῇ ἐντελεχείᾳ. Δοκεῖ δὲ καὶ τὸ καθόλου αἰτιόν τισιν εἶναι μάλιστα, καὶ εἶναι ὕαρχῃ τὸ καθόλου· διὸ ἐπέλθωμεν καὶ περὶ τούτου. Ὑποκείμενον γὰρ ἀδύνατον ^z εἶναι οὐσίαν εἶναι ὁτιοῦν τῶν καθόλου λεγομένων. Πρώτη μὲν ^a γὰρ ^b οὐσία ἴδιος ἐκάστῳ ^c ἢ οὐχ ὑπάρχει ἄλλῳ, τὸ δὲ καθόλου κοινόν· τοῦτο γὰρ λέγεται καθόλου ὃ πλεί-
³ οσιν ὑπάρχειν πέφυκεν. Τίνος οὖν οὐσία τοῦτ' ἔσται; Ὑποκείμενον γὰρ ^d ἀπάντων ἢ οὐθενός. ^d Ἀπάντων δ' οὐχ οἶόν τε· ἐνός ^e δ' εἰ ἔσται, καὶ τὰλλα τοῦτ' ^f ἔσται· ὧν γὰρ μία ἡ οὐσία, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἐν καὶ αὐτὰ ἐν. Ὑποκείμενον οὐσία λέγεται τὸ μὴ καθ' ὑποκειμένου, τὸ δὲ καθόλου καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται αἰεί. Ἄλλ' ἄρα οὕτω μὲν οὐκ ἐνδέχεται ὡς τὸ τί ἦν εἶναι, ἐν ^g τούτῳ δὲ ^h ἐνυπάρχειν, οἶον ⁱ τὸ ζῶον ἐν τῷ ἀν-
⁴ θρώπῳ καὶ ἵππῳ. Οὐκοῦν δῆλον ὅτι ^k ἔστι τις αὐτοῦ λόγος. Διαφέρει δ' οὐθέν οὐδ' εἰ μὴ πάντων λόγος ἐστὶ τῶν ἐν τῇ οὐσίᾳ· οὐθέν γὰρ ἦττον οὐσία τοῦτ' ἔσται τινός, ὡς ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἀνθρώπου ἐν ^l ᾧ ὑπάρχει. Ὑποκείμενον οὐσία λέγεται πάλιν· ἔσται γὰρ οὐσία ἐκείνου οὐσία, οἶον τὸ ζῶον
⁵ ἐν ^l ᾧ ὡς ἴδιον ὑπάρχει. Ὑποκείμενον δὲ καὶ ἀδύνατον καὶ ἄτοπον ^m τὸ τὸδε ⁿ καὶ οὐσίαν, εἰ ἔστιν ἐκ τινων, μὴ ἐξ οὐσιῶν εἶναι μὴδ' ἐκ τοῦ τὸδε τι, ἀλλ' ^o ἐκ ποιοῦ· πρότερον γὰρ ἔσται μὴ οὐσία τε καὶ τὸ ποιοῦν οὐσίας τε καὶ ^p τοῦ τὸδε. Ὑποκείμενον ἀδύνατον· οὔτε λόγῳ γὰρ οὔτε χρόνῳ οὔτε γενέσει οἶόν τε τὰ
⁶ πάθη τῆς οὐσίας εἶναι πρότερα· ἔσται ^r γὰρ χωριστά. Ὑποκείμενον τῷ ^s Σωκράτει ^t οὐσία ἐνυπάρξει οὐσία, ὥστε δυοῖν ἔσται ^v οὐσία. ^w Ὑποκείμενον ὡς δὲ συμβαίνει, εἰ ἔστιν οὐσία ὁ ἄνθρωπος καὶ

^x ἢ om. S.T. ^y ἀρχῇ S. ^z εἶναι prius om. Ab, alterum T. ^a γὰρ] γὰρ ἢ S.Ab. ^b οὐσία ἢ ἐκάστου ἴδιος ἐκάστου E. et omisso ἢ S, οὐσία ἢ ἐκάστου T. ^c ἢ οὐχ ὑπάρχει ἄλλο T. ^d utrobique πάντων E.S.T. ^e γρ. δὴ ἔστι E. ^f post ἔσται S. ἢ γὰρ παντὸς ἢ οὐθενός. ^g τούτῳ] αὐτῷ E.S.T, γρ. καὶ ἐν αὐτοῖς ἦτοι τοῖς ὑποκειμένοις E. inter versus. ^h ἐνυπάρχει S. ⁱ τὸ ζῶον om. T. ^k ἔσται S. ^l ᾧ] ᾧ εἶδει T.Ab. ^m τὸ τὸδε] τότε δὲ T. ⁿ καὶ τὴν οὐσίαν F^b. ^o ἐκ τοῦ ποιοῦ T. ^p οὐσία τε] οὐσία δὲ T. τε om. Ab. ^q τοῦτο δὲ Ab. ^r γὰρ καὶ χωριστά Ab. ^s σωκράτη T. ^t οὐσία om. E.Ab, post οὐσία ponit T. ^v οὐσία T. ^w ἄλλως H.Ab.

ὅσα οὕτω λέγεται, μηθὲν τῶν ἐν τῷ λόγῳ εἶναι μηθενὸς οὐσίαν, μηδὲ χωρὶς ὑπάρχειν αὐτῶν μηδ' ^x ἐν ἄλλῳ, λέγω δ' οἶον οὐκ εἶναι τι ζῶον παρὰ τὰ τινά, οὐδ' ἄλλο τῶν ἐν τοῖς ὕλο-
 γοις ^z οὐθέν. Ἐκ ^a τε δὴ τούτων θεωροῦσι φανερόν ὅτι οὐθέν ^γ
 τῶν καθόλου ὑπαρχόντων οὐσία ἐστί, καὶ ὅτι οὐθέν σημαίνει
 τῶν κοινῇ κατηγορουμένων ^b τόδε τι, ἀλλὰ τοιόνδε. Εἰ δὲ
 μή, ἀλλὰ τε πολλὰ συμβαίνει καὶ ὁ τρίτος ἄνθρωπος. Ἐτι ^δ
 δὲ καὶ ᾧδε δῆλον. Ἄδύνατον ^c γὰρ οὐσίαν ἐξ οὐσιῶν εἶναι
 ἐνυπαρχουσῶν ^d ὡς ἐντελεχεία· ^e τὰ γὰρ δύο οὕτως ἐντελεχεία
 οὐδέποτε ἐν ἐντελεχεία, ἀλλ' ἐὰν δυνάμει δύο ἦ, ἔσται ἓν, οἶον
^f ἡ διπλασία ἐκ δύο ἡμίσεων δυνάμει ^g γε· ἡ γὰρ ἐντελέχεια
 χωρίζει. Ὡστε ^h εἰ ἡ οὐσία ἓν, οὐκ ἔσται ἐξ οὐσιῶν ἐνυπαρ-
 χουσῶν, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ⁱ ὃν λέγει Δημόκριτος
 ὀρθῶς· ἀδύνατον γὰρ εἶναι φησιν ἐκ δύο ἐν ἡ ἐξ ἐνὸς δύο γε-
 νέσθαι· τὰ γὰρ μεγέθη τὰ ἄτομα τὰς οὐσίας ποιεῖ. Ὁμοίως ^κ
 τοῖνυν δῆλον ὅτι καὶ ^l ἐπ' ἀριθμοῦ ἔξει, εἴπερ ἐστὶν ^m ὁ ἀρι-
 θμὸς ⁿ σύνθεσις μονάδων, ὥσπερ λέγεται ὑπό τινων· ἡ γὰρ
 οὐχ ἐν ^ο ἡ δυάς, ἡ οὐκ ^p ἔστι μονὰς ἐν αὐτῇ ἐντελεχεία. Ἐχει ^{ιι}
 δὲ τὸ συμβαῖνον ἀπορίαν. Εἰ γὰρ μήτε ἐκ τῶν καθόλου
 οἶόν τ' εἶναι μηδεμίαν οὐσίαν ^q διὰ τὸ τοιόνδε ἀλλὰ μὴ τόδε
 τι σημαίνει, μήτ' ἐξ οὐσιῶν ἐνδέχεται ἐντελεχεία εἶναι μηδε-
 μίαν οὐσίαν ^r σύνθετον, ἀσύνθετον ἂν εἴη οὐσία πᾶσα, ὥστ'
 οὐδὲ λόγος ἂν εἴη οὐδεμιᾶς οὐσίας. Ἀλλὰ μὴν δοκεῖ ^γ
^ς πᾶσι καὶ ἐλέχθη πάλαι ἡ μόνον ^t εἶναι οὐσίας ὄρον ἡ μά-
 λιστα· νῦν δ' οὐδὲ ταύτης. Οὐδενὸς ἄρ' ἔσται ὀρισμός· ἡ
 τρόπον μὲν τινα ἔσται, τρόπον δέ τινα οὔ. Δῆλον δ' ἔσται
 τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν ὕστερον μᾶλλον.

Φανερόν δ' ἐξ αὐτῶν ^v τούτων τὸ συμβαῖνον καὶ τοῖς τὰς I4

^x ἐν] ἐν ἐν T.A^b. ^y λογικοῖς H^b. ^z οὐδὲν γάρ. ἐκ A^b. ^a τε] δὲ T.
^b τόδε] τὸ τόδε F^b. ^c γὰρ om. A^b.F^b.H^b. ^d ὡς] οὕτως ὡς E.S.T.
^e τὰ—οὕτως ἐντελεχεία om. S. ^f ἡ] εἰ A^b. ^g γε] ἐν T. ^h εἰ om. E.
ⁱ ὁ T. ^k δῆλον ὅτι om. H^b. ^l ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ H^b. ^m ὁ om. A^b.
ⁿ σύνθεσις om. A^b. ^ο ἡ] ἡ T. ^p ἔνεστι E.T. ^q διὰ τοσόνδε T.
^r σύνθετον om. E.S.T.H^b. ^s πᾶσα A^b. ^t οὐσίας εἶναι A^b. ^v τοῦτο F^b.

ιδέας λέγουσιν ^w οὐσίας τε καὶ χωριστὰς εἶναι, καὶ ^x ἅμα ^y τὸ εἶδος ἐκ τοῦ γένους ποιούσι καὶ τῶν διαφορῶν. Εἰ γὰρ ἐστὶ τὰ εἶδη καὶ τὸ ζῶον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἵππῳ, ἦτοι ἐν καὶ ² ταῦτόν τῷ ἀριθμῷ ἐστὶν ἢ ἕτερον. Τῷ ^z μὲν ^a γὰρ λόγῳ δῆλον ὅτι ἐν τὸν γὰρ αὐτὸν ^b διέξεισι λόγον ὁ λέγων ἐν ἑκατέρῳ. Εἰ οὖν ἐστὶ τις ἄνθρωπος ^c αὐτὸς καθ' αὐτὸν ^d τόδε τι ^e καὶ κεχωρισμένον, ἀνάγκη καὶ ἐξ ὧν, οἷον τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, τόδε τι σημαίνειν καὶ εἶναι χωριστὰ καὶ οὐσίας· ὥστε ³ καὶ τὸ ζῶον. Εἰ μὲν οὖν τὸ αὐτὸ καὶ ^f ἐν τῷ ἐν τῷ ἵππῳ ^g καὶ τῷ ἀνθρώπῳ, ὥσπερ ^h σὺ σαυτῷ, ⁱ πῶς ^k τὸ ἐν ^l ἐν τοῖς οὐσι χωρὶς ἐν ἔσται, καὶ διὰ τί οὐ καὶ ^m χωρὶς αὐτοῦ ἔσται τὸ ζῶον ⁿ τοῦτο; ^o Ἐπειτα εἰ ^o μὲν μεθέξει τοῦ δίποδος καὶ τοῦ πολύποδος, ἀδύνατόν τι συμβαίνει· τὰναντία γὰρ ἅμα ⁴ ὑπάρξει αὐτῷ ἐνὶ καὶ ^p τῷδέ τινι ὄντι. Εἰ δὲ μή, τίς ^q ὁ τρόπος ὅταν εἴπη ^r τις τὸ ζῶον εἶναι δίπουν ἢ ^s πεζόν; Ἄλλ' ἴσως σύγκειται καὶ ἀπτεται ἢ μέμικται. Ἄλλὰ πάντα ἄτοπα. Ἄλλ' ἕτερον ἐν ἐκάστῳ. Οὐκοῦν ἀπειρα ὡς ἔπος εἰπεῖν ἔσται ὧν ἢ οὐσία ζῶον· οὐ ^t γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς ἐκ ζῶου ^v ὁ ἄν- ⁵ θρωπος. Ἐτι πολλὰ ἔσται αὐτὸ ^w τὸ ζῶον· οὐσία τε γὰρ τὸ ἐν ἐκάστῳ ζῶον· οὐ γὰρ κατ' ἄλλο λέγεται. Εἰ δὲ μή, ἐξ ἐκείνου ἔσται ὁ ἄνθρωπος καὶ γένος αὐτοῦ ἐκείνο. Καὶ ἔτι ^x ιδέαι ἅπαντα ἐξ ὧν ὁ ἄνθρωπος. Οὐκοῦν οὐκ ἄλλου μὲν ⁶ ιδέα ἔσται ἄλλου δ' οὐσία· ἀδύνατον γάρ. Αὐτὸ ἄρα ζῶον ^y ἐν ^z ἑκαστον ἔσται τῶν ἐν τοῖς ζώοις. Ἐτι ἐκ τίνος ^a τοῦτο καὶ πῶς ἐξ αὐτοῦ ^b ζῶον; Ἡ πῶς οἷόν τε εἶναι ^c τὸ ζῶον ^d ὁ

^w οὐσίας τε χωριστὰς *Ab*, χωριστὰς τε οὐσίας *Fb*. ^x ἅμα *om. S*. ^y τὸ] καὶ τὸ *E.T.* ^z μὲν *om. S*. ^a γὰρ *om. Ab*. ^b ὁ λέγων διέξεισι λόγον *Ab*. ^c αὐτὸ καθ' αὐτὸ *E.T.* ^d τόδε] καὶ τόδε *Fb*, τὸ τόδε *S*. ^e καὶ *post* τι *om. T.Fb*, καὶ—τι *om. S*. ^f ἐν τῷ *add. Ab*. ^g καὶ τῷ ἀνθρώπῳ *add. Ab.Fb*. ^h σὺ σαυτῷ] αὐτὸς αὐτῷ *Ab*. ⁱ πῶς *om. Ab*. ^k τὸ ἐν *add. Ab.Fb*. ^l ἐν χωρὶς οὐσιν *E.T*, ἐγχωρὶς οὐσιν *S*. ^m χωρὶς αὐτοῦ] αὐτὸ *Ab*. ⁿ τοῦτο] ἑαυτοῦ *Ab*. ^o μὲν μὴ μεθέξει *T*. ^p τῷ δέοντι *T*. τινὶ *add. Ab.Fb*. ^q ὁ *om. Ab*. ^r τις] τί *Ab*. ^s *post* πεζόν *Fb*. ἢ ζῶον ἄπουν. ^t γὰρ] καὶ *S*. ^v ὁ *om. Ab*. ^w τὸ *post* αὐτὸ *om. T*. ^x γρ. ιδέα *E*. ^y ἐν *add. Ab*. ^z ἔσται ἑκαστον *E.S*. ^a τοῦτου *E.S.T*. ^b ζῶου *E.S.T*. *in E*. γρ. αὐτοζῶου. ^c τὸ ζῶον] γρ. οὐσία *E*. ^d ὁ *om. Ab*.

οὐσία, τοῦτο αὐτὸ παρ' αὐτὸ τὸ ζῶον; "Ἐτι ° δ' ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν ταῦτά τε συμβαίνει καὶ τούτων ἀτοπώτερα. Εἰ δὴ ἀδύνατον οὕτως ἔχειν, δῆλον ὅτι οὐκ ἔστιν ^f εἶδη αὐτῶν οὕτως ὡς τινές φασιν.

Ἐπεὶ δ' ἡ οὐσία ἑτέρα τό τε σύνολον καὶ ὁ λόγος (λέγω I 5 δ' ὅτι ^g ἡ μὲν οὕτως ἔστιν οὐσία σὺν τῇ ὕλῃ συνειλημμένος ὁ λόγος, ἡ δ' ὁ λόγος ^h ὅλως), ὅσαι μὲν οὖν οὕτω λέγονται, τούτων μὲν ⁱ ἔστι φθορά· καὶ γὰρ γένεσις· τοῦ δὲ λόγου οὐκ ἔστιν οὕτως ^k ὥστε φθειρεσθαι· ^l οὐδὲ γὰρ γένεσις (οὐ γὰρ γίγνεται τὸ οἰκία εἶναι ἀλλὰ τὸ τῆδε τῆ οἰκία), ἀλλ' ἄνευ γενέσεως καὶ φθορᾶς εἰσὶ καὶ οὐκ εἰσίν· δέδεικται γὰρ ὅτι οὐθεὶς ταῦτα γεννᾷ οὐδὲ ποιεῖ. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ τῶν οὐσιῶν ^m τῶν αἰσθητῶν τῶν καθ' ἕκαστα ⁿ οὐθ' ὀρισμὸς οὐτ' ἀπόδειξις ἔστιν, ὅτι ἔχουσιν ὕλην ἧς ἡ φύσις τοιαύτη ὥστ' ἐνδέχασθαι καὶ εἶναι καὶ μὴ· διὸ φθαρτὰ πάντα τὰ καθ' ἕκαστα ⁿ αὐτῶν. Εἰ οὖν ἡ τ' ἀπόδειξις τῶν ἀναγκαίων καὶ ὁ ὀρισμὸς ἐπιστη- ^oμονικός, καὶ οὐκ ἐνδέχεται, ὥσπερ οὐδ' ἐπιστήμην ° ὅτε μὲν ἐπιστήμην ὅτε δ' ἄγνοιαν εἶναι, ἀλλὰ δόξα τὸ τοιοῦτόν ἐστιν, οὕτως οὐδ' ^p ἀπόδειξιν οὐδ' ὀρισμόν, ἀλλὰ δόξα ἐστὶ τοῦ ἐνδεχομένου ἄλλως ἔχειν, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη αὐτῶν οὔτε ὀρισμὸς οὔτε ἀπόδειξις. Ἀδηλά τε γὰρ τὰ φθειρόμενα τοῖς ^q ἔχουσι τὴν ἐπιστήμην, ὅταν ἐκ τῆς αἰσθήσεως ^q ἀπέλθῃ· καὶ σωζομένων ^r τῶν λόγων ἐν τῇ ψυχῇ τῶν αὐτῶν οὐκ ἔσται οὔτε ὀρισμὸς ἔτι οὔτε ἀπόδειξις. Διὸ δεῖ τῶν πρὸς ὄρον, ὅταν τις ὀρίζηται τι τῶν καθ' ^s ἕκαστα, μὴ ἀγνοεῖν ὅτι ^t ἀεὶ ἀναιρεῖν ἔστιν· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ὀρίσασθαι. Οὐδὲ ^v δὴ ιδέαν ^u οὐδεμίαν ἔστιν ^w ὀρίσασθαι· τῶν γὰρ καθ' ἕκαστον ἡ ιδέα, ὡς φασί, καὶ χωριστή. Ἀναγκαῖον δ' ^x ἐξ ὀνομάτων εἶναι τὸν λόγον. Ὄνομα δ' οὐ ποιήσει ὁ ὀριζόμενος· ἄγνωστον

^e δ'] δὲ καὶ T. ^f ιδέα E.T. ^g ἡ] εἰ F^b. ^h ὅλως om. A^b. ⁱ ἔστι καὶ φθορά A^b. ^k ὥστε om. S. ^l οὐδὲν E, οὐ A^b. ^m οὐτ' ἄριθμὸς T. ⁿ αὐτῶν om. H^b. ^o ὅτε μὲν ἐπιστήμην om. A^b. ^p ἀπόδειξις οὐδ' ὀρισμὸς A^b, F^b. ^q ἐπέλθῃ T. ^r τῶν ἐν τῇ ψυχῇ λόγων αὐτῶν T. ^s ἕκαστον E, A^b. ^t ἀεὶ om. E. ^v δεῖ T. ^w ὀρίσασθαι] ἀναιρεῖν F^b. ^x ἐξ ὧν ὀνομάτων T.

γὰρ ἔσται. Τὰ δὲ κείμενα κοινὰ πᾶσιν. Ἐνάγκη ἄρα ὑπάρχειν ὕκαὶ ἄλλω ταῦτα· ἴδιον εἴ τις ἄσέ ὀρίσαιτο, ζῶον ἐρεῖ ἴσχυρὸν ἢ λευκὸν ἢ ἕτερόν τι ὃ καὶ ἄλλω ὑπάρξει. Εἰ δέ τις φαίη μηθὲν κωλύειν χωρὶς μὲν πάντα πολλοῖς, ἅμα δὲ μόνῳ τούτῳ ὑπάρχειν, ἄλεκτέον πρῶτον μὲν ὅτι καὶ ἀμφοῖν, οἶον τὸ ζῶον δίπουν τῷ ζῳῷ καὶ τῷ δίποδι. Καὶ τοῦτο ἐπὶ μὲν τῶν αἰδίων ἴκαὶ ἄνάγκη εἶναι, πρότερα γὰρ ὄντα καὶ μέρη τοῦ ἁσυνθέτου. Ἀλλὰ μὴν καὶ χωριστά, εἴπερ τὸ ἄνθρωπος χωριστόν· ἢ γὰρ οὐθὲν ἢ ἄμφο. Εἰ μὲν οὖν μηθὲν, οὐκ ἔσται τὸ ἴγένος παρὰ τὰ εἶδη· εἰ δ' ἔσται, καὶ ἡ διαφορὰ. Εἰθ' ὅτι πρότερα τῷ εἶναι ταῦτα δὲ οὐκ ἀνταναιρείται. Ἐπειτα ἴδὲ εἰ ἐξ ἰδεῶν αἰδέα (ἁσυνθετώτερα γὰρ τὰ ἐξ ὧν), ἔτι ἐπὶ πολλῶν δεήσει κάκεῖνα κατηγορεῖσθαι ἐξ ὧν ἢ ἰδέα, οἶον τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν. Εἰ δὲ μή, πῶς γνωρισθήσεται; Ἐσται γὰρ ἰδέα τις ἢν ἀδύνατον ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖσθαι ἢ ἐνός. Οὐ δοκεῖ δέ, ἀλλὰ πᾶσα ἰδέα εἶναι μεθεκτική. Ὡσπερ οὖν εἴρηται, λαυθάνει ὅτι ἀδύνατον ὀρίσασθαι ἐν τοῖς αἰδίοις, μάλιστα δὲ ὅσα μοναχά, οἶον ἥλιος ἢ σελήνη. Οὐ μόνον γὰρ διαμαρτάνουσι τῷ προστιθέναι τοιαῦτα ὧν ἀφαιρουμένων ἔτι ἔσται ἥλιος, ὥσπερ τὸ περὶ γῆν ἰὸν ἢ νυκτικρυφές. Ἄν γὰρ στή ἢ φανῆ, οὐκέτι ἔσται ἥλιος· ἀλλ' ἄτοπον εἰ μή· ὁ γὰρ ἥλιος οὐσίαν τινὰ σημαίνει. Ἐτι ὅσα ἐπ' ἄλλου ἐνδέχεται, οἶον ἐὰν ἕτερος γένηται τοιοῦτος, δηλον ὅτι ἥλιος ἔσται. Κοινὸς ἄρα ὁ λόγος. Ἀλλ' ἢν τῶν καθ' ἕκαστα ὁ ἥλιος, ὥσπερ Κλέων ἢ Σωκράτης, ἐπεὶ διὰ τί οὐδεὶς ὄρον ἐκφέρει αὐτῶν ἰδέας; Γένοιτο γὰρ ἂν δηλον πειρωμένων ὅτι ἀληθὲς τὸ νῦν εἰρημένον.

ὕ καὶ ἄλλως τοιαῦτα S, om. T. ἴδιον Ab. et γρ. E: ceteri καὶ. ἄσέ om. F^b.H^b. ὀρίσαι τὸ T. ὑπάρχει T.A^b. ἄλεκτέον add. A^b.F^b. et γρ. E. ὅτι καὶ] ὅτι τὸ Ab. ἴκαὶ post αἰδίων om. F^b. ἄνάγκη γε εἶναι E.T. ἁσυνθεθέντος S. ἴγένος] ζῶον F^b. κ' ἔπειτα] ἔτι γρ. E. ἴδὲ om. Ab. m κατηγορεῖσθαι T. n πᾶσιν S. ὁ ἀδύνατον ἔστιν ὀρίσασθαι F^b. p ἢ] καὶ T. q post σελήνη F^b. ἢ γῆ. r γὰρ] δὲ δὴ E. s ἀμαρτάνουσι E.F^b. t τὰ τοιαῦτα T. v περὶ] ὑπὸ H^b. w γῆμιον νυκτικρυφές T. x ἂν γὰρ στή] ἂν γὰρ δὲ στή T, ἄνδρες τῆ E. y ἢ] ἢ αἰὲ H^b. z ἔσται om. T. ὄρον S.

Φανερόν δ' ὅτι ^b καὶ τῶν δοκουσῶν ^c εἶναι οὐσιῶν αἱ πλεί- 16
 σται δυνάμεις εἰσί, τά τε μόρια τῶν ζώων· οὐθὲν γὰρ κεχω-
 ρισμένον αὐτῶν ἐστίν· ὅταν δὲ χωρισθῇ, καὶ τότε ὄντα ὡς
 ὕλη πάντα, καὶ γῆ καὶ πῦρ καὶ ἀήρ· οὐθὲν γὰρ αὐτῶν ἓν
 ἐστίν, ἀλλ' οἶον ^d ὁ ^e ὀρρός πρὶν ἢ πεφθῆ καὶ γένηται τι ἐξ
 αὐτῶν ἓν. Μάλιστα δ' ἂν τις τὰ τῶν ἐμψύχων ὑπολάβοι ²
 μόρια καὶ τὰ τῆς ψυχῆς πάρεγγυς ἄμφω γίνεσθαι, ὄντα
 καὶ ἐντελεχεία καὶ δυνάμει, τῷ ἀρχὰς ἔχειν κινήσεως ἀπό-
 τινος ἐν ταῖς καμπαῖς· διὸ ἓνια ζῶα διαιρούμενα ζῆ. Ἄλλ'
 ὁμως δυνάμει πάντ' ἐσται, ὅταν ἦ ἓν καὶ συνεχὲς φύσει, ἀλλὰ
 μὴ βία ἢ ^f καὶ συμφύσει· τὸ γὰρ τοιοῦτον πῆρωσις. ³ Ἐπειὶ ³
 δὲ τὸ ἓν λέγεται ὡσπερ καὶ τὸ ὄν, καὶ ^h ἡ οὐσία ἢ τοῦ ἐνὸς
 μία καὶ ὄν μία ἀριθμῶ ἐν ἀριθμῶ, φανερόν ὅτι οὔτε τὸ ἓν
 οὔτε τὸ ὄν ἐνδέχεται οὐσίαν εἶναι τῶν πραγμάτων, ὡσπερ
 οὐδὲ τὸ στοιχείω εἶναι ⁱ ἢ ἀρχῆ· ἀλλὰ ζητοῦμεν τίς οὖν ἢ
 ἀρχή, ἵνα εἰς ^k γνωριμώτερον ¹ ἀναγάγωμεν. Μᾶλλον μὲν ⁴
 οὖν τούτων οὐσία τὸ ὄν καὶ ἓν ἢ ἢ τε ἀρχή καὶ τὸ στοιχείον
 καὶ τὸ αἴτιον, οὔπω δὲ οὐδὲ ταῦτα, εἴπερ μὴδ' ἄλλο κοινὸν
 μὴθὲν οὐσία· οὐδενὶ γὰρ ὑπάρχει ἢ οὐσία ἀλλ' ^m ἢ ⁿ αὐτῇ τε
 καὶ τῷ ἔχοντι αὐτήν, οὗ ἐστὶν οὐσία. ⁵ Ἐτι τὸ ^p ἐν πολ-
 λαχῇ οὐκ ἂν εἴη ἅμα, τὸ δὲ κοινὸν ἅμα πολλαχῇ ὑπάρχει·
⁹ ὥστε δῆλον ὅτι οὐθὲν τῶν καθόλου ὑπάρχει παρὰ τὰ καθ'
 ἕκαστα ^r χωρίς, ἀλλ' οἱ τὰ εἶδη λέγοντες ^s εἶναι τῇ μὲν ὀρθῶς
 λέγουσι χωρίζοντες αὐτά, εἴπερ οὐσίαι εἰσί, τῇ δ' οὐκ ὀρθῶς,
 ὅτι τὸ ἓν ἐπὶ πολλῶν εἶδος λέγουσιν. Αἴτιον δ' ὅτι οὐκ ⁶
 ἔχουσιν ἀποδοῦναι τίνες αἱ τοιαῦται οὐσίαι αἱ ἀφθαρτοὶ
^t παρὰ τὰς καθ' ἕκαστα καὶ αἰσθητάς. ^v Ποιοῦσιν οὖν τὰς
 αὐτὰς τῷ εἶδει τοῖς φθαρτοῖς (^w ταύτας γὰρ ^x ἴσμεν), αὐτο-

^b καὶ ἐκ τῶν S. ^c οὐσιῶν εἶναι E.T. ^d ὁ add. Ab. ^e ὀρρός Fb. et
 γρ. E: ceteri σωρός. ^f καὶ add. Ab. ^g ἐπειδὴ Fb. ^h ἢ post καὶ
 om. Fb. ⁱ ἢ ἀρχή E.T. ^k γνωριμώτερα S, γνωριμωτέραν T.Ab. ¹ ἀνά-
 γωμεν T. ^m ἢ add. Ab.Fb.Hb. ⁿ αὐτῇ] αὐτή T. ^o ἔτι] ἔτι εἰ T.
^p ἐν] ὄν Ab. ⁹ ὥστε—ὑπάρχει om. T. ^r χωρίς om. Ab. ^s εἶναι
 add. Ab.Fb. ^t παρὰ] πρὸς T. ^v ποιοῦντες τὰς Ab. ^w ταῦτα S, τὰς
 αὐτὰς τὸ μὲν Ab. ^x ἴσμεν om. Ab.

ἄνθρωπον ὕ καὶ αὐτόϊππον, προστιθέντες τοῖς αἰσθητοῖς τὸ ῥῆμα τὸ αὐτό. Καίτοι κὰν ^z εἰ μὴ ἐωράκειμεν τὰ ἄστρα, ^a οὐθὲν ἂν ^b ἦττον οἶμαι ἦσαν οὐσίαι αἰδίοι παρ' ^c ἃς ἡμεῖς ^d ἤδουμεν· ὥστε καὶ νῦν εἰ μὴ ^e ἔχοιμεν τίνες εἰσίν, ἀλλ' εἶναι ^f γέ τινας ἴσως ἀναγκαῖον. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε τῶν καθόλου λεγομένων οὐθὲν οὐσία, οὔτ' ἐστὶν οὐσία οὐδεμία ἐξ οὐσιῶν, δῆλον.

- 17 Τί δὲ χρὴ λέγειν καὶ ὁποῖόν τι τὴν οὐσίαν, πάλιν ἄλλην ἄρξιν ποιησάμενοι ^h λέγωμεν· ἴσως γὰρ ἐκ τούτων ἔσται δῆλον καὶ περὶ ἐκείνης τῆς οὐσίας ἣτις ἐστὶ κεχωρισμένη τῶν αἰσθητῶν οὐσιῶν. Ἐπεὶ οὖν ἡ ⁱ οὐσία ἄρξιν καὶ αἰτία τις ἐστίν, ἐντεῦθεν μετιτέον. Ζητεῖται δὲ τὸ διὰ τί ² ^k αἰεὶ οὕτως, διὰ τί ^l ἄλλο ἄλλῳ τινὶ ὑπάρχει. Τὸ γὰρ ζητεῖν ^m διὰ τί ὁ ⁿ μουσικὸς ἄνθρωπος ἄνθρωπος μουσικὸς ἐστίν, ἦτοι ἐστὶ τὸ εἰρημένον ζητεῖν διὰ τί ὁ ἄνθρωπος μουσικὸς ἐστίν, ἢ ἄλλο. Τὸ μὲν οὖν διὰ τί αὐτό ἐστίν αὐτό, οὐθὲν ἐστὶ ζητεῖν. Δεῖ γὰρ τὸ ὅτι καὶ τὸ εἶναι ὑπάρχειν δῆλα ³ ὄντα, λέγω δ' οἶον ὅτι ἡ σελήνη ἐκλείπει. ^o Αὐτὸ δὲ ὅτι ^p αὐτό, εἰς λόγος καὶ μία ^q αἰτία ἐπὶ πάντων, διὰ τί ὁ ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἢ ^r ὁ μουσικὸς μουσικὸς· πλὴν εἴ τις λέγοι ὅτι ἀδιαίρετον πρὸς αὐτὸ ἕκαστον· τοῦτο δ' ἦν τὸ ^s ἐνὶ εἶναι. Ἄλλὰ τοῦτο κοινόν τε κατὰ πάντων ^t καὶ σύντομον. Ζητή- ⁴ σαιε δ' ἂν τις διὰ τί ^v ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον τοιονδί. Τοῦτο μὲν τοίνυν δῆλον ὅτι οὐ ζητεῖ ^w διὰ τί ^x ὅς ἐστιν ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐστίν. Ὑ Τὶ ἄρα κατὰ τινος ζητεῖ διὰ τί ὑπάρχει. Ὅτι δ' ὑπάρχει, δεῖ δῆλον εἶναι· εἰ γὰρ μὴ οὕτως, οὐθὲν ζητεῖ. Οἶον διὰ τί βροντᾶ; ^z Διότι ψόφος γίγνεται ἐν τοῖς νέφεσιν· ἄλλο γὰρ οὕτως κατ' ἄλλου ἐστὶ τὸ ζητού-

ὕ καὶ] τὸ δὲ Ab. z εἰ om. T. a οὐδ' T. b οἶμαι ἦττον S.
c ἃ Ab. d εἶδουμεν T. e ἔχομεν E.T. f γέ] τε Ab, om. T. g οἶον
om. Fb. h λέγωμεν S. i οὐσία καὶ ἄρξιν καὶ Hb. k αἰεὶ om. Ab, Fb.
l ἄλλο] ἄλλό τι E.T. m διὰ] καὶ διὰ T. n μουσικὸς ἄνθρωπος E.S.
o αὐτοῦ E.S.T. p αὐτοῦ S. q αἰτία om. Fb. r ὁ μουσικὸς om. Ab.
s ἐνὶ] ἐν E.S.T. t καὶ τὸ σύντομον T. v ὁ om. Ab. w διὰ τί
om. Ab. x ὅς ἐστίν] ὅστις T. y τί] τὸ S. z διατί Ab, Fb.

μενον. Καὶ διὰ τί ^a ταδί, οἶον ^b πλίνθοι καὶ λίθοι, οἰκία ⁵ ἐστίν; Φανερόν τοίνυν ὅτι ζητεῖ τὸ αἴτιον· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι, ὡς εἰπεῖν λογικῶς. ^c Ὁ ἐπ' ἐνίων μὲν ^d ἐστὶ τίνος ἕνεκα, οἶον ἴσως ἐπ' οἰκίας ἢ κλίνης, ἐπ' ἐνίων δὲ τί ἐκίνησε πρῶτον· αἴτιον γὰρ καὶ τοῦτο. Ἄλλὰ τὸ μὲν τοιοῦτον αἴτιον ἐπὶ τοῦ γίνεσθαι ζητεῖται καὶ φθείρεσθαι, θάτερον δὲ καὶ ἐπὶ ^e τοῦ εἶναι. Λανθάνει δὲ μάλιστα ^f τὸ ζη- ⁶ τούμενον ἐν τοῖς μὴ ^g καταλλήλως λεγομένοις. Οἶον ἄνθρωπος ^h τί ἐστὶ ⁱ ζητεῖται διὰ τὸ ἀπλῶς λέγεσθαι, ἀλλὰ μὴ διορίζειν ὅτι τάδε ^k ἢ τόδε. Ἄλλὰ δεῖ ^l διαρθρώσαντας ζητεῖν· εἰ δὲ μή, κοινὸν τοῦ μηθὲν ζητεῖν ^m καὶ τοῦ ζητεῖν τι γίγνεται. Ἐπεὶ δὲ δεῖ ἔχειν τε καὶ ὑπάρχειν τὸ εἶναι, δῆλον ⁿ ὅτι τὴν ὕλην ^o ζητεῖ διὰ τί ἐστίν· οἶον οἰκία ^p ταδί ^q διὰ τί; Ὅτι ὑπάρχει ταδί, ^r ὃ ἦν οἰκία εἶναι. Καὶ ἄνθρωπος ^s ὁδί, ἢ τὸ σῶμα ^t τοῦτο τοδὶ ἔχον. Ὡστε τὸ αἴτιον ζητεῖται τῆς ὕλης· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ εἶδος ᾧ τί ἐστίν· τοῦτο δ' ἡ οὐσία. ^v Φανερόν τοίνυν ὅτι ἐπὶ τῶν ἀπλῶν οὐκ ἐστὶ ζήτησις οὐδὲ δίδαξις, ἀλλ' ἕτερος τρόπος τῆς ζητήσεως τῶν τοιούτων. Ἐπεὶ δὲ ^w τὸ ἐκ τίνος σύνθετον οὕτως ^x ὥστε εἶναι τὸ πᾶν, ^y ἀλλὰ μὴ ὡς σωρὸς ἀλλ' ὡς ἡ συλλαβή, ἢ ^z δὲ συλλαβὴ οὐκ ^a ἐστὶ τὰ στοιχεῖα, ^b οὐδὲ τὸ $\overline{\beta a}$ ταυτὸ τῶ $\overline{\beta}$ καὶ \overline{a} , οὐδ' ^c ἡ σὰρξ πῦρ ^d καὶ γῆ· διαλυθέντων γὰρ ^e τὰ μὲν οὐκέτι ^f ἐστίν, οἶον ἡ σὰρξ καὶ ^g ἡ συλλαβή, ^h τὰ δὲ στοιχεῖα ἐστὶ, καὶ τὸ πῦρ καὶ ἡ γῆ. Ἐστὶν ἴα ⁱ ἄρα τι ἡ συλλαβή, οὐ μόνον τὰ στοι- ⁹ χεῖα τὸ φωνῆεν καὶ ἄφωνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερόν τι· ^k καὶ ἡ

^a τοδὶ Ab. ^b λίθοι καὶ πλίνθοι Ab. ^c δ] ἢ S. ^d ἐστὶ τὸ τίνος Fb. ^e τοῦ τί εἶναι T. ^f τὸ] τί ἐστὶ τὸ Hb. ^g κατ' ἄλλων E.S.T. ^h τί] γρ. καὶ διὰ τί E. ⁱ post ζητεῖται S. καὶ φθείρεσθαι, θάτερον δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ εἶναι. ^k ἢ om. Ab. ^l διορθώσαντας E.T. ^m καὶ τοῦ ζητεῖν τι om. Ab. ⁿ δὴ om. S. ^o ζητῶ T. ^p ταδί om. Ab. ^q διὰ τί; ὅτι] διότι Ab. ^r ὃ ἦν om. Ab. ^s τοδὶ Ab. ^t τοῦτο om. Ab. ^v φανερόν—δίδαξις om. S. ^w τὸ] τῶν Hb. ^x ὡς τὸ Fb. ^y ἀλλὰ] ἄν Ab. ^z δὲ] τε Ab. ^a ἔσται Ab. ^b οὐδὲ ταυτὸ τὸ $\overline{\beta}$ καὶ \overline{a} T, οὐδὲ τῶ $\overline{\beta a}$ αὐτὸ τῶ $\overline{\beta}$ καὶ \overline{a} Ab.Fb.Hb. ^c ἢ om. S. ^d καὶ om. T. ^e τὸ Ab. ^f ἔσται T. ^g ἢ post καὶ om. T. ^h τὰ—συλλαβὴ om. S. ⁱ ἄρα τι ἡ συλλαβή] δὲ τῆς συλλαβῆς Ab.Hb. ^k καὶ ἡ—τι om. T.

σὰρξ οὐ μόνον πῦρ καὶ γῆ ἢ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρόν, ἀλλὰ
 καὶ ἕτερόν τι. ¹ Εἰ τοίνυν ἀνάγκη κάκεινο ἢ στοιχείον ἢ
 ἐκ στοιχείων εἶναι, εἰ μὲν στοιχείον, πάλιν ὁ αὐτὸς ^m ἔσται
 λόγος· ἐκ τούτου γὰρ καὶ πυρὸς καὶ γῆς ἔσται ἢ σὰρξ καὶ
ⁿ ἔτι ἄλλον, ὥστ' εἰς ἀπειρον βαδιεῖται· εἰ δ' ἐκ ^o στοιχείου,
 δῆλον ὅτι οὐχ ἑνὸς ἀλλὰ πλειόνων, ἢ ἐκεῖνο αὐτὸ ἔσται,
 ὥστε πάλιν ἐπὶ ^p τούτου τὸν αὐτὸν ^q ἐροῦμεν λόγον καὶ ἐπὶ
¹¹ τῆς σαρκὸς ἢ συλλαβῆς. Δόξειε ^r δ' ἂν εἶναί τι ^s τοῦτο καὶ
 οὐ στοιχείον, καὶ αἴτιόν γε τοῦ εἶναι ^t τοδὶ μὲν σάρκα τοδὶ
¹² δὲ συλλαβῆν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὀυσία δ'
^v ἐκάστου μὲν τοῦτο· τοῦτο γὰρ αἴτιον ^w πρῶτον τοῦ εἶναι
 ἐπεὶ δ' ἕνια οὐκ οὐσίαι τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ^x ὅσαι οὐσίαι
^y κατὰ φύσιν ^z καὶ φύσει συνεστήκασι, φανείη ^a ἂν ^b καὶ αὐτῇ
 ἢ φύσις οὐσία, ἢ ἔστιν οὐ στοιχείον ἀλλ' ἀρχή. Στοιχείον
 δ' ἔστιν εἰς ὃ διαιρεῖται ἐνυπάρχον ὡς ὕλην, οἶον τῆς συλλα-
 βῆς τὸ $\bar{\alpha}$ καὶ ^c τὸ $\bar{\beta}$.

Η.

¹ Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων ^d συλλογίσασθαι δεῖ, καὶ ^e συνα-
 γαγόντας τὸ κεφάλαιον τέλος ἐπιθεῖναι. Εἴρηται ^f δὲ ὅτι
 τῶν οὐσιῶν ζητεῖται τὰ αἴτια καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοι-
 χεῖα. Οὐσίαι δὲ αἱ μὲν ὁμολογούμεναί εἰσιν ὑπὸ πάντων,
² περὶ δὲ ^g ἐνίων ἰδίᾳ τινὲς ἀπεφῆναντο. Ὅμολογούμεναι μὲν
 αἱ φυσικαί, οἶον πῦρ γῆ ὕδωρ ^h ἀήρ καὶ τᾶλλα τὰ ἀπλά
 σώματα, ἔπειτα τὰ φυτὰ ^h καὶ τὰ μόρια αὐτῶν, καὶ τὰ ζῶα
 καὶ τὰ μόρια τῶν ζῴων, καὶ τέλος ⁱ ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ μόρια
 τοῦ οὐρανοῦ· ἰδίᾳ ^k δὲ τινες οὐσίας λέγουσιν εἶναι τὰ τ' εἶδη

¹ εἰ] ἔτι S. ^m λόγος ἔσται E.S.T. ⁿ ἔτι ἀλλὰ T, εἴ τι ἄλλο Ab.
^o στοιχείων F^b.H^b. ^p τούτου] γε T. ^q λόγον ἐροῦμεν T. ^r δ' om.
 Ab. ^s τοιούτο S.T. ^t τουδὶ—τουδὶ S. ^v ἐκαστον S. ^w τοῦ εἶναι
 πρῶτον Ab. ^x ὅσαι] αἱ Ab. ^y κατὰ φύσιν καὶ om. Ab. ^z καὶ φύσει
 om. S. ^a ἂν] γὰρ ἂν τισι S, ἂν τισι E.T. ^b καὶ] ὅτι Ab, om. E.
^c τὸ om. Ab. ^d συλλογίσεσθαι E.S.T. ^e συναγαγόντα Ab, συνάγοντας
 E.S. ^f γρ. δὲ E. ^g ἰδίων ἰδιά T. ^h ἀήρ et mox καὶ post φυτὰ
 om. T. ⁱ ὁ om. Ab. ^k δέ] τε Ab.

καὶ τὰ μαθηματικά. Ἄλλας δὲ ¹ δὴ συμβαίνει ἐκ τῶν λόγων ³ οὐσίας εἶναι, τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὸ ὑποκείμενον. Ἐπι ἄλλως τὸ γένος μᾶλλον τῶν εἰδῶν καὶ τὸ καθόλου τῶν καθ' ἕκαστα. Τῷ δὲ καθόλου καὶ τῷ γένει καὶ αἱ ιδέαι συνάπτουσιν· κατὰ τὸν αὐτὸν γὰρ λόγον οὐσίαι δοκοῦσιν εἶναι. Ἐπεὶ δὲ τὸ ⁴ τί ἦν εἶναι οὐσία, τούτου δὲ λόγος ὁ ὀρισμός, διὰ τοῦτο περὶ ὀρισμοῦ καὶ περὶ τοῦ καθ' αὐτὸ διώριστα. Ἐπεὶ δὲ ὁ ὀρισμὸς λόγος, ὁ δὲ λόγος μέρη ἔχει, ἀναγκαῖον καὶ περὶ ^m μέρους ἦν ἰδεῖν, ποῖα τῆς οὐσίας μέρη καὶ ποῖα οὐ· καὶ εἰ ταῦτα, καὶ ⁿ τοῦ ^o ὀρισμοῦ. Ἐπι τοίνυν οὔτε τὸ καθόλου οὐσία οὔτε τὸ γένος. Περὶ δὲ ^p τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν μαθημα- ⁵ τικῶν ὕστερον σκεπτέον· παρὰ γὰρ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ^q ταύτας λέγουσιν τινες εἶναι. ^r Νῦν δὲ περὶ τῶν ὁμολογουμένων οὐσιῶν ἐπέλθωμεν. Αὗται δ' εἰσὶν αἱ αἰσθηταί· ^s αἱ δ' αἰσθηταὶ ^t οὐσίαι πᾶσαι ὕλην ἔχουσιν. ^v Ἔστι δ' οὐσία ^w τὸ ⁶ ὑποκείμενον, ἄλλως μὲν ἢ ὕλη (ὕλην δὲ λέγω ^x ἢ μὴ τὸδε τι οὔσα ἐνεργεία δυνάμει ἐστὶ τὸδε ^y τι), ἄλλως δ' ὁ λόγος καὶ ἢ μορφή, ^z ὃ τὸδε τι ὃν τῷ λόγῳ χωριστόν ἐστιν. Τρίτον δὲ τὸ ἐκ τούτων, οὐ γένεσις μόνου καὶ φθορά ἐστι, καὶ χωριστόν ἀπλῶς· τῶν γὰρ κατὰ τὸν λόγον οὐσιῶν αἱ μὲν αἱ δ' οὐ. Ὅτι δ' ἐστὶν οὐσία καὶ ^a ἢ ὕλη, δῆλον· ἐν πάσαις γὰρ ⁷ ταῖς ἀντικειμέναις μεταβολαῖς ἐστὶ τι τὸ ὑποκείμενον ταῖς μεταβολαῖς, οἷον κατὰ τόπον τὸ νῦν μὲν ἐνταῦθα, πάλιν δ' ἄλλοθι, καὶ κατ' αὔξησιν ὃ νῦν μὲν ^b τηλικόνδε, πάλιν δ' ἔλαττον ἢ μείζον, καὶ κατ' ἀλλοίωσιν ὃ νῦν μὲν ὑγιές, πάλιν δὲ κάμνον. Ὅμοίως δὲ καὶ κατ' οὐσίαν ὃ νῦν μὲν ἐν γενέσει, ⁸ πάλιν δ' ἐν φθορᾷ, καὶ νῦν ^c μὲν ὑποκείμενον ὡς τὸδε τι, πάλιν δ' ὑποκείμενον ὡς κατὰ στέρησιν. Καὶ ἀκολουθοῦσι.

¹ δεῖ συμβαίνειν T. ^m μέρους] μερῶν F^b. ⁿ τοῦ] εἰ τοῦ S. ^o ὀρισμένου S. et γρ. E. ^p τῶν post δὲ om. A^b. ^q ταῦτα S. ^r νῦν—αἰσθηταί om. E.T. ^s αἱ αἰσθηταὶ δὲ S. ^t οὔσαι A^b. ^v ἔστιν οὐσίαν S. post lacunam litterarum quattuor. idem addit αἱ δὲ αἰσθηταὶ οὐσίαι πᾶσαι ὕλην ἔχουσιν. ^w γρ. τὰ ὑποκείμενα E. ^x ἢ] εἰ T. ^y τι om. F^b. ^z ὃ om. A^b. ^a ἢ om. E. ^b τηλικόνδε T.A^b, τηλικόν S. ^c μὲν add. E.F^b.

δὴ ^d ταύτη αἰ ἄλλαι μεταβολαί. Τῶν δ' ἄλλων ἢ μιᾷ ἢ ^e δυοῖν αὕτη οὐκ ἀκολουθεῖ· οὐ γὰρ ἀνάγκη, εἴ τι ^f ὕλην ἔχει τοπικὴν, τοῦτο καὶ γεννητὴν καὶ φθαρτὴν ^g ἔχει. Τίς μὲν οὖν διαφορὰ τοῦ ἀπλῶς γίγνεσθαι καὶ μὴ ἀπλῶς, ἐν τοῖς φυσικοῖς εἴρηται.

- 2 Ἐπεὶ ^h δ' ἢ μὲν ὡς ὑποκειμένη καὶ ὡς ὕλη ⁱ οὐσία ὁμολογεῖται, αὕτη δ' ἐστὶν ἢ δυνάμει, λοιπὸν τὴν ὡς ^k ἐνέργειαν οὐσίαν τῶν αἰσθητῶν εἰπεῖν τίς ἐστίν. Δημόκριτος μὲν οὖν τρεῖς διαφορὰς ἕοικεν οἰομένῳ εἶναι· τὸ μὲν γὰρ ὑποκείμενον σῶμα τὴν ὕλην ἐν καὶ ταυτόν, διαφέρειν δὲ ^l ἢ ῥυσμῶ, ὃ ἐστὶ σχῆμα, ἢ τροπῆ, ὃ ἐστὶ θέσις, ἢ διαθιγῆ, ὃ ἐστὶ ^m τάξις. Φαίνονται δὲ πολλαὶ διαφοραὶ οὐσαι, οἷον τὰ μὲν συνθέσει λέγεται τῆς ὕλης, ⁿ ὥσπερ ὅσα κράσει καθάπερ μελίκρατον, τὰ δὲ δεσμῶ οἷον φάκελος, τὰ δὲ κόλλῃ οἷον βιβλίον, τὰ δὲ γόμφῳ οἷον κιβώτιον, τὰ ^o δὲ πλείοσι τούτων, τὰ δὲ θέσει οἷον οὐδὸς καὶ ὑπέρθυρον (ταῦτα γὰρ τῷ κείσθαι πως διαφέρει), τὰ δὲ χρόνῳ οἷον δείπνον καὶ ἄριστον, τὰ δὲ τόπῳ οἷον τὰ πνεύματα, τὰ δὲ τοῖς τῶν αἰσθητῶν πάθεσιν οἷον σκληρότητι καὶ μαλακότητι καὶ πυκνότητι καὶ ^p μανότητι καὶ ξηρότητι καὶ ὑγρότητι· καὶ τὰ μὲν ἐνίοις τούτων τὰ δὲ πᾶσι τούτοις, καὶ ὅλως τὰ μὲν ὑπεροχῆ τὰ δὲ ^q ἐλλείψει. Ὡστε δῆλον ὅτι καὶ τὸ ^r ἐστὶ τοσαυταχῶς λέγεται· οὐδὸς γὰρ ἐστὶν ὅτι οὕτως κείται, καὶ τὸ εἶναι τὸ οὕτως αὐτὸ κείσθαι σημαίνει, καὶ τὸ κρύσταλλον εἶναι τὸ οὕτω πεπυκνωθῆναι. Ἐνίων δὲ ^s τὸ εἶναι καὶ πᾶσι τούτοις ὀρισθήσεται, τῷ τὰ μὲν μεμίχθαι, τὰ δὲ κεκράσθαι, τὰ δὲ δεδέσθαι, τὰ δὲ πεπυκνωθῆναι, τὰ δὲ ταῖς ἄλλαις διαφοραῖς ^t κεχρηῆσθαι, ὥσπερ ^u ἢ χεῖρ ἢ πούς. ^v Ληπτέα οὖν τὰ γένη τῶν διαφορῶν· αὐταὶ γὰρ ^w ἀρχαὶ ἔσονται τοῦ εἶναι, οἷον τὰ τῷ μάλλον καὶ ἥττον ἢ πυκνῶ καὶ μανῶ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς

^d ταῦτα T. ^e δυοῖν S.T. ^f ἔχει ὕλην E.S.T. ^g ἔχει T. ^h δ' ἢ] δὴ F^b. ⁱ ὁμολογεῖται εἶναι οὐσία F^b. ^k ἐνεργεία A^b.F^b. ^l ἢ om. F^b. ^m ὥσπερ om. A^b. ⁿ δὲ ἐν πλείοσι A^b. ^o μανότητι] ἀραιότητι A^b. ^p ἐστὶ] ἔχειν T. ^q τὸ εἶναι] τὸ εἶδος A^b. ^r ἢ ante χεῖρ om. A^b. ^s ληπτέον E. ^t ἀρχαὶ om. T.

τοιούτοις· πάντα γὰρ ταῦτα ^v ὑπεροχὴ καὶ ἔλλειψίς ἐστιν. Εἰ δέ τι σχήματι ἢ λειότητι καὶ τραχύτητι, πάντα εὐθεῖ καὶ 5
καμπύλῳ. Τοῖς δὲ τὸ εἶναι τὸ μεμίχθαι ἔσται, ἀντικειμέ-
νως δὲ ^w τὸ μὴ εἶναι. Φανερόν ^x δὴ ἐκ τούτων ὅτι εἴπερ ἡ
οὐσία αἰτία τοῦ εἶναι ἕκαστον, ὅτι ἐν τούτοις ζητητέον τί
τὸ αἴτιον τοῦ εἶναι τούτων ἕκαστον. Οὐσία μὲν οὖν οὐθέν 6
τούτων οὐδὲ συνδυαζόμενον, ὅμως δὲ τὸ ἀνάλογον ἐν ἐκάστῳ.
Καὶ ὡς ἐν ταῖς οὐσίαις τὸ τῆς ὕλης κατηγορούμενον αὐτῇ
ἢ ἐνέργεια, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ὀρισμοῖς μάλιστα. Οἶον εἰ
οὐδὸν δέοι ὀρίσασθαι, ξύλον ἢ λίθον ὡδὶ κείμενον ἐρουῦμεν,
καὶ οἰκίαν πλίνθους καὶ ξύλα ὡδὶ κείμενα. Ἡ ^y ἔτι καὶ τὸ 7
οὐ ἔνεκα ἐπ' ἐνίων ἐστίν. Εἰ δὲ κρύσταλλον, ὕδωρ πεπηγὸς
ἢ πεπυκνωμένον ὡδί. Συμφωνία δὲ ὀξέος καὶ βαρέος μίξις
τοιαδί· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Φανερόν
δὴ ἐκ τούτων ὅτι ἡ ἐνέργεια ἄλλη ἄλλης ὕλης καὶ ὁ λόγος·
τῶν μὲν γὰρ ἡ σύνθεσις, τῶν δ' ἡ μίξις, τῶν δ' ἄλλο τι τῶν
εἰρημένων. Διὸ τῶν ὀριζομένων οἱ μὲν λέγοντες τί ἐστίν 8
οἰκία, ὅτι λίθοι πλίνθοι ξύλα, ^z τὴν δυνάμει οἰκίαν λέγουσιν,
ὕλη γὰρ ταῦτα· οἱ δὲ ἀγγεῖον σκεπαστικὸν ^a σωμάτων καὶ
χρημάτων, ἢ τι ^b καὶ ἄλλο τοιούτον ^c προσθέντες, τὴν ^d ἐνε-
ργεῖα λέγουσιν· οἱ δ' ἄμφω ταῦτα ^e συντιθέντες τὴν ^f τρίτην
καὶ τὴν ἐκ τούτων οὐσίαν. Ἐοικε γὰρ ὁ μὲν ^g διὰ τῶν δια-9
φορῶν λόγος τοῦ εἶδους καὶ τῆς ἐνεργείας εἶναι, ὁ δ' ἐκ τῶν
^h ἐνυπαρχόντων τῆς ὕλης μάλλον. Ὁμοίως δὲ καὶ ⁱ οἶους
Ἄρχύτας ἀπεδέχετο ὄρους· τοῦ συνάμφω γὰρ εἰσιν. Οἶον
τί ἐστι νηνεμία; Ἡρεμία ἐν πλήθει ἀέρος· ὕλη μὲν ^k γὰρ ὁ
ἀήρ, ἐνέργεια δὲ καὶ οὐσία ἢ ἡρεμία. Τί ἐστι γαλήνη; 10
Ὁμαλότης ^l θαλάττης· τὸ μὲν ὑποκείμενον ὡς ὕλη ἢ θά-
λαττα, ἢ δ' ἐνέργεια καὶ ^m ἢ μορφὴ ἢ ὀμαλότης. Φανερόν
δὴ ἐκ τῶν εἰρημένων τίς ἢ αἰσθητὴ οὐσία ἐστὶ καὶ πῶς· ἢ μὲν

^v ὑπεροχὴ καὶ ἐλλείψει A^b. ^w τὸ μὴ] τῷ εἶναι τὸ μὴ T. ^x δὲ S.
^y ἔτι] ὅτι T. ^z τῇ E.T.A^b. ^a χρημάτων καὶ σωμάτων E.T. ^b καὶ
om. E.A^b. ^c προστιθέντες T. ^d ἐνεργεῖαν codices. ^e τιθέντες E.S.
^f πρώτην T. ^g διὰ] δὴ T. ^h ὑπαρχόντων T. ⁱ οἶους E.S. ^k γὰρ
add. A^b. ^l θαλάσσης A^b. ^m ἢ utrumque om. A^b.

γὰρ ὡς ὕλη, ἢ δ' ὡς μορφή ὅτι ἐνέργεια· ἢ δὲ τρίτη ἢ ἐκ τούτων.

- 3 Δεῖ δὲ μὴ ἀγνοεῖν ὅτι ἐνίοτε λανθάνει πότερον σημαίνει τὸ ὄνομα τὴν σύνθετον οὐσίαν ἢ τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν μορφήν, οἷον ἢ οἰκία πότερον σημείον τοῦ κοινοῦ ὅτι σκέπασμα ἐκ ^α πλίνθων καὶ λίθων ὡδὶ κειμένων, ἢ τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ εἶδους ὅτι σκέπασμα, καὶ γραμμὴ πότερον δυὰς ἐν μήκει ἢ ὅτι δυὰς, καὶ ζῶον πότερον ψυχὴ ἐν σώματι ἢ ψυχὴ· αὕτη ^β γὰρ οὐσία καὶ ἐνέργεια σώματός τινος. Εἴη δ' ἂν καὶ ἐπ' ἀμφοτέροις ^ο τὸ ζῶον, οὐχ ὡς ἐνὶ λόγῳ λεγόμενον ἀλλ' ὡς πρὸς ἓν. Ἄλλὰ ταῦτα πρὸς μὲν τι ἄλλο διαφέρει, πρὸς δὲ τὴν ζήτησιν τῆς οὐσίας τῆς αἰσθητῆς οὐθέν· τὸ γὰρ τί ἦν ^γ εἶναι τῷ εἶδει καὶ τῇ ἐνεργείᾳ ὑπάρχει. ^ρ Ψυχὴ μὲν γὰρ καὶ ψυχὴ εἶναι ταυτόν, ἀνθρώπῳ δὲ καὶ ἄνθρωπος οὐ ταυτόν, εἰ μὴ καὶ ἢ ψυχὴ ἄνθρωπος λεχθήσεται· οὕτω ^δ δὲ τινὶ μὲν τινὶ δ' οὐ. Οὐ φαίνεται δὲ ζητοῦσιν ἢ συλλαβὴ ἐκ τῶν στοιχείων οὐσα καὶ συνθέσεως, ^ρ οὐδ' ἢ οἰκία πλίνθοι τε καὶ σύνθεσις. Καὶ τοῦτο ὀρθῶς· οὐ γὰρ ἐστὶν ἢ σύνθεσις ^σ οὐδ' ἢ ^μ μίξις ἐκ τούτων ὧν ἐστὶν ^τ ἢ σύνθεσις ἢ μίξις. Ὁμοίως δὲ οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐθέν, οἷον ^ν εἰ ὁ οὐδὸς θέσει, οὐκ ἐκ τοῦ οὐδοῦ ἢ θέσις, ἀλλὰ μάλλον οὗτος ἐξ ἐκείνης. Οὐδὲ δὲ ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ τὸ ζῶον καὶ δίπουν, ἀλλὰ τι δεῖ εἶναι ὁ παρὰ ^ω ταῦτά ἐστιν, εἰ ταῦθ' ὕλη, ^κ οὔτε δὲ στοιχείον οὐτ' ἐκ στοιχείου, ἀλλ' ἢ οὐσία· ὁ ἐξαιροῦντες τὴν ὕλην λέγουσιν.
- 5 Εἰ οὖν τοῦτ' αἴτιον τοῦ εἶναι καὶ οὐσία τοῦτο, αὐτὴν ἂν τὴν οὐσίαν λέγοιεν. Ἀνάγκη δὲ ταύτην ἢ αἰδῖον εἶναι ἢ ^υ φθαρτὴν ἄνευ τοῦ φθείρεσθαι καὶ γεγενῆσθαι ἄνευ τοῦ γίγνεσθαι. Δέδεικται δὲ καὶ δεδήλωται ἐν ^ζ ἄλλοις ὅτι τὸ εἶδος οὐθεὶς ποιεῖ οὐδὲ ^α γεννᾶ, ἀλλὰ ποιεῖται τόδε, γίγνεται δὲ τὸ ἐκ ^β τούτων. Εἰ δ' εἰσὶ τῶν φθαρτῶν αἱ οὐσῖαι χωρισταί, οὐθέν

^α πλίνθων καὶ ξύλων καὶ S. ^ο τὸ om. E. ^ρ ψυχὴ et ψυχὴ Ab, omisso εἶναι. ^β δὲ] δ' ἐπὶ Ab, μὲν T. ^γ οὐδ' ἢ—sect. 11. εἴπερ ἐστὶ om. T. ^δ οὐδ'] καὶ E. ^ε τὴ add. Ab. ^ν εἰ ὁ om. E, ὁ om. Fb. ^ω ταῦτά] τὰ ἄλλα Ab. ^κ οὔτε δὲ] ὁ οὔτε Ab. ^υ φθαρτὸν Fb. ^ζ ἄλλοις Fb. ^α γεννᾶται E.

πω δῆλον· πλὴν ὅτι ^b γ' ἐνίων οὐκ ἐνδέχεται δῆλον, ὅσα μὴ οἶόν τε παρὰ τὰ τινὰ εἶναι, οἶον οἰκίαν ἢ σκεῦος. Ἔσως μὲν οὖν οὐδ' οὐσίαι εἰσὶν ^c οὔτ' αὐτὰ ταῦτα οὔτε τι τῶν ἄλλων ὅσα μὴ φύσει συνέστηκεν· τὴν γὰρ φύσιν ^d μόνην ἂν τις θείη τῶν ἐν τοῖς φθαρτοῖς οὐσίαν. Ὡστε ἡ ἀπορία ἦν οἱ Ἄν-7 τισθένειοι καὶ οἱ οὔτως ἀπαίδευτοὶ ἠπόρουν, ἔχει τινὰ καιρόν, ὅτι οὐκ ἔστι τὸ τί ἔστιν ὀρίσασθαι (τὸν γὰρ ὄρον λόγον εἶναι μακρόν), ἀλλὰ ποῖον μὲν τί ἔστιν ^e ἐνδέχεται καὶ διδάξαι, ὡσπερ ἄργυρον, τί μὲν ἔστιν, οὔ, ὅτι δ' οἶον καττίτερος. Ὡστ' οὐσίας ἔστι μὲν ἧς ἐνδέχεται εἶναι ὄρον καὶ ⁸ λόγον, οἶον τῆς συνθέτου, εἴαν τε αἰσθητὴ εἴαν τε νοητὴ ^f ἦ· ἐξ ὧν δ' αὕτη πρώτων, οὐκ ἔστιν, εἴπερ τι κατὰ τινος σημαίνει ὁ λόγος ὁ ὀριστικός, καὶ δεῖ τὸ μὲν ὡσπερ ὕλην εἶναι, τὸ δὲ ⁹ ὡς μορφήν. Φανερόν δὲ καὶ διότι, εἴπερ ^h εἰσὶ πως ⁹ ἀριθμοὶ αἱ οὐσίαι, οὔτως εἰσὶ καὶ οὐχ ὡς τινες λέγουσι μονάδων· ὅ τε γὰρ ὀρισμὸς ἀριθμὸς τις (διαιρετός τε γὰρ καὶ εἰς ἀδιαίρετα· οὐ γὰρ ἄπειροὶ οἱ λόγοι) καὶ ὁ ἀριθμὸς δὲ ⁱ τοιοῦτος. Καὶ ὡσπερ οὐδ' ἀπ' ἀριθμοῦ ἀφαιρεθέντος τινὸς ἢ ¹⁰ προστεθέντος, ἐξ ὧν ὁ ἀριθμὸς ἔστιν, οὐκέτι ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς ^k ἔστιν ἀλλ' ἕτερος, καὶν τοῦλάχιστον ἀφαιρεθῆ ἢ προστεθῆ, οὔτως οὐδὲ ὁ ὀρισμὸς οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι οὐκέτι ἔσται ἀφαιρεθέντος τινὸς ἢ προστεθέντος. Καὶ τὸν ἀριθμὸν δεῖ εἶναι ^l τι ^φ εἰς, ^m ὃ νῦν οὐκ ἔχουσι λέγειν τίνι εἰς, ⁿ εἴπερ ἔστιν εἰς. ^o Ἡ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀλλ' οἶον σωρός, ἢ εἴπερ ἔστί, λεκτέον ¹¹ τί τὸ ποιοῦν ἐν ἐκ πολλῶν. Καὶ ὁ ὀρισμὸς εἰς ἔστιν ὁμοίως δὲ οὐδὲ τοῦτον ἔχουσι λέγειν. Καὶ τοῦτ' εἰκότως συμβαίνει τοῦ αὐτοῦ γὰρ λόγου, καὶ ^p ἢ οὐσία ἐν οὔτως, ἀλλ' οὐχ ὡς λέγουσὶ τινες οἶον μονάς ^p τις οὔσα ἢ στιγμή, ἀλλ' ἐντελέχεια καὶ φύσις τις ἐκάστη. Καὶ ὡσπερ οὐδὲ ὁ ἀριθμὸς ἔχει ¹² τὸ μάλλον ^q καὶ ἦττον, οὐδ' ἢ κατὰ τὸ εἶδος οὐσία, ἀλλ'

^b γ'] γ' ἐπ' F^b. ^c οὔτ'] οὐδέ τι margo E: ceteri οὐδέ. ^d μόνον γρ. E. ^e ἐνδέχασθαι A^b. ^f ἦ om. A^b.F^b. ^g ὡς om. A^b. ^h εἰσὶν ἀριθμοὶ οὐσίαι F^b. ⁱ τοιοῦτον E. ^k ἔστιν ante ἀλλ' om. A^b. ^l τι φ'] αἰτίω A^b. ^m ὃ—εἰς om. E. ⁿ εἴπερ ἔστιν om. A^b. ^o ἢ prius om. A^b. ^p ἢ et mox τις om. T. ^q καὶ τὸ ἦττον T.

εἴπερ, ἢ μετὰ τῆς ὕλης. Περὶ μὲν οὖν γενέσεως καὶ φθορᾶς τῶν λεγομένων οὐσιῶν, πῶς ^τ ἐνδέχεται καὶ πῶς ἀδύνατον, ^ς καὶ περὶ τῆς εἰς τὸν ἀριθμὸν ἀναγωγῆς, ἔστω μέχρι τούτων διωρισμένον.

- 4 Περὶ δὲ τῆς ὑλικῆς οὐσίας δεῖ μὴ λανθάνειν ὅτι εἰ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πάντα ^τ πρώτου ἢ τῶν αὐτῶν ὡς πρώτων καὶ ^ν ἢ αὐτὴ ὕλη ὡς ἀρχὴ τοῖς γιγνομένοις, ὅμως ἔστι τις οἰκεία ἐκάστου, οἷον φλέγματός ^ω ἔστι πρώτη ὕλη τὰ γλυκέα ἢ λιπαρά, χολῆς δὲ τὰ πικρά ἢ ἄλλ' ἄττα. ^χ Ἴσως δὲ ταῦτα ^z ἐκ τοῦ αὐτοῦ. Γίγνονται δὲ πλείους ὕλαι τοῦ αὐτοῦ, ὅταν θατέρου ἢ ἑτέρα ἢ, οἷον φλέγμα ἐκ λιπαροῦ καὶ γλυκέος, ^γ εἰ τὸ λιπαρὸν ἐκ τοῦ γλυκέος, ἐκ δὲ χολῆς ^z τῷ ἀναλύεσθαι εἰς ^α τὴν πρώτην ὕλην τὴν χολήν. Διχῶς γὰρ τόδ' ἐκ τούδε, ἢ ὅτι πρὸ ὁδοῦ ἔσται ἢ ὅτι ἀναλυθέντος εἰς τὴν ἀρχήν. ¹ Ἐνδέχεται δὲ μιᾶς τῆς ὕλης οὐσης ἕτερα γίγνεσθαι διὰ τὴν κινουσαν αἰτίαν, οἷον ἐκ ξύλου ^β καὶ κιβωτὸς καὶ κλίμη. ¹ Ἐνίων δ' ἑτέρα ἢ ὕλη ἐξ ἀνάγκης ἑτέρων ὄντων, οἷον πρίων οὐκ ἂν γένοιτο ἐκ ξύλου, ^γ οὐδ' ἐπὶ τῇ κινούσῃ αἰτία τοῦτο. ⁴ οὐ γὰρ ποιήσει πρίονα ἐξ ἐρίου ^δ ἢ ξύλου. ^ε Εἰ δ' ἄρα τὸ αὐτὸ ἐνδέχεται ἐξ ἄλλης ^φ ὕλης ποιῆσαι, δῆλον ὅτι ἢ τέχνη καὶ ἢ ἀρχὴ ^ς ἢ ὡς κινουσα ἢ αὐτὴ· εἰ γὰρ καὶ ἢ ὕλη ἑτέρα καὶ τὸ κινουῦν, καὶ τὸ γεγονός. ^ν Ὅταν δὲ τις ζητῇ ^h τί τὸ αἴτιον, ἐπεὶ πλεοναχῶς τὰ αἴτια λέγεται, πάσας δεῖ λέγειν ⁵ τὰς ἐνδεχομένας αἰτίας. Οἷον ἀνθρώπου τίς αἰτία ὡς ὕλη; ¹ Ἄρα τὰ καταμήνια; Τί δ' ὡς κινουῦν; ¹ Ἄρα τὸ σπέρμα; Τί δ' ὡς τὸ εἶδος; Τὸ τί ἦν εἶναι. Τί δ' ὡς οὐ ἕνεκα; Τὸ τέλος. ¹ Ἴσως δὲ ταῦτα ἄμφω τὸ αὐτό. Δεῖ δὲ τὰ ἐγγύτατα αἴτια λέγειν. Τίς ^ι ἢ ὕλη; Μὴ πῦρ ἢ γῆν, ἀλλὰ ⁶ τὴν ἴδιον. Περὶ μὲν οὖν ^κ τὰς φυσικὰς οὐσίας καὶ γεννητὰς

^τ τ' add. Ab. ^ς καὶ om. T. ^τ πρώτου] πρώτα Fb. ^ν ἢ om. Ab. ^ω ἔστι πρώτη ὕλη om. Ab. ^χ Ἴσως δὲ] Ἴσως δὲ καὶ T. ^γ εἰ—γλυκέος om. T. ^z τὸ T. ^α τὴν post εἰς om. T. ^β καὶ post ξύλου om. Ab. ^γ οὐδ'] ὡς δ' T. ^δ ἢ ἐκ ξύλου Ab. ^ε εἰ] τι Ab. ^φ ὕλης om. Ab.Fb. ^ς ἢ ante ὡς add. E. ^h τί om. Ab. ^ι ἢ] ὡς Ab. ^κ τὰς ἄλλας αἰτίας καὶ γενικὰς T. αἰτίας etiam γρ. Ab.

ἀνάγκη οὕτω μετιέναι, εἴ τις μέτεισιν ὀρθῶς, εἴπερ ¹ ἄρα αἰτία τε ταῦτα καὶ τосαῦτα, καὶ δεῖ τὰ αἰτία γνωρίζειν. ^m Ἐπὶ δὲ τῶν φυσικῶν μὲν αἰδίων δὲ οὐσιῶν ἄλλος λόγος. Ἴσως γὰρ ἓνια οὐκ ἔχει ὕλην, ἢ οὐ τοιαύτην ἀλλὰ μόνον κατὰ τόπον κινητήν. Οὐδ' ὅσα ⁿ δὴ φύσει μὲν μή, οὐσία δέ, ⁷ οὐκ ἔστι τούτοις ^o ὕλη, ^p ἀλλὰ τὸ ὑποκείμενον ἢ οὐσία. Οἶον τί αἰτιον ἐκλείψεως, τίς ὕλη; Οὐ γὰρ ἔστιν, ἀλλ' ἡ σελήνη τὸ πάσχον. Τί ^q δ' αἰτιον ὡς κινήσαν καὶ ^r φθείραν τὸ φῶς; Ἡ γῆ. Τὸ δ' οὐ ^s ἔνεκα ἴσως οὐκ ἔστιν. Τὸ δ' ὡς εἶδος ὁ λόγος, ἀλλ' ἀδηλος, εἰ μὴ μετὰ τῆς αἰτίας ἢ ὁ λόγος. Οἶον τί ἐκλείψις; Στέρησις φωτός. Ἐὰν δὲ προσ- ⁸ τεθῆ ^t τὸ ὑπὸ γῆς ἐν μέσῳ γιγνομένης, ὁ σὺν τῷ αἰτίῳ λόγος οὗτος. Ὑπνου δ' ἀδηλον τί τὸ πρῶτον πάσχον. Ἄλλ' ὅτι τὸ ζῶον; Ναί, ἀλλὰ τοῦτο κατὰ τί, καὶ τί πρῶτον; Καρδία ἢ ἄλλο τι. Ἐἴτα ὑπὸ τίνος; Εἴτα τί τὸ πάθος τὸ ἐκείνου καὶ μὴ τοῦ ὄλου; Ὅτι ἀκινήσια ^w τοιαδί; Ναί, ἀλλ' αὕτη τῷ τί πάσχειν τὸ πρῶτον;

^x Ἐπεὶ δ' ἓνια ἄνευ γενέσεως καὶ φθορᾶς ^y ἔστι καὶ οὐκ ⁵ ἔστιν, οἶον αἰ στιγμαί, ^z εἴπερ εἰσί, καὶ ὅλως τὰ εἶδη ^a καὶ αἰ μορφαί (οὐ γὰρ τὸ λευκὸν γίγνεται ἀλλὰ τὸ ξύλον ^b λευκόν, ^c εἰ ἔκ τινος καὶ τί πᾶν τὸ γιγνόμενον γίγνεται), οὐ πάντα ἂν τᾶναντία ^d γίγνοιτο ἐξ ἀλλήλων, ἀλλ' ἐτέρως λευκὸς ἄνθρωπος ἐκ μέλανος ἀνθρώπου καὶ λευκὸν ἐκ μέλανος οὐδὲ παντὸς ὕλη ἔστιν ἀλλ' ^e ὅσων γένεσις ἔστι καὶ μεταβολὴ εἰς ἀλληλα. Ὅσα δ' ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν ἔστιν ἢ μή, ² οὐκ ἔστι τούτων ὕλη. Ἐχει δ' ἀπορίαν πῶς πρὸς τᾶναντία ἢ ὕλη ^f ἢ ἐκάστου ἔχει. Οἶον εἰ τὸ σῶμα δυνάμει ^g ὑγιαίνον, ἐναντίον δὲ νόσος ὑγεία, ἄρα ἄμφω δυνάμει; Καὶ τὸ

¹ ἄρα om. A^b. ^m περὶ F^b. ⁿ δὴ om. T. ^o ἢ ὕλη A^b. ^p ἀλλὰ—
ὕλη om. T. ^q δ' om. E. T. ^r φθείρον T. ^s ἔνεκα καὶ ἴσως T.
^t τὸ add. A^b. ^v εἴτα] ἢ τὰ T. ^w τοιάδ' εἶναι ἀλλ' A^b. ^x ἐπειδὴ
δ' F^b. ^y εἰσὶ καὶ οὐκ εἰσὶν F^b. ^z εἴπερ εἰσὶ] αἰ ἀφαί F^b. ^a καὶ
αἰ μορφαί om. E. T. ^b λευκὸν ante ξύλον F^b, om. T. ^c εἰ] ἢ
E. T. ^d γίγνοιτο A^b. ^e ὅσων T. ^f ἢ om. F^b. ^g ὑγιαίνει T,
ὑγιαίνον E.

ὔδωρ δυνάμει οἶνος καὶ ὄξος; ἠ Ἡ τοῦ μὲν καθ' ἠ ἔξιν καὶ
κατὰ τὸ εἶδος ὕλη, τοῦ δὲ κατὰ στέρησιν ¹ καὶ φθορὰν τὴν
3 παρὰ φύσιν; ἠ Ἀπορία ^k δέ τις ἔστι καὶ διὰ τί ὁ οἶνος οὐχ
ὕλη τοῦ ὄξους οὐδὲ δυνάμει ὄξος (καίτοι γίγνεται ἐξ αὐτοῦ
ὄξος) καὶ ὁ ζῶν δυνάμει νεκρός. ἠ Ἡ οὐ, ἀλλὰ κατὰ συμ-
βεβηκὸς αἰ φθοραί, ἠ δὲ τοῦ ζῶου ὕλη ¹ αὐτὴ κατὰ φθορὰν
νεκροῦ δύνاميς ^m καὶ ὕλη, καὶ τὸ ὔδωρ ὄξους; Γίγνεται γὰρ
4 ἐκ τούτων ὡσπερ ἐξ ἡμέρας νύξ. Καὶ ὅσα δὴ οὕτω μετα-
βάλλει εἰς ἄλληλα, εἰς τὴν ὕλην δεῖ ἐπανελθεῖν, ⁿ οἶον ^ο εἰ ἐκ
νεκροῦ ζῶον, εἰς τὴν ὕλην πρῶτον, εἰθ' οὕτω ζῶον καὶ τὸ
ὄξος ^p εἰς ὔδωρ, εἰθ' οὕτως οἶνος.

6 Περὶ δὲ τῆς ἀπορίας τῆς εἰρημένης περὶ τε τοὺς ὀρισμοὺς
^q καὶ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς, τί αἴτιον τοῦ ἐν εἶναι; ^r Πάντων
γὰρ ὅσα πλείω μέρη ἔχει καὶ μὴ ἐστίν οἶον σωρὸς τὸ ^s πᾶν
ἀλλ' ἔστι τι ^t τὸ ὅλον παρὰ τὰ μόρια, ἔστι τι αἴτιον, ^v ἐπεὶ
καὶ ἐν τοῖς σώμασι τοῖς μὲν ἀφή αἰτία τοῦ ἐν εἶναι, τοῖς δὲ
² γλισχρότης ἢ τι πάθος ἕτερον τοιοῦτον. ἠ Ὁ δ' ὀρισμὸς λό-
γος ἐστὶν εἰς οὐ συνδέσμῳ καθάπερ ἠ Ἰλιάς, ἀλλὰ τῷ ^w ἐνὸς
εἶναι. Τί ^x οὖν ἐστὶν ὁ ποιεῖ ἐν τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ τί ἐν
ἀλλ' οὐ πολλά, οἶον τό τε ζῶον καὶ τὸ δίπουν, ἄλλως τε ^y δὴ
καὶ εἰ ἔστιν, ὡσπερ φασί τινες, αὐτό τι ζῶον καὶ αὐτὸ δί-
3 πουν. Διὰ τί γὰρ οὐκ ἐκείνα ^z αὐτὰ ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ, καὶ
ἔσοντα κατὰ μέθεξιν ^a οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἀνθρώπου οὐδενὸς
ἀλλὰ δυοῖν, ζῶου καὶ δίποδος; Καὶ ὅλως δὴ οὐκ ἂν εἴη ^b ὁ
ἄνθρωπος ἐν ἀλλὰ πλείω, ζῶον καὶ δίπουν. Φανερόν δὴ ὅτι
οὕτω μὲν μετιοῦσιν ὡς εἰώθασιν ὀρίζεσθαι καὶ ^c λέγειν, οὐκ
4 ἐνδέχεται ἀποδοῦναι καὶ λῦσαι τὴν ἀπορίαν. Εἰ δ' ἐστίν,
ὡσπερ λέγομεν, τὸ μὲν ὕλη τὸ δὲ μορφή, καὶ τὸ μὲν δυνάμει
τὸ δ' ἐνεργεία, οὐκέτι ἀπορία δόξειεν ἂν εἶναι τὸ ζητούμενον.

ἠ ἔξιν καὶ] ἔξιν ἢ Ab. ⁱ καὶ κατὰ φθορὰν E. ^k δέ τις] δ' ἔτι Ab.
¹ αὐτὴ T. ^m καὶ ἢ ὕλη T. ⁿ οἶον om. T. ^ο εἰ om. E, εἰ ἐκ om. Ab.
^p εἰς om. T. ^q καὶ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς om. F^b, περὶ om. T. ^r πάντα
E.Ab. ^s ἅπαν Ab. ^t τὸ om. γρ. E. ^v ἐπεὶ] εἰ T. ^w ἐν, omisso
εἶναι, T. ^x οὖν om. T. ^y δὴ] δὲ T.F^b, om. Ab. ^z αὐτοάνθρωπος
Ab.F^b. ^a οἱ] οἶον Ab. ^b ὁ om. T. ^c λέγουσιν T.

Ἔστι γὰρ αὕτη ἡ ἀπορία ἢ αὐτὴ καὶ ^dεἰ ^eὁ ὄρος εἴη ἱματίου
ὁ στρογγύλος χαλκός· εἴη γὰρ ἂν σημεῖον τοῦνομα τοῦτο
τοῦ λόγου, ὥστε τὸ ζητούμενόν ἐστι τί αἴτιον τοῦ ἐν εἶναι
^fτὸ στρογγύλον καὶ ^gτὸν χαλκόν. Οὐκέτι ^hδ' ἡ ἀπορία ⁵
φαίνεται, ὅτι τὸ μὲν ὕλη τὸ δὲ μορφή. Τί οὖν ⁱτούτου
αἴτιον τοῦ τὸ δυνάμει ὄν ἐνεργεία εἶναι, παρὰ τὸ ποιῆσαν,
ἐν ὅσοις ἐστὶ γένεσις; Οὐθὲν γὰρ ἐστὶν αἴτιον ἕτερον τοῦ
τὴν δυνάμει σφαῖραν ἐνεργεία εἶναι σφαῖραν, ἀλλὰ τοῦτ' ἦν
τὸ τί ἦν εἶναι ἑκατέρω. Ἔστι δὲ τῆς ὕλης ἢ μὲν νοητὴ ἢ δ' ⁶
αἰσθητή, καὶ ἀεὶ τοῦ λόγου τὸ μὲν ὕλη τὸ δ' ^kἐνεργεία ἐστὶν,
οἷον ^lὁ κύκλος σχῆμα ἐπίπεδον. Ὅσα δὲ μὴ ἔχει ὕλην, μήτε
νοητὴν μήτε αἰσθητήν, εὐθὺς ὅπερ ἐν τι εἶναι ^mἐστὶν ἑκα-
στον, ὥσπερ καὶ ὅπερ ὄν τι, τὸ ⁿτόδε, τὸ ποιόν, τὸ ποσόν.
Διὸ ^oκαὶ οὐκ ^pἔνεστιν ἐν τοῖς ὀρισμοῖς οὔτε τὸ ὄν οὔτε τὸ
ἐν, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι εὐθὺς ἐν τί ἐστὶν ὥσπερ καὶ ὄν τι. Διὸ ⁷
^qκαὶ οὐκ ἐστὶν ἕτερόν τι αἴτιον τοῦ ἐν εἶναι ^rοὔθενι τούτων,
οὐδὲ τοῦ ὄν τι εἶναι· εὐθὺς γὰρ ἑκαστόν ἐστὶν ὄν τι καὶ ἐν
τι, οὐχ ὡς ἐν γένει τῷ ὄντι καὶ τῷ ἐνί, οὐδ' ὡς χωριστῶν
ὄντων παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα. Διὰ ταύτην δὲ τὴν ἀπορίαν ⁸
οἱ μὲν μέθεξι λέγουσι, καὶ αἴτιον τί τῆς μεθέξεως καὶ τί τὸ
μετέχειν ἀποροῦσιν· οἱ δὲ συνουσίαν ψυχῆς, ὥσπερ Λυκό-
φρων φησὶν εἶναι τὴν ἐπιστήμην τοῦ ἐπίστασθαι καὶ ψυχῆς·
οἱ δὲ σύνθεσιν ἢ σύνδεσμον ψυχῆς σώματι τὸ ζῆν. Καίτοι ⁹
ὁ αὐτὸς λόγος ἐπὶ πάντων· καὶ γὰρ τὸ ὑγιαίνειν ἐστὶ ἢ
συνουσία ἢ σύνδεσμος ἢ σύνθεσις ^sψυχῆς καὶ ὑγείας, καὶ τὸ
τὸν χαλκὸν εἶναι τρίγωνον σύνθεσις χαλκοῦ καὶ τριγώνου,
καὶ τὸ λευκὸν ^tεἶναι σύνθεσις ἐπιφανείας καὶ λευκότητος. Αἴ-
τιον δ' ὅτι δυνάμει καὶ ἐντελεχείας ζητοῦσι ^vλόγον ^wἐνο-
ποιὸν καὶ διαφοράν. ^xἜστι δ', ὥσπερ εἴρηται, ^yκαὶ ἡ ¹⁰

^d εἰ] εἴη T. ^e ὁ prius om. A^b.F^b, alterum om. E. ^f τὸ] τὸν T.
^g τὸν] τὸ γρ. E. ^h δ' ἢ] δὴ E.T. ⁱ τούτου τὸ αἴτιον A^b. ^k ἐνεργεία E.
^l ὁ om. A^b. ^m ἑκαστόν ἐστὶν F^b. ⁿ τόδε] τοῦτο γρ. E. ^o καὶ om. F^b.
^p ἔνεστιν] ἐστὶν T. ^q καὶ post διὸ add. E. ^r οὔθενι] οὐδὲ ἐνί A^b.
^s ψυχῆς—σύνθεσις om. T. ^t εἶναι] ἐν εἶναι καὶ T. ^v λόγον om. E.T.
^w ἐν ὑποίον T, τὸ ἐνοποιόν E. ^x ἐν ἐστὶ A^b. ^y καὶ post εἴρηται om. A^b.

ἐσχάτη ὕλη καὶ ἡ μορφή ^z ταυτὸ καὶ δυνάμει, ^a τὸ δὲ ἐνεργεία. Ὡστε ὁμοιον τὸ ζητεῖν τοῦ ἐνὸς τί αἴτιον καὶ τοῦ ἐν εἶναι· ἐν γὰρ τι ἕκαστον, καὶ τὸ δυνάμει καὶ τὸ ἐνεργεία ^b ἐν πῶς ἐστίν. Ὡστε αἴτιον οὐθὲν ἄλλο πλὴν ^c εἴ τι ὡς κινήσαν ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν. Ὅσα δὲ μὴ ἔχει ὕλην, πάντα ἀπλῶς ὅπερ ^d ὄντα τι.

Θ.

Περὶ μὲν οὖν τοῦ πρώτως ὄντος καὶ πρὸς ὃ ^e πᾶσαι αἱ ἄλλαι κατηγορίαι τοῦ ὄντος ἀναφέρονται εἶρηται, περὶ τῆς οὐσίας. Κατὰ γὰρ τὸν τῆς οὐσίας λόγον λέγεται τᾶλλα ὄντα, τό τε ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν καὶ τᾶλλα τὰ οὕτως λεγόμενα· πάντα γὰρ ἔξει τὸν τῆς οὐσίας λόγον, ὥσπερ εἴπομεν ² ἐν ^f τοῖς πρώτοις ^g λόγοις. Ἐπεὶ δὲ λέγεται τὸ ὄν τὸ μὲν ^h τὸ τί ἢ ⁱ ποιὸν ἢ ποσόν, τὸ δὲ κατὰ δύνάμιν καὶ ἐντελέχειαν καὶ κατὰ τὸ ἔργον, διορίσωμεν καὶ περὶ δυνάμεως καὶ ἐντελεχείας, καὶ πρῶτον περὶ δυνάμεως ἢ λέγεται μὲν μάλιστα κυρίως, οὐ μὴν ^k χρησίμη γ' ἐστὶ πρὸς ὃ βουλόμεθα νῦν· ἐπὶ ¹ πλείον γὰρ ἐστὶν ἢ δύναμις καὶ ἢ ἐνέργεια τῶν ^m μόνον λεγόμενων κατὰ κίνησιν. Ἄλλ' εἰπόντες περὶ ταύτης ἐν τοῖς περὶ ⁿ τῆς ἐνεργείας διορισμοῖς ^o δηλώσωμεν καὶ περὶ τῶν ἄλλων. Ὅτι μὲν οὖν ^p πολλαχῶς λέγεται ἢ δύναμις καὶ τὸ ⁴ δύνασθαι, διώρισταί ἡμῖν ἐν ἄλλοις. Τούτων δ' ὅσαι μὲν ὁμωνύμως λέγονται δυνάμεις ἀφείσθωσαν· εἶναι γὰρ ὁμοιότητι τιμὴ λέγονται καθάπερ ἐν γεωμετρίας, καὶ δυνατὰ καὶ ἀδύνατα λέγομεν τῷ εἶναι πῶς ἢ μὴ εἶναι. Ὅσαι δὲ πρὸς τὸ αὐτὸ εἶδος, πᾶσαι ἀρχαί τινές εἰσι, καὶ πρὸς πρώτην μίαν ⁵ λέγονται, ἢ ἐστὶν ἀρχὴ μεταβολῆς ἐν ἄλλῳ ^q ἢ ἄλλο. Ἡ μὲν γὰρ τοῦ παθεῖν ἐστὶ δύναμις, ἢ ἐν αὐτῷ τῷ πάσχοντι ἀρχὴ μεταβολῆς παθητικῆς ὑπ' ἄλλου ^r ἢ ἄλλο· ἢ δ' ἔξις

^z ταυτὸ καὶ ἐν καὶ δυνάμει γρ. E. ^a τὸ—ἐστίν] ἐν Ab. ^b πῶς ἐν T. ^c εἴ τι] εἰ τὸ E.T. ^d ὄντα] ἐν Ab. ^e πᾶσαι om. Ab. ^f τοῖς om. T. ^g λόγοις om. Fb. ^h τὸ] τῷ T. ⁱ ποσὸν ἢ ποιὸν Ab. ^k χρησιμωτάτη Ab. ^l πλείον Ab. ^m μόνων Ab. ⁿ τῆς om. T. ^o δηλώσωμεν T. ^p λέγεται πολλαχῶς E.T. ^q ἢ] ἢ T, ἢ ἢ E. ^r ἢ] ἢ ἢ E.T.

ἀπαθείας τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον καὶ φθορᾶς τῆς ὑπ' ἄλλου ^s ἢ ἄλλο, ^t ὑπ' ἀρχῆς μεταβλητικῆς. Ἐν γὰρ τούτοις ἔνεστι πᾶσι τοῖς ὅροις ὁ τῆς πρώτης δυνάμεως λόγος. Πάλιν ^v δ' ὅ 6 αὐται αἱ δυνάμεις λέγονται ἢ τοῦ μόνον ποιῆσαι ἢ τοῦ παθεῖν ἢ τοῦ καλῶς, ὥστε καὶ ἐν τοῖς τούτων λόγοις ἐνυπάρχουσί πως οἱ τῶν προτέρων ^w δυνάμεων λόγοι. Φανερόν οὖν ὅτι ἔστι μὲν ὡς μία δύναμις τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν (δυνατὸν γὰρ ἔστι καὶ ^x τῷ ἔχειν αὐτὸ δύναμιν τοῦ παθεῖν καὶ ^x τῷ ἄλλο ὑπ' αὐτοῦ), ἔστι δ' ὡς ἄλλη. Ἡ ^y μὲν γὰρ ἐν τῷ πά- 7 σχοντι· διὰ γὰρ τὸ ἔχειν ^z τινὰ ἀρχήν, ^a καὶ εἶναι ^b καὶ τὴν ὕλην ἀρχήν τινα, πάσχει τὸ πάσχον καὶ ἄλλο ὑπ' ἄλλου. Τὸ λιπαρόν ^c μὲν γὰρ καυστόν, τὸ ^d ὑπεῖκον ὡδὶ θλαστόν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἡ ^d ἐν τῷ ποιοῦντι, οἶον ⁸ τὸ θερμόν καὶ ἡ οἰκοδομική, ἡ μὲν ἐν τῷ θερμαντικῷ, ἡ δ' ἐν τῷ οἰκοδομικῷ. Διὸ ἡ συμπέφυκεν, οὐθὲν πάσχει αὐτὸ ὑφ' ἑαυτοῦ· ἐν γὰρ καὶ οὐκ ἄλλο. Καὶ ἡ ἀδυναμία καὶ τὸ ἀδύνατον ^d ἢ ^e τῇ τοιαύτῃ δυνάμει ἐναντία στέρησις ἔστιν, ὥστε τοῦ αὐτοῦ ^e καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ πᾶσα δύναμις ἀδυναμία. Ἡ ⁹ δὲ στέρησις λέγεται πολλαχῶς· καὶ γὰρ τὸ μὴ ἔχον καὶ τὸ πεφυκὸς ^a μὴ ἔχη, ἢ ὅλως ἢ ὅτε πέφυκεν, ^f καὶ ^g ἢ ὡδί, οἶον παντελῶς, ἢ καὶ ὀπωσοῦν. Ἐπ' ἐνίων δέ, ^a μὴ πεφυκότα ^h ἔχειν μὴ ⁱ ἔχη βία, ἐστερηῆσθαι ταῦτα λέγομεν.

Ἐπεὶ δ' αἱ μὲν ἐν τοῖς ἀψύχοις ἐνυπάρχουσιν ἀρχαὶ τοι- 2 αὐται, ^k αἱ δ' ἐν τοῖς ἐμψύχοις καὶ ἐν ψυχῇ καὶ τῆς ψυχῆς ἐν τῷ λόγον ἔχοντι, δῆλον ὅτι καὶ τῶν δυνάμεων αἱ μὲν ἔσονται ^l ἄλογοι αἱ δὲ μετὰ λόγον. Διὸ πᾶσαι αἱ τέχναι καὶ ^m αἱ ποιητικαὶ ⁿ καὶ ἐπιστῆμαι δυνάμεις εἰσὶν· ἀρχαὶ γὰρ μεταβλητικαὶ ^o εἰσιν ἐν ἄλλῳ ^p ἢ ἄλλο. Καὶ αἱ μὲν μετὰ λόγου ²

^s ἢ] ἢ ἢ E. ^t ὑπ' om. Ab. ^v δ' αὐ δυνάμεις λέγονται T, δ' αὐται δυνάμεις λέγονται E, δ' αὐται λέγονται αἱ δυνάμεις Ab. ^w λόγοι δυνάμεων T. ^x τῷ] τὸ utrobique T. ^y μὲν om. T. ^z ἀρχήν τινα Ab. ^a καὶ εἶναι om. T. ^b καὶ—τινὰ om. Ab. ^c μὲν om. T. ^d ἢ] καὶ ἢ E.T. ^e τῇ et mox καὶ om. T. ^f καὶ om. Ab. ^g ἢ T.Ab. ^h ἔχειν] μὴ ἔχειν T. ⁱ ἔχει Ab. ^k αἱ om. Ab. ^l λόγοι γρ. E. ^m αἱ om. T. ⁿ καὶ αἱ ἐπιστῆμαι Fb. ^o εἰσιν om. E.T. ^p ἢ ἄλλῳ T.

πᾶσαι τῶν ἐναντίων αἱ αὐταί, αἱ δ' ἄλογοι μία ἐνός, οἷον τὸ θερμὸν τοῦ θερμαίνειν μόνον, ἢ δὲ ἰατρικὴ νόσου καὶ ὑγείας. Αἴτιον δὲ ὅτι λόγος ἐστὶν ἢ ἐπιστήμη, ὁ δὲ λόγος ὁ αὐτὸς δηλοῖ τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν στέρησιν, πλὴν οὐχ ὡσαύτως, καὶ
 3 ἔστιν ὡς ἀμφοῖν, ἔστι δ' ὡς τοῦ ὑπάρχοντος μᾶλλον. Ὡστ' ἀνάγκη καὶ τὰς τοιαύτας ἐπιστήμας εἶναι μὲν τῶν ἐναντίων, εἶναι ἠ δὲ τοῦ μὲν καθ' αὐτὰς τοῦ δὲ μὴ καθ' αὐτάς· καὶ γὰρ ὁ λόγος τοῦ μὲν καθ' αὐτό, τοῦ δὲ τρόπον τινὰ κατὰ συμβεβηκός· ἀποφάσει γὰρ καὶ ἀποφορᾷ δηλοῖ τὸ ἐναντίον. Ἡ γὰρ στέρησις ἢ ἡ πρώτη τὸ ἐναντίον, αὕτη δ' ἀποφορὰ
 4 θατέρου. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐναντία οὐκ ἐγγίγνεται ἐν τῷ αὐτῷ, ἢ δ' ἐπιστήμη δύναμις τῷ λόγον ἔχειν, καὶ ἡ ψυχὴ κινήσεως ἔχει ἀρχὴν, τὸ μὲν ὑγιεινὸν ὑγίειαν μόνον ποιεῖ καὶ τὸ θερμαντικὸν θερμότητα καὶ τὸ ψυκτικὸν ψυχρότητα, ὁ δ' ἐπι-
 5 στήμων ἄμφω. Λόγος γὰρ ἐστὶν ἀμφοῖν μὲν, οὐχ ὁμοίως δέ, καὶ ἐν ψυχῇ ἢ ἔχει κινήσεως ἀρχὴν· ὥστε ἄμφω ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς κινήσει πρὸς ἑτὸ αὐτὸ συνάψασα. Διὸ τὰ κατὰ λόγον δυνατὰ τοῖς ἄνευ λόγου δυνατοῖς ποιεῖ τὰναντία·
 6 ἓ μίᾳ γὰρ ἀρχῇ περιέχεται τῷ λόγῳ. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι τῇ μὲν τοῦ εὖ δυνάμει ἀκολουθεῖ ἢ τοῦ μόνον ποιῆσαι ἢ παθεῖν δύναμις, ταύτη δ' ἐκείνη οὐκ αἰεὶ· ἀνάγκη γὰρ τὸν εὖ ποιοῦντα καὶ ποιεῖν, τὸν δὲ μόνον ποιοῦντα οὐκ ἀνάγκη καὶ εὖ ποιεῖν.

3 Εἰσὶ δὲ τινες οἳ φασιν, οἷον Ὑοὶ Μεγαρικοί, ὅταν ἐνεργῆ μόνον δύνασθαι, ὅταν δὲ μὴ ἐνεργῆ ἢ οὐ δύνασθαι, οἷον τὸν μὴ οἰκοδομοῦντα οὐ δύνασθαι οἰκοδομεῖν, ἀλλὰ τὸν οἰκοδο-
 2 μοῦντα ὅταν οἰκοδομῆ· ὁμοίως ἢ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Οἷς τὰ συμβαίνοντα ἄτοπα οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν. Δῆλον γὰρ ὅτι οὗτ' οἰκοδόμος ἢ ἔσται ἐὰν μὴ οἰκοδομῆ· τὸ γὰρ οἰκοδόμῳ εἶναι τὸ δυνατῷ εἶναι ἐστὶν οἰκοδομεῖν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ
 3 τῶν ἄλλων τεχνῶν. Εἰ οὖν ἀδύνατον τὰς τοιαύτας ἔχειν

^α δὲ] μὲν Γ. ^ρ ἢ] ἐστὶν ἢ F^b. ^ς ἢ] ἢ ἢ A^b. ^τ τὸ om. E.T.A^b.
^ν μίᾳ γὰρ ἀρχῇ E. ^ω ἢ παθεῖν om. A^b. ^ξ φασιν εἶναι οἷον T.A^b. ^υ οἷ om. A^b. ^ζ οὐ] μὴ E.T. ^α δὴ F^b. ^β ἐστὶν E.

τέχνας μὴ ^cμανθάνοντά ποτε καὶ λαβόντα, καὶ μὴ ἔχειν
 μὴ ^dἀποβαλόντα ποτέ (ἢ γὰρ λήθη ἢ πάθει τινὶ ἢ χρόνῳ·
 οὐ γὰρ δὴ τοῦ γε πράγματος φθαρέντος, ^e αἰεὶ ^f γάρ ἐστιν),
 ὅταν παύσῃται, οὐχ ἔξει τὴν τέχνην. Πάλιν ^g δ' εὐθύς οἰκο-
 δομήσει πῶς λαβών; Καὶ τὰ ἄψυχα δὴ ὁμοίως· οὔτε γὰρ
 ψυχρὸν οὔτε θερμὸν οὔτε γλυκὺ οὔτε ὄλως αἰσθητὸν οὐθέν
 ἔσται μὴ αἰσθανόμενον· ὥστε τὸν Πρωταγόρου λόγον συμ-
 βήσεται λέγειν αὐτοῖς. Ἄλλὰ μὴν οὐδ' αἰσθησιν ἔξει οὐθέν
 ἂν μὴ αἰσθάνηται μὴδ' ἐνεργῆ. Εἰ οὖν τυφλὸν τὸ μὴ ἔχον ⁵
 ὄψιν, πεφυκὸς δὲ καὶ ὅτε πέφυκε καὶ ἔτι ^h ὄν, οἱ αὐτοὶ
 τυφλοὶ ἔσονται πολλάκις τῆς ἡμέρας ⁱ καὶ κωφοί. Ἔτι εἰ
 ἀδύνατον τὸ ἐστερημένον δυνάμεως, τὸ μὴ ^k γενόμενον ἀδύ-
 νατον ἔσται γενέσθαι· τὸ δ' ἀδύνατον γενέσθαι ὁ λέγων ἢ
 εἶναι ἢ ἔσεσθαι ψεύσεται· τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦτο ἐσήμαιεν.
 Ὡστε ^l οὗτοι οἱ λόγοι ἐξαιροῦσι καὶ ^m κίνησιν καὶ γένεσιν. ⁶
 Αἰεὶ γὰρ τό τε ἐστηκὸς ἐστήξεται καὶ τὸ καθήμενον καθε-
 δεῖται· οὐ γὰρ ἀναστήσεται ἂν καθέζεται· ἀδύνατον γὰρ
 ἔσται ἀναστῆναι ὃ γε μὴ δύναται ἀναστῆναι. Εἰ οὖν μὴ ἐν-
⁷δέχεται ταῦτα λέγειν, φανερόν ὅτι δύναμις καὶ ἐνέργεια
 ἕτερόν ἐστιν· ἐκεῖνοι δ' οἱ λόγοι δύναμιν καὶ ἐνέργειαν ταῦτὸ
 ποιοῦσιν, διὸ καὶ οὐ μικρόν τι ζητοῦσιν ἀναιρεῖν. Ὡστ' ἐνδέ-
 χεται δυνατὸν μὲν τι εἶναι μὴ εἶναι δέ, ⁿ καὶ δυνατὸν μὴ
 εἶναι εἶναι δέ, ὁμοίως δὲ καὶ ^o ἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν
 δυνατὸν βαδίζειν ὃν μὴ ^p βαδίζειν, ^q καὶ ^r μὴ βαδίζον δύ-
 νατὸν εἶναι βαδίζειν. Ἔστι δὲ δυνατὸν τοῦτο ^φ, εἰ ὑπάρξη ⁸
 ἢ ἐνέργεια, ^s οὐ λέγεται ἔχειν τὴν δύναμιν, οὐθέν ἔσται ἀδύ-
 νατον. ^t Λέγω δ' οἶον, εἰ δυνατὸν καθῆσθαι καὶ ἐνδέχεται
 καθῆσθαι τούτῳ, εἰ ὑπάρξη τὸ καθῆσθαι, οὐθέν ἔσται ἀδύ-
 νατον· καὶ ^v εἰ κινήθηναί ^w τι ἢ κινήσῃ ἢ στηῆναι ἢ στηῆσαι ἢ

^c λανθάνοντά ποτε καὶ λαμβάνοντα T. ^d ἀποβάλλοντά ποτε· ἢ γὰρ
 λήθη T. ^e αἰεὶ] εἰ F^b. ^f γέ Ab. ^g δ'] δ' ὁ T. ^h ὄν] ὡς T. ⁱ καὶ
 κωφοί om. F^b. ^k γινόμενον Ab. ^l οὗτοι] οὔτε Ab. ^m γένεσιν καὶ
 κίνησιν T. ⁿ καὶ—δέ om. T.F^b. ^o ἐπὶ add. E.T. ^p βαδίζειν post μὴ
 om. T. ^q καὶ] δὲ καὶ Ab. ^r μὴ om. T. ^s οὐ] ἦς F^b. ^t λέγω—
 ἀδύνατον om. T. ^v εἰ] εἴη T. ^w τι om. E.T.

εἶναι ἢ ^x γίγνεσθαι, ἢ μὴ εἶναι ἢ μὴ γίγνεσθαι, ὁμοίως.
 9 Ἐλήλυθε δ' ἢ ἐνέργεια τοῦνομα, ἢ πρὸς τὴν ἐντελέχειαν
 γ συντιθεμένη καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα, ἐκ τῶν κινήσεων μάλιστα.
 10 δοκεῖ γὰρ ἢ ἐνέργεια μάλιστα ἢ κίνησις εἶναι. Διὸ καὶ
 τοῖς μὴ οὔσιν οὐκ ἀποδιδόασιν τὸ κινεῖσθαι, ἄλλας δέ τινας
 κατηγορίας, οἷον διανοητὰ καὶ ἐπιθυμητὰ εἶναι τὰ μὴ ὄντα,
 κινούμενα δ' οὔ. ^z Τοῦτο δὲ ὅτι οὐκ ὄντα ἐνεργεῖα ἔσονται
 ἐνεργεῖα. Τῶν γὰρ μὴ ὄντων ἓνα δυνάμει ἐστίν· ^a οὐκ ἔστι
 δέ, ^b ὅτι οὐκ ἐντελεχεία ἐστίν.

- 4 Εἰ δ' ἐστὶ ^c τὸ εἰρημένον δυνατὸν ^d ἢ ἀκολουθεῖ, φανερόν
 ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἀληθὲς εἶναι ^e τὸ εἰπεῖν ὅτι δυνατὸν μὲν
 τοδί, οὐκ ἔσται δέ· ὥστε τὰ ἀδύνατα εἶναι ταύτη ^f διαφεύ-
 γειν. Λέγω δὲ οἷον εἴ τις φαίη δυνατὸν τὴν διάμετρον
 μετρηθῆναι οὐ μέντοι ^g μετρηθήσεσθαι, ^h ὁ μὴ λογιζόμενος τὸ
 ἀδύνατον εἶναι, ὅτι οὐθὲν κωλύει ⁱ δυνατόν τι ^k ὄν εἶναι ἢ γε-
 2 νέσθαι, μὴ εἶναι ^l δὲ μηδ' ἔσεσθαι. Ἄλλ' ἐκεῖνο ἀνάγκη ἐκ
 τῶν κειμένων, ^m εἰ καὶ ὑποθοίμεθα εἶναι ἢ γεγονέναι ὃ οὐκ
 ἔστι μὲν δυνατὸν δέ, ὅτι οὐθὲν ἔσται ἀδύνατον· ⁿ συμβήσεται
 δέ γε, τὸ γὰρ μετρεῖσθαι ἀδύνατον. Οὐ γὰρ ^o δὴ ἐστὶ ταυτό
 3 ψεῦδος μὲν, οὐκ ἀδύνατον δέ. Ἄμα δὲ δῆλον ^q καὶ ὅτι, ^r εἰ
 τοῦ Α ὄντος ἀνάγκη τὸ Β εἶναι, καὶ δυνατοῦ ὄντος τοῦ εἶναι
^s Α καὶ τὸ Β ἀνάγκη εἶναι δυνατόν· εἰ γὰρ μὴ ἀνάγκη
 δυνατόν εἶναι, οὐθὲν κωλύει μὴ εἶναι δυνατόν εἶναι. Ἐστω
 δὴ τὸ Α δυνατόν. Οὐκοῦν ὅτε τὸ Α δυνατόν εἶη εἶναι, εἰ
 τεθείη τὸ Α Β, οὐθὲν ἀδύνατον εἶναι συνέβαιεν· τὸ δέ γε Β
 ἀνάγκη εἶναι. Ἄλλ' ἦν ἀδύνατον. ^t Ἐστω δὴ ἀδύνατον.
 4 Εἰ δὴ ἀδύνατον ἀνάγκη εἶναι τὸ Α, ἀνάγκη καὶ τὸ Β εἶναι.

^x γενέσθαι priore loco E, utroque T. ^y συντεθειμένη F^b. ^z τοῦτο
 δὲ om. A^b.F^b. ^a οὐκ ἔστι δέ om. A^b. ^b διότι A^b. ^c τὸ εἰρημένον
 τὸ δυνατόν A^b. ^d ἢ T. ^e τὸ] τι E.T. ^f διαφεύγει A^b. ^g μετρηθή-
 σεσθαι] μετρηθήσεται A^b. ^h ὁ om. T. ⁱ δυνατόν] ἀδύνατον A^b.
^k ὄν om. T. ^l δὲ om. A^b. ^m εἰ καὶ] εἶναι εἰ καὶ E, εἰ εἶη καὶ A^b,
 εἶη T. ⁿ συμβήσεται—ἀδύνατον om. E.T. ^o δὴ add. E.T. ^p τε
 om. E.T. ^q ὅτι καὶ T. ^r εἰ] ἢ F^b, om. T. ^s Α] τὸ α T. ^t ἔστω—
 Β ἄρα om. A^b.

Ἄλλ' ἦν ἄρα τὸ ὕ A δυνατόν· καὶ τὸ ὕ B ὡ ἄρα. Ἄν ἄρα ἦ τὸ A δυνατόν, καὶ τὸ B ἔσται δυνατόν, εἴ περ οὕτως ἔειχον ὥστε τοῦ A ὄντος ἀνάγκη εἶναι τὸ B. Ἐὰν ὕδὴ οὕτως ἐχόντων τοῦ A B ἂ μὴ ἦ δυνατόν τὸ B οὕτως, οὐδὲ τὸ A B ἔξει ὡς ἐτέθη· καὶ εἰ τοῦ A δυνατοῦ ὄντος ἀνάγκη ἂ τὸ B δυνατόν εἶναι, εἰ ἔστι τὸ A, ἀνάγκη εἶναι ἂ καὶ τὸ B. Τὸ γὰρ δυνατόν εἶναι ἐξ ἀνάγκης τὸ B εἶναι, εἰ τὸ A δυνατόν, τοῦτο σημαίνει, ἐὰν ἦ ἂ τὸ A καὶ ὅτε καὶ ὡς ἦν δυνατόν ἂ εἶναι, κακείνο τότε καὶ οὕτως εἶναι ἀναγκαῖον.

Ἀπασῶν δὲ τῶν δυνάμεων οὐσῶν τῶν μὲν συγγενῶν οἶον τῶν αἰσθήσεων, τῶν δὲ ἔθει οἶον τῆς τοῦ αὐλεῖν, τῶν δὲ μαθήσει οἶον τῆς τῶν τεχνῶν, τὰς μὲν ἀνάγκη προενεργήσαντας ἔχειν ὅσαι ἔθει καὶ λόγῳ, τὰς δὲ μὴ τοιαύτας καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πάσχειν οὐκ ἀνάγκη. Ἐπεὶ δὲ τὸ ἂ δυνατόν τι ἂ δυνατόν καὶ ποτὲ καὶ πῶς καὶ ὅσα ἄλλα ἀνάγκη προσεῖναι ἐν τῷ διορισμῷ, καὶ τὰ μὲν κατὰ λόγον δύναται κινεῖν καὶ αἱ δυνάμεις αὐτῶν μετὰ λόγου, τὰ δ' ἄλογα καὶ αἱ δυνάμεις ἄλογοι, κακείνας μὲν ἀνάγκη ἐν ἐμφύχῳ εἶναι ταύτας δ' ἐν ἀμφοῖν, τὰς ἂ μὲν τοιαύτας δυνάμεις ἀνάγκη, ὅταν ὡς ἂ δύνανται τὸ ποιητικὸν καὶ τὸ παθητικὸν πλησιάζωσι, τὸ μὲν ποιεῖν τὸ δὲ πάσχειν, ἐκείνας δ' οὐκ ἀνάγκη· αὐταὶ μὲν γὰρ πᾶσαι μία ἐνὸς ποιητικῆς, ἐκείναι δὲ τῶν ἐναντίων, ὥστε ἅμα ποιήσει τὰναντία. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον. Ἀνάγκη ἄρα ἕτερόν τι εἶναι τὸ κύριον· λέγω ἂ δὲ τοῦτο ὄρεξιν ἢ προαίρεσιν. Ὅποτέρου γὰρ ἂν ὄρέγηται κυρίως, τοῦτο ποιήσει, ὅταν ὡς δύναται ὑπάρχη καὶ πλησιάζῃ τῷ παθητικῷ. Ὡστε τὸ δυνατόν κατὰ λόγον ἅπαν ἀνάγκη, ὅταν ὄρέγηται, ἰ οὐ τ' ἔχει τὴν δύναμιν καὶ ὡς ἔχει, τοῦτο ποιεῖν. Ἐχει δὲ παρόντος τοῦ παθητικοῦ καὶ ὡδὲ ἔχοντος ποιεῖν. Εἰ δὲ μὴ, ποιεῖν οὐ δυνήσεται. Τὸ γὰρ μηθενὸς τῶν ἔξω κωλύοντος προσδιο-

ὕ A et B] πρῶτον et δεύτερον E.T. ὡ ἄρα post B om. E.T.
 x εἶχεν T. y δὲ T. z μὴ—τὸ B om. A^b. ἂ τὸ] καὶ τὸ T.
 ἂ καὶ om. E.T. ἂ τὸ a τὸ a A^b. ἂ εἶναι] εἶναι ἦν A^b. ἂ ἀδύνατον A^b.
 ἂ μὲν] μὲν οὖν T. ἂ δύνωνται τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ποιητικὸν E.T. ἂ δὲ τοῦτο] δ' εἶτε A^b. ἂ οὐ τ'] ὅτ' A^b, οὐ E.T.

ρίζεσθαι οὐθὲν ἔτι δεῖ· τὴν γὰρ δύναμιν ἔχει ὡς ἔστι δυνάμει τοῦ ποιεῖν, ἔστι δ' οὐ πάντως ἀλλ' ἐχόντων πῶς, ἐν οἷς ἀφορισθήσεται καὶ τὰ ἔξω κωλύοντα· ἀφαιρεῖται γὰρ ταῦτα τῶν
 5 ἐν τῷ διορισμῷ προσόντων ἕνια. Διὸ οὐδὲ ἂν ἅμα βούληται
 κ^η ἠ ἐπιθυμῆ ποιεῖν δύο ἢ τὰναντία, οὐ ποιήσει· οὐ γὰρ οὕτως ἔχει αὐτῶν τὴν δύναμιν οὐδ' ^m ἔστι τοῦ ἅμα ποιεῖν ἢ δύναμις, ἐπεὶ ὧν ἔστιν οὕτως ποιήσει.

6 Ἐπεὶ δὲ περὶ τῆς κατὰ ⁿ κίνησιν λεγομένης δυνάμεως εἴρηται, περὶ ἐνεργείας διορίσωμεν τί τέ ἐστίν ἢ ἐνέργεια καὶ ποῖόν τι. Καὶ γὰρ τὸ δυνατόν ἅμα δῆλον ἔσται διαιροῦσιν, ὅτι οὐ μόνον τοῦτο λέγομεν ^ο δυνατόν ὃ πέφυκε κινεῖν ἄλλο ἢ κινεῖσθαι ὑπ' ἄλλου, ἢ ἀπλῶς ἢ τρόπον τινά, ἀλλὰ
 2 καὶ ἐτέρως. Διὸ ζητοῦντες καὶ περὶ τούτων διήλθομεν. Ἔστι δ' ἢ ἐνέργεια τὸ ὑπάρχειν τὸ πρᾶγμα, μὴ οὕτως ὥσπερ λέγομεν δυνάμει. Λέγομεν δὲ δυνάμει οἶον ἐν τῷ ξύλῳ
 Ἐρμῆν καὶ ἐν τῇ ^p ὄλῃ τὴν ἡμίσειαν, ὅτι ἀφαιρεθεῖν ἂν, καὶ ἐπιστήμονα ^q καὶ τὸν μὴ θεωροῦντα, ἂν δυνατὸς ^r ἢ θεω-
 3 ρῆσαι· τὸ δ' ἐνεργεία. Δῆλον δ' ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα τῇ ἐπαγωγῇ ὃ βουλόμεθα λέγειν, καὶ οὐ δεῖ παντὸς ὄρον ζητεῖν ἀλλὰ καὶ τὸ ^s ἀνάλογον συνορᾶν, ^t ὅτι ὡς τὸ οἰκοδομοῦν πρὸς τὸ οἰκοδομικόν, καὶ τὸ ἐγρηγορὸς πρὸς τὸ καθεῦδον, καὶ τὸ ὀρῶν πρὸς τὸ μύον μὲν ὄψιν δὲ ἔχον, καὶ τὸ ἀποκεκριμένον ἐκ τῆς ὕλης πρὸς τὴν ὕλην, καὶ τὸ ἀπειρ-
 4 γασμένον πρὸς τὸ ἀνέργαστον. ^v Ταύτης δὲ τῆς διαφορᾶς θάτερον μόριον ^w ἔστω ἢ ἐνέργεια ἀφορισμένη, ^x θατέρῳ δὲ τὸ δυνατόν. Λέγεται δὲ ^y ἐνεργεία οὐ πάντα ὁμοίως, ἀλλ' ^z ἢ τὸ ἀνάλογον, ὡς τοῦτο ἐν τούτῳ ἢ πρὸς τοῦτο, τὸ δ' ἐν τῷδε ἢ πρὸς τόδε· τὰ μὲν γὰρ ὡς κίνησις πρὸς δύναμιν, τὰ
 5 δ' ^a ὡς οὐσία πρὸς τινα ὕλην. Ἄλλως δὲ ^b καὶ τὸ ἀπειρον

κ^η ἢ] καὶ T. ἠ ἐπιθυμῆ A^b. ^m ἔστιν ἅμα τοῦ ἅμα A^b. ⁿ κίνησιν] δύναμιν T. ^ο δυνατόν om. A^b. ^p ὄλη] διαμέτρῳ F^b. ^q καὶ τὸν] τὸν θεωροῦντα καὶ τὸν E. ^r ἢ om. E.T. ^s ἀναλογῶν T. ^t ὅτι om. A^b. ^v ταύτης—μόριον] ἔστι τέ τι καὶ ταύτης τῆς διαφορᾶς θατέρῳ μορίῳ E.T. ^w ἔσται A^b. ^x θατέρῳ F^b. ^y ἐνεργεία A^b. ^z ἢ τὸ] ἢ τῷ F^b. ^a ὡς om. T. ^b καὶ add. E.T.

καὶ ^c τὸ κενὸν καὶ ὅσα τοιαῦτα, λέγεται δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ πολλοῖς τῶν ὄντων, οἷον τῷ ὀρῶντι καὶ βαδίζοντι καὶ ὀρωμένῳ. ^d Ταῦτα μὲν γὰρ ἐνδέχεται καὶ ἀπλῶς ^e ἀληθεύεσθαι ποτε· τὸ μὲν ^f γὰρ ὀρώμενον ὅτι ὀράται, τὸ δ' ὅτι ὀράσθαι δυνατόν· τὸ δ' ἀπειρον οὐχ οὕτω δυνάμει ἐστὶν ὡς ἐνεργείᾳ ἐσόμενον χωριστόν, ἀλλὰ γνώσει. ^g Τῷ γὰρ μὴ ^h ὑπολείπειν τὴν διαίρεσιν ἀποδίδωσι τὸ εἶναι δυνάμει ταύτην τὴν ἐνεργειαν, τῷ δὲ χωρίζεσθαι οὔ.

ⁱ Ἐπεὶ δὲ τῶν πράξεων ὧν ἐστὶ πέρασ οὐδεμία τέλος ἄλλὰ τῶν περὶ τὸ τέλος, οἷον τοῦ ἰσχυαίνειν ἢ ἰσχυασία αὐτό, αὐτὰ δὲ ὅταν ἰσχυαίνῃ οὕτως ἐστὶν ἐν κινήσει, μὴ ὑπάρχοντα ὧν ἕνεκα ἢ κινήσεις, οὐκ ἔστι ταῦτα πράξις ἢ οὐ τελεία γε· οὐ γὰρ τέλος, ἀλλ' ἐκείνῃ ἐνυπάρχει τὸ τέλος καὶ ἡ πράξις. Οἷον ὀρᾶ, ἀλλὰ καὶ φρονεῖ καὶ νοεῖ καὶ νε-⁸ νόηκεν· ἀλλ' οὐ μανθάνει καὶ μεμάθηκεν, οὐδ' ὑγιάζεται καὶ ὑγιάσται. Εὐ ζῆ καὶ εὐ ἔζηκεν· ἀλλὰ καὶ εὐδαιμονεῖ καὶ εὐδαιμόνηκεν. Εἰ δὲ μή, ἔδει ἂν ποτε παύεσθαι, ὥσπερ ὅταν ἰσχυαίνῃ. Νῦν δ' οὔ, ἀλλὰ ζῆ καὶ ἔζηκεν. ^k Τούτων δὲ τὰς μὲν κινήσεις λέγειν, τὰς δ' ἐνεργείας. Πᾶσα γὰρ κίνη-⁹ σις ἀτελής, ἰσχυασία, μάθησις, βάδισις, οἰκοδόμησις· αὗται δὲ κινήσεις, καὶ ἀτελεῖς γε. Οὐ γὰρ ἅμα βαδίζει καὶ βεβάδικεν, οὐδ' οἰκοδομεῖ καὶ ^l ὠκοδόμηκεν, οὐδὲ γίγνεται καὶ γέγονεν, ἢ κινεῖται καὶ ^m κεκίνηκεν· ἀλλ' ἕτερον καὶ κινεῖ καὶ ⁿ κινεῖται. Ἐώρακε δὲ καὶ ὀρᾶ ἅμα τὸ αὐτό, καὶ νοεῖ καὶ ¹⁰ νενόηκεν. Τὴν μὲν οὖν τοιαύτην ἐνεργειαν λέγω, ἐκείνην δὲ κίνησιν. Τὸ μὲν οὖν ^o ἐνεργείᾳ τί τέ ἐστὶ καὶ ποῖον, ἐκ τούτων καὶ τῶν τοιούτων δῆλον ἡμῖν ^p ἔστω.

Πότε ^q δὲ δυνάμει ἐστὶν ἕκαστον καὶ πότε οὔ, διοριστέον· ⁷ οὐ γὰρ ὀποτεοῦν. Οἷον ἢ γῆ ἄρ' ἐστὶν ^r ἄνθρωπος δυνάμει ἢ

^c τὸ add. A^b.F^b. ^d ταῦτα] εἰ ταῦτα A^b. ^e ἀληθεύεσθαι] καὶ ἀληθεύεσθαι T. ^f γὰρ om. T. ^g τὸ T.A^b. ^h ὑπολιπεῖν A^b. ⁱ ἐπεὶ—sect. 10. κίνησιν om. E.T. ^k τούτων—sect. 10. κίνησιν] hęc expungit A^b. ^l ὠκοδόμηκεν A^b. ^m κεκίνηκεν] κεκίνηται A^b. ⁿ κινεῖται] κεκίνηκεν A^b. ^o ἐνεργείᾳ T, ἐνεργεῖν A^b. ^p ἔσται E.T. ^q δὲ om. T. ^r δυνάμει ἄνθρωπος E.T.

οὔ; Ἄλλα μάλλον ὅταν ἤδη γένηται σπέρμα, καὶ οὐδὲ
^s τότε ἴσως. Ὡσπερ οὖν οὐδὲ ὑπὸ ἰατρικῆς ἅπαν ^t ἂν ὑγια-
 σθείη οὐδ' ἀπὸ τύχης, ἀλλ' ἔστι τι ὃ δυνατόν ἐστι, καὶ τοῦτ'
 2 ἐστὶν ὑγιαῖνον δυνάμει. Ὅρος δὲ τοῦ μὲν ἀπὸ διανοίας ἐντε-
 λεχεία γιγνομένου ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος, ὅταν βουληθέντος
 γίγνηται μηθενὸς κωλύοντος τῶν ἐκτός, ἐκεῖ δ' ἐν τῷ ὑγιαζο-
 μένῳ, ὅταν μηθὲν κωλύη ^v τῶν ἐν αὐτῷ. Ὅμοίως δὲ δυ-
 νάμει καὶ οἰκία, ^w εἰ μηθὲν κωλύει ^x τῶν ἐν τούτῳ καὶ τῇ
 ὕλῃ τοῦ γίγνεσθαι οἰκίαν, οὐδ' ἔστιν ὃ δεῖ προσγενέσθαι ἢ
 3 ἀπογενέσθαι ἢ μεταβαλεῖν, τοῦτο δυνάμει οἰκία. Καὶ ἐπὶ
 τῶν ἄλλων ὡσαύτως, ὅσων ἔξωθεν ἡ ἀρχὴ τῆς γενέσεως, καὶ
 ὅσων δὴ ἐν αὐτῷ τῷ ἔχοντι, ὅσα μηθενὸς τῶν ἔξωθεν ἐμ-
 ποδίζοντος ἔσται δι' αὐτοῦ. Οἶον τὸ σπέρμα οὔπω· δεῖ γὰρ
 ἐν ἄλλῳ καὶ ^y μεταβάλλειν. Ὅταν ^z δ' ἤδη διὰ τῆς αὐτοῦ
 ἀρχῆς ἢ τοιοῦτον, ἤδη τοῦτο δυνάμει· ^a ἐκεῖνο δὲ ἐτέρας ἀρ-
 4 χῆς δεῖται. Ὡσπερ ἡ γῆ οὔπω ἀνδριάς δυνάμει· μεταβάλ-
 λουσα γὰρ ἔσται χαλκός. Ἔοικε δὲ ὃ λέγομεν εἶναι οὐ
 τόδε ἀλλ' ἐκείνινον, οἶον τὸ κιβώτιον οὐ ξύλον ἀλλὰ ξύλινον,
 οὐδὲ τὸ ^b ξύλον γῆ ἀλλὰ γῆινον. Πάλιν ἡ γῆ εἰ οὕτως μὴ
 ἄλλο ^c ἀλλ' ἐκείνινον, ^d ἀεὶ ἐκεῖνο δυνάμει ἀπλῶς ^e τὸ ὕστε-
 5 ρόν ἐστιν. Οἶον τὸ κιβώτιον οὐ γῆινον οὐδὲ γῆ, ἀλλὰ ξύλι-
 νον· τοῦτο γὰρ δυνάμει κιβώτιον καὶ ὕλη κιβωτίου αὕτη,
 ἀπλῶς μὲν τοῦ ^f ἀπλῶς, τουδὶ δὲ ^g τοδὶ ^h τὸ ξύλον. Εἰ δὲ
 τί ⁱ ἐστὶ πρῶτον, ὃ μηκέτι κατ' ^k ἄλλου λέγεται ^l ἐκείνινον,
 τοῦτο πρώτη ὕλη· οἶον εἰ ἡ γῆ ἀερίνη, ὃ δ' ἀήρ μὴ πῦρ ἀλλὰ
 πύρινος, τὸ πῦρ ὕλη πρώτη ^m ὡς τόδε τι ⁿ καὶ ^o οὐσία.
 6 Τούτῳ γὰρ διαφέρει τὸ καθόλου καὶ τὸ ὑποκείμενον ^p τῷ

^s τότε] τότε πῶς T, τοῦτό πως E, τοῦτο γρ. E. ^t ἂν] δὴ Ab. ^v τῶν]
 τῷ E. ^w εἰ—οἰκίαν om. Ab. ^x τῶν om. T. ^y μεταβαλεῖν E.
^z δ' om. T. ^a ἐκεῖνα E. ^b ξύλον ἢ γῆ T. ^c ἀλλ' ἐκείνινον ἀεὶ
 om. Ab. ^d ἀεὶ ἐκεῖνο δὲ δυνάμει E, om. γρ. E. δυνάμει om. Ab. ^e τὸ
 ὕστερον] ὃ τὸ προσεχές καὶ τελευταῖον γρ. E. ^f ἀπλοῦ T. ^g τοδὶ]
 τουδὶ T. ^h τὸ add. E.Ab. ⁱ ἐστὶ τὸ πρῶτον T. ^k ἄλλο Ab. et margo
 E, qui γρ. κατ' ἄλλο ἀλλ' ἐκεῖνο αὐτὸ δηλονότι. ^l ἐκεῖνο ὄν τοῦτο Ab.
^m ὡς] οὐ T, εἰ δὲ Ab. ⁿ καὶ om. E.T.Ab. ^o οὐσα E.T. ^p τῷ]
 τὸ T.

ἔχειν τὸδε τι ἢ μὴ εἶναι. Οἷον τοῖς πάθεσι τὸ ὑποκείμενον ἄνθρωπος καὶ σῶμα καὶ ψυχὴ, πάθος δὲ τὸ μουσικὸν καὶ λευκόν. Λέγεται δὲ τῆς μουσικῆς ῥέγγυνομένης ἑκείνο οὐ μουσικὴ ἀλλὰ μουσικόν, καὶ οὐ λευκότης ὁ ἄνθρωπος ἀλλὰ λευκόν, οὐδὲ βάδισις ἢ κίνησις ἀλλὰ βαδίζον ἢ κινούμενον, ὡς ἂν τὸ ἐκείνινον. Ὅσα μὲν οὖν οὕτω, τὸ ἔσχατον οὐσία· ὅσα δὲ μὴ οὕτως ἀλλ' εἶδος τι καὶ τὸδε τι τὸ κατηγορούμενον, τὸ ἔσχατον ὕλη καὶ οὐσία ὑλική. Καὶ ὀρθῶς δὴ συμβαίνει τὸ ἐκείνινον λέγεσθαι κατὰ τὴν ὕλην καὶ τὰ πάθη ἄμφω γὰρ ἀόριστα. Πότε μὲν οὖν λεκτέον δυνάμει καὶ πότε οὐ, εἴρηται.

Ἐπεὶ δὲ τὸ ἠπρότερον διώριστα ἔποσαχῶς λέγεται, 8 φανερόν ὅτι πρότερον ἐνέργεια δυνάμεώς ἐστιν. Λέγω δὲ δυνάμεως οὐ μόνον τῆς ὀρισμένης ἢ λέγεται ἄρχὴ μεταβλητικὴ ἐν ἄλλῳ ἢ ἄλλο, ἀλλ' ὅλως πάσης ἀρχῆς κινητικῆς ἢ στατικῆς. Καὶ γὰρ ἡ φύσις ἐν ταύτῳ ἄγίγνεται· ἐν ταύτῳ γὰρ γένηται τῆ δυνάμει· ἀρχὴ γὰρ κινητικὴ, ἀλλ' οὐκ ἐν ἄλλῳ ἀλλ' ἐν αὐτῷ ἢ αὐτό. Πάσης ἂ δὲ τῆς τοιαύτης 2 προτέρα ἐστὶν ἢ ἐνέργεια καὶ λόγῳ καὶ τῆ οὐσία· χρόνῳ δ' ἐστὶ μὲν ὡς, ἐστὶ δ' ὡς οὐ. Τῷ λόγῳ μὲν οὖν ὅτι προτέρα, δῆλον· ἑ τῷ γὰρ ἐνδέχεσθαι ἐνεργῆσαι δυνατόν ἐστὶ τὸ πρῶτως δυνατόν, οἷον λέγω οἰκοδομικὸν τὸ δυνάμενον οἰκοδομεῖν, καὶ ὀρατικὸν τὸ ὀράν, καὶ ὀρατὸν τὸ δυνατόν ὀραῖσθαι. Ὅ 3 δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὡστ' ἀνάγκη τὸν λόγον προϋπάρχειν καὶ τὴν γνῶσιν τῆς γνώσεως. Τῷ δὲ χρόνῳ πρότερον ἂ τὸ τῷ εἶδει τὸ αὐτὸ ἐνεργοῦν πρότερον, ἀριθμῷ δ' οὐ. Λέγω δὲ τοῦτο ὅτι τοῦδε μὲν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ 4 ἤδη ὄντος κατ' ἐνέργειαν καὶ τοῦ σίτου καὶ τοῦ ὀρώντος πρότερον τῷ χρόνῳ ἢ ὕλη καὶ τὸ σπέρμα καὶ τὸ ὀρατικόν, ἑ ἂ δυνάμει μὲν ἑ ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ σίτος καὶ ὀρών, ἐνεργεία

ἔχειν] καὶ T, om. E. ῥέγγυνομένης E. ἑκείνω Ab. ἢ κίνησις] ἢ κίνησις T, οὐδὲ κίνησις Ab. ἂ τὸ] τε Ab. ἠπρότερον T. ἔποσαχῶς E.T. ὅτι τὸ πρότερον T. ἄρχὴ om. T. ἄγίγνεται δυνάμει ἐν E. γίγνεται—ταύτῳ γὰρ om. Ab. ἂ δὲ T. ἑ τῷ] τὸ E. ἂ τὸ τῷ] ὡδὲ τὸ τῷ Ab. ἑ ἂ om. Ab. ἑ ἐστὶ Ab.

5 δ' οὕτω. Ἄλλὰ τούτων ἑ πρότερα τῷ χρόνῳ ἕτερα ὄντα ἐνεργεία, ἐξ ὧν ταῦτα ἐγένετο· αἰεὶ γὰρ ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος γίγνεται ἢ τὸ ἐνεργεία ὄν ἰ ὑπὸ ἐνεργεία ὄντος, οἷον ἀνθρώπος ἐξ ἀνθρώπου, μουσικὸς ὑπὸ μουσικοῦ, αἰεὶ κινουντός τινος πρώτου· τὸ δὲ κινουῦν κ ἐνεργεία ἤδη ἐστίν. Εἴρηται δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς οὐσίας λόγοις ὅτι ἁπαν τὸ γιγνόμενον γίγνεται ἕκ τινός τι καὶ ὑπὸ τινος, καὶ τοῦτο τῷ εἶδει τὸ αὐτό.

6 Διὸ καὶ δοκεῖ ἀδύνατον εἶναι οἰκοδόμον εἶναι μὴ οἰκοδομήσαντα μηθὲν ἢ κιθαριστὴν μηθὲν κιθαρίσαντα· ὁ γὰρ μανθάνων κιθαρίζειν κιθαρίζων μανθάνει κιθαρίζειν, ὁμοίως δὲ καὶ 7 οἱ ἄλλοι. Ὅθεν ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος ἐγένετο ὅτι οὐκ ἔχων τις τὴν ἐπιστήμην ποιήσει οὐ ἢ ἐπιστήμη· ὁ γὰρ μανθάνων οὐκ ἔχει, ἀλλὰ διὰ τὸ τοῦ γιγνομένου γεγενῆσθαι τι ἢ καὶ τοῦ ὅλως κινουμένου κεκινήσθαι τι (δῆλον δ' ἐν τοῖς περὶ κινήσεως τοῦτο) καὶ τὸν μανθάνοντα ἀνάγκη ἔχειν τι 8 τῆς ἐπιστήμης ἴσως. Ἄλλ' οὖν καὶ ταύτη γε δῆλον ὅτι ἢ ἐνέργεια καὶ οὕτω πρότερα τῆς δυνάμεως κατὰ γένεσιν καὶ χρόνον. Ἄλλὰ μὴν καὶ οὐσία γε, πρῶτον μὲν ὅτι ἢ τὰ τῆς γένεσει ὕστερα τῷ εἶδει καὶ τῇ οὐσίᾳ πρότερα, οἷον ἀνὴρ παιδὸς καὶ ἀνθρώπος σπέρματος· τὸ μὲν γὰρ ἤδη ἔχει τὸ 9 εἶδος, τὸ δ' οὐ. Καὶ ὅτι ἁπαν ἐπ' ἀρχὴν βαδίζει τὸ γιγνόμενον καὶ τέλος· ἀρχὴ γὰρ ὁ τὸ οὐ ἕνεκα, τοῦ τέλους δ' ἕνεκα ἢ γένεσις. Τέλος δ' ἢ ἐνέργεια, καὶ τούτου χάριν ἢ δύναμις λαμβάνεται· οὐ γὰρ ἵνα ὄψιν ἔχωσιν ῥ ὀρώσι τὰ ζῶα, ἀλλ' 10 ὅπως ὀρώσι ὄψιν ἔχουσιν. Ὅμοίως δὲ καὶ οἰκοδομικὴν ἵνα οἰκοδομῶσι, καὶ τὴν θεωρητικὴν ἵνα θεωρῶσι· ἀλλ' οὐ θεωροῦσιν ἵνα ῥ θεωρητικὴν ἔχωσιν, εἰ μὴ οἱ μελετῶντες· οὗτοι δ' ῥ οὐχὶ θεωροῦσιν ἀλλ' ἢ ὡδὶ ῥ ἢ ὅτι οὐθὲν δέονται θεωρεῖν.

Ἔτι ἢ ὕλη ἐστὶ δυνάμει, ὅτι ἔλθοι ἂν εἰς τὸ εἶδος· ὅταν δὲ τ γ' ἐνεργεία ἦ, τότε ἐν τῷ εἶδει ἐστίν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ

ἑ τῷ χρόνῳ πρότερα E.T. ἢ τὸ om. Ab. ἰ ὑπὸ ἐνεργείας ὄντος E, om. Ab. κ ἐνέργεια T. ἰ πάν Ab. ἢ καὶ—τι om. T. ἢ τὰ τῆ] ταύτη T. ὁ τὸ οὐ] ὅτου Ab. ῥ τὰ ζῶα ὀρώσι T. ῥ θεωρητικὴν om. Ab. ῥ οὐχ ἢ θεωροῦσιν ἀλλ' ἢ E.T. ῥ ἢ post ὡδὶ om. Ab. τ γ' om. E.T.

τῶν ἄλλων καὶ ὧν κίνησις τὸ τέλος. ^v Διὸ ὥσπερ οἱ διδά- 11
σκοντες ἐνεργοῦντα ἐπιδείξαντες οἴονται τὸ τέλος ἀποδεδω-
κέναι, καὶ ἡ φύσις ὁμοίως. Εἰ γὰρ μὴ οὕτω γίγνεται, ὃ
^w Παύσωνος ^x ἔσται Ἑρμῆς· ἀδελος γὰρ ^y καὶ ἡ ἐπιστήμη
εἰ ἔσω ἢ ἔξω, ὥσπερ κακείνος· τὸ γὰρ ἔργον τέλος, ἡ δὲ
ἐνέργεια τὸ ἔργον. Διὸ καὶ τοῦνομα ^z ἐνέργεια λέγεται κατὰ
τὸ ἔργον, καὶ συντείνει πρὸς τὴν ἐντελέχειαν. Ἐπεὶ δ' ἔστι 12
τῶν μὲν ^a ἔσχατον ἢ χρῆσις, οἷον ὄψεως ^b ἢ ^c ὄρασις, καὶ
οὐθὲν γίγνεται παρὰ ταύτην ἕτερον ἀπὸ τῆς ὄψεως ^d ἔργον,
^e ἀπ' ἐνίων δὲ γίγνεται τι, οἷον ἀπὸ τῆς οἰκοδομικῆς οἰκία
παρὰ τὴν οἰκοδόμησιν, ὅμως οὐθὲν ἦττον ἔνθα μὲν τέλος ἔνθα
δὲ μᾶλλον τέλος τῆς δυνάμεως ἔστιν. Ἡ γὰρ οἰκοδόμησις
ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ, καὶ ἅμα γίγνεται καὶ ἔστι τῆ οἰκία.
^v Ὅσων μὲν οὖν ἕτερόν τι ἔστι παρὰ τὴν χρῆσιν τὸ γιγνόμε- 13
νον, τούτων μὲν ἡ ἐνέργεια ἐν τῷ ποιουμένῳ ἔστιν, οἷον ἡ τε
οἰκοδόμησις ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ καὶ ἡ ὑφανσις ἐν τῷ ὑφαι-
νομένῳ, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, καὶ ὅλως ἡ κίνησις ἐν
τῷ κινουμένῳ· ὅσων δὲ μὴ ἔστιν ἄλλο τι ἔργον παρὰ τὴν
ἐνέργειαν, ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει ^f ἡ ἐνέργεια, οἷον ἡ ὄρασις ἐν
τῷ ὁρῶντι καὶ ἡ θεωρία ἐν τῷ θεωροῦντι καὶ ἡ ζωὴ ἐν τῇ
ψυχῇ. Διὸ καὶ ἡ εὐδαιμονία· ζωὴ γὰρ ποιά τις ἔστιν. 14
^v Ὅστε φανερόν ὅτι ἡ οὐσία καὶ τὸ εἶδος ^g ἐνέργειά ἔστιν.
Κατὰ τε δὴ τοῦτον τὸν λόγον φανερόν ὅτι πρότερον τῆ
οὐσία ἐνέργεια δυνάμεως· καὶ ὥσπερ εἶπομεν, τοῦ χρόνου
αἰεὶ προλαμβάνει ἐνέργεια ἑτέρα πρὸ ἑτέρας ἕως τῆς ^h τοῦ
αἰεὶ κινουῦντος πρώτως. Ἄλλὰ μὴν καὶ κυριωτέρως· τὰ μὲν 15
γὰρ αἰδία πρότερα τῆ οὐσία τῶν φθαρτῶν, ἔστι δ' οὐθὲν
δυνάμει αἰδίων. Λόγος δὲ ὅδε. Πᾶσα δύναμις ἅμα τῆς
ἀντιφάσεώς ἔστιν· τὸ μὲν γὰρ μὴ δυνατόν ὑπάρχειν οὐκ
ἂν ⁱ ὑπάρξειεν οὐθενί, τὸ δυνατόν δὲ πᾶν ἐνδέχεται μὴ ἐνε-

^v διὸ—τέλος om. E. ^w πάσωνος F^b, πάσσωνος T.A^b. ^x ἐρμῆς
ἔσται E, ἐρμήσεται T. ^y καὶ om. A^b. ^z λέγεται ἐνέργεια A^b. ^a ἐσχά-
των A^b. ^b ἢ post ὄψεως om. E.T. ^c ὄρασιν T. ^d ἔργον om. A^b.
^e ἐπ' E. ^f ἢ δ' ἐνέργεια A^b. ^g ἐνέργειά τις ἔστι T. ^h τοῦ] τῷ
χρόνῳ T. ⁱ ὑπάρξει ἐν A^b.

16 γείν. ^k Τὸ ἄρα δυνατὸν εἶναι ἐνδέχεται ^l καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. ^m τὸ αὐτὸ ἄρα δυνατὸν καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. Τὸ δὲ δυνατὸν μὴ εἶναι ἐνδέχεται μὴ εἶναι· τὸ δ' ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι φθαρτόν, ἢ ἀπλῶς, ἢ τοῦτο αὐτὸ ὃ λέγεται ἐνδέχουσθαι μὴ εἶναι, ἢ κατὰ τόπον ἢ ⁿ κατὰ ποσὸν ^o ἢ ποιόν.

17 ἀπλῶς δὲ τὸ κατ' οὐσίαν. Οὐθέν ἄρα τῶν ^p ἀφθάρτων ἀπλῶς δυνάμει ἐστὶν ^q ὄν ἀπλῶς· ^r κατὰ τι δ' οὐθέν κωλύει, οἷον ποιὸν ἢ ποῦ· ἐνεργεῖα ἄρα ^s πάντα. Οὐδὲ τῶν ἐξ ἀνάγκης ὄντων, καίτοι ταῦτα πρῶτα· εἰ γὰρ ^t ταῦτα μὴ ἦν, οὐθέν ἂν ἦν. Οὐδὲ δὴ κίνησις, εἴ τις ἐστὶν αἰδῖος. Οὐδ' εἴ τι κινούμενον αἰδῖον, οὐκ ἐστὶ κατὰ δύνάμιν κινούμενον ἀλλ' ^v ἢ πόθεν ποῖ.

18 ^w τούτου δ' ὕλην οὐθέν κωλύει ὑπάρχειν. Διὸ αἰεὶ ἐνεργεῖ ἥλιος καὶ ἄστρα καὶ ^x ὅλος ὁ οὐρανός, καὶ οὐ φοβερὸν μὴ ποτε στηῆ, ὃ φοβοῦνται οἱ περὶ φύσεως. Οὐδὲ κάμνει τοῦτο δρῶντα· οὐ γὰρ ^y περὶ τὴν δύνάμιν τῆς ἀντιφάσεως αὐτοῖς, οἷον τοῖς φθαρτοῖς, ἢ κίνησις, ὥστε ἐπίπονον εἶναι τὴν συνέχειαν τῆς κινήσεως· ἢ γὰρ οὐσία ὕλη καὶ ^z δύνάμις ^a οὐσα,

19 ^b οὐκ ^c ἐνεργεῖα, ^d αἰτία τούτου. Μιμεῖται δὲ τὰ ^e ἀφθάρτα καὶ τὰ ἐν μεταβολῇ ὄντα, οἷον γῆ καὶ πῦρ. Καὶ γὰρ ταῦτα αἰεὶ ἐνεργεῖ· καθ' ^f αὐτὰ γὰρ καὶ ἐν αὐτοῖς ἔχει τὴν κίνησιν. Αἰ δ' ἄλλαι δυνάμεις, ἐξ ὧν διώρισται, πᾶσαι τῆς ἀντιφάσεως εἰσιν· τὸ γὰρ δυνάμενον ὡδὲ κινεῖν δύναται καὶ μὴ ὡδί,

20 ὅσα γε κατὰ λόγον. ^g Αἰ δ' ἄλογοι τῷ παρεῖναι καὶ μὴ τῆς ἀντιφάσεως ἔσονται ^h αἰ αὐταί. Εἰ ἄρα τινές εἰσι φύσεις τοιαῦται ἢ οὐσῖαι οἷας λέγουσιν ⁱ οἱ ἐν τοῖς λόγοις τὰς ιδέας, πολὺ μᾶλλον ἐπιστήμον ἂν τι εἴη ἢ αὐτὸ ἐπιστήμη καὶ κινούμενον ἢ ^k κίνησις· ταῦτα γὰρ ἐνεργεῖαι μᾶλλον, ἐκεῖναι δὲ δυνάμεις τούτων. ^v Ὅτι μὲν οὖν πρότερον ἢ ἐνέ-

^k τὸ ἄρα] ἐν παρὰ Τ. ^l καὶ ante εἶναι om. Α^b. ^m τὸ αὐτὸ] τοῦτο Τ. ⁿ κατὰ τὸ ποσὸν Α^b. ^o ἢ κατὰ τὸ ποιόν Τ. ^p φθαρτῶν Ε.Τ. ^q ὄν om. Α^b. ^r κατὰ om. Ε.Τ. ^s πάντα] ταῦτα Α^b. ^t ταῦτα μὴ] αὐτὰ μὴ Α^b.F^b. ^v ἢ Α^b. ^w τοῦτο Α^b. ^x ὅλος Τ. ^y περὶ] ὑπὲρ Ε, κατὰ Τ, εἶναι γρ. Ε. ^z δυνάμει Ε. ^a οὐσα om. Ε.Τ. ^b οὐδ' F^b. ^c ἐνεργεῖα Ε.Τ. ^d αἰτιατοῦ μιμεῖται Τ. ^e φθάρτα Α^b.F^b. ^f αὐτὸ Ε.Τ. ^g αἰ] ὅσαι Ε. ^h αὐταί Α^b. ⁱ οἱ om. Α^b. ^k κινήσεις Τ.

γεια ¹ καὶ δυνάμεως καὶ πάσης ἀρχῆς μεταβλητικῆς, φανερόν.

Ἔστι δὲ ^m καὶ βελτίων καὶ τιμιωτέρα τῆς σπουδαίας δυνά- 9
μεως ἢ ἐνέργεια, ἐκ τῶνδε δῆλον. Ἔσα γὰρ κατὰ τὸ δύνα-
σθαι λέγεται, ταυτόν ἐστι δυνατόν τάναντία, οἷον τὸ ⁿ δύ-
νασθαι λεγόμενον ὑγιαίνειν ταυτόν ἐστι καὶ τὸ νοσοῦν, ^o καὶ
ἄμα· ἢ αὐτὴ γὰρ δύναμις τοῦ ὑγιαίνειν καὶ κάμνειν, καὶ ἡρε-
μεῖν καὶ κινεῖσθαι, καὶ οἰκοδομεῖν καὶ καταβάλλειν, καὶ οἰκο-
δομεῖσθαι καὶ καταπίπτειν. Τὸ μὲν οὖν δύνασθαι τάναντία ²
ῥᾶμα ὑπάρχει, τὰ δ' ἐναντία ^q ἄμα ἀδύνατον. Καὶ τὰς ἐνε-
ργείας δὲ ἄμα ἀδύνατον ὑπάρχειν, οἷον ὑγιαίνειν καὶ κάμνειν.
Ἔστ' ἀνάγκη τούτων θάτερον εἶναι τὰγαθόν. Τὸ δὲ δύνα-
σθαι ὁμοίως ἀμφοτέρων ἢ οὐδέτερον· ἢ ἄρα ἐνέργεια ^r βελ-
τίων. Ἄνάγκη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν τὸ τέλος καὶ τὴν ἐνέρ- 3
γειαν εἶναι χεῖρον τῆς δυνάμεως· τὸ γὰρ δυνάμενον ταυτό
ἄμφω τάναντία. Δῆλον ἄρα ὅτι οὐκ ἔστι ^s τὸ κακὸν παρὰ
τὰ πράγματα· ὕστερον γὰρ τῇ φύσει τὸ κακὸν τῆς δυνά-
μεως. Οὐκ ἄρα οὐδ' ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς καὶ τοῖς αἰδίοις οὐθέν
ἐστιν οὔτε κακὸν οὔτε ἀμάρτημα οὔτε διεφθαρμένον· καὶ γὰρ
ἢ διαφθορὰ τῶν κακῶν ^t ἐστίν. Εὐρίσκεται ^v δὲ καὶ τὰ δια- 4
γράμματα ἐνεργείᾳ· διαιροῦντες γὰρ εὐρίσκουσιν. Εἰ ^w δ'
ἦν διηρημένα, φανερὰ ἂν ἦν· νῦν δ' ἐνυπάρχει δυνάμει. Διὰ
τί δύο ὀρθαὶ ^x τὸ τρίγωνον; Ἔστι αἰ περὶ ^y μίαν στιγμὴν
γωνίαι ἴσαι δύο ὀρθαῖς. Εἰ οὖν ^z ἀνήκτο ἢ παρὰ τὴν πλευ-
ράν, ἰδόντι ἂν ἦν εὐθύς δῆλον. Διὰ τί ἐν ἡμικυκλίῳ ὀρθὴ ⁵
καθόλου; ^a Διότι ἐὰν ἴσαι τρεῖς, ἢ τε βάσις δύο καὶ ἢ ἐκ
μέσου ἐπισταθεῖσα ὀρθή, ἰδόντι δῆλον τῷ ἐκείνῳ εἰδότη.
Ἔστω φανερόν ὅτι τὰ δυνάμει ὄντα εἰς ἐνέργειαν ἀναγόμενα
εὐρίσκεται. Αἴτιον δ' ὅτι νόησις ἢ ἐνέργεια. Ἔστ' ἐξ ἐνε-

¹ καὶ ante δυνάμεως om. F^b. ^m καὶ post δὲ om. A^b.F^b. ⁿ δύνασθαι τὸ λεγόμενον A^b. ^o καὶ ante ἄμα om. T. ^p ἄμα ὑπάρχειν T, ὑπάρχει ἄμα A^b. ^q ἄμα ἀδύνατον—ἄμα om. E.T. ^r βέλτιον E.T. ^s τὸ] τι τὸ E.T. ^t ἐστίν om. E. ^v δὲ] γὰρ F^b. ^w δ' ἦν] δ' ἢ A^b. ^x τὸ om. F^b. ^y μίαν τὴν στιγμὴν T. ^z ἀνήκτο ἢ] ἀνάγκη τὸ T. ^a διατί E.

γείας ἢ δύναμις· καὶ διὰ τοῦτο ποιοῦντες γιγνώσκουσιν· ὕστερον γὰρ γενέσει ἢ ἐνέργεια ἢ κατ' ἀριθμόν.

- 10 ^b Ἐπεὶ δὲ τὸ ὄν ^c λέγεται καὶ τὸ μὴ ὄν ^d τὸ μὲν κατὰ τὰ σχήματα τῶν κατηγοριῶν, ^e τὸ δὲ κατὰ δύναμιν ἢ ἐνέργειαν τούτων ἢ τάναντία, τὸ δὲ ^f κυριώτατα ^g ὄν ἀληθὲς ἢ ψεῦδος, τοῦτο ^h δ' ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐστὶ ⁱ τῷ συγκεῖσθαι ἢ ^k διηρηθῆσθαι, ^l ὥστε ^m ἀληθεύει μὲν ὁ τὸ διηρημένον οἰόμενος ⁿ διαιρεῖσθαι καὶ τὸ συγκείμενον συγκεῖσθαι, ἔψευσται δὲ ὁ ἐναντίως ἔχων ^o ἢ τὰ πράγματα, πότ' ἐστὶν ἢ οὐκ ἐστὶ ^p τὸ ἀληθὲς λεγόμενον ἢ ψεῦδος; Τοῦτο γὰρ σκεπτέον τί λέγομεν. Οὐ γὰρ διὰ τὸ ἡμᾶς οἶεσθαι ἀληθῶς ^q σε λευκὸν εἶναι ^r εἰ σὺ λευκός, ἀλλὰ διὰ τὸ σὲ εἶναι λευκὸν ἡμεῖς οἱ φάντες τοῦτο ἀληθεύομεν. Εἰ δὴ τὰ μὲν αἰεὶ σύγκειται καὶ ἀδύνατα διαιρεθῆναι, τὰ δ' ^s αἰεὶ διήρηται καὶ ἀδύνατα ^t συντεθῆναι, τὰ δ' ἐνδέχεται τάναντία, τὸ μὲν εἶναι ἐστὶ ^v τὸ συγκεῖσθαι καὶ ἐν εἶναι, τὸ δὲ μὴ εἶναι τὸ μὴ συγκεῖσθαι ἀλλὰ ³ πλείω εἶναι. Περὶ μὲν οὖν τὰ ἐνδεχόμενα ἢ αὐτὴ γίγνεται ψευδῆς καὶ ἀληθῆς δόξα καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός, καὶ ἐνδέχεται ὅτε μὲν ἀληθεύειν ὅτε δὲ ψεύδεσθαι· περὶ δὲ τὰ ἀδύνατα ἄλλως ἔχειν οὐ ^w γίγνεται ὅτε μὲν ἀληθὲς ὅτε δὲ ψεῦδος, ἀλλ' ⁴ αἰεὶ ταῦτα ἀληθῆ καὶ ψευδῆ. Περὶ δὲ δὴ τὰ ἀσύνθετα τί τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι καὶ τὸ ἀληθὲς καὶ ^y τὸ ψεῦδος; Οὐ γὰρ ἐστὶ σύνθετον, ὥστε εἶναι μὲν ^z ὅταν ^a συγκέηται, μὴ εἶναι δὲ ^b ἐὰν διηρημένον ἦ, ὥσπερ τὸ λευκὸν ξύλον ἢ τὸ ἀσύμμετρον τὴν διάμετρον· οὐδὲ τὸ ἀληθὲς ^c καὶ ψεῦδος ὁμοίως ἔτι ὑπάρ-
5 ξει καὶ ^d ἐπ' ἐκείνων. Ἡ ὥσπερ οὐδὲ τὸ ^e ἀληθὲς ἐπὶ τούτων

^b ἐπειδὴ F^b. ^c λέγομεν F^b. ^d τὸ μὲν] τὰ μὲν A^b, F^b. ^e τὸ] τὰ F^b. ^f κυριώτατον E. ^g ὄν] ἢ T, εἰ E. ^h δ' ἐπὶ] δὴ ἔτι A^b. ⁱ τὸ E.T. ^k διατηρεῖσθαι T. ^l ὥστε—διαιρεῖσθαι om. T. ^m ἀληθεύειν A^b. ⁿ διαιρεῖσθαι] διηρηθῆσθαι A^b. ^o ἢ ante τὰ om. T. ^p τὸ] ὡς τὸ E, ὥστε τὸ T. ^q σε ante ἀληθῶς E, om. T. ^r εἰ—ἡμεῖς om. A^b. ^s αἰεὶ] εἰ T. ^t συντεῖναι A^b. ^v τὸ ἐν εἶναι καὶ συγκεῖσθαι T. ^w γίγνεται οὐδὲ ὅτε A^b. ^x αἰεὶ] εἰά T. ^y τὸ ante ψεῦδος om. T. ^z ὅταν] ἐὰν A^b. ^a σύγκειται E. ^b ἐὰν μὴ διηρημένον T. ^c καὶ ψεῦδος] καὶ τὸ ψεῦδος E, ἢ τὸ ψεῦδος T. ^d ὑπ' T. ^e ἀληθὲς ἐν ἐπὶ E.T.

τὸ αὐτό, οὕτως οὐδὲ τὸ εἶναι, ἀλλ' ἔστι τὸ μὲν ἀληθές^f τὸ δὲ ψεῦδος, τὸ μὲν θιγεῖν καὶ φάναι ἀληθές (οὐ γὰρ ἑταυτὸ κατάφασις καὶ^h φάσις), τὸ δ' ἀγνοεῖν μὴ θιγγάνειν· ἀπατηθῆναι γὰρ περὶ τὸ τί ἐστίν οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τὰςⁱ μὴ συνθετὰς οὐσίας· οὐ γὰρ⁶ ἔστιν ἀπατηθῆναι. Καὶ πᾶσαι εἰσιν^k ἐνεργεῖα, ἢ οὐκ ἐνεργεῖ· ἐγίγνοντο^m γὰρ ἂν καὶ ἐφθείροντο· νῦν δὲ τὸ ὄν αὐτὸ οὐ γίγνεται οὐδὲ φθείρεται· ἕκ τινος γὰρ ἂν ἐγίγνετο. Ὅσα δὲ ἔστιν ὅπερ εἶναι τι καὶ ἐνεργεῖα, περὶ ταῦτα οὐκ ἔστιν ἀπατηθῆναι ἀλλ' ἢ νοεῖν ἢ μὴ. Ἄλλὰ τὸⁿ τί ἐστίν ζητεῖται⁷ περὶ αὐτῶν, εἰ^o τοιαῦτά ἐστίν ἢ μὴ. Τὸ δ' εἶναι ὡς τὸ ἀληθές, καὶ τὸ μὴ εἶναι^p ὡς τὸ ψεῦδος, ἐν μὲν ἔστιν, εἰ σύγκριται, ἀληθές· τὸ δ' εἰ μὴ σύγκριται, ψεῦδος. Τὸ δὲ ἔν, εἴπερ ὄν, οὕτως ἐστίν· εἰ δὲ μὴ οὕτως, οὐκ ἔστιν. Τὸ δὲ⁸ ἀληθές τὸ νοεῖν^q αὐτά· τὸ δὲ ψεῦδος οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἀπάτη, ἀλλ' ἀγνοία, οὐχ^r οἷα ἢ τυφλότης·^s ἢ μὲν γὰρ τυφλότης ἐστίν ὡς ἂν εἰ τὸ νοητικὸν ὅλως μὴ ἔχοι τις. Φανερόν δὲ^t καὶ ὅτι περὶ τῶν ἀκινήτων οὐκ ἔστιν ἀπάτη κατὰ τὸ ποτέ, εἴ τις ὑπολαμβάνει ἀκίνητα. Οἷον τὸ τρίγωνον εἰ μὴ μετα-⁹βάλλειν^v οἴεται, οὐκ οἰήσεται ποτέ μὲν δύο ὀρθὰς ἔχειν ποτέ δ' οὐ (μεταβάλλοι γὰρ ἂν), ἀλλὰ τί μὲν τί δ' οὐ, οἷον ἄρτιον ἀριθμὸν πρῶτον εἶναι μηθένα, ἢ τινὰς μὲν τινὰς δ' οὐ. Ἀριθμῶ δὲ περὶ ἓνα οὐδὲ τοῦτο· οὐ γὰρ ἔτι τινὰ μὲν τινὰ δ' οὐκ οἰήσεται, ἀλλ' ἀληθεύσει ἢ ψεύσεται ὡς αἰεὶ οὕτως ἔχοντος.

I.

Τὸ ἔν ὅτι μὲν λέγεται^x πολλαχῶς, ἐν τοῖς περὶ τοῦ ποσαχῶς διηρημένοις εἴρηται πρότερον· πλεοναχῶς δὲ λεγόμενου, οἱ συγκεφαλαιούμενοι τρόποι εἰσὶ ὕτέτταρες τῶν πρῶ-

^f τὸ δὲ] ἢ E.T.Ab. ^g τοῦτο T. ^h ἀπόφασις T. καὶ φάσις om. E. ⁱ μὴ om. T. ^k ἐνεργεῖαι Ab. ^l οὐ] ἢ T. ^m γὰρ om. T. ⁿ τί om. Ab. ^o ἢ τι αὐτά T. ^p ὡς τὸ] τὸ ὡς Ab, τὸ ὡς τὸ T. ^q ταῦτα Ab. ^r οἷον Ab. ^s ἢ μὲν γὰρ τυφλότης om. Ab. ^t ὅτι καὶ Ab. ^v οἴηται Ab, οἷοιτο F^b. ^w οὐκ] οὐ γρ. E. ^x πλεοναχῶς F^b. ^y τέσσαρες E.

των καὶ καθ' ^z αὐτὰ λεγομένων ἓν, ἀλλὰ μὴ κατὰ συμβεβη-
 κός. Τό τε γὰρ συνεχές ἢ ἀπλῶς ἢ μάλιστα γε τὸ φύσει
 καὶ μὴ ἀφῆ μηδὲ δεσμῶ· καὶ τούτων μᾶλλον ἓν καὶ πρότε-
 2 ρον, ^a οὐ ἀδιαίρετῶτερα ἢ κινήσεις καὶ μᾶλλον ἀπλῆ. Ἐπι-
 τοιούτων καὶ μᾶλλον τὸ ὅλον καὶ ἔχον τινὰ μορφήν καὶ εἶδος·
 μάλιστα δ' εἴ ^b τι φύσει τοιούτων καὶ μὴ βία, ὥσπερ ὅσα
 κόλλη ἢ γόμφω ἢ συνδέσμω, ἀλλ' ἔχει ^c ἐν αὐτῷ τὸ αἴτιον
 3 αὐτῷ τοῦ συνεχές εἶναι. Τοιούτων δὲ ^d τῷ μίαν τὴν κίνησιν
 εἶναι καὶ ἀδιαίρετον τόπῳ καὶ χρόνῳ, ὥστε φανερόν, εἴ τι
 φύσει κινήσεως ἀρχὴν ἔχει τῆς πρώτης τὴν πρώτην, οἷον
 λέγω φορᾶς κυκλοφορίαν, ὅτι τοῦτο πρῶτον μέγεθος ἓν.
 Τὰ μὲν δὴ οὕτως ἓν ^e ἢ ^f συνεχές ἢ ὅλον, τὰ δὲ ^g ὧν ἂν ^h ὁ λό-
 4 γος εἴς ἡ. Τοιαῦτα δὲ ὧν ἢ νόησις μία· τοιαῦτα δὲ ὧν ἀδιαί-
 ρετος· ἀδιαίρετος ⁱ δὲ τοῦ ἀδιαίρετου εἶδει ἢ ἀριθμῶ. Ἀρι-
 θμῶ μὲν οὖν τὸ καθ' ἕκαστον ἀδιαίρετον, εἶδει δὲ ^k τὸ ^l τῷ
 γνωστῷ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ, ὥσθ' ἓν ἂν εἴη πρῶτον τὸ ταῖς
 5 οὐσίαις αἴτιον τοῦ ἐνός. Λέγεται μὲν οὖν τὸ ἓν τοσαυτα-
 χῶς, τό τε συνεχές φύσει καὶ τὸ ὅλον, καὶ τὸ καθ' ἕκαστον
 καὶ τὸ καθ' ὅλου. Πάντα δὲ ταῦτα ἓν ^m τῷ ἀδιαίρετον εἶναι
 τῶν μὲν τὴν κίνησιν, τῶν δὲ τὴν νόησιν ἢ τὸν λόγον. Δεῖ
 δὲ κατανοεῖν ὅτι οὐχ ὡσαύτως ληπτέον λέγεσθαι ποῖά τε ἓν
 6 λέγεται, καὶ τί ἐστὶ τὸ ⁿ ἐν εἶναι, καὶ τίς αὐτοῦ λόγος. Λέ-
 γεται μὲν γὰρ ^o τὸ ἓν τοσαυταχῶς, καὶ ἕκαστον ἔσται ἓν
 τούτων, ^p ἂν ὑπάρχη τις τούτων τῶν τρόπων· τὸ δὲ ἐνὶ
 εἶναι ὅτε ^q μὲν τούτων τινὶ ἔσται, ὅτε δὲ ἄλλω, ὃ καὶ μᾶλλον
 ἐγγυὲς τῷ ὀνόματι ^r ἐστὶ, τῇ δυνάμει δ' ἐκεῖνα, ὥσπερ καὶ περὶ
 στοιχείου καὶ ^s αἰτίου εἰ δέοι λέγειν ἐπὶ τε τοῖς πράγμασι
 7 διορίζοντα καὶ τοῦ ^t ὀνόματος ὄρον ἀποδιδόντα. Ἔστι μὲν
 γὰρ ὡς στοιχείον τὸ πῦρ (ἔστι δ' ἴσως καθ' αὐτὸ καὶ τὸ
 ἄπειρον ἢ τι ἄλλο τοιούτων), ἔστι δ' ὡς οὐ· οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ

^z αὐτὸ E. ^a οὐ] ὧν Ab. ^b τι τῇ φύσει E.T. ^c ἐν] τι ἐν Ab.
^d τῷ] τὸ E.T. ^e ἢ om. E.T. ^f τὸ συνεχές ἢ τὸ F^b. ^g ὧν om. E.T.
^h ὁ om. T. ⁱ δὲ τὰ διαίρετου T. ^k τὸ post δὲ add. E. ^l τῷ] τὸ T.
^m τῷ] τὸ T. ⁿ ἐν T.A^b. ^o τὸ om. A^b. ^p ὑπάρξη F^b. ^q μὲν τὸ
τούτων A^b. ^r ἐστὶ, τῇ] ἢ A^b. ^s αἰτίας T. ^t ὀνόματος τὸν ὄρον T.

πυρὶ καὶ στοιχείῳ εἶναι, ἀλλ' ὡς μὲν ^v πρᾶγμα τι καὶ φύσις
 τὸ πῦρ στοιχείον, τὸ δὲ ^w ὄνομα σημαίνει ^x τὸ τοδὶ συμβε-
 βηκέναι αὐτῷ, ὅτι ἐστὶ τι ἐκ τούτου ὡς πρώτου ἐνυπάρχον-
 τος. ^y Οὕτω καὶ ἐπὶ αἰτίου καὶ ἐνὸς ^z καὶ τῶν τοιούτων ἀπάν-
 των. Διὸ καὶ τὸ ἐνὶ ^a εἶναι τὸ ἀδιαρέτω ἐστὶν εἶναι, ὅπερ
^b τῷδε ὄντι ^c καὶ ἀχωρίστῳ ἢ τόπῳ ἢ εἶδει ἢ διανοίᾳ, ἢ ^d καὶ
 τῷ ὄλῳ καὶ ^e ἀδιαρέτῳ. Μάλιστα δὲ ^f τὸ μέτρον εἶναι πρῶ-
 τον ἐκάστου γένους καὶ κυριώτατα τοῦ ποσοῦ· ἐντεῦθεν ^g γὰρ
 ἐπὶ τὰ ἄλλα ἐλήλυθεν. Μέτρον γὰρ ἐστὶν ὧ τὸ ποσὸν ^g
 γινώσκεται· γινώσκεται δ' ἢ ἐνὶ ἢ ἀριθμῷ τὸ ποσὸν ἢ
 ποσόν, ὁ δ' ἀριθμὸς ἅπας ἐνί. ^v Ὡστε πᾶν τὸ ποσὸν γινώ-
 σκεται ἢ ποσὸν τῷ ἐνί, καὶ ὧ πρώτῳ ^h ποσὰ γινώσκεται,
 τοῦτο αὐτὸ ἐν· διὸ τὸ ἐν ἀριθμοῦ ἀρχὴ ἢ ἀριθμός. ⁱ Ἐντεῦθεν ¹⁰
 δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις λέγεται μέτρον ⁱ ὧ πρώτῳ τε ἕκαστον
 γινώσκεται, καὶ τὸ μέτρον ἐκάστου ἐν ἐν μήκει, ἐν πλάτει,
 ἐν βάθει, ἐν βάρει, ἐν τάχει. Τὸ γὰρ βάρος καὶ τάχος κοι- ¹¹
 νὸν ἐν τοῖς ἐναντίοις· διττὸν γὰρ ἐκάτερον αὐτῶν, οἷον βάρος
 τό τε ^k ὀποσηνοῦν ἔχον ῥοπήν καὶ τὸ ἔχον ὑπεροχὴν ῥοπῆς,
^l καὶ τάχος τό τε ^m ὀποσηνοῦν κίνησιν ἔχον καὶ τὸ ὑπεροχὴν
 κινήσεως· ἔστι γὰρ ⁿ τι τάχος καὶ τοῦ βραδέος καὶ ^o βάρους
 τοῦ κουφοτέρου. ⁱ Ἐν πᾶσι ^p δὲ τούτοις μέτρον καὶ ἀρχὴ ἐν ¹²
 τι καὶ ἀδιαίρετον, ἐπεὶ καὶ ἐν ταῖς γραμμαῖς χρῶνται ὡς
 ἀτόμῳ τῇ ποδιαίᾳ. Πανταχοῦ γὰρ τὸ μέτρον ἐν τι ζητοῦσι
 καὶ ἀδιαίρετον· τοῦτο δὲ τὸ ἀπλοῦν ἢ τῷ ποιῷ ἢ τῷ ποσῷ.
^v Ὄπου μὲν οὖν δοκεῖ μὴ εἶναι ἀφελεῖν ἢ ^q προσθεῖναι, τοῦτο ¹³
 ἀκριβὲς ^r τὸ μέτρον· διὸ ^s τὸ ^t τοῦ ^v ἀριθμοῦ ἀκριβέστατον·
 τὴν γὰρ μονάδα τιθέασι πάντῃ ἀδιαίρετον· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις

^v πράγματι καὶ φύσει E.T. ^w ὄνομα ὄλον σημαίνει E, ὄνομα συμβαί-
 νει T. ^x τῷ T. ^y οὕτως post αἰτίου T. ^z καὶ post ἐνὸς om. T.
^a εἶναι τὸ] εἶναι τῷ T. ^b τόδε E.T. ^c καὶ ἰδία χωριστῷ Ab. ^d καὶ
 post ἢ add. E.T. ^e ἀδιαρέτῳ Ab.Fb: vulgo διωρισμένῳ. ^f τῷ E.T.Ab.
^g γὰρ] γὰρ καὶ E.T. ^h ποσὰ add. Ab.Fb. ⁱ τε ὧ ἕκαστον πρώτῳ Ab.
^k ὀποστηνοῦν T, ὀσηνοῦν Ab. ^l καὶ τάχος] καὶ τὸ τάχος Ab. ^m ὀπο-
 στηνοῦν T, ὀπηλικηνοῦν Fb. ⁿ τι om. Ab. ^o βαρέος T. ^p δὲ E.T.
^q προστιθέναι T. ^r τι T. ^s τὸ om. E. ^t τοὺς E, om. T. ^v ἀρι-
 θμοὺς E.

μιμοῦνται τὸ τοιοῦτον· ἀπὸ γὰρ ^wσταδίου καὶ ταλάντου καὶ
 αἰεὶ τοῦ μείζονος λάθοι ἂν καὶ ^xπροσθεθὲν τι καὶ ἀφαιρεθὲν
 14 μᾶλλον ἢ ^yἀπὸ ἐλάττονος. Ὡστε ἀφ' οὗ πρώτου κατὰ τὴν
 αἴσθησιν μὴ ἐνδέχεται, τοῦτο πάντες ποιοῦνται μέτρον καὶ
 ὑγρῶν καὶ ξηρῶν καὶ βάρους καὶ μεγέθους· καὶ ^zτότ' οἴονται
 εἰδέναι τὸ ποσόν, ὅταν ^aεἰδῶσι διὰ τούτου τοῦ μέτρου. Καὶ
 δὴ καὶ κίνησιν τῇ ἀπλῇ κινήσει καὶ τῇ ταχίστη· ^bὀλίγιστον
 15 γὰρ αὕτη ἔχει χρόνον. Διὸ ἐν τῇ ἀστρολογίᾳ τὸ ^cτοιοῦτον
 ἐν ἀρχῇ καὶ μέτρον· τὴν κίνησιν γὰρ ὁμαλὴν ὑποτίθενται καὶ
 ταχίστην τὴν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς ἣν κρίνουσι τὰς ἄλλας. Καὶ
 ἐν μουσικῇ δῖεις, ὅτι ἐλάχιστον, καὶ ἐν φωνῇ στοιχείον.
 Καὶ ^dταῦτα πάντα ἐν τι οὕτως, οὐχ ὡς κοινόν τι τὸ ἐν, ἀλλ'
 16 ὥσπερ εἴρηται. Οὐκ αἰεὶ δὲ τῷ ἀριθμῷ ἐν τὸ μέτρον, ἀλλ'
 ἐνίοτε πλείω, οἶον ^eαἱ δῖεις ^fδύο, αἱ μὴ κατὰ τὴν ἀκοὴν
 ἀλλ' ἐν τοῖς λόγοις, καὶ ^gαἱ φωναὶ πλείους αἰς μετροῦμεν,
 καὶ ἡ διάμετρος δυσὶ μετρεῖται καὶ ἡ πλευρὰ ^hκαὶ τὰ μεγέθη
 πάντα. Οὕτω δὴ πάντων μέτρον τὸ ἐν, ⁱὅτι γνωρίζομεν
 ἐξ ὧν ἐστὶν ἡ οὐσία διαιροῦντες ἢ κατὰ τὸ ποσόν ἢ κατὰ τὸ
 17 εἶδος. Διὰ τοῦτο τὸ ἐν ἀδιαίρετον, ὅτι τὸ πρῶτον ^kἐκάστων
 ἀδιαίρετον. Οὐχ ὁμοίως δὲ πᾶν ἀδιαίρετον, οἶον πούς καὶ
 μονάς, ἀλλὰ τὸ μὲν ^lπάντη, τὸ δ' εἰς ἀδιαίρετα πρὸς τὴν
 αἴσθησιν ἐθέλει, ὥσπερ εἴρηται ἤδη· ἴσως γὰρ πᾶν συνεχές
 18 διαιρετόν. Ἄει δὲ συγγενές τὸ μέτρον· μεγεθῶν μὲν γὰρ
 μέγεθος, καὶ καθ' ἕκαστον μήκος μῆκος, πλάτους πλάτος,
^mφωνῶν φωνή, βάρους βάρος, μονάδων μονάς. Οὕτω γὰρ
 δεῖ λαμβάνειν, ἀλλ' οὐχ ὅτι ἀριθμῶν ἀριθμός· καίτοι ἔδει, εἰ
 ὁμοίως· ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἀξιοῖ, ἀλλ' ὥσπερ εἰ μονάδων μο-
 νάδας ἀξιῶσειε μέτρον ἀλλὰ μὴ μονάδα· ὁ δ' ἀριθμὸς πλήθος
 19 μονάδων. Καὶ τὴν ἐπιστήμην δὲ μέτρον τῶν πραγμάτων
 λέγομεν καὶ τὴν αἴσθησιν διὰ τὸ αὐτό, ὅτι γνωρίζομεν τι

^w στασίου T. ^x προστιθέν T. ^y ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος T. ^z τότ'] τὸ
 τοιόνδε Ab. ^a ἴδωσι T.Ab. ^b ὀλιγοστόν Ab. ^c τοιοῦτο μὲν Ab.
^d πάντα ταῦτα T. ^e ἡ δῖεις Fb. ^f δύο αἱ om. T. ^g αἱ om. Ab.
^h καὶ τ' i—οὕτω] μεγέθη τινὰ ὄντα δηλον Ab. ⁱ ὅτι] εἰ T. ^k ἐκάστω T.
^l πάντως E, πάντη πάντως Ab. ^m φωνῶν] φωνῆς E.T.

αὐτοῖς, ^η ἐπεὶ μετροῦνται μᾶλλον ἢ μετροῦσιν. Ἄλλὰ συμβαίνει ἡμῖν ὥσπερ ἂν εἰ ἄλλον ἡμᾶς μετροῦντος ἐγνωρίσαμεν πηλικοί ἐσμὲν τῷ τὸν πῆχυν ἐπὶ τοσοῦτον ^ο ἡμῖν ἐπιβάλλειν. Πρωταγόρας δ' ἄνθρωπὸν φησι πάντων εἶναι μέτρον, ὥσπερ ²⁰ ἂν εἰ τὸν ἐπιστήμονα εἰπὼν ἢ τὸν αἰσθανόμενον· τούτους δ' ὅτι ^ρ ἔχουσιν ὁ μὲν αἰσθησιν ὁ δὲ ἐπιστήμην, ^q ἃ φαμεν εἶναι μέτρα τῶν ὑποκειμένων. Οὐθὲν δὲ ^ρ λέγων περιττὸν φαίνεται ^ς τι λέγειν. Ὅτι μὲν οὖν τὸ ^τ ἐν εἶναι μάλιστα ἐστὶ ²¹ κατὰ τὸ ὄνομα ^ν ἀφορίζοντι μέτρον τι, καὶ κυριώτατα τοῦ ποσοῦ, εἶτα τοῦ ποιοῦ, φανερόν. Ἔσται δὲ τοιοῦτον τὸ μὲν ἂν ἢ ἀδιαίρετον κατὰ τὸ ποσόν, τὸ δὲ ἂν κατὰ τὸ ποιόν· διόπερ ἀδιαίρετον τὸ ἐν ἢ ἀπλῶς ἢ ἢ ἐν.

Κατὰ δὲ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν φύσιν ζητητέον ποτέρως ² ^ω ἔχει, καθάπερ ἐν τοῖς διαπορήμασιν ἐπήλθομεν, τί τὸ ἐν ἐστὶ καὶ πῶς δεῖ ^χ περὶ αὐτοῦ λαβεῖν, πότερον ὡς οὐσίας τινὸς οὔσης αὐτοῦ τοῦ ἐνός, καθάπερ οἷ τε Πυθαγόρειοί φασι πρότερον καὶ Πλάτων ὕστερον, ἢ μᾶλλον ὑπόκειται τις φύσις, ^γ καὶ πῶς δεῖ γνωριμωτέρως λεχθῆναι καὶ μᾶλλον ὥσπερ οἱ περὶ φύσεως· ἐκείνων γὰρ ὁ μὲν τις φιλίαν εἶναι ^z φησι τὸ ἐν, ὁ δ' ἄερα, ὁ δὲ τὸ ἄπειρον. Εἰ δὲ μηθὲν τῶν καθόλου ² δυνατὸν οὐσίαν εἶναι, καθάπερ ἐν τοῖς περὶ οὐσίας καὶ ^a περὶ τοῦ ὄντος εἴρηται λόγοις, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο ^b οὐσίαν ὡς ἐν τι παρὰ τὰ πολλὰ δυνατὸν εἶναι (κοινὸν γάρ) ἄλλ' ἢ κατηγορηματόν, δῆλον ὡς οὐδὲ τὸ ἐν· ^c τὸ γὰρ ὄν καὶ τὸ ἐν καθόλου κατηγορεῖται μάλιστα πάντων. Ὡστε οὔτε τὰ γένη ³ ^d φύσεις τινὲς καὶ οὐσῖαι χωρισταὶ τῶν ἄλλων εἰσὶν, οὔτε τὸ ἐν γένος ἐνδέχεται εἶναι διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας δι' ἄσπερ οὐδὲ τὸ ὄν οὐδὲ τὴν οὐσίαν. Ἐπι δ' ὁμοίως ἐπὶ πάντων ἀναγκαῖον ἔχειν. Λέγεται δ' ἰσαχῶς ^e τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν ὥστ' ⁴

^η ἐπεὶ] εἶτε T. ^ο ἡμῶν E. ^ρ ἴσχουσιν A^b. ^q ἃ om. A^b. ^ρ λέγοντες περιττὸν φαίνονται T.A^b. ^ς τι om. T. ^τ ἐνὶ E.T. ^ν ἀφορίζοντι] ὁ ἀφορίζουσι E.T. ^ω ἔχειν T. ^χ περὶ τοῦ αὐτοῦ T. ^γ γρ. καὶ προσδεῖ γνωριμωτέρως, ἥτοι ἐλλείπει ἐνδέχεται. ^z τὸ ἐν φησιν A^b. ^a περὶ post καὶ om. T. ^b οὐσία A^b. ^c τὸ γὰρ ὄν καὶ τὸ ἐν om. T. ^d φύσει A^b. ^e τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν T.

ἐπεὶπερ ἐν τοῖς ποιοῖς ἐστὶ τι τὸ ἐν καὶ τις φύσις, ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ποσοῖς, δῆλον ὅτι καὶ ὅλως ζητητέον τί τὸ ἐν, ὥσπερ καὶ τί τὸ ὄν, ὡς οὐχ ἰκανὸν ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἢ φύσις 5 αὐτοῦ. Ἄλλὰ μὴν ἐν γε χρώμασιν ἐστὶ ^f τὸ ἐν ^g χρώμα, οἷον τὸ λευκόν, ^h εἰ τὰ ἄλλα ἐκ τούτου καὶ τοῦ μέλανος φαίνεται γιγνώμενα, τὸ δὲ μέλαν στέρησις λευκοῦ, ὥσπερ καὶ φωτὸς σκότος· τοῦτο δ' ἐστὶ στέρησις φωτός. Ὡστ' εἰ τὰ 6 ὄντα ἦν χρώματα, ἦν ἂν ἀριθμὸς τις τὰ ὄντα. Ἄλλὰ τίνων; Ἰδῆλον δὴ ὅτι χρωμάτων. Καὶ τὸ ἐν ἦν ἂν τι ἐν, οἷον τὸ λευκόν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μέλη τὰ ὄντα ἦν, ἀριθμὸς ἂν ἦν, ^k διέσεων μέντοι, ἀλλ' οὐκ ἀριθμὸς ἢ οὐσία αὐτῶν· καὶ τὸ ἐν ἦν ἂν τι οὐ ἢ οὐσία οὐ τὸ ἐν ἀλλὰ δίεσις. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φθόγγων στοιχείων ^l ἂν ἦν τὰ ὄντα ἀριθμὸς, καὶ τὸ 7 ἐν στοιχεῖον φωνῆεν. Καὶ εἰ σχήματα εὐθύγραμμα, σχημάτων ἂν ἦν ἀριθμὸς, καὶ τὸ ἐν τὸ τρίγωνον. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων γενῶν. Ὡστ' εἴπερ καὶ ἐν τοῖς πάθεσι καὶ ἐν τοῖς ποιοῖς καὶ ^m ἐν τοῖς ποσοῖς καὶ ἐν κινήσει ἀριθμῶν ὄντων καὶ ἐνός τινος ἐν ἅπασιν ὅ τε ἀριθμὸς τινῶν καὶ τὸ ⁿ ἐν τι ἐν, ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο ^o αὐτοῦ ἢ οὐσία, καὶ ἐπὶ τῶν οὐσιῶν ἀνάγκη ὡσαύτως ἔχειν· ὁμοίως γὰρ ἔχει ἐπὶ πάν- 8 των. Ὅτι μὲν οὖν τὸ ἐν ἐν ^p παντὶ γένει ἐστὶ τις φύσις, καὶ οὐθενὸς τοῦτό ^q γ' αὐτὸ ἢ φύσις τὸ ἐν, φανερόν· ἀλλ' ὥσπερ ἐν χρώμασι χρώμα ἐν ζητητέον αὐτὸ τὸ ἐν, οὕτω καὶ 9 ἐν οὐσίᾳ ^r οὐσίαν μίαν, αὐτό ^s τε τὸ ἐν. Ὅτι δὲ ταῦτό σημαίνει πως τὸ ἐν καὶ ^t τὸ ὄν, δῆλον τῷ τε παρακολουθεῖν ἰσαχῶς ταῖς κατηγορίαις καὶ μὴ εἶναι ^v ἐν μηδεμιᾷ, οἷον οὐτ' ἐν τῇ ^w τί ἐστὶν οὐτ' ἐν τῇ ποίον, ἀλλ' ὁμοίως ἔχει ὥσπερ τὸ ὄν, καὶ ^x τῷ μὴ προσκατηγορεῖσθαι ἕτερόν τι τὸ εἰς ἄνθρωπος ^y τοῦ ἄνθρωπος, ὥσπερ οὐδὲ τὸ εἶναι παρὰ τὸ τί ^z ἢ ποιὸν ἢ ποσόν, ^a καὶ τὸ ἐν εἶναι τὸ ἐκάστῳ εἶναι.

^f τὸ] τι τὸ E. ^g χρώμα om. F^b. ^h εἰ] εἶτα T. ⁱ δηλαδή ὅτι T.
^k διέσεως T. A^b. ^l ἦν ἂν E. ^m ἐν ante τοῖς om. T. ⁿ τι ἐν] τι ὄν
A^b, om. T. ^o αὐτὸ A^b. ^p ἅπαντι A^b, F^b. ^q γε τὸ ἢ T. ^r οὐσίαν
μίαν] καὶ οὐσία μία margo E. ^s τε om. E. ^t τὸ post καὶ om. E. T.
^v ἐν E. T. ^w τί om. A^b. ^x τὸ μὴ T, οὐ τῷ F^b. ^y τοῦ ἄνθρωπος] τοῦ
ἀνθρώπου T. ^z ἢ post τί om. A^b. ^a καὶ om. T.

Ἀντίκειται δὲ τὸ ἓν καὶ ^bτὰ πολλὰ κατὰ πλείους τρό- 3
 πους, ὧν ἓνα τὸ ἓν καὶ τὸ πλῆθος ὡς ἀδιαίρετον καὶ διαιρε-
 τόν· τὸ μὲν γὰρ ἢ διηρημένον ἢ διαιρετὸν πλῆθος τι λέγε-
 ται, τὸ δὲ ἀδιαίρετον ἢ μὴ διηρημένον ἓν. Ἐπεὶ ^cοὖν αἱ
 ἀντιθέσεις τετραχῶς, καὶ ^dτούτων κατὰ στέρησιν ^eλέγεται
 θάτερον, ἐναντία ἂν εἴη, καὶ οὔτε ὡς ἀντίφασις οὔτε ὡς τὰ
 πρὸς τι ^fλεγόμενα. Λέγεται δ' ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ δηλοῦται ²
 τὸ ἓν ἐκ τοῦ διαιρετοῦ τὸ ἀδιαίρετον διὰ τὸ μᾶλλον αἰσθητὸν
 τὸ πλῆθος εἶναι καὶ τὸ διαιρετὸν ἢ τὸ ἀδιαίρετον, ὥστε τῷ
 λόγῳ πρότερον τὸ πλῆθος τοῦ ἀδιαιρέτου διὰ τὴν αἴσθησιν.
³Ἐστὶ δὲ τοῦ μὲν ἑνός, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ διαιρέσει ^hτῶν
 ἐναντίων διεγράψαμεν, ⁱτὸ ταῦτόν καὶ ὅμοιον καὶ ἴσον, τοῦ
 δὲ πλῆθους τὸ ἕτερον καὶ ἀνόμοιον καὶ ἄνισον. Λεγομένου ³
 δὲ ^kτοῦ ταύτου πολλὰχῶς, [^lκαὶ] ἓνα μὲν τρόπον κατ' ἀρι-
 θμὸν ^mλέγομεν ἐνίοτε αὐτό, ⁿτοῦτο δ' εἴαν καὶ λόγῳ καὶ
 ἀριθμῷ ἐν ἡ, οἷον σὺ σαυτῷ καὶ τῷ εἶδει καὶ τῇ ὕλῃ ἓν. Ἐπι
 δ' εἴαν ὁ λόγος ὁ τῆς πρώτης οὐσίας εἰς ἡ, οἷον αἱ ἴσαι γραμ-
 μαὶ εὐθείαι αἱ αὐταί, καὶ ^oτὰ ἴσα καὶ τὰ ἰσογώνια τετρά-
 γωνα, καίτοι πλείω· ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ ἰσότης ἐνότης. Ὁμοια ⁴
 δὲ εἴαν μὴ ταῦτὰ ἀπλῶς ὄντα, μηδὲ κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδιάφορα
 τὴν ^pυποκειμένην, κατὰ τὸ εἶδος ταῦτὰ ^qἡ, οἷον τὸ μείζον
 τετράγωνον τῷ μικρῷ ὅμοιον, καὶ αἱ ἄνισοι εὐθείαι· ^rαὐταὶ
 γὰρ ὅμοιαι μὲν, αἱ αὐταὶ ^sδὲ ἀπλῶς οὔ. Τὰ δ' εἴαν τὸ αὐτὸ
 εἶδος ἔχοντα, ἐν οἷς τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐγγίγνεται, μήτε
 μᾶλλον ^tἢ μήτε ἡττον. Τὰ δ' εἴαν ἡ τὸ αὐτὸ πάθος καὶ ἐν ⁵
^vτῷ εἶδει, οἷον τὸ λευκὸν σφόδρα καὶ ἡττον, ὅμοιά φασιν
 εἶναι ὅτι ἐν τὸ εἶδος αὐτῶν. Τὰ δ' εἴαν πλείω ἔχη ταῦτὰ ^wἢ
 ἕτερα, ἢ ἀπλῶς ἢ τὰ πρόχειρα, οἷον καττίτερος ἀργύρῳ ἢ

^b τὰ om. A^b.F^b. ^c γοῦν T. ^d τούτων] οὔτε A^b. ^e θάτερον λέγε-
 ται T. ^f λεγόμενα om. A^b. ^g ἔτι A^b. ^h τῶν ἐναντίων om. F^b. ⁱ τὸ
 ante ταῦτόν om. T. ^k τοῦ add. A^b.F^b. ^l καὶ om. E. ^m λέγομεν] ὁ
 λέγομεν E.T. ⁿ τοῦτο] τὸ E.T. ^o τὰ ἴσα καὶ om. T. ^p ὑποκειμένην
 E.T. ^q ἢ οἷον] ὥσπερ A^b. ^r αὐταὶ μὲν γὰρ ὅμοιαι, ὅμοιαι δὲ αἱ αὐταὶ
 ἀπλῶς οὔ T. ^s δὲ om. A^b. ^t ἢ μήτε] ἢ μήτε A^b. ^v τὸ εἶδος F^b.
^w ἢ τὰ ἕτερα E.T.

χρυσῶ, ^x χρυσὸς δὲ πυρὶ ἢ ξανθὸν ^y καὶ πυρρόν. Ὡστε δῆλον ὅτι καὶ τὸ ἕτερον καὶ ^z τὸ ἀνόμοιον πολλαχῶς λέγεται. Καὶ τὸ μὲν ἄλλο ἀντικειμένως καὶ τὸ ^a ταυτό, διὸ ^b πᾶν πρὸς ἅπαν ἢ ταυτό ἢ ἄλλο· τὸ δ' εἴαν μὴ καὶ ἡ ὕλη καὶ ὁ ^c λόγος εἰς, διὸ σὺ καὶ ^d ὁ πλησίον ἕτερος. Τὸ δὲ τρίτον ὡς τὰ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς. Τὸ μὲν οὖν ἕτερον ἢ ταυτό διὰ τοῦτο ^γ πᾶν ^e πρὸς πᾶν λέγεται, ὅσα λέγεται ἐν καὶ ὄν. ^f Οὐδὲ γὰρ ἀντίφασις ἐστὶ τοῦ ταυτοῦ· διὸ οὐ λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων (τὸ δὲ μὴ ταυτό λέγεται), ^g ἐπὶ δὲ ^h τῶν ὄντων πάντων· ἢ γὰρ ἐν ἢ οὐχ ἐν πεφυκὸς ⁱ καὶ ὄν ^k καὶ ἔν. Τὸ μὲν οὖν ἕτερον καὶ ταυτόν οὕτως ἀντίκειται, διαφορὰ δὲ καὶ ἑτερότης ⁸ ἄλλο. Τὸ μὲν γὰρ ἕτερον καὶ οὐ ἕτερον οὐκ ἀνάγκη εἶναι τι ἕτερον· πᾶν γὰρ ἢ ἕτερον ἢ ταυτό ὅ τι ἂν ἢ ὄν· τὸ δὲ διάφορον τινὸς τινὶ διάφορον, ὥστ' ἀνάγκη ταυτό τι εἶναι ⁹ διαφέρουσιν. Τοῦτο δὲ τὸ ¹ αὐτὸ γένος ἢ εἶδος· πᾶν γὰρ τὸ διαφέρων διαφέρει ἢ γένει ἢ εἴδει, γένει μὲν ὧν μὴ ἐστὶ κοινὴ ἢ ὕλη μηδὲ γένεσις εἰς ἄλληλα, οἷον ὅσων ἄλλο σχῆμα τῆς κατηγορίας, εἶδει δὲ ὧν τὸ αὐτὸ γένος. Λέγεται δὲ γένος ὁ ἄμφω ταυτό ^m λέγονται κατὰ τὴν οὐσίαν τὰ διάφορα. ¹⁰ ⁿ Τὰ δ' ἐναντία διάφορα, καὶ ἡ ἐναντίωσις διαφορὰ τις. Ὅτι δὲ καλῶς τοῦτο ὑποτιθέμεθα, δῆλον ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· πάντα γὰρ διαφέροντά ^o τε φαίνεται, καὶ ^o ταῦτα οὐ μόνον ἕτερα ὄντα, ἀλλὰ τὰ μὲν τὸ γένος ἕτερα, τὰ δ' ἐν τῇ αὐτῇ συστοιχία τῆς κατηγορίας, ὥστ' ἐν ταυτῶ γένει καὶ ^p ταῦτα τῶ ^q εἶδει. Διώριστα δ' ἐν ἄλλοις ποῖα τῶ γένει ταῦτα ἢ ἕτερα.

4 Ἐπεὶ δὲ διαφέρειν ἐνδέχεται ἀλλήλων τὰ διαφέροντα πλεῖον καὶ ἔλαττον, ^r ἐστὶ τις καὶ μεγίστη διαφορὰ, καὶ

^x χρυσὸς δὲ πυρὶ ἢ] πῦρ ἢ E, om. T. ^y καὶ τὸ πυρρόν E.T. ^z τὸ ante ἀνόμοιον om. T. ^a αὐτό T.Fb. ^b ἅπαν Ab. ^c λόγος ἴδιος καὶ τὸ πλησιαιότερον. τὸ Ab. ^d τὸ πλησίον ἕτερον T.Ab. ^e πρὸς ἅπαν Ab. ^f οὐ E.T. ^g ἐπὶ δὲ] ἐπειδὴ T. ^h πάντων τῶν ὄντων Ab. ⁱ καὶ ante ὄν add. E. ^k καὶ post ὄν om. T. ^l αὐτὸ] ταυτό E.T. ^m λέγεται Ab. ⁿ τὰ δ' ἐναντία διάφορα om. T. ^o τε et ταῦτα om. Ab. ^p ταῦτα] ταῦτα T. ^q εἶδει] γένει Ab.Fb. ^r ἐστὶ] καὶ ἐστὶ Ab.

ταύτην λέγω ἐναντίωσιν. ^s Ὅτι δ' ἡ μεγίστη ^s ἐστὶ διαφορὰ, δῆλον ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Τὰ μὲν γὰρ γένει διαφέροντα ^t οὐκ ἔχει ὁδὸν εἰς ἄλληλα, ἀλλ' ἀπέχει πλεόν καὶ ἀσύμβλητα τοῖς δ' εἶδει διαφέρουσιν αἱ γενέσεις ἐκ τῶν ἐναντίων εἰσὶν ὡς ἐσχάτων. Τὸ δὲ τῶν ἐσχάτων διάστημα μέγιστον, ὥστε ² καὶ τὸ τῶν ἐναντίων. ¹ Ἀλλὰ μὴν τό γε μέγιστον ἐν ἐκάστῳ γένει τέλειον. Μέγιστόν τε γὰρ οὐ μὴ ἐστὶν ὑπερβολή, καὶ τέλειον οὐ μὴ ἐστὶν ἔξω λαβεῖν τι δυνατόν· τέλος γὰρ ἔχει ἡ ^v τελεία διαφορὰ, ὥσπερ καὶ τᾶλλα τῷ τέλει ἔχειν λέγεται τέλεια. Τοῦ δὲ τέλους οὐθέν ἔξω ἐσχατον γὰρ ἐν παντὶ ³ καὶ περιέχει. Διὸ οὐθέν ἔξω τοῦ τέλους, οὐδὲ προσδεῖται οὐθενὸς τὸ τέλειον. Ὅτι μὲν οὖν ἡ ἐναντιότης ἐστὶ διαφορὰ τέλειος, ἐκ ^w τούτων δῆλον· πολλαχῶς δὲ λεγομένων τῶν ἐναντίων, ἀκολουθήσει ^x τὸ τελείως ^y οὕτως ὡς ἂν καὶ τὸ ἐναντίοις εἶναι ^z ὑπάρχη αὐτοῖς. Τούτων δὲ ὄντων φανερόν ⁴ ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἐνὶ πλείῳ ἐναντία εἶναι· οὔτε γὰρ ^a τοῦ ἐσχατοῦ ἐσχατώτερον εἶη ἂν τι, οὔτε τοῦ ἐνὸς διαστήματος πλείῳ δυοῖν ἔσχατα. Ὅλως ^b τε εἰ ἐστὶν ἡ ἐναντιότης διαφορὰ, ἡ δὲ διαφορὰ δυοῖν, ὥσπερ καὶ ^c ἡ τέλειος. Ἀνάγκη δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὄρους ἀληθεῖς εἶναι τῶν ἐναντίων. Καὶ ⁵ γὰρ πλείστον διαφέρει ἡ τέλειος διαφορὰ. Τῶν τε γὰρ γένει διαφερόντων οὐκ ἐστὶν ἔξωτέρῳ λαβεῖν καὶ τῶν εἶδει· δέδεικται γὰρ ὅτι πρὸς τὰ ἔξω τοῦ γένους οὐκ ἐστὶ διαφορὰ τούτων δ' αὕτη μεγίστη, καὶ τὰ ἐν ^d ταύτῳ γένει πλείστον διαφέροντα ^e τὰναντία· μεγίστη γὰρ διαφορὰ τούτων ἡ τέλειος. Καὶ τὰ ἐν ταύτῳ δεκτικῶ πλείστον διαφέροντα ⁶ ^f ἐναντία· ἡ γὰρ ὕλη ἡ αὕτη τοῖς ἐναντίοις. Καὶ τὰ ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν πλείστον διαφέροντα· καὶ γὰρ ἡ ἐπιστήμη περὶ ἐν γένος ἡ μία, ἐν οἷς ἡ τελεία διαφορὰ μεγίστη. Πρώτη δὲ ^g ἐναντίωσις ἔξις καὶ στέρησις ἐστὶν· οὐ πᾶσα δὲ ⁷

^s διαφορὰ ἐστὶ T. ^t οὐδὲ Ab. ^v τελεία] τοιαύτη T. ^w τούτου T.
^x τοῦ Ab. ^y ὅτως F^b. ^z ὑπάρχει T. ^a τοῦ om. E. ^b τε] δὲ Ab.
^c ἡ] εἰ T. ^d τούτῳ T. ^e ἐναντία E. ^f ἐναντία om. E. T. ^g ἐναντιότης F^b, ἐναντίως T.

στέρησις (πολλαχῶς γὰρ λέγεται ἡ στέρησις), ἀλλ' ^h ἥτις
 ἂν τελεία ἦ. Τὰ δ' ἄλλα ἐναντία κατὰ ταῦτα λεχθήσεται,
 τὰ μὲν τῷ ἔχειν, τὰ δὲ τῷ ποιεῖν ἢ ποιητικὰ εἶναι, τὰ δὲ τῷ
 8 ⁱ λήψεις εἶναι καὶ ἀποβολαὶ τούτων ἢ ἄλλων ἐναντίων. Εἰ
 δὴ ἀντίκειται μὲν ἀντίφασις καὶ στέρησις καὶ ἐναντιότης καὶ
 τὰ πρὸς τι, τούτων δὲ πρῶτον ἀντίφασις, ἀντιφάσεως δὲ
 μηθέν ἐστι μεταξὺ, τῶν δὲ ἐναντίων ἐνδέχεται, ὅτι μὲν οὐ
 ταῦτόν ἀντίφασις καὶ τὰναντία δῆλον, ἡ δὲ στέρησις ἀντί-
 9 φασίς τίς ἐστιν. Ἡ γὰρ τὸ ἀδύνατον ὅλως ἔχειν, ἢ ὃ ἂν
 πεφυκὸς ἔχειν μὴ ἔχη, ἐστέρηται ἢ ὅλως ἢ πῶς ^k ἀφορισθέν·
 πολλαχῶς γὰρ ἤδη τοῦτο λέγομεν, ὥσπερ διήρηται ἡμῖν ἐν
 ἄλλοις. Ὡστ' ἐστιν ἡ στέρησις ἀντιφασίς τις, ἢ ἀδυναμία
 10 διορισθεῖσα ἢ συνειλημμένη τῷ δεκτικῷ. Διὸ ἀντιφάσεως
 μὲν οὐκ ἐστι μεταξὺ, στερήσεως δὲ τινός ἐστιν ἴσον μὲν γὰρ
 ἢ οὐκ ἴσον πᾶν, ἴσον δ' ἢ ἄνισον οὐ πᾶν, ἀλλ' εἶπερ, μόνον
 ἐν τῷ δεκτικῷ τοῦ ἴσου. Εἰ δὴ ^l αἱ γενέσεις τῆ ὕλη ἐκ τῶν
 ἐναντίων, γίγνονται δὲ ἢ ἐκ τοῦ εἶδους καὶ τῆς τοῦ εἶδους
 ἕξεως ἢ ^m ἐκ στερήσεώς τινος τοῦ εἶδους καὶ τῆς μορφῆς,
 δῆλον ὅτι ἡ μὲν ἐναντίωσις στέρησις ἂν ⁿ τις εἴη πᾶσα, ἡ δὲ
 11 στέρησις ἴσως οὐ πᾶσα ἐναντιότης. Αἴτιον δ' ὅτι πολλα-
 χῶς ἐνδέχεται ἐστερηῆσθαι τὸ ἐστερημένον· ἐξ ὧν γὰρ ^o αἱ
 μεταβολαὶ ἐσχάτων, ἐναντία ταῦτα. Φανερόν δὲ καὶ διὰ
 τῆς ἐπαγωγῆς. Πᾶσα γὰρ ^p ἐναντίωσις ἔχει στέρησιν ^q θα-
 τέρου τῶν ἐναντίων. Ἄλλ' οὐχ ὁμοίως πάντα· ἀνισότης μὲν
 γὰρ ἰσότητος, ἀνομοιότης δὲ ^r ὁμοιότητος, κακία δὲ ἀρετῆς.
 12 Διαφέρει δὲ ὥσπερ εἴρηται· τὸ μὲν γὰρ ^s ἐὰν μόνον ἢ ἐστε-
 ρημένον, τὸ δ' ἐὰν ἢ ποτὲ ἢ ἐν τινι, οἷον ^t ἂν ἐν ἡλικίᾳ τινὶ ἢ
 τῷ κυρίῳ ἢ πάντῃ. Διὸ τῶν μὲν ἐστι μεταξὺ, καὶ ἐστιν οὔτε
 ἀγαθὸς ἄνθρωπος οὔτε κακός, τῶν δὲ οὐκ ἐστιν, ^v ἀλλ'
 13 ἀνάγκη εἶναι ἢ περιττόν ἢ ἄρτιον. Ἔτι τὰ μὲν ἔχει τὸ

^h εἴτις T. ⁱ λείψεις E.T. ^k πολλαχῶς ἀφορισθέν T. ^l αἱ μὲν
 γένεσεις F^b. ^m ἐκ om. E.T. ⁿ τις om. A^b. ^o αἱ om. T. ^p ἐναν-
 τιότης F^b. ^q θάτερον A^b. ^r ἀνομοιότητος T. ^s μόνον ἐὰν T. ^t ἂν
 om. A^b. ^v ἀλλ' om. T.

ὑποκείμενον ὠρισμένον, τὰ δ' οὐ. Ὡστε φανερόν ὅτι αἰεὶ θάτερον τῶν ἐναντίων λέγεται κατὰ στέρησιν· ἀπόχρη δὲ καὶ τὰ πρῶτα καὶ τὰ γένη τῶν ἐναντίων, οἷον τὸ ἐν καὶ τὰ πολλά· τὰ γὰρ ἄλλα εἰς ταῦτα ἀνάγεται.

Ἐπεὶ δ' ἐν ἐνί ἔστιν ἐναντίον, ἀπορήσειεν ἂν τις πῶς 5 ἀντίκειται τὸ ἐν καὶ τὰ πολλά καὶ τὸ ἴσον τῷ μεγάλῳ καὶ τῷ μικρῷ. Ὅτι γὰρ πότερον αἰεὶ ἐν ἀντιθέσει λέγομεν, οἷον πότερον λευκὸν ἢ μέλαν, καὶ πότερον λευκὸν ἢ οὐ λευκόν· πότερον δὲ ἄνθρωπος ἢ λευκὸν οὐ λέγομεν, εἰ μὴ ἐξ ὑποθέσεως καὶ ζητοῦντες, οἷον πότερον ἦλθε Κλέων ἢ Σωκράτης. Ἄλλ' οὐκ ἀνάγκη ἐν οὐθενὶ γένει τοῦτο, ἀλλὰ καὶ 2 τοῦτο ἐκείθεν ἐλήλυθεν· τὰ γὰρ ἀντικείμενα μόνον οὐκ ἐνδέχεται ἅμα ὑπάρχειν· ὅτι καὶ ἐνταῦθα χρῆται ἐν τῷ πότερος ἦλθεν· εἰ γὰρ ἅμα ἐνεδέχεται, γελοῖον τὸ ἐρώτημα. Εἰ δὲ καὶ οὕτως, ὁμοίως ἐμπίπτει εἰς ἀντίθεσιν, εἰς τὸ ἐν ἢ πολλά, οἷον πότερον ἀμφοτέρω ἢ ἄτερος. Εἰ δὲ ἐν 3 τοῖς ἀντικειμένοις αἰεὶ τοῦ πότερου ἢ ζήτησις, λέγεται δὲ πότερον μείζον ἢ ἔλαττον ἢ ἴσον, τίς ἐστὶν ἢ ἀντίθεσις πρὸς ταῦτα τοῦ ἴσου; Ὅτε γὰρ θατέρῳ μόνῳ ἐναντίον οὐτ' ἀμφοῖν· τί γὰρ ἄλλο τῷ μείζονι ἢ τῷ ἐλάττονι; Ἐπι τῷ ἀνίσῳ ἐναντίον τὸ ἴσον· ὥστε πλείοσιν ἔσται ἢ ἐνί. Εἰ 4 δὲ τὸ ἄνισον σημαίνει τὸ αὐτὸ ἅμα ἀμφοῖν, εἴη μὲν ἂν ἀντικείμενον ἀμφοῖν· καὶ ἡ ἀπορία ἰβοηθεῖ τοῖς φάσκουσι τὸ ἄνισον δυνάδα εἶναι. Ἄλλὰ συμβαίνει ἐν δυοῖν ἐναντίον· ὅπερ ἀδύνατον. Ἐπι τὸ μὲν ἴσον μεταξύ κ φαίνεται μεγάλου καὶ 5 μικροῦ, ἐναντίωσις ἰδὲ μεταξύ οὔτε φαίνεται οὔτε ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ δυνατόν· οὐ γὰρ ἂν εἴη τελεία μεταξύ τινος οὔσα, ἀλλὰ μᾶλλον ἔχει αἰεὶ ἑαυτῆς τι ἢ μεταξύ. Λείπεται δὲ ἢ ὡς ἀπόφασιν ἀντικεῖσθαι ἢ ὡς στέρησιν. Θατέρου μὲν δὲ

ἠ ἐστὶν om. Ab.Fb. x τῷ om. Ab. y τὸ γὰρ] εἰ γὰρ τὸ Ab. et γρ. E. z οὐ κατ' ἀνάγκην γρ. E. a ἦλθεν] ἐλθεῖν Γ.Ab. b ὁμοίως E, ὁ μὲν T. c ἐκπίπτει Ab. d μᾶλλον ἢ τῷ E.T. e ὥστ' ἐν πλ. E.T. f ἢ ἐν ἐνί E. g ἅμα om. Ab. h ἂν add. E. i βοήθεια Ab. k φαίνεται καὶ μεγάλου καὶ T. l δὲ οὐδεμία μεταξύ Ab. m αὕτη Ab. n μεταξύ] μεταξύ τινος οὔσα E.T. o ὡς om. Fb.

- 6 οὐκ ἐνδέχεται τί γὰρ μᾶλλον τοῦ μεγάλου ἢ μικροῦ; Ἐμφοῖν ἄρα ἀπόφασις στερητική. Διὸ καὶ πρὸς ἀμφοτέρα τὸ πότερον λέγεται, πρὸς δὲ θάτερον οὔ, οἷον πότερον μείζον ἢ ἴσον, ἢ πότερον ἴσον ἢ ἔλαττον· ἀλλ' ἀεὶ Ρ τρία. Οὐ στέρησις δὲ ἐξ ἀνάγκης· οὐ γὰρ πᾶν ἴσον ὃ μὴ μείζον ἢ ἔλαττον, ἀλλ' ἐν οἷς πέφυκεν ἐκεῖνα. Ἔστι δὴ τὸ ἴσον τὸ μήτε μέγα μήτε μικρόν, πεφυκὸς δὲ ^α ἢ μέγα ἢ μικρόν εἶναι καὶ ἀντίκειται ἀμφοῖν ὡς ἀπόφασις στερητική, διὸ καὶ μεταξύ ἐστίν. Καὶ τὸ ^ρ μήτ' ἀγαθὸν μήτε κακὸν ἀντίκειται ἀμφοῖν, ἀλλ' ἀνώνυμον· πολλαχῶς γὰρ λέγεται ἐκάτερον καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ δεκτικόν, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ μήτε λευκὸν ⁸ μήτε μέλαν. Ἐν δὲ ^σ οὐδὲ τοῦτο λέγεται, ἀλλ' ὠρισμένα πως ^τ τὰ χρώματα ἐφ' ὧν λέγεται στερητικῶς ἢ ἀπόφασις αὕτη ἀνάγκη γὰρ ἢ φαιὸν ἢ ὠχρὸν εἶναι ἢ τοιοῦτόν τι ⁹ ἄλλο. Ὡστε οὐκ ὀρθῶς ἐπιτιμῶσιν οἱ νομίζοντες ὁμοίως λέγεσθαι πάντα, ὥστε ^ω ἔσεσθαι ὑποδήματος καὶ χειρὸς μεταξύ τὸ μήτε ὑπόδημα μήτε χεῖρα, ^κ εἴπερ καὶ τὸ μήτε ἀγαθὸν μήτε κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ^υ τοῦ κακοῦ, ὡς πάντων ἐσομένου τινὸς μεταξύ. Οὐκ ἀνάγκη δὲ τοῦτο συμβαίνειν.
- 10 Ἡ μὲν γὰρ ἀντικειμένων συναπόφασις ἐστίν ὧν ἔστι μεταξύ τι καὶ διάστημά τι πέφυκεν εἶναι· τῶν δ' οὐκ ἔστι διαφορά· ἐν ἄλλῳ γὰρ γένει ὧν αἱ συναποφάσεις, ὥστ' οὐχ ἐν τῷ ὑποκείμενον.
- 6 Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐνὸς καὶ τῶν πολλῶν ἀπορήσειεν ἄν τις. Εἰ γὰρ τὰ πολλὰ τῷ ἐνὶ ἀπλῶς ^z ἀντίκειται, συμβαίνει ἕνια ἀδύνατα. Τὸ γὰρ ἐν ὀλίγον ἢ ὀλίγα ἔσται ² τὰ γὰρ πολλὰ καὶ τοῖς ὀλίγοις ἀντίκειται. Ἔτι τὰ δύο πολλὰ, εἴπερ τὸ διπλάσιον πολλαπλάσιον, λέγεται δὲ ^β καὶ τὰ δύο ^β διπλάσια· ὥστε τὸ ἐν ὀλίγον· πρὸς τί γὰρ πολλὰ τὰ δύο εἰ μὴ πρὸς ἓν τε ^ε καὶ τὸ ὀλίγον; Οὐθὲν γὰρ ἐστίν

Ρ τρία οὔ. στέρησις Γ. α ἢ post δὲ add. Αᵇ. ρ μήτε κακὸν μήτ' ἀγαθὸν Ε.Τ. σ οὐ Ε.Τ. τ τὰ χρώματα om. Αᵇ. υ ἄλλο] ἄλλο ὠρισμένον Αᵇ. ω ἔσεσθαι] λέγεσθαι γρ. Ε. κ ἐπέπερ Αᵇ. υ τοῦ om. Αᵇ. z ἀντίκειται Ε.Τ. α καὶ τὰ] κατὰ τὰ Ε, κατὰ Γ. β διπλάσια om. Ε.Τ. ε καὶ πρὸς τὸ Αᵇ.

ἔλαττον. ^dἜτι ὡς ἐν μήκει τὸ μακρὸν καὶ βραχύ, οὕτως ἐν πλήθει τὸ πολὺ ^e καὶ ὀλίγον, καὶ ὃ ἂν ἦ πολὺ καὶ πολλὰ, καὶ τὰ πολλὰ πολὺ. Εἰ μὴ τι ἄρα διαφέρει ^f ἐν συνεχεῖ ^g εὐορίστω τὸ ὀλίγον, πλήθός τι ἔσται. Ὡστε τὸ ἐν πλήθός ^h τι, εἶπερ καὶ ὀλίγον· τοῦτο δ' ἀνάγκη, εἰ τὰ δύο πολλὰ. Ἄλλ' ἴσως τὰ πολλὰ λέγεται ⁱ μὲν πως καὶ τὸ πολὺ, ἀλλ' ὡς διαφέρον, οἷον ὕδωρ πολὺ, πολλὰ δ' οὔ. Ἄλλ' ὅσα διαιρετά, ⁴ ἐν τούτοις λέγεται, ἓνα μὲν τρόπον ἐὰν ἦ πλήθος ἔχον ὑπεροχὴν ^k ἢ ἀπλῶς ἢ πρὸς τι, καὶ τὸ ὀλίγον ὡσαύτως πλήθος ἔχον ἔλλειψιν, τὸ δὲ ὡς ἀριθμὸς, ὃ ^l καὶ ἀντίκειται τῷ ἐνὶ μόνον. Οὕτως γὰρ λέγομεν ἐν ἢ πολλὰ, ὥσπερ εἴ τις εἴποι ἐν καὶ ἓνα ἢ λευκὸν καὶ ^m λευκά, καὶ τὰ μεμετρημένα πρὸς τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρητόν. Οὕτως καὶ τὰ πολλαπλάσια ⁵ ⁿ λέγεται· πολλὰ γὰρ ^o ἕκαστος ἀριθμὸς ὅτι ^p ἓνα καὶ ὅτι μετρητὸς ἐνὶ ἕκαστος, καὶ ὡς τὸ ἀντικείμενον τῷ ἐνί, οὐ τῷ ὀλίγω. Οὕτω μὲν οὖν ἐστὶ πολλὰ καὶ τὰ δύο, ὡς δὲ πλήθος ἔχον ὑπεροχὴν ἢ πρὸς τι ἢ ἀπλῶς οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πρῶτον. Ὀλίγα δ' ἀπλῶς τὰ δύο· πλήθος γὰρ ἐστὶν ἔλλειψιν ἔχον πρῶτον. Διὸ ^q καὶ οὐκ ὀρθῶς ἀπέστη Ἀναξαγόρας ⁶ εἰπὼν ὅτι ὁμοῦ πάντα χρήματα ἦν ἄπειρα καὶ πλήθει καὶ μικρότητι· ἔδει δ' εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ “καὶ μικρότητι” καὶ ὀλιγοτήτι· οὐ γὰρ ἄπειρα, ἐπεὶ τὸ ὀλίγον οὐ διὰ τὸ ἓν, ὥσπερ τινὲς φασίν, ἀλλὰ διὰ τὰ δύο. Ἀντίκειται ^r δὲ τὸ ^s ἐν καὶ ⁷ τὰ πολλὰ τὰ ἐν ἀριθμοῖς ὡς μέτρον μετρητῶ· ^t ταῦτα δὲ ὡς τὰ πρὸς τι, ^v ὅσα μὴ καθ' αὐτὰ τῶν πρὸς τι. ^w Διήρηται δ' ἡμῖν ἐν ἄλλοις ὅτι διχῶς λέγεται τὰ πρὸς τι, τὰ μὲν ὡς ἐναντία, τὰ δ' ὡς ἐπιστήμη πρὸς ἐπιστητόν, ^x τῷ λέγεσθαί τι ἄλλο πρὸς αὐτό. Τὸ δὲ ἐν ἔλαττον εἶναι τινός, οἷον τοῖν ⁸ δυοῖν, οὐθὲν κωλύει· οὐ γὰρ εἰ ἔλαττον καὶ ὀλίγον. Τὸ δὲ

^d ἔτι εἰ ὡς E.T. ^e καὶ τὸ ὀλίγον T. ^f ἐν] ἐπὶ F^b. ^g εὐορίστω T.
^h τι] τι ἔσται E, τι ἔστιν T. ⁱ μὲν πως] μὲν ὡς E.T. ^k ἢ ante
ἀπλῶς om. A^b. ^l καὶ om. T. ^m λευκά] λευκόν T. ⁿ λέγεται]
λέγεται πολλά A^b. ^o ἕκαστος ὁ ἀριθμὸς E. ^p ἐν E.T. ^q καὶ om.
E.T.F^b. ^r δὲ T. ^s ἐν—ἀριθμοῖς] ἐν τοῖς πολλοῖς E.T. ^t ταῦτα]
τὰ E.T. ^v ὅσα—τι om. A^b. ^w διήρηται—τι om. T. ^x τῷ] τὸ T.

πλήθος ὕοιον γένος ἐστὶ τοῦ ἀριθμοῦ· ἔστι γὰρ ἀριθμὸς
πλήθος ἐνὶ μετρητόν. Καὶ ἀντίκειται πῶς τὸ ἐν καὶ ἀριθμὸς,
οὐχ ^z ὡς ἐναντίον, ἀλλ' ὡσπερ εἴρηται τῶν πρὸς τι ἕνια· ἢ
9 γὰρ μέτρον, τὸ δὲ μετρητόν, ταύτη ἀντίκειται. Διὸ οὐ πᾶν
ὃ ἂν ἢ ἐν ἀριθμὸς ἐστίν, οἶον εἴ τι ἀδιαίρετόν ἐστίν. Ὁμοίως
δὲ λεγομένη ἢ ἐπιστήμη πρὸς τὸ ἐπιστητόν οὐχ ὁμοίως
ἀποδίδωσιν· δόξειε μὲν γὰρ ἂν μέτρον ἢ ἐπιστήμη εἶναι, τὸ
δ' ἐπιστητόν τὸ μετρούμενον, συμβαίνει δ' ἐπιστήμην μὲν
πᾶσαν ^a ἐπιστητόν εἶναι, τὸ δ' ἐπιστητόν μὴ πᾶν ἐπιστήμην,
10 ὅτι τρόπον τινὰ ἢ ἐπιστήμη μετρεῖται τῷ ἐπιστητῷ. Τὸ
δὲ πλήθος οὔτε τῷ ὀλίγῳ ἐναντίον, ἀλλὰ ^b τούτῳ μὲν τὸ
πολὺ ὡς ὑπερέχον πλήθος ^c ὑπερεχομένῳ πλήθει, οὔτε τῷ
ἐνὶ πάντως· ἀλλὰ τὸ ^d μὲν ὡσπερ εἴρηται, ὅτι διαιρετόν τὸ
^e δ' ἀδιαίρετον, τὸ δ' ὡς πρὸς τι, ὡσπερ ἢ ἐπιστήμη ἐπι-
στητῷ ἐὰν ἢ ἀριθμὸς· τὸ δ' ἐν μέτρον.

- 7 Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐναντίων ἐνδέχεται εἶναί ^f τι μεταξὺ καὶ
ἐνίων ἐστίν, ἀνάγκη ἐκ τῶν ἐναντίων εἶναι ἅτὰ μεταξὺ· πάντα
γὰρ τὰ μεταξὺ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐστὶ καὶ ὧν ἐστὶ μεταξὺ.
2 Μεταξὺ μὲν γὰρ ταῦτα λέγομεν εἰς ^h ὅσα μεταβάλλειν
ⁱ ἀνάγκη πρότερον τὸ μεταβάλλον· οἶον ἀπὸ τῆς ὑπάτης ἐπὶ
τὴν νήτην εἰ μεταβαίνοι τῷ ^k ὀλιγίστῳ, ἤξει πρότερον εἰς
τοὺς μεταξὺ φθόγγους, καὶ ἐν χρώμασιν εἰ ἤξει ἐκ τοῦ λευ-
κοῦ εἰς τὸ μέλαν, πρότερον ἤξει εἰς τὸ φοινικοῦν καὶ φαιὸν
3 ἢ εἰς τὸ μέλαν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Μεταβάλλειν
δ' ἐξ ἄλλου γένους εἰς ἄλλο γένος οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ κατὰ
συμβεβηκός, οἶον ἐκ χρώματος εἰς σχῆμα. Ἀνάγκη ἄρα τὰ
μεταξὺ ^l καὶ αὐτοῖς καὶ ὧν μεταξὺ εἰσιν ἐν τῷ αὐτῷ γένει
εἶναι. Ἀλλὰ μὴν πάντα γε τὰ μεταξὺ ἐστίν ἀντικειμένων
τινῶν· ἐκ τούτων γὰρ ^m μόνων καθ' αὐτὰ ἔστι μεταβάλλειν.
4 Διὸ ἀδύνατον εἶναι μεταξὺ μὴ ἀντικειμένων· εἴη γὰρ ἂν με-

ὕ οἶον ὡς γένος E.T.F^b. ^z ὡς] ὦ T. ^a ἐπιστητόν] ἐπιστητὴν Ab.
^b τούτο T. ^c ὑπ. τῷ πλήθει T. ^d μὲν] μὲν ἐν Ab. ^e δ' prius om. E.
^f τι om. T.Ab. ^g τὰ om. T. ^h ὅσα] ἃ T. ⁱ πρότερον ἀνάγκη E.T.
^k ὀλιγίστῳ λόγῳ ἤξει E.T. ^l καὶ ante αὐτοῖς om. Ab. ^m μόνων Ab.

ταβολή καὶ μὴ ἐξ ἀντικειμένων. Τῶν δ' ἀντικειμένων ἀντιφάσεως μὲν οὐκ ἔστι μεταξύ· τοῦτο γὰρ ἔστιν ἀντίφασις, ἀντίθεσις ἧς ὀτρωῦν θάτερον μόριον πάρεστιν, οὐκ ἐχούσης οὐθέν μεταξύ. Τῶν δὲ λοιπῶν τὰ μὲν πρὸς τι, τὰ δὲ στέρησις, τὰ δ' ἐναντία ἐστίν. Τῶν δὲ πρὸς τι ὅσα μὴ ἐναντία, 5 οὐκ ἔχει μεταξύ. Αἴτιον δ' ὅτι οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐστίν. Τί γὰρ ἐπιστήμης καὶ ἐπιστητοῦ μεταξύ; Ἄλλὰ μεγάλου καὶ μικροῦ. Εἰ δ' ἐστὶν ἐν ταύτῳ γένει τὰ μεταξύ, ὥσπερ δέδεικται, καὶ μεταξύ ἐναντίων, ἀνάγκη αὐτὰ συγκεῖσθαι ἐκ τούτων τῶν ἐναντίων. Ἡ γὰρ ἔσται τι γένος αὐτῶν ἢ οὐθέν. Καὶ εἰ μὲν γένος ἔσται οὕτως ὥστ' εἶναι πρότερόν 6 τι τῶν ἐναντίων, αἱ διαφοραὶ ὁ πρότεροι ἐναντία ἔσονται αἱ ποιήσασαι τὰ ἐναντία, εἶδη ὡς Ἦ γένους· ἐκ γὰρ τοῦ γένους καὶ τῶν διαφορῶν τὰ εἶδη. Οἶον εἰ τὸ λευκὸν καὶ μέλαν 7 ἔναντία, ἔστι δὲ τὸ μὲν διακριτικὸν χρῶμα τὸ δὲ συγκριτικὸν χρῶμα, αὐται αἱ διαφοραὶ τὸ διακριτικὸν καὶ συγκριτικὸν πρότεροι· ὥστε ταῦτα ἐναντία ἀλλήλοις 8 πρότερα. Ἄλλὰ μὴν τὰ γ' ἐναντίως διαφέροντα μᾶλλον ἐναντία, καὶ 8 τὰ λοιπὰ καὶ τὰ μεταξύ ἐκ τοῦ γένους ἔσται καὶ τῶν διαφορῶν οἶον ὅσα ἔχρωμα τῶν λευκοῦ καὶ μέλανός ἐστι μεταξύ, ταῦτα 9 δεῖ ἐκ τοῦ γένους λέγεσθαι (ἔστι δὲ γένος τὸ χρῶμα) καὶ ἐκ διαφορῶν τινῶν. Αὐται δ' οὐκ ἔσονται τὰ 9 πρῶτα ἐναντία· εἰ δὲ μή, ἔσται ἕκαστον ἢ λευκὸν ἢ μέλαν. Ἐτεραι ἄρα· μεταξύ 10 ἄρα τῶν πρώτων ἐναντίων αὐται ἔσονται. Αἱ πρῶται 10 δὲ διαφοραὶ τὸ διακριτικὸν καὶ συγκριτικόν. Ὡστε ταῦτα πρῶτα ζητητέον ὅσα ἐναντία μὴ ἐν γένει, ἐκ τίνος τὰ μεταξύ αὐτῶν. Ἀνάγκη γὰρ τὰ ἐν ταύτῳ 10 γένει ἐκ τῶν ἀσυνθέτων τῷ γένει συγκεῖσθαι ἢ ἀσύνθετα εἶναι. Τὰ μὲν οὖν ἐναντία ἀσύνθετα ἐξ ἀλλήλων, ὥστ' ἀρχαί· τὰ δὲ μεταξύ ἢ πάντα ἢ οὐθέν. Ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων γίγνε-

^η ἔχει τὰ μεταξύ E. ^θ πρότερον E. T. ^ρ γένους. ἐκ] γένη. εἰ T.
^σ τὰναντία E. T. ^τ ὥστε—πρότερα om. T. ^ς πρότερον E. ^τ χρώματος T. ^υ δὴ ἐκ τε τοῦ T. ^ω ἄρα ante τῶν om. T. ^ξ δὲ] γρ. καὶ χωρὶς τοῦ δὲ συνδέσμου, ἵνα στίζωμεν μέχρι τοῦ διαφοραὶ *margō* E.
^ζ συγκριτικὸν καὶ ὥστε T.

ταί τι, ὥστ' ἔσται μεταβολή εἰς τοῦτο πρὶν ἢ εἰς αὐτά·
 ἑκατέρου γὰρ καὶ ἦττον ἔσται καὶ μᾶλλον. Μεταξὺ ἄρα
 11 ἔσται καὶ τοῦτο τῶν ἐναντίων. Καὶ τᾶλλα ἄρα πάντα σύν-
 θετα ^z τὰ μεταξὺ· τὸ γὰρ τοῦ μὲν μᾶλλον τοῦ δ' ἦττον
 σύνθετόν ^a πῶς ἐξ ἐκείνων ὧν λέγεται εἶναι τοῦ μὲν μᾶλλον
 τοῦ δ' ἦττον. Ἐπεὶ ^b δ' οὐκ ἔστιν ἕτερα πρότερα ὁμογενῆ
 τῶν ἐναντίων, ἅπαντ' ἂν ἐκ τῶν ἐναντίων εἴη τὰ μεταξὺ.
 12 Ὡστε καὶ τὰ κάτω πάντα, καὶ τὰναντία καὶ τὰ μεταξὺ,
 ἐκ τῶν πρώτων ἐναντίων ἔσονται. Ὅτι μὲν οὖν τὰ μεταξὺ
 ἐν τε ταυτῷ γένει πάντα καὶ μεταξὺ ἐναντίων καὶ σύγκειται
 ἐκ τῶν ἐναντίων ^c ἅπαντα, δῆλον.

8 Τὸ δ' ἕτερον τῷ εἶδει τινός τι ἕτερόν ἐστι, καὶ δεῖ τοῦτο
 ἀμφοῖν ὑπάρχειν· οἷον εἰ ζῶον ἕτερον τῷ εἶδει, ἄμφω ζῶα.
 Ἄνάγκη ^d ἄρα ἐν γένει τῷ αὐτῷ εἶναι τὰ ἕτερα τῷ εἶδει. Τὸ
 γὰρ ^e τοιοῦτον γένος καλῶ, ^f ὃ ἄμφω ἐν ταυτῷ λέγεται, μὴ
 κατὰ συμβεβηκὸς ἔχον διαφορὰν, εἴθ' ὡς ὕλη δὲν ^g εἴτ' ἄλ-
 2 λως. Οὐ μόνον γὰρ δεῖ τὸ κοινὸν ὑπάρχειν, οἷον ἄμφω ζῶα,
 ἀλλὰ καὶ ἕτερον ἑκατέρω τοῦτο αὐτὸ τὸ ζῶον, οἷον τὸ μὲν
 ἵππον τὸ δὲ ἄνθρωπον. ^h Διὰ τοῦτο τὸ κοινὸν ἕτερον ἀλ-
 λήλων ἐστὶ τῷ εἶδει. Ἐστὶ δὲ καθ' ⁱ αὐτὰ τὸ μὲν ^k τοιονδί
 ζῶον τὸ δὲ τοιονδί, οἷον τὸ μὲν ἵππος τὸ δ' ἄνθρωπος.
 Ἄνάγκη ἄρα τὴν διαφορὰν ταύτην ἑτερότητα τοῦ γένους
 3 εἶναι. Λέγω γὰρ γένους διαφορὰν ἑτερότητα ἢ ἕτερον
 ποιεῖ τοῦτο αὐτό. Ἐναντίωσις τοίνυν ἔσται αὕτη. Δῆλον
 δὲ ^m καὶ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Πάντα γὰρ διαιρεῖται τοῖς ἀν-
 τικειμένοις, καὶ ὅτι τὰναντία ἐν ταυτῷ γένει, δέδεικται· ἢ γὰρ
 ἐναντιότης ἦν διαφορὰ τελεία. ⁿ Ἡ δὲ διαφορὰ ἢ εἶδει
 πᾶσα τινός τι· ὥστε τοῦτο τὸ αὐτό τε καὶ γένος ἐπ' ἀμ-
 4 φοῖν. Διὸ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συστοιχίᾳ πάντα τὰ ἐναντία τῆς
 κατηγορίας, ὅσα εἶδει διάφορα καὶ μὴ γένει, ἕτερα τε ἀλλή-

^z τὰ om. Γ. ^a πῶς δ' ἐξ Τ. ^b δ' οὐκ] οὖν οὐκ Ε. ^c πάντα Ε.Τ.
^d ἄρα] καὶ Αβ. ^e τοιοῦτο Ε. ^f ὃ Ε.Τ. ^g εἴτ'] εἴθ' ὡς Αβ. ^h διὰ Αβ.
ⁱ αὐτὸ Ε.Τ. ^k τοιονδί] τοῖον τὸ Τ. ^l ἀνάγκη—εἶναι om. Τ. ^m καὶ
 om. Αβ. ⁿ γρ. καὶ οὕτως· ἢ δὲ διαφορὰ ἢ τέλειος τινός τι Ε.

λων μάλιστα· τελεία γὰρ ἡ διαφορά, καὶ ἅμα ἀλλήλοις οὐ γίγνεται. Ἡ ἄρα διαφορά ἐναντίωσις ἐστίν. Τοῦτο ὁ ἄρα ἐστὶ τὸ ἐτέροις εἶναι τῷ εἶδει, ῥτὸ ἐν ταύτῳ γένει ὄντα ἐναντίωσιν ἔχειν ἅτομα ὄντα. Ἡ Ταῦτά δὲ τῷ εἶδει, ὅσα μὴ ἔχει ἐναντίωσιν ἅτομα ὄντα· ἐν γὰρ τῇ διαιρέσει καὶ ἐν τοῖς μεταξὺ γίγνονται ἐναντιώσεις πρὶν εἰς τὰ ἅτομα ἐλθεῖν. Ὡστε φανερόν ἐστι πρὸς τὸ καλούμενον ἢ ὄν γένος οὔτε ταῦ- τὸν οὔτε ἕτερον τῷ εἶδει οὐθέν ἐστὶ τῶν ὡς γένους εἰδῶν προσηκόντων· ἢ γὰρ ὕλη ἀποφάσει δηλοῦται, τὸ δὲ γένος ὕλη οὐ λέγεται γένος, μὴ ὡς τὸ τῶν Ἡρακλειδῶν, ἀλλ' ὡς τὸ ἐν τῇ φύσει, οὐδὲ πρὸς τὰ μὴ ἐν ταύτῳ γένει, ἀλλὰ διοίσει τῷ γένει ἐκείνων, εἶδει δὲ τῶν ἐν ταύτῳ γένει. Ἐναντίωσιν γὰρ ἀνάγκη εἶναι τὴν διαφοράν οὐ διαφέρει εἶδει· αὕτη δ' ὑπάρχει τοῖς ἐν ταύτῳ γένει οὔσι μόνοις.

Ἀπορήσειε δ' ἂν τις διὰ τί ἡ γυνὴ ἀνδρὸς οὐκ εἶδει διαφέρει, ἐναντίου τοῦ θήλεος καὶ τοῦ ἄρρενος ὄντος, τῆς δὲ διαφοράς ἐναντιώσεως· οὐδὲ ζῶον θήλυ καὶ ἄρρεν ἕτερον τῷ εἶδει, καίτοι καθ' αὐτὸ τοῦ ζῴου αὕτη ἡ διαφορά καὶ οὐχ ὡς λευκότης ἢ μελανία, ἀλλ' ἢ ζῶον καὶ τὸ θήλυ καὶ τὸ ἄρρεν ὑπάρχει. Ἔστι δ' ἡ ἀπορία αὕτη σχεδὸν ἢ αὕτη καὶ διὰ τί ἢ μὲν ποιεῖ τῷ εἶδει ἕτερα ἐναντιώσεις, ἢ δ' οὐ, οἷον τὸ πεζὸν καὶ τὸ πτερωτόν, λευκότης δὲ καὶ μελανία οὔ. Ἡ ὅτι τὰ μὲν οἰκεία πάθη τοῦ γένους, τὰ δ' ἠήττον; Καὶ ἐπειδὴ ἐστὶ τὸ μὲν λόγος τὸ δ' ὕλη, ὅσαι μὲν ἐν τῷ λόγῳ εἰσὶν ἐναντιότητες εἶδει ποιούσι διαφοράν, ὅσαι δ' ἐν τῷ συνειλημμένῳ τῇ ὕλῃ οὐ ποιούσιν. Διὸ ἀνθρώπου λευκότης οὐ ποιεῖ οὐδὲ μελανία, οὐδὲ τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου ἐστὶ διαφορά κατ' εἶδος πρὸς μέλανα ἄνθρωπον, οὐδ' ἂν ὄνομα ἐν τεθῆ. Ὡς ὕλη γὰρ ὁ ἄνθρωπος, οὐ ποιεῖ δε διαφοράν ἢ ὕλη· οὐκ ἀνθρώπου γὰρ εἶδη εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι διὰ τοῦτο, καίτοι ἕτεραι αἱ σάρκες

ὁ ἄρα] γὰρ E T. ῥ τὸ ἐν] τῷ ἐν T. ἢ ταῦτα—ὄντα om. T. ἢ ὄν om. E. ἢ προσηκόντως E. ἢ οὐ] δ T.A^b. ἢ τὸ alterum om. E.T. ἢ ἐκείνα A^b. ἢ τῶν] τὰ T.A^b. ἢ διαφέρειν T. ἢ τις om. T. ἢ ἀνδρὸς γυνή A^b. ἢ αὐτὰ A^b. ἢ ὡς ἢ λευκότης A^b. ἢ καὶ] ἢ E, om. T. ἢ οὐκ] οὐδὲν A^b. ἢ εἶδει T, ὕλη A^b.

καὶ τὰ ὀστᾶ ἐξ ὧν ὄδε καὶ ὄδε· ἀλλὰ τὸ σύνολον ἕτερον μὲν,
 εἶδει δ' οὐχ ἕτερον, ὅτι ἐν τῷ λόγῳ οὐκ ἔστιν ἐναντίωσις·
 4 τούτο δ' ἐστὶ ἡ τὸ ἔσχατον ἄτομον. Ἦ δὲ Καλλίας ἐστὶν ὁ
 λόγος μετὰ τῆς ὕλης· καὶ ὁ λευκὸς δὴ ἄνθρωπος ὅτι Καλλίας
 λευκός· κατὰ συμβεβηκὸς οὖν ὁ ἄνθρωπος ἡ λευκός. ἰ Οὐδὲ
 χαλκοῦς δὴ κύκλος καὶ ξύλινος, οὐδὲ τρίγωνον χαλκοῦν καὶ
 κ κύκλος ξύλινος, οὐ διὰ τὴν ὕλην εἶδει διαφέρουσιν, ἀλλ' ὅτι
 5 ἐν τῷ λόγῳ ἔνεστιν ἐναντίωσις. Πότερον δ' ἡ ὕλη ἡ οὐ ποιεῖ
 ἕτερα τῷ εἶδει, οὐσά μ πως ἡ ἕτερα, ἢ ἔστιν ὡς ποιεῖ; Διὰ τί
 γὰρ ὁ ὄδι ὁ ἵππος τουδὶ ἀνθρώπου ἕτερος τῷ εἶδει; Καίτοι
 σὺν τῇ ὕλῃ οἱ λόγοι αὐτῶν. ἡ ὅτι ἔνεστιν ἐν τῷ λόγῳ
 ἐναντίωσις; Καὶ γὰρ τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου καὶ ρ μέλανος
 ἵππου. Καὶ ἔστι γε εἶδει, ἀλλ' οὐχ ἡ ὁ μὲν λευκὸς ὁ δὲ
 μέλας, ἐπεὶ καὶ εἰ ἀμφω λευκὰ ἦν, ὅμως ἂν ἦν εἶδει ἕτερα.
 6 Τὸ δὲ ἄρρεν καὶ θῆλυ τοῦ ζῴου οἰκεία μὲν πάθη, ἀλλ' οὐ
 κατὰ τὴν οὐσίαν ἀλλ' ἐν τῇ ὕλῃ καὶ τῷ σώματι. Διὸ τὸ
 αὐτὸ σπέρμα θῆλυ ἢ ἄρρεν γίγνεται παθόν τι πάθος. ἧ Τί
 μὲν οὖν ἐστὶ τὸ τῷ εἶδει ἕτερον εἶναι, καὶ διὰ τί τὰ μὲν δια-
 φέρει εἶδει τὰ δ' οὐ, εἴρηται.

10 Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐναντία ἕτερα τῷ εἶδει, τὸ ρ δὲ φθαρτὸν
 καὶ σ τὸ ἀφθαρτὸν ἐναντία (στέρησις γὰρ ἀδυναμία διω-
 ρισμένη), ἀνάγκη ἕτερον εἶναι τῷ γένει τὸ φθαρτὸν καὶ τ τὸ
 ἀφθαρτὸν. Νῦν μὲν υ οὖν ἐπ' αὐτῶν εἰρήκαμεν τῶν καθόλου
 ὀνομάτων, ὥστε δόξειεν ἂν οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι ὀτιοῦν ἀφθαρ-
 τον καὶ φθαρτὸν ἕτερα εἶναι τῷ εἶδει, ὥσπερ οὐδὲ λευκὸν
 2 καὶ μέλαν. Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐνδέχεται εἶναι καὶ ἅμα, ἐὰν ἡ
 τῶν καθόλου, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος x εἶη ἂν καὶ λευκὸς καὶ μέ-
 λας, καὶ τῶν καθ' υ ἕκαστον· εἶη γὰρ ἂν μὴ ἅμα ὁ αὐτὸς
 λευκὸς καὶ μέλας. z Καίτοι ἐναντίον τὸ λευκὸν τῷ μέλανι.
 3 Ἀλλὰ τῶν ἐναντίων τὰ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχει

ε τὸ om. E.T. h λευκός om. A^b. i οὐδ' ὁ χ. E.T. k ξύλινος
 κύκλος T. l οὐ om. E.T. m πως] ἀπλῶς rc. E. n ἕτερα om. T.
 et pr. E. o ὄδε A^b. p μέλανος om. A^b. q τί] ὅτι E. r δὲ post
 τὸ om. A^b. s τὸ om. A^b. t τὸ post καὶ om. A^b. υ οὖν om. T.
 w ὡς δὲ E.A^b. x ἂν εἶη T. y ἕκαστα T. z καίτοι] καὶ τὸ T.

ἐνίοις, οἷον καὶ τὰ νῦν εἰρημένα καὶ ἄλλα πολλά, τὰ δὲ ἀδύνατον, ὧν ἐστὶ καὶ τὸ φθαρτὸν καὶ τὸ ἀφθαρτον· οὐθὲν γὰρ ἐστὶ φθαρτὸν κατὰ συμβεβηκός· τὸ μὲν γὰρ συμβεβηκὸς ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν, τὸ δὲ φθαρτὸν τῶν ἐξ ἀνάγκης ὑπαρχόντων ἐστὶν οἷς ὑπάρχει· ἢ ἔσται ταῦτο ^a καὶ ἐν φθαρτὸν καὶ ἀφθαρτον, εἰ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν αὐτῷ τὸ φθαρτόν. Ἡ τὴν οὐσίαν ἄρα ἢ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἀνάγκη ὑπάρχειν τὸ φθαρ-⁴ τὸν ἐκάστῳ τῶν φθαρτῶν. ^b Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ ἀφθάρτου· τῶν γὰρ ἐξ ἀνάγκης ὑπαρχόντων ἄμφω. Ἡ ἄρα καὶ καθὸ πρῶτον τὸ μὲν φθαρτὸν τὸ δ' ἀφθαρτον, ἔχει ἀντίθεσιν, ὥστε ἀνάγκη ^c γένηται ἕτερα εἶναι. Φανερόν ⁵ τοίνυν ὅτι οὐκ ἐνδέχεται εἶναι εἶδη τοιαῦτα οἷα λέγουσιν τινες· ἔσται γὰρ ^d καὶ ἄνθρωπος ὁ μὲν φθαρτὸς ὁ δ' ἀφθαρτος. Καίτοι τῷ εἶδει ταῦτά λέγεται εἶναι τὰ εἶδη τοῖς τισὶ καὶ οὐχ ὁμώνυμα· τὰ δὲ ^e γένηται ἕτερα πλείον διέστηκεν ἢ τὰ εἶδει.

Κ.

Ἐπι μὲν ἡ σοφία περὶ ἀρχὰς ἐπιστήμη ^f τίς ἐστὶ, δῆλον ἐκ τῶν πρώτων ἐν οἷς διηπόρηται πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων εἰρημένα περὶ τῶν ἀρχῶν· ἀπορήσειε δ' ἂν τις πότερον μίαν ὑπολαβεῖν εἶναι δεῖ τὴν σοφίαν ἐπιστήμην ἢ πολλὰς. Εἰ μὲν γὰρ μίαν, μία ^g γ' ἐστὶν αἰὲ τῶν ἐναντίων· αἱ δ' ἀρχαὶ οὐκ ἐναντία. Εἰ δὲ μὴ μία, ποίας δεῖ θεῖναι ταύτας; Ἐπι ² τὰς ἀποδεικτικὰς ἀρχὰς θεωρῆσαι μιᾶς ἢ πλείονων; Εἰ μὲν γὰρ μιᾶς, τί μᾶλλον ταύτης ἢ ὁποιασοῦν; Εἰ δὲ πλείονων, ποίας δεῖ ταύτας ^h θεῖναι; Ἐπι πότερον πασῶν τῶν οὐσιῶν ἢ οὐ; Εἰ μὲν γὰρ μὴ πασῶν, ποίων χαλεπὸν ἀποδοῦναι· εἰ δὲ πασῶν μία, ἄδηλον ⁱ πῶς ἐνδέχεται πλείονων τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην εἶναι. Ἐπι πότερον περὶ τὰς οὐσίας μόνον ἢ καὶ ³ τὰ συμβεβηκότα ^k ἀπόδειξις ἐστίν; Εἰ γὰρ περὶ ^l γε τὰ συμβεβηκότα ἀπόδειξις ἐστίν, ^m περὶ τὰς οὐσίας οὐκ ἔστιν.

^a καὶ om. Ab. ^b ὁ αὐτὸς δὲ Ab. ^c γένη T. ^d καὶ om. E.T.
^e γένη ἕτερα εἶδη πλείον T. ^f τις om. E.T. ^g γ'] δ' E.T. ^h τιθέναι Ab.
ⁱ πῶς] ἀποδοῦναι πῶς T. ^k ἀπόδειξις ἐστίν add. E. ^l γε om. E.T.
^m περὶ δὲ τὰς T.

Εἰ δ' ἑτέρα, τίς ἑκατέρα καὶ ποτέρα σοφία; Ἡ μὲν γὰρ ἀποδεικτικὴ σοφία ^η ἢ περὶ τὰ συμβεβηκότα, ἢ δὲ περὶ τὰ
 4 πρῶτα ^ο ἢ τῶν οὐσιῶν. Ἄλλ' οὐδὲ περὶ τὰς ἐν τοῖς φυσικοῖς εἰρημένας αἰτίας τὴν ^ρ ζητουμένην ἐπιστήμην θετέον. Οὔτε γὰρ περὶ τὸ ^ι οὐ ἔνεκεν· τοιοῦτον γὰρ τὰγαθόν, τοῦτο δ' ἐν τοῖς ^ι πρακτοῖς ὑπάρχει καὶ τοῖς οὐσίῃ ἐν κινήσει· καὶ τοῦτο πρῶτον κινεῖ (τοιοῦτον γὰρ τὸ τέλος), τὸ δὲ πρῶτον κινήσαν
 5 οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ἀκινήτοις. Ὅλως δ' ἀπορίαν ἔχει πότερον ποτε περὶ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ἐστὶν ἡ ζητουμένη νῦν ἐπιστήμη ἢ οὐ, περὶ δὲ τινὰς ἑτέρας. Εἰ γὰρ περὶ ἄλλας, ἢ περὶ τὰ εἶδη εἴη ἂν ἢ περὶ τὰ μαθηματικά. Τὰ μὲν οὖν εἶδη ^ς ὅτι οὐκ ἔστι, δῆλον. ^ς Ὅμως δ' ἀπορίαν ἔχει, κὰν εἶναι τις αὐτὰ θῆ, διὰ τί ποτ' οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῶν μαθηματικῶν, οὕτως
 6 ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὧν ἔστιν εἶδη. Λέγω δ' ὅτι τὰ μαθηματικά μὲν μεταξὺ ^ι τε τῶν εἰδῶν τιθέασιν καὶ τῶν αἰσθητῶν οἶον ^ν τρίτα τινὰ παρὰ τὰ εἶδη τε καὶ τὰ δεῦρο· τρίτος δ' ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν οὐδ' ἵππος παρ' αὐτόν τε καὶ τοὺς καθ' ^ω ἕκαστον. Εἰ δ' αὖ μὴ ἐστὶν ὡς λέγουσι, περὶ ποῖα θετέον πραγματεύεσθαι τὸν μαθηματικόν; Οὐ γὰρ δὴ περὶ τὰ δεῦρο· τούτων γὰρ οὐθέν ἐστὶν οἶον ^ς αἰ μαθηματικαὶ ζητούσι τῶν ἐπιστημῶν. Οὐδὲ μὴν περὶ τὰ μαθηματικά ἢ ζητουμένη νῦν ἐστὶν ἐπιστήμη· χωριστὸν γὰρ αὐτῶν οὐθέν.
 Ἄλλ' οὐδὲ τῶν αἰσθητῶν οὐσιῶν φθαρταὶ γάρ. Ὅλως δ' ἀπορήσειέ ^ν τις ἂν ποίας ἐστὶν ἐπιστήμης τὸ διαπορῆσαι
 8 περὶ τῆς τῶν μαθηματικῶν ὕλης. Οὔτε γὰρ τῆς φυσικῆς, διὰ τὸ περὶ τὰ ^ς ἔχοντα ἐν ^α αὐτοῖς ἀρχὴν κινήσεως καὶ στάσεως τὴν τοῦ φυσικοῦ πᾶσαν εἶναι πραγματείαν, οὐδὲ μὴν τῆς σκοπούσης ^β περὶ ἀποδείξεώς τε καὶ ἐπιστήμης· περὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ γένος τὴν ζήτησιν ποιεῖται. Λείπεται τοίνυν τὴν προκειμένην φιλοσοφίαν περὶ ^ς αὐτῶν τὴν σκέψιν

^η ἢ ante περὶ om. A^b. ^ο ἢ τῶν] ἢ τῶν T. ^ρ ἐπιζητουμένην E.T.A^b.
^ι οὐ ἔνεκεν] ἔνεκεν τινὸς A^b.F^b. ^ι πρακτικοῖς A^b. ^ς διότι et ὅλως A^b.
^ι τε om. E.T. ^ν τρίτα] τρόπον T. ^ω ἕκαστα E.T. ^ς ζητούσιν αἰ μαθηματικαὶ A^b. ^ν ἂν τις F^b. om. ἂν T. et pr. E. ^ς ἔχοντα] ἔσχατα T.
^α ἐαυτοῖς A^b. ^β περὶ ante ἀποδ. om. T. ^ς αὐτῆς T.

ποιεῖσθαι. Διαπορήσειε δ' ἂν τις εἰ δεῖ θεῖναι τὴν ζητου-⁹
 μένην ἐπιστήμην περὶ τὰς ἀρχὰς τὰ καλούμενα ὑπό τινων
 στοιχεῖα· ταῦτα δὲ πάντες ἐνυπάρχοντα τοῖς συνθέτοις τι-
 θέασιν. Μᾶλλον δ' ἂν δόξειε τῶν καθόλου δεῖν εἶναι τὴν
 ζητουμένην ἐπιστήμην· πᾶς γὰρ λόγος καὶ πᾶσα ἐπιστήμη
 τῶν καθόλου καὶ οὐ τῶν ἐσχάτων, ὥστ' εἴη ἂν οὕτω τῶν
 πρώτων γενῶν. Ταῦτα δὲ ^d γίγνεται ἂν τό τε ὄν καὶ τὸ ἔν ¹⁰
 ταῦτα γὰρ μάλιστ' ἂν ὑποληφθεῖη περιέχειν τὰ ὄντα πάντα
 καὶ μάλιστα ἀρχαῖς εἰκέναι διὰ τὸ εἶναι πρῶτα τῇ φύσει·
 φθαρέντων γὰρ αὐτῶν συναναιρεῖται ^e καὶ τὰ λοιπά· ^f πάντα
 γὰρ ὄν καὶ ἔν. Ἦι δὲ τὰς διαφορὰς αὐτῶν ἀνάγκη μετέ-¹¹
 χεῖν εἰ θήσει τις αὐτὰ γένη, διαφορὰ δ' οὐδεμία τοῦ γένους
 μετέχει, ταύτῃ δ' οὐκ ἂν δόξειε δεῖν αὐτὰ τιθέναι γένη οὐδ'
 ἀρχὰς. Ἔτι δ' εἰ μᾶλλον ἀρχὴ τὸ ἀπλούστερον τοῦ ἦττον ¹²
 τοιούτου, τὰ δ' ἔσχατα τῶν ἐκ τοῦ γένους ἀπλούστερα τῶν
 γενῶν (ἄτομα γάρ), τὰ ^g γένη δ' εἰς ^h εἶδη πλείω καὶ διαφέ-
 ροντα διαιρεῖται, μᾶλλον ἂν ἀρχὴ δόξειεν εἶναι τὰ εἶδη τῶν
 γενῶν. Ἦι δὲ ⁱ συναναιρεῖται τοῖς γένεσι τὰ εἶδη, τὰ γένη ¹³
 ταῖς ἀρχαῖς εἴκει μᾶλλον· ἀρχὴ γὰρ τὸ συναναιροῦν. Τὰ
 μὲν οὖν τὴν ἀπορίαν ἔχοντα ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἐστὶν ^k ἕτερα.

Ἔτι πρότερον δεῖ τιθέναι τι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα ἢ οὐ, ²
 ἀλλὰ τούτων ἢ ζητουμένη ^l ἐπιστήμη. Ἀλλὰ ταῦτα ἄπειρα.
 Τὰ γε μὴν παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα γένη ἢ εἶδη ἐστὶν· ἀλλ'
 οὐδετέρου τούτων ἢ ζητουμένη ^m νῦν ἐπιστήμη. ⁿ Διότι γὰρ
 ἀδύνατον τοῦτ', εἴρηται. Καὶ γὰρ ὅλως ἀπορίαν ἔχει πρό-²
 τερον δεῖ τινὰ ὑπολαβεῖν οὐσίαν εἶναι χωριστὴν παρὰ τὰς
 αἰσθητὰς οὐσίας καὶ τὰς δεῦρο, ἢ οὐ, ἀλλὰ ταῦτ' εἶναι τὰ
 ὄντα καὶ περὶ ταῦτα τὴν σοφίαν ὑπάρχειν. Ζητεῖν μὲν γὰρ
 εἰκάμεν ἄλλην τινά, καὶ τὸ προκείμενον τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν,
 λέγω δὲ τὸ ^o ἰδεῖν εἴ τι χωριστὸν καθ' αὐτὸ καὶ μηδενὶ τῶν
 αἰσθητῶν ὑπάρχον. Ἔτι δ' εἰ ^p παρὰ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ³

^d γίγνεται E. ^e καὶ om. T. ^f πᾶν Ab. ^g γένει T. ^h εἶδη om. T.
ⁱ συναιρεῖται Ab. ^k ἕτερα om. Fb. ^l ἐπιστήμη om. T. ^m νῦν om. T.
ⁿ διὸ E.T. ^o δεῖν Ab. ^p περὶ T.

⁹ ἔστι τις ἑτέρα οὐσία, παρὰ ποίας τῶν αἰσθητῶν δεῖ τιθέναι ταύτην εἶναι; Τί γὰρ μᾶλλον παρὰ τοὺς ἀνθρώπους ἢ τοὺς ἵππους ἢ τῶν ἄλλων ζῴων θήσει τις αὐτὴν ἢ καὶ τῶν ἀψύχων ὅλως; Τό γε μὴν ¹ ἴσας ταῖς αἰσθηταῖς καὶ φθαρταῖς οὐσίαις αἰδίους ἑτέρας κατασκευάζειν ἐκτὸς τῶν εὐλόγων δό-
⁴ ξειεν ἂν πίπτειν. Εἰ δὲ μὴ χωριστὴ τῶν σωμάτων ἢ ζητουμένη νῦν ² ἐστὶν ἀρχή, τίνα ἂν ³ τις ἄλλην ⁴ μᾶλλον θείη τῆς ὕλης; Αὕτη γε μὴν ἐνεργεία μὲν οὐκ ἔστι, δυνάμει δ' ἔστιν. Μᾶλλον τ' ἂν ἀρχὴ κυριωτέρα ταύτης δόξειεν εἶναι τὸ εἶδος καὶ ἡ μορφή· τοῦτο δὲ φθαρτόν, ὥσθ' ὅλως οὐκ ἔστιν αἰδίου
⁵ οὐσία χωριστὴ καὶ καθ' αὐτήν. Ἄλλ' ἄτοπον· ἔοικε γὰρ καὶ ζητεῖται σχεδὸν ὑπὸ τῶν χαριεστᾶτων ὡς οὐσά τις ἀρχὴ καὶ οὐσία τοιαύτη· πῶς γὰρ ἔσται τάξις μὴ τινος ὄντος αἰδίου
⁶ καὶ χωριστοῦ καὶ μένοντος; Ἐπι δ' εἶπερ ἔστι τις οὐσία καὶ ἀρχὴ τοιαύτη τὴν φύσιν οἷαν νῦν ζητοῦμεν, καὶ αὕτη ⁷ μία πάντων καὶ ⁸ ἢ αὐτὴ τῶν αἰδίων τε καὶ φθαρτῶν, ἀπορίαν ἔχει διὰ τί ποτε τῆς αὐτῆς ἀρχῆς οὕσης τὰ μὲν ἔστιν αἰδία τῶν ὑπὸ τὴν ἀρχήν, τὰ δ' ⁹ οὐκ αἰδία· τοῦτο γὰρ ἄτο-
⁷ πον. Εἰ δ' ἄλλη μὲν ἔστιν ἀρχὴ τῶν φθαρτῶν ἄλλη δὲ τῶν αἰδίων, εἰ μὲν αἰδίου καὶ ἡ τῶν φθαρτῶν, ὁμοίως ἀπορήσομεν· διὰ τί γὰρ οὐκ ¹⁰ αἰδίου τῆς ἀρχῆς οὕσης καὶ τὰ ὑπὸ τὴν ¹¹ ἀρχήν αἰδία; Φθαρτῆς δ' οὕσης ἄλλη τις ἀρχὴ γίγνεται ταύ-
⁸ τῆς κάκεινης ἑτέρα, καὶ τοῦτ' εἰς ἄπειρον πρόεισιν. Εἰ δ' ¹² αὖ τις τὰς δοκούσας μάλιστ' ἀρχὰς ἀκινήτους εἶναι, τό τε ὄν καὶ τὸ ἐν θήσει, πρῶτον μὲν εἰ μὴ τόδε τι καὶ οὐσίαν ἐκά-
⁹ τερον αὐτῶν σημαίνει, πῶς ἔσονται χωρισταὶ καὶ καθ' αὐτάς; Τοιαύτας δὲ ζητοῦμεν τὰς αἰδίους ¹³ τε καὶ πρώτας ἀρχάς.
⁹ Εἴ γε μὴν ¹⁴ τόδε τι καὶ οὐσίαν ἐκάτερον αὐτῶν δηλοῖ, πάντ' ¹⁵ ἐστὶν οὐσίαι τὰ ὄντα· ¹⁶ κατὰ πάντων γὰρ τὸ ὄν κατηγορεῖται, κατ' ἐνίων δὲ ¹⁷ καὶ τὸ ἐν. Οὐσίαν δ' εἶναι πάντα τὰ

⁹ ἔστι om. F^b. ¹ ἴσα T. ² ἐστὶν om. A^b. ³ ἄλλην τις A^b.
⁴ θείη μᾶλλον E.T. ⁷ μία, μία πάντων T. ⁸ ἢ αὐτῆ] αὕτη A^b. ⁹ οὐκ αἰδία] οὐ. καὶ A^b. ¹⁰ αἰδία A^b. ¹¹ ἀρχήν οὐκ αἰδία E, αἰδίου A^b. ¹² αὖ] ἂν T. ¹³ τε om. A^b. ¹⁴ οὐσίαν καὶ τόδε τι A^b. ¹⁵ εἰσὶν A^b. ¹⁶ κατὰ] καὶ T. ¹⁷ καὶ add. E.

ὄντα ψεύδος. Ἔτι δὲ τοῖς τὴν πρώτην ἀρχὴν τὸ ἐν λέγουσι ¹⁰
καὶ τοῦτ' οὐσίαν, ἐκ δὲ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς ὕλης τὸν ἀριθμὸν
γεννώσι πρῶτον, καὶ τοῦτον οὐσίαν φάσκουσιν εἶναι, πῶς ἐν-
δέχεται τὸ λεγόμενον ἀληθὲς εἶναι; Τὴν γὰρ δυνάδα καὶ τῶν
λοιπῶν ἕκαστον ^h ἀριθμῶν τῶν συνθέτων πῶς ἐν δεῖ νοῆσαι;
Περὶ τούτου γὰρ οὔτε λέγουσιν οὔθεν οὔτε ῥάδιον εἰπεῖν.
Εἴ γε μὴν γραμμὰς ἢ τὰ τούτων ἐχόμενα (λέγω δ' ἐπιφα- ¹¹
νείας τὰς πρώτας) θήσει ⁱ τις ἀρχάς, ταῦτα ^k δ' οὐκ εἰσὶν
οὐσίαι χωρισταί, τομαὶ δὲ καὶ διαιρέσεις αἱ ^l μὲν ἐπιφανειῶν
αἱ δὲ σωμάτων, αἱ δὲ στιγμαὶ γραμμῶν, ἔτι δὲ ^m πέρατα
τῶν αὐτῶν τούτων. ⁿ πάντα δὲ ταῦτα ἐν ἄλλοις ὑπάρχει καὶ
χωριστὸν ^o οὔθεν ἐστίν. Ἔτι πῶς οὐσίαν ὑπολαβεῖν εἶναι ¹²
δεῖ τοῦ ἐνὸς ^p καὶ στιγμῆς; Οὐσίας μὲν γὰρ ^q πάσης γέ-
νεσίς ἐστι, στιγμῆς δ' οὐκ ἐστίν· διαίρεσις γὰρ ἢ στιγμῆ.
Παρέχει δ' ἀπορίαν καὶ τὸ πᾶσαν μὲν ἐπιστήμην εἶναι τῶν
καθόλου καὶ τοῦ ^r τοιουδί, τὴν ^s δ' οὐσίαν μὴ τῶν καθόλου
εἶναι, μᾶλλον δὲ τότε τι καὶ χωριστόν, ὥστ' εἰ περὶ τὰς
ἀρχάς ἐστὶν ἐπιστήμη, πῶς δεῖ τὴν ἀρχὴν ὑπολαβεῖν οὐσίαν
εἶναι; Ἔτι πότερον ἐστὶ τι παρὰ τὸ σύνολον ἢ οὔ; Λέγω ¹³
δὲ τὴν ὕλην καὶ τὸ μετὰ ταύτης. Εἰ μὲν γὰρ μή, τὰ ^t γ'
ἐν ὕλῃ φθαρτὰ πάντα. Εἰ δ' ἐστὶ τι, τὸ εἶδος ἂν εἴη καὶ ἡ
μορφή. Τοῦτ' οὖν ἐπὶ τίνων ἐστὶ καὶ ἐπὶ τίνων οὔ, χαλεπὸν
ἀφορίσαι· ἐπ' ἐνίων γὰρ δῆλον ^v οὐκ ὄν χωριστὸν τὸ εἶδος,
οἷον οἰκίας. Ἔτι πότερον αἱ ἀρχαὶ εἶδει ἢ ἀριθμῶ αἱ αὐταί;
Εἰ ^w γὰρ ἀριθμῶ, ^x πάντ' ἐστὶ ^y ταῦτά.

Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἡ τοῦ φιλοσόφου ἐπιστήμη τοῦ ὄντος ἢ ὄν ³
καθόλου καὶ οὐ κατὰ μέρος, τὸ δ' ὄν πολλαχῶς καὶ οὐ καθ'
ἓνα λέγεται τρόπον· εἰ μὲν οὖν ὁμωνύμως κατὰ δὲ κοινὸν μη-
θέν, οὐκ ἐστὶν ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην (οὐ ^z γὰρ ἐν γένος τῶν

^h ἀριθμὸν A^b. ⁱ τις] τὰς T. ^k δ'] γὰρ A^b. ^l μὲν γὰρ ἐπιφανειῶν A^b.
^m πέρατα om. T. ⁿ ἅπαντα A^b. ^o οὔθεν ἐστίν om. T. ^p καὶ τῆς
στιγμῆς T. ^q πάσης om. T. ^r τοιουδέ T. ^s δ' om. A^b. ^t γ' ἐν]
γένῃ T. ^v οὐκ ἂν χωριστόν T, κἂν χωριστόν A^b. ^w γὰρ ἀριθμῶ] γὰρ
ἀριθμῶ ἐν A^b. ^x πάντες εἰσὶ T. ^y ταῦτα T.A^b, τοιαῦτα E. ^z γὰρ ἂν
ἐν A^b.

τοιούτων), εἰ δὲ κατὰ τι κοινόν, εἴη ἂν ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην.
 2¹ Ἔοικε ^a δὴ τὸν εἰρημένον λέγεσθαι τρόπον καθάπερ τό ^b τε
 ἰατρικόν ^c καὶ ὑγιεινόν· καὶ γὰρ τούτων ἐκάτερον πολλαχῶς
^d λέγομεν. Λέγεται ^e δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἕκαστον τῷ τὸ
 μὲν πρὸς τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἀνάγεσθαι πως, τὸ δὲ πρὸς
 ὑγίειαν, τὸ δ' ἄλλως, πρὸς ταῦτο δ' ἕκαστον. Ἰατρικὸς ^f γὰρ
 λόγος καὶ ^g μαχαίριον λέγεται τῷ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς
 3 ἐπιστήμης εἶναι, τὸ δὲ ταύτῃ χρήσιμον. Ὅμοίως δὲ καὶ
 ὑγιεινόν· τὸ μὲν γὰρ ^h ὅτι σημαντικὸν ὑγείας, τὸ δ' ὅτι
 ποιητικόν. Ὁ δ' αὐτὸς τρόπος καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. Τὸν
 αὐτὸν ⁱ δὴ τρόπον καὶ τὸ ὄν ἅπαν λέγεται· ^k τῷ γὰρ τοῦ
 ὄντος ἢ ὄν πάθος ἢ ἕξις ἢ διάθεσις ἢ κίνησις ^l ἢ τῶν ἄλλων
 4 τι τῶν τοιούτων ^m εἶναι λέγεται ἕκαστον αὐτῶν ὄν. Ἐπεὶ
 δὲ παντὸς τοῦ ὄντος πρὸς ἓν τι καὶ ⁿ κοινόν ἢ ἀναγωγὴ γί-
 γνεται, καὶ τῶν ἐναντιώσεων ἐκάστη πρὸς τὰς πρώτας δια-
 φορὰς ^o καὶ ἐναντιώσεις ^p ἀναχθήσεται τοῦ ὄντος, εἴτε πλήθος
 καὶ ἐν εἴθ' ὁμοιότης καὶ ἀνομοιότης αἱ πρώται τοῦ ὄντος εἰσὶ
 διαφοραί, εἴτ' ἄλλαι τινές· ἕστωσαν γὰρ αὐταὶ τεθεωρημέναι.
 5 Διαφέρει δ' οὐθὲν τὴν τοῦ ὄντος ἀναγωγὴν πρὸς τὸ ὄν ἢ
 πρὸς τὸ ἐν γίγνεσθαι. Καὶ γὰρ εἰ μὴ ταῦτόν ἄλλο δ' ἐστίν,
 6 ἀντιστρέφει γε· τό τε γὰρ ἐν καὶ ὄν πως, τό τε ὄν ἐν. Ἐπεὶ
 δ' ἐστὶ τὰ ἐναντία πάντα τῆς αὐτῆς καὶ μιᾶς ἐπιστήμης θεω-
 ρῆσαι, λέγεται ^q δ' ἕκαστον αὐτῶν κατὰ στέρησιν (καίτοι γ'
 ἔνια ἀπορήσειέ τις ἂν πῶς λέγεται κατὰ στέρησιν, ὧν ἔστιν
 ἀνὰ μέσον τι, καθάπερ ἀδίκου καὶ δικαίου), περὶ πάντα ^r δὴ
 τὰ τοιαῦτα τὴν στέρησιν δεῖ τιθέναι, μὴ τοῦ ὄλου λόγου,
 τοῦ τελευταίου δὲ εἶδους· οἶον εἰ ἔστιν ^s ὁ δίκαιος ^t καθ' ἕξιν
 τινὰ πειθαρχικὸς τοῖς νόμοις, οὐ πάντως ὁ ἄδικος ἔσται ^v τοῦ
 ὄλου στερούμενος λόγου, περὶ δὲ ^w τὸ πείθεσθαι τοῖς νόμοις

^a δὲ T. ^b τε om. Ab. ^c καὶ τὸ ὑγιεινόν Ab. ^d λεγόμενον T.Ab.
^e δὲ τῶν τρόπων E.T. ^f γὰρ] δὲ T. ^g μαχαίριος T. ^h ὅτι post γὰρ
 om. T. ⁱ δὲ T. ^k τὸ γὰρ τοῦ T, τοῦ γὰρ Ab. ^l ἢ τῶν] καὶ τῶν Ab.
^m λέγεται εἶναι Ab. ⁿ κοινὴ ἀναγωγὴ Ab.Fb. ^o καὶ τὰς ἐναντιώσεις E.T.
^p ἀναχθήσονται T. ^q δ'] γὰρ Fb. ^r δεῖ T. ^s ὁ δίκαιος ὁ καθ' Fb.
^t καθ' ἕξιν] μέθεξιν Ab. ^v τοῦ] ὁ τοῦ E.T. ^w τοῦ T.

^xἐκλείπων πῆ, καὶ ^yταύτη ἢ στέρησις ὑπάρξει αὐτῷ. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Καθάπερ δ' ὁ μαθη-7 ματικὸς περὶ τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως τὴν ^zθεωρίαν ποιεῖται (περιελὼν γὰρ πάντα τὰ αἰσθητὰ θεωρεῖ, οἷον βάρος καὶ κουφότητα καὶ σκληρότητα καὶ τούναντίον, ἔτι δὲ ^aκαὶ θερμότητα καὶ ψυχρότητα καὶ τὰς ἄλλας ^bτὰς αἰσθητὰς ἐναντιώσεις, μόνον δὲ καταλείπει τὸ ποσὸν καὶ συνεχές, τῶν μὲν ἐφ' ἓν τῶν δ' ἐπὶ δύο τῶν δ' ἐπὶ τρία, καὶ τὰ πάθη ^cτὰ τούτων ἢ ποσά ἐστι καὶ συνεχῆ, καὶ οὐ καθ' ἕτερόν τι θεωρεῖ, καὶ τῶν μὲν τὰς πρὸς ἄλληλα θέσεις σκοπεῖ καὶ ^dτὰ ταύταις ὑπάρχοντα, τῶν δὲ τὰς συμμετρίας καὶ ἀσυμμετρίας, τῶν δὲ τοὺς λόγους, ἀλλ' ^eὅμως μίαν πάντων καὶ τὴν αὐτὴν τίθεμεν ἐπιστήμην τὴν γεωμετρικὴν), τὸν αὐτὸν ^fδὴ τρόπον ἔχει καὶ περὶ τὸ ὄν. Τὰ γὰρ τούτῳ συμβεβηκότα καθ' ὅσον ἐστὶν ^gὄν, καὶ τὰς ἐναντιώσεις αὐτοῦ ἢ ὄν, οὐκ ἄλλης ἐπιστήμης ἢ φιλοσοφίας θεωρῆσαι. Τῇ φυσικῇ μὲν γὰρ οὐχ ἢ ὄντα, μᾶλλον δ' ἢ κινήσεως ^gμετέχει, τὴν θεωρίαν τις ^hἀπονεύειεν ἄν. Ἡ γε μὴν διαλεκτικὴ καὶ ⁱἡ σοφιστικὴ τῶν συμβεβηκότων μὲν εἰσι τοῖς οὖσιν, οὐχ ἢ δ' ὄντα, οὐδὲ περὶ τὸ ὄν ^kαὐτὸ καθ' ὅσον ^lὄν ἐστίν. Ὡστε λείπεται τὸν φιλοσόφον, ⁹καθ' ὅσον ^mὄντ' ἐστίν, εἶναι περὶ τὰ λεχθέντα θεωρητικόν. Ἐπεὶ δὲ τό τε ὄν ἅπαν καθ' ἓν τι καὶ κοινὸν λέγεται πολλαχῶς λεγόμενον, καὶ τάναντία τὸν αὐτὸν τρόπον (εἰς τὰς πρώτας γὰρ ἐναντιώσεις καὶ διαφορὰς τοῦ ὄντος ἀνάγεται), τὰ δὲ τοιαῦτα δυνατὸν ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην εἶναι, διαλύοιτ' ἂν ἢ κατ' ἀρχὰς ἀπορία λεχθεῖσα, λέγω δ' ἐν ἢ ⁿδιηπορεῖτο πῶς ἔσται πολλῶν καὶ διαφόρων ὄντων τῷ γένει μία τις ἐπιστήμη. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ μαθηματικὸς χρῆται τοῖς κοινοῖς ⁴οἰδίως, καὶ τὰς τούτων ἀρχὰς ἂν εἴη θεωρῆσαι τῆς πρώτης

^x ἐκλείπων T. ^y ταύτη στέρησις αὐτῷ ὑπάρξει Ab. ^z ἀπορίαν T.
^a καὶ post δὲ om. E.T. ^b τὰς post ἄλλας add. E. ^c τὰ post πάθη om. T. ^d τὰ om. T. ^e ὅλως Ab. ^f δὴ add. Ab. ^g ἔχει Ab.
^h ἀπονεύειεν Ab. ⁱ ἢ om. E.T. ^k αὐτῷ T. ^l ὄν] γρ. ὄντως E.
^m ὄντ'] οὐτός T.Ab. ⁿ διηπόρητο T. ^o οἰδίως Fb.

- 2 φιλοσοφίας. ^p Ὅτι γὰρ ἀπὸ τῶν ἴσων ^q ἴσων ἀφαιρεθέντων ἴσα τὰ λειπόμενα, κοινὸν μὲν ἐστὶν ἐπὶ πάντων τῶν ποσῶν, ἢ μαθηματικῇ δ' ἀπολαβοῦσα περὶ τι μέρος τῆς οἰκείας ὕλης ποιεῖται τὴν θεωρίαν, οἷον περὶ γραμμὰς ἢ γωνίας ἢ ἀριθμοὺς ἢ τῶν λοιπῶν τι ποσῶν, οὐχ ἢ δ' ὄντα ἀλλ' ἢ συνεχῆς αὐτῶν ἕκαστον ἐφ' ἓν ἢ δύο ἢ τρία· ἢ δὲ φιλοσοφία περὶ τῶν ἐν μέρει μὲν, ^r ἢ τούτων ^s ἐκάστω τί συμβέβηκεν, οὐ σκοπεῖ, περὶ τὸ ὄν δ' ἢ ὄν τῶν τοιούτων ἕκαστον θεωρεῖ.
- 3 Τὸν αὐτὸν δ' ἔχει τρόπον καὶ περὶ τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην τῇ μαθηματικῇ· τὰ συμβεβηκότα γὰρ ἢ φυσικῇ καὶ τὰς ἀρχὰς θεωρεῖ τὰς τῶν ὄντων ἢ κινούμενα καὶ οὐχ ἢ ὄντα. Τὴν δὲ πρώτην εἰρήκαμεν ἐπιστήμην τούτων εἶναι καθ' ὅσον ὄντα ^t τὰ ὑποκείμενά ἐστιν, ἀλλ' οὐχ ^v ἢ ^w ἕτερόν τι. Διὸ καὶ ταύτην καὶ τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην μέρη τῆς σοφίας εἶναι θετέον.
- 5 Ἔστι δέ τις ἐν τοῖς οὖσιν ἀρχὴ περὶ ἣν ^x οὐκ ἔστι διεψεύσθαι, τούναντίον δ' ἀναγκαῖον αἰεὶ ποιεῖν, λέγω δὲ ἀληθεύειν, οἷον ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ καθ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ τὰλλα τὰ τούτου αὐτοῖς ἀντικείμενα ^y τὸν τρόπον. Καὶ περὶ τῶν τοιούτων ἀπλῶς μὲν οὐκ ^z ἔστιν ἀπόδειξις, πρὸς τόνδε δ' ἔστιν. Οὐ γὰρ ἔστιν ἐκ πιστοτέρας ἀρχῆς αὐτοῦ τούτου ποιήσασθαι ^z τὸν συλλογισμόν, δεῖ δέ ^a γ', εἴπερ ἔσται τὸ ἀπλῶς ἀποδεδείχθαι. Πρὸς δὲ τὸν ^b λέγοντα τὰς ἀντικειμένας φάσεις τῷ δεικνύντι διότι ^c ψεύδος, ληπτέον τι τοιοῦτον ^d ὃ ταῦτὸ μὲν ἔσται τῷ μὴ ἐνδέχασθαι ταῦτὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι καθ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, μὴ ^e δόξει δ' εἶναι ταυτόν· οὕτω γὰρ ^f μόνως ἂν ἀποδειχθείη πρὸς τὸν φάσκοντα ἐνδέχασθαι τὰς ἀντικειμένας ^g φάσεις ἀληθεύσθαι κατὰ τοῦ αὐτοῦ. Τοὺς ^g δὲ μέλλοντας

p ὅτι] εἰ T. q alterum ἴσων add. E. r ἢ] ἢ Ab. s ἐκάστων Ab.
t τὰ om. Ab. v ἢ om. E.T. w ἕτερ' ἄττα γρ. E. x οὐκ ἔσται Ab.
y τὸν om. T. z τὸν om. Ab.Fb. a γ' om. T. b λόγον T. c ψεύ-
δεται Fb. d ὃ ταυτῶ T. e δόξη Ab, δόξειε rc. E. f μόνως Ab.
g δὲ T.

ἀλλήλοις λόγου κοινωνήσῃν δεῖ τι συνιέναι αὐτῶν· μὴ γιγνο-
 μένου γὰρ τούτου πῶς ^h ἔσται κοινωνία τούτοις πρὸς ἀλλή-
 λους λόγου; Δεῖ τοίνυν τῶν ὀνομάτων ἕκαστον εἶναι γνώ-
 ριμον καὶ δηλοῦν τι, καὶ μὴ πολλά, μόνον δ' ἓν· ἂν δὲ ⁱ πλείω
 σημαίνῃ, φανερόν ποιεῖν ἐφ' ὃ φέρει τοῦνομα τούτων. ^o ⁵
^k δὴ λέγων εἶναι τούτο καὶ μὴ εἶναι, τούτο ^l ὅ φησιν οὐ φη-
 σιν, ὥσθ' ὃ σημαίνει τοῦνομα τούτ' οὐ φησι σημαίνει· τούτο
 δ' ἀδύνατον. ^v Ὡστ' εἴπερ σημαίνει τι τὸ εἶναι τόδε, τὴν ἀν-
 τίφασιν ^m ἀδύνατον ἀληθεύειν ⁿ κατὰ τοῦ αὐτοῦ. ^u ⁶
^u Ἐπι δ' εἴ
 τι σημαίνει τοῦνομα καὶ τούτ' ἀληθεύεται, ^o δεῖ τούτ' ἐξ
 ἀνάγκης εἶναι· τὸ δ' ἐξ ἀνάγκης ὃν οὐκ ἐνδέχεται ^p ποτε μὴ
 εἶναι· τὰς ἀντικειμένας ἄρα οὐκ ἐνδέχεται ^q φάσεις ἀληθεύειν
 κατὰ τοῦ αὐτοῦ. ^u Ἐπι δ' εἰ μηθὲν μᾶλλον ἢ φάσις ἢ ^r ἢ
 ἀπόφασις ἀληθεύεται, ὃ λέγων ἄνθρωπον ἢ οὐκ ἄνθρωπον
^s οὐθὲν μᾶλλον ἀληθεύσει. Δόξειε δὲ καὶ οὐχ ἵππον εἶναι ^t
 φάσκων τὸν ἄνθρωπον ἢ μᾶλλον ἢ οὐχ ἦττον ἀληθεύειν ^t ἢ
 οὐκ ἄνθρωπον, ὥστε καὶ ἵππον φάσκων εἶναι τὸν αὐτὸν ἀλη-
 θεύσει· τὰς γὰρ ἀντικειμένας ὁμοίως ἦν ἀληθεύειν. Συμβαίνει
 τοίνυν τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον εἶναι καὶ ἵππον ἢ τῶν ἄλλων τι
 ζῶων. ^u Ἀπόδειξις μὲν οὖν οὐδεμία τούτων ἐστὶν ἀπλῶς, πρὸς ⁸
 μέντοι τὸν ταῦτα τιθέμενον ἀπόδειξις. Ταχέως δ' ἂν τις
 καὶ αὐτὸν τὸν Ἡράκλειτον τούτον ^v ἐρωτήσας τὸν τρόπον
 ἠνάγκασεν ὁμολογεῖν μηδέποτε τὰς ἀντικειμένας φάσεις δυ-
 νατὸν εἶναι κατὰ τῶν αὐτῶν ἀληθεύεσθαι· νῦν δ' οὐ ^w συνεῖς
^x ἑαυτοῦ τί ποτε λέγει, ταύτην ἔλαβε τὴν δόξαν. ^u Ὁλως δ' ⁹
 εἰ τὸ λεγόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἐστὶν ἀληθές, οὐδ' ἂν αὐτὸ τούτο
^y εἶη ἀληθές, λέγω δὲ τὸ ἐνδέχεσθαι τὸ αὐτὸ καθ' ἓνα καὶ τὸν
 αὐτὸν χρόνον εἶναί τε καὶ μὴ εἶναι. Καθάπερ γὰρ καὶ διη- ¹⁰
 ρημένων αὐτῶν οὐθὲν μᾶλλον ἢ κατάφασις ἢ ἢ ἀπόφασις

^h ἔστι E.Ab. ⁱ πλείονα E.T. ^k δεῖ Fb. ^l ὅ] ὃ ὅλως εἶναι E, om. T.
^m ἀληθεύειν ἀδύνατον E.T. ⁿ κατὰ τοῦ αὐτοῦ om. E.T. ^o δεῖ καὶ τούτ'
 E.T. ^p τότε E.T. ^q φάσεις καὶ ἀποφάσεις ἀληθεύειν E.T. ^r ἢ post
 ἢ om. T. ^s οὐθὲν] οὐδὲ T. ^t ἢ om. E. ^v ἐρωτῶν Ab. ^w συνεῖς
 T.Ab. et γρ. E. ^x ἑαυτὸν T, αὐτοῦ Ab. ^y ἀληθὲς εἶη E.T.

ἀληθεύεται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ^z τοῦ συναμφοτέρου καὶ τοῦ συμπεπλεγμένου καθάπερ ^a μιᾶς τινὸς καταφάσεως οὔσης οὐθὲν μᾶλλον ἢ ἀπόφασις ἢ τὸ ὅλον ὡς ἐν καταφάσει τιθέ-
 11 μενον ^b ἀληθεύεται. Ἔτι δ' εἰ μηθὲν ἔστιν ἀληθῶς κατα-
 φῆσαι, κἂν αὐτὸ τοῦτο ψεῦδος εἴη τὸ φάναι μηδεμίαν ἀληθῆ
 κατάφασιν ὑπάρχειν. Εἰ δ' ἔστι τι, λύοιτ' ἂν τὸ λεγόμε-
 νον ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα ἐνισταμένων καὶ παντελῶς ἀναι-
 ρούντων τὸ διαλέγεσθαι.

6 Παραπλήσιον δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐστὶ καὶ τὸ λεχθὲν ὑπὸ
 τοῦ Πρωταγόρου καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔφη πάντων ^c χρημάτων
 εἶναι μέτρον ^d ἀνθρώπων, οὐθὲν ἕτερον λέγων ἢ τὸ δοκοῦν
 2 ἐκάστω τοῦτο καὶ εἶναι παγίως. Τούτου δὲ γιγνομένου τὸ
 αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ κακὸν καὶ ἀγαθὸν
 εἶναι, καὶ τᾶλλα τὰ κατὰ τὰς ἀντικειμένας ^e λεγόμενα φά-
 σεις, διὰ τὸ πολλάκις τοισδὶ μὲν φαίνεσθαι τόδε εἶναι καλὸν
 τοισδὶ δὲ τοῦναντίον, μέτρον δ' εἶναι τὸ φαινόμενον ἐκάστω.
 3 Λύοιτο δ' ἂν αὕτη ἢ ἀπορία θεωρήσασι ^f πόθεν ἢ ἀρχὴ τῆς
 ὑπολήψεως ταύτης. Ἔοικε γὰρ ἐνίοις μὲν ἐκ τῆς τῶν φυ-
 σιολόγων δόξης γεγενῆσθαι, τοῖς δ' ἐκ τοῦ μὴ ταῦτά περὶ
 τῶν αὐτῶν ^g ἅπαντας γιγνώσκειν, ἀλλὰ ^h τοισδὶ μὲν ἠδὲ ⁱ τόδε
 4 φαίνεσθαι ^k τοισδὶ δὲ τοῦναντίον. Τὸ γὰρ μηθὲν ^l ἐκ μὴ ὄντος
 γίγνεσθαι πᾶν δ' ἐξ ὄντος, σχεδὸν ἀπάντων ^m ἐστὶ κοινὸν δό-
 γμα τῶν περὶ φύσεως. Ἐπεὶ οὖν οὐ λευκὸν γίγνεται λευκοῦ
ⁿ τελέως ὄντος καὶ ^o οὐδαμῆ μὴ λευκοῦ, νῦν δὲ γεγενημένον μὴ
 λευκὸν γίγνοιτ' ἂν ^p ἐκ μὴ ὄντος λευκοῦ τὸ γιγνόμενον μὴ
 λευκόν· ὥστε ἐκ μὴ ὄντος γίγνοιτ' ἂν κατ' ἐκείνους, εἰ μὴ
 5 ὑπῆρχε ^q μὴ λευκὸν τὸ αὐτὸ καὶ λευκόν. Οὐ χαλεπὸν δὲ δια-
 λύειν τὴν ἀπορίαν ταύτην· εἴρηται γὰρ ἐν τοῖς φυσικοῖς πῶς
 ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίγνεται τὰ γιγνόμενα καὶ πῶς ἐξ ὄντος.

^z τοῦ om. T. ^a τινὸς μιᾶς Ab. ^b ἀληθεύεται Fb, ἀληθὲς ἔσται E.
^c εἶναι χρημάτων μέτρον E, εἶναι μέτρον χρημάτων T. ^d τὸν ἀνθρώπων E.
^e φάσεις λεγόμενα E.T. ^f πόθεν ἐλήλυθεν ἢ E.T. ^g ἅπαντα E.
^h τοῖσδε Ab. ⁱ τότε φαίνεται T. ^k τοῖς E.T. ^l ἐκ τοῦ μὴ T. ^m κοι-
 νόν ἐστι Ab. ⁿ τελείως ET. ^o μηδαμῆ Fb. ^p γρ. καὶ οὕτως· ἐκ μὴ
 ὄντος μὴ λευκοῦ margo E. ^q μὴ post καὶ Ab.

Τό γε μὴν ὁμοίως ^Γ προσέχειν ^δ ταῖς δόξαις καὶ ταῖς φαντασίαις ^ε τῶν πρὸς αὐτοὺς ^ς διαμφισβητούντων εὔηθες· δῆλον γὰρ ὅτι τοὺς ἑτέρους αὐτῶν ἀνάγκη διεψεῦσθαι. Φανερόν δὲ ⁶ τοῦτ' ἐκ τῶν γιγνομένων κατὰ τὴν αἴσθησιν· οὐδέποτε γὰρ τὸ αὐτὸ φαίνεται τοῖς μὲν γλυκὺ τοῖς δὲ τούναντίον, ^ω μὴ ^κ διεφθαρμένων καὶ λελωβημένων τῶν ἑτέρων τὸ αἰσθητήριον καὶ κριτήριον τῶν λεχθέντων χυμῶν. Τούτου δ' ὄντος τοιούτου τοὺς ^υ ἑτέρους μὲν ὑποληπτέον μέτρον εἶναι, τοὺς δ' ἑτέρους οὐχ ὑποληπτέον. Ὅμοίως δὲ τοῦτο λέγω καὶ ἐπὶ ἀγα- ⁷ θοῦ καὶ κακοῦ, καὶ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Οὐθὲν γὰρ διαφέρει ^ζ τοῦτ' ἀξιούν ἢ τὰ φαινόμενα τοῖς ὑπὸ τὴν ὄψιν ὑποβάλλουσι τὸν δάκτυλον καὶ ποιούσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς φαίνεσθαι δύο, δύο δ' εἶναι διὰ τὸ φαίνεσθαι τοσαῦτα, καὶ πάλιν ἓν· τοῖς γὰρ μὴ κινούσι τὴν ^α ὄψιν ἐν φαίνεται τὸ ἓν. Ὅλως δ' ἄτοπον ἐκ τοῦ φαίνεσθαι τὰ ⁸ δεῦρο μεταβάλλοντα καὶ μηδέποτε διαμένοντα ἐν τοῖς αὐτοῖς, ἐκ τούτου περὶ τῆς ἀληθείας τὴν κρίσιν ποιείσθαι. Δεῖ γὰρ ἐκ τῶν αἰεὶ ^β κατὰ ταῦτα ^γ ἐχόντων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν ποιουμένων τ' ἀληθὲς θηρεύειν. Τοιαῦτα δ' ἐστὶ τὰ κατὰ τὸν ⁹ κόσμον· ταῦτα ^δ γὰρ οὐχ ὅτε μὲν ^ε τοιαδὶ πάλιν ^δ ἄλλοια φαίνεται, ταῦτα δ' αἰεὶ καὶ μεταβολῆς οὐδεμιᾶς κοινωνοῦντα. Ἔτι δ' ^ε εἰ κίνησις ἐστὶ καὶ κινούμενόν τι, κινεῖται δὲ πᾶν ἐκ τινος καὶ εἰς τι, δεῖ ἄρα τὸ κινούμενον ^ς εἶναι ἐν ἐκείνῳ ἐξ οὗ κινήσεται καὶ ^η οὐκ εἶναι ἐν αὐτῷ, καὶ εἰς ^ι τοδὶ κινεῖσθαι καὶ γίγνεσθαι ἐν τούτῳ, τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀντίφασιν μὴ ^κ ἀληθεύεσθαι κατ' αὐτούς. Καὶ εἰ κατὰ τὸ ποσὸν συνεχῶς τὰ ¹⁰ δεῦρο ρεῖ καὶ κινεῖται, καὶ τις τοῦτο θείη καίπερ οὐκ ἀληθὲς ὄν, διὰ τί κατὰ τὸ ποιὸν οὐ μένει; ¹ Φαίνονται γὰρ οὐχ ἥκιστα ^μ τὰ κατὰ τὰς ἀντιφάσεις ^ν ταύτου κατηγορεῖν ἐκ

^Γ προσέχειν] προσέχειν ἀμφοτέραις E.T. ^δ ταῖς δόξαις καὶ om. F^b.
^ε τῶν πρὸς αὐτοὺς om. F^b. ^ς ἀμφισβητούντων A^b.F^b. ^ω μὴδὲ A^b.
^κ ἐφθαρμένων T. ^υ ἑτέρους] ἄλλους A^b. ^ζ ταῦτ' T, τοῦ F^b. ^α ὄψιν ἐμφαίνεται A^b. ^β κατ' αὐτὴν T. ^γ ἐχόντων] ὄντων A^b. ^δ γὰρ] μὲν T.
^ε τοιάδε E. ^ε εἰ] ἢ T. ^ς εἶναι ἔτι ἐν E.T. ^η οὐκ] μὴ A^b. ^ι τόδε A^b.
^κ συναληθεύεσθαι A^b. ¹ φαίνεται T. ^μ τὰ om. T. ^ν αὐτοῦ A^b.

τοῦ τὸ ποσὸν ὑπειληφέναι μὴ μένειν ἐπὶ τῶν σωμάτων ^ο διὰ
 11 τὸ καὶ εἶναι τετράπηχον τὸ αὐτὸ καὶ οὐκ εἶναι. Ἡ δ' οὐσία
 κατὰ τὸ ποιόν, τοῦτο ^ρ δὲ τῆς ὠρισμένης φύσεως, τὸ δὲ
 ποσὸν τῆς ἀορίστου. Ἔτι διὰ τί προστάττοντος τοῦ ἱατροῦ
 τοδὶ τὸ σιτίον προσενέγκασθαι προσφέρονται; Τί γὰρ
 μᾶλλον ^q τοῦτο ^r ἄρτος ἐστὶν ἢ οὐκ ἐστὶν; Ὡστ' οὐθεν ἂν
^s διέχοι φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν. Νῦν δ' ὡς ^t ἀληθεύοντες περὶ
 αὐτὸ καὶ ὄντος τοῦ προσταχθέντος σιτίου τούτου προσφέ-
 12 ρονται ^v τοῦτο. Καίτοι ^w γ' οὐκ ἔδει ^x μὴ διαμενούσης παγίως
 μηδεμιᾶς φύσεως ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, ἀλλ' αἰὲ πασῶν κινου-
 μένων καὶ ρεουσῶν. Ἔτι δ' εἰ μὲν ἀλλοιούμεθα ^y αἰὲ καὶ μη-
 δέποτε ^z διαμένομεν οἱ αὐτοί, τί ^a καὶ θαυμαστὸν εἰ μηδέποθ'
 13 ἡμῖν ταῦτὰ φαίνεται καθάπερ τοῖς κάμνουσιν; Καὶ γὰρ τού-
 τοις διὰ τὸ μὴ ὁμοίως ^b διακεῖσθαι τὴν ἔξιν καὶ ὄθ' ὑγίαινον,
 οὐχ ὅμοια φαίνεται τὰ κατὰ τὰς αἰσθήσεις, αὐτὰ μὲν οὐ-
 δεμιᾶς διὰ γε τοῦτο μεταβολῆς κοινωνοῦντα τὰ αἰσθητά,
 αἰσθήματα δ' ἕτερα ποιοῦντα τοῖς κάμνουσι ^c καὶ μὴ ταῦτά.
 Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον ἔχειν καὶ τῆς εἰρημένης μεταβολῆς
 14 ^d γιγνομένης ἴσως ἀναγκαῖόν ἐστιν. Εἰ δὲ μὴ μεταβάλλομεν
 ἀλλ' οἱ αὐτοὶ διατελοῦμεν ὄντες, εἴη ^e ἂν τι μένον. Πρὸς
 μὲν οὖν τοὺς ἐκ λόγου τὰς εἰρημένας ἀπορίας ἔχοντας οὐ
 ῥάδιον διαλύσαι μὴ τιθέντων τι καὶ τούτου ^f λόγον μηκέτι
 ἀπαιτούντων· οὕτω ^g γὰρ πᾶς λόγος καὶ πᾶσα ἀπόδειξις
 γίγνεται· μηθὲν γὰρ τιθέντες ἀναιροῦσι τὸ διαλέγεσθαι καὶ
 15 ὄλως λόγον. Ὡστε πρὸς μὲν τοὺς τοιούτους οὐκ ἔστι λόγος,
 πρὸς δὲ τοὺς διαποροῦντας ἐκ τῶν παραδεδομένων ἀποριῶν
 ῥάδιον ἀπαντᾶν καὶ διαλύειν τὰ ποιοῦντα τὴν ἀπορίαν ἐν
 16 αὐτοῖς. Δῆλον δ' ἐκ τῶν εἰρημένων. Ὡστε φανερὸν ἐκ
 τούτων ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τὰς ἀντικειμένας φάσεις περὶ ταύ-
 του καθ' ἓνα χρόνον ἀληθεύειν, οὐδὲ τὰ ἐναντία, διὰ τὸ λέ-

^ο διὰ τὸ] διὸ Αῇ. ^ρ δὲ] γὰρ Αῇ. ^q τοῦτο om. E.T. ^r ἄρτον T.
^s διέχοι] τι ἔχοι E.T. ^t ἀληθεύοντος Αῇ. ^v τούτω T. ^w γ' om. Αῇ.
^x μὴ om. T. ^y αἰὲ om. Αῇ. ^z διαμένωμεν E. ^a καὶ om. Αῇ.
^b τὴν ἔξιν διακεῖσθαι Αῇ. ^c καὶ μὴ ταῦτά om. Αῇ. ^d γενομένης Αῇ.
^e τι ἂν E.T. ^f μηκέτι λόγον E.T. ^g γὰρ καὶ πᾶς T.

γεσθαι κατὰ στέρησιν ^h πᾶσαν ἐναντιότητα. Δῆλον δὲ τοῦτ' ἐπ' ἀρχὴν τοὺς λόγους ⁱ ἀναλύουσι τοὺς τῶν ἐναντίων. Ὅμοίως δ' οὐδὲ τῶν ἀνὰ μέσον οὐθὲν οἶόν τε κατηγορεῖσθαι καθ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ. Λευκοῦ γὰρ ὄντος τοῦ ὑποκειμένου ¹⁷ λέγοντες αὐτὸ εἶναι οὔτε ^k λευκὸν οὔτε μέλαν ψευσόμεθα· συμβαίνει γὰρ εἶναι λευκὸν αὐτὸ καὶ μὴ εἶναι· θάτερον γὰρ τῶν συμπεπλεγμένων ^l ἀληθεύεται ^m κατ' αὐτοῦ, τοῦτο δ' ἐστὶν ἀντίφασις τοῦ λευκοῦ. Οὔτε δὴ καθ' Ἡράκλειτον ⁿ ἐνδέχεται λέγοντας ἀληθεύειν, οὔτε κατ' Ἀναξαγόραν. Εἰ ¹⁸ δὲ μή, συμβήσεται τὰναντία τοῦ αὐτοῦ κατηγορεῖν· ὅταν γὰρ ἐν παντὶ φῆ παντὸς εἶναι μοῖραν, οὐθὲν μᾶλλον εἶναι φησι γλυκὴ ἢ πικρὸν ἢ τῶν λοιπῶν ὁποιανοῦν ἐναντιώσεων, εἴπερ ἐν ἅπαντι ^o πᾶν ὑπάρχει μὴ δυνάμει μόνον ἀλλ' ἐνεργείᾳ καὶ ἀποκεκριμένον. Ὅμοίως δὲ οὐδὲ πάσας ψευδεῖς οὐδ' ¹⁹ ἀληθεῖς τὰς ^p φάσεις δυνατὸν εἶναι, δι' ἄλλα τε πολλὰ τῶν συναχθέντων ἀν' δυσχερῶν διὰ ταύτην τὴν θέσιν, ^q καὶ διότι ψευδῶν μὲν οὐσῶν πασῶν οὐδ' αὐτὸ ^r τοῦτό τις φάσκων ἀληθεύσει, ἀληθῶν δὲ ψευδεῖς εἶναι πάσας λέγων οὐ ψεύσεται.

Πᾶσα δ' ἐπιστήμη ζητεῖ τινὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας περὶ ἕκα- ⁷ στον τῶν ὑφ' αὐτὴν ἐπιστητῶν, οἷον ἰατρικὴ καὶ γυμναστικὴ καὶ τῶν λοιπῶν ἐκάστη τῶν ποιητικῶν ^s καὶ μαθηματικῶν. Ἐκάστη γὰρ τούτων περιγραφασμένη τι γένος ^t αὐτῇ περὶ τοῦτο πραγματεύεται ὡς ὑπάρχον καὶ ὄν, οὐχ ἢ δὲ ὄν, ἀλλ' ἑτέρα τις αὐτῆ παρὰ ταύτας τὰς ἐπιστήμας ἐστὶν ἐπιστήμη. Τῶν δὲ λεχθεισῶν ἐπιστημῶν ἐκάστη λαβοῦσά πως τὸ τί ² ἐστὶν ἐν ἐκάστῳ γένει πειράται δεικνύναι τὰ λοιπὰ μαλακώτερον ἢ ἀκριβέστερον. Λαμβάνουσι δὲ τὸ τί ἐστὶν αἰ μὲν διὰ ^v τῆς αἰσθήσεως αἰ δ' ὑποτιθέμεναι· διὸ καὶ δῆλον ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπαγωγῆς ὅτι τῆς οὐσίας καὶ τοῦ τί ἐστὶν οὐκ

^h πᾶσαν ἐναντιότητα] τὰ ἐναντία A^b. ⁱ λύουσι E.T. ^k μέλαν οὔτε λευκὸν A^b. ^l ἀληθεύεται E. ^m κατὰ τοῦ αὐτοῦ T. ⁿ ἐνδέχεται λέγοντα T, λέγοντα ἐνδέχεται F^b. ^o πάντα A^b. ^p φύσεις T. ^q καὶ om. T. ^r τις τοῦτο A^b. ^s καὶ] ἢ T. ^t αὐτῇ A^b. ^v τῆς om. A^b.

3 ἔστιν ἀπόδειξις. Ἐπεὶ δ' ἔστι τις ἢ περὶ φύσεως ἐπιστήμη,
 δῆλον ὅτι καὶ πρακτικῆς ἐτέρα καὶ ποιητικῆς ἔσται. Ποιη-
 τικῆς μὲν γὰρ ἐν τῷ ποιοῦντι καὶ ὠ οὐ τῷ ποιουμένῳ τῆς
 κινήσεως ἢ ἀρχῆς, καὶ τοῦτ' ἔστιν εἴτε τέχνη τις εἴτ' ἄλλη τις
 δύναμις. Ὁμοίως δὲ ^xκαὶ τῆς πρακτικῆς οὐκ ἐν τῷ πρακτῷ,
 4 μᾶλλον δ' ^yἐν τοῖς πράττουσιν ἢ κινήσεις. Ἡ δὲ τοῦ φυσικ-
 οῦ περὶ τὰ ἔχοντ' ἐν ^zἑαυτοῖς κινήσεως ἀρχὴν ἔστιν. Ὅτι
 μὲν τοίνυν οὔτε πρακτικὴν οὔτε ποιητικὴν ἀλλὰ θεωρητικὴν
 ἀναγκαῖον εἶναι τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην, δῆλον ἐκ τούτων·
 εἰς ἐν γὰρ τι τούτων τῶν γενῶν ἀνάγκη πίπτειν ^aαὐτήν.
 5 Ἐπεὶ δὲ τὸ τί ἔστιν ἀναγκαῖον ἐκάστη πως τῶν ἐπιστημῶν
 εἰδέναι καὶ τούτῳ χρῆσθαι ἀρχῇ, δεῖ μὴ λανθάνειν πῶς ὀρι-
 στέον τῷ φυσικῷ καὶ πῶς ὁ τῆς οὐσίας λόγος ληπτέος, πό-
 6 τερον ὡς τὸ σιμὸν ἢ μᾶλλον ὡς τὸ κοῖλον. Τούτων γὰρ
 ὁ μὲν τοῦ σιμοῦ λόγος μετὰ τῆς ὕλης λέγεται τῆς τοῦ
 πράγματος, ὁ δὲ τοῦ κοίλου χωρὶς τῆς ὕλης· ἢ γὰρ σιμότης
 ἐν ῥινὶ γίγνεται, διὸ καὶ ὁ λόγος αὐτῆς μετὰ ταύτης ^bθεω-
 ρεῖται· τὸ σιμὸν γὰρ ἔστι ῥίσι κοίλη. Φανερόν οὖν ὅτι καὶ
 σαρκὸς καὶ ὀφθαλμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν μορίων μετὰ τῆς ὕλης
 7 αἰετὸν τὸν λόγον ἀποδοτέον. Ἐπεὶ δ' ἔστι τις ἐπιστήμη τοῦ
 ὄντος ἢ ὄν καὶ χωριστόν, σκεπτέον πότερον ποτε τῇ φυσικῇ
 τὴν αὐτὴν θετέον ^cταύτην εἶναι ἢ μᾶλλον ἐτέραν. Ἡ μὲν
 οὖν φυσικὴ περὶ τὰ κινήσεως ἔχοντ' ἀρχὴν ἐν αὐτοῖς ἔστιν, ἢ
 δὲ μαθηματικὴ θεωρητικὴ μὲν καὶ περὶ ^dμένοντά τις αὐτῆ,
 8 ἀλλ' οὐ χωριστά. Περὶ τὸ χωριστόν ἄρα ὄν καὶ ^eτὸ ἀκίνη-
 τον ἐτέρα τούτων ἀμφοτέρων τῶν ἐπιστημῶν ἐστὶ ^fτις, εἴπερ
 ὑπάρχει τις οὐσία τοιαύτη, λέγω δὲ χωριστὴ καὶ ἀκίνητος,
 ὅπερ πειρασόμεθα δεικνύναι. Καὶ εἴπερ ^gἔστι τις τοιαύτη
 φύσις ἐν τοῖς οὖσιν, ἐνταῦθ' ἂν εἴη που καὶ τὸ θεῖον, καὶ αὕτη
 9 ^hἂν εἴη πρώτη καὶ κυριωτάτη ἀρχή. Δῆλον τοίνυν ὅτι τρία

^w οὐ] ἐν Γ. ^x καὶ ἐπὶ τῆς Γ. ^y ἐν αὐτοῖς τοῖς Γ. ^z αὐτοῖς Ε.
^a αὐτήν om. Α^b. ^b θεωρεῖται] εἴρηται Ε.Τ. ^c εἶναι ταύτην Ε.Τ.
^d μὲν ὄντα Γ. ^e τὸ post καὶ om. Α^b. ^f τις om. Α^b. ^g ἔστι om. Γ.
^h ἂν om. Α^b.

γένη τῶν θεωρητικῶν ἐπιστημῶν ἐστί, φυσική, μαθηματική, θεολογική. Βέλτιστον μὲν οὖν τὸ τῶν θεωρητικῶν ^k ἐπιστημῶν γένος, τούτων δ' αὐτῶν ἡ τελευταία λεχθεῖσα· περὶ τὸ ^l τιμιώτατον γὰρ ἐστί τῶν ὄντων, βελτίων δὲ καὶ χείρων ἐκάστη λέγεται κατὰ τὸ οἰκείον ἐπιστητόν. Ἄπορήσειε δ' ἂν τις πότερον ποτε τὴν τοῦ ὄντος ἢ ὃν ἐπιστήμην καθόλου ^m δεῖ θείναι ἢ οὔ. Τῶν ⁿ μὲν γὰρ μαθηματικῶν ἐκάστη περὶ ¹⁰ ἓν τι γένος ἀφωρισμένον ἐστίν, ἡ δὲ καθόλου κοινὴ περὶ πάντων. Εἰ μὲν οὖν αἱ φυσικαὶ οὐσίαι πρῶται τῶν ὄντων εἰσί, ^o καὶ ἡ φυσικὴ πρώτη τῶν ἐπιστημῶν εἴη· εἰ δ' ἔστιν ἕτερα φύσις καὶ οὐσία χωριστὴ καὶ ἀκίνητος, ἕτεραν ἀνάγκη καὶ τὴν ἐπιστήμην αὐτῆς εἶναι καὶ προτέραν τῆς φυσικῆς καὶ καθόλου ^p τῷ προτέραν.

Ἐπεὶ δὲ τὸ ἀπλῶς ^q ὃν κατὰ ^r πλείους λέγεται τρόπους, ⁸ ὧν εἰς ἐστὶν ὁ κατὰ ^s συμβεβηκὸς λεγόμενος, σκεπτέον πρῶτον περὶ τοῦ ^t οὕτως ὄντος. Ὅτι μὲν οὖν οὐδεμία τῶν παραδεδομένων ἐπιστημῶν πραγματεύεται περὶ τὸ συμβεβηκὸς, δῆλον· οὔτε γὰρ οἰκοδομικὴ σκοπεῖ τὸ συμβησόμενον τοῖς τῆ οἰκία χρησομένοις, οἷον ^v εἰ λυπηρῶς ἢ τουναντίον οἰκήσουσιν, οὔθ' ὑφαντικὴ οὔτε σκυτοτομικὴ οὔτε ^w ὀψοποικὴ. Τὸ δὲ ² καθ' αὐτὴν ἴδιον ἐκάστη τούτων σκοπεῖ τῶν ἐπιστημῶν μόνον· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ οἰκείον τέλος. ^x Οὐδὲ μουσικὸν καὶ γραμματικόν, οὐδὲ τὸν ὄντα μουσικὸν ὅτι γενόμενος γραμματικὸς ^y τὰ ἀμφότερα ἅμα ἔσται, πρότερον οὐκ ^z ὄν, ὃ δὲ ^a μὴ αἰεὶ ὄν ἐστίν, ^b ἐγένετο τοῦτο, ὥσθ' ἅμα μουσικὸς ^b ἐγένετο καὶ γραμματικὸς. Τοῦτο δὲ οὐδεμία ζητεῖ τῶν ὁμολογουμένως ³ ^c οὐσῶν ἐπιστημῶν πλὴν ἡ σοφιστικὴ· περὶ τὸ συμβεβηκὸς γὰρ αὕτη μόνη πραγματεύεται, διὸ Πλάτων οὐ κακῶς εἶρηκε

ⁱ μὲν om. idem. ^k ἐπιστημῶν om. E. ^l κυριώτατον A^b. ^m θείναι δεῖ T. ⁿ μὲν om. A^b. ^o καὶ γρ. E. ^p τῷ om. A^b. ^q ὃν om. T. ^r πλείους εἶναι λέγεται A^b. ^s συμβεβηκὸς εἶναι λεγόμενος A^b. ^t οὕτως] ὄντως E.T.F^b. ^v εἰ] ἢ E. ^w ὀψοποιητικὴ T.A^b. ^x οὐδὲ ἢ μουσικὸν T. οὐδὲ μουσικὸν καὶ γραμματικόν om. F^b. ^y ἅμα ἔσται τὰ ἀμφό- τερα E.T. ^z ὄν T. ^a μὴ] ὄν T. ^b ἐγένετο utrobique T.A^b. ^c οὐσῶν om. F^b.

φήσας ^d τὸν σοφιστὴν περὶ τὸ μὴ ὄν διατρίβειν. Ὅτι δ' ^e οὐδ' ἐνδεχόμενόν ἐστιν εἶναι τοῦ συμβεβηκότος ἐπιστήμην, φανερόν ἐσται πειραθεῖσιν ἰδεῖν τί ποτ' ἐστὶ τὸ συμβεβηκός.
 4 Πᾶν δὴ φαμεν εἶναι τὸ μὲν αἰεὶ καὶ ἐξ ἀνάγκης (ἀνάγκης δ' οὐ τῆς κατὰ ^f τὸ βίαιον λεγομένης, ἀλλ' ἣ χρώμεθα ἐν τοῖς κατὰ τὰς ἀποδείξεις), τὸ δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ δ' ^g οὐθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὐτ' αἰεὶ καὶ ἐξ ἀνάγκης ἀλλ' ὅπως ἔτυχεν· οἶον ἐπὶ κνὴ γένοιτ' ἂν ψῦχος, ἀλλὰ τοῦτ' οὐθ' ὡς αἰεὶ ^h καὶ ἐξ ἀνάγκης οὐθ' ⁱ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίγνεται, ^k συμβαίη δέ ποτ'
 5 ἂν. Ἔστι δὴ τὸ συμβεβηκός ὃ γίγνεται μὲν, οὐκ αἰεὶ ^l δ' οὐδ' ἐξ ἀνάγκης οὐδ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ συμβεβηκός, εἴρηται, διότι δ' οὐκ ἐστιν ἐπιστήμη τοῦ τοιοῦτου, δῆλον· ἐπιστήμη μὲν γὰρ πᾶσα τοῦ αἰεὶ ὄντος ἢ ὡς ἐπὶ
 6 τὸ πολὺ, τὸ δὲ συμβεβηκός ^m ἐν οὐδετέρῳ τούτων ἐστίν. Ὅτι δὲ τοῦ κατὰ συμβεβηκός ὄντος οὐκ εἰσὶν αἰτίαι καὶ ἀρχαὶ τοιαῦται οἰαίπερ τοῦ καθ' αὐτὸ ὄντος, δῆλον· ἐσται γὰρ ἅπαντ' ἐξ ἀνάγκης. Εἰ γὰρ τόδε μὲν ἐστὶ τοῦδε ὄντος, τόδε δὲ τοῦδε, τοῦτο δὲ μὴ ὅπως ἔτυχεν ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, ἐξ ἀνάγκης ἐσται καὶ οὐ τοῦτ' ἦν αἴτιον ⁿ ἕως τοῦ τελευταίου λεγομένου
 7 αἰτιατοῦ· τοῦτο δ' ἦν κατὰ συμβεβηκός. Ὡστ' ἐξ ἀνάγκης ^o ἅπαντ' ἐσται, καὶ τὸ ^p ὁποτέρως ἔτυχε καὶ ^q τὸ ἐνδέχασθαι καὶ ^r γίγνεσθαι καὶ μὴ παντελῶς ἐκ τῶν γιγνομένων ἀναιρεῖται. Κἂν μὴ ὄν ^s δὲ ἀλλὰ γιγνόμενον τὸ αἴτιον ὑποτεθῆ,
 8 ^t ταῦτα συμβήσεται· πᾶν γὰρ ἐξ ἀνάγκης γενήσεται. ^u Ἡ γὰρ αὔριον ἔκλειψις γενήσεται ἂν ^v τόδε γένηται, τοῦτο δ' ἂν ἕτερόν τι, καὶ τοῦτ' ἂν ἄλλο· καὶ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον ἀπὸ πεπερασμένου χρόνου ^w τοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν μέχρι αὔριον ἀφαιρουμένου χρόνου ἤξει ποτὲ εἰς τὸ ὑπάρχον. Ὡστ' ἐπεὶ τοῦτ' ἐστίν, ἅπαντ' ἐξ ἀνάγκης τὰ μετὰ τοῦτο γενήσεται,

^d τὴν σοφιστικὴν T. ^e οὐδ' οὐκ E. ^f τὸ βίαιον] βίαν A^b.F^b.
^g οὐθ'] οὐδέ A^b. ^h καὶ add. E.F^b. ⁱ ὡς om. E.T. ^k συμβαίνει T.
^l δ' om. T.A^b. ^m ἐν om. A^b. ⁿ ὡς T.A^b. ^o ἅπαντες τε καὶ T.
^p ὁποτέρ' A^b. ^q τὸ om. T. ^r γενέσθαι E. ^s δὲ om. E. ^t ταυτὰ A^b.
^u ἦ] εἰ E.T. ^v τοδὶ T. ^w τοῦ ἀπὸ—χρόνου om. A^b.

ὥστε ^x πάντα ἐξ ἀνάγκης γίνεσθαι. Τὸ δ' ὡς ^y ἀληθῶς ὄν ⁹
καὶ ^z μὴ κατὰ συμβεβηκός τὸ μὲν ἐστὶν ἐν συμπλοκῇ ^a τῆς
διανοίας καὶ πάθος ἐν ταύτῃ· διὸ περὶ μὲν τὸ οὕτως ὄν οὐ ζη-
τοῦνται αἱ ἀρχαί, περὶ δὲ τὸ ἔξω ὄν καὶ χωριστόν· τὸ δ' οὐκ
ἀναγκαῖον ἀλλ' ἀόριστον, λέγω δὲ τὸ κατὰ συμβεβηκός· τοῦ
τοιούτου δ' ἄτακτα καὶ ἄπειρα τὰ αἷτια. Τὸ δὲ ἕνεκά του ¹⁰
ἐν τοῖς φύσει γιγνομένοις ἢ ἀπὸ διανοίας ἐστίν. Τύχη δ'
ἐστὶν ὅταν τι ^b τούτων γένηται κατὰ συμβεβηκός. Ὡσπερ
γὰρ καὶ ὄν ἐστὶ τὸ μὲν καθ' αὐτὸ τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός,
οὕτω καὶ αἷτιον. Ἡ τύχη ^c δ' αἷτιον κατὰ συμβεβηκός ἐν
τοῖς κατὰ προαίρεσιν τῶν ἕνεκά του γιγνομένοις. Διὸ περὶ ¹¹
^d ταῦτὸ τύχη καὶ διάνοια· προαίρεσις γὰρ οὐ χωρὶς διανοίας.
Τὰ δ' αἷτια ἀόριστα ἀφ' ὧν ^e ἂν γένοιτο ^f τὰ ἀπὸ τύχης· διὸ
ἄδηλος ἀνθρωπίνῳ λογισμῶ ^g καὶ αἷτιον κατὰ συμβεβηκός,
ἀπλῶς δ' οὐθενός. Ἀγαθὴ ^h δὲ τύχη καὶ κακὴ ὅταν ἀγαθὸν ¹²
ἢ φαῦλον ἀποβῆ· ⁱ εὐτυχία δὲ καὶ δυστυχία περὶ μέγεθος
τούτων. Ἐπεὶ δ' οὐθέν κατὰ συμβεβηκός πρότερον τῶν καθ'
αὐτό, οὐδ' ἄρ' αἷτια. Εἰ ἄρα τύχη ^k ἢ τὸ αὐτόματον αἷτιον
τοῦ οὐρανοῦ, πρότερον νοῦς ^l αἷτιον καὶ φύσις.

Ἔστι δὲ τὸ μὲν ἐνεργεῖα μόνον, ^m τὸ δὲ δυνάμει, τὸ δὲ ⁹
δυνάμει καὶ ἐνεργεῖα, τὸ μὲν ὄν, τὸ δὲ ποσόν, τὸ δὲ τῶν
λοιπῶν. Οὐκ ἐστὶ ⁿ δὲ κίνησις παρὰ τὰ πράγματα· μετα-
βάλλει γὰρ αἰεὶ κατὰ τὰς τοῦ ὄντος κατηγορίας. Κοινὸν
δ' ἐπὶ τούτων οὐθέν ^o ἐστὶν οὐδ' ἐν μιᾷ κατηγορία. Ἐκαστον
δὲ διχῶς ὑπάρχει πᾶσιν, οἷον τὸ ^p τόνδε· τὸ μὲν γὰρ ^q μορφή
αὐτοῦ, τὸ δὲ στέρησις. Καὶ κατὰ τὸ ποῖον τὸ μὲν λευκὸν ²
τὸ δὲ μέλαν, καὶ κατὰ τὸ ποσὸν τὸ μὲν τέλειον τὸ δ' ἀτελές,
καὶ κατὰ φορὰν τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω, ^r ἢ κούφον ^s καὶ
βαρύ. Ὡστε κινήσεως καὶ μεταβολῆς τοσαῦτ' εἶδη ὅσα τοῦ

^x πάντα om. A^b. ^y ἀληθὲς A^b. ^z μὴ om. E. ^a τῆς om. A^b.
^b γένηται τούτων A^b. ^c δ' αἷτια E. ^d ταυτὰ E. ^e ἂν om. T. ^f τὸ A^b.
^g καὶ τὸ αἷτιον T. ^h δὲ om. A^b. ⁱ εὐτυχία] ἀτυχία T.A^b. ^k ἢ καὶ
τὸ A^b. ^l αἷτιος E.T.A^b. ^m τὸ δὲ δυνάμει om. A^b. ⁿ δὲ] δέ τις E,
δέ τι T. ^o ἐστὶν ὁ οὐδ' E.T. ^p τόνδε T. ^q μορφή] ἔξις T. ^r ἢ τὸ
μὲν κούφον T. ^s καὶ] τὸ δὲ E.T.

ὄντος. Διηρημένον δὲ καθ' ἕκαστον γένος ^t τοῦ μὲν δυνάμει
 τοῦ δ' ἐντελεχείᾳ, ^v τὴν τοῦ δυνάμει ἢ ποιούτων ἐστὶν ἐνέρ-
 3 γειαν λέγω κίνησιν. ^w Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγομεν, ἐνθένδε δῆ-
 λον. Ὅταν γὰρ τὸ οἰκοδομητὸν ἢ ποιούτων, αὐτὸ λέγομεν
 εἶναι ἐνεργείᾳ ἢ οἰκοδομεῖται, καὶ ^x ἐστὶ τοῦτο οἰκοδόμησις.
 Ὅμοίως μάθησις, ἰάτρευσις ^y καὶ κύλισις, ^z βάδισις, ἄλσις,
^a γήρασις, ἄδρυνσις. Συμβαίνει δὲ κινεῖσθαι ὅταν ἢ ἐντε-
 4 λέχεια ἢ αὐτή, καὶ οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστερον. ^b Ἡ δὲ
 τοῦ δυνάμει ὄντος, ὅταν ἐντελεχείᾳ ὄν ἐνεργῆ ^c ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο
 ἢ κινητὸν, κίνησις ἐστὶν. Λέγω δὲ τὸ ἢ ὧδε. Ἔστι γὰρ ὁ
 χαλκὸς δυνάμει ἀνδριάς· ἀλλ' ὅμως οὐχ ἢ τοῦ χαλκοῦ ἐντε-
 λέχεια, ἢ χαλκός, κίνησις ἐστὶν. Οὐ γὰρ ταῦτὸν χαλκῶ
 εἶναι καὶ δυνάμει τινί, ἐπεὶ εἰ ταῦτὸν ἦν ἀπλῶς κατὰ τὸν λό-
 γον, ἦν ἂν ἢ τοῦ χαλκοῦ ἐντελέχεια κίνησις τις. Οὐκ ἐστὶ
 5 δὲ ταῦτό. Δῆλον δ' ἐπὶ τῶν ἐναντίων· τὸ μὲν γὰρ δύνασθαι
 ὑγιαίνειν καὶ δύνασθαι κάμνειν ^d οὐ ^e ταῦτόν (καὶ γὰρ ^f ἂν τὸ
 ὑγιαίνειν καὶ ^g τὸ κάμνειν ταῦτόν ἦν), τὸ δ' ὑποκείμενον καὶ
 ὑγιαῖνον καὶ νοσοῦν, εἴθ' ὑγρότης εἴθ' αἷμα, ταῦτό καὶ ἔν.
 Ἐπεὶ δ' ^h οὐ ταῦτόν, ὥσπερ οὐδὲ χρῶμα ταῦτόν καὶ ὄρατόν,
 6 ἢ τοῦ δυνατοῦ ⁱ ἢ δυνατὸν ἐντελέχεια κίνησις ἐστὶν. Ὅτι μὲν
^k γὰρ ἐστὶν αὕτη, καὶ ^l ὅτι συμβαίνει ^m τότε κινεῖσθαι ⁿ ὅταν
 ἢ ἐντελέχεια ἢ αὕτη, καὶ οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστερον, δῆλον.
 Ἐνδέχεται γὰρ ἕκαστον ὅτε μὲν ἐνεργεῖν ὅτε δὲ μὴ, οἷον τὸ
 οἰκοδομητὸν ἢ οἰκοδομητόν, καὶ ἢ τοῦ οἰκοδομητοῦ ἐνεργεία
 7 ἢ οἰκοδομητόν, οἰκοδόμησις ἐστὶν. ^o Ἡ γὰρ τοῦτό ^p ἐστὶν
^q ἢ οἰκοδόμησις ^r ἢ ἐνεργεία ^s ἢ οἰκία. Ἄλλ' ὅταν οἰκία ἢ,
 οὐκέτι οἰκοδομητὸν ^t ἐστὶ· οἰκοδομεῖται δὲ τὸ οἰκοδομητόν.

^t τοῦ μὲν om. Ab. ^v τὴν τοῦ] τοῦτο T. ^w ὅτι—δῆλον om. T.
^x ἐστὶ τι τοῦτο E. ^y καὶ κύλισις om. E.T. ^z βάδισις om. Ab. ^a γή-
 ρανσις] πέπανσις, πείρανσις T. ^b ἢ δῆ] ἤδη T.Ab. ^c ἢ αὐτὸ—κίνησις]
 οὐχ ἢ αὐτὸ ἀλλ' ἢ κινητὸν ἢ κίνησις E.T. ^d οὐ om. T. ^e ταυτόν ἦν
 καὶ T.Ab. ^f ἂν om. T. ^g τὸ post καὶ om. E. ^h οὐ τὸ αὐτὸ E, οὔτω
 αὐτὸ T. ⁱ ἢ] καὶ ἢ Ab. ^k γὰρ] οὖν Ab. ^l ὅτε Ab. ^m κινεῖσθαι
 τότε T. ⁿ ὅταν ἢ ἐντελέχεια αὕτη E.T. ^o ἢ] εἰ E. ^p ἐστὶν] οἰκία
 ἐστὶν E.T. ^q ἢ] ἢ ἢ T. ^r ἢ om. E.T. ^s ἢ οἰκία om. E.T.Ab.
^t ἐστὶ om. Ab.

Ἄνάγκη ἄρα οἰκοδόμησιν τὴν ἐνέργειαν εἶναι, ἢ δ' οἰκοδόμησις κινήσις τις. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κινήσεων. Ὅτι δὲ καλῶς εἴρηται, δῆλον ἐξ ὧν οἱ ἄλλοι λέγουσι περὶ αὐτῆς, καὶ ἐκ τοῦ μὴ ῥάδιον εἶναι διορίσαι ἄλλως αὐτήν. Οὔτε γὰρ ἐν ἄλλῳ τις γένει δύναται ἂν θεῖναι αὐτήν. Δῆλον ὡς ἐξ ὧν λέγουσιν οἱ ἄλλοι ἕτερότητα καὶ ἀνισότητά καὶ τὸ μὴ ὄν, ὧν οὐθὲν ἀνάγκη κινεῖσθαι. Ἄλλ' οὐδ' ἢ μεταβολὴ οὔτ' εἰς ταῦτα οὔτ' ἐκ τούτων μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν ἀντικειμένων. Αἴτιον δὲ τοῦ εἰς ταῦτα τιθέναι ὅτι ἀόριστόν τι δοκεῖ εἶναι ἢ κινήσις, τῆς δ' ἑτέρας συστοιχίας αἱ ἀρχαὶ διὰ τὸ στερητικαὶ εἶναι ἀόριστοι· οὔτε γὰρ τόδε οὔτε τοιόνδε οὐδεμία αὐτῶν οὔτε τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν. Τοῦ δὲ δοκεῖν ἀόριστον εἶναι τὴν κίνησιν αἴτιον ὅτι οὔτ' εἰς δύναμιν τῶν ὄντων οὔτ' εἰς ἐνέργειαν ἔστι θεῖναι αὐτήν· οὔτε γὰρ τὸ δυνατὸν ποσὸν εἶναι κινεῖται ἐξ ἀνάγκης, οὔτε τὸ ἐνεργεῖα ποσόν. Ἡ τε κίνησις ἐνέργεια μὲν εἶναι δοκεῖ τις, ἀτελεῆς δὲ αἴτιον δ' ὅτι ἀτελεῆς τὸ δυνατὸν οὐ ἔστιν ἐνέργεια. Καὶ διὰ τοῦτο χαλεπὸν αὐτὴν λαβεῖν τί ἐστίν· ἢ γὰρ εἰς στέρησιν ἀνάγκη θεῖναι ἢ εἰς δύναμιν ἢ εἰς ἐνέργειαν ἀπλήν, τούτων δ' οὐθὲν φαίνεται ἐνδεχόμενον. Ὡστε λείπεται τὸ λεχθὲν εἶναι καὶ ἐνέργειαν καὶ μὴ ἐνέργειαν τὴν εἰρημένην, ἰδεῖν μὲν χαλεπὴν ἐνδεχομένην δ' εἶναι. Καὶ ὅτι ἔστιν ἢ κίνησις ἐν τῷ κινήτῳ, δῆλον· ἐντελέχεια γὰρ ἔστι τούτου ὑπὸ τοῦ κινήτικου, καὶ ἢ τοῦ κινήτικου ἐνέργεια οὐκ ἄλλη ἐστίν. Δεῖ μὲν γὰρ εἶναι ἐντελέχειαν ἀμφοῖν· κινήτικὸν μὲν γὰρ ἔστι τῷ δύνασθαι, κινεῖν δὲ τῷ ἐνεργεῖν. Ἄλλ' ἔστιν ἐνεργητικὸν τοῦ κινήτου, ὡςθ' ὁμοίως εἰς μία ἀμφοῖν ἐνέργεια ὡςπερ τὸ αὐτὸ διάστημα ἐν πρὸς δύο καὶ δύο πρὸς ἓν, καὶ τὸ ἄναντες καὶ τὸ κάταντες, ἀλλὰ τὸ εἶναι οὐχ ἓν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κινουμένου καὶ κινουμένου.

^v ἄλλως αὐτήν om. T. ^w δ' om. idem. ^x μὲν] μὲν γὰρ A^b. ^y ἐκ post ἢ om. E.T. ^z συστοιχίας T. ^a τὴν κίνησιν εἶναι A^b. ^b τιθέναι E.T. ^c τις om. T. ^d καὶ μὴ ἐνέργειαν om. A^b. ^e μία ἢ ἀμφοῖν E. ^f τὸ διάστημα τὸ αὐτὸ E.

10 Τὸ ε δ' ἄπειρον ἢ τὸ ἀδύνατον διελθεῖν τῷ μὴ πεφυκέναι
 διέναι, καθάπερ ἢ φωνὴ ἀόρατος, ἢ τὸ διέξοδον ἔχον ἀτελεύ-
 τητον, ἢ ὁ μόλις, ἢ ὁ πεφυκὸς ἔχειν μὴ ἔχει διέξοδον ἢ πέρασ-
 ἔτι προσθέσει ἢ ἀφαιρέσει ἢ ἄμφω. Χωριστὸν μὲν δὴ αὐτό
 2 τι ὄν, ^h αἰσθητὸν δ' οὐχ οἶόν τ' εἶναι. Εἰ γὰρ μήτε μέγεθος
ⁱ ἔστι μήτε πλῆθος, οὐσία δ' ^k αὐτοῦ τὸ ἄπειρον καὶ μὴ συμ-
 βεβηκός, ἀδιαίρετον ἔσται· τὸ γὰρ διαιρετὸν ἢ μέγεθος ἢ
 πλῆθος. Εἰ δὲ ἀδιαίρετον, οὐκ ἄπειρον, εἰ μὴ καθάπερ ἢ
 φωνὴ ἀόρατος. Ἄλλ' οὐχ οὕτω λέγουσιν ^l οὐδ' ἡμεῖς ζη-
 3 τούμεν, ἀλλ' ὡς ἀδιέξοδον. Ἔτι πῶς ἐνδέχεται καθ' αὐτὸ
 εἶναι ἄπειρον, εἰ μὴ καὶ ἀριθμὸς καὶ μέγεθος, ὧν πάθος τὸ
 ἄπειρον; Ἔτι ^m εἰ κατὰ συμβεβηκός, οὐκ ἂν εἴη στοιχείον
 τῶν ὄντων ⁿ ἢ ἄπειρον, ὥσπερ οὐδὲ τὸ ἀόρατον τῆς διαλέκτου,
 καίτοι ἢ φωνὴ ἀόρατος. Καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐνεργεῖα εἶναι
 4 τὸ ἄπειρον, δῆλον. Ἔσται γὰρ ^o ὅτι οὖν αὐτοῦ ἄπειρον μέ-
 ρος τὸ λαμβανόμενον· τὸ γὰρ ἀπείρω εἶναι καὶ ἄπειρον ταυ-
 τό, εἴπερ οὐσία τὸ ἄπειρον καὶ ^p μὴ καθ' ὑποκειμένου. Ὡστε
 ἢ ἀδιαίρετον, ἢ εἰς ^q ἄπειρα διαιρετὸν, ^r εἰ μεριστὸν. Πολλὰ
 δ' εἶναι τὸ αὐτὸ ἀδύνατον ἄπειρα· ὥσπερ γὰρ ^s ἀέρος ἀήρ
 5 μέρος, οὕτως ἄπειρον ἀπείρον, εἰ ἔστιν οὐσία καὶ ἀρχή. Ἀμέ-
 ριστον ἄρα καὶ ἀδιαίρετον. Ἄλλ' ἀδύνατον τὸ ἐντελεχεῖα
 ὄν ἄπειρον· ποσὸν γὰρ εἶναι ἀνάγκη. Κατὰ συμβεβηκός
 ἄρα ὑπάρχει. Ἄλλ' ^t εἰ οὕτως, εἴρηται ὅτι οὐκ ἐνδέχεται
 εἶναι ἀρχὴν ἀλλ' ^v ἐκείνο ᾧ συμβέβηκε, τὸν ἀέρα ἢ τὸ ἄρτιον.
 Αὕτη μὲν οὖν ἢ ζήτησις καθόλου· ὅτι ^w δ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς
 6 οὐκ ἔστιν, ἐνθένδε δῆλον. Εἰ γὰρ σώματος λόγος τὸ ἐπι-
 πέδοις ὠρισμένον, οὐκ εἴη ἂν ἄπειρον σῶμα οὐτ' αἰσθητὸν
 οὔτε νοητὸν, ^x οὐδ' ἀριθμὸς ὡς κεχωρισμένος καὶ ἄπειρος·
 ἀριθμητὸν γὰρ ὁ ἀριθμὸς ἢ τὸ ἔχον ἀριθμόν. Ὡς φυσικῶς δὲ

ε δ' om. Ab. ^h αἰσθητὸν δ' om. E. ⁱ ἔστι om. Ab. ^k αὐτὸ E.T.
^l οὐδ'] οὐθ' E.T. ^m εἰ om. T. ⁿ ἢ] ἢ Ab. ^o ὅτι οὖν ἑαυτοῦ T, αὐτοῦ
 ὅτι οὖν Ab. ^p μὴ om. T. ^q ἄπειρα] ἀεὶ διαιρετὰ Ab. ^r εἰ] ἢ T.
^s μέρος ἀήρ ἀέρος E.T. ^t εἰ om. Ab. ^v ἐκείνω T. ^w δ' οὐδ' ἐν Ab.
^x οὐτ' E.T. ^y φυσικὸν T.

ἐκ τῶνδε δῆλον. Οὔτε γὰρ σύνθετον οἶόν ^z τ' εἶναι οὔθ' ἀπλοῦν. Σύνθετον μὲν γὰρ οὐκ ^a ἔσται σῶμα, ^b ἐπεὶ πεπεράνται τῷ πλήθει τὰ στοιχεῖα. Δεῖ γὰρ ἰσάζειν τὰναντία ^γ καὶ μὴ εἶναι ἐν αὐτῶν ἄπειρον· εἰ γὰρ ^c ὅπως οὖν λείπεται ἢ θατέρου σώματος δύναμις, φθαρήσεται ὑπὸ τοῦ ἀπείρου τὸ πεπερασμένον. Ἐκαστον δ' ἄπειρον εἶναι ἀδύνατον· σῶμα γὰρ ἔστι τὸ πάντῃ ἔχον διάστασιν, ἄπειρον δὲ τὸ ἀπεράντως διεστηκός, ὥστ' ^d εἰ τὸ ἄπειρον σῶμα, πάντῃ ἔσται ἄπειρον. ^e Οὐδὲ ἐν δὲ καὶ ἀπλοῦν ἐνδέχεται ^f τὸ ἄπειρον εἶναι σῶμα, ^g οὔθ' ὡς λέγουσιν τινες, παρὰ τὰ στοιχεῖα ἐξ οὗ γεννῶσι ταῦτα (οὐκ ἔστι γὰρ ^g τὸ τοιοῦτο σῶμα παρὰ τὰ στοιχεῖα· ^h ἅπαντα γὰρ ἐξ ⁱ ὧν ἔστι καὶ διαλύεται εἰς ^k ταῦτα, οὐ φαίνεται δὲ τοῦτο ^l περὶ τὰ ἀπλά σῶματα), οὐδὲ πῦρ οὐδ' ἄλλο ^m τι τῶν στοιχείων οὐθέν. Χωρὶς γὰρ τοῦ ἄπειρον εἶναι τι αὐ- ⁹ τῶν ἀδύνατον τὸ ἅπαν, καὶ ἢ πεπερασμένον, ἢ εἶναι ἢ γίγνεσθαι ἐν τι αὐτῶν, ὥσπερ Ἡράκλειτός φησιν ἅπαντα γίγνεσθαι ποτε πῦρ. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνός, ὃ ποιοῦσι παρὰ τὰ στοιχεῖα οἱ φυσικοί. Πᾶν γὰρ μεταβάλλει ἐξ ἐναντίου, οἶον ἐκ θερμοῦ εἰς ψυχρόν. Ἐπι τὸ αἰσθη- ¹⁰ τὸν σῶμα ποῦ, καὶ ὁ αὐτὸς τόπος ὄλου καὶ μορίου, οἶον τῆς γῆς. Ὡστ' εἰ μὲν ὁμοειδές, ἀκίνητον ἔσται ἢ αἰεὶ ⁿ αἰσθήσεται. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον· τί γὰρ μᾶλλον ^o κάτω ἢ ἄνω ἢ ὀπουοῦν; Οἶον εἰ βῶλος εἴη, ποῦ αὕτη κινήσεται ἢ μενεῖ; Ὁ γὰρ τόπος αὐτῆς τοῦ συγγενοῦς σώματος ἄπειρος. Κα- ¹¹ θέξει οὖν τὸν ὄλον τόπον. Καὶ πῶς; Τίς οὖν ^p ἢ μονὴ καὶ ἢ κίνησις; Ἡ πανταχοῦ μενεῖ; Οὐ κινήσεται ἄρα. Ἡ πανταχοῦ ^q κινήσεται; Οὐκ ἄρα στήσεται. Εἰ δ' ἀνόμοιον τὸ πᾶν, ἀνόμοιοι καὶ οἱ τόποι, καὶ πρῶτον μὲν οὐχ ἐν τὸ σῶμα τοῦ παντός ἀλλ' ἢ τῷ ἄπτεσθαι, εἶτα ἢ πεπερασμένα

^z τ' om. T. ^a ἔσται] ἐν Ab. ^b ἐπεὶ πεπεράνται] εἰ E.T. ^c ὅπως οὖν E.
^d εἰ om. E.T. ^e οὐδὲ ἐν δὲ ἀπλοῦν E, οὐδὲ ἐν καὶ ἀπλοῦν Ab, ἀπλοῦν
^g τὸ om. E.T. ^g τὸ om. E.T. ^h ἅπαν T. ⁱ ὧν] οὗ E.T.
^k ταυτό T, τοῦτο E. ^l παρὰ Ab. ^m τι om. Ab. ⁿ αἰσθήσεται
τοῦ δὲ T. ^o κάτω] καὶ τὸ T. ^p ἢ utrumque om. Ab. ^q κινήσεται
om. E.T.Ab.

12 ταῦτ' ἔσται ἢ ἄπειρα ^τ εἶδει. Πεπερασμένα μὲν οὖν οὐχ οἷόν τε ἔσται γὰρ τὰ μὲν ἄπειρα τὰ δ' οὐ, εἰ τὸ πᾶν ἄπειρον, οἷον πῦρ ἢ ὕδωρ· φθορὰ δὲ τὸ τοιοῦτον τοῖς ἐναντίοις. Εἰ δ' ἄπειρα καὶ ἀπλᾶ, καὶ οἱ τόποι ἄπειροι καὶ ἔσται ἄπειρα ^ς τὰ στοιχεῖα· εἰ δὲ τοῦτ' ἀδύνατον, καὶ οἱ τόποι πεπερασμέ-
 13 νοι, καὶ τὸ πᾶν ἀνάγκη πεπεράνθαι. Ὡς δ' ἀδύνατον ἄπειρον εἶναι σῶμα καὶ τόπον τοῖς σώμασιν, εἰ πᾶν σῶμα αἰσθητὸν ^τ ἢ βάρος ἔχει ἢ κουφότητα. Ἡ γὰρ ἐπὶ τὸ μέσον ἢ ἄνω οἰσθήσεται, ἀδύνατον δὲ τὸ ἄπειρον ἢ πᾶν ἢ τὸ ἡμισυ ^ν ἢ ὀποτερονοῦν πεπονθέναι· πῶς γὰρ ^ω διελεῖς; Ἡ πῶς τοῦ ἀπείρου ἔσται τὸ μὲν κάτω τὸ δ' ἄνω, ἢ ἔσχατον καὶ μέσον;
 14 Ἐπι πᾶν ^χ σῶμα αἰσθητὸν ἐν τόπῳ, τόπου δὲ εἶδη ἔξ, ἀδύνατον δ' ἐν τῷ ἀπείρῳ σώματι ταῦτ' εἶναι. Ὡς δ' εἰ ἀδύνατον τόπον ἄπειρον εἶναι, καὶ σῶμα ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἐν τόπῳ ποῦ, τοῦτο ^ν δὲ σημαίνει ἢ ἄνω ἢ κάτω ἢ τῶν λοιπῶν
 15 τι, τούτων δ' ἕκαστον πέρας τι. Τὸ δ' ἄπειρον οὐ ταῦτὸν ἐν μεγέθει καὶ ^z κινήσει καὶ χρόνῳ ὡς μία τις φύσις, ^α ἀλλὰ τὸ ὕστερον λέγεται κατὰ τὸ πρότερον, οἷον κίνησις κατὰ τὸ μέγεθος ἐφ' οὗ κινεῖται ἢ ἀλλοιοῦται ἢ αὐξεται, χρόνος δὲ διὰ τὴν κίνησιν.

II Μεταβάλλει δὲ τὸ μεταβάλλον τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός, ὡς τὸ μουσικὸν ^b βαδίζειν, τὸ δὲ τῷ τούτου τι μεταβάλλειν ἀπλῶς λέγεται μεταβάλλειν, οἷον ὅσα κατὰ μέρη· ὑγιαίνεται γὰρ τὸ σῶμα, ὅτι ὁ ὀφθαλμός. Ἐστι δέ τι ^c ὁ καθ' αὐτὸ
 2 πρῶτον κινεῖται, καὶ τοῦτ' ἐστὶ τὸ καθ' αὐτὸ κινήτῳ. Ἐστι δέ τι καὶ ἐπὶ τοῦ κινουμένου ὡσαύτως· κινεῖ γὰρ κατὰ συμβεβηκός ^d τὸ ^e μὲν κατὰ μέρος τὸ δὲ καθ' αὐτό· ἔστι δέ τι τὸ κινουὲν πρῶτον· ἔστι ^f δέ τι τὸ κινούμενον ^g ἐν τινι χρόνῳ καὶ ἔξ οὗ καὶ εἰς ὅ. Τὰ ^h δ' εἶδη καὶ ⁱ τὰ πάθη καὶ ὁ τόπος, εἰς

^τ ἐν τισι λείπει τὸ εἶδει γρ. E. ^ς τὰ om. Ab. ^τ ἢ om. idem.
^ν ἢ post ἡμισυ om. E. ^ω διελεῖς Ab. ^χ αἰσθητὸν σῶμα E.T. ^ν δὲ δὴ σημαίνει E.T. ^z χρόνῳ καὶ κινήσει T. ^α ἀλλὰ] ἄμα T. ^b βαδίζει Ab. ^c ὁ καθ' αὐτὸ] καὶ ὁ E.T. ^d τὸδε T. ^e μὲν] δὲ Ab. ^f δὲ alterum om. E. ^g ἐν τινι] ἔτι ἐν φ̄ E.T. ^h δ' om. T. ⁱ τὰ om. E.T.

ἃ κινούνται τὰ κινούμενα, ἀκίνητά ἐστιν, οἷον ἐπιστήμη καὶ θερμότης· ἔστι δ' οὐχ ἢ θερμότης κίνησις ἀλλ' ἢ θέρμανσις. Ἡ δὲ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς μεταβολὴ οὐκ ἐν ἅπασιν ὑπάρχει, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐναντίοις καὶ μεταξύ καὶ ἐν ἀντιφάσει. Τούτου δὲ πίστις ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Μεταβάλλει δὲ τὸ μεταβάλλον ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον, ^k ἢ οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκείμενον, ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ¹ οὐχ ὑποκείμενον, ^m ἢ οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον. Λέγω δὲ ⁴ ὑποκείμενον τὸ καταφάσει δηλούμενον. Ὡστ' ἀνάγκη τρεῖς εἶναι μεταβολάς· ἢ γὰρ ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς μὴ ὑποκείμενον οὐκ ἔστι μεταβολή· οὔτε γὰρ ἐναντία οὔτε ἀντίφασίς ἐστιν, ὅτι οὐκ ἀντίθεσις. Ἡ μὲν οὖν οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον κατ' ἀντίφασιν γένεσις ἐστιν, ἢ μὲν ἀπλῶς ἀπλῆ, ἢ δὲ ⁿ τινὸς τίς· ἢ δ' ἐξ ὑποκειμένου εἰς μὴ ὑποκείμενον φθορά, ἢ μὲν ἀπλῶς ^o ἀπλῆ, ἢ δὲ ^p τινὸς τίς. Εἰ δὲ τὸ μὴ ὄν λέγεται ⁵ πλεοναχῶς, καὶ μήτε τὸ κατὰ σύνθεσιν ἢ διαίρεσιν ἐνδέχεται κινεῖσθαι, μήτε τὸ κατὰ δύναμιν τὸ τῷ ἀπλῶς ^q ὄντι ἀντικείμενον· τὸ γὰρ μὴ λευκὸν ἢ μὴ ἀγαθὸν ^r ὅμως ἐνδέχεται κινεῖσθαι ^s κατὰ συμβεβηκός· ^t εἴη γὰρ ^v ἄν ἄνθρωπος τὸ μὴ λευκόν· τὸ δ' ἀπλῶς μὴ τόδε οὐδαμῶς· ἀδύνατον ^w γὰρ τὸ μὴ ὄν κινεῖσθαι· εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τὴν γένεσιν κίνησιν εἶναι· γίγνεται γὰρ τὸ μὴ ὄν. Εἰ γὰρ καὶ ὅτι μάλιστα κατὰ ⁶ συμβεβηκός γίγνεται, ἀλλ' ὅμως ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι ὑπάρχει τὸ μὴ ὄν κατὰ τοῦ γιγνομένου ἀπλῶς. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἡρεμεῖν. Ταῦτά ^x τε δὴ συμβαίνει δυσχερῆ, καὶ εἰ πᾶν τὸ κινούμενον ἐν τόπῳ, τὸ δὲ μὴ ὄν οὐκ ἔστιν ἐν τόπῳ· εἴη γὰρ ἄν που. Οὐδὲ δὲ ^y ἢ φθορὰ κίνησις· ἐναντίον γὰρ κινήσει κίνησις ^z ἢ ἡρεμία, φθορὰ δὲ γενέσει. Ἐπεὶ δὲ πᾶσα κίνησις ⁷ μεταβολὴ τις, μεταβολαὶ δὲ τρεῖς ^a αἰ εἰρημέναι, τούτων δ' ^b αἰ κατὰ γένεσιν καὶ φθορὰν οὐ κινήσεις, αὗται δ' εἰσὶν αἰ

^k ἢ οὐκ—δὲ ὑποκείμενον om. Ab. ¹ οὐχ om. T. ^m ἢ—ὑποκείμενον add. E. ⁿ τις τινός T. Ab. ^o ἀπλῆ om. Ab. ^p τις τινός Ab. ^q ὄντι om. Ab. ^r ὅπως T. ^s κατὰ] μὴ κατὰ T. ^t εἰ T. ^v ἄν] ἢν T, om. Ab. ^w γὰρ om. T. ^x τε] δὴ Ab. ^y ἢ om. E. ^z ἢ om. T. ^a αἰ om. Ab. ^b αἰ μὲν κατὰ Ab.

κατ' ἀντίφασιν, ἀνάγκη τὴν ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον κίνησιν εἶναι μόνην. Τὰ δ' ὑποκείμενα ^c ἢ ἐναντία ἢ μεταξὺ καὶ γὰρ ἢ στέρησις κείσθω ἐναντίον, καὶ δηλοῦται καταφάσει, οἷον τὸ γυμνὸν καὶ ^d νωδὸν καὶ τὸ μέλαν.

12 Εἰ οὖν αἱ κατηγορίαι διήρηνται οὐσία, ποιότητι, τόπῳ, ^e τῷ ποιεῖν ^e ἢ πάσχειν, τῷ πρὸς τι, ^e τῷ ποσῷ, ἀνάγκη τρεῖς εἶναι κινήσεις, ποιουῦ, ποσοῦ, τόπου. Κατ' οὐσίαν δ' οὐ διὰ τὸ μηθὲν εἶναι οὐσία ἐναντίον, οὐδὲ ^f τοῦ πρὸς τι ἔστι γὰρ ^g θατέρου μηθὲν μεταβάλλοντος ἀληθεύεσθαι θάτερον μηθὲν ² μεταβάλλον, ὥστε κατὰ συμβεβηκὸς ἡ κίνησις αὐτῶν. Οὐδὲ ποιοῦντος ^h καὶ πάσχοντος, ἢ κινουῦντος καὶ κινουμένου, ὅτι οὐκ ἔστι κινήσεως κίνησις οὐδὲ γενέσεως γένεσις, οὐδ' ὅλως ⁱ μεταβολῆς μεταβολή. Διχῶς γὰρ ἐνδέχεται κινήσεως ^k εἶναι κίνησιν, ἢ ὡς ὑποκειμένου, οἷον ὁ ἄνθρωπος ^l κινεῖται ὅτι ἐκ λευκοῦ εἰς μέλαν μεταβάλλει, ὥστε οὕτω καὶ ἡ κίνησις ἢ θερ- ³ μαίνεται ἢ ψύχεται ἢ ^m τόπον ἀλλάττει ἢ αὔξεται. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον· οὐ γὰρ τῶν ὑποκειμένων τι ἡ μεταβολή. "Ἡ ⁿ τῷ ἑτερόν τι ὑποκείμενον ἐκ μεταβολῆς μεταβάλλειν εἰς ἄλλο εἶδος, οἷον ἄνθρωπον ἐκ νόσου εἰς ὑγίειαν. Ἄλλ' οὐδὲ ⁴ τοῦτο δυνατὸν πλὴν κατὰ συμβεβηκός. ^o Πᾶσα γὰρ κίνησις ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἐστὶ μεταβολή, καὶ γένεσις καὶ φθορὰ ὡσαύτως· πλὴν ^p αἱ μὲν ^q εἰς ἀντικείμενα ὡδὶ ἢ ὡδὶ ^r οὐ κινήσεις. Ἐμα οὖν μεταβάλλει ἐξ ὑγείας εἰς νόσον, καὶ ἐξ ⁵ αὐτῆς ταύτης τῆς μεταβολῆς εἰς ἄλλην. Δῆλον ^s δὲ ὅτι ἀννοσήση, μεταβεβληκὸς ἔσται εἰς ὅποιαν οὖν (ἐνδέχεται γὰρ ἠρεμεῖν) καὶ ἔτι εἰς μὴ τὴν τυχοῦσαν αἰεὶ κάκεινη ἐκ τινος εἰς ^t τι ἄλλο ^v ἔσται. Ὡσθ' ἡ ἀντικειμένη ἔσται ὑγίανσις, ἀλλὰ τῷ συμβεβηκέναι, οἷον ἐξ ἀναμνήσεως εἰς λήθην μεταβάλλει

^c ἢ prius om. Ab. ^d νωδὸν] λευκὸν Ab. ^e τῷ primum tertiumque et ἢ om. Ab. ^f τοῦ om. E.T. ^g θατέρου μεταβάλλοντος μηδὲν ἀληθεύεσθαι θάτερον μὴ δὲ μ. Ab. ^h καὶ πάσχοντος] ἢ πάσχοντος Ab. ⁱ μεταβολή μεταβολῆς E.T. ^k κίνησιν εἶναι Ab. ^l κείται T. ^m τόπον] τὸ πᾶν T. ⁿ τῷ] τὸ T. ^o ἅπασι γὰρ ἡ κίνησις Ab. ^p αἱ] ἢ Ab. ^q ἐξ ἀντικειμένων T. ^r οὐ κινήσεις] ἢ κίνησις Ab. ^s δ' E.T. ^t ἄλλο τι T. ^v ἔσται om. E.T.

ὅτι φ ὑπάρχει ἐκείνο μεταβάλλει, ὅτε μὲν εἰς ἐπιστήμην ὅτε δὲ εἰς ὑγίειαν. Ἔτι εἰς ἄπειρον βαδιεῖται, εἰ ἔσται μεταβολῆς μεταβολὴ καὶ γενέσεως γένεσις. Ἀνάγκη ὦ δὴ καὶ τὴν προτέραν, εἰ ἢ ὑστέρα· οἷον εἰ ἢ ἀπλῆ ἡ γένεσις ἐγίγνετό ποτε, καὶ τὸ γιγνόμενον ὧ ἀπλῶς ἐγίγνετο. Ὡστε οὕτω ἦν ἂν τὸ γιγνόμενον ἀπλῶς, ἀλλὰ ἂν τι γιγνόμενον ἢ γενόμενον. Ἐἰ δὴ καὶ τοῦτ', ἐγίγνετό ποτε, ὥστ' οὐκ ἦν πω ἔτι γιγνόμενον. Ἐπεὶ δὲ τῶν ἀπείρων οὐκ ἔστι τι πρῶτον, οὐκ ἔσται τὸ πρῶτον, ὥστ' οὐδὲ τὸ ἐχόμενον. Οὔτε γίγνεσθαι οὐδὲ κινεῖσθαι οἷόν τε οὔτε μεταβάλλειν οὐθέν. Ἔτι τοῦ αὐτοῦ κίνησις ἢ ἐναντία καὶ ἡρέμησις, ἔτι καὶ γένεσις καὶ φθορά. Ὡστε τὸ γιγνόμενον ὅταν γένηται γιγνόμενον, τότε φθείρεται· οὔτε γὰρ εὐθὺς ἢ γιγνόμενον οὔθ' ὕστερον εἶναι γὰρ δεῖ τὸ φθειρόμενον. Ἔτι δεῖ ὕλην ὑπεῖναι τῷ γιγνομένῳ καὶ ἢ μεταβάλλοντι. Τίς οὖν ἔσται, ὥσπερ τὸ ἀλλοιωτὸν σῶμα ἢ ψυχὴ, οὕτω ἢ τί τὸ γιγνόμενον ἢ κίνησις ἢ γένεσις; Καὶ ἔτι τί εἰς ὃ κινεῖνται; Δεῖ γὰρ εἶναι τὴν τοῦδε ἐκ τοῦδε εἰς τὸδε κίνησιν μὴ κίνησιν. Πῶς οὖν; Οὐ γὰρ ἔσται μάθησις ὅ τῆς μαθήσεως, ὥστ' οὐδὲ γένεσις γενέσεως. Ἐπεὶ δ' οὐτ' οὐσίας οὔτε τοῦ πρὸς τι οὔτε τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν, λείπεται κατὰ τὸ ποιὸν ἢ καὶ ποσὸν καὶ τόπον κίνησιν εἶναι· τούτων γὰρ ἐκάστῳ ἐναντίωσις ἔστιν. Λέγω δὲ τὸ ποιὸν οὐ τὸ ἐν τῇ οὐσίᾳ (ἢ καὶ γὰρ καὶ ἢ διαφορὰ ποιόν) ἀλλὰ τὸ παθητικόν, καθὸ λέγεται πάσχειν ἢ ἀπαθὲς εἶναι. Τὸ δὲ ἄκίνητον τό τε ὅλως ἀδύνατον κινήσθαι καὶ τὸ μόνον ἐν χρόνῳ ὦ πολλῷ ἢ βραδέως ἀρχόμενον, καὶ τὸ πεφυκὸς μὲν κινεῖσθαι, μὴ δυνάμενον δὲ ὅτε

ὦ δὲ T. ἡ γένεσις ἐγίγνετο] γένετο Ab. ὧ ἀπλῶς om. E.T. ἂν τὸ om. E. ἢ γινόμενόν τι Ab. ἢ εἰ δὴ] ἢδη Ab. ἔτι] ποτε Ab. ἢ τι om. E.T. οὐκ ἔσται τὸ πρῶτον om. Ab. ἢ οὖν αὐται οὔτε E. ἔτι ἢ γένεσις Ab. ἢ γενόμενον Ab. ἢ μεταβάλλειν τι. τίς E.T. ἢ τί] τί καὶ Ab. ἢ κίνησις] ἢ κίνησις Ab. ἢ ἔτι] τοι T, om. E. ἢ εἶναι τι τὴν E.T. ὅ τῆς μαθήσεως] ἢ τῆς μαθήσεως γένεσις Ab. ἢ οὐδὲ γένεσις] τῆς post lacunam Ab. οὐσίαν T. ἢ καὶ τὸ ποσὸν Ab. ἢ καὶ γὰρ καὶ ἢ διαφορὰ] καὶ τῇ διαφορᾷ T.Ab. ἢ ἀκίνητον] ἀδύνατον T. ἢ μόνον Ab. ὦ πολλῷ] ποτε T. ἢ ἢ om. E.T.

πέφυκε καὶ γ οὐδ^z καὶ ὡς. Ἡ καλῶ ἡρεμεῖν τῶν ἀκινήτων μόνον· ἐναντίον γὰρ ἡρεμία κινήσει, ὥστε στέρησις ἂν εἴη τοῦ δεκτικοῦ.

- 11 Ἡμα κατὰ τόπον ὅσα ἐν ἐνὶ τόπῳ^a πρώτῳ, καὶ χωρὶς ὅσα ἐν ἄλλῳ. Ἡ ἀπτεσθαι^b δὲ ὧν τὰ ἄκρα ἅμα. Μεταξὺ δ' εἰς ὃ πέφυκε πρότερον ἀφικνεῖσθαι τὸ μεταβάλλον ἢ εἰς ὃ ἔσχατον μεταβάλλει κατὰ φύσιν^c τὸ συνεχῶς μεταβάλλον. Ἡ ἐναντίον κατὰ τόπον τὸ κατ' εὐθείαν ἀπέχον πλει-
- 12 στον. Ἡ ἐξῆς δὲ^d οὐ μετὰ τὴν ἀρχὴν ὄντος, θέσει ἢ εἶδει ἢ ἄλλως πως ἀφορισθέντος, μηθὲν μεταξὺ ἐστὶ τῶν ἐν ταυτῷ γένει καὶ^e οὐ ἐφεξῆς ἐστίν, οἷον γραμμαὶ γραμμῆς ἢ μονάδες μονάδος ἢ οἰκίας οἰκία. Ἡ ἄλλο δ' οὐθὲν κωλύει μεταξὺ εἶναι· τὸ γὰρ ἐξῆς^f τινὸς ἐφεξῆς καὶ ὕστερόν τι· οὐ γὰρ τὸ
- 13 ἐν ἐξῆς τῶν δύο, οὐδ' ἢ νομηνία τῆς δευτέρας. Ἡ ἐχόμενον δὲ ὃ ἂν ἐξῆς ὄν^g ἀπτηται. Ἡ ἐπεὶ δὲ πᾶσα μεταβολὴ ἐν τοῖς ἀντικειμένοις, ταῦτα^h δὲ τὰ τ' ἐναντία καὶ ἀντίφασσις, ἀντιφάσεως δ' οὐθὲν ἀνὰ μέσον, δῆλονⁱ ὡς ἐν τοῖς ἐναντίοις τὸ μεταξὺ. Τὸ δὲ συνεχὲς ὅπερ ἐχόμενόν τι^k ἢ ἀπτόμενον.
- 14 Ἡ λέγω δὲ συνεχὲς ὅταν ταυτὸ γένηται καὶ ἐν τὸ ἐκατέρου πέρασ οἷς ἀπτονται καὶ συνέχονται, ὥστε δῆλον ὅτι τὸ συνεχὲς ἐν τούτοις ἐξ ὧν^m ἐν τι πέφυκε γίγνεσθαι κατὰⁿ τὴν σύναψιν. Καὶ ὅτι πρώτον τὸ ἐφεξῆς, δῆλον· τὸ γὰρ ἐξῆς οὐχ ἀπτεται, τοῦτο δ' ὀ ἐφεξῆς· καὶ^p εἰ συνεχὲς, ἀπτεται, εἰ
- 15 δ' ἀπτεται, οὐπω συνεχὲς. Ἡ ἐν οἷς δὲ μὴ ἐστὶν ἀφή, οὐκ ἐστὶ σύμφυσις ἐν τούτοις. Ἡ ὡστ' οὐκ ἐστὶ στιγμὴ μονάδι ταυτόν· ταῖς μὲν γὰρ ὑπάρχει τὸ ἀπτεσθαι, ταῖς δ' οὐ, Ἡ ἀλλὰ τὸ ἐφεξῆς· καὶ^r τῶν μὲν μεταξὺ τι, τῶν δ' οὐ.

γ οὐδ] οὐδ πέφυκε Ab. z καὶ ὡς. ὃ καλῶ] ὡς οὐκ ἄλλο T. a πρώτον Ab. b δὲ om. Ab. c τὸ om. E.T. d οὐ T. e οὐδ] ὃ Ab. f τινὸς] τινὶ Ab. g ἀνάπτηται Ab. h δὲ τὰναντία T, δὲ ἐναντία Ab. i ὡς] δ' ὡς T. k ἢ ἀπτόμενον om. E.T. l λέγω] λέγεται Ab. m ἐν τι] ἔτι T. n τὴν om. T. o ἐφεξῆς] ἐξῆς T. p εἰς T.Ab. q ἀλλὰ πρὸς τὸ E.T. r τῶν] τῷ γε T.

Λ.

Περὶ τῆς οὐσίας ἢ θεωρία· τῶν γὰρ οὐσιῶν αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ αἷτια ζητοῦνται. Καὶ γὰρ εἰ ὡς ὅλον τι τὸ πᾶν, ἢ οὐσία πρῶτον μέρος· ^sκαὶ εἰ ^tτῷ ἐφεξῆς, ^vκἂν οὕτω πρῶτον ἢ οὐσία, εἶτα τὸ ποιόν, ^wεἶτα τὸ ποσόν. Ὑπομαρτυροῦντα δ' οὐδ' ὄντα ^xὡς εἰπεῖν ἀπλῶς ὕπαλλα, ^zἀλλὰ ποιότητες ^aκαὶ κινήσεις, ^bἢ καὶ ^cτὸ οὐ λευκὸν καὶ τὸ οὐκ εὐθύ· λέγομεν ^dγούν ^eεἶναι καὶ ταῦτα, οἷον ἔστιν οὐ λευκόν. Ὑπομαρτυροῦντα δ' οὐθὲν τῶν ἄλλων χωριστόν. Μαρτυροῦσι δὲ καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἔργῳ· τῆς γὰρ οὐσίας ἐζήτουν ἀρχὰς καὶ στοιχεῖα καὶ αἷτια. Οἱ μὲν οὖν νῦν τὰ καθόλου οὐσίας μᾶλλον τιθέασιν· τὰ γὰρ γένη καθόλου, ^aφασιν ἀρχὰς καὶ οὐσίας εἶναι μᾶλλον διὰ τὸ λογικῶς ζητεῖν· οἱ δὲ πάλαι τὰ καθ' ἑκάστον, οἷον πῦρ καὶ γῆν, ἀλλ' οὐ τὸ κοινὸν σῶμα. Οὐσίαι δὲ τρεῖς, μία μὲν αἰσθητή, ἣς ἢ ³μὲν αἰδῖος ἢ δὲ φθαρτή, ἣν πάντες ὁμολογοῦσιν, οἷον τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα· ἢ δ' αἰδῖος ἣς ἀνάγκη τὰ στοιχεῖα λαβεῖν, εἴτε ἓν εἴτε πολλά. Ὑπομαρτυροῦντα δὲ ἀκίνητος, ^hκαὶ ταύτην ⁱτινὲς ⁴εἶναι φασὶ χωριστήν, οἱ μὲν εἰς δύο διαιροῦντες, οἱ δὲ εἰς μίαν φύσιν τιθέντες τὰ εἶδη καὶ τὰ μαθηματικά, ^kοἱ δὲ τὰ μαθηματικὰ μόνον τούτων. Ὑπομαρτυροῦντα δὲ φυσικῆς (μετὰ κινήσεως γάρ), αὕτη δ' ἐτέρας, εἰ μηδεμία αὐτοῖς ἀρχὴ κοινή.

Ἡ δ' αἰσθητὴ οὐσία μεταβλητή. Εἰ ¹δ' ἢ μεταβολὴ ἐκ ⁵τῶν ἀντικειμένων ἢ τῶν μεταξὺ, ἀντικειμένων δὲ ^mμὴ πάντων (οὐ λευκὸν γὰρ ἢ φωνή) ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἀνάγκη ὑπεῖναι τι τὸ μεταβάλλον εἰς τὴν ἐναντίωσιν· οὐ γὰρ τὰ ἐναντία μεταβάλλει. Ὑπομαρτυροῦντα δὲ τὸ μὲν ὑπομένει, τὸ δ' ἐναντίον οὐχ ὑπο- ²μένει· ἔστιν ἄρα τι τρίτον παρὰ τὰ ἐναντία, ἢ ὕλη. Εἰ δὲ αἰ μεταβολαὶ τέτταρες, ἢ κατὰ ⁿτὸ τί ἢ κατὰ τὸ ^oποιόν ἢ

^s εἰ καὶ F^b. ^t τὸ A^b.F^b. ^v καὶ E.T. ^w εἶτα τὸ ποσόν] ἢ ποσόν E.T. ^x ἀπλῶς ὡς εἰπεῖν F^b, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν A^b. ^y ταῦτα E.T.F^b. ^z ἀλλὰ] οἷον F^b. ^a καὶ om. F^b. ^b ἢ F^b. ^c τὸ οὐ] οὐ τὸ T. ^d γούν] εἶν T. ^e καὶ ταῦτα εἶναι A^b. ^f οὐδὲ T. ^g ἑκάστα A^b. ^h καὶ add. A^b. ⁱ φασὶ τινες εἶναι E.T. ^k οἱ δὲ τὰ μαθηματικά om. E. ^l δ' ἢ] δὴ E, δὲ T. ^m μὴ] οὐ T. ⁿ τὸ om. E. ^o οἷον T.

ποσόν ἢ ποῦ, καὶ γένεσις μὲν ἢ ἀπλῆ καὶ φθορὰ ^p ἢ κατὰ τόδε, αὔξεισις δὲ καὶ φθίσις ἢ κατὰ τὸ ποσόν, ἀλλοιώσις δὲ ἢ κατὰ τὸ πάθος, ^q φθορὰ δὲ ἢ κατὰ τόπον, εἰς ἐναντιώσεις ² ἂν εἶεν ^r τὰς καθ' ἕκαστον αἰ μεταβολαί. Ἄνάγκη δὲ μεταβάλλειν τὴν ὕλην δυναμένην ἄμφω· ἐπεὶ δὲ διττὸν ^s τὸ ὄν, μεταβάλλει πᾶν ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος εἰς τὸ ἐνεργείᾳ ὄν, οἷον ἐκ λευκοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργείᾳ λευκόν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπ' αὔξεσως καὶ φθίσεως. Ὡστε οὐ μόνον κατὰ συμβεβηκὸς ἐνδέχεται γίγνεσθαι ἐκ μὴ ὄντος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὄντος γίγνεται ³ πάντα, δυνάμει ^t μέντοι ὄντος, ἐκ μὴ ὄντος δὲ ἐνεργείᾳ. Καὶ τοῦτ' ἐστὶ τὸ Ἀναξαγόρου ἐν (βέλτιον γὰρ ^v ἢ ὁμοῦ πάντα) καὶ Ἐμπεδοκλέους τὸ μίγμα καὶ Ἀναξιμάνδρου. Καὶ ὡς Δημόκριτός φησιν, ἦν ^w ὁμοῦ πάντα δυνάμει, ἐνεργείᾳ δ' οὐ. ⁴ Ὡστε τῆς ὕλης ἂν εἶεν ἡμέμενοι. Πάντα δ' ὕλην ἔχει ὅσα μεταβάλλει, ἀλλ' ἑτέραν· καὶ τῶν αἰδίων ὅσα μὴ ^x γεννητὰ κινητὰ δὲ φορᾶ, ἀλλ' οὐ ^y γεννητὴν, ἀλλὰ πόθεν ποῖ. Ἀπορήσειε ^z δ' ἂν τις ἐκ ποίου μὴ ὄντος ἢ γένεσις· τριχῶς γὰρ τὸ μὴ ὄν. Εἰ δὲ ^a τί ἐστὶ δυνάμει, ἀλλ' ὅμως οὐ τοῦ τυχόντος, ἀλλ' ἕτερον ἐξ ἑτέρου. Οὐδ' ἰκανὸν ὅτι ὁμοῦ πάντα χρήματα· διαφέρει γὰρ τῇ ὕλη, ἐπεὶ διὰ τί ἄπειρα ἐγένετο ἀλλ' οὐχ ἓν; Ὁ γὰρ νοῦς εἰς, ὥστ' εἰ ^b καὶ ἡ ὕλη μία, ἐκεῖνο ἐγένετο ἐνεργείᾳ οὐ ^c ἢ ὕλη ἦν δυνάμει. Τρία δὲ τὰ αἴτια καὶ ^d τρεῖς αἰ ἀρχαί, δύο μὲν ἢ ἐναντιώσεις, ἧς τὸ μὲν λόγος καὶ εἶδος τὸ δὲ στέρησις, τὸ δὲ τρίτον ἢ ὕλη.

³ Μετὰ ταῦτα ὅτι οὐ γίγνεται οὔτε ^e ἢ ὕλη οὔτε τὸ εἶδος, λέγω δὲ τὰ ἔσχατα. Πᾶν γὰρ μεταβάλλει τι καὶ ὑπό τινος καὶ εἰς ^f τι. Ἦφ' οὐ μὲν, τοῦ πρώτου κινουόντος· ^g δ' δέ, ἢ ὕλη· εἰς δ' δέ, τὸ εἶδος. Εἰς ἄπειρον οὖν εἶσιν, εἰ μὴ μόνον ὁ χαλκὸς γίγνεται στρογγύλος ἀλλὰ καὶ τὸ στρογγύλον ² ἢ ὁ χαλκός· ἀνάγκη δὲ στήναι. Μετὰ ταῦτα ὅτι ἐκάστη

^p ἢ post φθορὰ om. E.T. ^q φθορὰ T. ^r ταῖς T. ^s τὸ om. Fb.
^t μέντοι ἢ ὄντος T. ^v ἢ] ἦν Ab. ^w ὁμοῦ γρ. E: E.T.Ab. ἡμῖν. ^x γεννητὰ τὰ κινητὰ T. ^y γεννητὸν T. ^z δ' om. Fb. ^a τί ἐστὶ] ἐστὶ τὸ Fb.
^b καὶ om. Ab. ^c ἢ] καὶ ἢ T. ^d τρεῖς om. Fb. ^e ἢ et τὸ om. Fb.
^f post τι Ab. καὶ ἐξ οὐ. ^g δ'] οὐ T.

ἐκ συνωνύμου γίγνεται ^h ἢ ⁱ οὐσία· τὰ γὰρ φύσει οὐσίαι καὶ τὰλλα. ^h Ἡ γὰρ τέχνη ἢ φύσει γίγνεται ἢ τύχη ἢ τῷ αὐτομάτῳ. ^h Ἡ μὲν οὖν τέχνη ἀρχὴ ἐν ἄλλῳ, ἢ δὲ φύσις ἀρχὴ ἐν ^k αὐτῷ· ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ. Αἱ δὲ λοιπαὶ αἰτίαι στερήσεις τούτων. Οὐσίαι δὲ τρεῖς, ἢ μὲν ὕλη τόδε ³ τι οὐσα τῷ φαίνεσθαι (ὅσα γὰρ ^l ἐστὶν ἀφή καὶ μὴ συμφύσει, ὕλη καὶ ὑποκείμενον), ἢ δὲ φύσις ^m τούδε τι, εἰς ἣν, καὶ ἕξις ⁿ τις· ἔτι τρίτη ἢ ἐκ τούτων ^o ἢ καθ' ἕκαστα, οἷον Σωκράτης ἢ Καλλίας. ^h Ἐπὶ μὲν οὖν τινῶν τὸ τόδε ^p τι οὐκ ἔστι παρὰ τὴν συνθέτην οὐσίαν, οἷον οἰκίας τὸ εἶδος, εἰ μὴ ^q ἢ τέχνη. Οὐδ' ἔστι γένεσις καὶ φθορὰ τούτων, ἀλλ' ἄλλον τρόπον εἰσὶ ^r καὶ οὐκ εἰσὶν οἰκία ^s τε ἢ ἄνευ ὕλης καὶ ὑγίεια καὶ πᾶν τὸ κατὰ τέχνην. ^h Ἄλλ' εἴπερ, ἐπὶ τῶν φύσει. Διὸ ^t δὴ οὐ κακῶς ^v ὁ Πλάτων ἔφη ὅτι εἶδη ἐστὶν ὅποσα φύσει, εἴπερ ἐστὶν εἶδη ^w ἄλλα τούτων, οἷον πῦρ, σάρξ, κεφαλή. ^h Ἀπαντα ^x γὰρ ὕλη ἐστί, καὶ τῆς μάλιστ' οὐσίας ἢ τελευταία. ⁵ Τὰ μὲν οὖν κινούμενα αἴτια ὡς προγεγενημένα ὄντα, τὰ δ' ὡς ὁ λόγος ἅμα. ^h Ὅτε γὰρ ὑγιαίνει ὁ ἄνθρωπος, τότε καὶ ^y ἢ ὑγεία ἐστὶν, καὶ τὸ σχῆμα τῆς χαλκῆς σφαίρας ἅμα καὶ ἢ χαλκῆ σφαῖρα. Εἰ δὲ καὶ ὕστερόν τι ὑπομένει, σκεπτέον· ⁶ ἐπ' ἐνίων γὰρ οὐθὲν κωλύει, οἷον εἰ ^z ἢ ψυχὴ τοιοῦτον, μὴ πᾶσα ἀλλ' ὁ νοῦς· πᾶσαν γὰρ ἀδύνατον ἴσως. Φανερόν δὴ ὅτι οὐθὲν δεῖ διὰ γε ταυτ' εἶναι τὰς ἰδέας· ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ, ὁ ^a καθ' ἕκαστον τὸν τινά. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τεχνῶν· ἢ γὰρ ἰατρικὴ τέχνη ^b ὁ λόγος τῆς ὑγείας ἐστίν.

^c Τὰ δ' αἴτια καὶ αἱ ἀρχαὶ ^d ἄλλα ἄλλων ἔστιν ὡς, ἔστι ⁴ δ' ὡς, ἀν καθόλου ἐλέγη τις καὶ κατ' ἀναλογίαν, ταυτὰ ^f πάν-

^h ἢ add. Ab. ⁱ οὐσία] οὐσίας T. ^k ἐαυτῷ Ab. ^l ἐστὶν om. T. ^m τόδε] καὶ τόδε Ab. ⁿ τις· ἔτι] ἢ T. ^o ἢ καθ' ἢ καὶ καθ' Ab. ^p τι om. E. ^q ἢ τέχνη. οὐδ'] τὸ εἶδος οὐκ T. ^r καὶ οὐκ εἰσὶν om. T. ^s τε om. E.T. ^t δὴ om. Ab. ^v ὁ om. E.T. ^w ἀλλὰ E.T. ^x γὰρ καὶ ὕλη T. ^y ἢ om. E.T. ^z ἢ om. Ab. ^a καθέκαστος Ab. ^b ὁ et ἐστὶν om. Ab. ^c τὰ δ'] ἔστι δὲ τὰ Ab. ^d ἄλλαι ἄλλων, ἔστι δ' ὡς ἂν Ab. ^e λέγοι Ab. ^f πάντα Ab.

των. Ἐπορήσειε γὰρ ἂν τις πρότερον ἕτεροι ἢ αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ καὶ στοιχεῖα τῶν οὐσιῶν καὶ τῶν πρὸς τι, καὶ καθ' ἐκάστην ἡ δὴ τῶν κατηγοριῶν ὁμοίως. Ἄλλ' ἄτοπον εἰ ταῦτα πάντων· ἐκ τῶν αὐτῶν γὰρ ἔσται ἰτὰ πρὸς τι καὶ κ ἡ οὐσία.

2 Τί οὖν τοῦτ' ἔσται; Παρὰ γὰρ τὴν οὐσίαν καὶ τὰλλα τὰ κατηγορούμενα οὐθέν ἐστι κοινόν· πρότερον δὲ τὸ στοιχεῖον ἢ ὧν ἰ ἐστὶ τὸ στοιχεῖον. Ἄλλὰ μὴν οὐδ' ἡ οὐσία στοιχεῖον τῶν πρὸς τι, οὐδὲ τούτων οὐθέν τῆς οὐσίας. Ἐπι πῶς ἐνδέ-

3 χεται πάντων εἶναι ταῦτα στοιχεῖα; Οὐθέν γὰρ οἶόν τ' εἶναι τῶν στοιχείων τῶ ἐκ ἢ τῶν στοιχείων συγκειμένῳ τὸ αὐτό, οἶον ἢ τῶ Β Α τὸ Β ἢ Α. Οὐδὲ δὴ τῶν νοητῶν ὁ στοιχεῖόν ῖ ἐστιν, οἶον τὸ ἢ ἐν ἢ τὸ ὄν· ὑπάρχει γὰρ ταῦθ' ἐκάστῳ καὶ τῶν συνθέτων. Οὐθέν ἄρ' ἔσται αὐτῶν οὐτ' οὐσία οὔτε πρὸς τι· ἀλλ' ἀναγκαῖον. Οὐκ ἔστιν ἄρα πάντων ταῦτα στοι-

4 χεῖα. Ἡ ὡσπερ λέγομεν, ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δ' ὡς οὔ, οἶον ἴσως τῶν αἰσθητῶν σωμάτων ὡς μὲν εἶδος τὸ θερμὸν καὶ ἄλλον τρόπον τὸ ψυχρὸν ἢ στέρησις, ἴϋλη δὲ τὸ δυνάμει ταῦτα πρῶτον καθ' ἰ αὐτό, ἰ οὐσίαι δὲ ταῦτά τε καὶ τὰ ἐκ τούτων ὧν ἀρχαὶ ταῦτα, ἢ εἴ τι ἐκ ἰ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ γίγνεται ἔν, οἶον σὰρξ ἢ ὀστοῦν· ἕτερον γὰρ ἀνάγκη ἐκείνων εἶναι τὸ γε-

5 νόμενον. Τούτων μὲν οὖν ἢ ταῦτα στοιχεῖα καὶ ἀρχαί, ἄλλων δ' ἄλλα. Πάντων δὲ οὕτω μὲν εἰπεῖν οὐκ ἔστιν, ἰ τῶ ἀνάλογον δέ, ὡσπερ εἴ τις ἢ εἴποι ὅτι ἀρχαὶ εἰσι ἢ τρεῖς, τὸ

6 εἶδος καὶ ἢ στέρησις καὶ ἢ ἴλη. Ἄλλ' ἕκαστον τούτων ἕτερον περὶ ἕκαστον γένος ἐστίν, οἶον ἐν ἢ χρώματι λευκόν, μέλαν, ἐπιφάνεια, φῶς, σκότος, ἀήρ· ἐκ δὲ τούτων ἡμέρα ἢ καὶ νύξ. Ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τὰ ἐνυπάρχοντα αἴτια, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκτὸς οἶον τὸ κινουῦν, δῆλον ὅτι ἕτερον ἀρχὴ καὶ στοιχεῖον. Αἴτια δ' ἄμφω καὶ εἰς ταῦτα διαιρεῖται ἢ ἀρχή, τὸ

ἰ ἂν om. T. ἢ δὴ κατηγορίαν A^b. ἢ τὰ] τὸ A^b. κ αἱ οὐσίαι E.T.
 ἢ ἐστὶ τὸ om. A^b. ἢ τῶν om. A^b.F^b. ἢ τὸ βα τῶ T. ὁ στοιχείων E.F^b. ἢ ἐστιν om. E.T. ἢ ἐν καὶ τὸ ὄν F^b, ὄν ἢ τὸ ἐν A^b. ἢ ἴλη] ἢ ἴλη E.T. ἢ ἑαυτό A^b, αὐτόν T. ἢ οὐσία T. ἢ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ A^b.
 ἢ ταῦτα E.T. ἢ τὸ A^b. ἢ εἴποιεν A^b. ἢ τρεῖς om. T. ἢ χρώμασι A^b.
 ἢ καὶ om. E.T.

δ' ὡς κινουῦν ἢ ^c ἰστὰν ἀρχή τις ^d καὶ οὐσία. Ὡστε στοιχεῖα ^γ μὲν κατ' ἀναλογίαν τρία, αἰτίαι δὲ καὶ ἀρχαὶ ^e τέτταρες· ἄλλο δ' ἐν ἄλλῳ, καὶ τὸ πρῶτον αἴτιον ὡς κινουῦν ἄλλο ἄλλῳ. Ὑγίεια, νόσος, σῶμα· τὸ κινουῦν ἰατρική. Εἶδος, ἀταξία τοιαδί, πλίνθοι· τὸ κινουῦν οἰκοδομική. ^f Καὶ εἰς ταῦτα διαιρεῖται ἢ ἀρχή. Ἐπεὶ δὲ τὸ κινουῦν ἐν μὲν τοῖς φυσικοῖς ^g ἀνθρώποις ἄνθρωπος, ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ διανοίας τὸ εἶδος ^h ἢ τὸ ἐναντίον, τρόπον τινὰ τρία αἴτια ἂν εἴη, ὡδὶ δὲ τέτταρα. Ὑγίεια γάρ πως ἢ ἰατρική, καὶ οἰκίας εἶδος ἢ οἰκοδομική, καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπον γεννᾷ· ἔτι παρὰ ταῦτα ὡς τὸ πρῶτον πάντων κινουῦν ⁱ πάντα.

Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τὰ μὲν χωριστὰ τὰ δ' οὐ χωριστά, ^k οὐσίαι ⁵ ^l ἐκεῖνα. ^m Καὶ διὰ τοῦτο πάντων αἴτια ταῦτα, ὅτι τῶν οὐσιῶν ἄνευ οὐκ ἔστι τὰ πάθη καὶ αἱ κινήσεις. Ἐπειτα ἔσται ταῦτα ψυχὴ ἴσως καὶ σῶμα, ἢ νοῦς καὶ ὄρεξις καὶ σῶμα. Ἐπι δ' ἄλλον τρόπον τῷ ἀνάλογον ⁿ ἀρχαὶ αἱ αὐταί, οἷον ἐνέργεια καὶ δυνάμις· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄλλα τε ἄλλοις καὶ ἄλλως. Ἐν ἐνίοις μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ ὅτε μὲν ἐνεργεία ἐστὶν ² ὅτε δὲ δυνάμει, οἷον οἶνος ἢ σὰρξ ἢ ἄνθρωπος. Πίπτει δὲ καὶ ταῦτα εἰς τὰ εἰρημένα αἴτια. ^o Ἐνεργεία μὲν γὰρ τὸ εἶδος, ^p ἂν ^q ἢ χωριστόν, ^r καὶ τὸ ἐξ ἀμφοῖν, στέρησις δὲ οἷον σκότος ἢ κάμνον, δυνάμει δὲ ἢ ὕλη· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ δυνάμενον γίγνεσθαι ἄμφω. Ἄλλως δ' ἐνεργεία καὶ δυνάμει ³ διαφέρει, ^s ὧν μὴ ἐστὶν ἢ αὐτὴ ὕλη, ὧν οὐκ ἔστι τὸ αὐτὸ εἶδος ἀλλ' ἕτερον, ὡσπερ ἀνθρώπου αἴτιον τὰ τε στοιχεῖα, πῦρ καὶ γῆ ὡς ὕλη, ^t καὶ τὸ ^v ἴδιον εἶδος καὶ εἴ ^w τι ἄλλο ἔξω, οἷον ὁ πατήρ, καὶ παρὰ ^x ταῦτα ὁ ἥλιος καὶ ὁ λοξὸς κύκλος, οὔτε ὕλη ὄντα οὔτ' εἶδος οὔτε στέρησις οὔτε ὁμοειδές,

^c ἰστῶν Ab.Fb. ^d καὶ οὐσία] οὔσα E.T. ^e τέσσαρες T. ^f καὶ —ἀρχή om. Ab. ^g ἀνθρώποις om. Ab. γρ. ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ἔτι ἄνθρωπος ἄνθρωπον margo E. ^h ἢ om. T. ⁱ πάντα] τὰ πάντα T. ^k οὐσία γρ. E. ^l ἐκεῖνα E, δοκεῖ εἶναι T. ^m καὶ om. Ab. ⁿ αἱ ἀρχαὶ αὐταί Fb. ^o ἐνέργεια Fb. ^p ἂν Fb. ^q ἢ τὸ χωριστόν Ab. ^r καὶ] ἢ γρ. E. ^s ὧν μὴ] εἰ μὴ T. ^t καὶ ante τὸ om. T. ^v ἴδιον E. ^w τι] ἔτι Ab. ^x ταῦτα T.

ἀλλὰ κινουῦντα. Ἔτι γὰρ ὁρᾶν δεῖ ὅτι τὰ μὲν καθόλου ἔστιν
 4 εἰπεῖν, τὰ δ' οὐ. Πάντων δὴ πρῶται ἀρχαὶ τὸ ἐνεργεῖα
 πρῶτον, ^z τὸ εἶδει, καὶ ἄλλο ὃ δυνάμει. Ἐκεῖνα μὲν οὖν ^a τὰ
 καθόλου οὐκ ἔστιν. Ἀρχὴ γὰρ τὸ καθ' ἕκαστον ^a τῶν καθ'
 ἕκαστον· ἄνθρωπος μὲν γὰρ ἀνθρώπου καθόλου· ἀλλ' οὐκ
 ἔστιν οὐθείς, ἀλλὰ Πηλεὺς Ἀχιλλέως, σοῦ δὲ ὁ πατήρ, καὶ
 τοδὶ τὸ Β τουδὶ τοῦ ΒΑ, ὅλως δὲ ^b τὸ Β τοῦ ἀπλῶς ΒΑ.
 5 Ἐπειτα εἶδη τὰ τῶν οὐσιῶν· ἄλλα δὲ ἄλλων αἷτια καὶ στοι-
 χεῖα, ὥσπερ ἐλέχθη, τῶν μὴ ἐν ταυτῷ γένει, χρωμάτων,
^c ψόφων, οὐσιῶν, ποσότητος. Πλὴν τῷ ἀνάλογον καὶ τῶν
 ἐν ταυτῷ εἶδει ἕτερα, οὐκ εἶδει, ἀλλ' ὅτι ^d τῶν καθ' ἕκαστον
 ἄλλο, ἢ τε σὴ ὕλη καὶ τὸ κινήσαν ^e καὶ τὸ εἶδος καὶ ἢ ἐμή,
 6 τῷ καθόλου δὲ λόγῳ ταυτά. Ἐτὸ δὲ ζητεῖν τίνες ἀρχαὶ
^g ἢ στοιχεῖα τῶν οὐσιῶν καὶ πρὸς τι καὶ ποιῶν, πότερον αἱ
 αὐταὶ ἢ ἕτεραι, δῆλον ὅτι πολλαχῶς τε λεγομένων ἔστιν
 ἐκάστου, διαιρεθέντων δὲ οὐ ταυτά ἀλλ' ἕτερα, πλὴν ὡδὶ
 καὶ πάντων. Ὡδὶ ^h μὲν ταυτά ⁱ ἢ τῷ ἀνάλογον, ὅτι ὕλη,
 εἶδος, στέρησις, τὸ κινουῦν, καὶ ὡδὶ τὰ τῶν οὐσιῶν αἷτια ὡς
 αἷτια πάντων, ὅτι ἀναιρεῖται ἀναιρουμένων. Ἔτι τὸ πρῶ-
 7 τον ἐντελεχεία. Ὡδὶ δὲ ἕτερα πρῶτα ὅσα τὰ ἐναντία, ^a
^k μήτε ὡς γένη λέγεται μήτε πολλαχῶς λέγεται· καὶ ἔτι αἱ
 ὕλαι. Τίνες μὲν οὖν ^l αἱ ἀρχαὶ τῶν αἰσθητῶν καὶ πόσαι,
 καὶ ^l πῶς αἱ αὐταὶ καὶ πῶς ἕτεραι, εἴρηται.
 6 Ἐπεὶ δ' ἦσαν ^m τρεῖς οὐσίαι, δύο μὲν αἱ φυσικαί, μία
 δ' ἢ ἀκίνητος, περὶ ταύτης λεκτέον, ὅτι ἀνάγκη εἶναι ⁿ τινα
 αἰδιδιον οὐσίαν ἀκίνητον. Αἷ τε γὰρ οὐσίαι πρῶται τῶν ὄν-
 τῶν, καὶ εἰ πάσαι φθαρταί, πάντα φθαρτά. Ἀλλ' ἀδύνατον
 κίνησιν ^o ἢ γενέσθαι ἢ φθαρῆναι· ἀεὶ γὰρ ἦν. Οὐδὲ χρόνον·
 οὐ γὰρ οἷόν τε ^o τὸ πρότερον καὶ ὕστερον εἶναι μὴ ὄντος

γ δὲ om. Ab. z τὸ εἶδει] τοδὶ E.T. a τὰ et mox τῶν καθ' ἕκαστον om. Ab. b τὸ post δὲ om. E. c οὐσιῶν ψόφων T. d τῶν] τῷ E, τὸ T. e καὶ τὸ εἶδος post ὕλη E.T. f τὸ δὲ] τὸ δὴ E.T.Fb. g ἢ στοιχεῖα om. Fb. h μὲν] δὲ Ab. i ἢ om. Fb. k ὡς μήτε T. l αἱ post οὖν et mox πῶς om. Ab. m τρεῖς αἱ οὐσίαι Fb. n αἰδιδιον τινα E. o ἢ post κίνησιν et mox τὸ om. T.

χρόνου. Καὶ ἡ κίνησις ἄρα οὕτω συνεχῆς ὥσπερ καὶ ὁ χρό-
 νος· ἢ γὰρ τὸ αὐτὸ ἢ κινήσεώς τι πάθος. Κίνησις δ' οὐκ
 ἔστι συνεχῆς ἀλλ' ῥῆ ἢ κατὰ τόπον, καὶ ταύτης ἢ κύκλω.
 Ἄλλα μὴν εἰ ἔστι κινήτικόν ἢ ποιητικόν, μὴ ἐνεργοῦν δέ
 τι, οὐκ ἔστι κίνησις· ἐνδέχεται γὰρ τὸ δύναμιν ἔχον μὴ ἐνε-
 ργεῖν. Οὐθὲν ἄρα ὄφελος οὐδ' ἐὰν οὐσίας ποιήσωμεν αἰ-
 δίους, ὥσπερ οἱ τὰ εἶδη, εἰ μὴ τις δυναμένη ἐνέσται ἀρχὴ
 μεταβάλλειν. Οὐ τοίνυν οὐδ' αὕτη ἰκανή, οὐδ' ἄλλη οὐσία
 παρὰ τὰ εἶδη· εἰ γὰρ μὴ ἐνεργήσει, οὐκ ἔστι κίνησις.
 Ἐπι οὐδ' εἰ ἐνεργήσει, ἢ δ' οὐσία αὐτῆς δύναμις· οὐ γὰρ
 ἔστι κίνησις αἰδίου· ἐνδέχεται γὰρ τὸ δυνάμει ὄν μὴ εἶναι.
 Δεῖ ἄρα εἶναι ἀρχὴν τοιαύτην ἧς ἡ οὐσία ἐνέργεια. Ἐπι
 τοίνυν ταύτας δεῖ τὰς οὐσίας εἶναι ἄνευ ὕλης. Αἰδίου γὰρ
 δεῖ, εἴ περ γε καὶ ἄλλο τι αἰδίου. Ἐνέργεια ἄρα. Καί-
 τοι ἀπορία· δοκεῖ γὰρ τὸ μὲν ἐνεργοῦν πᾶν δύνασθαι, τὸ δὲ
 δυνάμενον οὐ πᾶν ἐνεργεῖν, ὥστε πρότερον εἶναι τὴν δύναμιν.
 Ἄλλα μὴν εἰ τοῦτο, οὐθὲν ἔστι τῶν ὄντων· ἐνδέχεται γὰρ
 δύνασθαι μὲν εἶναι μήπω δ' εἶναι. Καίτοι εἰ ὡς λέγουσιν
 οἱ θεολόγοι οἱ ἐκ νυκτὸς γεννῶντες, ἢ ὡς οἱ φυσικοὶ ἦν
 ὁμοῦ πάντα χρήματα φασί, τὸ αὐτὸ ἀδύνατον. Πῶς γὰρ
 κινήσεται, εἰ μὴθὲν ἔστι ἐνέργεια αἴτιον; Οὐ γὰρ ἢ γε
 ὕλη κινήσει αὐτὴ ἐαυτήν, ἀλλὰ τεκτονική, οὐδὲ τὰ ἐπιμήνια
 οὐδ' ἡ γῆ, ἀλλὰ τὰ σπέρματα καὶ ἡ γονή. Διὸ ἔνιοι ποιού-
 σιν αἰεὶ ἐνέργειαν, οἷον Λεύκιππος καὶ Πλάτων· αἰεὶ γὰρ
 εἶναι φασὶ κίνησιν. Ἄλλα διὰ τί καὶ τίνα οὐ λέγουσιν,
 οὐδὲ ὡδί, οὐδὲ τὴν αἰτίαν. Οὐθὲν γὰρ ὡς ἔτυχε κινεῖται,
 ἀλλὰ δεῖ τι αἰεὶ ὑπάρχειν, ὥσπερ νῦν φύσει μὲν ὡδί, βία δὲ
 ἢ ὑπὸ νοῦ ἢ ἄλλου ὡδί. Εἴτα ποία πρώτη; Διαφέρει
 γὰρ ἀμήχανον ὅσον. Ἄλλα μὴν οὐδὲ Πλάτωνί γε οἶόν 8

ῥ ἢ om. Ab. q ἔστι Ab. r οὐθὲν] οὐδ' ἐὰν E.T. s ἐνεργήση
 οὐκ ἔστι Ab. t ἔτι δ' οὐδ' T. v τὰς om. Ab. w γε om. T.Ab.
 x ἐνέργεια Ab. y εἰ] δ' T. z ὡς et ἦν om. E. a ἀδύνατον] αἴτιον Fb.
 b μὴ ἔστι ἐνέργεια τι αἴτιον E. c αὐτήν Ab. d τι αἰεὶ τι ὑπάρχειν Ab.
 e διαφέρειν Ab. f ὅσον om. Ab. g πλάτων T, πλάτων εἴ Ab.

τε ^h λέγειν ⁱ ἦν οἶεται ἐνίοτε ἀρχὴν εἶναι, τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ
 κινούν· ὕστερον γὰρ καὶ ἅμα τῷ οὐρανῷ ἢ ψυχῇ, ὡς φησίν.
 Τὸ μὲν δὴ δύναμιν οἶεσθαι ἐνεργείας πρότερον ἔστι μὲν ὡς
 9 καλῶς, ἔστι δ' ὡς οὐ· εἴρηται δὲ πῶς. "Ὅτι δ' ἐνέργεια πρό-
 τερον, μαρτυρεῖ ¹ Ἀναξαγόρας (ὁ γὰρ νοῦς ^k ἐνέργεια) καὶ
¹ Ἐμπεδοκλῆς φιλίαν ¹ καὶ νεῖκος, καὶ οἱ αἰεὶ λέγοντες κίνησιν
 εἶναι, ὡσπερ Λεύκιππος. "Ὡστ' οὐκ ἦν ἄπειρον ^m χρόνον
 χάος ἢ νύξ, ἀλλὰ ταῦτα αἰεὶ ἢ περιόδῳ ἢ ἄλλως, εἴπερ πρό-
 10 τερον ἐνέργεια δυνάμεως. Εἰ δὴ τὸ αὐτὸ αἰεὶ περιόδῳ, δεῖ
 τι αἰεὶ μένειν ὡσαύτως ἐνεργούν. Εἰ δὲ μέλλει γένεσις καὶ
 φθορὰ εἶναι, ἄλλο δεῖ ⁿ εἶναι αἰεὶ ἐνεργούν ἄλλως καὶ ἄλλως.
¹ Ἀνάγκη ἄρα ὡδὲ μὲν καθ' αὐτὸ ἐνεργεῖν, ὡδὲ δὲ κατ' ἄλλο·
 11 ἦτοι ἄρα καθ' ^o ἕτερον ἢ κατὰ τὸ πρῶτον. ¹ Ἀνάγκη δὴ
 κατὰ τοῦτο· πάλιν γὰρ ^p ἐκείνο αὐτῷ τε αἴτιον κακείνω.
 Οὐκοῦν βέλτιον τὸ πρῶτον· καὶ γὰρ αἴτιον ἦν ἐκείνο τοῦ αἰεὶ
 ὡσαύτως, ^q τοῦ δ' ἄλλως ἕτερον· τοῦ δ' αἰεὶ ἄλλως ἄμφω δη-
 λονότι. Οὐκοῦν οὕτως καὶ ἔχουσιν αἰ κινήσεις. Τί οὖν ἄλ-
 λας δεῖ ζητεῖν ἀρχάς;

7 ¹ Ἐπεὶ δ' οὕτω τ' ἐνδέχεται, καὶ εἰ μὴ οὕτως, ἐκ νυκτὸς
 ἔσται καὶ ὁμοῦ πάντων καὶ ἐκ μὴ ὄντος, λύοιτ' ἂν ταῦτα,
 καὶ ἔστι τι αἰεὶ κινούμενον κίνησιν ἄπαυστον, αὕτη δ' ἢ κύ-
 κλω· καὶ τοῦτο οὐ ^r λόγῳ μόνον ἀλλ' ἔργῳ δῆλον. "Ὡστ'
 αἰδῖος ἂν εἴη ὁ πρῶτος οὐρανός. "Ἔστι τοίνυν τι καὶ ὁ
 2 κινεῖ. ¹ Ἐπεὶ δὲ ^s τὸ κινούμενον καὶ κινούν, καὶ μέσον τοίνυν
 ἐστὶ ^s τι ὁ οὐ κινούμενον κινεῖ, αἰδῖον, καὶ οὐσία καὶ ἐνέργεια
 οὐσα. Κινεῖ δὲ ὧδε. Τὸ ὀρεκτὸν καὶ ^t τὸ νοητὸν κινεῖ οὐ
^v κινούμενα. Τούτων τὰ πρῶτα τὰ αὐτά. ¹ Ἐπιθυμητὸν ^w μὲν
 γὰρ τὸ φαινόμενον καλόν, βουλευτὸν δὲ πρῶτον τὸ ὄν καλόν.
¹ Ὀρεγόμεθα δὲ ^x διότι δοκεῖ ^y μᾶλλον ἢ δοκεῖ διότι ὀρεγό-

^h λόγῳ T. ⁱ ἦν om. Ab. ^k ἐνέργεια T. ¹ καὶ τὸ νεῖκος E.T.
^m χρόνου Ab. ⁿ ἐνεργούν εἶναι, omisso αἰεὶ, E.T. ^o ἐκάτερον T.
^p ἐκείνο om. T. ^q τοῦ δ'] τὰ δ' T, οὐδ' Ab. ^r μόνον λόγῳ Ab. ^s τὸ
 et mox τι om. Fb. ^t τὸ post καὶ om. T. ^v κινούμενον Ab. ^w γὰρ
 μὲν Ab. ^x ὅτι E.T. ^y μᾶλλον] καλόν E.

μεθα. ἰ Αρχὴ^z δὲ ἡ νόησις. Νοῦς δὲ ὑπὸ τοῦ νοητοῦ^a κινεῖ-3
ται, ἡ νοητὴ δὲ ἡ ἑτέρα συστοιχία καθ' αὐτήν· καὶ ταύτης^c ἡ
οὐσία πρώτη, ἡ καὶ ταύτης ἡ ἀπλῆ^d καὶ κατ' ἐνέργειαν.
ἰἰ Ἔστι δὲ τὸ ἐν καὶ ἡ τὸ ἀπλοῦν οὐ τὸ αὐτό· τὸ μὲν^f γὰρ ἐν
μέτρον σημαίνει, τὸ δὲ ἀπλοῦν πῶς ἔχον αὐτό. ἰἱ Ἀλλὰ μὴν⁴
καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἡ δι' αὐτὸ αἰρετὸν ἐν τῇ αὐτῇ^h συστοι-
χία· καὶ ἔστιν ἄριστον αἰεὶ ἢ ἀνάλογον τὸ πρῶτον. ἰἱἰ Ὅτι δ'
ἔστι τὸ οὐ ἕνεκα ἐν τοῖς ἀκινήτοις, ἡ διαίρεσις δηλοῖ. ἰἱἱ Ἔστι
γὰρ τινι τὸ οὐⁱ ἕνεκα, ὧν τὸ μὲν ἔστι τὸ δ' οὐκ ἔστι, κινεῖ
^k δὲ ὡς ἡ ἐρώμενον, ἡ κινούμενον δὲ τὰλλα κινεῖ. ἰἱἱἱ Εἰ μὲν⁵
οὖν τι κινεῖται, ἐνδέχεται ἡ καὶ ἄλλως ἔχειν. ἰἱἱἱἱ Ὡστ' ἡ εἰ^q ἡ
φορὰ^r πρώτη, καὶ ἐνέργειά ἔστιν ἡ κινεῖται· ἡ ταύτην δὲ ἐν-
δέχεται ἄλλως ἔχειν κατὰ τόπον, καὶ εἰ μὴ κατ' οὐσίαν.
ἰἱἱἱἱἱ Ἐπεὶ δ' ἔστί τι κινεῖ αὐτὸ ἀκίνητον ὄν, ἐνέργεια ὄν, τοῦτο
οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν οὐδαμῶς. Φορὰ γὰρ ἡ πρώτη⁶
τῶν μεταβολῶν, ταύτης δὲ ἡ κύκλω· ταύτην δὲ τοῦτο κινεῖ.
ἰἱἱἱἱἱἱ Ἐξ ἀνάγκης ἄρα ἔστιν ὄν· καὶ ἡ ἀνάγκη, καλῶς, καὶ οὕτως
ἀρχή. Τὸ γὰρ ἀναγκαῖον τοσαυταχῶς, τὸ μὲν βία ὅτι
παρὰ τὴν ὀρμήν, τὸ δὲ οὐ οὐκ ἄνευ τὸ εὔ, τὸ δὲ μὴ ἐνδεχό-
μενον ἄλλως ἄλλ' ἀπλῶς. ἰἱἱἱἱἱἱἱ Ἐκ τοιαύτης ἄρα ἀρχῆς ἡρτηται
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ φύσις. Διαγωγὴ δ' ἡ ἔστιν^v οἷα ἡ ἀρίστη⁷
μικρὸν χρόνον ἡμῖν. Οὕτω γὰρ αἰεὶ ἐκείνὸ^w ἔστιν. ἰἱἱἱἱἱἱἱ Ἡμῖν
^x μὲν γὰρ ἀδύνατον, ἐπεὶ ἡ καὶ ἡ ἡδονὴ ἐνέργεια τούτου· καὶ
διὰ τοῦτο ἐγρήγορσις αἴσθησις νόησις ἡδιστον, ἐλπίδες δὲ
καὶ ἡ μνημαὶ διὰ ταῦτα. ἰἱἱἱἱἱἱἱἱἱ Ἡ δὲ νόησις ἡ καθ' αὐτήν τοῦ καθ'
^a αὐτὸ ἀρίστου, καὶ ἡ μάλιστα τοῦ μάλιστα. ἰἱἱἱἱἱἱἱἱἱ Ἀὐτὸν δὲ⁸

^z δὲ ἡ] γὰρ ἡ E.T. ^a κινεῖται om. Ab. ^b νοητὸν T. ^c ἡ ante
οὐσία et μοχ καὶ ταύτης ἡ om. Ab. ^d καὶ ante κατ' om. T. ^e τὸ
ante ἀπλοῦν om. E.T.Fb. ^f γὰρ om. Ab. ^g δι' αὐτὸ om. T.
^h συστοιχία Ab. ⁱ ἕνεκα] ἕνεκα τινός Ab. ^k δὲ] δὴ Ab. ^l ἐρώ-
μενον T. ^m κινουμένω E.T. ⁿ εἰ] ὅτι Fb. ^o καὶ om. E.Fb. ^p εἰ
post πρώτη T, om. E. ^q ἡ om. Fb. ^r πρώτη] ἡ πρώτη E.Fb.
^s ταύτη E.Fb. ^t ἔστιν om. Fb. ^v οἷα] οἷα τε E, om. T. ^w ἔστιν
om. Ab. ^x μὲν om. T. ^y γρ. καὶ ἡδονὴ ἡ ἐνέργεια E. ^z κνημαὶ E.
^a αὐτὸ] αὐτὸν T. ^b ἑαυτὸν Ab.

νοεῖ ὁ νοῦς ^c κατὰ μετάληψιν τοῦ νοητοῦ· ^d νοητὸς γὰρ γίγνεται θιγγάνων καὶ νοῶν, ὥστε ταῦτὸν νοῦς ^e καὶ νοητόν. Τὸ γὰρ δεκτικὸν τοῦ νοητοῦ καὶ τῆς οὐσίας νοῦς. Ἐνεργεῖ δὲ ἔχων. Ὡστ' ἐκεῖνο μᾶλλον τούτου ὃ δοκεῖ ὁ νοῦς θείον ⁹ ἔχειν, καὶ ἡ θεωρία τὸ ἡδιστον καὶ ^f ἄριστον. Εἰ ^g οὖν οὕτως εἶ ἔχει, ὡς ἡμεῖς ποτέ, ὁ θεὸς αἰεὶ, θαυμαστόν· εἰ δὲ μᾶλλον, ἔτι θαυμασιώτερον. Ἐχει δὲ ^h ὥδι. Καὶ ζωὴ δέ γε ὑπάρχει ἢ γὰρ νοῦ ἐνέργεια ζωὴ, ⁱ ἐκεῖνος δὲ ἢ ἐνέργεια· ἐνέργεια δὲ ἢ καθ' αὐτὴν ἐκεῖνου ζωὴ ἀρίστη καὶ ^k αἰδῖος. Φαμέν δὲ τὸν θεὸν εἶναι ζῶον αἰδῖον ^l ἄριστον, ὥστε ζωὴ καὶ αἰὼν συνεχῆς ¹⁰ ^m καὶ αἰδῖος ὑπάρχει τῷ θεῷ· τούτο γὰρ ὁ θεός. Ὅσοι δὲ ὑπολαμβάνουσιν, ὥσπερ οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Σπεύσιππος, τὸ κάλλιστον καὶ ἄριστον μὴ ἐν ἀρχῇ εἶναι, διὰ τὸ καὶ τῶν φυτῶν ⁿ καὶ τῶν ζώων τὰς ἀρχὰς αἴτια μὲν εἶναι, τὸ δὲ καλὸν ^o καὶ τέλειον ἐν τοῖς ἐκ τούτων, οὐκ ὀρθῶς οἴονται. ¹¹ Τὸ γὰρ σπέρμα ἐξ ἐτέρων ^p ἐστὶ προτέρων τελείων, καὶ τὸ πρῶτον οὐ σπέρμα ἐστίν, ἀλλὰ τὸ τέλειον· ^q οἷον πρότερον ἄνθρωπον ἂν φαίη ^r τις εἶναι τοῦ σπέρματος, οὐ τὸν ἐκ τού- ¹² του γενόμενον, ἀλλ' ἕτερον ἐξ οὗ τὸ σπέρμα. Ὅτι μὲν οὖν ἔστιν οὐσία τις αἰδῖος ^s καὶ ἀκίνητος καὶ κεχωρισμένη τῶν αἰσθητῶν, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων. Δέδεικται δὲ καὶ ὅτι μέγεθος οὐθὲν ἔχειν ἐνδέχεται ταύτην τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ἀμερῆς καὶ ἀδιαίρετός ἐστιν. ^t Κινεῖ γὰρ τὸν ἄπειρον χρόνον, ¹³ οὐθὲν ὃ ἔχει δύναμιν ἄπειρον ^v πεπερασμένον. Ἐπεὶ δὲ πᾶν μέγεθος ἢ ἄπειρον ἢ πεπερασμένον, πεπερασμένον μὲν διὰ τοῦτο οὐκ ἂν ἔχοι ^w μέγεθος, ἄπειρον δ' ὅτι ὅλως οὐκ ἔστιν οὐθὲν ἄπειρον μέγεθος. Ἀλλὰ ^x μὴν καὶ ὅτι ἀπαθὲς καὶ ἀναλλοίωτον· πᾶσαι γὰρ αἱ ἄλλαι κινήσεις ὑστεραι τῆς

^c κατὰ] καὶ Αᵇ. ^d νοητὸς—νοητοῦ om. Τ. ^e καὶ post νοῦς om. Αᵇ. ^f ἀρίστον Ε.Τ. ^g οὖν om. Τ. ^h ὥδε Ε.Τ. ⁱ ἐκεῖνο Ε. ^k αἰδῖος —ζῶον om. Τ. ^l ἀρίστον Τ. ^m καὶ om. Ε.Τ. ⁿ καὶ τῶν ζῶων om. Τ. ^o καὶ τὸ τέλειον Τ. ^p προτέρων ἐστὶ Αᵇ. ^q οἷον τε πρότερον Αᵇ, οἷον ὥστε πρότερον Τ. ^r τις] τις ἄνθρωπον Τ. ^s καὶ ἀκίνητος om. Τ. ^t κινεῖται Τ. ^v πεπερασμένον ὅν. ἐπεὶ Τ. ^w μέγεθος εἰς ἄπειρον Τ. ^x μὴν ὅτι καὶ ἀπαθὲς καὶ ἀναλλοίωτος Τ.

κατὰ τόπον. Ταῦτα μὲν οὖν δῆλα διότι τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον.

Πότερον δὲ μίαν θετέον τὴν τοιαύτην οὐσίαν ἢ πλείους, 8
καὶ πόσας, δεῖ μὴ λανθάνειν, ἀλλὰ μεμνήσθαι καὶ τὰς τῶν
ἄλλων ἀποφάσεις, ὅτι περὶ πλήθους οὐθὲν εἰρήκασιν, ὅ τι
καὶ σαφὲς εἰπεῖν. Ἡ μὲν γὰρ περὶ τὰς ιδέας ὑπόληψις 2
οὐδεμίαν ἔχει σκέψιν ἰδίαν· ἀριθμοὺς γὰρ λέγουσι τὰς ιδέας
οἱ λέγοντες ιδέας, περὶ δὲ τῶν ἀριθμῶν ὅτε μὲν ὡς περὶ
ἀπείρων λέγουσιν, ὅτε δὲ ὡς μέχρι τῆς δεκάδος ὠρισμένων
δι' ἣν δ' αἰτίαν τοσοῦτον τὸ πλήθος τῶν ἀριθμῶν, 3 οὐθὲν
λέγεται μετὰ σπουδῆς ἀποδεικτικῆς. Ἡμῖν δ' ἐκ τῶν ὑπο-3
κειμένων καὶ διωρισμένων λεκτέον. Ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ καὶ
τὸ πρῶτον τῶν ὄντων ἀκίνητον καὶ καθ' αὐτὸ καὶ κατὰ συμ-
βεβηκός, κινουὺν δὲ τὴν πρώτην αἰδίον καὶ μίαν κίνησιν. Ἐπεὶ 4
δὲ τὸ κινούμενον ἀνάγκη ὑπὸ τινος κινεῖσθαι, καὶ τὸ πρῶτον
κινουὺν ἀκίνητον εἶναι καθ' αὐτό, καὶ τὴν αἰδίον κίνησιν ὑπὸ
αἰδίου κινεῖσθαι καὶ τὴν μίαν ὑφ' ενός, ὀρώμεν δὲ παρὰ τὴν
τοῦ παντός τὴν ἀπλὴν φοράν, ἣν κινεῖν φαμέν τὴν πρώτην
οὐσίαν καὶ ἀκίνητον, ἄλλας φοράς οὔσας τὰς τῶν πλανήτων
αἰδίου (αἰδίον γὰρ καὶ ἄστατον τὸ κύκλω σῶμα· δέδεικται δ'
ἐν τοῖς φυσικοῖς περὶ τούτων), ἀνάγκη καὶ τούτων ἐκάστην
τῶν φορῶν ὑπ' ἀκινήτου τε κινεῖσθαι καθ' 2 αὐτὸ καὶ αἰδίου
οὐσίας. Ἡ τε γὰρ τῶν ἄστρον 3 φύσις αἰδίου οὐσία τις 5
οὔσα, καὶ τὸ κινουὺν αἰδίον καὶ πρότερον τοῦ κινουμένου, καὶ
τὸ πρότερον οὐσίας οὐσίαν ἀναγκαῖον εἶναι. Φανερόν τοίνυν
ὅτι τοσαύτας τε οὐσίας ἀναγκαῖον εἶναι τὴν τε φύσιν αἰδίου
καὶ ἀκινήτους καθ' αὐτὰς 4 καὶ ἄνευ μεγέθους, διὰ τὴν εἰρη-
μένην αἰτίαν πρότερον. Ὅτι μὲν οὖν 5 εἰσὶν οὐσίαι, καὶ τού-6
των τίς πρώτη καὶ δευτέρα κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ταῖς φο-
ραῖς τῶν ἄστρον, φανερόν. Τὸ δὲ πλήθος ἤδη τῶν 7 α φορῶν
ἐκ τῆς οικειοτάτης φιλοσοφίας τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν
δεῖ σκοπεῖν, ἐκ τῆς ἀστρολογίας· αὕτη γὰρ περὶ οὐσίας

γ οὐδὲ T. z αὐτὴν E. a φύσις αἰδίου οὐσία] οὐσία αἰδίου T. b καὶ ἀμεγέθους T. c εἰσὶν om. T. d σφαιρῶν F^b.

αἰσθητῆς μὲν αἰδίου δὲ ποιεῖται τὴν θεωρίαν, αἱ δ' ἄλλαι
περὶ οὐδεμιᾶς οὐσίας, οἷον ἢ τε περὶ τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὴν
γεωμετρίαν. Ὅτι μὲν οὖν πλείους τῶν φερομένων αἱ φοραί,
φανερὸν τοῖς καὶ μετρίως ἡμμένοις· πλείους γὰρ ἕκαστον
8 φέρεται μιᾶς τῶν πλανωμένων ἄστρον. Πόσαι δ' αὐταὶ
τυγχάνουσιν οὔσαι, νῦν μὲν ἡμεῖς ἃ λέγουσι τῶν μαθημα-
τικῶν τινὲς ἐννοίας χάριν λέγομεν, ὅπως ἢ τι τῇ διανοίᾳ
πλήθος ὠρισμένον ὑπολαβεῖν· τὸ δὲ λοιπὸν τὰ μὲν ζητοῦν-
τας αὐτοὺς δεῖ, τὰ δὲ πυνθανομένους παρὰ τῶν ζητούντων,
ἂν τι ^e φαίνεται παρὰ τὰ νῦν εἰρημένα τοῖς ταῦτα πραγμα-
τευομένοις, φιλεῖν μὲν ἀμφοτέρους, πείθεσθαι δὲ τοῖς ἀκρι-
9 βεστέροις. Εὐδόξος μὲν οὖν ἡλίου καὶ σελήνης ^f ἑκατέρου
τὴν φορὰν ἐν τρισὶν ἐτίθετ' εἶναι σφαίραις, ὧν τὴν μὲν πρῶ-
την τὴν τῶν ἀπλανῶν ἄστρον εἶναι, τὴν δὲ δευτέραν κατὰ
^g τὸν διὰ μέσων τῶν ζῳδίων, τὴν ^h δὲ τρίτην κατὰ τὸν λε-
λοξωμένον ἐν τῷ πλάτει τῶν ζῳδίων· ἐν μείζονι δὲ πλάτει
λελοξῶσθαι καθ' ὃν ἢ σελήνη φέρεται ἢ καθ' ὃν ὁ ἥλιος.
10 Τῶν δὲ πλανωμένων ἄστρον ἐν ⁱ τέτταρσιν ἑκάστου σφαί-
ραις, καὶ τούτων δὲ τὴν μὲν πρῶτην καὶ δευτέραν τὴν αὐτὴν
εἶναι ἐκείναις (τὴν τε γὰρ τῶν ἀπλανῶν τὴν ἀπάσας φέρου-
σαν εἶναι, ^k καὶ τὴν ὑπὸ ^l ταύτην τεταγμένην καὶ κατὰ ^m τὸν
διὰ μέσων τῶν ζῳδίων τὴν φορὰν ἔχουσαν κοινὴν ἀπασῶν
εἶναι), ⁿ τῆς δὲ τρίτης ἀπάντων τοὺς πόλους ἐν τῷ διὰ μέσων
τῶν ζῳδίων εἶναι, τῆς δὲ τετάρτης τὴν φορὰν κατὰ τὸν λε-
λοξωμένον πρὸς τὸν μέσον ταύτης· εἶναι δὲ τῆς τρίτης σφαί-
ρας τοὺς πόλους τῶν μὲν ἄλλων ἰδίους, ^o τοὺς δὲ τῆς Ἀφρο-
11 δίτης καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τοὺς αὐτούς. Κάλλιππος δὲ τὴν μὲν
θέσιν τῶν σφαιρῶν τὴν αὐτὴν ἐτίθετο Εὐδόξῳ, ^p τοῦτ' ἔστι
τῶν ἀποστημάτων τὴν τάξιν, τὸ δὲ πλήθος τῷ μὲν τοῦ Διὸς
καὶ τῷ τοῦ Κρόνου τὸ αὐτὸ ^q ἐκείνῳ ^r ἀπεδίδου, τῷ δ' ^s ἡλίου

^e φαίνεται T. ^f ἑκατέρου om. F^b. ^g τὸν] τὴν T, τὸ E.A^b. ^h δὲ
om. F^b. ⁱ τέτταρσιν T. ^k καὶ τὴν—ἀπασῶν εἶναι om. T. ^l ταύτη E.
^m τὸ A^b. ⁿ τῆς] τοὺς F^b. ^o τοὺς δὲ] τοῦ δὲ T. ^p τοῦτ'—
τάξιν om. E. ^q ἐκείνο A^b. ^r ἐπιπέδου T. ^s ἡλίῳ καὶ τῇ σε-
λήνῃ E.T.

καὶ τῷ σελήνης δύο ^t ᾤετο ἔτι προσθετέας εἶναι σφαίρας, τὰ φαινόμενα εἰ ^v μέλλει τις ἀποδώσειν, ^w τοῖς δὲ λοιποῖς τῶν πλανήτων ἐκάστῳ μίαν. Ἄναγκαῖον δέ, εἰ μέλλουσι συντε-¹² θείσαι πᾶσαι τὰ φαινόμενα ἀποδώσειν, καθ' ἕκαστον τῶν πλανωμένων ἐτέρας σφαίρας ^x μιᾷ ἐλάττονας εἶναι τὰς ἀνελιπτούσας καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ^y ἀποκαθιστάσας τῇ θέσει τὴν πρώτην σφαῖραν αἰεὶ τοῦ ὑποκάτω τεταγμένου ἄστρου· οὕτω γὰρ μόνως ἐνδέχεται τὴν τῶν πλανητῶν φορὰν ἅπαντα ποιεῖσθαι. Ἐπεὶ οὖν ἐν αἷς μὲν αὐτὰ ^z φέρεται σφαίραις αἰ μὲν ¹³ ὀκτὼ αἰ δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν εἰσιν, τούτων δὲ μόνως οὐ δεῖ ^a ἀνελιχθῆναι ἐν αἷς τὸ κατωτάτω τεταγμένον φέρεται, αἰ μὲν τὰς τῶν πρώτων δύο ἀνελίπτουσαι ἕξ ἔσονται, αἰ δὲ τὰς τῶν ὕστερον τεττάρων ἐκκαίδεκα, ὁ ^b δὲ ἀπασῶν ἀριθμὸς τῶν τε φερουσῶν καὶ τῶν ἀνελιπτουσῶν ταύτας πεντήκοντά τε καὶ πέντε. Εἰ δὲ τῇ σελήνῃ τε καὶ τῷ ἡλίῳ μὴ ^c προστιθείη ¹⁴ τις ἂς εἶπομεν κινήσεις, αἰ πᾶσαι σφαῖραι ἔσονται ἑπτὰ τε καὶ τεσσαράκοντα. Τὸ μὲν οὖν πλῆθος τῶν σφαιρῶν ἔστω τοσοῦτον, ὥστε καὶ τὰς οὐσίας καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς ἀκινήτους καὶ τὰς αἰσθητὰς τοσαύτας εὐλογον ὑπολαβεῖν· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον ἀφείσθω τοῖς ἰσχυροτέροις λέγειν. Εἰ δὲ μηδε-¹⁵ μίαν ^d οἶόν τ' ^e εἶναι φορὰν μὴ συντείνουσαν πρὸς ἄστρον φορὰν, ἔτι δὲ πᾶσαν φύσιν καὶ πᾶσαν οὐσίαν ^f ἀπαθῆ καὶ καθ' αὐτὴν τοῦ ἀρίστου τετυχηκυῖαν τέλους εἶναι δεῖ νομίζειν, οὐδεμία ἂν εἴη παρὰ ταύτας ἐτέρα φύσις, ἀλλὰ τοῦτον ἀνάγκη τὸν ἀριθμὸν εἶναι τῶν οὐσιῶν. Εἴτε γὰρ εἰσιν ἕτε-¹⁶ ραι, κινοῖεν ἂν ὡς τέλος οὔσαι φορᾶς. Ἄλλ' εἶναί γε ἄλλας ¹⁶ φορὰς ἀδύνατον παρὰ τὰς εἰρημένας. Τοῦτο δ' εὐλογον ἐκ τῶν ^g φερομένων ὑπολαβεῖν. Εἰ γὰρ πᾶν τὸ φέρον τοῦ φερομένου χάριν πέφυκε καὶ φορὰ πᾶσα φερομένου τινός ἐστιν, οὐδεμία φορὰ αὐτῆς ^h ἂν ἔνεκα εἴη οὐδ' ἄλλης φορᾶς,

^t ἔτι ᾤετο T. ^v μέλλοι E. ^w τοῖς—ἀποδώσειν om. T. ^x μιᾷ] μὴ T. ^y ἀποκαθιστάσας A^b. ^z φέρονται T. ^a ἀνελλιχθῆναι οὐ δεῖ ἐν ᾧ τὸ κάτω φέρεται F^b. ἀναλεχθῆναι T. ^b δὴ E.T. ^c προστεθείη T. ^d οἶόν om. T. ^e εἶναι om. F^b. ^f ἀπαθῆ] ἀγαθὴν ἀπαθῆ T. ^g φαιρομένων T. ^h ἂν om. E.

17 ἀλλὰ τῶν ἀστρων ἕνεκα. Εἰ γὰρ ἔσται φορὰ φορᾶς ἕνεκα, καὶ ἐκείνην ⁱ ἐτέρου δεήσει χάριν εἶναι· ὥστ' ἐπειδὴ οὐχ οἶόν τε εἰς ἀπειρον, τέλος ἔσται πάσης φορᾶς τῶν φερομένων τι θείων σωμάτων κατὰ τὸν οὐρανόν. Ὅτι δὲ εἰς οὐρανός, φανερόν. Εἰ γὰρ πλείους οὐρανοὶ ὥσπερ ἄνθρωποι, ἔσται εἶδει
 18 μία ἢ περὶ ἕκαστον ἀρχή, ἀριθμῶ δέ γε πολλάι. Ἄλλ' ὅσα ἀριθμῶ πολλά, ὕλην ἔχει· εἰς γὰρ λόγος καὶ ὁ αὐτὸς πολλῶν, οἶον ἀνθρώπου, ^k Σωκράτης δὲ εἰς. Τὸ δὲ τί ἦν εἶναι οὐκ ἔχει ὕλην τὸ πρῶτον· ἐντελέχεια γάρ. Ἐν ἄρα καὶ λόγῳ καὶ ἀριθμῶ τὸ πρῶτον κινουῖν ἀκίνητον ὄν· καὶ τὸ κινούμενον ἄρα ἀεὶ καὶ συνεχῶς ^l ἐν μόνον· εἰς ἄρα οὐρανός
 19 μόνος. Παραδέδοται δὲ παρὰ τῶν ἀρχαίων καὶ παμπαλαίων ἐν μύθου σχήματι καταλειμμένα τοῖς ὕστερον ὅτι θεοὶ τέ
 20 εἰσιν οὗτοι καὶ περιέχει τὸ θεῖον τὴν ὅλην φύσιν. Τὰ δὲ λοιπὰ μυθικῶς ἤδη ^m προσήκται πρὸς τὴν πειθῶ τῶν πολλῶν καὶ πρὸς τὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὸ συμφέρον χρῆσιν· ἀνθρωποειδεῖς τε γὰρ τούτους καὶ τῶν ἄλλων ζώων ὁμοίους τισὶ λέγουσι, καὶ τούτοις ἕτερα ἀκόλουθα καὶ παραπλήσια
 21 τοῖς εἰρημένοις. Ὡν εἴ τις χωρίσας αὐτὸ λάβοι μόνον τὸ πρῶτον, ὅτι θεοὺς ᾤοντο τὰς πρώτας οὐσίας εἶναι, θείως ἂν εἰρησθαι νομίσειεν, καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς πολλάκις εὐρημένης εἰς τὸ δυνατόν ἐκάστης καὶ τέχνης καὶ φιλοσοφίας καὶ πάλιν φθειρομένων καὶ ταύτας τὰς δόξας ἐκείνων οἶον λείψανα περισεσῶσθαι μέχρι τοῦ νῦν. Ἡ μὲν οὖν πάτριος δόξα καὶ ἢ παρὰ τῶν πρώτων ἐπὶ τοσοῦτον ἡμῖν φανερὰ μόνον.
 9 Τὰ δὲ περὶ τὸν νοῦν ἔχει τινὰς ἀπορίας· δοκεῖ μὲν γὰρ εἶναι τῶν φαινομένων θειότατον, πῶς δ' ἔχων τοιοῦτος ἂν εἴη, ἔχει τινὰς δυσκολίας. Εἴτε γὰρ ⁿ μηθὲν νοεῖ, τί ἂν εἴη τὸ σεμνόν, ἀλλ' ἔχει ὥσπερ ἂν εἰ ὁ καθεύδων· εἴτε νοεῖ, τούτου δ' ἄλλο κύριον (οὐ γὰρ ἐστὶ τούτο ὃ ἐστὶν αὐτοῦ ἢ οὐσία νόησις, ἀλλὰ δύναμις), οὐκ ἂν ἢ ἀρίστη οὐσία εἴη· διὰ
 2 γὰρ τοῦ νοεῖν τὸ τίμιον αὐτῷ ὑπάρχει. Ἐτι δὲ εἴτε νοῦς ἢ

ⁱ ἐτέρων A^b. ^k γρ. σωκράτης δὲ οὐχ εἰς margo E. ^l ἐν μόνον om. A^b. ^m προσήκται F^b. ⁿ μηδ' ἐννοεῖ A^b.

οὐσία αὐτοῦ εἴτε νόησις ἐστὶ, τί νοεῖ; Ἡ γὰρ αὐτὸς αὐτὸν ἢ ἕτερόν τι. ^ο Καὶ εἰ ἕτερόν τι, ἢ τὸ αὐτὸ αἰεὶ ἢ ἄλλο. Πότερον οὖν διαφέρει τι ἢ οὐθὲν τὸ νοεῖν τὸ καλὸν ἢ τὸ τυχόν; Ἡ καὶ ἄτοπον τὸ διανοεῖσθαι περὶ ἐνίων; Δῆλον τοίνυν ³ ὅτι τὸ θειότατον καὶ τιμιώτατον νοεῖ, καὶ οὐ μεταβάλλει· εἰς χεῖρον ^p γὰρ ἢ μεταβολή, καὶ κίνησις τις ἤδη τὸ ποιούτων. Πρῶτον μὲν οὖν εἰ μὴ νόησις ἐστὶν ἀλλὰ δύναμις, εὐλογον ἐπίπονον εἶναι τὸ συνεχὲς αὐτῷ τῆς νοήσεως. Ἐπειτα δῆλον ὅτι ἄλλο τι ἂν εἴη τὸ τιμιώτερον ἢ ^q ὁ νοῦς, τὸ νοούμενον. Καὶ γὰρ ^r τὸ νοεῖν καὶ ἡ νόησις ὑπάρξει καὶ τὸ χεῖριστον ⁴ νοοῦντι. Ὡστ' ^s εἰ φευκτὸν τοῦτο (καὶ γὰρ μὴ ὁρᾶν εἷα ^t κρείττον ἢ ὁρᾶν), οὐκ ἂν εἴη τὸ ἄριστον ἢ νόησις. Αὐτὸν ἄρα νοεῖ, εἶπερ ἐστὶ τὸ κράτιστον, καὶ ἐστὶν ^v ἡ νόησις νοήσεως νόησις. Φαίνεται δ' αἰεὶ ἄλλου ἢ ἐπιστήμη καὶ ^w ἡ αἴσθησις καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ διάνοια, ^x αὐτῆς δ' ἐν παρέργῳ. ^y Ἐτι εἰ ἄλλο τὸ νοεῖν καὶ τὸ νοεῖσθαι, κατὰ πότερον αὐτῷ ⁵ τὸ εὖ ὑπάρχει; Οὐδὲ γὰρ ταῦτὸ τὸ εἶναι νοήσει καὶ νοουμένῳ. Ἡ ἐπ' ἐνίων ἢ ἐπιστήμη τὸ πρᾶγμα; Ἐπὶ μὲν τῶν ποιητικῶν ἄνευ ὕλης ἢ οὐσία καὶ τὸ τί ἦν εἶναι, ἐπὶ δὲ τῶν θεωρητικῶν ὁ λόγος τὸ πρᾶγμα καὶ ἡ νόησις. Οὐχ ἑτέρου οὖν ὄντος τοῦ νοουμένου καὶ τοῦ νοῦ, ὅσα μὴ ὕλην ἔχει τὸ αὐτὸ ἐσται, καὶ ἡ νόησις τοῦ νοουμένου ^z μία. Ἐτι δὲ λεί- ⁶ πεται ἀπορία, εἰ σύνθετον τὸ νοούμενον· ^a μεταβάλλοι γὰρ ἂν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ ὅλου. Ἡ ἀδιαίρετον πᾶν τὸ μὴ ἔχον ὕλην, ὥσπερ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, ἢ ὁ γε τῶν συνθέτων ἔχει ἐν τινι χρόνῳ· οὐ γὰρ ἔχει τὸ εὖ ἐν τῷδὶ ἢ ἐν τῷδί, ἀλλ' ἐν ὅλῳ τινὶ τὸ ἄριστον, ὃν ἄλλο τι. Οὕτως δ' ἔχει αὐτὴ αὐτῆς ἢ νόησις τὸν ἅπαντα αἰῶνα.

Ἐπισκεπτέον δὲ καὶ ποτέρως ἔχει ἢ τοῦ ^b ὅλου φύσις τὸ ¹⁰ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἄριστον, πότερον ^c κεχωρισμένον τι καὶ αὐτὸ

^ο καὶ—τι om. E. T. ^p γὰρ κίνησις καὶ μεταβολή Ab. ^q ὁ om. T.
^r τὸ post γὰρ om. F^b. ^s εἰ] εἰ ἔστι E, om. T. ^t κρείττονι, omisso ἢ, T.
^v ἡ νόησις κάτω νοήσεως νοήσει. φ. T. ^w ἢ post καὶ om. E.
^x ἑαυτῆς F^b. ^y ἔτι δ' εἰ T. ^z μία om. E. ^a μεταβάλλοι Ab, μετά-βάλλει T. ^b λόγου T. ^c τι κεχωρισμένον T.

καθ' αὐτό, ἢ τὴν τάξιν, ἢ ἀμφοτέρως ὡσπερ στρατεύμα.
² Καὶ γὰρ ἐν τῇ τάξει τὸ εὖ καὶ ὁ στρατηγός, καὶ μᾶλλον
^d οὗτος· οὐ γὰρ οὗτος διὰ τὴν τάξιν ἀλλ' ἐκείνη διὰ ^e τοῦτόν
 ἐστίν. Πάντα δὲ συντέτακταί πως, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως, καὶ
 πλωτὰ καὶ πτηνὰ καὶ φυτὰ· ^f καὶ οὐχ οὕτως ἔχει ὥστε μὴ
³ εἶναι θατέρω πρὸς θάτερον μηθέν, ἀλλ' ἐστὶ τι. Πρὸς μὲν
 γὰρ ἐν ἅπαντα συντέτακται, ἀλλ' ὡσπερ ἐν οἰκίᾳ τοῖς ἐλευ-
 θέροις ἠκιστα ἔξεστιν ^g ὅ τι ἔτυχε ποιεῖν, ἀλλὰ πάντα ἢ τὰ
 πλείστα τέτακται, τοῖς δὲ ἀνδραπόδοις καὶ τοῖς θηρίοις μι-
 κρόν τὸ εἰς τὸ κοινόν, τὸ δὲ πολὺ ὅ τι ἔτυχεν· τοιαύτη γὰρ
⁴ ἐκάστου ἀρχὴ αὐτῶν ἢ φύσις ἐστίν. Λέγω δ' οἶον εἶς γε τὸ
 διακριθῆναι ἀνάγκη ἅπασιν ἐλθεῖν, καὶ ἄλλα οὕτως ἐστὶν ὧν
 κοινωνεῖ ἅπαντα εἰς τὸ ὅλον. ^h Ὅσα δὲ ἀδύνατα ^h συμβαίνει
 ἢ ἄτοπα τοῖς ἄλλως λέγουσι, καὶ ⁱ ποῖα οἱ χαριεστέρως λέ-
 γοντες, καὶ ἐπὶ ποίων ἐλάχισται ἀπορίαι, δεῖ μὴ λανθάνειν.
⁵ Πάντες γὰρ ἐξ ἐναντίων ποιοῦσι πάντα. Οὔτε ^k δὲ τὸ πάντα
 οὔτε τὸ ἐξ ἐναντίων ὀρθῶς, οὔτ' ἐν ὅσοις τὰ ἐναντία ὑπάρχει,
 πῶς ἐκ τῶν ἐναντίων ἐσται, οὐ λέγουσιν· ἀπαθῆ γὰρ τὰ ἐναν-
 τία ὑπ' ἀλλήλων. Ἡμῖν δὲ λύεται τοῦτο εὐλόγως τῷ τρί-
 τον τι εἶναι. Οἱ δὲ τὸ ἕτερον τῶν ἐναντίων ὕλην ποιοῦσιν,
⁶ ὡσπερ οἱ τὸ ἄμισον τῷ ἴσῳ ἢ τῷ ἐνὶ τὰ πολλά. Λύεται δὲ
 καὶ τοῦτο τὸν αὐτὸν τρόπον· ἢ γὰρ ὕλη ἢ μία οὐθενὶ ἐναν-
 τίον. ^l Ἐτι ἅπαντα τοῦ φαύλου μεθέξει ἔξω τοῦ ἐνός· τὸ
 γὰρ κακὸν αὐτὸ θάτερον τῶν στοιχείων. Οἱ δ' ἄλλοι οὐδ'
 ἀρχὰς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν· καίτοι ἐν ἅπασι μάλιστα
 τὸ ἀγαθὸν ἀρχή. Οἱ δὲ τοῦτο μὲν ὀρθῶς ὅτι ἀρχήν, ¹ ἀλλὰ
 πῶς τὸ ἀγαθὸν ἀρχὴ οὐ λέγουσιν, πότερον ὡς τέλος ἢ ὡς
⁷ κινήσαν ἢ ὡς εἶδος. ¹ Ἀτόπως δὲ καὶ ¹ Ἐμπεδοκλῆς· τὴν γὰρ
 φιλίαν ποιεῖ τὸ ἀγαθόν. Αὕτη δ' ἀρχὴ καὶ ὡς κινουσα
 (συνάγει γάρ) καὶ ὡς ὕλη· μόριον γὰρ τοῦ μίγματος. Εἰ
 δὴ καὶ τῷ αὐτῷ συμβέβηκεν ὡς ὕλη καὶ ^m ἀρχῆ εἶναι καὶ ὡς

^d οὗτος· οὐ] αὐτός· οὐ T. ^e τοῦτ' ἦν ἐστίν T. ^f καὶ οὐχ οὕτως]
 οὔτε T. ^g ὅ τι ἔτυχε] ὅτιοῦν E. ^h ἢ ἄτοπα συμβαίνει F^b. ⁱ ποῖα ἢ
 χάρις ἐτέρως λέγοντες T. ^k δὴ T. ^l ἀλλὰ—ἀρχὴ om. T. ^m ἀρχῆ E.A^b.

κινουῦντι, ἀλλὰ ^η τό γ' εἶναι οὐ ταυτό. ^ο Κατὰ πρότερον οὖν φιλία; ^ι Ατοπον δὲ καὶ τὸ ἄφθαρτον εἶναι τὸ νεῖκος· τοῦτο δ' ἐστὶν αὐτὸ ἢ τοῦ κακοῦ φύσις. ^κ Ἀναξάγορας δὲ ὡς κινουῦν ^δ τὸ ἀγαθὸν ἀρχήν· ὁ γὰρ νοῦς κινεῖ, ἀλλὰ κινεῖ ἕνεκά τινος, ὥστε ἕτερον. Πλήν ὡς ἡμεῖς λέγομεν· ἢ γὰρ ἰατρικὴ ἐστὶ πῶς ^ρ ἢ ὑγίεια. ^σ Ατοπον δὲ καὶ τὸ ἐναντίον μὴ ποιῆσαι τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ νῷ. Πάντες δ' οἱ τὰναντία λέγοντες οὐ χρῶνται τοῖς ἐναντίοις, ἐὰν μὴ ^ρ ῥυθμίση τις. Καὶ διὰ τί τὰ μὲν ^θ φθαρτὰ τὰ δ' ἄφθαρτα, οὐδεὶς λέγει· ^ι πάντα γὰρ τὰ ὄντα ποιούσιν ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν. ^κ Ἐτι οἱ μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ποιούσι τὰ ὄντα· οἱ δ' ἵνα μὴ τοῦτο ἀναγκασθῶσιν, ἐν πάντα ποιούσιν. ^λ Ἐτι διὰ τί αἰεὶ ἔσται γένεσις καὶ τί αἴτιον γένεσεως, οὐδεὶς λέγει. Καὶ τοῖς δύο ἀρχὰς ποιούσιν ἄλλην ^ο ^ς ἀνάγκη ἀρχὴν κυριωτέραν εἶναι, καὶ τοῖς τὰ εἶδη, ὅτι ἄλλη ἀρχὴ κυριωτέρα· διὰ τί γὰρ ^τ μετέσχευεν ἢ μετέχει; Καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνάγκη τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ τιμιωτάτῃ ἐπιστήμῃ εἶναι τι ἐναντίον, ἡμῖν δ' οὐ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐναντίον τῷ πρώτῳ οὐθέν. Πάντα γὰρ τὰ ἐναντία ὕλην ἔχει καὶ δυνάμει ταυτά ^{ιι} ἐστὶν, ^υ ἢ δὲ ἐναντία ἄγνοια εἰς τὸ ἐναντίον· τῷ δὲ πρώτῳ ἐναντίον οὐθέν. ^ω Ἐἴτε μὴ ἔσται παρὰ τὰ αἰσθητὰ ἄλλα, οὐκ ἔσται ἀρχὴ καὶ τάξις καὶ γένεσις καὶ τὰ οὐράνια, ἀλλ' αἰεὶ τῆς ἀρχῆς ἀρχή, ὥσπερ τοῖς θεολόγοις καὶ τοῖς φυσικοῖς πᾶσιν. Εἰ δ' ἔσται τὰ εἶδη ^κ ἢ ἀριθμοί, οὐδενὸς αἴτια· εἰ ^{ιι} δὲ μή, ^υ οὔτι κινήσεώς γε. ^λ Ἐτι πῶς ἔσται ἐξ ἀμεγεθῶν μέγεθος καὶ συνεχές; ^ο γὰρ ἀριθμὸς οὐ ποιήσει συνεχές, οὔτε ὡς κινουῦν οὔτε ὡς εἶδος. ^κ Ἀλλὰ μὴν οὐθέν γ' ἔσται τῶν ἐναντίων ὅπερ καὶ ποιητικὸν καὶ κινητικόν· ἐνδέχοιτο γὰρ ^ζ ἂν μὴ εἶναι. ^ι Ἀλλὰ μὴν ὕστερόν γε τὸ ποιεῖν δυνάμεως. Οὐκ ^{ιι} ἄρα αἰδία τὰ ὄντα. ^κ Ἀλλ' ἐστὶν ἀναιρετέον ἄρα τούτων τι. Τοῦτο δ' εἴρηται ^α ὡς. ^λ Ἐτι τίνι οἱ ἀριθμοὶ ἐν ἢ ἢ ψυχῇ καὶ τὸ σῶμα καὶ ὅλως τὸ εἶδος καὶ τὸ πρᾶγμα, οὐθέν λέγει

^η τό] τῷ Τ. ^ο κατὰ] καὶ Τ. ^ρ ἢ post πῶς om. Τ. ^ρ ῥαθυμῆση Τ.
^ι πάντες Ε. ^ς ἀρχὴν ἀνάγκη Τ. ^τ μετίσχει Ε.Τ. ^υ ἢ] εἰ Τ. ^ω εἴτε]
ἐν εἰ F^b. ^κ ἢ om. Τ. ^υ οὔτε Ab. ^ζ ἂν om. Ε. ^α ὡς] οὕτως Τ.

οὐθείς· οὐδ' ἐνδέχεται εἰπεῖν, εἰ μὴ ὡς ἡμεῖς εἶπη, ὡς τὸ κι-
 14 νουὺν ποιεῖ. Οἱ δὲ λέγοντες τὸν ἀριθμὸν πρῶτον τὸν μαθη-
 ματικὸν καὶ οὕτως ἀεὶ ἄλλην ἐχομένην οὐσίαν καὶ ἀρχὰς ἐκά-
 στης ἄλλας, ἐπεισοδιώδη τὴν τοῦ παντὸς οὐσίαν ποιοῦσιν
 (οὐθὲν γὰρ ἢ ἑτέρα τῇ ἑτέρα συμβάλλεται οὔσα ἢ μὴ οὔσα)
 καὶ ἀρχὰς πολλὰς· τὰ δὲ ὄντα οὐ βούλεται πολιτεῦσθαι
 κακῶς.

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ^b ἔστω.

M.

Περὶ μὲν ^c οὖν τῆς τῶν αἰσθητῶν οὐσίας εἴρηται τίς ἐστίν,
 ἐν μὲν τῇ μεθόδῳ τῇ τῶν φυσικῶν περὶ τῆς ὕλης, ὕστερον δὲ
 2 περὶ τῆς κατ' ἐνέργειαν. Ἐπεὶ δ' ἡ σκέψις ἐστὶ πότερον
 ἐστὶ τις παρὰ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ἀκίνητος καὶ αἰδῖος ἢ οὐκ
 ἐστὶ, καὶ εἴ ἐστὶ τίς ἐστίν, πρῶτον τὰ παρὰ τῶν ἄλλων λε-
 γόμενα θεωρητέον, ὅπως εἴτε τι μὴ καλῶς λέγουσι, μὴ τοῖς
 αὐτοῖς ἔνοχοι ὦμεν, καὶ εἴ ^d τι δόγμα κοινὸν ἡμῖν κἀκείνοις,
 τοῦτ' ἰδίᾳ μὴ καθ' ἡμῶν ^e δυσχεραίνωμεν· ἀγαπητὸν γὰρ εἴ
 3 τις τὰ μὲν κάλλιον λέγοι τὰ δὲ μὴ χεῖρον. Δύο δ' εἰσὶ
 δόξαι περὶ τούτων· τὰ τε γὰρ μαθηματικά φασιν ^f οὐσίας
 εἶναί τινες, οἷον ἀριθμοὺς καὶ γραμμάς καὶ τὰ συγγενῆ τού-
 4 τοις, καὶ πάλιν τὰς ιδέας. Ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν δύο ^g ταῦτα γένη
 ποιοῦσι, τὰς τε ιδέας καὶ τοὺς μαθηματικοὺς ἀριθμοὺς, οἱ δὲ
 μίαν φύσιν ἀμφοτέρων, ἕτεροι δὲ τινες τὰς μαθηματικὰς μό-
 νον οὐσίας εἶναί φασιν, σκεπτέον πρῶτον μὲν περὶ τῶν μαθη-
 ματικῶν, μηδεμίαν προστιθέντας φύσιν ἄλλην αὐτοῖς, οἷον
 πότερον ιδέαι τυγχάνουσιν οὔσαι ἢ οὔ, καὶ πότερον ἀρχαὶ
 καὶ οὐσίαι τῶν ὄντων ἢ οὔ, ἀλλ' ὡς περὶ μαθηματικῶν μόνον
 εἴτ' εἰσὶν εἴτε μὴ εἰσὶ, καὶ εἴ εἰσὶ πῶς εἰσὶν, ἔπειτα ^h μετὰ
 ταῦτα χωρὶς περὶ τῶν ιδεῶν αὐτῶν ἀπλῶς καὶ ὅσον νόμου
 5 λόγων. Ἐτι δὲ πρὸς ἐκείνην δεῖ τὴν σκέψιν ἀπαντᾶν τὸν

^b ἔστω add. E. et margo T. ^c οὖν om. T. ^d τε A^b. ^e δυσχε-
 ραίνωμεν F^b. ^f οὐσίαν T. ^g γένη ταῦτα A^b. ^h μετὰ om. T.

πλείω λόγον, ὅταν ἐπισκοπῶμεν εἰ αἰ οὐσίαι καὶ αἰ ἀρχαὶ
¹ τῶν ὄντων ἀριθμοὶ καὶ ἰδέαι εἰσὶν· μετὰ γὰρ τὰς ἰδέας αὕτη
 λείπεται τρίτη σκέψις. Ἄνάγκη δ', εἴπερ ἔστι τὰ μαθη-6
 ματικά, ἢ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς εἶναι αὐτά, καθάπερ λέγουσί
 τινες, ἢ κεχωρισμένα τῶν αἰσθητῶν (λέγουσι δὲ καὶ οὕτω
 τινές)· ἢ εἰ μηδετέρως, ἢ οὐκ εἰσὶν ἢ ἄλλον τρόπον εἰσὶν.
 Ὡσθ' ἢ ἀμφισβήτησις ἡμῖν ἔσται οὐ περὶ τοῦ εἶναι ἀλλὰ
 περὶ τοῦ τρόπου.

Ἦτι μὲν ^k τοίνυν ἔν γε τοῖς αἰσθητοῖς ἀδύνατον εἶναι καὶ 2
 ἅμα πλασματίας ὁ λόγος, εἴρηται μὲν καὶ ἐν τοῖς ¹ διαπορή-
 μασιν ὅτι δύο ^m ἅμα στερεὰ εἶναι ἀδύνατον, ἔτι δὲ καὶ ὅτι
 τοῦ ⁿ αὐτοῦ λόγου καὶ τὰς ἄλλας δυνάμεις καὶ φύσεις ἐν τοῖς
 αἰσθητοῖς εἶναι καὶ μηδεμίαν κεχωρισμένην. Ταῦτα μὲν οὖν
 εἴρηται πρότερον. Ἄλλὰ πρὸς τούτοις φανερόν ὅτι ἀδύ-2
 νατον διαιρεθῆναι ὁτιοῦν σῶμα. Κατ' ἐπίπεδον γὰρ διαι-
 ρεθήσεται, καὶ τοῦτο κατὰ γραμμὴν, καὶ αὕτη κατὰ στι-
 γμὴν, ὥστ' εἰ τὴν στιγμὴν διελεῖν ἀδύνατον, καὶ τὴν γραμ-
 μὴν, εἰ δὲ ταύτην, καὶ τὰλλα. Τί οὖν διαφέρει ἢ ταύτας 3
 εἶναι τοιαύτας φύσεις, ἢ αὐτὰς μὲν μή, εἶναι δ' ἐν αὐταῖς τοι-
 αύτας φύσεις; Τὸ αὐτὸ γὰρ συμβήσεται· διαιρουμένων γὰρ
 τῶν αἰσθητῶν διαιρεθήσονται, ἢ οὐδὲ αἰ αἰσθηταί. Ἄλλὰ
 μὴν οὐδὲ ^o κεχωρισμένας γ' εἶναι φύσεις τοιαύτας δυνατόν.
 Εἰ γὰρ ἔσται στερεὰ παρὰ τὰ αἰσθητὰ κεχωρισμένα τούτων 4
 ἕτερα καὶ πρότερα τῶν αἰσθητῶν, δῆλον ὅτι καὶ παρὰ τὰ
 ἐπίπεδα ἕτερα ἀναγκαῖον εἶναι ἐπίπεδα κεχωρισμένα καὶ στι-
 γμὰς καὶ γραμμὰς· τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου. Εἰ δὲ ταῦτα,
 πάλιν παρὰ ^p τὰ τοῦ στερεοῦ τοῦ μαθηματικοῦ ἐπίπεδα καὶ
 γραμμὰς καὶ στιγμὰς ἕτερα κεχωρισμένα. Πρότερα γὰρ 5
 τῶν συγκειμένων ἐστὶ τὰ ἀσύνθετα· καὶ εἴπερ τῶν αἰσθητῶν
 πρότερα σώματα ^q μὴ αἰσθητά, τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ τῶν ἐπι-
 πέδων τῶν ἐν τοῖς ἀκινήτοις στερεοῖς τὰ αὐτὰ καθ' αὐτά.

¹ τῶν ὄντων] τούτων T. ^k τοίνυν] οὖν F^b. ¹ ἀπορήμασιν F^b. ^m ἅμα
 ante δύο A^b, post στερεὰ G^b. I^b. ⁿ αὐτοῦ om. A^b. ^o κεχωρισμένως
 γ' εἶναι τοιαύτας φύσεις T. ^p τὰ om. T. ^q μὴ] τὰ μὴ E.

Ἔστω ἕτερα ταῦτα ἐπίπεδα καὶ γραμμαὶ τῶν ἅμα τοῖς στερεοῖς τοῖς κεχωρισμένοις· τὰ μὲν γὰρ ἅμα τοῖς μαθηματικοῖς 6 στερεοῖς, τὰ δὲ πρότερα τῶν μαθηματικῶν στερεῶν. Πάλιν τοίνυν τούτων τῶν ἐπιπέδων ἔσονται γραμμαί, ὧν πρότερον δεήσει ἐτέρας γραμμάς καὶ στιγμάς εἶναι διὰ τὸν αὐτὸν λόγον· καὶ τούτων ἐν ταῖς προτέραις γραμμαῖς ἐτέρας προ- 7 γτέρας ἰστιγμάς, ὧν οὐκέτι πρότεραι ἕτεραι. Ἄτοπός τε δὴ γίγνεται ἡ σώρευσις· συμβαίνει γὰρ στερεὰ μὲν μοναχὰ παρὰ τὰ αἰσθητά, ἰ ἐπίπεδα δὲ τριπλὰ παρὰ τὰ αἰσθητά, 8 τὰ τε παρὰ τὰ αἰσθητά καὶ ἰ τὰ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς στερεοῖς καὶ παρὰ τὰ ἐν τούτοις, γραμμαὶ δὲ τετραξαί, στιγμαὶ 8 δὲ πενταξαί. Ἔστω περὶ ποῖα αἱ ἐπιστήμαι ἔσονται αἱ μαθηματικαὶ τούτων; Οὐ γὰρ δὴ περὶ τὰ ἐν τῷ στερεῷ τῷ ἀκινήτῳ ἐπίπεδα καὶ γραμμάς καὶ στιγμάς· αἰ γὰρ περὶ τὰ πρότερα ἢ ἐπιστήμη. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τῶν ἀριθμῶν· ἰ παρ' ἐκάστας γὰρ ἰ τὰς στιγμάς ἕτεραι ἔσονται μονάδες, καὶ παρ' ἕκαστα τὰ ὄντα αἰσθητά, εἶτα τὰ νοητά, 9 ὥστ' ἔσται γένη ἰ ἀπειρα τῶν μαθηματικῶν ἀριθμῶν. Ἔτι ἀπερ καὶ ἐν τοῖς ἰ ἀπορήμασιν ἐπήλθομεν, πῶς ἐνδέχεται λύειν; Περὶ ἰ γὰρ ἡ ἀστρολογία ἐστίν, ὁμοίως ἐστὶ ἰ παρὰ τὰ αἰσθητά, καὶ περὶ ἰ ἡ γεωμετρία· εἶναι δ' οὐρανὸν καὶ τὰ μόρια αὐτοῦ πῶς δυνατόν, ἢ ἄλλο ὅτιοῦν ἔχον κίνησιν; Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ὀπτικά καὶ τὰ ἀρμονικά· ἔσται γὰρ φωνή 10 τε καὶ ὄψις παρὰ τὰ αἰσθητά καὶ τὰ καθ' ἕκαστα. Ἔστω δὴλον ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι αἰσθήσεις καὶ τὰ ἄλλα αἰσθητά· τί γὰρ μᾶλλον τάδε ἢ τάδε; Εἰ δὲ ταῦτα, καὶ ζῶα ἔσονται, εἴπερ καὶ αἰσθήσεις. Ἔτι γράφεται ἕνια καθόλου ὑπὸ τῶν 11 μαθηματικῶν ἰ παρὰ ταύτας τὰς οὐσίας. Ἔσται οὖν καὶ ἰ αὕτη τις ἄλλη οὐσία μεταξὺ κεχωρισμένη τῶν ἰ εἰδῶν καὶ τῶν μεταξὺ, ἰ ἢ οὔτε ἀριθμὸς ἐστὶν οὔτε ἰ στιγμαὶ οὔτε μέ-

ἰ στιγμάς] γραμμάς A^b. ἰ ἐπίπεδα—αἰσθητά om. E. ἰ τὰ post καὶ om. T.A^b. ἰ παρ'] καὶ παρ' T. ἰ τὰς] ἐν F^b. ἰ ἀπειρα om. E.T.A^b.G^b.I^b. ἰ διαπορήμασιν F^b. ἰ περὶ G^b.I^b. ἰ παρὰ πάντας τὰς αἰτίας G^b. ἰ ἄλλη τις αὕτη T.G^b.I^b. ἰ εἰδῶν G^b. ἰ ἢ A^b. ἰ στιγμαὶ G^b.I^b.

γεθος οὔτε χρόνος. Εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ^f δῆλον ὅτι κα-
 κείνα ἀδύνατον ^g εἶναι κεχωρισμένα τῶν αἰσθητῶν. ^h Ὀλως ¹²
^h δὲ τούναντίον συμβαίνει καὶ τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ εἰωθότος
 ὑπολαμβάνεσθαι, εἴ τις θήσει οὕτως εἶναι τὰ μαθηματικὰ ὡς
 κεχωρισμένας τινὰς φύσεις. Ἀνάγκη γὰρ διὰ τὸ μὲν ⁱ οὕτως
 εἶναι αὐτὰς προτέρας εἶναι τῶν αἰσθητῶν μεγεθῶν, κατὰ ^k τὸ
 ἀληθὲς δὲ ὑτέρας· τὸ γὰρ ἀτελὲς ^l μέγεθος γενέσει μὲν πρό-
 τερόν ἐστι, ^m τῇ οὐσίᾳ δ' ὕστερον, οἷον ἄψυχον ἐμψύχου.
ⁿ Ἐτι τίνι καὶ πότ' ἔσται ^o ἐν τὰ μαθηματικὰ μεγέθη; Τὰ ¹³
 μὲν γὰρ ἐνταῦθα ψυχῇ ἢ μέρει ψυχῆς ἢ ἄλλῳ τινὶ εὐλόγῳ·
 εἰ δὲ μή, πολλά, καὶ διαλύεται. Ἐκείνοις δὲ ^p διαιρετοῖς καὶ
 ποσοῖς οὖσι τί αἴτιον τοῦ ἐν εἶναι καὶ ^q συμμένειν; Ἐτι αἰ
 γενέσεις δηλοῦσιν. Πρῶτον μὲν γὰρ ἐπὶ μῆκος γίγνεται, ¹⁴
 εἶτα ἐπὶ πλάτος, τελευταῖον δ' ^r εἰς βάθος, καὶ τέλος ἔσχεν.
 Εἰ οὖν τὸ τῇ γενέσει ὕστερον τῇ οὐσίᾳ πρότερον, τὸ σῶμα
 πρότερον ἂν εἴη ἐπιπέδου καὶ μήκους, καὶ ταύτη καὶ τέλειον
 καὶ ὄλον μᾶλλον, ^s ὅτι ἐμψυχον γίγνεται· γραμμὴ δὲ ἐμ-
 ψυχος ἢ ἐπίπεδον πῶς ἂν εἴη; ^t Ὑπὲρ γὰρ τὰς αἰσθήσεις
 τὰς ἡμετέρας ἂν ^v εἴη τὸ ἀξίωμα. Ἐτι τὸ μὲν σῶμα οὐσία ¹⁵
 τίς ἤδη γὰρ ^w ἔχει πῶς τὸ τέλειον· αἰ δὲ γραμμαὶ πῶς οὐσίαι;
 Οὔτε γὰρ ὡς εἶδος καὶ μορφή τις, οἷον εἰ ἄρα ἡ ψυχὴ τοι-
 οὔτον, ^x οὔτε ὡς ἡ ὕλη, οἷον τὸ σῶμα· οὐθὲν γὰρ ἐκ γραμ-
 μῶν οὐδ' ἐπιπέδων ^y οὐδὲ στιγμῶν φαίνεται συνίστασθαι δυ-
 νάμενον. Εἰ δ' ^z ἦν οὐσία τις ὑλική, τοῦτ' ἂν ἐφαίνετο ^a δυ- ¹⁶
 νάμενα πάσχειν. Τῷ μὲν οὖν λόγῳ ἔστω πρότερα. ^b Ἀλλ'
 οὐ πάντα ὅσα τῷ λόγῳ πρότερα, καὶ ^c τῇ οὐσίᾳ πρότερα.
 Τῇ μὲν γὰρ οὐσία πρότερα ὅσα χωριζόμενα τῷ εἶναι ὑπερ-
 βάλλει, τῷ λόγῳ δὲ ὅσων οἱ λόγοι ἐκ τῶν λόγων· ταῦτα

^f δῆλον om. G^b. ^g κεχωρισμένα εἶναι G^b.I^b. ^h δὴ T. ⁱ εἶναι
 οὕτως T. ^k δὲ τὸ ἀληθὲς G^b.I^b. ^l μέγεθος τῇ γενέσει G^b.I^b. ^m τῇ δ'
 οὐσία G^b.I^b. ⁿ ἔτι ἐν τίνι E. ^o ἐν om. T. ^p διαιρετικοῖς G^b. ^q συμ-
 βαίνειν T. ^r εἰς] εἰ G^b. ^s ὅτι] καὶ ὅτι G^b.I^b. ^t ὑπὸ G^b.I^b. ^v εἴη
 om. T. ^w ἔχει om. A^b. ^x οὔτε ὡς] ὥστε T. ^y οὐδὲ ἐκ στιγμῶν G^b.I^b.
^z ἦν] ἐν G^b. ^a δυνάμενον G^b.I^b, om. F^b. ^b ἀλλ'—πρότερα om. T.
^c τῇ οὐσίᾳ πρότερον G^b.

17 ^d δὲ οὐχ ἅμα ὑπάρχει. Εἰ γὰρ μὴ ἔστι τὰ πάθη παρὰ τὰς οὐσίας, οἷον κινούμενον ^e τι ^f ἢ λευκόν, τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου τὸ λευκὸν πρότερον κατὰ τὸν λόγον, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν· οὐ γὰρ ^g ἐνδέχεται εἶναι κεχωρισμένον, ἀλλ' αἰεὶ ἅμα τῷ συνόλω ἐστίν· σύνολον δὲ λέγω τὸν ἄνθρωπον ^h τὸν λευ-
 18 κόν. Ὡστε φανερόν ὅτι οὔτε ⁱ τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως πρότερον οὔτε τὸ ἐκ ^k προσθέσεως ὕστερον· ἐκ προσθέσεως γὰρ τῷ λευκῷ ὁ λευκὸς ἄνθρωπος λέγεται. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε οὐσίαι μᾶλλον τῶν σωμάτων εἰσίν, οὔτε πρότερα τῷ εἶναι τῶν αἰσθητῶν, ἀλλὰ τῷ λόγῳ ^l μόνον, οὔτε κεχωρισμένα που εἶναι
 19 δυνατόν, εἴρηται ἰκανῶς. Ἐπεὶ δ' ^m οὐδ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ⁿ ἐνδέχεται αὐτὰ εἶναι, φανερόν ὅτι ἢ ὅλως οὐκ ἔστιν ἢ τρόπον τινὰ ἔστι καὶ διὰ τοῦτο οὐχ ἀπλῶς ἐστίν· πολλαχῶς
 3 γὰρ τὸ εἶναι λέγομεν. Ὡσπερ γὰρ καὶ ^o τὰ καθόλου ἐν τοῖς μαθήμασιν οὐ ^p περὶ κεχωρισμένων ἐστὶ ^q παρὰ τὰ μεγέθη καὶ τοὺς ἀριθμούς, ἀλλὰ περὶ τούτων μὲν, οὐχ ἢ δὲ τοιαῦτα οἷα ἔχειν μέγεθος ἢ εἶναι διαιρετά, δῆλον ὅτι ἐνδέχεται καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν μεγεθῶν εἶναι καὶ λόγους καὶ
 2 ἀποδείξεις, μὴ ἢ δὲ αἰσθητά, ἀλλ' ἢ ^r τοιαδί. Ὡσπερ γὰρ καὶ ἢ κινούμενα μόνον πολλοὶ λόγοι εἰσὶ, χωρὶς τοῦ τί ἕκαστόν ἐστι τῶν τοιούτων καὶ τῶν συμβεβηκότων αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνάγκη διὰ ταῦτα ἢ κεχωρισμένον τι εἶναι κινούμενον τῶν αἰσθητῶν ἢ ἐν τούτοις τινὰ φύσιν εἶναι ἀφωρισμένην, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν κινουμένων ἔσονται λόγοι καὶ ἐπιστήμαι, ^s οὐχ ἢ κινούμενα δὲ ἀλλ' ἢ σώματα μόνον, καὶ πάλιν ἢ ἐπίπεδα μόνον καὶ ἢ μήκη μόνον, καὶ ἢ διαιρετά ^t καὶ ἢ ἀδιαίρετα
 3 ἔχοντα ^v δὲ θέσιν, καὶ ἢ ἀδιαίρετα μόνον. Ὡστ' ἐπεὶ ἀπλῶς λέγειν ἀληθές μὴ μόνον τὰ χωριστὰ εἶναι ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ χωριστά, ^w οἷον κινούμενα εἶναι, καὶ τὰ μαθηματικὰ ὅτι ἔστιν

^d δὲ] γὰρ T. ^e τι] τε G^b. ^f ἢ om. T. ^g ἐνδέχεται] ἐν T. ^h τὸν λευκόν] καὶ τὸ λευκόν F^b. ⁱ τὸ om. A^b. ^k προσθέσεως A^b.F^b.G^b. ^l μόνον T, μόνω I^b. ^m οὐδὲν τοῖς A^b. ⁿ ἐνδέχεται T. ^o τὰ] τὸ F^b. ^p περὶ] παρὰ F^b. ^q παρὰ I^b: ceteri περι. ^r τοιαδέε G^b. ^s οὐχὶ κινούμενα G^b. ^t καὶ ἢ ἀδιαίρετα om. G^b. ^v δὲ om. T.A^b. ^w οἷον τὰ κινούμενα G^b.I^b.

ἀπλῶς ἀληθές εἰπεῖν, καὶ τοιαῦτά γε οἷα λέγουσιν. Καὶ⁴
ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας ἐπιστήμας ἀπλῶς ἀληθές εἰπεῖν^x τού-
του εἶναι, οὐχὶ τοῦ συμβεβηκότος, οἷον ὅτι λευκοῦ εἰ^y τὸ
ὑγιεινὸν λευκόν, ἢ δ' ἔστιν^z ὑγιεινόν, ^a ἀλλ' ἐκείνου^b οὐ ἔστιν
ἐκάστη, εἰ ὑγιεινὸν ὑγιεινοῦ, εἰ δ' ἢ ἄνθρωπος ἀνθρώπου, οὕτω
καὶ τὴν γεωμετρίαν· οὐκ εἰ συμβέβηκεν αἰσθητὰ εἶναι ὧν ἔστι,
μή ἐστι δ' ^c ἢ ^d αἰσθητά, οὐ τῶν αἰσθητῶν ἔσονται αἱ μαθη-
ματικαὶ ἐπιστήμαι, οὐ μέντοι οὐδὲ παρὰ ταῦτα ἄλλων κεχω-
ρισμένων. Πολλὰ δὲ συμβέβηκε καθ' αὐτὰ τοῖς πράγμασιν⁵
^e ἢ ἕκαστον ὑπάρχει τῶν τοιούτων, ἐπεὶ καὶ ἢ θῆλυ τὸ ζῶον
^f καὶ ἢ ἄρρεν, ἴδια πάθη ἔστιν, καίτοι οὐκ ἔστι τι θῆλυ οὐδ'
ἄρρεν ^ε κεχωρισμένον τῶν ζῶων· ὥστε καὶ ἢ ^h μήκη μόνον
καὶ ἢ ἐπίπεδα. Καὶ ὅσῳ δὴ ἂν περὶ προτέρωνⁱ τῷ λόγῳ⁶
καὶ ἀπλουστέρων, τοσοῦτῳ μᾶλλον ἔχει τὰ κριβές· τοῦτο δὲ
τὸ ἀπλοῦν ἔστιν. Ὡστε ἄνευ^k τε μεγέθους^l μᾶλλον ἢ μετὰ
μεγέθους, καὶ μάλιστα ἄνευ κινήσεως. Ἐὰν δὲ κίνησιν, μά-
λιστα τὴν πρώτην· ἀπλουστάτη γάρ, καὶ ταύτης ἢ ^m ὁμαλή.
Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ ἀρμονικῆς καὶ ὀπτικῆς· οὐδετέρα⁷
γὰρ ⁿ ἢ ὄψις ἢ ἢ φωνὴ θεωρεῖ, ἀλλ' ἢ γραμμαὶ καὶ ἀριθμοί·
οἰκεία μέντοι ταῦτα πάθη ἐκείνων. Καὶ ἢ μηχανικῆ^o δὲ ὡς-
αύτως. Ὡστ' εἴ τις θέμενος κεχωρισμένα τῶν συμβεβηκότων⁸
σκοπεῖ τι περὶ τούτων ἢ τοιαῦτα, οὐθεν διὰ τοῦτο ψεῦδος
ψεύσεται, ὥσπερ οὐδ' ὅταν ἐν τῇ γῆ γράφη καὶ τὴν ποδιαίαν
φῆ μὴ ποδιαίαν· οὐ γὰρ ἐν ταῖς προτάσεσι τὸ ψεῦδος. Ἀρι-
στα δ' ἂν οὕτω^p θεωρηθεῖ ἕκαστον, εἴ τις τὸ μὴ κεχωρισμέ-
νον θεῖη χωρίσας, ὅπερ ὁ ἀριθμητικὸς ποιεῖ καὶ ὁ γεωμέτρης.
Ἐν μὲν γὰρ καὶ ἀδιαίρετον ὁ ἄνθρωπος ἢ ἄνθρωπος· ^q ὁ δ' ⁹
ἔθετο ἐν ἀδιαίρετον, εἴτ' ἐθεώρησεν εἴ τι τῷ ἀνθρώπῳ συμ-

^x τοῦτο Γ. ^y ὑγιεινὸν τὸ E.T.A^b.G^b.I^b. ^z ὑγιεινοῦ F^b. ^a ἀλλ'—
ὑγιεινὸν om. T. ^b ἢ ἔστιν ἐκάστου ὑγιεινὸν ὑγ. E.A^b.G^b.I^b. ^c ἢ om.
F^b. ^d αἰσθητά] ἔστι τὰ G^b. ^e ἢ ἕκαστον G^b. ^f καὶ ἢ] ἢ G^b. ^ε κεχω-
ρισμένων T.A^b. ^h μήκη μόνον] μὴ κείμενον Γ, μὴ κινούμενον F^b. ⁱ τῶν
λόγων G^b. ^k τε] τοῦ A^b. ^l μᾶλλον om. G^b.I^b. ^m ὁμαλῆς E.G^b.
ⁿ ἢ ὄψις ἢ ἢ φωνὴ θεωρεῖ ἀλλ' αἱ γραμμαὶ G^b. ^o δὲ om. G^b.I^b. ^p θεω-
ρήσει ἢ ἕκαστον Γ. ^q ὁ δὲ διέθετο ἐν ἀδ. εἴτι θεωρήσει Γ.

βέβηκεν ἢ ἀδιαίρετος. Ὁ δὲ γεωμέτρης ἴ οὐθ' ἢ ἄνθρωπος οὐθ' ἢ ἀδιαίρετος, ἀλλ' ἢ στερεόν. Ἄ γὰρ κὰν εἰ μὴ που ἦν ἀδιαίρετος ὑπῆρχεν αὐτῷ, δῆλον ὅτι καὶ ἄνευ τούτων ἐνδέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν τὸ δυνατόν. Ὡστε διὰ τοῦτο ὀρθῶς τοὶ γεωμέτραι λέγουσι, καὶ περὶ ὄντων διαλέγονται, καὶ ὄντα ἐστίν· διπτὸν γὰρ τὸ ὄν, τὸ μὲν ἐντελεχεία ἢ τὸ δ' ὑλικῶς. Ἐπεὶ δὲ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν ἕτερον (τὸ μὲν γὰρ αἰεὶ ἐν πράξει, τὸ δὲ καλὸν καὶ ἐν τοῖς ἀκινήτοις), οἱ φάσκοντες οὐθὲν λέγειν τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας περὶ καλοῦ ἢ ἀγαθοῦ ψεύδονται. Λέγουσι γὰρ καὶ δεικνύουσι μάλιστα· οὐ γὰρ εἰ μὴ ὀνομάζουσι, τὰ δ' ἔργα καὶ τοὺς λόγους δεικνύουσιν, οὐ λέγουσι περὶ αὐτῶν. Τοῦ δὲ καλοῦ μέγιστα εἶδη τάξις καὶ συμμετρία καὶ τὸ ὠρισμένον, ἃ μάλιστα δεικνύουσιν αἱ μαθηματικαὶ ἐπιστήμαι. Καὶ ἐπεὶ γε πολλῶν αἴτια φαίνεται ταῦτα (λέγω δ' οἶον ἢ τάξις καὶ τὸ ὠρισμένον), δῆλον ὅτι λέγοιεν ἂν καὶ τὴν τοιαύτην αἰτίαν τὴν ὡς τὸ καλὸν αἴτιον τρόπον τινά. Μᾶλλον δὲ γνωρίμως ἐν ἄλλοις περὶ αὐτῶν ἐροῦμεν.

4 Περὶ μὲν οὖν τῶν μαθηματικῶν, ὅτι τε ὄντα ἐστὶ καὶ πῶς ὄντα, καὶ πῶς πρότερα ἢ καὶ πῶς οὐ πρότερα, τοσαῦτα εἰρήσθω. Περὶ δὲ τῶν ιδεῶν πρῶτον αὐτὴν τὴν κατὰ τὴν ιδεάν δόξαν ἐπισκεπτέον, μηθὲν ἂ συνάπτοντας πρὸς τὴν τῶν ἀριθμῶν φύσιν, ἀλλ' ὡς ὑπέλαβον ἐξ ἀρχῆς οἱ πρῶτοι τὰς ιδέας φήσαντες εἶναι. Ἐξέβη δ' ἢ περὶ τῶν εἰδῶν δόξα τοῖς εἰποῦσι διὰ τὸ πεισθῆναι περὶ τῆς ἀληθείας τοῖς Ἡρακλειτείοις λόγοις ὡς πάντων τῶν αἰσθητῶν αἰεὶ ρεόντων, ὥστ' εἴπερ ἐπιστήμη τινὸς ἔσται ἢ καὶ φρόνησις, ἐτέρας δεῖν τινὰς φύσεις εἶναι παρὰ τὰς αἰσθητὰς μενούσας· οὐ γὰρ εἶναι τῶν ρεόντων ἐπιστήμην. Σωκράτους δὲ περὶ τὰς ἠθικὰς ἀρετὰς πραγματευομένου καὶ ἢ περὶ τούτων ὀρίζεσθαι καθόλου ζη-

ἴ οὐθ' ἢ ἄνθρωπος om. T. ἵ ἦν] ἢ T. ἵ λέγουσιν οἱ γεωμέτραι T. ἵ τό θ' G^b. ἵ ἐν πράξει] ἐνυπάρξει T. ἵ εἰ γὰρ καὶ μὴ F^b. ἵ μᾶλλον — ἐροῦμεν om. G^b.I^b. ἵ καὶ πῶς οὐ πρότερα om. E. ἵ συνάπτοντα T, συνάπτοντες G^b.I^b. ἵ συμβέβηκε T. ἵ ιδεῶν T.G^b.I^b. ἵ καὶ om. G^b. ἵ πρὸ T.

τοῦντος πρώτου (τῶν μὲν γὰρ φυσικῶν ἐπὶ μικρὸν Δημόκριτος ἤψατο μόνον καὶ ὠρίσατό πως τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρόν· οἱ δὲ Πυθαγόρειοι πρότερον περὶ τινῶν ὀλίγων, ὧν τοὺς ^fλόγους εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ^gἀνήπτου, οἷον τί ἐστι καιρὸς ἢ τὸ δίκαιον ἢ γάμος), ^hἐκεῖνος εὐλόγως ⁱἐζήτει τὸ τί ἐστιν. Συλλογίζεσθαι γὰρ ἐζήτει, ἀρχὴ δὲ τῶν συλλογισμῶν τὸ ⁴τί ἐστιν. Διαλεκτικὴ γὰρ ἰσχὺς οὕτω τὸτ' ἦν, ὥστε δύνασθαι καὶ χωρὶς τοῦ τί ἐστι τὰναντία ἐπισκοπεῖν, καὶ τῶν ἐναντίων ^kεἰ ἢ ^lαὐτὴ ἐπιστήμη. Δύο γὰρ ἐστιν ἅ τις ἂν ⁵^m ἀποδοίη Σωκράτει δικαίως, τοὺς ⁿτ' ἐπακτικούς λόγους καὶ τὸ ^oὀρίζεσθαι καθόλου· ταῦτα γὰρ ἐστιν ἄμφω περὶ ἀρχὴν ἐπιστήμης. Ἄλλ' ὁ μὲν Σωκράτης τὰ καθόλου οὐ χωριστὰ ἐποίει οὐδὲ τοὺς ὀρισμούς· οἱ δ' ἐχώρισαν, καὶ ^oτὰ τοιαῦτα τῶν ὄντων ιδέας προσηγόρευσαν. Ὡστε συνέβαινε αὐτοῖς ⁶σχεδὸν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάντων ιδέας εἶναι τῶν καθόλου λεγομένων, καὶ παραπλήσιον ὥσπερ ἂν εἴ τις ἀριθμῆσαι βουλόμενος ἐλαττόνων μὲν ὄντων οἷοιτο μὴ ^pδύνασθαι, πλείω δὲ ποιήσας ἀριθμοῖη· πλείω γὰρ ἐστι τῶν καθ' ^qἕκαστα αἰσθητῶν ^rὡς εἰπεῖν τὰ εἶδη, περὶ ὧν ζητοῦντες τὰς αἰτίας ἐκ τούτων ἐκεῖ προῆλθον· ^sκαθ' ἕκαστόν τε γὰρ ὁμώνυμόν ἐστι καὶ παρὰ τὰς οὐσίας, τῶν τε ^tἄλλων ἔν ἐστιν ἐπὶ πολλῶν, καὶ ἐπὶ τοῖσδε καὶ ἐπὶ τοῖς αἰδίοις. Ἐπι καθ' οὓς ⁷τροπὸς δεικνύται ὅτι ἔστι τὰ εἶδη, κατ' οὐθένα φαίνεται τούτων· ἐξ ἐνίων μὲν γὰρ οὐκ ἀνάγκη γίγνεσθαι ^vσυλλογισμόν, ἐξ ἐνίων δὲ καὶ οὐχ ὧν οἴονται τούτων ^wεἶδη γίγνεται. Κατὰ τε ⁸γὰρ τοὺς λόγους τοὺς ἐκ τῶν ἐπιστημῶν ἔσται εἶδη πάντων ὄσων ἐπιστημαί εἰσιν, καὶ κατὰ τὸ ἔν ἐπὶ πολλῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων, κατὰ δὲ τὸ νοεῖν τι φθαρέντος τῶν φθαρτῶν φάντασμα γάρ τι ^xτούτων ἐστίν. Ἐπι δὲ οἱ ἀκριβέστατοι τῶν λόγων οἱ μὲν τῶν πρὸς τι ποιούσιν ιδέας, ὧν οὐ φασι

^f λόγους εἰς τοὺς om. T. ^g γρ. ἀνήγον E. ^h ἐκείνως T, ἐκεῖνος δ' E. ⁱ ἐζήτουν G^b. ^k εἰ ἢ] ἢ ἢ Ab, εἴη T. ^l αὐτὴ T. ^m ἀποδῶ E.T.Ab. ⁿ ὀρίζεσθαι τὰ καθόλου F^b. ^o τὰ om. G^b. ^p δυνήσεσθαι Ab.G^b.Ib. ^q ἕκαστον E. ^r ὡς εἰπεῖν om. G^b.Ib. ^s καθ'] παρ' G^b.Ib. ^t ἄλλων ἔνεστιν E.T. ^v συλλογισμούς G^b. ^w ἤδη G^b.Ib. ^x τούτ' E.

εἶναι καθ' ὃ αὐτὸ γένος, οἱ δὲ τὸν τρίτον ἄνθρωπον λέγουσιν.
 9 Ὅλως τε ἀναιρουῦσιν οἱ περὶ τῶν εἰδῶν λόγοι ἃ μᾶλλον βού-
 λονται εἶναι οἱ λέγοντες εἶδη τοῦ τὰς ιδέας εἶναι· συμβαί-
 νει γὰρ μὴ εἶναι πρῶτον τὴν δυάδα ἀλλὰ τὸν ἀριθμόν, καὶ
 τούτου τὸ πρὸς τι καὶ ^z τοῦτο τοῦ καθ' αὐτό, καὶ πάνθ'
 ὅσα τινὲς ἀκολουθήσαντες ταῖς περὶ τῶν ^a εἰδῶν δόξαις ἤναν-
 10 τιώθησαν ταῖς ἀρχαῖς. ^υ Ἐπι κατὰ μὲν τὴν ὑπόληψιν καθ'
 ἦν ^b φασιν εἶναι τὰς ιδέας ^c οὐ μόνον τῶν οὐσιῶν ἔσονται εἶδη
^d ἀλλὰ καὶ ^e ἄλλων πολλῶν· τὸ γὰρ νόημα ἐν οὐ μόνον
 περὶ τὰς οὐσίας ἀλλὰ καὶ ^f κατὰ μὴ οὐσιῶν ^g ἔσται, καὶ ^h αἱ
 ἐπιστῆμαι οὐ μόνον τῆς οὐσίας ἔσονται· συμβαίνει δὲ καὶ
 11 ἄλλα ⁱ μυρία τοιαῦτα. Κατὰ δὲ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὰς
 δόξας τὰς περὶ αὐτῶν, εἰ ἔστι μεθεκτὰ τὰ εἶδη, τῶν οὐσιῶν
 ἀναγκαῖον ιδέας εἶναι μόνον· οὐ γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς με-
 τέχονται, ἀλλὰ ^k δεῖ ^l ταύτη ἐκάστου μετέχειν ἢ μὴ καθ' ὑπο-
 12 κειμένου ^m λέγεται. Λέγω δ' οἷον ⁿ εἴ τι ^o αὐτοῦ διπλασίου
 μετέχει, τοῦτο καὶ αἰδίου μετέχει, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός·
 συμβέβηκε γὰρ τῷ διπλασίῳ ^p αἰδίῳ εἶναι. Ὅστε ἔσται
 οὐσία τὰ εἶδη. Ταῦτα δ' ἐνταῦθα οὐσίαν σημαίνει κάκει
^q ἢ τί ^r ἔσται τὸ εἶναι φάναι τι παρὰ ταῦτα τὸ ἐν ἐπὶ πολ-
 13 λῶν; Καὶ εἰ μὲν ταῦτο εἶδος τῶν ιδεῶν καὶ τῶν μετεχόν-
 των, ἔσται τι κοινόν· τί γὰρ μᾶλλον ἐπὶ ^s τῶν φθαρτῶν
 δυάδων, ^t καὶ τῶν δυάδων τῶν πολλῶν μὲν αἰδίῳν δέ, τὸ δυὰς
 ἐν καὶ ταυτόν, ἢ ^v ἐπ' αὐτῆς καὶ ^w τῆς τινός; Εἰ δὲ μὴ τὸ
 αὐτὸ εἶδος, ^x ὁμώνυμα ἂν εἴη, καὶ ὅμοιον ὥσπερ ἂν εἴ τις
^y καλοῖ ἄνθρωπον τὸν τε Καλλίαν καὶ τὸ ξύλον, μηδεμίαν
 14 κοινωνίαν ἐπιβλέψας αὐτῶν. Εἰ δὲ τὰ μὲν ἄλλα τοὺς κοι-
 νοὺς λόγους ἐφαρμόττειν θήσομεν τοῖς εἶδεσιν, οἷον ἐπ' αὐ-

υ αὐτὰ G^b. z τούτου τὸ G^b, τὸ A^b. a ιδεῶν T. b εἶναι φασιν G^b.I^b. c οὐ μόνον τῶν οὐσιῶν om. E.T. d ἀλλὰ καὶ om. iidem. e ἄλλων] ἄλλων τε T, ἐτέρων A^b. f κατὰ] τὰ G^b. g ἔσται T.A^b, ἔσται ὅσα μὴ οὕτως ἐστί I^b. h αἱ om. A^b. i μόρια T. k δὴ G^b. l ταύτην A^b. m λέγονται E.T.A^b.G^b.I^b. n εἴ τι om. G^b. o γρ. καὶ αὐτοδιπλασίου E. p αἰδίον A^b. q ἢ T. r ἔσται om. T. s φθαρτῶν τῶν δυάδων T. t καὶ τῶν δυάδων om. G^b. v ἐπὶ ταύτης G^b.I^b. w τῆς om. T. x ὁμωνυμία T. y καλοῖοι A^b.

τὸν ^z τὸν ^a κύκλον σχῆμα ἐπίπεδον καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ λόγου, ^b τὸ δ' οὐδ' ἐστὶ προστεθήσεται, σκοπεῖν δεῖ μὴ κενὸν ἢ τοῦτο παντελῶς. Τίτι τε γὰρ προστεθήσεται; Τῷ μέσῳ ¹⁵ ἢ τῷ ἐπιπέδῳ ἢ πᾶσιν; Πάντα γὰρ τὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἰδέαι, οἷον τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν. Ἔτι δὴλον ὅτι ἀνάγκη αὐτὸ εἶναι τι, ὥσπερ τὸ ἐπίπεδον φύσιν τινὰ ἢ πᾶσιν ἐνυπάρξει τοῖς εἶδεσιν ὡς γένος.

Πάντων δὲ μάλιστα διαπορήσειεν ἂν τις τί ποτε συμβάλ- ⁵ λονται τὰ εἶδη ἢ τοῖς αἰδίοις τῶν αἰσθητῶν ἢ τοῖς γιγνομένοις καὶ ^c τοῖς φθειρομένοις· οὔτε γὰρ κινήσεως ^d ἐστὶν οὔτε μεταβολῆς οὐδεμιᾶς ^e αἰτία αὐτοῖς. Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ ² πρὸς τὴν ἐπιστήμην οὐθὲν ^f βοηθεῖ ^g τὴν τῶν ἄλλων· οὔτε γὰρ οὐσία ἐκεῖνα τούτων (ἐν τούτοις γὰρ ^h ἂν ἦν)· οὔτ' εἰς τὸ εἶναι, μὴ ἐνυπάρχοντά γε τοῖς μετέχουσιν· οὔτω μὲν γὰρ ἴσως αἰτία δόξειεν ⁱ ἂν εἶναι ^k ὡς τὸ λευκὸν μεμιγμένον τῷ λευκῷ. Ἄλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος λίαν εὐκίνητος, ὃν Ἄναξα- ³ γόρας μὲν πρότερος Εὐδοξος δ' ὕστερος ^l ἔλεγε διαπορῶν καὶ ἕτεροί τινες· ῥάδιον γὰρ πολλὰ συναγαγεῖν καὶ ἀδύνατα πρὸς τὴν τοιαύτην δόξαν. Ἄλλὰ μὴν οὐδ' ἐκ τῶν εἰδῶν ἐστὶ τᾶλλα κατ' οὐθένα τρόπον τῶν εἰωθότων λέγεσθαι. Τὸ ^m δὲ ⁴ λέγειν παραδείγματα εἶναι καὶ μετέχειν αὐτῶν τᾶλλα κενολογεῖν ἐστὶ καὶ μεταφορὰς λέγειν ποιητικὰς. Τί γὰρ ἐστὶ τὸ ἐργαζόμενον πρὸς τὰς ἰδέας ⁿ ἀποβλέπον; Ἐνδέχεται τε ^o καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι ὁτιοῦν καὶ μὴ εἰκαζόμενον, ὥστε καὶ ^p ὄντος Σωκράτους καὶ μὴ ὄντος γένοιτ' ἂν ^q οἷον Σωκράτης. Ὁμοίως δὲ δὴλον ὅτι καὶ εἴη ^r ὁ Σωκράτης αἰδίος, ⁵ ἔσται τε πλείω παραδείγματα τοῦ αὐτοῦ, ὥστε καὶ εἶδη, οἷον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, ἅμα δὲ ^s καὶ αὐ-

^z τὸν om. G^b.I^b. ^a κύκλον] ὁ A^b. ^b τὰ δ' οὐκέτι προστεθήσεται T, τὸ δ' οὐκ ἐστὶ προστεθήσεται G^b. ^c τοῖς om. G^b.I^b. ^d ἐστὶν post οὐδεμιᾶς G^b.I^b. ^e αἰτία E. ^f συντελεῖ G^b.I^b. ^g τὴν om. G^b. ^h ἂν om. G^b. ⁱ ἂν om. A^b. ^k ὡς om. E. ^l ἔλεγε γε διαπορῶν E. ^m δὲ γε λέγειν I^b. ⁿ ἀποβλέπων A^b, ἀποβλέπειν T. ^o καὶ post τε om. T. ^p ὄντος τοῦ σωκράτους G^b.I^b. ^q οἷον] ὁ T. ^r ὁ om. E. ^s καὶ ὁ αὐτοάνθρωπος G^b.I^b.

6 τοάνθρωπος. Ἔτι οὐ μόνον τῶν αἰσθητῶν παραδείγματα τὰ εἶδη, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν, οἷον τὸ γένος τῶν ὡς γένους εἰδῶν ὥστε τὸ αὐτὸ ἔσται παράδειγμα καὶ εἰκῶν. Ἔτι δόξειεν ἂν ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τὴν οὐσίαν καὶ οὐ ἢ οὐσία· ὥστε πῶς ἂν αἱ ιδέαι οὐσίαι τῶν πραγμάτων οὔσαι χωρὶς εἶεν; Ἐν δὲ τῷ Φαίδωνι τοῦτον λέγεται τὸν τρόπον, ὡς καὶ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ γίγνεσθαι αἷτια ἢ τὰ εἶδη ἐστίν. Καίτοι τῶν εἰδῶν ὄντων ὁμως οὐ γίγνεται, ἂν μὴ ἦ τὸ κινήσον, καὶ πολλὰ γίγνεται ἕτερα, οἷον οἰκία καὶ δακτύλιος, ὧν οὐ φασιν εἶναι 7 εἶδη. Ὡστε δῆλον ὅτι ἐνδέχεται κάκεῖνα ὧν φασιν ιδέας εἶναι, καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι διὰ τοιαύτας αἰτίας ὡς οἷας καὶ τὰ ῥηθέντα νῦν, ἀλλ' οὐ διὰ τὰ εἶδη. Ἄλλὰ περὶ μὲν τῶν ιδεῶν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ διὰ ὡς λογικωτέρων καὶ ἀκριβεστέρων λόγων ἔστι πολλὰ συναγαγεῖν ὅμοια τοῖς τεθεωρημένοις.

6 Ἐπεὶ δὲ διώρισταί περὶ τούτων, καλῶς ἔχει πάλιν θεωρησαί τὰ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς συμβαίνοντα τοῖς λέγουσιν οὐσίας ἡ αὐτοὺς εἶναι χωριστὰς καὶ τῶν ὄντων αἰτίας πρώτας. Ἄνάγκη δ', εἴπερ ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς φύσις τις καὶ μὴ ἄλλη τις ἢ ἐστὶν αὐτοῦ ἢ οὐσία ἀλλὰ τοῦτ' αὐτό, ὥσπερ φασί τινες, ἦτοι εἶναι τὸ μὲν πρῶτόν τι αὐτοῦ τὸ δ' ἢ ἐχόμενον, 2 ἕτερον ὃν τῷ εἶδει ἕκαστον. Καὶ τοῦτο ἢ ἐπὶ τῶν μονάδων εὐθὺς ὑπάρχει καὶ ἔστιν ἀσύμβλητος ὅποια οὖν μονὰς ὅποια οὖν μονάδι· ἢ εὐθὺς ἐφεξῆς πάσαι καὶ συμβληταὶ ἢ ὅποια οὖν ὅποια οὖν, οἷον λέγουσιν εἶναι τὸν μαθηματικὸν ἀριθμὸν· ἐν γὰρ τῷ μαθηματικῷ οὐθὲν διαφέρει οὐδεμία μονὰς ἢ ἕτερα 3 ἕτερας. Ἡ τὰς ἢ μὲν συμβλητὰς τὰς δὲ μὴ, οἷον εἰ ἔστι μετὰ τὸ ἐν πρώτῃ ἢ δυνάς, ἔπειτα ἢ τριάς καὶ οὕτω δὴ ὁ ἄλλος ἀριθμὸς. Εἰσὶ δὲ συμβληταὶ ἢ αἱ ἐν ἐκάστῳ ἀριθμῷ μονάδες, οἷον ἢ αἱ ἐν τῇ δυνάδι τῇ πρώτῃ αὐταῖς, ἢ καὶ ἢ ἐν τῇ

ἢ τὰ om. T. ὡς οἷας] δι' οἷας G^b.I^b. ὡς διαλεκτικωτέρων E. ἡ αὐτοῖς E. ὁ ἀριθμὸς om. T. ἢ αὐτοῦ ἐστὶν T. ἢ ἐνδεχόμενον T. ἢ ὅποια T.A^b. ἢ ἕτερα om. G^b. ἢ μὲν οἷον συμβλητὰς T. ἢ αἱ post ἀριθμῷ A^b. ἢ αἱ om. T. ἢ καὶ—αὐταῖς om. G^b. ἢ ἐν] αἱ ἐν A^b.

τριάδι τῇ πρώτῃ αὐταῖς, καὶ οὕτω δὴ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀριθμῶν· αἱ δ' ἐν τῇ δυάδι αὐτῇ ⁱ πρὸς τὰς ἐν τῇ τριάδι αὐτῇ ἀσύμβλητοι. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐφεξῆς ⁴ ἀριθμῶν. Διὸ καὶ ὁ μὲν μαθηματικὸς ἀριθμεῖται μετὰ τὸ ἐν δύο, πρὸς τῷ ἔμπροσθεν ἐνὶ ἄλλο ἔν, καὶ τὰ τρία πρὸς τοῖς δυσὶ τούτοις ἄλλο ἔν, καὶ ὁ λοιπὸς ^k δὲ ὡσαύτως· οὗτος δὲ μετὰ τὸ ἐν δύο ἕτερα ἄνευ τοῦ ἐνὸς τοῦ πρώτου, καὶ ἡ τριάς ἄνευ τῆς δυάδος, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἄλλος ἀριθμὸς. Ἡ ⁵ ^l τὸν μὲν εἶναι τῶν ἀριθμῶν ^m οἷος ὁ πρῶτος ἐλέχθη, τὸν δ' οἷον ⁿ οἱ μαθηματικοὶ λέγουσι, τρίτον δὲ τὸν ῥηθέντα τελευταῖον. Ἐπι τούτους ἢ χωριστοὺς εἶναι ^o τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πραγμάτων, ἢ οὐ χωριστοὺς ἀλλ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, οὐχ οὕτως δ' ὡς τὸ πρῶτον ^p ἐπεσκοποῦμεν, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ἀριθμῶν ἐνυπαρχόντων ὄντα τὰ αἰσθητά· ἢ τὸν μὲν ^q αὐτῶν εἶναι τὸν δὲ μή, ^r ἢ πάντας εἶναι. Οἱ μὲν οὖν τρόποι καθ' ⁶ οὓς ἐνδέχεται αὐτοὺς εἶναι οὗτοί εἰσιν ἐξ ἀνάγκης μόνοι. Σχεδὸν δὲ καὶ οἱ λέγοντες τὸ ἐν ἀρχῇ εἶναι καὶ οὐσίαν καὶ στοιχείον πάντων, καὶ ἐκ τούτου καὶ ἄλλου τινὸς εἶναι τὸν ἀριθμὸν, ἕκαστος τούτων τινὰ τῶν ^s τρόπων εἴρηκε, πλὴν τοῦ πάσας τὰς μονάδας ^t εἶναι ἀσυμβλήτους. Καὶ τοῦτο συμβέβηκεν εὐλόγως· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ^v ἔτι ἄλλον τρόπον εἶναι παρὰ τοὺς εἰρημένους. Οἱ μὲν οὖν ἀμφοτέρους φασὶν εἶναι τοὺς ἀριθμοὺς, τὸν μὲν ἔχοντα τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ^w τὰς ιδέας, ^x τὸν δὲ μαθηματικὸν παρὰ τὰς ιδέας καὶ τὰ αἰσθητά, καὶ χωριστοὺς ἀμφοτέρους τῶν αἰσθητῶν· οἱ δὲ τὸν μαθηματικὸν μόνον ἀριθμὸν εἶναι τὸν πρῶτον τῶν ὄντων ^y κεχωρισμένον τῶν αἰσθητῶν. Καὶ οἱ Πυθαγόρειοι δ' ἓνα ⁸ τὸν μαθηματικόν, πλὴν οὐ κεχωρισμένον ἀλλ' ἐκ τούτου τὰς αἰσθητὰς οὐσίας συνεστάναι φασὶν· τὸν γὰρ ὄλον οὐρανὸν κατασκευάζουσιν ἐξ ἀριθμῶν, πλὴν οὐ ^z μοναδικῶν, ἀλλὰ τὰς

ⁱ πρὸς—αὐτῇ om. G^b. ^k δὲ om. G^b. ^l τὴν G^b. ^m οἷον T.
ⁿ οἱ om. A^b. ^o τῶν πραγμάτων τοὺς ἀριθμοὺς G^b.I^b. ^p ἐπεσκοποῦν A^b.
^q αὐτὸν E. ^r ἢ πάντας om. G^b.I^b. ^s τρόπων] πρώτων G^b. ^t εἶναι om. E.T.G^b.I^b. ^v ἔτι om. G^b. ^w τῆς G^b. ^x τὸν—ιδέας om. G^b.
^y κεχωρισμένων A^b.G^b. ^z μοναδικὸν G^b.I^b.

μονάδας ὑπολαμβάνουσιν ἔχειν μέγεθος· ὅπως δὲ τὸ πρῶτον
 9 ἔν συνέστη ἔχον μέγεθος, ἀπορεῖν εἰκόσιν. Ἄλλος δὲ τις
 τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τὸν τῶν εἰδῶν ἓνα εἶναι, ἔνιοι δὲ καὶ τὸν
 μαθηματικὸν τὸν αὐτὸν τοῦτον εἶναι. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ
 10 τὰ μήκη καὶ περὶ τὰ ἐπίπεδα καὶ περὶ ^a τὰ στερεά. Οἱ μὲν
 γὰρ ἕτερα τὰ μαθηματικὰ καὶ ^b τὰ μετὰ τὰς ιδέας· τῶν
 δ' ἄλλως λέγοντων οἱ μὲν τὰ μαθηματικὰ καὶ μαθηματικῶς
 λέγουσιν, ὅσοι μὴ ποιούσι τὰς ιδέας ἀριθμοὺς μηδὲ εἶναί
 φασιν ιδέας, οἱ δὲ τὰ μαθηματικά, οὐ μαθηματικῶς ^c δέ· οὐ
 γὰρ τέμνεσθαι οὔτε μέγεθος πᾶν εἰς μεγέθη, οὔθ' ὀποιασοῦν
 11 ^d μονάδας δυάδα εἶναι. Μοναδικούς δὲ τοὺς ἀριθμοὺς εἶναι
 πάντες τιθέασιν, πλὴν τῶν Πυθαγορείων, ὅσοι τὸ ἓν στοι-
 χεῖον καὶ ἀρχὴν φασιν εἶναι τῶν ὄντων· ἐκεῖνοι δ' ^e ἔχοντα
 μέγεθος, καθάπερ εἴρηται πρότερον. Ὅσαχῶς μὲν οὖν ἐνδέ-
 χεται λεχθῆναι περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι πάντες εἰσὶν εἰρημένοι οἱ
 τρόποι, φανερόν ἐκ τούτων· ^f ἔστι δὲ πάντα μὲν ἀδύνατα,
 μᾶλλον δ' ἴσως θάτερα τῶν ἐτέρων.

7 Πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον εἰ συμβληταὶ αἱ μονάδες ἢ ἀσύμ-
 βλητοι, καὶ εἰ ἀσύμβλητοι, ἔποτέρως ὥσπερ διείλομεν. Ἔστι
^h μὲν γὰρ ὀποιασοῦν εἶναι ὀποιασοῦν μονάδι ἀσύμβλητον, ἔστι
 δὲ τὰς ἐν αὐτῇ τῇ δυάδι πρὸς τὰς ἐν αὐτῇ τῇ τριάδι, καὶ οὔτως
 δὴ ἀσυμβλήτους εἶναι τὰς ἐν ἐκάστῳ τῷ πρώτῳ ⁱ ἀριθμῷ πρὸς
 2 ἀλλήλας. Εἰ μὲν οὖν πᾶσαι συμβληταὶ καὶ ἀδιάφοροι αἱ
 μονάδες, ὁ ^k μαθηματικὸς γίγνεται ἀριθμὸς καὶ εἰς μόνος, καὶ
 3 τὰς ιδέας οὐκ ἐνδέχεται εἶναι τοὺς ἀριθμοὺς. ^l Ποῖος γὰρ
^m ἔσται ἀριθμὸς αὐτοάνθρωπος ἢ ζῶον ἢ ἄλλο ὀτιοῦν τῶν
 εἰδῶν; Ἰδέα μὲν γὰρ μία ἐκάστου, οἷον ⁿ αὐτοῦ ἀνθρώπου
 μία καὶ αὐτοῦ ζώου ἄλλη μία· οἱ δ' ὅμοιοι καὶ ἀδιάφοροι
 ἄπειροι, ὥστ' οὐθὲν μᾶλλον ἢδε ἢ τριάς αὐτοάνθρωπος ἢ
 ὀποιασοῦν. Εἰ δὲ μὴ εἰσὶν ἀριθμοὶ αἱ ιδέαι, οὐδ' ὅλως οἷον

^a τὰ ante στερεά om. G^b. ^b τὰ μετὰ] τῶν μετὰ G^b.I^b. ^c δέ om.
 G^b.I^b. ^d μονάδος G^b. ^e ἔχοντας rc. E, ἔχον G^b. ^f ἔτι T. ^g πρότε-
 ρον T. ^h μὲν om. G^b. ⁱ ἀριθμῷ om. idem. ^k μαθητικὸς A^b.
^l ὀποῖος T. ^m ἀριθμὸς ἔσται I^b. ⁿ αὐτοανθρώπου μία καὶ αὐτοζώου E.

τε αὐτὰς εἶναι. Ἐκ τίνων γὰρ ἔσονται ἀρχῶν αἱ ἰδέαι; Ὁ⁴ γὰρ ἀριθμὸς ἐστὶν ἐκ τοῦ ἑνὸς καὶ τῆς δυάδος τῆς ἀορίστου, καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοιχεῖα λέγονται τοῦ ἀριθμοῦ εἶναι, ὁ τάξαι τε οὔτε προτέρας ἐνδέχεται τῶν ἀριθμῶν αὐτὰς οὔθ' ὑστέρας. Εἰ δ' ἀσύμβλητοι αἱ μονάδες, καὶ οὕτως ἀσύμ-⁵βλητοι ὥστε ἠτισοῦν ἠτινιοῦν, οὔτε τὸν μαθηματικὸν ἐνδέχεται εἶναι τοῦτον τὸν ἀριθμὸν (ὁ μὲν γὰρ μαθηματικὸς ἐξ ἀδιαφόρων, καὶ τὰ δεικνύμενα κατ' αὐτοῦ ὡς ἐπὶ Ρ τοιούτου ἀρμόττει) οὔτε τὸν τῶν εἰδῶν· οὐ γὰρ ἔσται ἡ δυὰς πρώτη ἐκ τοῦ ἑνὸς καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος, ἔπειτα οἱ ἐξῆς ἀριθμοὶ ὡς λέγεται, δυὰς, τριάς, τετράς· ἅμα γὰρ αἱ ἐν τῇ δυάδι τῇ πρώτῃ μονάδες γεννῶνται, εἴτε ὥσπερ ὁ πρῶτος εἰπὼν ἐξ ἀνίσων (ἧ ἰσασθέντων γὰρ ἰ ἐγένοντο) εἴτε ἄλλως. Ἐπειτα⁶ εἰ ἔσται ἡ ἑτέρα μονὰς ὅτις ἑτέρας προτέρα, ἔτι καὶ τῆς δυάδος τῆς ἐκ τούτων ἔσται προτέρα· ὅταν γὰρ ἦ τι τὸ μὲν πρότερον τὸ δ' ὕστερον, καὶ τὸ ἐκ τούτων τοῦ μὲν ἔσται πρότερον τοῦ δ' ὕστερον. Ἐτι ἐπειδὴ ἔστι πρῶτον μὲν αὐτὸ τὸ ἕν,⁷ ἔπειτα τῶν ἄλλων ἐστὶ ὅτι πρῶτον ἕν, δεύτερον δὲ μετ' ἐκεῖνο καὶ πάλιν τρίτον, τὸ δεύτερον ὡς μὲν μετὰ τὸ δεύτερον, τρίτον δὲ μετὰ τὸ πρῶτον ἕν· ὥστε πρότεροι ἂν εἶεν αἱ μονάδες ἢ οἱ ἀριθμοὶ ἐξ ὧν ἔπλέκονται, οἷον ἐν τῇ δυάδι τρίτη μονὰς ἔσται πρὶν τὰ τρία εἶναι, ἔτι καὶ ἐν τῇ τριάδι τετάρτη καὶ ἡ πέμπτη ἔπρὶν τοὺς ἀριθμοὺς τούτους. Οὐθεὶς μὲν οὖν τὸν⁸ τρόπον τοῦτον εἴρηκεν αὐτῶν τὰς μονάδας ἄσσυμβλήτους, ἔστι δὲ κατὰ μὲν τὰς ἐκείνων ἄρχας εὐλογον⁹ καὶ οὕτως, κατὰ μέντοι τὴν ἀλήθειαν ἀδύνατον. Τὰς τε γὰρ μονάδας⁹ προτέρας καὶ ὑστέρας εἶναι εὐλογον, εἴπερ καὶ πρώτη τίς ἐστὶ μονὰς καὶ ἕν πρῶτον, ὁμοίως δὲ καὶ δυάδας, εἴπερ καὶ δυὰς πρώτη ἐστίν· μετὰ γὰρ τὸ πρῶτον εὐλογον καὶ ἀναγ-

^ο τάξει T. ^ρ τοιούτοις T. ^η ἰσασθέντα G^b. ^ι ἐγένετο T. ^ς ἡ et τῆς om. G^b.I^b. ^τ καὶ] καὶ διὰ G^b. ^ν τι om. A^b. ^ω μὲν] δὲ T. ^χ λέγονται E. ^υ καὶ om. G^b. ^ζ πλὴν T. ^α post ἀσσυμβλήτους T. εἶναι. ^β ἔστι om. G^b.I^b. ^γ ἀρχὰς] γραφὰς G^b. ^δ καὶ] καὶ τοῦτον T. ^ε καὶ δυάδας δὲ ὁμοίως A^b.

καίον δεύτερόν τι εἶναι, καὶ εἰ δεύτερον, τρίτον, καὶ οὕτω ^f δὴ
 10 τὰ ^f ἄλλα ἐφεξῆς. Ἐμα δ' ἀμφοτέρα λέγειν, μονάδα τε
 μετὰ τὸ ἐν πρώτην εἶναι καὶ δευτέραν, καὶ δυάδα πρώτην,
 ἀδύνατον. Οἱ δὲ ποιούσι μονάδα μὲν καὶ ἐν πρώτον, δεύ-
 τερον δὲ καὶ τρίτον οὐκέτι, καὶ δυάδα πρώτην, δευτέραν ^h δὲ
 καὶ τρίτην οὐκέτι. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἐνδέχεται, εἰ
 ἀσύμβλητοι πᾶσαι αἱ μονάδες, δυάδα εἶναι αὐτὴν καὶ τριάδα
 11 καὶ οὕτω τοὺς ⁱ ἄλλους ἀριθμούς. Ἐν τε γὰρ ὧσιν ἀδιά-
 φοροι αἱ μονάδες ἂν τε διαφέρουσαι ἐκάστη ἐκάστης, ἀνάγκη
 ἀριθμείσθαι τὸν ἀριθμὸν κατὰ πρόσθεσιν, οἷον ^k τὴν δυάδα
 πρὸς τῷ ἐνὶ ἄλλου ἐνὸς ^l προστεθέντος, ^m καὶ τὴν τριάδα ἄλ-
 λου ἐνὸς πρὸς τοῖς δυσὶ ^l προστεθέντος, καὶ τὴν τετράδα
 12 ὡσαύτως. Τούτων δὲ ὄντων ἀδύνατον τὴν γένεσιν εἶναι τῶν
 ἀριθμῶν, ὡς γεννῶσιν ἐκ τῆς δυάδος καὶ τοῦ ἐνός· μόριον γὰρ
 γίγνεται ἢ δυὰς τῆς τριάδος καὶ αὕτη τῆς τετράδος· τὸν αὐ-
 13 τὸν ⁿ δὲ τρόπον συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν ἐχομένων. Ἐπὶ ἐκ
 τῆς δυάδος τῆς πρώτης καὶ τῆς ἀόριστου δυάδος ἐγίγνετο ἢ
 τετράς, δύο δυάδες παρ' αὐτὴν τὴν δυάδα· εἰ δὲ μή, μόριον
 ἔσται αὕτη ἢ δυὰς, ἕτερα δὲ προσέσται μία δυὰς, καὶ ἢ δυὰς
 ἔσται ἐκ τοῦ ἐνός αὐτοῦ καὶ ἄλλου ἐνός. Εἰ δὲ τοῦτο, οὐχ
 οἷόν τ' εἶναι τὸ ἕτερον στοιχείον δυάδα ἀόριστον· μονάδα
 14 γὰρ ^o μίαν γεννᾷ, ἀλλ' οὐ δυάδα ὠρισμένην. Ἐπι παρ' αὐ-
 τὴν τὴν τριάδα ^p καὶ αὐτὴν τὴν δυάδα πῶς ἔσονται ^q ἄλλαι
 τριάδες καὶ δυάδες; Καὶ τίνα τρόπον ἐκ προτέρων μονάδων
 καὶ ὑστέρων σύγκεινται; Πάντα γὰρ ταῦτ' ^r ἐστὶ καὶ πλα-
 σματώδη, καὶ ἀδύνατον εἶναι ^s πρώτην δυάδα, εἴτ' αὐτὴν τριάδα.
 Ἐνάγκη δ', ἐπεὶπερ ἔσται τὸ ἐν ^t καὶ ἢ ἀόριστος δυὰς στοι-
 15 χεῖα. Εἰ δ' ἀδύνατα τὰ συμβαίοντα, καὶ τὰς ἀρχὰς ^v εἶναι
 ταύτας ἀδύνατον. Εἰ μὲν οὖν διάφοροι αἱ μονάδες ὁποιοιούν

^f δὴ et ἄλλα om. G^b.I^b. ^g εἶναι om. G^b. ^h δὲ post δευτέραν
 om. G^b. ⁱ ἄλλους om. A^b.G^b. ^k τῇ δυάδι G^b, τῇ δυάδα I^b. ^l προ-
 τεθέντος utrobique A^b. ^m καὶ—προστεθέντος om. T. ⁿ δὲ om. G^b.
^o μίαν οὐ γεννᾷ G^b. ^p καὶ τὴν αὐτὴν δ. G^b. ^q ἄλλαι om. G^b.I^b.
^r εἰς I^b. ^s πρώτως G^b. ^t καὶ om. G^b. ^v ταύτας εἶναι T.

ὅποιασούν, ταῦτα καὶ τοιαῦθ' ἕτερα συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης. Εἰ δ' αἱ μὲν ἐν ἄλλῳ διάφοροι, αἱ δ' ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ ἀδιάφοροι ἀλλήλαις μόναι, καὶ οὕτως οὐθὲν ἐλάττω συμβαίνει τὰ δυσχερῆ. ^w Οἶον γὰρ ἐν τῇ δεκάδι αὐτῇ ἐνεῖσι ¹⁶ δέκα μονάδες, σύγκειται δὲ καὶ ἐκ τούτων καὶ ἐκ δύο πεντάδων ἢ δεκάς. Ἐπεὶ ^x δ' οὐχ ὁ τυχῶν ἀριθμὸς αὕτη ἢ δεκάς, οὐδὲ σύγκειται ἐκ τῶν τυχουσῶν πεντάδων, ὥσπερ οὐδὲ μονάδων, ἀνάγκη διαφέρειν τὰς μονάδας ^y τὰς ἐν τῇ δεκάδι ταύτῃ. Ἄν γὰρ μὴ διαφέρωσιν, οὐδ' αἱ ^z πεντάδες διοίσουσιν ἐξ ὧν ¹⁷ ἐστὶν ἡ δεκάς· ἐπεὶ ^a δὲ διαφέρουσι, καὶ αἱ μονάδες διοίσουσιν. Εἰ δὲ διαφέρουσι, πότερον ^b οὐκ ἐνέσονται ^c πεντάδες ἄλλαι ἀλλὰ μόνον αὐται ^d αἱ δύο, ἢ ἔσονται; Εἴτε ^e δὲ μὴ ^f ἐνέσονται, ἄτοπον· εἴτ' ^f ἐνέσονται, ποία ἔσται ^g δεκάς ἐξ ἐκείνων; Οὐ γὰρ ἐστὶν ἑτέρα δεκάς ἐν τῇ δεκάδι παρ' αὐτήν. Ἄλλὰ ¹⁸ μὴν καὶ ἀνάγκη γε μὴ ἐκ τῶν τυχουσῶν δυνάδων τὴν τετράδα συγκείσθαι· ἢ γὰρ ἀόριστος δυνάς, ὡς φασί, λαβοῦσα τὴν ὠρισμένην δυνάδα δύο δυνάδας ἐποίησεν· τοῦ γὰρ ληφθέντος ἦν δυοποιός. Ἐτι τὸ εἶναι παρὰ τὰς δύο μονάδας τὴν ^h δυνάδα ¹⁹ φύσιν τινά, καὶ τὴν τριάδα παρὰ τὰς τρεῖς μονάδας, πῶς ἐνδέχεται; ⁱ Ἡ γὰρ μεθέξει θατέρου θάτερον, ὥσπερ λευκὸς ἄνθρωπος παρὰ λευκὸν καὶ ἄνθρωπον (μετέχει γὰρ ^k τούτων), ἢ ὅταν ἡ θατέρου θάτερον διαφορὰ τις, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος ¹ παρὰ ζῶον καὶ δίπουν. Ἐτι τὰ μὲν ἀφῆ ἐστὶν ἓν, τὰ δὲ ²⁰ μίξει, τὰ δὲ θέσει· ὧν οὐθὲν ἐνδέχεται ὑπάρχειν ταῖς μονάσιν ἐξ ὧν ἡ δυνάς καὶ ἡ τριάς· ἀλλ' ὥσπερ οἱ δύο ἄνθρωποι οὐχ ἓν τι παρ' ἀμφοτέρους, οὕτως ἀνάγκη καὶ τὰς μονάδας. Καὶ ²¹ οὐχ ὅτι ἀδιαίρετοι, διοίσουσι διὰ τοῦτο· καὶ γὰρ αἱ στιγμαὶ ^m ἀδιαίρετοι, ἀλλ' ὅμως παρὰ τὰς δύο οὐθὲν ἕτερον ἢ δυνάς αὐτῶν. Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦτο δεῖ λανθάνειν, ὅτι συμβαίνει προτέρας καὶ ὑστέρας εἶναι δυνάδας, ⁿ ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἄλ-

^w οἱ A^b. ^x δ' οὐ τυχῶν T. ^y τὰς ante ἐν om. A^b. ^z πεμπτάδες T. ^a δὲ διαφέρουσι post ἐπεὶ om. G^b. ^b οὐκ ἔσονται G^b. I^b, οὐχ ἐν ἔσονται T. ^c πεμπτάδες E. ^d αἱ om. E. G^b. I^b. ^e δὴ A^b. ^f ἐν ἔσονται utrobique T. ^g δυνάς G^b. ^h δυνάδα] δύναμιν G^b. ⁱ εἰ T. ^k ταυτῶν T. ¹ παρὰ τὸ ζῶον T. ^m ἀδιαίρετον A^b. ⁿ ὁμοίους G^b.

22 λους ἀριθμούς. ° Αἱ μὲν γὰρ ἐν τῇ τετράδι δυνάδες ἔστωσαν ἀλλήλαις ἅμα· ἀλλ' αὐται τῶν ἐν τῇ ὀκτάδι πρότεραί εἰσι, καὶ ἐγέννησαν, ὥσπερ ἡ δυνὰς ταύτας, αὐται τὰς τετράδας τὰς ἐν τῇ ῥοκτάδι αὐτῇ. ° Ωστε εἰ καὶ ρ ἡ πρώτη δυνὰς ρ ιδέου, καὶ 23 αὐται ιδέαι τινὲς ἔσονται. ° Ο δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν μονάδων· αἱ γὰρ ἐν τῇ δυνάδι τῇ πρώτῃ μονάδες γεννῶσι τὰς τέτταρας τὰς ἐν τῇ τετράδι, ὥστε πάσαι αἱ μονάδες ιδέαι γίνονται καὶ s συγκείσεται ιδέα t ἐξ ιδεῶν. ° Ωστε δῆλον ὅτι κάκεῖνα, ὧν ιδέαι αὐται τυγχάνουσιν οὔσαι, συγκείμενα ἔσται, οἷον εἰ τὰ ζῶα φαίη τις συγκείσθαι ἐκ ζώων, εἰ τούτων v ιδέαι 24 εἰσίν. ° Ὅλως δὲ τὸ ποιεῖν τὰς μονάδας διαφόρους ὁπωσοῦν ἄτοπον καὶ πλασματῶδες (λέγω δὲ πλασματῶδες τὸ πρὸς ὑπόθεσιν βεβιασμένον)· οὔτε γὰρ κατὰ τὸ ποσὸν οὔτε κατὰ τὸ ποιὸν ὀρώμεν διαφέρουσιν w μονάδα μονάδος, ἀνάγκη x τε ἢ ἴσον ἢ ἄνισον εἶναι ἀριθμόν, πάντα μὲν ἀλλὰ μάλιστα τὸν 25 μοναδικόν. ° Ωστ' εἰ μήτε πλείων μήτ' ἐλάττων, y ἴσος· τὰ δ' ἴσα καὶ ὅλως ἀδιάφορα ταῦτα ὑπολαμβάνομεν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς. Εἰ δὲ μή, οὐδ' αἱ ἐν ταύτῃ τῇ δεκάδι δυνάδες ἀδιάφοροι ἔσονται ἴσαι οὔσαι· τίνα γὰρ αἰτίαν ἔξει z λέγειν ὁ 26 φάσκων ἀδιαφόρους εἶναι; ° Ἐτι εἰ ἅπαντα μονὰς καὶ μονὰς ἄλλη δύο, ἢ a δ' ἐκ τῆς δυνάδος αὐτῆς μονὰς καὶ ἢ ἐκ τῆς τριάδος αὐτῆς δυνὰς ἔσται ἐκ διαφερουσῶν τε, καὶ πότερον πρότερα τῆς τριάδος ἢ b ὑστέρα; Μαῶλλον c γὰρ ἔοικε προτέραν ἀναγκαῖον εἶναι· ἢ μὲν γὰρ ἅμα τῇ τριάδι, ἢ δ' ἅμα τῇ δυνάδι 27 τῶν μονάδων. Καὶ ἡμεῖς μὲν ὑπολαμβάνομεν ὅλως ἐν καὶ ἐν, καὶ ἐὰν ἢ ἴσα ἢ ἄνισα, δύο εἶναι, οἷον τὰ γαθὸν καὶ τὸ κακόν, καὶ ἄνθρωπον καὶ ἵππον· d οἱ δ' οὕτως λέγοντες οὐδὲ τὰς μονάδας. Εἴτε e δὲ μή ἐστὶ πλείων ἀριθμὸς ὁ τῆς τριάδος αὐτῆς ἢ ὁ τῆς δυνάδος, θαυμαστόν· εἴτε ἐστὶ f πλείων, δῆλον ὅτι καὶ ἴσος ἔνεστι τῇ δυνάδι, ὥστε οὗτος ἀδιάφορος αὐτῇ

° αἱ] εἰ G^b. ρ ὀκτάδη E. ρ ἢ om. E.A^b. ρ ιδέαι T.A^b. s συγκείσονται ιδέαι G^b.I^b. t ἐξ om. G^b. v ιδέαι] ἐκ ζώων ιδέαι A^b.G^b.I^b. w μονάδα om. A^b. x τε] τε καὶ G^b.I^b. y ἴσος· τὰ δ' ἴσα] ἴσος τὰ δὲ ἴσως T, ἴσως τὰ δίκαια G^b. z λέγειν om. G^b. a δ' om. A^b. b ὑστεραία G^b. c γὰρ] μὲν γὰρ G^b. d οἱ] οὐ E.T. e δὴ G^b. f πλείω A^b.

τῇ δεκάδι. Ἄλλ' οὐκ ἐνδέχεται, εἰ πρῶτός τις ἐστὶν ἀριθμὸς καὶ δεύτερος· οὐδὲ ἔσονται αἱ ἰδέαι ἀριθμοί. Τοῦτο μὲν γὰρ αὐτὸ ὀρθῶς λέγουσιν οἱ διαφόρους τὰς μονάδας ἀξιούντες εἶναι, εἴπερ ἰδέαι ἔσονται, ὥσπερ εἴρηται πρότερον· ἐν γὰρ τῷ εἶδος. Αἱ δὲ μονάδες ^h εἰ ⁱ ἀδιάφοροι, καὶ αἱ δυνάδες καὶ αἱ τριάδες ^k ἔσονται ἀδιάφοροι. Διὸ καὶ τὸ ²⁹ ἀριθμείσθαι οὕτως, ἐν δύο, μὴ προσλαμβανομένου πρὸς τῷ ὑπάρχοντι ἀναγκαῖον αὐτοῖς λέγειν· οὔτε γὰρ ἡ γένεσις ἔσται ἐκ τῆς ἀορίστου δυνάδος, ^l οὔτ' ἰδέαν ἐνδέχεται εἶναι· ἐνυπάρξει γὰρ ἑτέρα ἰδέα ἐν ἑτέρῃ, καὶ πάντα τὰ εἶδη ἐνὸς μέρη. Διὸ πρὸς μὲν τὴν ὑπόθεσιν ὀρθῶς λέγουσιν, ὅλως δ' ³⁰ οὐκ ὀρθῶς· πολλὰ γὰρ ἀναιροῦσιν, ἐπεὶ τοῦτό ^m γ' αὐτὸ ἔχειν τινὰ φήσουσιν ἀπορίαν, πότερον, ὅταν ἀριθμῶμεν καὶ εἴπωμεν ἐν δύο τρία, προσλαμβάνοντες ἀριθμοῦμεν ἢ ⁿ κατὰ μερίδας. Ποιοῦμεν δὲ ἀμφοτέρως· διὸ γελοῖον ταύτην εἰς τηλικαύτην ^o τῆς οὐσίας ἀνάγειν διαφοράν.

Πάντων ^p δὲ πρῶτον καλῶς ἔχει διορίσασθαι τίς ἀριθμοῦ ⁸ διαφορὰ καὶ μονάδος, εἰ ἔστιν. Ἄνάγκη ^q δὴ ^r ἢ κατὰ τὸ ποσὸν ἢ κατὰ τὸ ποιὸν διαφέρειν· τούτων δ' οὐδέτερον φαίνεται ἐνδέχεσθαι ὑπάρχον. Ἄλλ' ^s ἢ ἀριθμός, κατὰ ^t τὸ ποσόν. Εἰ δὲ δὴ καὶ αἱ μονάδες τῷ ποσῷ διέφερον, καὶ ἀριθμὸς ἀριθμοῦ διέφερον ^v ὁ ἴσος τῷ πλήθει τῶν μονάδων. Ἐπι πότερον αἱ πρῶται μείζους ἢ ἐλάττους, καὶ ^w αἱ ^x ὕστερον ἐπιδιδόασιν ἢ τὸνναντίον; Πάντα γὰρ ταῦτα ἄλογα. Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ κατὰ τὸ ποιὸν διαφέρειν ἐνδέχεται. Οὐθὲν γὰρ αὐταῖς οἶόν τε ὑπάρχειν πάθος· ὕστερον γὰρ ^y καὶ τοῖς ἀριθμοῖς φασὶν ὑπάρχειν τὸ ποιὸν τοῦ ποσοῦ. Ἐπι οὔτ' ³ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τοῦτ' αὐταῖς γένοιτο οὔτ' ἀπὸ τῆς δυνάδος· τὸ μὲν γὰρ ^z οὐ ποιόν, ^a ἢ δὲ ^b ποσὸν ποιόν· τοῦ γὰρ πολλὰ

ε δεκάδι ἀλλ' G^b. h εἰ om. T. i διάφοροι G^b. k ἔσονται om. T.
^l οὔτ' ἰδέαν] οὔτε δὲ ἂν T. ^m γ' om. G^b. ⁿ κατὰ τὰς μερίδας G^b.I^b.
^o τῆς οὐσίας om. G^b. ^p δὲ] τε E.T.A^b. ^q δ' E.A^b.I^b. ^r ἢ om. G^b.
^s ἢ E.G^b.I^b, ἢ T. ^t τὸ om. E.I^b. ^v ὁ ἴσος om. G^b. ^w αἱ post
καὶ om. T.A^b. ^x ὕστεροι G^b. ^y καὶ ἐν τοῖς G^b. ^z οὐ om. G^b.
^a ἢ] ἢ ὁ T. ^b ποσοποιόν G^b.I^b.

τὰ ὄντα εἶναι αἰτία ^c αὐτῆς ^d ἢ φύσις. Εἰ δ' ἄρα ἔχει πως ἄλλως, λεκτέον ἐν ἀρχῇ μάλιστα τοῦτο καὶ διοριστέον περὶ μονάδος διαφορᾶς, μάλιστα μὲν καὶ διότι ἀνάγκη ^e ὑπάρ-
 4 χειν· εἰ δὲ μή, τίνα λέγουσιν; ^v Ὅτι μὲν οὖν, εἴπερ εἰσὶν ἀριθμοὶ αἱ ιδέαι, οὔτε συμβλητὰς τὰς μονάδας ἀπάσας ἐνδέχεται εἶναι, φανερόν, οὔτε ἀσυμβλήτους ἀλλήλαις οὐδέ-
 5 γουσι περὶ τῶν ἀριθμῶν λέγεται καλῶς. Εἰσὶ δ' οὗτοι ὅσοι ιδέας μὲν οὐκ οἶονται εἶναι οὔθ' ἀπλῶς οὔτε ^h ὡς ἀριθμούς τινας οὔσας, τὰ δὲ μαθηματικὰ εἶναι καὶ τοὺς ἀριθμούς πρώτους τῶν ὄντων, καὶ ⁱ ἀρχὴν αὐτῶν εἶναι αὐτὸ τὸ ἓν. ^v Ἀτοπον γὰρ τὸ ἓν μὲν εἶναί τι πρῶτον τῶν ^k ἐνῶν, ὥσπερ ἐκείνοί φασι, δυάδα ^l δὲ τῶν δυάδων μή, μηδὲ τριάδα τῶν τριάδων
 6 τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου πάντα ἐστίν. Εἰ μὲν οὖν οὕτως ἔχει τὰ περὶ ^m τὸν ἀριθμὸν καὶ θήσει τις εἶναι τὸν μαθηματικὸν μόνον, οὐκ ἔστι τὸ ἓν ἀρχή. ^v Ἀνάγκη γὰρ διαφέρειν τὸ ἓν τὸ τοιοῦτο τῶν ἄλλων μονάδων· εἰ δὲ τοῦτο, καὶ δυάδα τινὰ πρώτην τῶν δυάδων, ⁿ ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀριθμούς
 7 τοὺς ἐφεξῆς. Εἰ δὲ ἐστὶ τὸ ἓν ἀρχή, ἀνάγκη μᾶλλον, ὥσπερ Πλάτων ἔλεγεν, ἔχειν τὰ περὶ τοὺς ἀριθμούς, καὶ εἶναί ^o τινα δυάδα πρώτην καὶ τριάδα, καὶ οὐ συμβλητοὺς εἶναι τοὺς ἀριθμοὺς πρὸς ἀλλήλους. ^v Ἄν δ' αὖ πάλιν τις τιθῆ ταῦτα, εἴρηται ὅτι ^p ἀδύνατα πολλὰ συμβαίνει. ^v Ἀλλὰ μὲν ἀνάγκη
^q γε ἢ οὕτως ἢ ἐκείνως ἔχειν, ὥστ' εἰ μηδετέρως, οὐκ ἂν ^r ἐνδέ-
 8 χοιτο εἶναι τὸν ἀριθμὸν χωριστόν. Φανερόν ^s δ' ἐκ τούτων καὶ ὅτι ^t χερίιστα λέγεται ὁ τρίτος τρόπος, τὸ εἶναι τὸν ^v αὐτὸν ἀριθμὸν τὸν τῶν εἰδῶν καὶ τὸν μαθηματικόν. ^v Ἀνάγκη γὰρ εἰς μίαν δόξαν συμβαίνειν δύο ἀμαρτίας· οὔτε γὰρ μαθηματικὸν ἀριθμὸν ἐνδέχεται τοῦτον εἶναι τὸν τρόπον, ἀλλ'

^c αὐτῆ Αβ. ^d ἢ φύσις] φησιν Gb. ^e ὑπάρχει Gb. ^f τὸν E, om. Gb. ^g τρόπον Gb. ^h ὡς om. Gb. ⁱ ἀρχὰς T, τὴν ἀρχὴν Gb. ^k ἔνων E.Ab.Ib, ἐνάδων Gb. ^l δὲ τῶν] δὲ καὶ T. ^m τοὺς ἀριθμοὺς Gb.Ib. ⁿ ὁμοίους Gb. ^o τινα om. Ab. ^p πολλὰ ἀδύνατα Gb.Ib. ^q γε om. T. ^r ἐνεδέχεται T. ^s δ'] δὲ καὶ Gb. ^t χερίστος Ab. ^v αὐτὸν om. Gb.

ιδίας ὑποθέσεις ὑποθέμενον ἀνάγκη ^w μηκύνειν· ὅσα τε τοῖς
ὡς εἶδη τὸν ἀριθμὸν λέγουσι συμβαίνει, καὶ ταῦτα ἀναγκαῖον
λέγειν. Ὁ δὲ τῶν Πυθαγορείων τρόπος τῆ μὲν ἐλάττους ⁹
ἔχει δυσχερείας τῶν πρότερον εἰρημένων, τῆ δὲ ιδίας ἐτέ-
ρας. Τὸ μὲν γὰρ μὴ χωριστὸν ποιεῖν τὸν ἀριθμὸν ἀφαι-
ρεῖται πολλὰ τῶν ἀδυνάτων· τὸ δὲ τὰ σώματα ἐξ ἀριθμῶν
εἶναι συγκείμενα, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον εἶναι μαθηματικόν,
ἀδύνατον ἔστιν. Οὔτε γὰρ ἄτομα μεγέθη λέγειν ἀληθές· ¹⁰
^x εἶθ' ὅτι μάλιστα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, οὐχ αἶ ^y γε
μονάδες μέγεθος ἔχουσιν· μέγεθος δ' ἐξ ἀδιαιρέτων συγκεί-
σθαι πῶς δυνατόν; Ἀλλὰ μὴν ^z ὁ γ' ἀριθμητικὸς ἀριθμὸς
μοναδικός ἔστιν. Ἐκεῖνοι δὲ τὸν ^a ἀριθμὸν τὰ ^b ὄντα λέ-
γουσιν· τὰ γοῦν θεωρήματα προσάπτουσι τοῖς σώμασιν ὡς
ἐξ ἐκείνων ὄντων τῶν ἀριθμῶν. ^c Εἰ ^d τοίνυν ἀνάγκη μὲν, ¹¹
εἴπερ ἔστιν ἀριθμὸς τῶν ὄντων τι καθ' αὐτό, τούτων εἶναι
τινα τῶν εἰρημένων τρόπων, οὐθένα δὲ τούτων ἐνδέχεται, φα-
νερόν ὡς οὐκ ἔστιν ἀριθμοῦ τις ^e τοιαύτη φύσις οἷαν κατα-
σκευάζουσιν οἱ χωριστὸν ποιούντες αὐτόν. Ἐτι πρότερον ¹²
ἐκάστη μονὰς ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ ἰσασθέντων ἔστιν,
ἢ ἢ μὲν ἐκ τοῦ μικροῦ ἢ δ' ἐκ τοῦ μεγάλου; Εἰ μὲν δὴ
οὕτως, οὔτε ἐκ πάντων ^f τῶν στοιχείων ἕκαστον, οὔτε ἀδιά-
φοροι αἶ μονάδες· ^g ἐν τῆ μὲν γὰρ τὸ μέγα ἐν τῆ δὲ τὸ
μικρὸν ὑπάρχει, ἐναντίον τῆ φύσει ὄν. Ἐτι αἶ ἐν τῆ τριάδι ¹³
αὐτῇ πῶς; ^h Μία γὰρ περιττή. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἴσως
αὐτὸ τὸ ἐν ποιῶσιν ἐν τῷ περιττῷ μέσον. Εἰ δ' ἐκατέρα
τῶν μονάδων ἐξ ἀμφοτέρων ἔστιν ἰσασθέντων, ἢ δυνὰς πῶς
ἔσται μία τις οὐσα φύσις ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ; Ἡ τί
διοίσει τῆς μονάδος; Ἐτι πρότερα ἢ μονὰς τῆς δυνάδος·
ἀναιρουμένης γὰρ ἀναιρεῖται ἢ δυνὰς. ⁱ Ἰδέαν οὖν ιδέας ἀναγ- ¹⁴
καῖον αὐτὴν εἶναι, πρότεραν ^k γ' οὐσαν ιδέας, καὶ γεγονέναι
πρότεραν ἐκ τινοςοῦν· ἢ γὰρ ἀόριστος δυνὰς δυοποιὸς ἦν.

^w μὴ κινεῖν T. ^x εἶθ' Ib. ^y γε om. T. ^z ὁ γὰρ μαθηματικὸς T.
^a ἀριθμητικόν Ib, om. G. ^b ὄντα] ὄντα τόνδε Ib. ^c εἰ] ἔτι T. Ab.
^d τοίνυν] νῦν T. ^e φύσις τοιαύτη T. ^f τῶν om. E. ^g ἐν τι T.
^h μία] μὲν T. ⁱ ιδέαν οὖν ιδέας om. G^b. ^k γ' om. T.

Ἐτι ἀνάγκη ἦτοι ἄπειρον ¹ τὸν ἀριθμὸν εἶναι ἢ πεπερασμένον· χωριστὸν γὰρ ποιούσι τὸν ἀριθμὸν, ὥστε οὐχ οἶόν τε
 15 μὴ οὐχὶ ^m τούτων θάτερον ὑπάρχειν. Ὅτι μὲν τοίνυν ἄπειρον οὐκ ἐνδέχεται, δῆλον· οὔτε γὰρ περιττὸς ὁ ἄπειρός ἐστιν οὔτ' ἄρτιος, ἢ δὲ γένεσις τῶν ἀριθμῶν ἢ περιττοῦ ἀριθμοῦ ἢ ἀρτίου ⁿ αἰεὶ ἐστίν, ὡδὶ μὲν τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄρτιον ^o πίπτοντος περιττός, ὡδὶ δὲ τῆς μὲν δυνάδος ἐμπιπτούσης ὁ ἀφ' ἐνὸς διπλασιαζόμενος, ὡδὶ δὲ τῶν περιττῶν ὁ ἄλλος ἄρτιος.
 16 Ἐτι εἰ πᾶσα ἰδέα τινός, οἱ δὲ ἀριθμοὶ ἰδέαι, καὶ ὁ ἄπειρος ῥέσται ἰδέα τινός, ἢ τῶν αἰσθητῶν ἢ ἄλλου τινός. Καίτοι οὔτε κατὰ τὴν θέσιν ἐνδέχεται οὔτε κατὰ λόγον, τάττουσι δ' οὕτω τὰς ἰδέας. Εἰ δὲ πεπερασμένος, μέχρι πόσον; Τοῦτο γὰρ δεῖ λέγεσθαι οὐ μόνον ὅτι, ἀλλὰ καὶ διότι.
 17 Ἀλλὰ μὴν ^q εἰ μέχρι τῆς δεκάδος ὁ ἀριθμὸς, ὥσπερ τινὲς φασιν, πρῶτον μὲν ταχὺ ἐπιλείψει τὰ εἶδη· οἶον ^r εἰ ἐστίν ἢ τριάς αὐτοάνθρωπος, τίς ἔσται ἀριθμὸς αὐτόϊππος; Αὐτὸ γὰρ ἕκαστος ἀριθμὸς μέχρι δεκάδος. Ἀνάγκη ^s δὴ τῶν ^t ἐν τούτοις ἀριθμῶν τινὰς εἶναι· οὐσίαι γὰρ καὶ ἰδέαι οὗτοι.
 18 Ἀλλ' ὅμως ^v ἐπιλείψει· τὰ τοῦ ζώου γὰρ εἶδη ^w ὑπερέξει. Ἀμα δὲ δῆλον ὅτι ^x εἰ οὕτως ἢ τριάς αὐτοάνθρωπος, καὶ αἱ ἄλλαι τριάδες· ὅμοιαι γὰρ αἱ ἐν τοῖς ^y αὐτοῖς ^z ἀριθμοῖς, ὥστ' ἄπειροι ἔσονται ἄνθρωποι, εἰ μὲν ἰδέα ἐκάστη τριάς, ^a αὐτοέκαστος ἄνθρωπος, εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἄνθρωποί γε. Καὶ εἰ μέρος ὁ ἐλάττων τοῦ μείζονος, ὁ ἐκ τῶν συμβλητῶν μονάδων τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ· εἰ δ' ἢ τετράς ^b αὕτη ἰδέα τινός ἐστίν, οἶον ἵππου ἢ λευκοῦ, ὁ ἄνθρωπος ἔσται μέρος ^c ἵππου, εἰ δυνὰς ὁ ἄνθρωπος. Ἀτοπον δὲ καὶ τὸ τῆς ^d μὲν δεκάδος εἶναι ἰδέαν, ἐνδεκάδος δὲ ^d μή, μηδὲ τῶν ἐχομένων ἀριθμῶν.
 20 Ἐτι δὲ καὶ ἔστι καὶ γίγνεται ἕνια καὶ ὧν εἶδη οὐκ ἔστιν,

¹ εἶναι τὸν ἀριθμὸν T. ^m τούτω T. ⁿ ἐστὶν αἰεὶ T. ^o ἐμπίπτοντος π. G^b.I^b. ^p ἔσται εἰ ἰδέα A^b. ^q εἰ] ἢ G^b. ^r εἰ om. A^b. ^s δὴ] γὰρ G^b.I^b. ^t ἐν τούτοις] γρ. καὶ ἐντὸς τούτων E. ^v ὑπολείψει G^b. ^w ὑπάρξει T. ^x εἰ om. G^b. ^y αὐτοῖς om. I^b. ^z ἀριθμητικοῖς G^b. ^a αὐτοέκαστος ἂν ἄνθρωπος E. ^b αὐτῇ T. ^c ἵππου om. T. ^d μὲν et mox μή om. G^b.

ὥστε διὰ τί οὐ κακείνων εἶδη ἐστίν; Οὐκ ἔρα αἴτια τὰ εἶδη ἐστίν. Ἐπι ἄτοπον εἰ ὁ ἀριθμὸς ὁ μέχρι τῆς δεκάδος μᾶλλον τι ὄν καὶ εἶδος αὐτῆς τῆς δεκάδος· καίτοι τοῦ μὲν οὐκ ἔστι γένεσις ὡς ἐνός, τῆς δ' ἔστιν. Πειρῶνται δ' ὡς τοῦ μέχρι τῆς δεκάδος τελείου ὄντος ἀριθμοῦ. Γενῶσι γοῦν τὰ 21 ἐπόμενα, οἷον τὸ κενόν, ἀναλογίαν, τὸ περιττόν, τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα ἐντὸς τῆς δεκάδος· τὰ μὲν γὰρ ταῖς ἀρχαῖς ἀποδιδόασιν, οἷον κίνησιν, στάσιν, ἀγαθόν, κακόν, τὰ δ' ἄλλα τοῖς ἀριθμοῖς. Διὸ τὸ ἐν τὸ περιττόν· ^f εἰ γὰρ ἐν ^g τῇ 22 τριάδι, πῶς ἢ πεντὰς περιττόν; ^h Ἐπι τὰ ⁱ μεγέθη καὶ ὅσα τοιαῦτα μέχρι πόσου, οἷον ἢ πρώτη γραμμῇ ^k ἄτομος, εἶτα δυνάς, εἶτα καὶ ταῦτα μέχρι δεκάδος. Ἐπι εἰ ἔστι χωριστὸς ὁ ἀριθμὸς, ἀπορήσειεν ἂν τις πρότερον πρότερον τὸ ἐν ἢ ^l ἢ τριάς καὶ ἢ δυνάς. ^m Ἡ μὲν δὴ σύνθετος ὁ ἀριθμὸς, τὸ ἐν, 23 ἢ δὲ τὸ καθόλου πρότερον καὶ τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμὸς· ἐκάστη γὰρ τῶν μονάδων μόνιον τοῦ ἀριθμοῦ ὡς ὕλη, ὁ δ' ὡς εἶδος. Καὶ ἔστι μὲν ὡς ἢ ὀρθῇ προτέρα τῆς ὀξείας, ὅτι ὄρισται ⁿ καὶ τῷ λόγῳ· ἔστι δ' ὡς ἢ ὀξεία, ὅτι μέρος καὶ εἰς ταύτην διαιρεῖται. Ὡς μὲν δὴ ὕλη ^o ἢ ὀξεία καὶ τὸ στοιχεῖον καὶ 24 ἢ μόνιας πρότερον, ὡς δὲ κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν οὐσίαν τὴν κατὰ τὸν λόγον ἢ ὀρθῇ καὶ τὸ ὅλον τὸ ἐκ τῆς ὕλης καὶ τοῦ εἶδους· ἐγγύτερον γὰρ τοῦ εἶδους καὶ οὐ ὁ λόγος τὸ ^p ἄμφω, γενέσει δ' ὕστερον. Πῶς οὖν ἀρχὴ τὸ ἐν; Ὅτι οὐ ^q ρηδαιρετόν, φασίν. Ἄλλ' ἀδιαίρετον καὶ τὸ καθόλου καὶ τὸ ἐπὶ ^r μέρους 25 καὶ τὸ στοιχεῖον. Ἄλλὰ τρόπον ἄλλον, τὸ μὲν κατὰ λόγον τὸ δὲ κατὰ χρόνον. Ποτέρως οὖν τὸ ἐν ἀρχή; Ὡσπερ γὰρ εἴρηται, καὶ ^s ἢ ὀρθῇ τῆς ὀξείας καὶ αὕτη ἐκείνης δοκεῖ προτέρα εἶναι καὶ ἑκατέρα μία. Ἀμφοτέρως ^t δὴ ποιούσι τὸ ἐν ἀρχήν. Ἐπι δὲ ἀδύνατον· τὸ μὲν γὰρ ὡς ^v εἶδος καὶ ἢ 26

^e ἔρα om. G^b.I^b. ^f εἰ] ἢ T. ^g τῇ om. G^b. ^h ὅτι T. ⁱ μεγέθη] μετὰ πάθη A^b, πάθη T. ^k τόμος T. ^l ἢ om. G^b. ^m καὶ post ὄρισται om. G^b. ⁿ ἢ om. G^b.I^b. ^o ἄμφω τῆς ὕλης γενέσει G^b.I^b. ^p ἀδιαίρετόν T, et ommissa οὐ G^b. ^q μέρος T. ^r ἢ ὀρθότης ὀξείας καὶ αὐτῆς ἐκείνης G^b. ^s δὲ G^b. ^t ἔστι T.G^b.I^b. ^v εἶδος] μέρος G^b.I^b.

οὐσία, τὸ δ' ὡς μέρος ^w καὶ ὡς ὕλη. Ἔστι γὰρ πως ἓν ἐκάτερον τῆ μὲν ἀληθείᾳ δυνάμει, εἴ γε ὁ ἀριθμὸς ἓν τι καὶ μὴ ὡς σωρός, ἀλλ' ^x ἕτερος ἐξ ἐτέρων μονάδων, ὥσπερ φασίν· ἐν-
 27 τελεχεία δ' οὐκ ἔστι μονὰς ἐκατέρα. Αἴτιον δὲ τῆς συμβαινούσης ἀμαρτίας ὅτι ἅμα ἐκ τῶν μαθημάτων ἐθήρευον καὶ ἐκ τῶν λόγων τῶν καθόλου, ὥστ' ἐξ ἐκείνων μὲν ὡς στιγμὴν τὸ ἓν καὶ τὴν ἀρχὴν ἔθηκαν· ἡ γὰρ μονὰς στιγμὴ ἄθετός ἐστιν. Καθάπερ οὖν καὶ ἕτεροί τινες ἐκ τοῦ ἐλα-
 28 χίστου τὰ ὄντα συνετίθεσαν, καὶ οὗτοι. Ὡστε γίγνεται ἡ μονὰς ὕλη τῶν ἀριθμῶν καὶ ἅμα προτέρα τῆς δυνάδος, πάλιν δ' ὕστερα ὡς ὅλου τινὸς καὶ ἐνὸς καὶ εἶδους τῆς δυνάδος οὔσης. Διὰ δὲ τὸ καθόλου ζητεῖν τὸ κατηγορούμενον ἓν καὶ οὕτως ὡς μέρος ἔλεγον. Ταῦτα δ' ἅμα τῷ αὐτῷ ἀδύνατον ὑπάρ-
 29 χειν. Εἰ δὲ τὸ ἓν αὐτὸ ^y δεῖ μόνον ἄθετον εἶναι (οὐθενὶ γὰρ διαφέρει ἢ ὅτι ἀρχή), καὶ ἡ μὲν δυνὰς διαιρετὴ ἢ δὲ μονὰς οὐ, ὁμοιοτέρα ἂν εἴη τῷ ἐνὶ αὐτῷ ἢ μονὰς. Εἰ δ' ἡ μονὰς, κἀκεῖνο τῆ μονάδι ἢ τῆ δυνάδι ὥστε προτέρα ἂν εἴη ἐκατέρα ^z ἢ μονὰς τῆς δυνάδος. Οὗ φασι δὲ γεννώσι γοῦν τὴν δυνάδα ^a πρῶτον. Ἔτι εἰ ^b ἔστιν ἡ δυνὰς ἓν τι αὐτὴ καὶ ἡ ^c τριάς αὐτῆ, ^d ἄμφω δυνὰς. Ἐκ τίνος οὖν ^e αὕτη ἡ δυνὰς;

9 Ἀπορήσειε δ' ἂν τις καὶ ἐπεὶ ἀφή μὲν οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς, τὸ δ' ἐφεξῆς, ^f ὅσων μὴ ἔστι μεταξὺ μονάδων, οἷον βτῶν ἐν τῆ δυνάδι ἢ τῆ τριάδι, πότερον ἐφεξῆς τῷ ἐνὶ αὐτῷ ἢ οὐ, καὶ πότερον ἢ δυνὰς προτέρα τῶν ἐφεξῆς ἢ τῶν μονά-
 2 δων ὁποτεραοῦν. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ^h ὕστερον γενῶν τοῦ ἀριθμοῦ συμβαίνει τὰ δυσχερῆ, γραμμῆς τε καὶ ἐπιπέδου καὶ σώματος. ⁱ Οἱ μὲν γὰρ ἐκ τῶν εἰδῶν τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ μικροῦ ποιούσιν, οἷον ἐκ μικροῦ μὲν καὶ βραχείος τὰ μήκη, πλατέος δὲ καὶ στενοῦ τὰ ἐπίπεδα, ἐκ βαθέος δὲ καὶ ταπεινοῦ τοὺς ὄγκους· ταῦτα δὲ ἔστιν εἶδη τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ.

^w καὶ om. E.T.G^b.I^b.

^x ἕτερος] ἕτερον T.A^b.

^y δεῖ] δὴ I^b.

^z ἢ om. I^b.

^a πρῶτην E.

^b ἔστιν om. T.

^c τριάς αὕτη G^b.I^b.

^d ἢ ἄμφω I^b.

^e αὕτη E.

^f ὅσον G^b.

^g τὸν E.

^h ὑτέρων T

ⁱ ἢ T, εἰ G^b.

Τὴν δὲ κατὰ τὸ ἐν ἀρχὴν ἄλλοι ἄλλως τιθέασι τῶν τοιού-
των. Καὶ ἐν τούτοις δὲ μυρία φαίνεται τὰ τε ἀδύνατα καὶ
τὰ πλασματώδη καὶ τὰ ὑπεναντία πᾶσι τοῖς εὐλόγοις. Ἐπο-
λελυμένα τε γὰρ ἀλλήλων συμβαίνει, εἰ μὴ συνακολουθοῦσι
^k καὶ αἱ ἀρχαί, ὥστ' εἶναι τὸ πλατὺ καὶ στενὸν καὶ μακρὸν
καὶ βραχύ· εἰ δὲ τοῦτο, ἔσται ^l τὸ ἐπίπεδον γραμμὴ καὶ τὸ
στερεὸν ἐπίπεδον. Ἐτι δὲ γωνίαι καὶ σχήματα καὶ τὰ τοι-
αῦτα πῶς ἀποδοθήσεται; ^m Ταῦτό τε συμβαίνει τοῖς περὶ
τὸν ἀριθμὸν· ταῦτα γὰρ πάθη μεγέθους ἐστίν, ἀλλ' οὐκ ἐκ
τούτων τὸ μέγεθος, ὥσπερ οὐδ' ἐξ εὐθείας καὶ καμπύλου τὸ
μῆκος, οὐδ' ἐκ λείου καὶ ⁿ τραχέος τὰ στερεά. Πάντων δὲ ⁵
κοινὸν τούτων ὅπερ ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν ὡς γένους συμβαίνει
διαπορεῖν, ὅταν τις ^o θῆ τὰ καθόλου, πότερον τὸ ζῶον αὐτὸ
ἐν τῷ ζῳῷ ἢ ἕτερον αὐτοῦ ζῳου. ^p Τοῦτο γὰρ μὴ χωριστοῦ
μὲν ὄντος οὐδεμίαν ^q ποιήσει ἀπορίαν· χωριστοῦ δ', ὥσπερ
οἱ ταῦτα λέγοντές ^r φασι, ^s τοῦ ἐνὸς καὶ ^t τῶν ἀριθμῶν οὐ ῥά-
διον ^v λῦσαι, εἰ μὴ ῥάδιον δεῖ λέγειν τὸ ἀδύνατον. Ὅταν ⁶
γὰρ νοῆ τις ἐν τῇ δυνάδι τὸ ἐν καὶ ὅλως ἐν ἀριθμῷ, πότερον
αὐτὸ νοεῖ τι ^w ἢ ἕτερον; Οἱ μὲν οὖν τὰ μεγέθη γεννώσιν
^x ἐκ τοιαύτης ὕλης, ἕτεροι δὲ ἐκ τῆς στιγμῆς (ἢ δὲ στιγμή
αὐτοῖς δοκεῖ εἶναι οὐχ ἐν ἀλλ' οἶον τὸ ἐν) καὶ ἄλλης ^y ὕλης
οἷας τὸ πλῆθος, ἀλλ' οὐ πλήθους· περὶ ὧν οὐθὲν ἦττον συμ-
βαίνει ^z τὰ αὐτὰ ἀπορεῖν. Εἰ μὲν γὰρ μία ἢ ὕλη, ταῦτό ⁷
γραμμὴ καὶ ἐπίπεδον καὶ στερεόν· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν τὸ
αὐτὸ καὶ ἐν ἔσται. Εἰ δὲ πλείους αἱ ὕλαι, καὶ ἑτέρα μὲν
^a γραμμῆς ἑτέρα δὲ τοῦ ἐπιπέδου καὶ ἄλλη τοῦ στερεοῦ, ἥτοι
ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλαις ἢ οὐ, ὥστε ^b ταῦτα συμβήσεται καὶ
οὕτως· ἢ γὰρ οὐχ ἔξει τὸ ἐπίπεδον γραμμὴν ἢ ἔσται γραμμὴ.
⁸ Ἐτι πῶς μὲν ἐνδέχεται εἶναι ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ πλήθους τὸν

^k καὶ ante αἱ om. G^b.I^b. ^l τὸ] καὶ τὸ T. ^m ταυτότητι συμβαίνει G^b.
ⁿ ταχέως G^b. ^o θῆ] τιθῆ T. ^p τούτου T. ^q ποιήσει ἀπορίαν G^b,
ἀπορίαν ποιήσει T. ^r φασι om. G^b.I^b. ^s τὸ G^b. ^t τὸν ἀριθμὸν T.
^v διαλῦσαι T. ^w ἢ om. G^b. ^x ἐκ τῆς τοιαύτης T. ^y ὕλης om. I^b.
^z τὰ αὐτὰ] ταῦτα T. ^a γραμμὴ ἑτέρα δὲ ἐπίπεδον G^b. ^b ταῦτα A^b,
ταῦτα αὐτὰ G^b.

ἀριθμὸν οὐθὲν ἐπιχειρεῖται· ὅπως δ' οὖν λέγουσι ταῦτα ^εσυμ-
βαίνει δυσχερῆ ἄπερ καὶ τοῖς ἐκ τοῦ ἑνὸς καὶ ἐκ τῆς δυνάδος
τῆς ἀορίστου. Ὁ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ κατηγορουμένου καθόλου
γεννᾷ τὸν ἀριθμὸν καὶ ^δοὐ τινὸς πλήθους, ^εὁ δ' ἐκ τινος πλή-
θους, τοῦ πρώτου δέ· τὴν γὰρ δυνάδα πρῶτόν τι εἶναι πλήθος.
9^υ Ὡστε διαφέρει οὐθὲν ^εὡς εἰπεῖν, ἀλλ' ^εαἱ ἀπορίαι αὐται ἀκο-
λουθήσουσι, μῖξις ἢ θέσις ἢ κράσις ἢ γένεσις καὶ ὅσα ἄλλα
τοιαῦτα. Μάλιστα δ' ἂν τις ἐπιζητήσκειν, ^εεἰ μία ἐκάστη
μονάς, ἐκ τίνος ἐστίν· οὐ γὰρ δὴ αὐτό γε τὸ ἐν ἐκάστη.
^αἈνάγκη ^δἢ ἐκ τοῦ ἑνὸς αὐτοῦ ^ιεἶναι καὶ πλήθους, ἢ μορίου
10 τοῦ πλήθους. Τὸ μὲν οὖν πλήθος τι εἶναι φάναι ^κτὴν μο-
νάδα ἀδύνατον, ^ιἀδιαίρετόν ^μγ' οὔσαν· τὸ δ' ἐκ μορίου ^νἄλ-
λας ἔχει πολλὰς δυσχερείας· ἀδιαίρετόν ^οτε γὰρ ἕκαστον
ἀναγκαῖον εἶναι τῶν μορίων, ἢ πλήθος εἶναι ^ρκαὶ τὴν μονάδα
διαιρετήν, ^ρκαὶ μὴ στοιχεῖον εἶναι τὸ ἐν καὶ τὸ πλήθος· ἢ
11 γὰρ μονὰς ἐκάστη οὐκ ἐκ πλήθους καὶ ἑνός. ^υἘτι οὐθὲν ἄλλο
ποιεῖ ὁ ^φτοῦτο λέγων ἀλλ' ἢ ἀριθμὸν ἕτερον· τὸ γὰρ πλη-
θος ἀδιαίρετων ἐστὶν ἀριθμός. ^υἘτι ζητητέον καὶ παρὰ τοὺς
οὕτω λέγοντας, πότερον ^ρἄπειρος ὁ ἀριθμὸς ἢ πεπερασμένος.
12^υ Ὑπῆρχε γὰρ, ὡς ἔοικε, καὶ πεπερασμένον πλήθος, ἐξ οὗ αἱ
πεπερασμέναι μονάδες καὶ τοῦ ἑνός· ἐστὶ τε ^σἕτερον αὐτὸ
πλήθος καὶ πλήθος ἄπειρον. Ποῖον οὖν πλήθος ^τστοιχεῖόν
ἐστὶ καὶ τὸ ἐν; ^υΟμοίως δὲ καὶ περὶ στιγμῆς ἂν τις ζητή-
σειε καὶ τοῦ στοιχείου ἐξ οὗ ποιοῦσι τὰ μεγέθη· οὐ γὰρ μία
13^υ γε μόνον στιγμή ἐστὶν αὕτη. Τῶν γοῦν ἄλλων στιγμῶν
ἐκάστη ἐκ τίνος; Οὐ γὰρ δὴ ἐκ ^ωγε διαστήματός τινος καὶ
αὐτῆς στιγμῆς. ^υἈλλὰ μὴν οὐδὲ μόρια ἀδιαίρετα ἐνδέχεται
τοῦ διαστήματος εἶναι ^χμόρια, ὥσπερ τοῦ πλήθους ἐξ ὧν αἱ
μονάδες· ὁ μὲν γὰρ ἀριθμὸς ἐξ ἀδιαίρετων σύγκειται, τὰ δὲ

^ε δυσχερῆ συμβαίνει G^b.I^b. ^δ οὐ] οὔτι T. ^ε ὁ δ'] οὐδ' E. ^ε ὡς
et ai om. G^b. ^ε εἰ om. G^b. ^δ δ' ἢ] δὴ E.T. ^ι καὶ πλήθους εἶναι T.
^κ τὴν μονάδα om. T. ^ι ἀδιόριστόν E. ^μ γ' om. G^b.I^b. ^ν ἄλλως G^b.
^ο τε om. G^b.I^b. ^ρ καὶ utramque om. G^b. ^φ λέγων τοῦτο T. ^ρ ὁ ἀρι-
θμὸς ἄπειρος T. ^σ αὐτὸ ἕτερον T. ^τ καὶ στοιχεῖόν ἐστὶ T. ^υ γε μόνον
om. G^b. ^ω τε T. ^χ μόριον G^b.

μεγέθη οὔ. Πάντα δὴ ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα φανερόν ¹⁴
 ποιεῖ ὅτι ἀδύνατον εἶναι τὸν ὕαριθμὸν καὶ τὰ μεγέθη χω-
 ριστά. Ἔτι δὲ τὸ διαφωνεῖν τοὺς ^zπρώτους ^aπερὶ τῶν ἀρι-
 θμῶν σημείον ὅτι τὰ πράγματα ^bταῦτα οὐκ ὄντα ἀληθῆ
 παρέχει τὴν ταραχὴν αὐτοῖς. Οἱ μὲν γὰρ τὰ μαθηματικὰ ¹⁵
 μόνον ποιοῦντες ^cπαρὰ τὰ αἰσθητά, ὀρῶντες τὴν περὶ τὰ
 εἶδη δυσχέρειαν καὶ πλάσιν, ἀπέστησαν ἀπὸ τοῦ εἰδητικοῦ
 ἀριθμοῦ καὶ τὸν μαθηματικὸν ἐποίησαν· οἱ δὲ τὰ εἶδη βου-
 λόμενοι ἅμα καὶ ἀριθμοὺς ποιεῖν, οὐχ ὀρῶντες δέ, ^dεἰ τὰς
 ἀρχάς ^eτις ^fταύτας θήσεται, πῶς ἔσται ὁ μαθηματικὸς ἀρι-
 θμὸς παρὰ τὸν εἰδητικόν, τὸν αὐτὸν εἰδητικὸν καὶ μαθηματι-
 κὸν ἐποίησαν ἀριθμὸν τῷ λόγῳ, ἐπεὶ ἔργῳ ^gγε ἀνήρηται ὁ
 μαθηματικὸς· ^hἰδίας γὰρ ⁱκαὶ οὐ μαθηματικὰς ὑποθέσεις λέ-
 γουσιν. Ὁ δὲ πρῶτος θέμενος τὰ ^kτε εἶδη εἶναι καὶ ἀρι- ¹⁶
 θμοὺς τὰ εἶδη καὶ τὰ ^lμαθηματικὰ εἶναι εὐλόγως ἐχώρισεν.
 Ὡστε πάντας συμβαίνει κατὰ μὲν τι λέγειν ὀρθῶς, ὅλως δ'
 οὐκ ὀρθῶς. Καὶ αὐτοὶ δὲ ὁμολογοῦσιν οὐ ταῦτα λέγοντες
 ἀλλὰ τὰναντία. Αἴτιον δ' ὅτι αἱ ὑποθέσεις καὶ αἱ ἀρχαὶ
 ψευδεῖς. Χαλεπὸν δ' ἐκ μὴ καλῶς ἐχόντων λέγειν ^mκαλῶς, ¹⁷
 κατ' Ἐπίχαρμον· ἀρτίως ⁿτε γὰρ λέλεκται, καὶ εὐθέως φαί-
 νεται οὐ καλῶς ἔχον. Ἄλλα περὶ μὲν τῶν ἀριθμῶν ἱκανὰ
 τὰ διηπορημένα καὶ διωρισμένα· μᾶλλον γὰρ ^oἐκ πλειόνων
 ἂν ἔτι πεισθεῖη τις πεπεισμένος, ^pπρὸς δὲ τὸ πεισθῆναι μὴ
 πεπεισμένος οὐθὲν μᾶλλον. Περὶ δὲ τῶν πρώτων ἀρχῶν καὶ ¹⁸
 τῶν πρώτων αἰτίων καὶ στοιχείων ὅσα μὲν λέγουσιν οἱ περὶ
 μόνης τῆς αἰσθητῆς οὐσίας διορίζοντες, τὰ μὲν ἐν τοῖς περὶ
 φύσεως εἴρηται, τὰ δ' οὐκ ἔστι τῆς μεθόδου τῆς νῦν· ὅσα δὲ
 οἱ φάσκοντες εἶναι παρὰ τὰς αἰσθητὰς ἑτέρας οὐσίας, ἐχό-
 μενόν ἐστι θεωρῆσαι τῶν εἰρημένων. Ἐπεὶ οὖν λέγουσὶ ¹⁹

ὕ ἀριθμὸν χωριστὸν καὶ τὰ μεγέθη. ὅτι δὲ G^b.I^b. ^z πρώτους] τρόπους
 T.A^b, τόπους G^b.I^b. ^a περὶ om. G^b. ^b αὐτὰ E. ^c περὶ T. ^d εἰς
 E.G^b.I^b. ^e τις om. T. ^f ταῦτα G^b. ^g γε om. G^b. ^h ιδίας E.G^b.I^b.
ⁱ καὶ om. A^b. ^k τε add. G^b.I^b. ^l μαθηματικὰ ὡς λόγος ἐχώρησεν G^b.
^m καλῶς om. G^b. ⁿ τε om. T. ^o ἂν ἐκ πλειόνων T. ^p πρὸς—
 πεπεισμένος om. G^b.

- τοιαύτας εἶναι τὰς ἰδέας καὶ τοὺς ἀριθμούς, καὶ τὰ τούτων
 στοιχεῖα ^q τῶν ὄντων εἶναι στοιχεῖα καὶ ἀρχάς, σκεπτόον
²⁰ περὶ τούτων τί λέγουσι καὶ πῶς λέγουσιν. Οἱ μὲν οὖν ἀρι-
 θμούς ποιοῦντες μόνον καὶ τούτους μαθηματικούς ὕστερον
 ἐπισκεπτόοι· τῶν δὲ τὰς ἰδέας λεγόντων ἅμα τὸν τε τρόπον
 θεάσαιτ' ^r ἂν τις καὶ τὴν ἀπορίαν τὴν περὶ αὐτῶν. ^v Ἀμα
^s γὰρ καθόλου ^t τε ὡς οὐσίας ποιούσι τὰς ἰδέας καὶ πάλιν ὡς
²¹ χωριστὰς καὶ τῶν καθ' ἕκαστον. Ταῦτα δ' ὅτι οὐκ ἐνδέ-
 χεται διηπόρηται πρότερον. Αἴτιον δὲ ^v τοῦ συνάψαι ταῦτα
 εἰς ταῦτόν τοῖς λέγουσι τὰς ἰδέας καθόλου, ὅτι τοῖς αἰσθη-
 τοῖς οὐ τὰς αὐτὰς οὐσίας ἐποίουν. Τὰ μὲν οὖν ἐν τοῖς αἰ-
 σθητοῖς καθ' ἕκαστα ρεῖν ἐνόμιζον καὶ μένειν οὐθὲν αὐτῶν,
 τὸ δὲ καθόλου παρὰ ταῦτα εἶναι ^w τε καὶ ἕτερόν τι εἶναι.
²² Τοῦτο δ', ὥσπερ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐλέγομεν, ἐκίνησε μὲν
 Σωκράτης διὰ τοὺς ὀρισμούς, οὐ μὴν ἐχώρισέ γε τῶν καθ'
 ἕκαστον· καὶ τοῦτο ὀρθῶς ἐνόησεν οὐ χωρίσας. Δηλοῖ δὲ
 ἐκ τῶν ἔργων· ἄνευ μὲν γὰρ ^x τοῦ καθόλου οὐκ ἔστιν ἐπι-
 στήμην λαβεῖν, τὸ δὲ χωρίζειν αἴτιον τῶν συμβαινόντων δυσ-
²³ χερῶν περὶ τὰς ἰδέας ἐστίν. Οἱ δ' ὡς ἀναγκαῖον, εἴπερ
 ἔσονταί τινες οὐσίαι ^y παρὰ τὰς αἰσθητὰς καὶ ρεούσας, ^z χω-
 ριστὰς εἶναι, ἄλλας μὲν οὐκ εἶχον, ταύτας δὲ τὰς καθόλου
 λεγομένας ἐξέθεσαν, ὥστε ^a συμβαίνειν σχεδὸν τὰς αὐτὰς
 φύσεις εἶναι τὰς καθόλου καὶ τὰς καθ' ἕκαστον. Αὕτη μὲν
 οὖν αὕτη καθ' αὐτὴν εἴη τις ἂν δυσχέρεια τῶν ^b εἰρημένων.
- 10 ^v Ο δὲ καὶ τοῖς λέγουσι τὰς ἰδέας ἔχει τινὰ ἀπορίαν καὶ
 τοῖς μὴ λέγουσιν, ^c καὶ κατ' ἀρχὰς ἐν τοῖς διαφορήμασιν
 ἐλέχθη πρότερον, ^d λέγωμεν νῦν. Εἰ μὲν γὰρ ^e τις μὴ θή-
 σει τὰς οὐσίας εἶναι κεχωρισμένας, καὶ τὸν τρόπον τοῦτον
 ὡς λέγεται τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ὄντων, ἀναιρήσει τὴν οὐσίαν,
 ὡς βουλόμεθα λέγειν· ἂν δέ ^f τις θῆ τὰς οὐσίας χωριστὰς,

^q τῶν—στοιχεῖα om. G^b. ^r ἂν om. T. ^s γὰρ om. G^b. ^t τε ὡς
 G^b.I^b: vulgo τέως. ^v τὸ συνάψαι ταυτὸ εἰ ταυτὸν T. ^w τε om. G^b.I^b.
^x τοῦ] τῶν T. ^y παρὰ] ὑπὲρ G^b. ^z χωρὶς T. ^a συμβαίνει T. ^b λε-
 γομένων G^b. ^c καὶ ante κατ' om. T. ^d λέγωμεν E.G^b.I^b. ^e τις μα-
 θήσει T. ^f τις τιθῆ E.T.I^b.

ε πῶς θήσει τὰ στοιχεῖα καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν; Εἰ μὲν γὰρ 2
 καθ' ἕκαστον καὶ μὴ καθόλου, τοσαύτ' ἔσται τὰ ὄντα ὅσα περ
 τὰ στοιχεῖα, καὶ οὐκ ἐπιστητὰ τὰ στοιχεῖα. Ἔστωσαν γὰρ
 αἱ μὲν ἐν τῇ φωνῇ συλλαβαὶ οὐσίαι, τὰ δὲ στοιχεῖα αὐτῶν
 στοιχεῖα τῶν οὐσιῶν· ἀνάγκη ἢ δὴ τὸ Β Α ἰ ἐν εἶναι καὶ ἐκά-
 στην τῶν συλλαβῶν μίαν, εἴπερ μὴ καθόλου καὶ τῷ εἶδει αἱ
 αὐταί, ἀλλὰ μία ἐκάστη τῷ ἀριθμῷ καὶ τόδε τι καὶ μὴ ὁμώ-
 νυμον. Ἔτι δ' αὐτὸ ὃ ἔστιν ἐν ἕκαστον τιθέασιν· κ εἰ δ' αἱ 3
 συλλαβαί, οὕτω καὶ ἐξ ὧν εἰσὶν· οὐκ ἔσται ἄρα πλείω ἄλφα
 ἐνός, οὐδὲ τῶν ἄλλων ἰ στοιχείων οὐθέν κατὰ τὸν αὐτὸν λό-
 γον ὄνπερ οὐδὲ τῶν ἄλλων συλλαβῶν ἢ αὐτῇ ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ.
 Ἄλλὰ μὴν εἰ τοῦτο, οὐκ ἔσται παρὰ τὰ στοιχεῖα ἕτερα
 ὄντα, ἀλλὰ μόνον τὰ στοιχεῖα. Ἔτι ἢ δὲ οὐδ' ἐπιστητὰ τὰ 4
 στοιχεῖα· οὐ γὰρ καθόλου, ἢ δ' ἐπιστήμη τῶν καθόλου. Δῆ-
 λον δ' ἔκ ἢ τε τῶν ἀποδείξεων καὶ τῶν ὀρισμῶν· οὐ γὰρ γί-
 γνεται συλλογισμὸς ὅτι τόδε τὸ τρίγωνον δύο ὀρθαῖς, εἰ μὴ
 πᾶν ὀ τρίγωνον δύο ὀρθαῖς, οὐδ' ὅτι ὀδὶ ὁ ἄνθρωπος ζῶν,
 εἰ μὴ πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Ἄλλὰ μὴν εἴγε καθόλου αἱ ἀρ- 5
 χαὶ ἢ καὶ ἐκ τούτων ἢ οὐσίαι καθόλου, ἢ ἔσται μὴ οὐσία
 πρότερον οὐσίας· τὸ μὲν γὰρ καθόλου οὐκ οὐσία, τὸ δὲ στοι-
 χεῖον καὶ ἢ ἀρχὴ καθόλου· ἢ πρότερον δὲ τὸ στοιχεῖον καὶ ἢ
 ἀρχὴ ὧν ἀρχὴ καὶ στοιχεῖόν ἢ ἔστιν. Ταῦτά ἢ τε δὴ πάντα 6
 συμβαίνει εὐλόγως, ὅταν ἐκ στοιχείων τε ποιῶσι τὰς ιδέας
 καὶ παρὰ τὰς τὸ αὐτὸ εἶδος ἐχούσας οὐσίας καὶ ιδέας ἐν τι
 ἀξιῶσιν εἶναι κεχωρισμένον. Εἰ ἢ δὲ μὴθὲν κωλύει ὥσπερ
 ἐπὶ τῶν τῆς φωνῆς στοιχείων πολλὰ εἶναι τὰ ἄλφα καὶ τὰ
 βῆτα ἢ καὶ μὴθὲν εἶναι παρὰ τὰ πολλὰ αὐτὸ ἄλφα καὶ αὐτὸ
 βῆτα, ἔσονται ἢ ἕνεκά γε τούτου ἄπειροι ἢ αἱ ὅμοιαι συλλα-
 βαί. Τὸ δὲ τὴν ἐπιστήμην εἶναι καθόλου πᾶσαν, ὥστε 7

ε πῶς θήσει] προθήσει T. ἢ δὲ T.A^b. ἰ ἐν om. A^b. κ εἰ] εἰ E.
 ἰ στοιχείων—ἄλλων om. G^b. ἢ δὲ om. T. ἢ τε om. A^b. ὀ τρί-
 γωνον post πᾶν om. A^b. ρ ὀρθαί E.T.A^b. ς καὶ] καὶ αἱ A^b. ς οὐσία
 αἱ καθόλου E, οὐσίαι ἢ καθόλου T. ἢ ἔσται τι μὴ G^b.I^b. ἢ πρότερον γὰρ
 στοιχεῖον T. ἢ ἔσται G^b. ἢ τε om. T. ἢ τε G^b. ἢ καὶ μὴθὲν—
 αὐτὸ βῆτα om. G^b.I^b. ἢ γε ἕνεκα T. ἢ αἱ] καὶ G^b.

ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὰς τῶν ὄντων ἀρχὰς καθόλου εἶναι καὶ μὴ ^b οὐσίας κεχωρισμένας, ἔχει ^c μὲν μάλιστ' ἀπορίαν τῶν λεχθέντων, οὐ μὴν ἀλλ' ἔστι μὲν ὡς ἀληθὲς τὸ λεγόμενον, ⁸ ἔστι δ' ὡς οὐκ ἀληθές. Ἡ γὰρ ἐπιστήμη, ὥσπερ καὶ τὸ ἐπίστασθαι, διττόν, ὦν τὸ μὲν ^d δυνάμει τὸ δὲ ^e ἐνεργείᾳ. Ἡ μὲν οὖν δύναμις ὡς ὕλη τοῦ καθόλου οὐσα καὶ ἀόριστος τοῦ καθόλου καὶ ἀορίστου ἐστίν, ἢ δ' ἐνέργεια ὠρισμένη καὶ ⁹ ὠρισμένου τὸδε τι οὐσα τοῦδέ τινος. Ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς ἢ ὄψις τὸ καθόλου χρῶμα ὄρα, ὅτι τὸδε ^g τὸ χρῶμα ὃ ὄρα χρῶμά ἐστιν· καὶ ὃ θεωρεῖ ὁ γραμματικός, τὸδε τὸ ἄλφα ἄλφα, ἐπεὶ ^h εἰ ἀνάγκη τὰς ἀρχὰς καθόλου εἶναι, ἀνάγκη καὶ τὰ ἐκ τούτων καθόλου, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων. Εἰ δὲ τοῦτο, οὐκ ⁱ ἔσται χωριστὸν οὐθὲν οὐδ' οὐσία. Ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἔστι μὲν ^k ὡς ἐπιστήμη καθόλου, ἔστι δ' ὡς οὐ.

N.

Περὶ μὲν οὖν ¹ τῆς οὐσίας ταύτης εἰρήσθω τοσαῦτα, πάντες ^m δὲ ποιούσι τὰς ἀρχὰς ἐναντίας, ὥσπερ ἐν τοῖς φυσικοῖς, ² καὶ περὶ τὰς ἀκινήτους οὐσίας ὁμοίως. Εἰ δὲ τῆς τῶν ⁿ πάντων ἀρχῆς μὴ ἐνδέχεται ^o πρότερόν τι εἶναι, ἀδύνατον ἂν εἴη τὴν ἀρχὴν ἕτερόν τι οὐσαν εἶναι ἀρχήν, οἷον εἴ τις λέγοι ^p τὸ λευκὸν ἀρχὴν εἶναι οὐχ ἢ ἕτερον ἀλλ' ἢ λευκόν, εἶναι μέντοι καθ' ὑποκειμένου, καὶ ἕτερόν τι ὄν λευκὸν εἶναι· ἐκεῖνο ³ γὰρ πρότερον ἔσται. Ἀλλὰ μὴν γίγνεται πάντα ἐξ ἐναντίων ὡς ὑποκειμένου τινός· ἀνάγκη ἄρα μάλιστα ^q τοῖς ἐναντίοις τοῦθ' ὑπάρχειν. Ἀεὶ ἄρα πάντα τὰναντία καθ' ὑποκειμένου, καὶ οὐθὲν χωριστόν. Ἀλλ' ὥσπερ καὶ φαίνεται, οὐθὲν οὐσία ἐναντίον, καὶ ὁ λόγος μαρτυρεῖ. Οὐθὲν ἄρα τῶν ἐναντίων ⁴ κυρίως ἀρχὴ πάντων ἀλλ' ἑτέρα. Οἱ δὲ τὸ ἕτερον τῶν ἐναντίων ὕλην ποιούσιν, ^r οἱ μὲν τῷ ἐνὶ τῷ ἴσῳ τὸ ἄνισον, ὡς

^b οὐσας Ab. ^c μὲν om. Ab. ^d δύναμις Gb. ^e ἐνέργεια T.Gb.
^f ὠρισμένου] ὠρισμένον Gb. ^g τὸ om. Gb. ^h εἰ] εἰ καὶ Gb. ⁱ ἔστι Gb.
^k ὡς ἢ ἐπιστήμη Ib. ^l ταύτης τῆς οὐσίας Gb.Ib. ^m δέ] γὰρ Gb.Ib.
ⁿ πάντων T. ^o τι πρότερον T. ^p τὸ add. E. ^q τοῖς] ἐν τοῖς T.
^r ὁ Gb.

^s τούτο τὴν τοῦ πλήθους οὖσαν φύσιν, ^t οἱ δὲ τῷ ἐνὶ τῷ πλήθους. Γεννῶνται γὰρ οἱ ἀριθμοὶ τοῖς μὲν ἐκ τῆς τοῦ ⁵ ἀνίσου δυάδος τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, τῷ δ' ἐκ τοῦ πλήθους, ὑπὸ τῆς τοῦ ἐνὸς δὲ οὐσίας ἀμφοῖν· καὶ γὰρ ὁ τὸ ἄνισον καὶ ἐν λέγων τὰ στοιχεῖα, τὸ δ' ἄνισον ^v ἐκ μεγάλου καὶ μικροῦ δυάδα, ὡς ἐν ὄντα τὸ ἄνισον καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν λέγει, καὶ οὐ διορίζει ὅτι λόγῳ ἀριθμῷ δ' οὐ. Ἄλλα μὴν καὶ τὰς ⁶ ἀρχὰς ^w ἄς στοιχεῖα καλοῦσιν, οὐ καλῶς ἀποδιδόασιν, οἱ μὲν τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν λέγοντες ^x μετὰ τοῦ ἐνὸς τρία ταῦτα στοιχεῖα τῶν ἀριθμῶν, τὰ μὲν δύο ὕλην, τὸ δ' ἐν τὴν μορφήν, οἱ δὲ τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον, ὅτι τὸ μέγα καὶ ^y τὸ μικρὸν μεγέθους ^z οἰκειότερα τὴν ^a φύσιν, οἱ δὲ τὸ καθόλου μᾶλλον ἐπὶ τούτων τὸ ὑπερέχον καὶ τὸ ὑπερεχόμενον. Διαφέρει ⁷ ^b δὲ ^c τούτων οὐθὲν ὡς εἰπεῖν πρὸς ἓνα τῶν συμβαινόντων, ἀλλὰ πρὸς τὰς λογικὰς μόνον δυσχερείας, ἃς φυλάττονται διὰ τὸ καὶ αὐτοὶ λογικὰς φέρειν τὰς ἀποδείξεις. Πλὴν τοῦ ⁸ αὐτοῦ γε λόγου ἐστὶ τὸ ὑπερέχον καὶ ^d τὸ ὑπερεχόμενον εἶναι ἀρχὰς ἀλλὰ μὴ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν, καὶ τὸν ἀριθμὸν πρότερον τῆς δυάδος ἐκ τῶν στοιχείων· καθόλου γὰρ ἀμφότερα μᾶλλον ἐστίν. Νῦν δὲ τὸ μὲν λέγουσι τὸ δ' οὐ λέγουσιν. Οἱ δὲ τὸ ἕτερον καὶ τὸ ἄλλο πρὸς τὸ ἐν ἀντιτιθέασιν, οἱ ^e δὲ πλῆθος καὶ τὸ ἓν. Εἰ δ' ἐστίν, ὥσπερ βούλονται, τὰ ⁹ ὄντα ἐξ ἐναντίων, τῷ δὲ ἐνὶ ἢ οὐθὲν ἐναντίον, ^f ἢ εἴπερ ἄρα ^g μέλλει, τὸ πλῆθος, τὸ δ' ἄνισον τῷ ἴσῳ καὶ τὸ ^h ἕτερον τῷ ταυτῷ καὶ τὸ ⁱ ἄλλο ^k ταυτῷ, μάλιστα μὲν οἱ τὸ ἐν τῷ πλῆθει ἀντιτιθέντες ἔχονται τινος δόξης, οὐ μὴν οὐδ' οὗτοι ἰκανῶς· ἐστὶ γὰρ τὸ ἐν ὀλίγον· πλῆθος μὲν γὰρ ὀλιγότητι, τὸ δὲ πολὺ τῷ ὀλίγῳ ἀντίκειται. Τὸ δ' ἐν ὅτι μέτρον σημαίνει, ¹⁰ φανερόν. Καὶ ἐν παντί ^l ἐστὶ τι ἕτερον ὑποκείμενον, οἷον ἐν

^s τούτου T. ^t ὁ E. ^v ἐκ] καὶ ἐκ T. ^w ἄ T. ^x τοῦ ἐνὸς μετὰ Ab. ^y τὸ post καὶ om. G^b. ^z οἰκειότερον T. ^a φύσιν ἐστὶν οἱ G^b.I^b. ^b δὲ om. T. ^c οὐθὲν τούτων, omīssis ὡς εἰπεῖν, G^b.I^b. ^d τὸ post καὶ om. E.A^b. ^e δὲ τὸ πλῆθος T. ^f ἢ ante εἴπερ om. T. ^g μέλλει] ἀμέλει A^b.G^b.I^b. ^h ἕτερον καὶ τῷ G^b. ⁱ ἄλλω A^b. ^k αὐτῷ E.T. G^b.I^b, τὸ αὐτῷ A^b. ^l τι ἐστὶ G^b, ἐστὶ τὸ T.

ἀρμονία δίεσις, ἐν δὲ μεγέθει δάκτυλος ἢ πούς ἢ τι τοιοῦτον,
 ἐν δὲ ῥυθμοῖς βάσις ἢ συλλαβή· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν βάρει στα-
 θμός τις ὠρισμένος ἐστίν. Καὶ κατὰ πάντων δὲ τὸν αὐτὸν
 τρόπον, ἐν ^m μὲν τοῖς ποιοῖς ποιόν τι, ἐν δὲ τοῖς ποσοῖς πο-
 11 σόν τι. ^mΚαὶ ⁿἀδιαίρετον τὸ μέτρον, τὸ μὲν κατὰ τὸ εἶδος
 τὸ δὲ πρὸς τὴν αἴσθησιν, ὡς οὐκ ὄντος τινὸς τοῦ ἐνὸς καθ'
^o αὐτὸ οὐσίας. Καὶ τοῦτο κατὰ λόγον· σημαίνει γὰρ τὸ ἐν
 ὅτι μέτρον πλήθους τινός, καὶ ^p ὁ ἀριθμὸς ὅτι πλήθος μεμε-
 τρημένον καὶ πλήθος μέτρων. Διὸ καὶ εὐλόγως οὐκ ἔστι τὸ
 ἐν ἀριθμὸς· οὐδὲ γὰρ τὸ μέτρον ^q μέτρα, ἀλλ' ἀρχὴ καὶ τὸ
 12 μέτρον καὶ τὸ ἐν. Δεῖ δὲ αἰεὶ τὸ αὐτὸ τι ὑπάρχειν πᾶσι τὸ
 μέτρον, οἷον εἰ ἵππος τὸ μέτρον, ἵππους, καὶ εἰ ἄνθρωπος,
 ἀνθρώπους. Εἰ δ' ἄνθρωπος καὶ ἵππος καὶ θεός, ζῶν ἴσως,
 13 καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἔσται ζῶα. Εἰ δ' ἄνθρωπος καὶ ^r λευκὸν
 καὶ βαδίζον, ἥκιστα μὲν ἀριθμὸς τούτων διὰ τὸ ταυτῶ πάνθ'
 ὑπάρχειν καὶ ἐνὶ κατὰ ^s τὸν ἀριθμόν, ὅμως δὲ γενῶν ἔσται
 ὁ ἀριθμὸς ὁ τούτων, ἢ τινος ^t ἄλλης τοιαύτης προσηγορίας.
 14 Οἱ δὲ τὸ ἄνισον ὡς ἐν ^v τι, τὴν δυάδα δὲ ἀόριστον ποιοῦντες
 μεγάλου καὶ μικροῦ, πόρρω λίαν τῶν δοκούντων καὶ δυνατῶν
 λέγουσιν· πάθη τε γὰρ ταῦτα καὶ συμβεβηκότα μᾶλλον ἢ
 ὑποκείμενα τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τοῖς μεγέθεσιν ἐστὶ, τὸ πολὺ
 καὶ ὀλίγον ἀριθμοῦ, καὶ μέγα καὶ μικρὸν μεγέθους, ὥσπερ
 ἄρτιον καὶ περιττόν, καὶ λείον καὶ τραχύ, καὶ εὐθὺ καὶ
 15 καμπύλον. ^u Ἐπι δὲ πρὸς ταύτη τῇ ἀμαρτία καὶ πρὸς τι
 ἀνάγκη ^w εἶναι τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν καὶ ὅσα τοιαῦτα· τὸ
 δὲ πρὸς τι πάντων ἥκιστα φύσις ^x τις ἢ οὐσία τῶν κατηγο-
 ριῶν ἐστί, καὶ ὑστέρα τοῦ ποιοῦ ^y καὶ ποσοῦ· καὶ πάθος τι
 τοῦ ποσοῦ τὸ πρὸς τι, ὥσπερ ἐλέχθη, ἀλλ' οὐχ ὑλῆ, ^z εἴ τι
 ἕτερον. Καὶ ^a τῶ ^b ὅλως κοινῶ πρὸς τι, καὶ τοῖς μέρεσιν
 16 αὐτοῦ καὶ εἶδεσιν. Οὐθὲν γὰρ ἐστὶν οὔτε μέγα οὔτε μικρόν,

^m μὲν et mox καὶ om. T. ⁿ ἀδιαίρετον γὰρ τὸ G^b.I^b. ^o ἐαυτὸ T.
^p ὁ om. A^b. ^q μέτρα] μετρεῖ T. ^r λευκός T. ^s τὸν om. T.
^t ἄλλως G^b. ^v τι om. E. ^w τὸ μέγα εἶναι T. ^x τις ἢ οὐσία om.
 G^b.I^b. ^y καὶ τοῦ ποσοῦ A^b. ^z ἢ G^b.I^b. ^a τὸ T. ^b ὅλω G^b.

οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον, οὔθ' ὅλως πρὸς τι, ὃ οὐχ ἕτερόν τι ὄν πολὺ ἢ ὀλίγον ἢ μέγα ἢ μικρὸν ^c ἢ πρὸς τι ἐστίν. Σημείον δ' ὅτι ἤκιστα οὐσία τις καὶ ὄν τι τὸ πρὸς τι τὸ ^dμόνον μὴ εἶναι γένεσιν αὐτοῦ μηδὲ φθορὰν μηδὲ κίνησιν, ὥσπερ κατὰ τὸ ποσὸν αὔξησης καὶ φθίσις, κατὰ τὸ ποιὸν ἀλλοιώσεις, κατὰ τόπον φορά, κατὰ τὴν οὐσίαν ἢ ^e ἀπλῆ γένεσις καὶ φθορά. Ἄλλ' οὐ κατὰ τὸ πρὸς τι· ἄνευ γὰρ τοῦ κινήθηναι ¹⁷ ὅτε μὲν μείζον ὅτε δὲ ^f ἔλαττον ἢ ἴσον ^g ἔσται θατέρου κινήθentos κατὰ τὸ ποσόν. Ἄνάγκη τε ἐκάστου ὕλην εἶναι τὸ δυνάμει τοιοῦτον, ὥστε καὶ οὐσίας· τὸ δὲ πρὸς τι οὔτε δυνάμει οὐσία οὔτε ἐνεργεία. Ἄτοπον ^h οὖν, μᾶλλον δὲ ἀδύνα- ¹⁸ τον, τὸ οὐσίας μὴ οὐσίαν ποιεῖν στοιχείον καὶ πρότερον ὕστερον ⁱ γὰρ πάσαι αἰ κατηγορίαι. Ἔτι δὲ τὰ στοιχεῖα οὐ κατηγορεῖται καθ' ^k ὧν στοιχεῖα, τὸ δὲ πολὺ καὶ ὀλίγον καὶ χωρὶς καὶ ἅμα ^l κατηγορεῖται ^m ἀριθμοῦ, καὶ τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχὺ γραμμῆς, καὶ ἐπίπεδόν ἐστι ⁿ καὶ πλατὺ καὶ στενόν. Εἰ δὲ δὴ καὶ ἔστι τι πλῆθος ^o οὗ τὸ μὲν αἰεὶ ὀλί- ¹⁹ γον, οἶον ἢ δυάς (εἰ γὰρ πολὺ, τὸ ἐν αὐτῷ ὀλίγον εἶη), καὶ πολὺ ἀπλῶς εἶη, οἶον ἢ δεκάς πολὺ, ^p καὶ εἰ ταύτης μὴ ἐστι πλείον, ^q ἢ τὰ μύρια. Πῶς οὖν ἔσται ^r οὕτως ἐξ ὀλίγου καὶ πολλοῦ ὁ ἀριθμὸς; Ἡ γὰρ ἄμφω ἔδει κατηγορεῖσθαι ἢ μηδέτερον· νῦν δὲ τὸ ^s ἕτερον μόνον κατηγορεῖται.

^t Ἀπλῶς δὲ ^t δεῖ σκοπεῖν, ἄρα δυνατόν τὰ αἰδία ἐκ στοι- ² χείων συγκεῖσθαι; Ὑλην γὰρ ἔξει· σύνθετον γὰρ πᾶν τὸ ἐκ στοιχείων. ^v Εἰ τοίνυν ἀνάγκη, ἐξ οὗ ἐστίν, εἰ καὶ αἰεὶ ἐστι ² καὶ εἰ ἐγένετο, ἐκ ^w τούτου ^x γίγνεσθαι, γίγνεται δὲ πᾶν ^y ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος τούτου ὃ γίγνεται (ζοῦ γὰρ αὐτῷ ^a ἐγένετο

^c ἢ πρὸς] ^a πρὸς E, πρὸς G^b.I^b. ^d μόνου E.I^b. ^e ἀπλῶς G^b.
^f ἔλασσον E.T.A^b. ^g ἐστὶ G^b.I^b. ^h οὖν] δὲ G^b.I^b. ⁱ γὰρ] δὲ T.
^k ὧν τὰ στοιχεῖα G^b.I^b. ^l κατηγορεῖται G^b. ^m ἀριθμῶν A^b, τοῦ ἀριθμοῦ G^b. ⁿ καὶ post ἐστι om. G^b.I^b. ^o οὐ E, ὧν G^b.I^b. ^p καὶ] καὶ S. ^q ἢ τὰ μύρια om. G^b.I^b. ^r οὕτως E, om. T. ^s ἕτερον οὐ μόνον I^b. ^t δεῖ om. G^b. ^v εἰ τοίνυν] οὐ τοίνυν A^b, ἔτι τοίνυν T. ^w τούτων G^b. ^x γίγνεσθαι καὶ γίγνεται δὲ T. ^y ἐκ τοῦ] εἰς τὸ A^b. ^z οὐδὲ G^b.I^b. ^a ἐγένετο A^b.

ἔκ τοῦ ἀδυνάτου οὐδὲ ἦν), τὸ δὲ δυνατὸν ἐνδέχεται καὶ ἐνεργεῖν καὶ μὴ, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα αἰεὶ ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς ἢ ὅτιοῦν ἄλλο ὕλην ἔχον, ἐνδέχοιτ' ἂν μὴ εἶναι, ὥσπερ καὶ τὸ μίαν ἡμέραν ἔχον καὶ τὸ ὀποσαοῦν ἔτη· εἰ δ' οὕτω, καὶ τὸ το-
 3 σούτον χρόνον εὐ μὴ ἐστὶ πέρασ. Οὐκ ἂν τοίνυν εἴη αἰδία, εἴπερ μὴ αἰδίου τὸ ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι, καθάπερ ἐν ἄλλοις λόγοις συνέβη πραγματευθῆναι. Εἰ δ' ἐστὶ τὸ λεγόμενον νῦν ἀληθὲς καθόλου, ὅτι οὐδεμία ἐστὶν αἰδία οὐσία ἐὰν μὴ ἢ ἐνεργεία, τὰ δὲ στοιχεῖα ὕλη τῆς οὐσίας, οὐδεμιᾶς ἂν εἴη
 4 αἰδίου οὐσίας στοιχεῖα ἐξ ὧν ἐστὶν ἐνυπαρχόντων. Εἰσὶ δὲ τινες οἱ δυάδα μὲν ἀόριστον ποιοῦσι τὸ μετὰ τοῦ ἐνὸς στοιχείου, τὸ δ' ἄνισον δυσχεραίνουσιν εὐλόγως διὰ τὰ συμβαίνοντα ἀδύνατα· οἷς τοσαῦτα μόνον ἀφήρηται τῶν δυσχερῶν, ὅσα διὰ τὸ ποιεῖν τὸ ἄνισον καὶ τὸ πρὸς τι στοιχεῖον ἀναγκαῖα συμβαίνει τοῖς λέγουσιν· ὅσα δὲ χωρὶς ταύτης τῆς δόξης, ταῦτα κακείνοις ὑπάρχειν ἀναγκαῖον, ἐὰν τε τὸν εἰδητικὸν ἀριθμὸν ἐξ αὐτῶν ποιῶσιν, ἐὰν τε τὸν μαθηματι-
 5 κόν. Πολλὰ μὲν οὖν τὰ αἷτια τῆς ἐπὶ ταύτας αἰτίας ἐκτροπῆς, μάλιστα δὲ τὸ ἀπορηῆσαι ἀρχαϊκῶς. Ἐδοξε γὰρ αὐτοῖς πάντ' ἔσεσθαι ἐν τὰ ὄντα, αὐτὸ τὸ ὄν, εἰ μὴ τις λύσει καὶ ὁμοσε βαδιεῖται τῷ Παρμενίδου λόγῳ

οὐ γὰρ μήποτε τοῦτο δαῖς εἶναι μὴ ἔόντα,

ἀλλ' ἀνάγκη εἶναι τὸ μὴ ὄν δεῖξαι ὅτι ἐστὶν· οὕτω γὰρ ἐκ τοῦ ὄντος καὶ ἄλλου τινὸς τὰ ὄντα ἔσεσθαι, εἰ πολλά ἐστὶν.
 6 Καίτοι πρῶτον μὲν, εἰ τὸ ὄν, πολλαχῶς· τὸ μὲν γὰρ ὅτι οὐσίαν σημαίνει, τὸ δ' ὅτι ποιόν, ἢ τὸ ὅτι ποσόν, καὶ τὰς ἄλλας δὴ κατηγορίας. Ποῖον οὖν τὰ ὄντα πάντα ἔν, εἰ μὴ τὸ μὴ ὄν ἐστὶ; Πότερον αἰ οὐσίαι ἢ τὰ πάθη; Καὶ τὰ

b ἄλλου Αῦ. c ἔτη] ἐστὶ Γῦ. d τὸ om. Τ.Αῦ. e οὐ Γῦ.
 f λόγοις om. Ε. g δὴ Τ. h ἐνεργεία Ε.Αῦ. i ἄνισον] ἀόριστον Γῦ.
 k οἷς] εἰς Τ. l τὸ post καὶ om. Αῦ. m ἀναγκαῖον Τ.Αῦ. n ταυτὰ Τ.
 ο εἰδητικὸν Αῦ. p τῶν μαθηματικῶν Γῦ. q ἐπιτροπῆς Τ. r βαδιεῖται om. Τ. s δαμῆ Ε, δυνάμει Τ, οὐδαμῆ Αῦ.Γῦ.Ιῦ. t ἔόντα Αῦ.
 v ἀνάγκην Γῦ. w εἶναι om. Τ. x οὕτω] ὄντως Ε. y τὸ δ' ὅτι ποσόν et mox μὴ ante ὄν om. Γῦ.

ἄλλα ^γ δὴ ὁμοίως ^z ἅπαντα· καὶ ἔσται ἐν τὸ τόδε καὶ τὸ τοι-
 ὄνδε ^a καὶ τὸ τοσονδε καὶ ^b τᾶλλα ὅσα ^c ἔν τι σημαίνει. Ἄλλ' ⁷
 ἄτοπον, μᾶλλον δὲ ἀδύνατον, τὸ μίαν φύσιν τινὰ γενομένην
 αἰτίαν εἶναι ^d τοῦ τοῦ ὄντος τὸ μὲν ^e τόδε εἶναι, τὸ δὲ ^f τοι-
 ὄνδε, τὸ δὲ τοσονδε, τὸ δὲ ποῦ. Ἐπειτα ⁸ ἐκ ποίου μὴ ὄντος ⁸
 καὶ ὄντος τὰ ὄντα; Πολλαχῶς γὰρ καὶ τὸ μὴ ὄν, ἐπειδὴ
 καὶ τὸ ὄν· καὶ τὸ μὲν μὴ ἄνθρωπον σημαίνει τὸ μὴ εἶναι
 τοδί, τὸ δὲ μὴ εὐθὺ τὸ μὴ εἶναι τοιονδί, τὸ δὲ μὴ τρίπηχυν
 τὸ μὴ εἶναι τοσονδί. Ἐκ ποίου οὖν ὄντος καὶ μὴ ὄντος ⁹
 πολλὰ τὰ ὄντα; Βούλεται μὲν δὴ τὸ ψεῦδος καὶ ταύτην
 τὴν φύσιν λέγειν τὸ οὐκ ὄν, ἐξ οὗ καὶ τοῦ ὄντος πολλὰ τὰ
 ὄντα. Διὸ καὶ ἐλέγετο ὅτι ^h δεῖ ψεῦδός τι ὑποθέσθαι, ὥσ-
 περ ⁱ καὶ οἱ γεωμέτραι ^k τὸ ποδιαίαν εἶναι τὴν μὴ ποδιαίαν.
 Ἀδύνατον δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχειν. Οὔτε γὰρ οἱ γεωμέτραι ¹⁰
 ψεῦδος οὐθὲν ὑποτίθενται (οὐ γὰρ ἐν τῷ ^l συλλογισμῷ ἢ
 πρότασις), οὔτ' ἐκ τοῦ οὕτω μὴ ὄντος τὰ ὄντα γίγνεται οὐδὲ
 φθείρεται· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν κατὰ τὰς πτώσεις μὴ ὄν ἰσα-
 χῶς ταῖς κατηγορίαις λέγεται, παρὰ τοῦτο δὲ τὸ ὡς ψεῦδος
 λέγεται ^m τὸ μὴ ὄν καὶ τὸ κατὰ δύναμιν, ἐκ τούτου ἢ γένεσις
 ἐστίν, ἐκ τοῦ μὴ ἀνθρώπου δυνάμει δὲ ἀνθρώπου ἄνθρωπος,
 καὶ ἐκ τοῦ μὴ λευκοῦ δυνάμει δὲ λευκοῦ λευκόν, ὁμοίως εἴαν τε
 ἔν ⁿ τι γίγνηται εἴαν τε πολλά. Φαίνεται δὲ ἢ ζήτησις πῶς ¹¹
 πολλὰ τὸ ὄν τὸ κατὰ τὰς οὐσίας λεγόμενον· ἀριθμοὶ γὰρ
 καὶ μήκη καὶ σώματα ^o τὰ γεννώμενά ἐστιν. Ἄτοπον ^p δὴ
 τὸ ὅπως μὲν πολλὰ τὸ ὄν, τὸ τί ^q ἐστὶ ζητῆσαι, πῶς δὲ ἢ
 ποιά ἢ ποσά, μή. Οὐ γὰρ δὴ ἢ δυὰς ἢ ἀόριστος ^r αἰτία οὐδὲ ¹²
 τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν τοῦ δύο λευκὰ ἢ πολλὰ εἶναι χρώ-
 ματα ἢ χυμοὺς ἢ σχήματα· ἀριθμοὶ γὰρ ἂν καὶ ταῦτα ἦσαν

^γ δὴ om. G^b. ^z ἢ πάντα I^b, ἢ ἅπαντα G^b. ^a καὶ τὸ τοσονδε om.
 G^b, τὸ om. T. ^b ἄλλα G^b. ^c ἔν om. E. ^d τοῦ τοῦ] τοῦ T,
 καὶ τούτου καὶ ὄντος εἶναι τοῦ A^b. ^e εἶναι τόδε G^b, I^b. ^f τοιονδε
 om. A^b. ^g ἐκ τοῦ ποίου G^b. ^h δὴ G^b, om. E. ⁱ καὶ om. G^b.
^k τὸ] τὴν T. ^l λογισμῷ G^b. ^m τὸ ante μὴ om. T. ⁿ τι om. E, G^b.
^o τὰ om. T. ^p δὴ τὸ] δὲ τὸ I^b, δὲ καὶ G^b. ^q ἐστὶ] ἐπὶ G^b. ^r αἰτία]
 οὐσία G^b.

● καὶ μονάδες. Ἄλλὰ μὴν εἴ γε ταῦτ' ἐπήλθον, εἶδον ἂν
 τὸ αἴτιον καὶ τὸ ἐν ἐκείνοις· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ τὸ ἀνάλογον
 13 αἴτιον. Αὕτη γὰρ ἡ παρέκβασις αἰτία καὶ ὕ τοῦ τὸ ἀντι-
 κείμενον ὠ ζητοῦντας τῷ ὄντι καὶ τῷ ἐνί, ἐξ οὗ καὶ τούτων
 τὰ ὄντα, τὸ πρὸς τι καὶ τὸ ἄνισον ὑποθεῖναι, ὃ οὐτ' ἐναντίον
 οὐτ' ἀπόφασις ἐκείνων, μία τε φύσις τῶν ὄντων ὥσπερ καὶ
 τὸ τί καὶ τὸ ποιόν. Καὶ ζητεῖν ἔδει καὶ τοῦτο, πῶς πολλὰ
 14^x τὰ πρὸς τι ἄλλ' οὐχ ἓν. Νῦν δὲ πῶς μὲν πολλὰι μονάδες
 παρὰ τὸ πρῶτον ἐν ζητεῖται, πῶς δὲ πολλὰ ἄνισα παρὰ τὸ
 ἄνισον οὐκέτι. Καίτοι χρῶνται καὶ λέγουσι μέγα μικρόν,
 πολὺ ὀλίγον, ἐξ ὧν οἱ ἀριθμοί, μακρὸν βραχύ, ἐξ ὧν τὸ
 μῆκος, πλατὺ στενόν, ἐξ ὧν τὸ ἐπίπεδον, βαθὺ ταπεινόν, ἐξ
 ὧν οἱ ὕῤοκοι· καὶ ἔτι δὴ πλείω εἶδη λέγουσι τοῦ πρὸς τι.
 15 Τούτοις δὴ τί αἴτιον τοῦ πολλὰ εἶναι; Ἀνάγκη μὲν οὖν,
 ὥσπερ λέγομεν, ὑποθεῖναι τὸ^z δυνάμει ὄν ἐκάστω. Τοῦτο
 δὲ προσαπεφήνατο ὃ ταῦτα λέγων, τί τὸ δυνάμει τότε καὶ
 οὐσία, μὴ ὄν δὲ καθ' αὐτό, ὅτι τὸ πρὸς τι, ὥσπερ^a εἰ εἶπε
 τὸ ποιόν, ὃ οὐτε δυνάμει ἐστὶ τὸ ἐν ἢ τὸ ὄν, οὐτε ἀπόφασις
 16 τοῦ ἐνός^b οὐδὲ τοῦ ὄντος, ἀλλ' ἓν τι τῶν ὄντων. Πολύ τε
 μάλλον, ὥσπερ^c ἐλέχθη, εἰ^d ἐζητεῖτο πῶς πολλὰ τὰ ὄντα,
 μὴ τὰ ἐν^e τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ ζητεῖν, πῶς πολλὰι οὐσίαι ἢ
 πολλὰ ποιὰ, ἀλλὰ πῶς πολλὰ τὰ ὄντα· τὰ μὲν γὰρ οὐσίαι,
 17 τὰ δὲ πάθη, τὰ δὲ πρὸς τι. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων κατη-
 γοριῶν ἔχει τινὰ καὶ ἄλλην ἐπίστασιν πῶς πολλὰ· διὰ γὰρ
 τὸ μὴ χωριστὰ εἶναι^f τῷ τὸ ὑποκείμενον πολλὰ γίγνεσθαι
 καὶ εἶναι ποιὰ τε πολλὰ εἶναι καὶ ποσά. Καίτοι δεῖ γέ
 τινα εἶναι ὕλην ἐκάστω γένει· πλὴν χωριστὴν ἀδύνατον τῶν
 18 οὐσιῶν. Ἄλλ' ἐπὶ τῶν τότε τι ἔχει τινὰ λόγον, πῶς πολλὰ
 τὸ τότε τι, εἰ μὴ τι ἔσται καὶ τότε τι καὶ φύσις τις τοιαύτη.
 Αὕτη δὲ ἐστὶν ἐκείθεν μάλλον ἢ ἀπορία, πῶς πολλὰι ἐνε-

^s καὶ om. G^b. ^t ἐπήλθεν E. ^v τὸ τὸ E, τοῦτο G^b. ^w ζητοῦντα E.
^x τὰ] τὸ A^b. ^y ὕκοι· ἔτι δὲ εἶδη πλείω λέγουσι T. ^z δυνάμενον ἐκά-
 στῳ A^b. ^a εἰ om. G^b. ^b οὐδὲ] οὐτε codices. ^c ἐλέχθη] εἰ ἐλέχθη
 καὶ G^b. ^d ἐζητεῖ τὸ G^b, ἐζητεῖ T.A^b. ^e τῇ om. G^b. ^f τῷ τὸ] τό τι T.

γεία ^ε οὐσίαι ἀλλ' ^h οὐ μία. Ἄλλα μὲν ⁱ καὶ εἰ μὴ ταυτὸν ἔστι τὸ τόδε καὶ τὸ ποσόν, οὐ λέγεται πῶς καὶ διὰ τί πολλά τὰ ὄντα, ἀλλὰ πῶς ποσὰ πολλά. ^k Ὁ γὰρ ἀριθμὸς πᾶς ¹⁹ ποσόν τι σημαίνει· καὶ ἡ μονάς, εἰ μὴ μέτρον, ὅτι τὸ κατὰ ¹ τὸ ποσὸν ἀδιαίρετον. Εἰ μὲν οὖν ἕτερον τὸ ποσὸν καὶ τὸ τί ἔστιν, οὐ λέγεται τὸ τί ἔστιν ἐκ τίνος οὐδὲ πῶς πολλά· εἰ δὲ ταυτό, πολλὰς ὑπομένει ὁ λέγων ἐναντιώσεις. Ἐπιστήσειε δ' ἂν τις τὴν σκέψιν καὶ περὶ τῶν ἀριθμῶν πόθεν δεῖ λαβεῖν τὴν πίστιν ὡς εἰσίν. Τῷ μὲν ^m γὰρ ιδέας τιθε- ²⁰ μένω παρέχονται τιν' αἰτίαν τοῖς οὐσιν, εἴπερ ἕκαστος τῶν ἀριθμῶν ιδέα τις, ⁿ ἢ δ' ιδέα τοῖς ἄλλοις αἰτία τοῦ εἶναι ὄν δὴ ποτε τρόπον· ἔστω γὰρ ^o ὑποκείμενον αὐτοῖς τοῦτο. Τῷ ²¹ δὲ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον οὐκ οἰομένω διὰ τὸ τὰς ἐνούσας δυσχερείας ὁρᾶν περὶ τὰς ιδέας, ὥστε διὰ γε ταῦτα μὴ ποιεῖν ἀριθμούς, ποιοῦντι δὲ ἀριθμὸν τὸν μαθηματικόν, πόθεν ^p τε χρὴ πιστεῦσαι ὡς ἔστι τοιοῦτος ἀριθμὸς, καὶ τί τοῖς ἄλλοις χρήσιμος; Οὐθενὸς γὰρ οὔτε φησὶν ὁ λέγων αὐτὸν εἶναι, ἀλλ' ^q ὡς αὐτὴν τινα λέγει καθ' αὐτὴν φύσιν οὐσαν, οὔτε φαίνεται ὡς αἴτιος· τὰ γὰρ θεωρήματα τῶν ^r ἀριθμητικῶν πάντα καὶ κατὰ τῶν αἰσθητῶν ὑπάρξει, καθάπερ ἐλέχθη.

Οἱ μὲν οὖν τιθέμενοι τὰς ιδέας εἶναι καὶ ἀριθμούς αὐτὰς ³ εἶναι, κατὰ τὴν ἔκθεσιν ἐκάστου παρὰ τὰ πολλά λαμβάνειν, τὸ ἐν τι ἕκαστον πειρῶνται ^s γε λέγειν πῶς ^t καὶ διὰ τί ἔστιν. Οὐ μὲν ἀλλ' ἐπεὶ οὔτε ἀναγκαῖα οὔτε δυνατὰ ταῦτα, οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν διὰ γε ταῦτα εἶναι λεκτέον. Οἱ δὲ Πυθαγό- ² ρειοὶ διὰ τὸ ὁρᾶν πολλὰ τῶν ἀριθμῶν πάθη ὑπάρχοντα τοῖς αἰσθητοῖς σώμασιν, εἶναι μὲν ἀριθμούς ἐποίησαν τὰ ὄντα, οὐ χωριστοὺς δέ, ἀλλ' ἐξ ἀριθμῶν ^v τὰ ὄντα. Διὰ τί δέ; ^v Ὅτι τὰ ^w πάθη τὰ τῶν ἀριθμῶν ^x ἐν ἀρμονίᾳ ὑπάρχει καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις. Τοῖς δὲ τὸν μαθηματικὸν ³

^ε οὐσαι E. ^h οὐ om. G^b. ⁱ εἰ καὶ G^b.I^b. ^k ὁ γὰρ—πῶς πολλά om. T. ¹ τὸ post κατὰ om. I^b. ^m γὰρ om. G^b. ⁿ ἢ] εἰ G^b. ^o αὐτοῖς ὑποκείμενον G^b.I^b. ^p τί T. ^q ὡς om. E. ^r ἀρ.] μαθηματικῶν ἀριθμῶν I^b. ^s γε om. T.G^b. ^t καὶ om. E. ^v τὰ] δὲ τὰ T. ^w παθητικὰ τῶν G^b. ^x ἐναρμόνια A^b.

μόνον λέγουσιν εἶναι ἀριθμὸν οὐθὲν τοιοῦτον ἐνδέχεται λέγειν κατὰ τὰς ὑποθέσεις, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔσονται αὐτῶν αἱ ἐπιστῆμαι ὡς ἐλέγετο. Ἡμεῖς δὲ φαμεν εἶναι, καθάπερ εἴπομεν πρότερον. Καὶ δῆλον ὅτι οὐ κεχώρισται τὰ μαθηματικά· οὐ γὰρ ἂν κεχωρισμένων τὰ πάθη ὑπῆρχεν ἐν τοῖς σώμασιν.

4 Οἱ μὲν οὖν Πυθαγόρειοι κατὰ μὲν ^z τὸ τοιοῦτον οὐθενὶ ἔνοχοί εἰσιν· κατὰ μὲντοι τὸ ποιεῖν ἐξ ἀριθμῶν τὰ φυσικὰ σώματα, ἐκ μὴ ἐχόντων βάρους ^a μηδὲ κουφότητα ἔχοντα κουφότητα καὶ βάρους, εἰκάσι περὶ ἄλλου οὐρανοῦ λέγειν καὶ

5 σωματίων ἀλλ' οὐ τῶν αἰσθητῶν. Οἱ δὲ χωριστὸν ποιούντες, ὅτι ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν οὐκ ἔσται τὰ ἀξιώματα, ἀληθῆ δὲ τὰ λεγόμενα καὶ σαίνει τὴν ψυχὴν, εἶναί ^b τε ὑπολαμβάνουσι καὶ χωριστὰ εἶναι· ὁμοίως δὲ καὶ ^c τὰ μεγέθη τὰ μαθημα-

6 τικά. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ ὁ ἐναντιούμενος λόγος τᾶναντία ἐρεῖ· καὶ ὁ ἄρτι ἠπορήθη ^d λυτέον τοῖς οὕτω λέγουσι, διὰ τί οὐδαμῶς ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ὑπαρχόντων τὰ πάθη ὑπάρχει αὐτῶν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. Εἰσὶ δὲ τινες οἱ ἐκ τοῦ πέρατα εἶναι καὶ ἔσχατα τὴν στιγμὴν ^e μὲν γραμμῆς, ταύτην ^δ ἐπιπέδου, τοῦτο δὲ ^f τοῦ στερεοῦ, οἴονται εἶναι ^g ἀνάγκην τοιαύτας φύ-

7 σεις εἶναι. Δεῖ δὴ καὶ τοῦτον ὁρᾶν τὸν λόγον, μὴ λίαν ἢ μαλακός. Οὔτε γὰρ οὐσίαι εἰσὶ τὰ ἔσχατα ἀλλὰ μᾶλλον ^h πάντα ταῦτα πέρατα, ἐπεὶ καὶ τῆς βαδίσεως καὶ ὅλως κινήσεως ἐστὶ ⁱ τι πέρασ. Τοῦτ' οὖν ^k ἔσται ^l τόδε τι καὶ οὐσία τις. Ἄλλ' ἄτοπον. Οὐ μὴν ἀλλὰ εἰ καὶ εἰσὶ, τῶνδε τῶν αἰσθητῶν ἔσονται πάντα· ἐπὶ τούτων γὰρ ὁ λόγος εἴρηκεν.

8 Διὰ τί οὖν χωριστὰ ^m ἔσται; Ἔτι δὲ ⁿ ἐπιζητήσειεν ἂν τις μὴ λίαν εὐχερῆς ὢν περὶ ^o μὲν τοῦ ἀριθμοῦ παντὸς καὶ τῶν μαθηματικῶν τὸ μηθὲν συμβάλλεσθαι ἀλλήλοις τὰ πρότερα τοῖς ^p ὕστερον· μὴ ὄντος γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ οὐθὲν ἦττον τὰ μεγέθη ἔσται τοῖς ^q τὰ μαθηματικὰ μόνον εἶναι φαμένοις,

γ ἐλέγοντο T. z τὸ om. G^b. a μηδὲ] οὐδὲ E.G^b.I^b. b τι G^b.I^b. c τὰ μεγέθη om. T. d λύεται T.A^b.G^b. e μὲν om. G^b. f τοῦ om. G^b.I^b. g ἀνάγκη T. h ταῦτα πάντα T.A^b. i τι om. T. k ἐστὶ E.T. l τόδε τι καὶ om. G^b. m ἔσται] ἔστιν E. n ζητήσειεν T. o μὲν οὖν τοῦ T.I^b. p ὕστεροις G^b. q τὰ post τοῖς om. T.

καὶ ^Γ τούτων μὴ ὄντων ἢ ψυχὴ καὶ τὰ σώματα τὰ αἰσθητά. Οὐκ ἔοικε δ' ἢ φύσις ἐπεισοδιώδης οὔσα ἐκ τῶν φαινομένων, ⁹ ὥσπερ μοχθηρὰ τραγωδία. Τοῖς δὲ τὰς ιδέας τιθεμένοις τούτο μὲν ἐκφεύγει· ποιούσι γὰρ τὰ μεγέθη ἐκ τῆς ὕλης καὶ ἀριθμοῦ, ἐκ μὲν τῆς δυάδος τὰ μήκη, ⁸ ἐκ τριάδος δ' ἴσως τὰ ἐπίπεδα, ἐκ δὲ τῆς τετράδος τὰ στερεὰ ἢ καὶ ἐξ ἄλλων ἀριθμῶν· διαφέρει γὰρ οὐθέν. Ἄλλὰ ταῦτά γε ^τ πρότερον ιδέαι ¹⁰ ἔσονται, ἢ ^ν τίς ὁ τρόπος αὐτῶν, καὶ τί συμβάλλονται τοῖς οὔσιν; Οὐθέν γάρ, ὥσπερ ^ω οὐδὲ τὰ μαθηματικά, οὐδὲ ταῦτα συμβάλλεται. Ἄλλὰ μὴν οὐδ' ὑπάρχει γε ^κ κατ' αὐτῶν οὐθέν θεώρημα, ἂν μὴ τις βούληται κινεῖν τὰ μαθηματικά καὶ ποιεῖν ἰδίας τινὰς δόξας. Ἔστι δ' οὐ χαλεπὸν ὁποιασοῦν ὑποθέσεις λαμβάνοντας ^Υ μακροποιεῖν καὶ συνείρειν. Οὔτοι ¹¹ μὲν οὖν ταύτῃ προσγλιχόμενοι ταῖς ιδέαις τὰ μαθηματικά διαμαρτάνουσιν· οἱ δὲ πρῶτοι δύο τοὺς ἀριθμοὺς ποιήσαντες, τὸν τε τῶν ^z εἰδῶν καὶ ^a τὸν ^b μαθηματικόν, ^c ἄλλον οὐδαμῶς οὔτ' εἰρήκασιν οὔτ' ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν πῶς καὶ ἐκ τίνος ἔσται ὁ ^d μαθηματικός. Ποιούσι γὰρ αὐτὸν μεταξὺ τοῦ ^e εἰδητικοῦ καὶ τοῦ αἰσθητοῦ. Εἰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ¹² ^f ὁ αὐτὸς ⁸ ἐκείνω ἔσται τῷ τῶν ^h ἰδεῶν, ἐξ ἄλλου δέ τινος μικροῦ καὶ μεγάλου· τὰ γὰρ μεγέθη ποιεῖ. Εἰ δ' ἕτερόν τι ἐρεῖ, πλείω τὰ στοιχεῖα ⁱ ἐρεῖ· καὶ εἰ ἔν τι ^k ἐκατέρου ἢ ἀρχῆ, κοινόν τι ἐπὶ τούτων ἔσται τὸ ἔν. Ζητητέον τε πῶς καὶ ¹³ ταῦτα πολλὰ ^l τὸ ἔν, καὶ ἅμα τὸν ἀριθμὸν γενέσθαι ἄλλως ἢ ἐξ ἑνὸς καὶ δυάδος ἀορίστου ἀδύνατον κατ' ἐκείνον. Πάντα δὴ ταῦτα ἄλογα, καὶ μάχεται καὶ αὐτὰ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς εὐλόγοις, καὶ ἔοικεν ἐν αὐτοῖς εἶναι ὁ Σιμωνίδου μακρὸς λόγος· ^m γίγνεται γὰρ ὁ μακρὸς λόγος ὥσπερ ὁ τῶν δούλων, ὅταν μὴθὲν ὑγιᾶς λέγωσιν. Φαίνεται δὲ καὶ ⁿ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ¹⁴

^Γ τούτων] τῶν T. ⁸ ἐκ τῆς τριάδος T. ^τ πρότερον Ib. ^ν τίς om. T. ^ω οὐδὲ om. G^b. ^κ κατ' αὐτῶν] τούτων E. ^Υ μακρὸν ποιεῖν E. ^z ἰδεῶν E. ^a τῶν G^b.Ib. ^b μαθηματικῶν A^b.G^b.Ib. ^c ἄλλον οὐδαμῶς om. A^b, οὐδαμῶς om. E. ^d μαθηματικός κατ' ἐκείνον. ποιούσι T. ^e εἰδητικῶν A^b. ^f ὁ—μικροῦ om. T. ⁸ ἐκείνος G^b.Ib. ^h εἰδῶν G^b.Ib. ⁱ ἐρεῖ om. G^b. ^k ἐκατέρα T. ^l τὸ] τὰ A^b.Ib, καὶ G^b. ^m γίγνεται—λόγος om. T.G^b. ⁿ αὐτῶ G^b.

τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν βοᾶν ὡς ἐλκόμενα· οὐ δύναται γὰρ οὐδαμῶς γεννηῆσαι τὸν ἀριθμὸν ἀλλ' ὃ ἢ τὸν ἀφ' ἐνὸς διπλασιαζόμενον. Ἐποιοῦν δὲ καὶ γένεσιν ποιεῖν αἰδίων ὄντων, 15 μάλλον δ' ἐν τι τῶν ἀδυνάτων. Οἱ μὲν οὖν Πυθαγόρειοι ἠπότερον οὐ ποιοῦσιν ἢ ποιοῦσι ἑ γένεσιν οὐθὲν δεῖ διατάζειν· φανερώς γὰρ ἑ λέγουσιν ὡς τοῦ ἐνὸς συσταθέντος, εἴτ' ἐξ ἐπιπέδων εἴτ' ἐκ χροιάς εἴτ' ἐκ σπέρματος εἴτ' ἐξ ὧν ἀπορῶσιν εἰπεῖν, εὐθύς τὸ ἐγγιστα τοῦ ἀπείρου ὅτι εἴλκετο καὶ 16 ἐπεραίνετο ὑπὸ τοῦ πέρατος. Ἄλλ' ἐπειδὴ κοσμοποιοῦσι καὶ φυσικῶς βούλονται λέγειν, ἑ δίκαιον αὐτοὺς ἐξετάζειν ἑ τι περὶ φύσεως, ἐκ δὲ τῆς νῦν ἀφεῖναι μεθόδου· τὰς γὰρ ἐν τοῖς ἀκινήτοις ζητοῦμεν ἀρχάς, ὥστε καὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν τοιούτων ἐπισκεπτέον τὴν γένεσιν.

4 Τοῦ μὲν οὖν περιττοῦ γένεσιν οὐ ἠφασιν, ὡς δῆλον ὅτι τοῦ ἀρτίου ἑ οὔσης γενέσεως· τὸν δ' ἀρτίον ἑ πρῶτον ἐξ ἀνίσων τινὲς κατασκευάζουσι τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ ἰσασθέντων. Ἄνάγκη οὖν ἑ πρότερον ὑπάρχειν τὴν ἀνισότητα αὐτοῖς τοῦ ἰσασθῆναι. Εἰ δ' αἰεὶ ἦσαν ἰσασμένα, οὐκ ἂν ἦσαν ἀνισα πρότερον· τοῦ γὰρ αἰεὶ οὐκ ἔστι πρότερον οὐθέν. 2ῶστε φανερόν ὅτι ἑ οὐ τοῦ θεωρῆσαι ἕνεκεν ποιοῦσι τὴν γένεσιν τῶν ἀριθμῶν. Ἐχει δ' ἀπορίαν καὶ εὐπορήσαντι ἑ ἐπιτήμησιν, πῶς ἔχει ἑ πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν τὰ στοιχεῖα καὶ αἱ ἀρχαί, ἀπορίαν μὲν ταύτην πότερόν ἐστὶ τι ἐκείνων οἷον βουλόμεθα λέγειν αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἑ ἀρίστον, ἢ οὐ, ἀλλ' ὑστερογενῆ. Παρὰ μὲν γὰρ τῶν θεολόγων ἔοικεν ὁμολογεῖσθαι τῶν νῦν τισίν, ἑ οἱ οὐ φασιν, ἀλλὰ προελθούσης τῆς τῶν ὄντων φύσεως καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν ἐμφαίνεσθαι. Τοῦτο δὲ ποιοῦσιν εὐλαβούμενοι ἀληθινὴν δυσχέρειαν, ἢ συμβαίνει τοῖς λέγουσιν, ὥσπερ ἔνιοι, τὸ

ὃ ἢ G^b. ἑ διπλασιαζόμενος G^b.I^b. ἑ πότερον ποιοῦσιν ἢ οὐ ποιοῦσι I^b. ἑ τὴν γένεσιν G^b.I^b. ἑ λέγουσιν τινες ὡς I^b. ἑ δίκαιον om. G^b. et rc. I^b. ἑ τὰ rc. I^b. ἑ φασιν εἶναι ὡς G^b.I^b. ἑ οὐσία T. ἑ πρῶτον om. G^b. et rc. I^b. ἑ πρότερον om. iidem. ἑ οὐ om. G^b. ἑ ἐπιστήμησιν E. ἑ πρὸς] κατὰ G^b.I^b. ἑ ἀρίστον G^b.I^b. ἑ εἰ T.

ἐν ἀρχῇ. Ἔστι δ' ἡ δυσχέρεια οὐ διὰ τὸ ^fτῆ ἀρχῇ τὸ ^gεὐ⁴ ἀποδιδόναι ὡς ὑπάρχον, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ ἀρχὴν ὡς στοιχείον καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἐνός. Οἱ δὲ ποιηταὶ οἱ ἀρχαῖοι ταύτῃ ὁμοίως, ^hἢ ⁱ βασιλεύειν καὶ ἄρχειν φασὶν οὐ τοὺς πρώτους, οἷον νύκτα καὶ οὐρανὸν ἢ χάος ἢ ὠκεανόν, ἀλλὰ ^kτὸν Δία. Οὐ μὴν ἀλλὰ τούτοις μὲν διὰ τὸ μετα-⁵βάλλειν τοὺς ἄρχοντας τῶν ὄντων συμβαίνει τοιαῦτα λέγειν, ἐπεὶ οἱ ^lγε μεμιγμένοι αὐτῶν καὶ ^mτῷ μὴ μυθικῶς ⁿἅπαντα λέγειν, οἷον Φερεκύδης καὶ ἕτεροί τινες, τὸ γεννήσαν πρῶτον ἄριστον τιθέασι, καὶ οἱ Μάγοι, καὶ τῶν ^oὑστέρων δὲ σοφῶν, οἷον Ἐμπεδοκλῆς τε καὶ Ἀναξαγόρας, ὁ μὲν ^pτὴν φιλίαν στοιχείον, ὁ δὲ τὸν νοῦν ἀρχὴν ποιήσας. Τῶν δὲ τὰς ἀκινή-⁶τους οὐσίας ^qεἶναι λεγόντων οἱ μὲν φασιν αὐτὸ τὸ ἐν τὸ ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι· οὐσίαν μέντοι τὸ ἐν αὐτοῦ ᾗοντο εἶναι μάλιστα. Ἡ μὲν οὖν ἀπορία αὕτη, ποτέρως δεῖ λέγειν. Θαυμαστὸν δ' εἰ τῷ πρώτῳ καὶ αἰδίῳ καὶ αὐταρκεστάτῳ ^rτουτ' αὐτὸ πρῶτον οὐχ ὡς ἀγαθὸν ὑπάρχει τὸ αὐταρκες καὶ ἡ σωτηρία. Ἀλλὰ μὴν οὐ δι' ἄλλο τι ἀφθαρτον ἢ διότι εὐ ἔχει, οὐδ' αὐταρκες. Ὡστε τὸ μὲν φάναι τὴν ἀρχὴν τοιαύτην εἶναι εὐλογον ἀληθὲς εἶναι. Τὸ μέντοι ταύτην ^qεἶναι ⁸τὸ ἐν, ἢ εἰ μὴ τοῦτο, στοιχείον ^rτε καὶ στοιχείον ἀριθμῶν, ἀδύνατον· συμβαίνει γὰρ πολλὴ δυσχέρεια, ἣν ἔνιοι φεύγοντες ἀπειρήκασιν, οἱ τὸ ἐν ^sμὲν ὁμολογοῦντες ἀρχὴν εἶναι πρῶτην καὶ στοιχείον, τοῦ ἀριθμοῦ δὲ τοῦ μαθηματικοῦ ἅπασαι γὰρ αἱ μονάδες γίνονται ὅπερ ἀγαθόν τι, καὶ πολλή τις ^tεὐπορία ἀγαθῶν. Ἔτι ^vεἰ τὰ εἶδη ἀριθμοί, τὰ ⁹εἶδη πάντα ὅπερ ἀγαθόν τι. Ἀλλὰ μὴν ὅπου βούλεται τιθέντω τις εἶναι ιδέας. Εἰ μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν ^wμόνον, οὐκ ἔσονται ^xοὐσίαι ^yαἱ ιδέαι· εἰ δὲ καὶ τῶν οὐσιῶν, πάντα τὰ

^f τῆ] ἐν G^b. ^g εὐ] ἐν E.T.G^b. ^h ἢ] οἱ G^b.I^b. ⁱ βασιλεύειν E.
^k τὸν om. G^b. ^l γε om. T. ^m τῷ μὴ] τῶν G^b. ⁿ πάντα E.G^b.I^b.
^o ὑστερον E, ἐτέρων G^b. ^p τὴν om. G^b. ^q εἶναι om. T. ^r γε
καὶ στοιχείων ἀριθμὸν G^b.I^b. ^s μὲν om. G^b. ^t ἀπορία T. ^v εἰ
om. A^b. ^w μόνων G^b.I^b. ^x οὐσίαι om. G^b. et rc. I^b. ^y αἱ om. T.

- 10 ζῶα καὶ τὰ φυτὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ μετέχοντα. Ταῦτά ^z τε δὴ συμβαίνει ἄτοπα, καὶ τὸ ἐναντίον στοιχείον, εἴτε πλήθος ὄν εἴτε τὸ ἄνισον ^a καὶ μέγα καὶ μικρόν, τὸ κακὸν αὐτό. Διόπερ ὁ μὲν ἔφευγε τὸ ἀγαθὸν προσάπτειν τῷ ἐνὶ ^b ὡς ἀναγκαῖον ὄν, ^c ἐπειδὴ ἐξ ἐναντίων ἢ γένεσις, τὸ κακὸν τὴν τοῦ πλήθους
- 11 φύσιν ^d εἶναι. Οἱ δὲ λέγουσι τὸ ἄνισον τὴν τοῦ κακοῦ φύσιν συμβαίνει δὴ πάντα τὰ ὄντα μετέχειν τοῦ κακοῦ ἔξω ἐνὸς αὐτοῦ τοῦ ἐνός, καὶ μᾶλλον ἀκράτου μετέχειν τοὺς ἀριθμοὺς ἢ τὰ μεγέθη, καὶ τὸ κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ χώραν ^e εἶναι, καὶ μετέχειν καὶ ὀρέγεσθαι τοῦ φθαρτικοῦ· φθαρτικὸν γὰρ ^f τοῦ
- 12 ἐναντίου τὸ ἐναντίον. Καὶ εἰ ὡςπερ ἐλέγομεν ^g ὅτι ἡ ὕλη ἐστὶ τὸ δυνάμει ἕκαστον, οἷον πυρὸς τοῦ ἐνεργείᾳ τὸ δυνάμει πῦρ, τὸ κακὸν ἐστὶ αὐτὸ τὸ δυνάμει ἀγαθόν. Ταῦτα δὴ πάντα συμβαίνει, τὸ μὲν ὅτι ἀρχὴν πᾶσαν στοιχείον ποιοῦσι, τὸ δ' ὅτι τὰναντία ἀρχάς, τὸ δ' ὅτι τὸ ἐν ἀρχήν, τὸ δ' ὅτι τοὺς ἀριθμοὺς τὰς πρώτας οὐσίας καὶ ^h χωριστὰς καὶ εἶδη.
- 5 Εἰ οὖν καὶ τὸ ⁱ μὴ τιθέναι τὸ ἀγαθὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ τὸ τιθέναι οὕτως ἀδύνατον, δῆλον ὅτι αἱ ἀρχαὶ οὐκ ὀρθῶς ἀποδίδονται οὐδὲ ^k αἱ πρώται οὐσίαι. Οὐκ ὀρθῶς ^l δ' ὑπολαμβάνει οὐδ' εἴ τις παρεικάζει τὰς τοῦ ὅλου ἀρχάς ^m τῇ τῶν ζώων καὶ φυτῶν, ὅτι ἐξ ἀορίστων ἀτελῶν δὲ αἰεὶ τὰ τελειότερα, διὸ καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων οὕτως ἔχειν φησὶν, ὥστε μηδὲ
- 2 ὄν τι εἶναι τὸ ἐν αὐτό. Εἰσὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα τέλειαι ⁿ αἱ ἀρχαὶ ἐξ ὧν ^o ταῦτα· ἄνθρωπος γὰρ ^p ἄνθρωπον γεννᾷ, καὶ οὐκ ἐστὶ τὸ σπέρμα πρῶτον. Ἄτοπον δὲ ^q καὶ τὸ τόπον ἅμα τοῖς στερεοῖς ^r καὶ τοῖς μαθηματικοῖς ποιῆσαι (ὁ μὲν γὰρ τόπος τῶν καθ' ^s ἕκαστον ἴδιος, διὸ χωριστὰ τόπων, τὰ

^z τε om. G^b. ^a καὶ μέγα] εἴτε μέγα G^b. et rc. I^b. ^b ὡς ἀναγκαῖον ὄν om. G^b. ^c ἐπειδὴ—εἶναι om. G^b. I^b. ^d εἶναι—φύσιν om. T. ^e εἶναι] ὄν T. ^f τὸ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου G^b. ^g ὅτι om. T. ^h χωριστὰ I^b. ⁱ μὴ μετιέναι G^b. ^k αἱ om. E. ^l δ' om. G^b. ^m τῇ] τι E. ⁿ αἱ om. T. ^o ταῦτα αὐτά· ἄνθρωπος I^b. ^p ἄνθρωπον om. G^b. ^q καὶ τὸν τόπον E. ^r καὶ om. T. A^b. ^s ἕκαστα ὧν αἴδιος T.

δὲ μαθηματικὰ οὐ ποῦ), καὶ τὸ εἰπεῖν μὲν ὅτι ποῦ ἔσται, ^t τί δὲ ἔστιν ὁ τόπος, μή. Ἔδει δὲ τοὺς λέγοντας ἐκ στοιχείων ³ εἶναι τὰ ὄντα καὶ τῶν ὄντων τὰ πρῶτα τοὺς ἀριθμούς, διελομένους πῶς ἄλλο ἐξ ἄλλου ἔστιν, οὕτω λέγειν τίνα τρόπον ὁ ἀριθμὸς ἔστιν ἐκ τῶν ἀρχῶν. Πότερον μίξει; Ἄλλ' οὔτε πᾶν μικτόν, τό τε γιγνόμενον ἕτερον, οὐκ ἔσται τε χωριστόν τὸ ἐν οὐδ' ἕτερα φύσις· οἱ δὲ βούλονται. Ἄλλὰ συν-⁴ θέσει, ὡσπερ συλλαβὴν; Ἄλλὰ θέσιν ^v τε ἀνάγκη ὑπάρχειν, καὶ χωρὶς ὁ νοῶν νοήσει τὸ ἐν καὶ τὸ πλῆθος. Τοῦτ' ^w οὖν ἔσται ^x ὁ ἀριθμὸς, μονὰς καὶ πλῆθος, ἢ τὸ ἐν καὶ ἄμισον. Καὶ ἐπεὶ τὸ ἐκ τινῶν εἶναι ἔστι μὲν ὡς ἐνυπαρχόντων ἔστι δὲ ὡς οὐ, ποτέρως ὁ ἀριθμὸς; Οὕτως γὰρ ὡς ἐνυπαρχόντων οὐκ ἔστιν ἄλλ' ἢ ὧν γένεσις ἔστιν. Ἄλλ' ὡς ἀπὸ σπέρ-⁵ ματος; Ἄλλ' οὐχ οἶόν τε τοῦ ὑαδιαιρέτου τι ἀπελθεῖν. Ἄλλ' ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου μὴ ὑπομένουτος; Ἄλλ' ὅσα οὕτως ἔστί, καὶ ἐξ ἄλλου τινός ^z ἔστιν ὑπομένουτος. Ἐπεὶ τοίνυν τὸ ἐν ὁ μὲν τῷ πλήθει ὡς ἐναντίον τίθησιν, ὁ δὲ τῷ ἀνίσῳ, ὡς ἴσῳ τῷ ἐνὶ χρώμενος, ὡς ἐξ ^a ἐναντίων εἴη ἂν ὁ ἀριθμὸς. Ἔστιν ἄρα τι ἕτερον ἐξ οὗ ὑπομένουτος καὶ θατέρου ἔστιν ἢ ⁶ γέγονεν. Ἐτι τί δή ποτε τὰ μὲν ἄλλ' ὅσα ἐξ ἐναντίων ἢ ^b οἷς ἔστιν ^c ἐναντία φθείρεται, ^d κἂν ἐκ παντὸς ἦ, ὁ δὲ ἀριθμὸς οὐ; Περὶ τούτου γὰρ οὐθὲν λέγεται. Καίτοι καὶ ἐνυπάρχον ^e καὶ μὴ ἐνυπάρχον ^f φθείρει τὸ ἐναντίον, οἷον τὸ νεῖκος, τὸ μίγμα. ^g Καίτοι οὐκ ἔδει· οὐ γὰρ ^h ἐκείνὸ γε ἐναντίον. Οὐθὲν δὲ διώριστα οὐδὲ ὀποτέρως οἱ ἀριθμοὶ ⁱ αἴ-⁷ τιοι τῶν οὐσιῶν καὶ τοῦ εἶναι, ^k πρότερον ὡς ἴσροι, ^m οἶον ⁿ αἰστιγμαὶ τῶν μεγεθῶν, καὶ ὡς Εὐρυτος ἔταπτε τίς ἀριθμὸς τίνος, οἶον ὀδὶ μὲν ἀνθρώπου, ὀδὶ δὲ ἵππου, ὡσπερ οἱ τοὺς ἀριθμοὺς ἄγοντες εἰς τὰ σχήματα τρίγωνον καὶ τετράγωνον,

^t τί] τὸ T. ^v τε om. E. ^w ἔσται οὖν Ab. ^x ὁ om. T. ^y ἀδιαι-
ρετόν T.Ab. ^z ἔστιν om. Ib. ^a ἐναντίου G^b.I^b. ^b οἷσις T.
^c ἐναντία] ὑπάρχον G^b. ^d κἂν—φθείρει om. G^b. ^e καὶ μὴ ἐνυπάρ-
χον om. E. ^f φθείρεται Ib. ^g καίτοιγε T.Ab.G^b.I^b. ^h ἐκείνω
Ab.G^b.I^b. ⁱ αἴτιον Ib. ^k πρότερον Ib. ^l ὄρος E, σωραὶ T, οἱ ὄροι
G^b.I^b. ^m οἶνος T. ⁿ αἰ om T.Ab.

- 8 οὕτως ὁ ἀφομοιωὼν ταῖς ψήφοις τὰς μορφὰς τῶν φυτῶν. Ἡ ὅτι ὁ λόγος ἢ συμφωνία ἀριθμῶν, ὁμοίως δὲ ρ καὶ ἄνθρωπος
 9 καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον; Τὰ δὲ δὴ πάθη πῶς ἀριθμοί, τὸ
 λευκὸν καὶ γλυκὺ καὶ ἰτὸ θερμόν; Ὅτι δὲ οὐχ οἱ ἀριθμοὶ
 οὐσίαι οὐδὲ τῆς μορφῆς αἴτιοι, δῆλον· ὁ γὰρ λόγος ἢ οὐσία,
 ὁ δ' ἀριθμὸς ὕλη. Οἶον σαρκὸς ἢ ὀστέου ἀριθμὸς ἢ οὐσία.
 9 Οὕτω τρία πυρός, γῆς δὲ δύο· καὶ αἰὲ ὁ ἀριθμὸς ὡς ἂν ἢ
 τινῶν ἐστίν, ἢ πύρινος ἢ γῆνιος ἢ μοναδικός. Ἄλλ' ἢ οὐσία
 τὸ τοσόνδ' εἶναι ἕως πρὸς τοσόνδε κατὰ τὴν μίξιν· τοῦτο δ'
 οὐκέτι ἀριθμὸς ἀλλὰ λόγος ἕως ἀριθμῶν σωματικῶν ἢ
 ὀποιωνοῦν. Οὔτε οὖν β τῷ ποιῆσαι αἴτιος ὁ ἀριθμὸς, οὔτε
 ὅλως ὁ ἀριθμὸς οὔτε δ ὁ μοναδικός, οὔτε ὕλη οὔτε λόγος καὶ
 εἶδος τῶν πραγμάτων. Ἄλλὰ μὴν οὐδ' ὡς τὸ οὐ ἕνεκα.
 6 Ἄπορήσειε δ' ἂν τις καὶ τί τὸ εἶ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῶν ἀρι-
 θμῶν, τὸ ἐν ἀριθμῷ εἶναι τὴν μίξιν, ἢ ἐν εὐλογίστῳ ἢ ἐν
 περιττῷ. Νυνὶ γὰρ οὐθὲν ὑγιεινότερον τρὶς τρία ἂν ἢ τὸ
 μελίκρατον κεκραμένον, ἀλλὰ μάλλον ὠφελήσειεν ἂν ἐν οὐ-
 2 θενὶ λόγῳ ὃν ὑδάρεις ἢ δὲ ἢ ἐν ἀριθμῷ ἄκρατον ὄν. Ἐπι οἱ
 λόγοι ἐν προσθέσει ἀριθμῶν εἰσίν, οἱ τῶν μίξεων, οὐκ ἢ ἐν
 ἀριθμοῖς, οἶον τρία πρὸς δύο, ἀλλ' οὐ τρὶς δύο. Τὸ γὰρ
 αὐτὸ δεῖ γένος εἶναι ἐν ταῖς ἰ πολλαπλασιώσεσιν. Ὡστε κ δεῖ
 μετρεῖσθαι ἰ τῷ τε Α τὸν στοίχον ἢ ἐφ' οὐ ΑΒΓ καὶ τῷ Δ τὸν
 ἢ ΔΕΖ· ὥστε τῷ αὐτῷ πάντα. Οὐκοῦν ἔσται πυρός ΒΕΓΖ,
 3 καὶ ὕδατος ἀριθμὸς δὶς τρία. Εἰ δ' ἀνάγκη πάντα ἀριθμοῦ
 κοινωνεῖν, ἀνάγκη πολλὰ συμβαίνειν τὰ αὐτά, καὶ ἀριθμὸν
 τὸν αὐτὸν τῷδε καὶ ἄλλῳ. Ἄρ' οὖν τοῦτ' αἴτιον καὶ διὰ
 τοῦτό ἐστι τὸ πρᾶγμα, ἢ ἄδηλον; Οἶον ἔστι τις τῶν τοῦ
 ἡλίου φορῶν ἀριθμὸς, καὶ πάλιν τῶν τῆς σελήνης, καὶ τῶν

ο ἀφ' ὁμοίων Ib. ρ καὶ] καὶ ὡς T, καὶ ὁ Gb. ρ καὶ om. Gb. ἰ τὸ
 om. T. s οὐσία E.T. t ἢ om. T. v ἢ] ἢ δ' E.T. w ὅς] ὡς T.
 x πρὸς τὸ τοσόνδε T. y οὐκ ἔστιν E.Gb. z μίξεων Gb.Ib. a ἢ om. T.
 b τοῦ T. c οὔτε ὅλως ὁ ἀριθμὸς om. T, ὁ om. Ab. d ὁ] εἰ T. e εὐ-
 λογίστῳ ἢ E. f ἂν om. T. g δὲ om. Gb. h ἐν τοῖς ἀριθμοῖς T.
 i πολλαπλασιώσεσιν Gb.Ib. k δ' εἰ T, om. Gb. l τῷ] τὸ Gb.Ib.
 m ἐφ' οὐ om. Gb. n Δ E om. Gb.

ζώων γε ἐκάστου τοῦ βίου καὶ ἡλικίας· τί οὖν κωλύει ἐνίους
^ο μὲν τούτων τετραγώνους εἶναι, ἐνίους δὲ κύβους καὶ ἴσους,
 τοὺς δὲ διπλασίους; Οὐθὲν γὰρ κωλύει, ἀλλ' ἀνάγκη ἐν τού-4
 τοις στρέφεσθαι, εἰ ἀριθμοῦ πάντα ἐκοινώνει, ἐνεδέχεται τε
 τὰ διαφέροντα ὑπὸ τὸν Ρ αὐτὸν ἀριθμὸν πίπτειν. Ὡστ' εἴ
^η τισιν ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς συνεβεβήκει, ^τ ταῦτ' ἂν ἦν ἀλλήλοις
 ἐκεῖνα τὸ αὐτὸ εἶδος ἀριθμοῦ ἔχοντα, ^ς οἷον ἥλιος καὶ σελήνη
 τὰ αὐτά. Ἄλλὰ διὰ τί αἴτια ταῦτα; Ἐπτὰ μὲν φωνήεντα, 5
 ἑπτὰ δὲ χορδαὶ ^τ ἢ ἀρμονίαι, ἑπτὰ δὲ αἰ πλειάδες, ἐν ἑπτὰ
 δὲ ὀδόντας βάλλει ^ν ἑνία γε, ἑνια δ' οὐ· ἑπτὰ δὲ οἱ ἐπὶ Θή-
 βας. Ἄρ' οὖν ^ω ὅτι ^χ τοιοσδὲ ὁ ἀριθμὸς ^υ πέφυκεν, διὰ τοῦτο
 ἢ ἐκεῖνοι ἐγένοντο ἑπτὰ ἢ ἡ πλειὰς ἑπτὰ ἀστέρων ἐστίν; Ἡ
 οἱ μὲν διὰ τὰς πύλας ^z ἢ ἄλλην τινὰ αἰτίαν, τὴν δὲ ἡμεῖς οὐ-
 τως ἀριθμοῦμεν; Τὴν δὲ ἄρκτον γε δώδεκα, οἱ δὲ πλείους.
 Ἐπεὶ καὶ τὸ ΞΨΖ ^α συμφωνίας φασὶν εἶναι, καὶ ὅτι ἐκεῖναι 6
 τρεῖς, καὶ ταῦτα τρία. Ὅτι δὲ μυρία ἂν εἴη τοιαῦτα, οὐθὲν
^β μέλει· ^ε τὸ γὰρ Γ καὶ Ρ εἴη ἂν ἐν σημείον. Εἰ δ' ὅτι δι-
 πλάσιον τῶν ἄλλων ἕκαστον, ἄλλο δ' οὐ, αἴτιον δ' ὅτι τριῶν
 ὄντων τόπων ἐν ^δ ἐφ' ἐκάστου ἐπιφέρεται ^ε τῷ σίγμα, διὰ
 τοῦτο τρία μόνον ἐστίν, ἀλλ' οὐχ ^ε ὅτι αἱ συμφωνίαι τρεῖς,
 ἐπεὶ πλείους γε αἱ συμφωνίαι· ἐνταῦθα δ' οὐκέτι δύναται.
 Ὅμοιοι δὴ καὶ οὗτοι τοῖς ἀρχαίοις Ὀμηρικοῖς, οἱ μικρὰς 7
 ὁμοιότητος ὀρῶσι, μεγάλας δὲ παρορῶσιν. Λέγουσι δέ τι-
 νες ὅτι πολλὰ τοιαῦτα, οἷον αἶ τε μέσαι ἢ μὲν ἐννέα ^ε ἢ δὲ
 ὀκτώ, καὶ τὸ ἔπος δεκαεπτὰ, ἰσάριθμον τούτοις· βαίνεται δ'
 ἐν μὲν τῷ δεξιῷ ἐννέα ^η συλλαβαῖς, ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ ὀκτώ.
 Καὶ ὅτι ἴσον τὸ διάστημα ἐν τε τοῖς ^ι γράμμασιν ἀπὸ τοῦ 8
 Α πρὸς τὸ ^κ Ω, καὶ ἀπὸ τοῦ βόμβυκος ἐπὶ τὴν ὀξυτάτην νεά-
 τὴν ἐν αὐλοῖς, ἧς ὁ ἀριθμὸς ^ι ἴσος τῆ οὐλομελείᾳ ^μ τοῦ οὐ-

^ο μὲν τούτων om. G^b. Ρ αὐτὸν post ἀριθμὸν Τ, om. G^b. ^η τις Τ.
^τ ταῦτα Τ. Α^b. G^b. ^ς οἷον—αὐτά om. G^b. I^b. ^τ ἢ ἀρμονία Ε. ^ν ἑνία
 γε om. Ε. ^ω ὅτι om. Τ. ^χ τοιοσδ' G^b. ^υ πέφυκεν om. G^b. I^b.
^z ἢ δι' ἄλλην G^b. ^α συμφωνίαν Τ. ^β μέλλει Ε. ^ε τῷ Ε. Α^b. ^δ ἐφ' Τ.
^ε τὸ G^b. ^ε ὅθ' Α^b. ^ε ἢ δὲ] οἱ δὲ Τ. ^η συλλαβὰς Τ, συλλαβαῖ Ε. G^b.
^ι πράγμασιν Ε. ^κ Ω] β G^b. I^b. ^ι ἰσότης Ε. Τ. Α^b. ^μ τοῦ] τε τοῦ Ε.

ρανού. Ὁράν δὲ ^η δεῖ μὴ τοιαῦτα οὐθεὶς ἂν ἀπορήσειεν οὔτε
 λέγειν οὔθ' εὐρίσκειν ἐν τοῖς αἰδίοις, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς φθαρ-
 9 τοῖς. Ἄλλ' αἰ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ^ο φύσεις αἰ ἐπαινούμεναι καὶ
 τὰ τούτοις ἐναντία καὶ ὅλως τὰ ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὡς μὲν
 λέγουσί τινες καὶ αἴτια ποιούσι τῆς φύσεως, ἔοικεν ^ρ οὕτωςί
 γε ^q σκοποῦμενοις ^τ διαφεύγειν· κατ' οὐθένα γὰρ τρόπον τῶν
 διωρισμένων περὶ τὰς ἀρχὰς ^ς οὐθέν αὐτῶν αἰτιόν ἐστιν.
 10 ^τ Ἐκεῖνο μέντοι ποιούσι φανερόν ὅτι τὸ εὐ ὑπάρχει ^ν καὶ
 τῆς συστοιχίας ^ω ἐστὶ τῆς τοῦ καλοῦ τὸ περιττόν, τὸ εὐθύ,
 τὸ ^χ ἴσον, ^γ αἰ δυνάμεις ἐνίων ἀριθμῶν· ἅμα γὰρ ὦραι καὶ
 ἀριθμὸς ^z τοιοσδί· καὶ τὰλλα ^α δὴ ὅσα συνάγουσιν ἐκ τῶν
 μαθηματικῶν θεωρημάτων πάντα ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν.
 11 Διὸ καὶ ἔοικε συμπτώμασιν· ἔστι γὰρ συμβεβηκότα μὲν,
 ἀλλ' οἰκεία ἀλλήλοις πάντα, ἐν δὲ ^β τὸ ἀνάλογον· ἐν ἐκάστη
 γὰρ τοῦ ὄντος κατηγορία ἐστὶ τὸ ἀνάλογον, ὡς εὐθὺ ἐν
 μήκει, οὕτως ἐν πλάτει τὸ ὀμαλὸν ἴσως, ἐν ἀριθμῷ τὸ πε-
 12 ριττόν, ἐν δὲ ^ε χροῖα τὸ λευκόν. Ἔτι οὐχ οἱ ἐν τοῖς εἶδεσιν
 ἀριθμοὶ αἴτιοι τῶν ἀρμονικῶν καὶ τῶν τοιούτων· διαφέρουσι
 γὰρ ^d ἐκεῖνοι ἀλλήλων οἱ ἴσοι εἶδει· καὶ γὰρ αἰ μονάδες, ὥστε
 13 ^e διὰ γε ^f ταῦτα εἶδη οὐ ποιητέον. Τὰ μὲν οὖν συμβαίνοντα
 ταῦτά τε κἂν ἔτι πλείω ^ς συναχθεῖη. Ἔοικε δὲ τεκμήριον
 εἶναι τὸ πολλὰ κακοπαθεῖν περὶ τὴν γένεσιν αὐτῶν καὶ μη-
 θένα ^h τρόπον δύνασθαι ⁱ συνεῖραι τοῦ μὴ χωριστὰ εἶναι τὰ
 μαθηματικὰ τῶν αἰσθητῶν, ὡς ἔνιοι λέγουσι, μηδὲ ταύτας
 εἶναι τὰς ἀρχάς.

^η δεῖ] δὴ E, δεῖ δὴ T. ^ο φύσεις ὡς αἰ G^b. ^ρ οὕτω οἶγε T. ^q σκο-
 πούμενοι T.I^b. ^τ διαφεύγει T. ^ς ἐν A^b. οὐθέν—ἴσον om. T. ^τ ἐκεῖνο]
 ὡς A^b, om. E. ^ν καὶ et συστοιχίας om. E. ^ω ἐστὶ] ταύτης ἐστὶ G^b.I^b.
^χ ἰσάριθμον E, ἰσάκις ἴσον G^b.I^b. ^γ αἰ] καὶ T, καὶ αἰ G^b.I^b. ^z τοιοσδε T.
^α δ' T. ^β τὸ] τῷ E.I^b. ^ε χροῖα T.A^b. ^d ἀλλήλων ἐκεῖνοι G^b.I^b.
^e διὰ om. E. ^f ταῦτα E. ^ς συναχθῆ T. ^h τόπον T, λοιπὸν E.
ⁱ συῖδειν E.

INDEX

VERBORUM ET FORMULARUM

MEMORABILIORUM.

Numerus Romanum librum, Arabicus prior caput, alter sectionem indicat.

A NEGATIVA seu privativa particula quotuplici significatione dicatur iv. 22, 3		10. x. 5, 8. ἀληθινώτερον iii. 4, 45
ἀβαρές	iii. 2, 18	ἀλλοίωσις vii. 1, 7. xi. 2, 1
ἀγαθός et τέλειος etiam de malis dicuntur metaphoricè iv. 16, 2.		ἀλλοφρονέων Hector iii. 5, 14
ἀγαθὸν et καλὸν ut differant xii. 3, 10		ἄλσις x. 9, 3
ἀγαπάσθαι δι' αὐτόν	i. 1, 1	ἄμα x. 12, 11
ἀγώνιον σχῆμα	iv. 14, 1	τὸ ἄμεινον εἰς τοῦναντίον ἀποτελεῦταῖ i. 2, 16
ἀδιάφορα τίνα	iv. 6, 14	ἀμετάβλητον iv. 4, 3
ἀδρὸς σῆτος iv. 7, 8	ἀδρυνσις x. 9, 3	ἀμετάπειστος iv. 5, 3
ἀδυναμία et ἀδύνατον viii. 1, 8.	ἀδυναμία τί iv. 12, 8	ἀμιγῆς καὶ καθαρὸς i. 8, 13
ἀδύνατα ποσαχῶς λέγεται	iv. 12, 9	ἀμοιβαῖος ii. 4, 19
ἀέριος	viii. 7, 5	ἀμπεχόμενοι iv. 23, 1
ἄθετον, ἢ μονάς iv. 6, 24, 25.	ἄθετος στιγμὴ xii. 8, 27, 29	ἀμυδρῶς ἐφάπτεσθαι i. 4, 4.
ἄθρεῖν τὴν φύσιν	ii. 3, 3	θιγγάνειν τινός i. 7, 1
αἰδῖος οὐσία xi. 1, 3.	αἰδῖα καὶ ἀκίνητα i. 6, 4. iv. 5, 6.	ἀμφισβητήσιμον iii. 5, 19
αἰδῖα διαμένειν i. 3, 9		ἀναγωγὴ iii. 2, 22
αἰσθήματα iii. 5, 29. x. 6, 13.	αἰσθητήριον τῶν χυμῶν x. 6, 6	ἀνακάμπτειν εἰς [†πρὸς v.l.i.] ἄλληλα i. M. 2, 7
αἰτεῖσθαι τὸ ἐν ἀρχῇ	iii. 4, 4, 5	ἀναλλάϊωτον καὶ ἀπαθές ii. 7, 13
ἀκίνητον τί x. 12, 10.	ἀκίνητον τὸ ἐν i. 3, 12.	ἀνατροπὴ πλοίου iv. 2, 5
ἀκίνησις αἰτία i. 7, 4		ἀνδριαντοποιητικὴ iv. 2, 4
ἀκριβές quid habeat	i. M. 3, 2	ἀνελίττουσαι σφαῖραι xi. 8, 12, 13
ἀληθεύσθαι κατὰ τῶν αὐτῶν	iii. 6,	ἀνέργαστος viii. 6, 3
		ἀνθρώπων εἶναι iii. 4, 16. ἀνθρωποειδεῖς θεοί ii. 2, 22. xi. 8, 20
		ἄνισον τί iv. 22, 3
		ἀνομοιομερῆ iv. 27, 2
		ἀνταναιρεῖν * vi. 15, 7
		ἀντιθέσεις τετραχῶς λέγονται ix. 3, 1
		ἀντικείμενα ποσαχῶς λέγεται iv. 10, 1

- ἀντιφάσεως μηδέν ἐστὶ μεταξύ ix.
 4, 8
 ἀντίχθων i. 5, 3
 ἀνυπόθετος ἀρχή iii. 3, 8
 ἀοιδοὶ πολλὰ ψεύδονται i. 2, 13
 ἀόρατον dupl. signif. iv. 22, 3
 ἀπαθῆ τίνα iv. 12, 4
 ἀπαιδευσία τί iii. 4, 2. ἀπαιδευσία
 τῶν ἀναλυτικῶν iii. 3, 5
 ἀπαξ, οὐσία ἐκάστου τῶν ἀριθμῶν iv.
 14, 2
 ἀπεράντως x. 10, 7
 ἀπειργασμένος viii. 6, 3
 ἀπειρον τί x. 10, 7. ἀπείρω εἶναι,
 et ἀπειρον, idem sunt x. 10, 4.
 εἰς ἀπειρον βαδίζειν iii. 4, 2
 ἀπογίνεσθαι ἢ προσγίνεσθαι viii. 7, 2
 ἀποδέχεσθαι τῶν λεγόντων i. M. 3, 2.
 ἀποδεκτέον ἐκάστα πῶς i. M. 3, 3
 ἀποκαθιστᾶν xi. 8, 12
 ἀπολελυμένοι ἀλλήλων vi. 6, 5
 ἀπόρημα iii. 2, 15. ἀπορία, δέσις τις
 ii. 1, 2
 ἀποτελεῦσθαι εἰς τούναντίον i. 2, 16
 ἀποτρέγειν τὸ ἀπορηθέν ii. 4, 23
 ἄπουν dupl. signif. iv. 22, 3
 ἀπόφασις, τὸ μὴ εἶναι iii. 7, 6. ἀπό-
 φασις, ἀπουσία ἐκείνου iii. 2, 11
 ἀποφορά viii. 2, 3
 ἀποψηφίζεσθαι et καταψηφίζεσθαι
 opposita iii. 5, 22
 ἄπτεσθαι τίνα λέγεται x. 12, 11
 ἀπύρηνον dupl. signif. iv. 22, 4
 ἄριστον et δεῖπνον differunt tem-
 pore vii. 2, 2
 ἀρμονικῆς καὶ ὀπτικῆς λόγος xii. 3, 7
 ἄρσις τις ἢ ἀδυναμία iv. 12, 8
 ἀρτᾶσθαι ἐκ τινος iii. 2, 5
 ἄρτιον, ἐκ τίνων ἐστὶ xiii. 4, 1
 ἄρτιον et περιττὸν, elementa nu-
 meri i. 5, 5. ἀρτιότης καὶ περιτ-
 τότης iii. 2, 18
 ἀρύθμιστον iv. 4, 3
 ἀρχαϊκῶς ἀπορῆσαι xiii. 2, 5
 ἀρχηγὸς φιλοσοφίας i. 3, 5
 ἀρχικωτάτη καὶ ἡγεμονικωτάτη τῶν
 ἐπιστημῶν i. 2, 7. ii. 2, 7
 ἀρχιτέκτονες cur χειροτέχναις præfe-
 rantur i. 1, 11. ἀρχιτεκτονικαὶ
 τέχναι iv. 1, 2
 ἀρχοειδές ii. 3, 9
 ἀσύμβλητοι ἀλλήλαις xii. 8, 4
 ἀσύμμετρος iv. 7, 6. ἀσυμμετρία
 διαμέτρου i. 2, 15
 ἀσυνήθεια i. M. 3, 1
 ἀσύνθετα τῷ γένει ix. 7, 10. ἀσύν-
 θετοι οὐσίαι viii. 10, 6
 ἄσχιστον ζῶον, seu τὸ ἀσχίστους πό-
 δας ἔχον vi. 12, 8
 ἀτελεύτητος διέξοδος x. 10, 1
 ἄτμητον duplici signif. iv. 22, 4
 αὔξησης καὶ φθίσης xi. 2, 1. αὔξη-
 σεως ratione res majores dicun-
 tur aut minores vii. 1, 7
 αὐτὸ sensibilium rerum nomini-
 bus præfixum quid notet vi.
 16, 6. αὐτὸ ὄν et αὐτὸ ἐν ii. 4,
 29. αὐτὸ ἄνθρωπος, αὐτὸ ἵππος
 i. 9, 13, 18. ii. 2, 22
 αὐτοαγαθόν ii. 2, 2
 αὐτοάλφα, αὐτοβῆτα xii. 10, 6
 αὐτοάνθρωπος vi. 16, 6
 αὐτογραμμὴ vi. 11, 6
 αὐτοῦππος vi. 16, 6. †αὐτοῦππος xii.
 8, 17.
 ἀφείσαν pro ἀφῆκαν i. 6, 4
 ἀφείθη σχολάζειν i. 1, 16
 ἄχρων i. 8, 12
 †ἀχρώματον ib. v.l.n.
 ἄχρμον i. 8, 13
 ἀψασθαι μεθόδου τινός
 i. 3, 12
 B.
 Βαδίζων ἐστίν, et βαδίζει, idem sunt
 iv. 7, 5. βάδισις i. M. 2, 2
 βαθὺ et ταπεινὸν oppos. i. 9, 23,
 24. iv. 13, 3. xii. 9, 2. xiii.
 2, 14
 βαίνεσθαι, scandi xiii. 6, 7
 βάνανσοι τέχναι ii. 2, 4
 βία καὶ βίαιον iv. 5, 2
 βόθρον ὀρύττειν iv. 30, 1
 βόμβυξ, bombator in concentu
 harmonica xiii. 6, 8
 βουλητὸν, τὸ καλόν xi. 7, 2
 βροντῆ, ψόφος ἐν ταῖς νέφεσι γινόμενος
 vi. 17, 4
 Γ.
 Γαλήνη τι vii. 2, 10

- γενέσεις τί x. 11, 4. γενέσεων καὶ
κινήσεων εἶδη vi. 7, 7
γένος ποσαχῶς λέγεται iv. 28, 1.
γένος pro εἶδος, ut apud Latinos
x. 7, 9
γεωδαισία τίνων ἐστί ii. 2, 26
γῆινον viii. 7, 5
γῆρανσις, ἄδρυνσις x. 9, 3
γνωστά [†seu γνωριστὰ v.l.t.] vi.
4, 3. γνωστοῦ [†γνωριστοῦ] ἀρχή
iv. 6, 22
γόμφος vii. 2, 2
- Δ.
- Δαιμόνια, substantiæ iv. 8, 1
δάκτυλον κινεῖν iii. 5, 18. δακτύλων
ὑπάλλαξις iii. 6, 7
δεῖπνον et ἄριστον differunt tempore
vii. 2, 2
δεκαεπτὰ xiii. 6, 7
δεκάς videtur esse res perfecta i.
5, 3
διαγραμμάτων στοιχεῖα τίνα ii. 3, 1.
iv. 3, 3
διάθεσις ποσαχῶς λέγεται iv. 19, 1.
διαθέσεως etymon ibid.
διαθηγή seu διαθυγή Democrito
quid i. 4, 11. vii. 2, 1
διαιρετὸν εἰς ἐνυπάρχοντα iv. 13, 1
διακόσμησις ὅλη [†τοῦ ὅλου] i. 5, 2
διακριτικὸν χρῶμα ix. 7, 7
διαλέγεσθαι περὶ ἀπάντων iii. 2, 19
διάλλαξις μιγέντων iv. 4, 5
διάμετρος μετρητή i. 2, 16
διαμέτρου ἀσυμμετρία i. 2, 15
διανοητὸν iv. 15, 8
διὰ πασῶν iv. 2, 1
διαρθροῦν ii. 6, 4. διαρθροῦν σαφῶς
i. 5, 9
διασαφηνίζειν οὐδέν i. 5, 12
διαφερόντως ἔχειν iii. 4, 39
διαφεύγει τί τὸ ὄν sc. ἐστί ii. 5, 7.
διαφεύγειν σκοπομένοις xiii. 6, 9
διάφορα τίνα λέγεται iv. 9, 4
διαψεύδασθαι περὶ τι iii. 3, 7
δίδαξις vi. 17, 7
διερωτᾶν ii. 4, 14
δίεσις iv. 6, 23. δίεσις ἐν τῇ μουσικῇ
ix. 1, 15
δίστηται i. 4, 6
- Διούσια ante Thargelia sunt iv.
24, 5
δίπουν ζῶον, τὸ δύο πόδας ἔχον vi. 12,
10
δολιχαίωνες θεοί ii. 4, 16
δόξα τίνων ἐστί vi. 15, 3
δυάς, αὐτογραμμή vi. 11, 6. δυάς
an prima numerorum ii. 3, 10.
δυάς, πρῶτὸν τι πλήθος xii. 9, 8.
xiii. 1, 19. δυάς et διπλάσιον
non sunt idem i. 5, 17. δυάς
duplex xii. 7, 18. δυάδος in-
troductio i. 6, 7. δυάδων εἰ
πρώτη τις δυάς xii. 8, 6
δυεῖν αἰτίαιν κεκρημένοι i. 5, 15.
6, 9
δύναμις ποσαχῶς λέγεται iv. 12, 1.
δυνάμεων divisio viii. 2, 1. δυ-
νάμει λεγόμενα viii. 6, 2.
δυνατὸν τί, καὶ ποσαχῶς λέγεται iv.
12, 10. viii. 3, 8. iv. 12, 5. δυ-
νατὸν quot modis dicatur iv.
12, 5. viii. 6, 1. δυνατὸν πρώτως
viii. 8, 2
δυοποιός xii. 8, 14. 7, 18
δυστυχεῖς πάντων οἱ περιττοί i. 2, 13
δυσχέρειαί λογικαί iii. 3, 9. δυσχε-
ραίνειν ἑαυτῷ i. 3, 12
- Ε.
- Ἐγγήγορσις, ἥδιστον xi. 7, 7
τὸ εἶδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι propter
se expetuntur i. 2, 6
εἰδητικὸς ἀριθμὸς xii. 9, 15. xiii. 2,
4. 3, 11
†εἰδικὸς ἀριθμὸς ibid. v.l.! †εἰδικὸς
καὶ οὐσιώδης iii. 4, 22
εἶδος τί vi. 7, 4. εἶδος καὶ μορφή iv.
4, 6
εἰκάζεσθαι πρὸς τι i. 9, 12
ἐκ duplici significatione i. M. 2,
5. ἐκ τινος εἶναι ποσαχῶς λέγεται
iv. 24, 1
ἐκείνινον vi. 7, 10. viii. 7, 4
ἐκμαγεῖον i. 6, 7
ἐκτοπιωτέρως χρῆσθαι i. 8, 17
ἐκφεύγειν τινί xiii. 3, 9
ἐλεγχος τίνων ἴασις iii. 5, 3. ἐλεγ-
κτικῶς ἀποδείξαι iii. 4, 3, 4
ἔλικες τοῦ οὐρανοῦ ii. 2, 27

- ἔμβρυα iv. 4, 1
 ἐμποικητικὸς ἄλλοις τῶν τοιούτων iv.
 29, 5
 ἐν τῶν ἐνῶν πρῶτον xii. 8, 5. ἕνα,
 una, plurali num. ix. 6, 4
 ἐναντία ποσαχῶς λέγεται iv. 10, 2
 ἐνάριθμα i. 9, 19
 ἐνδεκάς xii. 8, 19
 ἐνδιατριβεῖν περὶ τινος i. 8, 16
 ἐνέργεια τί, καὶ ποῖον viii. 6, 1. ἐνεργείας nomen viii. 3, 9. 8, 11. ἐνεργεία εἶναι x. 9, 3. xi. 5, 2, 3
 φένημμένοι αἰτίας τοιαύτης i. 7, 3
 ἐνίζειν, unum ponere i. 5, 12
 ἐνίστασθαί τι x. 5, 11
 ἐννοήματα i. 1, 5
 ἐννοίας χάριν xi. 8, 8
 ἐνοποιὸς λόγος vii. 6, 9
 ἔνοχοι δόξαις iii. 5, 10
 ἐντελεχεία scopus τῆς ἐνεργείας viii. 8, 11. ἐντελεχεία ὄν iii. 4, 28. ἐντελεχεία ὄν ἐνεργεῖ x. 9, 4
 ἐντελέξεως τρόπος οὐχ ὁ αὐτὸς πρὸς ἅπαντας iii. 5, 2
 ἐξαιρεῖν pro ἐξαιρεῖν viii. 3, 6
 ἐξῆς x. 12, 12
 ἐπατεῖν i. 1, 10. ἐπατεῖν περὶ τινος iii. 2, 18
 ἐπακτικοὶ λόγοι xii. 4, 5
 ἐπαναδιπλωσθαι iii. 2, 7
 ἐπεισοδιᾶδος οὐσία xi. 10, 14. ἐπεισοδιᾶδος φύσις xiii. 3, 9
 ἐπέρχεσθαι [†ἐπέχεσθαι] i. 5, 4
 ἐπὶ κυνί, sub canicula dierum canicularium tempore v. 2, 7
 ἐπιθυμητὸν τὸ φαινόμενον καλόν xi. 7, 2
 ἐπιλείπειν, deficere xii. 8, 17
 ἐπιμελὲς οὐδενὶ περὶ τούτου v. 2, 2. ἐπιμελητέον τῆς ἀληθείας iii. 4, 43
 Ἐπιμήνια xi. 6, 6
 ἐπιμόριον iv. 15, 3
 ἐπίπεδον iv. 6, 24, 25. ἐπίπεδα σχήματα iv. 28, 2
 ἐπιπολαίως ὀρίζειν i. 5, 16
 ἐπιρρίπτειν περὶ τινων i. 5, 8
 τὸ ἐπίστασθαι sectati sunt prisci διὰ τὸ εἰδέναι i. 2, 10. ἐπιστητὰ μάλιστα, τὰ πρῶτα καὶ τὰ αἷτια i. 2, 6. ἀπὸ ἐπιστήμης i. 4, 4
 ἐπιφάνεια ii. 5, 3. iv. 18, 4. ἐπιφάνειαι αἱ πρῶται x. 2, 11
 ἐπομένως et πρώτως iv. 4, 13
 ἐρμῆς ἐν λίθῳ ἐστὶ ii. 5, 6
 ἔρος, pro ἔρωσ i. 4, 1
 ἐσχάτου ἐσχατώτερον οὐδέν ix. 4, 4
 ἕτερα τίνα λέγεται iv. 9, 4. ἑτερότης τί ix. 8, 3. ἑτερότης ἐστὶν ἡ διαφορά iii. 2, 12
 ἑτερόφθαλμος iv. 22, 4
 εὐδαιμόνηκεν viii. 6, 8
 εὐθύγραμμα σχήματα ix. 2, 7
 εὐίατος ἄγνοια iii. 5, 3
 εὐκίνητος λόγος i. 9, 11
 εὐλόγιστος xiii. 6, 1
 εὐλογον οὕτως ἔχειν ii. 4, 14
 εὐμετακίνητα iv. 12, 4
 φευνουχίας ἀνήρ iv. 12, 8. v.l.f.
 εὐρύτερος γαῖα i. 4, 1
 εὐτέλεια τῆς διανοίας i. 3, 7
 εὐφυῆς πρὸς τι iii. 2, 2
 εὐχερῆς ἄνθρωπος iv. 29, 5
 ἐφαρμόττειν i. 5, 2
 ἐφεξῆς x. 12, 12
 ἐφιστάναι τὴν σκέψιν xiii. 2, 19. ἐπιστῆσαι τὴν διάνοιαν i. 6, 2
 ἔχειν quot modis dicatur iv. 23, 1. ἐχόμενον τί x. 12, 13
 Z.
 Z symphonia est xiii. 6, 6. Z et N differunt tantum positura i. 4, 11
 H.
 Ἡ quomodo dicatur x. 9, 4
 ἡμικύκλιον vi. 10, 12. ἡμικυκλίου ὀρθή viii. 9, 5
 ἡμιόλιον iii. 7, 5. iv. 15, 3
 ἡμίσεια ἐν τῇ ὄλῃ viii. 6, 2
 ἡμμένοι αἰτίας τοιαύτης i. 7, 3
 Ἡρακλείτειοι δόξαι i. 6, 2. ἡρακλειτίζειν iii. 5, 18
 ἡρέμησις iv. 2, 2
 ἡφείθη i. 1, 16. v.l.s.
 Θ.
 Θαργήλια ἐκ Διονυσίων iv. 24, 5
 θεμέλιος οἰκίας iv. 1, 1
 θεολόγοι xi. 6, 6. θεολόγοι veteres ii. 4, 12. οἱ θεολογήσαντες πρῶτοι i. 3, 6

θέρμανσις motus est, non θερμότης x. 11, 2. θερμαντικὸν et θερμαντὸν relata iv. 15, 6	κεφαλαιωδῶς ἐπέρχεσθαι i. 7, 1 κῆρινα vi. 10, 6 κιθαρίζων μανθάνει κιθαρίζειν viii. 8, 6 κλᾶσθαι καὶ συντρίβεσθαι iv. 12, 4 κλέπτῃς ἀγαθός iv. 16, 2 κοινωνεῖν δόξῃ τινός i. M. 1, 3 κολοβὸν τί iv. 27, 1. κολοβὸς foemin. gen. ibid. 4. κολόβωμα iv. 27, 1 κορυφαῖος iv. 11, 4 κοσμοποιεῖν xiii. 3, 16. κοσμοποιία i. 4, 5 κρᾶσις μελέων iii. 5, 12 κριτήριον τῶν χυμῶν x. 6, 6 κρύσταλλος τί vii. 2, 3, 7 κύβοι καὶ ἴσοι xiii. 6, 3 κυκλοφορία ix. 1, 3 κύκλω εἶναι, et κύκλος, idem sunt vi. 10, 16 κύλισις x. 9, 3
θλαστὸν viii. 1, 7 θρυλλούμενον πᾶσι λόγοις iii. 8, 4	
I.	
Ἱατρικὸν pluribus modis dicitur iii. 2, 2. x. 3, 2	
Ἰδέαι τί xii. 4, 6. ἰδέαι Platoni quid i. 6, 3	
ἰσάριθμοι τούτοις xiii. 6, 7 ἰσαχῶς iv. 1, 2 ἰσογῶνια ix. 3, 3 ἴσον τί ix. 5, 7. xii. 7, 25. ἰσότης, ἐνότης ix. 3, 3 ἰσόπλευρον et ἰσοσκελές iv. 6, 17 ἰσχυαίνειν, ἰσχυασία viii. 6, 7. ἰσχυα- σία iv. 2, 3	
K.	
Καθ' αὐτὸ pluribus modis dicitur iv. 18, 3. τὸ καθέκαστον, et τὸ ἀριθμῶ ἔν, idem sunt ii. 4, 9. καθ' ὃ seu καθὸ quot modis di- catur iv. 18, 1	
καθεδεῖσθαι viii. 3, 6 καινοπρεπεστέρως λέγειν i. 8, 11 καλὸν et ἀγαθὸν ut differant xii. 3, 10 καμπυλότης vi. 11, 17 †κᾶνπερ vi. 12, 8 καταμετρεῖν iv. 25, 1 καταμήνια vii. 4, 5 καταφάναι καὶ ἀποφάναι iii. 6, 11. καταφῆσαι καὶ ἀποφῆσαι iii. 4, 27. κατάφασις et φάσις non sunt idem viii. 10, 5 κατηγορήματα χωριστὸν vi. 1, 5 καττίτερος vii. 3, 7. ἀργύρῳ ὅμοιος ix. 3, 5 καύσῳ πυρέττειν i. 1, 6 κενολογεῖν i. 9, 12. xii. 5, 4 κενὸν καὶ μανόν i. 4, 9	
	Λ.
	Λεῖψανα περισεσωσμένα xi. 8, 21 λήψεις [†λήψεις] καὶ ἀποβολαί ix. 4, 7 λιπαρὸν, καυστὸν viii. 1, 7 λογικαὶ δυσχέρειαι iii. 3, 9 λόγος ὁ αὐτὸς ἐπὶ—ii. 5, 7. λόγου χάριν λέγειν iii. 5, 3. 6, 7. λόγον ζητεῖν ὣν οὐκ ἔστι λόγος iii. 6, 2. λόγοι αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀναιροῦντες iii. 8, 4 λοιδορία parens rixæ iv. 1, 1 λοξοῦσθαι xi. 8, 9 λώπιον καὶ ἰμάτιον iii. 4, 14
	M.
	Μαθηματικὰ ζῶα i. 1, 2. μαθημα- τικῶς λέγειν i. M. 3, 2 μακρὸς λόγος τί xiii. 3, 13. μακρο- ποιεῖν xiii. 3, 10 μαλακὸς λόγος xiii. 3, 7 μεγαλομέρεια τῆς γῆς i. 8, 4 μεθεκτός xii. 4, 11. μέθεξις Platonis i. 6, 3 μελανία iv. 14, 3. ix. 9, 1 μελίκρατον v. 2, 13 μελοποιίας pater Timotheus i. M. 1, 4 μέσης εὐρεσις ii. 2, 9 μεταβλητικὸν iv. 2, 2 μεταξὺ iii. 7, 3. μεταξὺ τίνα λέ- γεται ix. 7, 2. x. 12, 11
	U 3

- μεταφέρειν ἐπὶ φαῦλα iv. 16, 4.
 μεταφορᾶ, metaphoricē iv. 4, 7.
 κατὰ μεταφορὰν λέγεσθαι iv. 12,
 I 1. μεταφοραὶ ποιητικαὶ xii. 5, 4
 μετιτέον vi. 17, 1
 κατὰ μετοχὴν λέγεσθαι vi. 4, I I
 μέτρον τί ix. 1, 9. μετρητὸν rela-
 tive dicitur iv. 15, 8
 μηδαμῆ διαιρετόν iv. 6, 25
 μηθὲν et μηδὲν in eodem membro
 usurpata vi. 13, 6
 μήτις ἐναύξεται iii. 5, I I
 μίγμα [†μίγμα] iii. 7, 8
 μικρολογία i. M. 3, 2
 μικρομερέστατον τῶν σωματῶν i. 8, 3
 μονὰς τί iv. 6, 24, 25. μονὰς, στιγμὴ
 ἄθετος xii. 8, 27, 29. μοναδικοὶ
 πάντες οἱ ἀριθμοὶ xii. 6, I I
 μοναχά vi. 15, 9. μοναχῶς ii. 1, 7
 μορφὴ καὶ εἶδος ii. 4, 6. iv. 8, 4.
 μύειν, oculos claudere viii. 6, 3
 μυθώδη καὶ παιδαριώδη i. M. 3, I
 μυρία, maximus numerus xiii. 1,
 19
- N.
- Ναῦται, vectores in navi iv. 23, 2
 νεάτη, ὄξυτάτη xiii. 6, 8
 ἐκ νέου, ab adolescentia i. 6, 2
 νημεμία τί vii. 2, 9
 νήτη et ὑπάτη, extremæ ix. 7, 2.
 νήτη παρανήτης ὑστερον iv. 11, 4
 νόησις τί vi. 7, 7. νόησις, νοήσεως
 νόησις xi. 9, 4. νοητοὶ κύκλοι vi.
 10, 17
 νόμου χάριν xii. 1, 4
 νοῦς καὶ νοητὸν ταυτό xi. 7, 8
 νυκτικρυφές vi. 15, 9
 νωδὸν, στέρησίς τις x. 11, 7
- Ξ.
- Ξ, symphonia est xiii. 6, 6
 ξανθὸν καὶ πυρρὸν ix. 3, 5
 ξενικώτερα καὶ ἀγνωστότερα i. M. 3, I
- O.
- Ὀγκοί, ἐκ βαθέος καὶ ταπεινοῦ xii.
 9, 2. xiii. 2, 14
 ὄθεν ἢ κίνησις ii. 2, 6. iv. 2, 4. ὄθεν
 ἢ ἀρχή iv. 2, 8
 οἰκοδόμησις x. 9, 3, 6. οἰκοδομικὸν τί
 viii. 8, 2
- ὀκτάς xii. 7, 22
 ὀλιγοστὸς χρόνος ix. 1, 14
 ὄλον ποσαχῶς λέγεται, καὶ τί διαφέρει
 τοῦ παντός iv. 26, 1, 3
 †ὄλομελία xiii. 6, 8
 ὀλότης, ἐνότης τις iv. 26, 3
 ὀμαλότης θαλάττης vii. 2, 10. ὀμα-
 λυνθῆναι vi. 7, 7
 ὀμοειδῆ μόρια iv. 3, 1
 ὀμολογούμενος ὑπὸ πάντων vii. 1, 1.
 ὀμολογουμένως τῷ λόγῳ τούτῳ i. 8,
 4. ὀμολογουμένως αὐτῷ ii. 4, 15
 ὀμοῦ πάντα χρήματα iii. 4, 28. xi.
 2, 3, 5. 6, 6
 ὄν pluribus modis dicitur x. 3, 3.
 ὄντως ὄν vi. 1, 2
 ὄξυτάτη ἐν αὐλοῖς xiii. 6, 8
 ὀποσοῦν ix. 1, 11
 †ὀποσοῦν v.l.^m. ibid.
 ὀποτεοῦν viii. 7, 1
 ὀπτικά καὶ ἀρμονικά xii. 2, 9
 ὀπώπαμεν ii. 4, 18
 ὄρατικὸν τί viii. 8, 2
 ὄρκος πλατύς ii. 4, 19
 ὄσαχῶς iv. 7, 4
 ὄσ ἔνεκα iv. 2, 2
 οὐδὸς καὶ ὑπέρθυρον vii. 2, 2, 3, 6
 οὐλομελεία xiii. 6, 8
 οὐρανὸς ὁ καλούμενος i. 8, 18
 ὄχειας ὑπὸ μιᾶς πληροῦσθαι i. 6, 8
 ὀψοποιητικὴ v. 2, 8
- Π.
- Παγχάλεπον ii. 2, 19
 πάθος ποσαχῶς λέγεται iv. 21, 1.
 πάθη καὶ ἔξεις iv. 13, 3
 παιδαριώδη i. M. 3, 1
 παμπάλαιοι i. 3, 6
 πᾶν τί, καὶ τί διαφέρει τοῦ ὄλου iv.
 26, 3, 4. πάντως πάντη iii. 5,
 18
 παραβολή vi. 11, 9
 παράδειγμα καὶ εἰκὼν ταυτό xii. 5, 6.
 παραδειγματικῶς λέγειν i. M. 3, 2
 παρανήτη νήτης πρότερον iv. 11, 4
 παραστάτης τριτοστάτου πρότερον ib.
 παρεγγύς vi. 16, 2
 παρεικάζειν τινί xiii. 5, 1
 παρελήλαται ii. 4, 19. †παρελήλατο
 ib. v.l.^h

- παρορᾶν μεγάληα xiii. 6, 7. παρεωρα-
 μένον ii. 1, 1
 πειθοῦς δεῖσθαι iii. 5, 2
 πενταξός xii. 2, 7
 πεπεμμένος i. 8, 7
 πέρας καὶ ἄπειρον iii. 2, 22. πέρας
 πράξεων viii. 6, 7. πέρας τί i. M.
 2, 10. πέρας ποσαχῶς λέγεται iv.
 17, 1
 περιγράφειν αὐτῷ γένος τι x. 7, 1
 περιέργον, supervacuum, vi. 12, 12
 πεφρομισασμένα ii. 1, 5
 πήλιος ἀνδριάς vi. 10, 11
 πήρωμα vi. 9, 5. πήρωσις vi. 16, 2
 πλάσματίας λόγος xii. 2, 1. πλα-
 σματῶδες τί xii. 7, 24
 πλεοναχῶς ἔχειν iv. 5, 6
 πλῆθος τί iv. 13, 1
 πλὴν absolute positum ii. 4, 15
 πλήρες καὶ στερεόν i. 4, 9
 πλινθίνη οἰκία vi. 7, 12
 πνίγος καὶ ἀλέα v. 2, 7
 ποδιαία ix. 1, 12. xiii. 2, 9
 ποδότης vi. 12, 8
 πόθεν ποῦ xi. 2, 4
 ποιησόμενον passive iv. 15, 7. ποιήσις
 τί vi. 7, 6, 7. ποιήσεων spe-
 cies tres vi. 7, 3. ποιητικὰ καὶ
 παθητικὰ qua relatione dicantur
 iv. 15, 6. ποιητικῶν τεχνῶν ἀρχή
 v. 1, 5
 ποιὸν τί x. 12, 9. ποιὰ καὶ ποσά xiii.
 2, 17
 πολλάκις τῆς ἡμέρας viii. 3, 5
 πολλαπλάσιον iv. 15, 2. πολλαπλα-
 σίας xiii. 6, 2
 πολλοστημόριον iv. 15, 1
 πολύκαμπτα μένη iii. 5, 12
 πολυκοιρανίη οὐκ ἀγαθόν xi. 10, 14
 ποσάκις ποσοί iv. 14, 2
 τὸ πότερον λέγεται πρὸς ἀμφότερα ix.
 5, 6. τὸ πότερον ἐν ἀντιθέσει ἀεὶ
 λέγομεν ix. 5, 1. ποτέρως ἔχει xi.
 10, 1
 πραγματεῦσθαι περὶ τι x. 7, 1
 πρακτικῶν τεχνῶν ἀρχή v. 1, 5
 [†πρινή, seu] πρὶν ἢ vi. 16, 1
 προαίρεσις, ἀρχή iv. 11, 3
 προαπορεῖν ii. 1, 3
 προασκεῖν i. M. 1, 3
 προδοξάζειν iii. 6, 8
 προελθεῖν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ii. 1, 2
 προενεργεῖν viii. 5, 1
 προεπίστασθαι iii. 3, 5
 πρὸ ἔργου ἐστὶ πρὸς— vi. 6, 1
 †προθέσεις v.l.i. seu προσθέσεις i.
 2, 5
 προπηλακίζειν τινά ii. 2, 4
 προσαποκριτέον iii. 4, 19
 προσαποφαίνειν xiii. 2, 15
 προσγίνεσθαι ἢ ἀπογίνεσθαι viii. 7, 2
 προσγλίχεσθαι i. 5, 3. xiii. 3, 11
 προσδιωρισμένα iii. 3, 9
 προσεπιτίθημι i. 5, 15
 †προσηρμοσμένος λόγος iii. 4, 22
 ἐκ προσθέσεως λόγος vi. 5, 1. ἐκ προσ-
 θέσεως quid vi. 5, 6
 προσκατηγορεῖσθαι ix. 2, 9
 προσπεφυκέναι iv. 4, 1
 πρὸς τι ποσαχῶς λέγεται iv. 15, 1
 †προστυπακοῦεσθαι iii. 8, 6
 πτώσεις καὶ κατηγορίαι xiii. 2, 10
 πύρινος ἀήρ viii. 7, 5
 πυρρόν ix. 3, 5
- P.
- ῥεῖν et μένειν xii. 9, 21
 ῥῆμα, vocabulum vi. 16, 6
 ῥυθμοῦ μέτρον τί xiii. 1, 11
 ῥυσμός Democrito quid i. 4, 11.
 vii. 2, 1
- Σ.
- Σ in symphoniam coit cum π, κ, τ,
 xiii. 6, 6
 σαίνειν τὴν ψυχὴν xiii. 3, 5
 σιμόν, κοίλη βίς v. 1, 6
 —σις finita verbalia x. 9, 3. actum
 significant x. 9, 7
 σκέλους partes, μηρὸς et κνήμη iv. 6,
 13
 σκεπαστικός χρηματῶν vii. 2, 8
 σκιαγραφία iv. 29, 2
 σκυτική τέχνη ii. 2, 4
 σμα— i. 9, 35
 σοφίζόμενα μυθικῶς ii. 4, 14
 στάσις καὶ κίνησις v. 1, 4. στατική
 καὶ κινητική ἀρχή viii. 8, 1. στα-
 τικόν iv. 12, 5
 στοιχείον ποσαχῶς λέγεται iv. 3, 1.

- στοιχεῖον metaphoricè quid iv. 3, 4. στοιχειωδέστατον πάντων i. 8, 3
συγκεφαλαιῶσθαι ix. 1, 1
συγκέηται [†σύγκηται], compositum sit viii. 10, 4
σύγκρισις καὶ διάκρισις i. 3, 9
συκοφάντης τέλειος iv. 16, 2
συμβαίνοσι δύο ἀμαρτίαι εἰς μίαν δόξαν xii. 8, 8
†συμπεπεμμένος i. 8, 7
συμπεφυκέναι iv. 4, 1, 2
συμπλεκόμενον λέγεσθαι iv. 2, 13. συμπλεγμένον θάτερον ἀληθεύεται x. 6, 17. συμπλοκὴ καὶ διαίρεσις v. 4, 3. συμπλοκὴ tantum duorum iii. 4, 23
σύμφασιν ἀληθὲς εἶναι iii. 7, 7
σύμφυσις et ἀφή differunt iv. 4, 2. σύμφυσις non est ubi non est tactus x. 12, 15. συμφύσει εἶναι xi. 3, 3.
συμφωνία τί vii. 2, 7
†συναληθεύεσθαι x. 6, 9. v.l.^k.
συναμφῶ vii. 2, 9. συναμφότερον x. 5, 10
συναναγκάζειν i. 3, 10
συναπόφασις ix. 5, 10
συνάπτειν ἢ ἀφαιρεῖν v. 4, 3
σύναψις x. 12, 14
συνδεδυασμένος vi. 5, 1
συνδιαρθροῦν i. 8, 11
σύνεγγυς τούτῳ ii. 6, 5
συνεδρεύειν τῷ λόγῳ i. 5, 14
συνείρειν xiii. 3, 10
συνέχον τί iv. 23, 4. συνεχὲς τί x. 12, 13. †συνεχεῖα ἔν iv. 6, 21 v.l.^f.
σύνθετος οὐσία iv. 24, 3
σύνολος οὐσία vi. 11, †16. v.l.ⁱ, 17. σύνολον ζῆλον vi. 10, 13. σύνολον τί ii. 1, 11. vi. 3, 2. xii. 2, 17.
συνουσία ψυχῆς vii. 6, 8
συστοιχία decem principiorum^f i. 5, 6. συστοιχία κατηγορίας ix. 3, 10. 8, 4. συστοιχία ἐναντίων iii. 2, 21
σχῆμα, τάξις, θέσις i. 4, 11. vii. 2, 1
σχιζόπουν ζῆλον vi. 12, 8. σχιζοποδία vi. 12, 8
σκολῆ, ægre, vix ii. 3, 10. 4, 28
σφαῖρα τί vi. 8, 5
σώρευσις xii. 2, 7
- T.
- Ταῦτά τίνα iv. 15, 5. ταῦτά ποσαχῶς λέγεται iv. 9, 1
ταυτόματα τῶν θαυμάτων i. 2, 15
ταυτότης ii. 1, 9. ταυτότης, ἐνότης τις iv. 9, 3
τάχος duplici significat. ix. 1, 11
τελειομένοιο χρόνιο ii. 4, 19
τέλειον ποσαχῶς λέγεται iv. 16, 1. τέλειον τί ix. 4, 2. τέλειον, τὸ ἔχον τέλος iv. 24, 2
τελείως ἀπολωλέναι iv. 16, 4
τελευτῇ per metaphoram τέλος dicitur iv. 16, 4
τέλος, πέρας ἐστὶ i. M. 2, 10. τέλος ἐπιθεῖναι vii. 1, 1
τετραγωνίζειν τί ii. 2, 9
τετραξός xii. 2, 7
τετράπηχυ x. 6, 10
τετράς, mater solidorum xiii. 3, 9
†τέτρασι v.l.ⁱ. pro τέτταρσι xi. 8, 10
τηκτά, ἐξ ὕδατός ἐστι iv. 24, 1.
τηκτῶν unitas, et ultimum subiectum iv. 6, 15
τί ἐστι πλεοναχῶς λέγεται vi. 4, 12.
τί ἐστι quot modis sit v. 1, 6.
τί ἦν εἶναι, et substantia rei i. 10, 2. τί ἦν εἶναι, quid sit vi. 4, 1, 4, 5. qualem finitionem requirat i. M. 2, 10. quorum sit vi. 5, 7. τί ἦν εἶναι, et ἕκαστον, idemne an diversa sint vi. 6, 1.
τί ἦν εἶναι, ἐπιστήμη ἐστὶν ἐκάστου vi. 6, 6. τί ἦν εἶναι unum illis est, quibus una est substantia vi. 13, 3
τιμιώτατον τὸ πρεσβύτατον i. 3, 6
τίς ἂν θύρας ἀμάρται i. M. 1, 2
τμήματα κύκλου vi. 10, 10
τὸδε τι quid, et quibus insit vi. 4, 9
τοσαυταχῶς iv. 2, 4. 7, 4
τριτημόριον iv. 15, 1
τριτοστάτης παραστάτου ὕστερον iv. 11, 4

τροπή Democrito quid i. 4, 11.	bum et nigrum medii ix. 7, 2
vii. 2, 1	φορά xi. 2, 1
τρόπις πλοίου iv. 1, 1	φρόνησις, αἴσθησις iii. 5, 10
τύπη εἴρηται vi. 3, 3	φύεσθαι quæ dicantur iv. 4, 1
τυφλὸς τῆς iv. 22, 4. viii. 3, 5	φύσις, v producto et correpto iv.
Τ.	4, 1. φυσικοῦ ἀνωτέρω τι [τι v.l.c.]
Ἐγιάζει ἄνθρωπον ὁ ἰατρούων i. 1, 8	iii. 3, 4. φυσιολόγοι i. 5, 11
ὑγιαίνων ἐστίν, et ὑγιαίνει, idem sunt	X.
iv. 7, 5	Χαλκικὰ σκεύη iv. 4, 3
ὑγιαίνον pluribus modis dicitur iii.	χάος omnium primum i. 4, 1
2, I. x. 3, 3	χαριστέρως λέγοντες xi. 10, 4. χαριε-
ὑδατοθρέμμοτες ἰχθύς ii. 4, 16	στάτων ζήτησις x. 2, 5
ὑλικὴ οὐσία vii. 4, 1. viii. 7, 7	χάριν ἡδονῆς ii. 4, 13
ὑπάλληλα iv. 10, 4	χολώδεις ἄνθρωποι i. 1, 6
ὑπάτη et νήτη, extremæ ix. 7, 2	χρόα xiii. 6, 11. χροιά xiii. 3, 15
ὑπεμύριον iv. 15, 3	χυμοί, succi, unum esse dicuntur iv.
ὑπερέχον et ὑπερεχόμενον qualem rela-	6, 15
tionem habeant iv. 15, 4	χολαίνειν iv. 29, 6
ὑπέρθυρον vii. 2, 2	χαρὶς τίνα x. 12, 11
ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην εἶναι x. 3, 1	Ψ.
ὑποδέσθαι ταῦτὸ σχῆμα iii. 2, 19	Ψ, συμφωνία xiii. 6, 6
ὑποθίμεθα viii. 4, 2	ψελλίζεσθαι i. 4, 3. ψελλίζεσθαι
ὑπόπου ζῶον, τὸ πόδας ἔχον vi. 12, 10	videtur prisca philosophia i.
ὑφημιόλιον iv. 15, 3	10, 2
Ψ.	ψευδῆς ἄνθρωπος iv. 29, 5. ψεῦδος
Φαῖον χρωμα τί iii. 7, 2	ποσαχῶς λέγεται iv. 29, 1
φάκελος, δεσμῶ ἓν iv. 6, 11. φάκε-	ψόφος, de murmure tonitruum vi.
λος, συνδέσμφ εἶς vii. 2, 2	17, 4
φαλακροὶ οὐ κολαβοί iv. 27, 4	ψυχῆ εἶναι, et ψυχῆ, idem vi. 10, 16.
φάραγγξ iii. 4, 40	vii. 3, 3
φάσεις καὶ ἀποφάσεις ἀντικείμεναι οὐκ	Ω.
ἀληθεύονται κατὰ τοῦ αὐτοῦ x. 5, 6,	Ὀικοδόμηκεν viii. 6, 9
8, 6, 16	† ὡς ἐπ' ἔλαττον ix. 8, 9 : ut ὡς ἐπι-
φθορὰ τί x. 11, 4	τοπολύ x. 8, 4
φλεγματοδεις ἄνθρωποι i. 1, 6	ὠσανεί vi. 11, 5
φαινοῦν et φαιὸν colores inter al-	

INDEX RERUM

QUÆ IN METAPHYSICIS

MEMORABILIORES VISÆ SUNT.

- ACCIDENS** quid sit, cur sit, et cur non ejus scientia v. 2, 3, 13. quot modis dicatur iv. 30, 1. non accidit accidenti iii. 4, 23. aliud aliis prius iv. 2, 12. accidentia non sunt per se iv. 9, 2. sunt infinita iii. 4, 18. per accidens dici vi. 6, 10. per accidens unum iv. 7, 1. per accidens unum esse quæ dicantur iv. 6, 1
- Acra** sitim movent v. 3, 2
- Actus** quid sit, et quale viii. 6, 1. potentia et omni principio mutativo prior est viii. 8, 1. potentia melior viii. 9, 1
- Acutus** angulus recti pars vi. 10, 2
- Admiratio**, philosophiæ initium i. 2, 9, inquirendi nobis occasionem præbuit i. 2, 15
- Admittenda** quæque ut sint i. M. 3, 3
- Ægyptiis** sacerdotibus otium ad tractandas disciplinas datum i. 1, 16
- Æqualia** quæ iv. 15, 5. ix. 5, 7. xii. 7, 25. æquale ut magno et parvo sit oppositum ix. 5, 1
- Aer** aqua prior, at prima omnium causa i. 3, 8
- Æternum** esse nequit e quo primo corrupto aliquid factum est i. M. 2, 8. æterna ex elementis composita esse non possunt xiii. 2, 1. æternis nihil mali nec ullum delictum inest viii. 9, 3. æterno quodnam primum xiii. 4, 7. æterna cur sint alia, alia corruptibilia, cum sint ex eadem origine ii. 4, 14. æterni quomodo sunt dii si alimento indigent ii. 4, 13
- Affectio** seu dispositio quot modis dicatur iv. 19, 1
- Affirmandum** aut negandum esse unum quippiam de uno iii. 7, 1
- Album** et nigrum an contraria, et quid sint ix. 7, 7
- Alcmæonis** Crotoniata opinio i. 5, 7
- Alimentum** omnium rerum humidum est i. 3, 5. alimento indigentia an æterna ii. 4, 13
- Aliud** aliis gratia esse i. M. 2, 2
- Altitudo** quid iv. 13, 2
- Anicitia** et discordia rerum principia statuuntur i. 4, 2, 6
- Amor** et concupiscentia, rerum principium i. 4, 1
- Anaxagoras** Clazomenius infinita principia statuit i. 3, 9. mentem principium facit xiii. 4, 5. mente ceu machina utitur ad mundi fabricationem i. 4, 5. an duo statuerit elementa i. 8, 10, 14. omne in omni mixtum dixit iii. 5, 5. 4, 28. omnia una esse dixit ix. 6, 6. τὴν ὁμοιομερῶν ἀπειρίαν statuit principium ceu materiam i. 7, 3. dixit esse aliquid inter contradictionem iii. 7, 8. Anaxagoræ opinio de mente i. 3, 17. dictum, tales esse res quales putentur iii. 5, 13. opinio de speciebus xii. 5, 3. ratio infirma i. 9, 11
- Anaximandri** μῦθος xi. 2, 3
- Anaximenes** aërem primam causam statuit i. 3, 8
- Anima** animali et corpori quid sit vi. 10, 13
- Animalia** ut vitam tueantur i. 1, 3. sensus beneficio primum memoriam, deinde prudentiam aut disciplinarum capacitatem consequuntur i. 1, 2. animalium principium alii alibi locant iv. 1, 1. animalibus ceteris et nobis diversa sæpe videntur iii. 5, 9. animalia quædam etiam dissecta vivunt vi. 16, 2
- Antiquissimum** quodque honoratissimum i. 3, 6
- Antisthenis** opinio confutata iv. 29, 4.

- Antistheneorum dubitatio vii. 3, 7
- Apparentia an vera omnia iii. 5, 2, 10.
- apparens, non omne verum est iii. 5, 23. 6, 4
- Appetitus ad faciendum impellit viii. 5, 3.
- Aquam rerum principium statuit Thales i. 3, 5. Aqua humidis naturæ principium est i. 3, 5
- Architecti cur manuariis operis præponantur i. 1, 11
- Archytæ definitiones vii. 2, 9
- Argentum stanno simile vii. 3, 7
- Arguendi qui iii. 5, 3
- Aristippus sophista ii. 2, 4
- Arithmetica geometrica exactior i. 2, 5. arithmeti corum theoremata sunt etiam de sensilibus xiii. 2, 21
- Ars cur magis scientia, quam peritia i. 1, 12. quomodo fiat i. 1, 5. nata ex usu rerum i. 1, 5. arte aut sponte cur fiant quædam, quædam non vi. 9, 1. artifices empiricis sapientiores i. 1, 10, 17
- Astrologia rerum cœlestium una ii. 2, 23. astrologiæ objectum ii. 2, 26, 27. iuitium et mensura quæ ix. 1, 15
- Atlas cælum sustinens iv. 23, 3
- Aurum igni simile ix. 3, 5
- Auscultationes secundum consuetudines accidunt i. M. 3, 1
- Axiomatum omnium principium iii. 3, 12. axiomatum mathematicorum et substantiæ an eadem scientia iii. 3, 1
- B.
- Beatissima vita ceteris minus prudens ii. 4, 17
- Bilis materia prima vii. 4, 1
- Bina esse pleraque in rebus humanis i. 5, 7
- Bonum et perfectum metaphorice dicuntur etiam de malis iv. 16, 2. bonum et optimum quomodo sit in universi natura xi. 10, 1. bonum et malum an principia xi. 10, 6
- C.
- Calvities non est mutilatio iv. 27, 4
- Causa quot modis dicatur iv. 2, 1. quatuor modis dicitur i. 3, 1. causæ dicuntur multipliciter iv. 2, 10. causarum modi iv. 2, 9. causarum modi quatuor iv. 2, 6. causas considerare, uniusne an plurium scientiarum sit ii. 1, 5. causarum genera omnia contemplari uniusne an plurium scientiarum sit ii. 2, 1. causæ primæ quæ iv. 5, 5. causæ mutæ seu reciproæ iv. 2, 5. causas materiales plerique rerum principia statuerunt i. 3, 3. causæ omnes principia sunt iv. 1, 3. causæ omnes perpetuæ v. 1, 10. causæ unius sæpe multæ iv. 2, 4
- Celeritas, dupl. signif. ix. 1, 11
- Cerebrum, animalium principium iv. 1, 1
- Chaos, principium xiii. 4, 4
- Chordæ septem xiii. 6, 5
- Circuli continuitas omnium linearum maxima iv. 6, 22
- Cæcus qui iv. 22, 4. viii. 3, 5. cæcitas, privatio quædam est iv. 22, 2
- Cælum quod dicitur i. 8, 18. cælum an principium xiii. 4, 4. cælum harmoniam esse ac numerum statuerunt Pythagorici i. 5, 8. per cælum ferri decem i. 5, 10. cælum Pythagoricum xiii. 3, 4
- Cogitatio seu νόησις vi. 7, 7. triplex v. 1, 5. cogitationis ejusdem est planum facere quid et an sit v. 1, 3
- Cognitio potissimum ex visu i. 1, 2. cognitionis fuis quis iv. 16, 4
- Colores an tales quales videntur eminus iii. 5, 24. colorum unitas, et compositio ix. 2, 5
- Compositum est, quidquid ex elementis constat xiii. 2, 1
- Concentus quid vii. 2, 7
- Considerari unumquodque ut possit optime xii. 3, 8
- Consueta, notiora i. M. 3, 1
- Contemplatio substantiarumne solummodo sit, an etiam accidentium ii. 2, 18. contemplationis finis veritas; actionis opus i. M. 1, 5. contemplativæ scientiæ ceteris præoptaudæ, et inter has ipsas prima philosophia v. 1, 11
- Continens quid iv. 23, 4
- Continuum quid iv. 6, 12. continuum, unum dicitur iv. 6, 11. continuum, natura vel arte iv. 6, 11. continuitate unum iv. 6, 21
- Contradictio non capit medium iv. 4, 8. contradictiones simul prædicari non possunt iii. 4, 26. contradictiones non sunt simul veræ iii. 6, 10. contradictionis partem alteram veram esse necesse est iii. 8, 3. contradictiones et contraria an simul sint iii. 5, 4. contradictio et contrarietas non sunt idem ix. 4, 8
- de Contrarietate ix. 4, 1. contrarietas, differentia quædam est iii. 2, 12. ix. 3, 10. an medium esse possit ix. 5, 5. contrarietas prima, habitus et privatio ix. 4, 8
- Contraria quæ ix. 4, 11. contraria, specie diversa ix. 10, 1. contraria

- quot modis dicantur iv. 10, 2. multis modis dicuntur ix. 4, 3. contraria uni unum ix. 5, 1. contrarium corrumpit contrarium xiii. 4, 11. contraria eidem simul inesse non possunt iii. 6, 10. contraria non mutantur xi. 1, 5. contraria omnia materiam habent, et potentia sunt eadem xi. 10, 11. contrariorum sæpe eadem causa iv. 2, 5. contrariorum eadem quodammodo species vi. 7, 5. contrarium nullum proprie principium est omnium xiii. 1, 1
- Convitium pugnam parit iv. 1, 1. 24, 2
- Cor, animantis principium iv. 1, 1
- Corpus quid iv. 6, 24. 13, 2. unde constet i. 9, 23. sine quibus esse nequeat ii. 5, 3. minus substantia est quam superficies ii. 5, 3. corporum causæ iv. 2, 7. elementa iv. 3, 2. corpus physicum an conflatum e numeris xiii. 3, 4. corpora sensilia multas habent numerorum affectiones xiii. 3, 2
- Corrumpuntur omnia in ea unde orta sunt ii. 4, 21. corruptio unius, generatio est alterius i. M. 2, 8. corruptio per accidens vii. 5, 3. corruptionis causam Empedocles statuit discordiam ii. 4, 15
- Corruptibilia cur sint alia, alia æterna, cum sint ex eadem origine ii. 4, 14. corruptibilem et incorruptibilem an eadem principia ii. 4, 11
- Cratylus, Platonis præceptor i. 6, 2. Heraclitum reprehendit iii. 5, 18
- D.
- Decipimur in iis quæ non novimus iii. 3, 7
- Definibile cur unum sit, cujus ratio definitio dicitur vi. 12, 1
- de Definitionibus dubitationes vii. 6, 1. definitio quid vi. 5, 7. 4, 10. numerus quidam est vii. 3, 9. unde fiat iii. 7, 8. quomodo sit una oratio vii. 6, 2. si quid addatur aut dematur, non manet eadem vii. 3, 10. definitioni quæ insint vi. 12, 5
- Democritus et Leucippus quæ posuerint elementa i. 4, 9. vacuum et plenum peræque in omni parte esse dixit iii. 5, 5. e duobus unum, et ex uno duo fieri posse negat vi. 13, 9. dixit aut nihil esse verum, aut nobis obscurum iii. 5, 9. tres rerum differentias statuit vii. 2, 1. Physica leviter attingit xii. 4, 3
- Demonstratio omnium omnino esse nequit ii. 2, 14. iii. 4, 2. demonstrationis principium non est demonstratio iii. 6, 2
- Demonstrativæ scientiæ omnes utuntur axiomatibus ii. 2, 14
- Denarius numerus videtur esse perfectus i. 5, 3. denarii numeri compositio xii. 7, 16
- Densum et rarum primæ subjecti differentiæ i. 9, 28
- Dentes quædam abjiciunt septimo anno xiii. 6, 5
- Deus omnibus principium et causa est i. 2, 14. an invidus i. 2, 13. Deos principia faciunt veteres theologi ii. 4, 12. Deos esse, sed humana specie ii. 2, 22. xi. 8, 20. dii quomodo sunt æterni, si alimento indigent ii. 4, 13
- Dialecticæ expertes erant prisci i. 6, 7. Dialectices ac sophistices affinitas et differentia ii. 2, 19, 20
- Dici uno modo, et dici de omnibus nihil potest iii. 8, 1
- Dies e matutino tempore fieri ut dicitur i. M. 2, 7
- Differentia est alteritas ii. 2, 12. differentiarum multiplex ratio vii. 2, 2. differentias qui ceterorum causas statuerint i. 4, 10. differunt omnia, quorum est aliqua differentia, aut genere aut specie ix. 3, 9
- Digitum variatio iii. 6, 7
- Diogenes aerem aqua priorem statuit i. 3, 8
- Discens fit sciens i. M. 2, 6. faciendo acquirit scientiam viii. 8, 7
- Disciplina omnis per quæ fiat i. 9, 27. disciplinæ principium iv. 1, 1
- Dispositio seu affectio quot modis dicitur iv. 19, 1
- Dissimilia quot modis dicantur iv. 10, 1
- Distantia extrema, maxima ix. 4, 2. distantia extremæ unius rei non sunt plures quam duæ ix. 4, 4
- Diversa quæ dicantur iv. 9, 4. diversa specie quæ iv. 10, 4
- Divina scientia duplex i. 2, 14. divinisissima, honoratissima i. 2, 14
- Docent, qui rei cujusque causam reddunt i. 2, 5
- Dubitans et admirans, videtur ignorare i. 2, 10. dubitans seu hæsitans, victo similis ii. 1, 2. dubitantium ignoratio sanabilis iii. 5, 3
- Dubitatio proba, expeditam viam aperit ii. 1, 2. dubitationis utilitas; et de quibus primum dubitandum ii. 1, 1
- Ductor exercitus, non propter ordinem, sed ordo propter illum xi. 10, 2
- Dulce non omnibus idem iii. 4, 8

- Duo, multa sunt ix. 6, 2, 3. multitudo exigua xiii. 1, 19
- Duplæ literæ, symphonia sunt xiii. 6, 6
- Duplex, multiplex est ix. 6, 2. duplum et binarius numerus non sunt idem i. 5, 16
- E.
- Eadem quæ iv. 15, 5. quot modis dicantur iv. 9, 1. eadem specie quæ iv. 10, 5
- Eclipsis quid vii. 4, 8. eclipseus causa vii. 4, 7
- Elementum quid vi. 17, 12. quot modis dicatur iv. 3, 1. elementum cuiusque quod iv. 3, 6. elementum ac principium, universale xii. 10, 5. elementa an scibilia xii. 10, 4. elementa omnium entium quærere, aut haberi posse opinari, verum non est i. 9, 31. elementa entium inveniri nequeunt, nisi distinguantur prius quæ multipliciter dicuntur i. 9, 31. elementa compositis insunt x. 1, 9. non prædicantur de iis, quorum elementa sunt xiii. 1, 18. elementa plura qui statuunt, coguntur et ipsi tot ens et unum dicere, quot aiunt esse principia ii. 4, 27. elementa et principia quomodo se habeant ad bonum et malum xiii. 4, 2. elementum corporum quale i. 8, 4. elementa materialia quatuor i. 4, 8. elementorum concretio et discretio rerum ortus et interitus i. 3, 8, 9. elementa Empedoclis ii. 3, 2
- Empedocles quæ principia statuerit i. 4, 3, 5, 7. ignem, terram, aquam et aerem principia statuit i. 7, 1. materiam rerum ponit in quatuor corporibus i. 8, 7. quatuor elementa primam rerum causam statuit i. 3, 8. amicitiam elementum ponit xiii. 4, 5. corruptionis causam statuit dissidium ii. 4, 15. os ratione esse dicit i. 10, 2. refutatur xi. 10, 7. Empedoclis *ψελλισμοί* i. 4, 3. Empedoclis materia quæ i. 10, 3, elementa ii. 3, 2. Empedoclis amicitia an principium rerum ii. 1, 13. *φύσις* iv. 4, 5. Empedocli unum ens ii. 4, 26. Empedoclis versus ii. 4, 16, 18. locus de natura iv. 4, 5. loci duo quibus tradit sapientiam mutari cum habitu iii. 5, 11
- Ens quot modis dicatur iv. 7, 1. pluribus modis dicitur iii. 2, 1, 3. v. 2, 1. viii. 1, 2. totidem modis dicitur quot unum ix. 2, 4. duplex est xii. 3, 10. ens unum i. 5, 11. ens et unum, an sint substantiæ eorum quæ sunt ii. 4, 24. ens mutari necesse est iii. 8, 8. entis causæ primæ iii. 1, 2. species tot quot unius iii. 2, 8. entis species omnes contemplari minus est scientiæ iii. 2, 6. entis proprietates contemplari philosophi est iii. 2, 18. entia contemplari unius est scientiæ iii. 2, 4. entia omnia an ex iisdem principiis xi. 10, 9. entia et substantia sunt fere ex contrariis iii. 2, 21. entium alia sensilia, alia non i. 8, 16. entia ejusdem originis, cur alia æterna, alia corruptibilia ii. 4, 14. ens primum quid vi. 1, 1. non ens multipliciter dicitur xiii. 2, 8
- Epicharmi et Xenophanis opinio iii. 5, 17. Epicharmi dictum xii. 9, 17
- Esse pluribus modis dicitur iv. 7, 1, 11, 7. vii. 2, 3. esse idem et non esse non potest iii. 4, 1. esse huic hoc, significat hoc huic accidere iv. 7, 1. esse in aliquo iv. 23, 4. esse ex aliquo iv. 24, 1. esse per se iv. 7, 6
- Eudoxi opinio de speciebus xii. 5, 3. sententia de solis et lunæ latitacione xi. 8, 9. ratio infirma i. 9, 11
- Eveni pentameter de rebus coactis iv. 5, 2
- Euryti numeri et calculi xiii. 5, 7
- Ex aliquo esse quot modis dicatur iv. 24, 1. ex aliquibus esse, dupliciter dicitur xiii. 5, 4. ex aliquo aliquid dupliciter vii. 4, 2
- Exactum quid in se habere soleat i. M. 3, 2
- Experientia quid, et qua re ab arte differat i. 1, 8. scientiæ et arti similis i. 1, 4. artem peperit i. 1, 5. ex memoria accedit hominibus i. 1, 4
- Expositione non fiunt unum omnia i. 9, 29
- Extrema idem fieri per accidens vi. 6, 3
- F.
- Fabricator domus, non simul facit ejus accidentia v. 2, 2
- Falli non in omnibus par est iii. 4, 44
- Falsum quid iii. 7, 1. quot modis dicatur iv. 29, 1. falsæ res quæ iv. 29, 5
- Febricitanti prodest aqua mulsa v. 2, 13
- Fieri quot modis res dicantur vi. 7, 1. fieri tribus modis res dicuntur vi. 7, 3. fieri omne ex ente; ex non ente nihil fieri x. 6, 4. fieri simpliciter aut non simpliciter quo discrimine dicatur vii. 1, 8. fieri arte aut sponte cur soleant quædam, quædam non vi. 9, 1. fieri hoc ex hoc duobus modis dicitur i. M. 2, 5. quod fit, ab aliquo et ex aliquo fit vi. 8, 1, 7,

- i. viii. 8, 5. non fit quod ut species vel ut substantia dicitur vi. 8, 1
- Figura, ordo, positura i. 4, 11
- Finis quot modis dicatur iv. 17, 1
- Flumen idem an bis inscendi possit iii. 5, 18
- Fortuna, imperitiæ filia i. 1, 5. fortunæ et casui fortuito non est committenda tanta res i. 3, 15
- de Futuro peritis credendum potius quam imperitis iii. 5, 25
- G.
- Generatio e contrariis est xiii. 4, 10. generatione posterius an prius substantia xii. 2, 14. generationis incrementa et progressus xii. 2, 14. generationum species vi. 7, 1. generationum et motuum species vi. 7, 7
- Genus quot modis dicatur iv. 28, 1. genus quid iv. 28, 3. ix. 3, 9. speciei pars iv. 25, 3. sine speciebus suis esse nequit ii. 3, 7. generis cujusque mensura prima quæ iv. 6, 22. genere unum iv. 6, 26, 27. genere diversa quæ iv. 28, 4. genere quæ differant ix. 3, 9. e genere alio in aliud transire non datur, nisi per accidens ix. 7, 3. genera dividua in species ii. 3, 9. an pro elementis et principiis sumenda ii. 3, 1. cur elementa esse nonnulli statuunt iv. 3, 6. generum principia ii. 3, 11. generum extremæ progenies, simpliciores ipsis generibus x. 1, 12. genus summum iv. 6, 17. genera prima quæ ii. 3, 6. x. 1, 9. genera prima, esse principia ii. 3, 1
- Geometræ munus iii. 2, 24. geometræ nihil falsi ponunt xiii. 2, 10. geometras ut arguerit Protagoras ii. 2, 27. geometricæ lineæ quales ii. 2, 27
- Glaciei definitio vii. 2, 7
- Globus quid vi. 8, 5
- Grammatica, una cum sit, omnes tamen contemplatur voces iii. 2, 5
- Gustus aliis alius iii. 5, 8
- H.
- Habere quot modis dicatur iv. 23, 1
- Habitus quot modis dicatur iv. 20, 1
- Harmoniæ septem xiii. 6, 5. harmonica disciplina ii. 2, 24
- Hellen, Hellenum seu Græcorum progenitor iv. 28, 1
- Heraclitus Ephesius ignem primam rerum causam statuit i. 3, 8. idem esse, et non esse opinatus est iii. 3, 10. dixit omnia esse et non esse iii. 7, 8. 8, 2. Heracliteæ rationes xii. 4, 1. Heraclitus a Cratylo reprehensus iii. 5, 18
- Hermetimi Clazomenii opinio de mente i. 3, 17
- Hesiodus deos fecit principia ii. 4, 12. Hesiodi locus de amore, velut rerum principio i. 4, 1
- Hippasus Metapontinus ignem primam causam statuit i. 3, 8
- Hipponis opinio futilis i. 3, 7
- Homerici veteres xiii. 6, 7
- Homo quid significet iii. 4, 11. homo, unus homo, et ens homo, idem sunt iii. 2, 7. hominis causa, velut materia, quæ vii. 4, 5. homines æterni ii. 2, 22
- I.
- a Janua quis aberret? i. M. 1, 2
- Ideæ quid xii. 4, 6. quibusdam sunt primæ substantiæ vi. 6, 4. quarum rerum sint xiii. 4, 9. an rerum causæ i. 9, 1. an numeri xii. 7, 2. ideæ et mathematici numeri an idem xii. 1, 4. ideæ an idea prior xii. 8, 14. ideas non esse xii. 4, 6. ideis plane sublatis mathematica et numeros quidam rerum primordia faciunt xii. 8, 5. de ideis dubitationes xii. 10, 1
- Idem quot modis dicatur iv. 9, 1. multis modis dicitur ix. 3, 2. idem eidem simul esse et non esse impossibile iii. 3, 9
- Identitas unitas quædam est iv. 9, 3
- Ignis a quibusdam statuitur principium rerum i. 8, 4
- Ignorantia dubitantium facile sanabilis iii. 5, 3
- Illiberale ut in commerciis est, sic etiam in sermone i. M. 3, 2
- Imaginatio non idem quod sensus iii. 5, 23
- Impar, mali natura est xiii. 4, 11
- Imperitia fortunam peperit i. 1, 5
- Impossibilia quot modis dicantur iv. 12, 6, 12
- Impotentia quid iv. 12, 8. impotentia et impotens viii. 1, 8
- In aliquo esse iv. 23, 4
- Inæquale quid xiii. 1, 5
- Indifferentia quæ iv. 6, 15
- Individuum quot modis quodque ii. 3, 9. individua duum generum ix. 1, 4. individua, ut Callias, Socrates, sunt ratio cum materia ix. 9, 4. in individuis non est aliud prius, aliud posterius ii. 3, 11
- Inexercitatorum mos i. 4, 4
- Infinitem qui statuunt, non animadvertunt se boni naturam tollere i. M. 2, 9. infinitorum scientia an possit concipi ii. 4, 1

- Ion, Ionum progenitor iv. 28, 1
 Italica philosophia i. 6, 1. 5, 15. Ita-
 lici principium statuunt infinitum i.
 7, 2
 Judicari de singulis recte an possit iii.
 6, 1
 Juramentum deorum i. 3, 6
 L.
 Latum non est genus alti, seu excelsi
 i. 9, 24
 Latitudo quid iv. 13, 1
 Leucippus et Democritus quæ posue-
 rint elementa i. 4, 9
 Liber qui i. 2, 11. liberis pauciora
 licent quam servis xi. 10, 3
 Ligna glutine uniuntur iv. 6, 11
 Liminis definitio vii. 2, 6
 Linea quid iv. 6, 24, 25. 13, 2.
 vii. 3, 1. minus corpus quam uni-
 tas et punctum ii. 5, 3. lineæ et
 puncti eadem ratio i. 9, 25. lineæ
 individuæ ibid. lineæ geometricæ
 quales ii. 2, 27
 Liquabilia omnia sunt aquea iv. 4, 7.
 24, 1. liquabilium unitas et ultimum
 subjectum iv. 6, 15
 Locus rei sensibilis iii. 5, 22
 Longus sermo quid xiii. 3, 13
 Longitudo quid iv. 13, 1. quibus
 sit i. 9, 23. xii. 9, 22. xiii. 2, 14. 3, 9
 Lycophronis sententia de scientia vii.
 6, 8
 M.
 Magi primam generationem bono tri-
 buunt xiii. 4, 5
 Magnitudo quid dicatur iv. 13, 1. ex
 indivisibilibus composita esse nequit
 xii. 8, 10. magnitudinis species iv.
 13, 1. magnitudines et colores an
 tales quales cernuntur eminus iii. 5,
 24. magnitudinum compositio xiii.
 3, 9
 Majori si quid addas aut demas, minus
 animadvertitur quam si minori ix.
 1, 13
 Malum, elementorum alterum xi. 10,
 6. mali natura, impar xiii. 4, 11.
 mala bonis plura i. 4, 2
 Materia quæ dicitur vi. 7, 2. quid vi.
 3, 3. duplex est vi. 10, 18. 11, 11.
 vii. 6, 6. non mutat speciem ix. 9,
 4. materiæ ejusdem rei quandoque
 plures vii. 4, 2. materiam quam
 dicat Aristoteles vii. 1, 6. materia
 subjecta quæ i. 6, 10. materia prima
 iv. 4, 7. viii. 7, 5. materia prima
 et ultima iv. 6, 28
 Mathematica, contemplativa est scien-
 tia v. 1, 8. 10. Mathematices et
 physicæ differentia v. 1, 9. ma-
 thematicæ disciplinæ in Ægypto
 primum cœperunt i. 1, 16. mathe-
 maticas disciplinas primi attigerunt
 Pythagorei i. 5, 1. mathematicarum
 disciplinarum contemplatio iii. 1, 1.
 mathematicus qui dicitur iii. 2, 10.
 mathematici circuli vi. 10, 17. ma-
 thematici numeri an idem cum ideis
 xii. 1, 4. mathematica materia i. 9,
 28. mathematica sintne, an non
 xii. 1, 3. an sint entia xii. 4, 1.
 quomodo sint entia xii. 3, 1. sint
 ne a sensilibus separata xii. 1, 6.
 non sunt a sensilibus separata xii. 2,
 1. mathematica et ideæ an confe-
 rant entibus xiii. 3, 10. mathematica
 et numeros quidam rerum primordia
 faciunt, et principium eorum sta-
 tuunt ipsum unum xii. 8, 5
 Maximum quod ix. 4, 2. maximum
 in quoque genere, perfectum ix.
 4, 2
 Media quæ dicantur ix. 7, 2. media,
 in eodem genere sunt, in quo illa
 quorum sunt media ix. 7, 3, 5.
 media e contrariis esse necesse est
 ix. 7, 1. mediæ inventio ii. 2, 9
 Megaricorum opinio viii. 3, 1
 Melissi unum i. 5, 12
 Melius semper prius ii. 3, 11. melius
 desinit in contrarium i. 2, 16
 Mens causa mundi et rerum cætera-
 rum i. 3, 16. sola immista et pura
 i. 8, 13. mens animæ nostræ, ad
 res natura manifestissimas cœcutit
 i. M. 1, 3. mentem cum corpore
 mutari sensit Parmenides iii. 5, 12
 Mensura quid ix. 1, 9. mensuram re-
 rum omnium Protagoras facit ho-
 minem ix. 1, 20. mensura numerorum
 exactissima ix. 1, 13
 Mercurius in lapide ii. 5, 6. iv. 7, 8.
 in ligno viii. 6, 2
 Metaphoræ poeticæ i. 9, 12
 Metaphysica scientia quid contem-
 platur ii. 6, 5
 Mistio et separatio eorundem est i. 8,
 11. mixta omnia, præter mentem
 i. 8, 13
 Modulorum unitas et temperatio ix.
 2, 6
 Moles, ex alto et humili xii. 9, 2. xiii.
 2, 14
 Monadicus numerus xii. 7, 24
 Moveri omnia, verum non est iii. 8, 7.
 motus principium iv. 2, 5. motuum
 species vi. 7, 7. motus in infinitum
 i. M. 2, 2
 Mulier e viro nascitur vi. 9, 5
 Multa an uni simpliciter sint opposita
 ix. 6, 1
 Multitudo quid dicatur iv. 13, 1. ix. 3,

1. 6, 4. individuo prior est ratione ix. 3, 2. multitudinis natura xiii. 1, 4. multitudinis natura, malum xiii. 4, 10. multitudinis species iv. 13, 2. multitudo prima, numerus binarius xii. 9, 8. multitudo exigua, duo xiii. 1, 19
- Mulus e mulo non fit vi. 9, 8
- Mutatio vel in contrarium est, vel in intermedium iii. 7, 3
- Mutilum quid iv. 27, 1
- N.
- N et Z differunt tantum positura i. 4, 11
- Nasci quæ dicantur iv. 4, 1
- Natura quot modis dicatur iv. 4, 1. an sit immobilis iii. 5, 22. unum entis genus iii. 3, 4. in multis serva est hominum i. 2, 12. natura prima et proprie dicta quæ iv. 4, 8. naturam habere, quæ dicantur iv. 4, 6
- Nectar et ambrosia an causa sint essendi ii. 4, 13. nectar et ambrosiam quæ non gustarunt, mortalia ii. 4, 12
- Necesse esse quid significet iii. 4, 15
- Necessarium quot modis dicatur iv. 5, 1. necessarium non potest aliter et aliter habere iii. 5, 28. necessarium primum et proprium quod iv. 5, 6
- Necessitas persuaderi sibi non patitur iv. 5, 3. necessitas duplex v. 2, 6
- Negatio, non esse iii. 7, 6. negatio, absentia illius iii. 2, 11
- Nemea priora Pythiis iv. 11, 2
- Nigrum, privatio est albi ix. 2, 5
- Noctuarum oculi i. M. 1, 3
- Nomen significet, et significet unum iii. 4, 11, 7. nominum significatio sæpe ambigua vii. 3, 1
- Nosse non licet priusquam ad individua veniatur i. M. 2, 11
- Notiora naturæ vi. 4, 2
- Nox, an principium xiii. 4, 4
- Numen an invidum i. 2, 13
- Numerus quid iv. 13, 2, 6, 8. est unitates ii. 4, 28. unitatum compositura vi. 13, 10. aliud ex aliis unitatibus xii. 8, 26. multitudo mensurata xiii. 1, 11. quantitatem significat xiii. 2, 19. compositus ex indivisibilibus xii. 9, 13. quomodo ex uno et multitudine xii. 7, 23. si vel minimum addatur aut dematur, non amplius idem est vii. 3, 10. non est causa rerum xiii. 5, 1. duplex xii. 6, 7. æqualis aut inæqualis xii. 7, 24. numeri elementa, par et impar i. 5, 5. numeri passiones propriæ iii. 2, 18. numeri et unitatis quæ sit differentia, si sit xii. 8, 1. numerum et magnitudines separabiles esse impossibile est xii. 9, 1. numerum principium esse qui senserint i. 5, 5. numerum esse omnium essentiam putarunt Pythagorei i. 5, 15. numeri, natura primi i. 5, 2. numeri, corpora, superficies, et puncta, an sint substantiæ quædam ii. 5, 1. non sunt substantiæ, nec causa formæ xiii. 5, 8. an ceteris causa substantiæ i. 6, 6. numeros quidam primordia rerum faciunt, et principium eorum statuunt ipsum unum xii. 8, 5. numeri ut numerentur xii. 7, 11. numeri duo xiii. 3, 11. numerorum substantia, SEMEL iv. 14, 2. numerorum elementa xiii. 1, 6. numerorum generatio xi. 8, 15. de numerorum generatione xiii. 4, 1. numerorum materia xiii. 2, 14. numerorum materia, unitas xii. 8, 28. numerorum passiones xiii. 3, 2. numerorum principia ceterarum quoque rerum principia statuerunt Pythagorei i. 5, 6. numeros omnes esse monadicos xii. 6, 11. a numeris quid bene sit xiii. 6, 1. de numeris dici quot modis contingat xii. 6, 1. de numeris dubitationes vii. 6, 1. contra Pythagoreos de numeris xiii. 3, 1
- Numerus arithmeticus monadicus xii. 8, 10. numerus arithmeticus ut numeretur xii. 6, 4. numerus idealis xiii. 2, 4. numerus mathematicus et idealis an idem xii. 8, 8. numerus mathematicus qualis xii. 6, 2. numerus mathematicus an primus xi. 10, 14. numerus infinitus an idea sit alicujus rei xi. 8, 16. numerus infinitus nec par est, nec impar xi. 8, 13
- Número unum iv. 6, 26
- Numeratio assumptione fiat, an per partes xii. 7, 30
- O.
- Oceanus an principium xiii. 4, 4.
- Oceanus et Tethys ortus parentes i. 3, 6
- Oculis carere dicitur etiam planta iv. 2, 1
- Olympia ex Isthmiis i. M. 2, 5
- Omne quid iv. 26, 3, 4
- Opinans cum sciente comparatus, non est sanus iii. 4, 43
- Opinio quorum sit vi. 15, 3. opinio omnium firmissima quæ iii. 6, 10. opinio una conjuncta cum duobus erroribus xii. 8, 8. opinionem di-

- versam sequentes falli nobis videntur iii. 5, 1
- Opposita quot modis dicantur iv. 10, 1. opposita sola non possunt simul esse ix. 5, 2. in oppositis prius semper quæritur ix. 5, 3. oppositionum modi quatuor ix. 3, 1
- Optices materia ii. 2, 24
- Opus relinquentis artis principium v. 1, 5
- Oratione, cujus nomen signum est, res definitur iii. 7, 8. oratio falsa quæ iv. 20, 3
- Ordini bonum inest xi. 10, 2
- Ortus causæ, ex qua et a qua iii. 5, 20. ortus species vi. 7, 1. *Vide et Generatio.*
- P.**
- Par et impar, elementa numeri i. 5, 5. paria quæ iv. 15, 5. par numerus e quibus xiii. 4, 1
- Parmenides Xenophanis discipulus i. 5, 12. Melisso et Xenophane plus vidit i. 5, 13. non modo unum, sed etiam duas causas ponit i. 3, 13. amorem rerum et ipse principium esse voluit i. 4, 1. Parmenidis unum i. 5, 12. ratio, unum esse omnia entia ii. 4, 30. locus de mentis mutatione cum corpore iii. 5, 12
- Pars quot modis dicatur iv. 25, 1. quorum sit vi. 10, 16
- Passio quot modis dicatur iv. 21, 1
- Passon, vel potius Pauson, factor viii. 8, 11
- Paucum quid ix. 6, 4. multitudo quædam est ix. 6, 3. pauca simpliciter duo sunt ix. 6, 5
- Perfectum quid ix. 4, 2. quot modis dicatur iv. 16, 1. perfectum unum. quodque quando iv. 16, 3. perfectum, quod finem habet iv. 24, 3. nullo indiget ix. 4, 3
- Peritia. *Vide* Experientia.
- Per se esse quæ dicantur iv. 7, 4. per se, pluribus modis dicitur iv. 18, 3
- Persuasio ex pluribus efficacior xii. 9, 17
- Pherecydes primam generationem bono tribuit xiii. 4, 5
- Phialæ materia iv. 2, 1
- Philosophus est φιλόσοφος πῶς i. 2, 10. philosophi speculatio quorum fit iii. 3, 1, 6. philosophi est de omnibus posse contemplari iii. 2, 15. philosophia, scientia contemplanis veritatem i. M. 1, 5. initium sumpsit ab admiratione i. 2, 9. philosophiæ possessio non est humana i. 2, 12. philosophiæ est de postulatis mathematicis, et de substantia speculari iii. 3, 1. philosophiæ partes tot quot sunt substantiæ iii. 2, 10. philosophiæ contemplatiuæ tres sunt v. 1, 10. philosophia prisca ψελλιζομένης speciem habet i. 10, 2. philosophia prima v. 1, 11, 12. philosophiæ secundæ manus vi. 11, 13. philosophiam nunc in mathematicis ponunt nonnulli i. 9, 27. philosophari ceperunt prisca ad effugiendam ignorantiam i. 2, 10
- Phlegmatis materia prima vii. 4, 1
- Phrynis musicus i. M. 1, 4
- Physica, sapientia quidem, sed non prima iii. 3, 4. contemplativa scientia est v. 1, 5, 10. physicæ munus vi. 11, 13. physices et mathematices differentia v. 1, 9
- Pingue, ustile viii. 1, 7
- Plantæ ex terra sunt iv. 24, 4
- Plato in quibus Pythagoreos secutus, in quibus non i. 6, 6. in principiorum positione quid cum Pythagoreis commune habuerit, quid peculiare i. 6, 1. cum Pythagoreis unum substantiam quandam esse statuit ix. 2, 1. species et mathematica duas substantias facit vi. 2, 3. duabus tantum causis usus i. 6, 9. magnum et parvum principia statuit ceu materiam i. 7, 2. ut priora et posteriora dividerit iv. 11, 7. quem cæli numerum statuerit i. 8, 24. quod genus oppugnaverit i. 9, 25. sophisticæ trihuit non ens v. 2, 3. Platonis præceptores i. 6, 2. Platonis et Pythagoreorum sententia de ente et uno ii. 4, 25. Platonis μέθεις i. 6, 3. Platonis Phædo examinatus xii. 5, 6. Plato in Phædone species in causa esse dicit, cur aliquid sit aut fiat i. 9, 14. Platonici Hippiae locus examinatus iv. 29, 5
- Pleiades septem xiii. 6, 5
- Plenum et vacuum Lencippi elementa i. 4, 9
- Poetæ multa mentiuntur i. 2, 13. Poetæ veteres principium referunt ad Jovem xiii. 4, 4
- Poli dictum de artis origine i. 1, 5
- Posse et Potentia pluribus modis dicuntur viii. 1, 3
- Possibile quid, et quot modis dicatur iv. 12, 10. possibile an dici debeat quod futurum non est viii. 4, 1. possibile, cum appetit quod potest, rationabili necessitate fit viii. 5, 1
- Posteriora sequuntur prima iv. 6, 28. quot modis dicantur iv. 11, 1
- de Potentia viii. 1, 2. quot modis dicatur iv. 12, 1. an cum actu tantum

- conjuncta viii. 3, 1. potentia quando quidque sit, et quando non viii. 7, 1. potentia existens transit in existens actu viii. 8, 5. potentiarum divisio viii. 2, 1. potentiae primae finitio iv. 12, 12
- Primum, multis modis dicitur vi. 1, 5. primum quod non habet, non habet neque id, quod primo adhæret i. M. 2, 11. primo contrarium nihil xi. 10, 11. primum æternum, corrumpi nequit i. M. 1, 8
- Principium esse aliquod i. M. 2, 1. principium quot modis dicatur iv. 1, 1. principium omnium rerum est id ex quo fiunt i. 3, 5. principium oportet etiam causam esse ii. 3, 12. principium et finis an convertantur iv. 17, 2. principium firmissimum quod iii. 3, 6, 8, 9. 4, 1. principium simplicium corporum i. 3, 8. principium corporale i. 5, 14. principii principium an sit xi. 10, 11. principium petere, in disputationibus iii. 4, 4, 5
- Principia corruptibilia sunt, an incorruptibilia ii. 4, 21. principia et causæ generabilia sunt, et corruptibilia v. 3, 1. principia an unum sint specie ii. 4, 8. principia rerum an sint genera ii. 3, 3. principia sunt prima genera ii. 3, 1. principia faciunt omnes contraria xiii. 1, 1. principia ad deos referunt veteres theologi ii. 4, 12. principia et causæ eorum v. 1, 1. principia corruptibilium et incorruptibilium an eadem ii. 4, 11. principia eorum quæ semper sunt, verissima esse necessum est i. M. 1, 7. principia decem, per coordinationem i. 5, 6. principia totius an comparanda principiis animalium et plantarum xiii. 5, 1. principia principiis aliis priora ii. 4, 21. principia syllogistica iii. 3, 6. principiorum omnium commune quid iv. 1, 3. de principiis opiniones veterum confutatae i. 8, 1
- Priora et posteriora quot modis dicantur iv. 11, 1. priora substantia et ratione quæ xii. 2, 16
- Privatio quot modis dicatur iv. 22, 1. multis modis dicitur viii. 1, 9. contradictio quædam est ix. 4, 8, 9. impotentia diffinita ix. 10, 1. habitus est aliquo modo iv. 12, 6
- Privatum multipliciter privari accidit ix. 4, 11
- Profunditas quid iv. 13, 1
- Proles, ex patre et matre est iv. 24, 4
- Proportione unum iv. 6, 26
- Protagoras hominem facit mensuram omniium rerum ix. 1, 20. ut geometras arguerit ii. 2, 27. Protagoræ dictum viii. 3, 4. dictum, esse omnia, et non esse iii. 4, 27. 5, 1
- Pulchrum et bonum ut differant xii. 3, 10. pulchri species maximæ quæ xii. 3, 11
- Punctum et unitas iv. 6, 25. punctum quid iv. 6, 24, 25. de puncto quæstiones xii. 9, 12
- Putari et esse an idem iii. 5, 13
- Pyrrhæ progenies iv. 28, 2
- Pythagorei mathematicas disciplinas attigerunt primi i. 5, 1. philosophiæ suæ rationes referebant ad numeros xii. 4, 3. quales numeros entia esse statuerint xiii. 3, 2. an recte ex numeris faciant corpora physica xiii. 3, 4. e numero mathematico compositas esse dicunt sensibiles substantias xii. 6, 8. unum substantiam quandam esse statuunt ix. 2, 1. unum, statuunt elementum et principium rerum xii. 6, 11. duo statuerunt principia i. 5, 15. principiis et elementis absurdus usi i. 8, 17. generationem faciant, necne xiii. 3, 15. speciem unam tribuerunt multis vi. 11, 7. Pythagoreorum sententia de ente et uno ii. 4, 25. Pythagoreorum ratio in numeris quas habeat difficultates xii. 8, 9. Pythagoreorum contrarietates i. 5, 8
- Pythia posteriora Nemeis iv. 11, 2
- Q.
- Quærendum non est ante dubitationem ii. 1, 3
- Quale, quot modis dicatur iv. 14, 1. quam responsionem postulet vi. 1, 2
- Qualitas prima iv. 14, 4
- Quantum quot modis dicatur iv. 13, 1
- Quantitatis affectiones iv. 13, 4
- Quid est, quot modis sit v. 1, 6. pluribus modis dicitur vi. 4, 12. qualem responsionem postulet vi. 1, 2
- Quiescere omnia, verum non est iii. 8, 7. quiescere potius omnia quam moveri iii. 5, 23. quiescere duobus modis dicitur iv. 7, 7
- R.
- Ratio cujusque vel simplex vel multiplex iv. 29, 3. rationem quærere quorum non est ratio iii. 6, 2
- Relatum, omnium prædicamentorum minime natura est vel substantia xiii. 1, 15, 16. relati species xiii. 2, 14. relata quot modis dicantur iv. 15, 1. duobus modis dicuntur ix. 6, 7. quomodo multa sint, non unum xiii. 2, 13

- S.
- Salubre pluribus modis dicitur iii. 2, 1
salubrium una scientia iii. 2, 4
- de Sapiente quæ vulgo sit opinio i. 2, 1.
sapientis imperare est, non juberi
i. 2, 3
- Sapientia quarum causarum et prin-
cipiorum sit scientia i. 2, 1. qualis
appellanda scientia ii. 2, 6. sapien-
tiam circa primas causas et principia
versari putant omnes i. 1, 17. sapi-
entia prima iii. 3, 4
- Sciens e discente fit i. M. 2, 6
- Scientia relative dicitur iv. 15, 11.
scientia cujusque quæ sit vi. 6, 6.
quarum rerum sit v. 2, 12. sine uni-
versalibus comprehendendi nequit xii. 9,
22. scientia et scire, dum generum
est xii. 10, 8. scientia principalissima
quæ i. 2, 7. scientia cogitativa omnis
circa causas et principia est v. 1, 1.
scientiæ ejusdem est et mathematica
axiomata et substantias contemplari
iii. 3, 1. scientiam non habens facit
id cuius est scientia viii. 8, 7
- Scire tunc dicimur, cum primam causam
nosse videmur i. 3, 1. scire omnes
homines natura desiderant i. 1, 1.
scire propter se expetitur i. 2, 6. scire
tunc demum videmur cum causas ha-
bemus cognitatas i. M. 2, 13. dnobus
modis dicitur iv. 7, 7
- Secundum quid, quot modis dicatur iv.
18, 1
- Semel, substantia singulorum numero-
rum iv. 14, 2
- Semina omnium humida i. 3, 5
- Semper, non habet prius xiii. 4, 1
- Sentire, omnium commune est i. 2, 2
- Sensus omnibus animantibus a natura
ingeneratus i. 1, 2. sensus nullus
sapientia esse censetur i. 1, 13. sen-
sus non semper consentiunt iii. 6, 6.
sensibus sanorum an ægrorum cre-
dendum iii. 5, 24. sensuum dilectio
i. 1, 1
- Sensilia æterna ii. 2, 22. sensilia omnia
semper fluere opinatus est Heraclitus
xii. 4, 2. præter sensilia et inter-
media cur quærenda sint quædam
alia ii. 6, 1. sensibilis rei locus iii.
5, 22
- Separabile an sit quidquam per se x.
2, 2
- Septenorum quorundam observatio xiii.
6, 5
- Servi et bestię parum in commune
prospiciunt xi. 10, 3
- Sidera, partes cæli vi. 2, 1
- Significatio nominum iii. 4, 7, 11
- Similares partes iv. 3, 1
- Similia quæ iv. 15, 5. ix. 3, 4
- Simonidis dictum de Dei honore pecu-
liari i. 2, 12. Simonidis longus sermo
xiii. 3, 13
- in Simplicibus non est ulla inquisitio
nec doctrina vi. 17, 7
- Simul esse omnia iii. 4, 28
- Singulare, et Unum numero, idem sunt
ii. 4, 9. singularibus non est nomen
proprium vi. 10, 10. præter singu-
laria utrum ponendum aliquid, nec
ne ii. 4, 1. x. 2, 1
- de Singulis recte judicans an inveniri
possit iii. 6, 1
- Socrates relictis Physicis, Ethica solum
tractavit i. 6, 2. xii. 4, 3. defini-
tionibus intentus xii. 9, 22. Socrati
quæ jure tribuantur, quæ non xii. 4,
5. Socratis junioris collatio vi. 11, 9
- Sol et luna, singularia vi. 15, 9, 10.
solis definitio vi. 15, 9. solidum, an
substantia ii. 2, 18. solida duo an
eodem in loco esse queant ii. 2, 29.
solidorum compositio xiii. 3, 9
- Sophisticæ ac dialecticæ affinitas et
differentia iii. 2, 19, 20. sophistica
oratio consecratur accidentia v. 2, 4
- Sophoclis locus de vi iv. 3, 3
- Species quid vi. 7, 4. 10, 16. generis
pars iv. 25, 3. causa τοῦ εἶναι καὶ τοῦ
γενέσθαι i. 9, 14. species an una
sit multorum vi. 11, 7. species an
substantiarum participes i. 9, 5. an
sensilia æterna ii. 2, 22. sensilium
exempla sunt xii. 5, 6. nihil confe-
runt xii. 5, 1. speciei partes quæ, et
quæ non vi. 11, 1. specierum causa
vi. 8, 7. specierum principia genera
ii. 3, 4. specie quæ differant ix. 3, 9.
specie cur differant quædam, quædam
non ix. 9, 6
- Styx poetarum i. 3, 6
- Subjectum quid iv. 28, 4. subjectum
primum quod vi. 3, 1
- de Substantia dubitationes vi. 2, 1.
substantia quot modis dicatur vi. 3,
1. duobus modis dicitur iv. 8, 4.
substantiæ ratio una ii. 3, 5. sub-
stantiæ differentia qualitas iv. 14, 2.
substantiæ solius definitio est vi. 5,
5. substantiæ et entium principia an
sint numeri et ideæ xii. 1, 5. quo-
modo actu multæ sint, non una xiii.
2, 18. substantiarum divisio vii. 1, 1.
substantia sensibilium velint actus
quæ sit vii. 2, 1. de substantia ma-
teriali vii. 4, 1. de substantiarum re-
ductione ad numerum vii. 3, 1
- Succi, unum esse dicuntur iv. 6, 15
- Sufficientissimo quodnam primum xiii.
4, 7

- Superficies quid iv. 6, 24, 25. minus substantia quam linea ii. 5, 3. e quibus sit i. 9, 23. xii. 9, 2
- Supernaturale iii. 3, 4
- Syllabis nonnullis quæ accidat dubitatio i. 9, 35
- Syllogismorum principium quod xii. 4, 4
- T.
- Tempus perfectum quod iv. 16, 1
- Tenebræ, privatio lucis ix. 2, 5
- Terminus seu Finis quot modis dicatur iv. 17, 1
- Terram esse omnia putat vulgus, eamque omnium corporum primam extitisse affirmat Hesiodus i. 8, 6
- Tethys et Oceanus ortus parentes i. 3, 6
- Thales aquam principium rerum statuit i. 3, 5. Thaletis de prima causa opinio i. 3, 7
- Thebarum oppugnatores septem xiii. 6, 5
- Theologi veteres deos faciunt principia ii. 4, 12
- Theologorum recentiorum sententia de bono et malo xiii. 4, 3
- Timotheus multiplicis melopœiæ auctor i. M. 1, 4
- Tonitru, murmur in nubibus vi. 17, 4
- Totum quot modis dicatur, et quomodo ab Omni differat iv. 26, 1, 3. totius rationi au partium rationem inesse oporteat, necne vi. 10, 1
- Tragœdia mala multis episodiis interrupta xiii. 3, 9
- Tranquillitas quid vii. 2, 10
- Trojana bella Medicis et Persicis priora iv. 11, 2
- V.
- Vacuum et plenum in omni parte peræque esse dixit Democritus iii. 5, 5
- Vates multa mentiuntur i. 2, 13
- Verum quid iii. 7, 1. verum non numero nec paucitate judicantium metimur iii. 5, 8. vera esse omnia, et falsa iii. 8, 2. veriora aliis alia iii. 4, 45. verissimum quid i. M. 1, 6
- Veritatis contemplatio, qua difficilis, qua facilis i. M. 1, 1
- Videre præ ceteris omnibus expetitur i. 1, 1. videri eadem non solent omnibus, neque adeo eidem eadem semper iii. 6, 6
- Virtus et vitium affectionum pars quædam iv. 14, 5
- Vis et violentum iv. 5, 2. necessitas quædam iv. 5, 3
- Visus et gustus interdum discrepant iii. 6, 6. visum habemus ut videamus; non contra viii. 8, 9
- Vivens an potentia mortuus vii. 5, 3
- Ultimum nihil dicendum aiebat Cratylus iii. 5, 18
- Unde motus ii. 2, 6
- Unitas quid iv. 6, 24, 25. est unum quid ii. 4, 28. numerorum materia xii. 8, 28. binario numero prior xii. 8, 13. unitas quilibet an cuilibet unitati combinabilis xii. 6, 2. unitates in quolibet numero combinabiles xii. 6, 3. unitatum an discrimen sit xii. 6, 3. unitatum et numeri differentia xii. 7, 25
- Universi latio simplex xi. 8, 4
- Universale semper de subjecto aliquo prædicatur vi. 13, 3. secundum rationem prius est iv. 11, 5
- Unum ens i. 5, 11. unum in omnibus generibus non est idem iv. 6, 22. pluribus modis dicitur i. 9, 22. ix. 1, 1. unum et multa ut sint opposita ix. 6, 1. unum et multa pluribus modis opposita sunt ix. 3, 1. uni an multa simpliciter sint opposita ix. 6, 1. unum, principium et elementum numeri xiii. 4, 8. unum an prius quam ternarius et binarius numerus xi. 8, 22. unum, et alterum velut ens, Anaxagoræ principia i. 8, 14. unum an omnia iii. 4, 17. unum quæ sint iv. 18, 3. unum esse quid sit ix. 1, 1. unum esse, principium numeri est rei alicui iv. 6, 22
- Vocis elementa et principia quæ ii. 3, 1. 4, 9. iv. 3, 1. voces compositæ i. 9, 36. voces omnes contemplari grammatices est iii. 2, 5
- Utrum, ad utrumque dicitur ix. 5, 6. semper in antithesi dicitur ix. 5, 1
- X.
- Xenophanis opinio iii. 5, 17. Xenophanis unum i. 5, 12
- Z.
- Zenonis postulatum ii. 4, 31